အဋ္ဌသာလိနီ [illegible]

ပထမ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်

ရေးသားတော်မူ၍

မန္တလေးမြို့-တောင်ပြင် ဒက္ခိဏာရာမ ဘုရားကြီးတိုက်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးနာရဒ

တည်းဖြတ်သုတ်သင်တော်မူအပ်သော

အဋ္ဌသာလိနီဂဏ္ဌိ

ပါဠိဆရာ-ဦးတင်ရှိန် နှင့် ဦးထွန်းရှိ တို့

ကြည့်ကြပ်ရိုက်နှိပ်သည်၊

{ မူပိုင် }

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

မန္တလေးမြို့၊

1957

နိဒါန်း

ဘုရားတည်းဟူသော နေဝန်း မထွန်းပေါ်ခဲ့သော်, ဘုရား တည်းဟူသော လဝန်း မဆန်းသစ်ခဲ့သော် ထိုထို သဘာဝဓမ္မတို့၏ အမည်ပညတ်မျှကိုသော်လည်း သိရမည်မဟုတ်ချေ၊ ဘုရား တည်းဟူသော နေဝန်း, လဝန်း ထွန်းပေါ် ဆန်းသစ်လာခဲ့သဖြင့်သာ ထိုထိုသဘာဝဓမ္မတို့၏ အမည်ပညတ်များ, အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအများ ခေါ်ဆိုနိုင်ခွင့်, သိမြင်နိုင်ခွင့်ရကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်သည် မဟာကရုဏာရှင် ဖြစ်တော်မူသည်အားလျော်စွာ မိမိ၏လက်ဘော်သို့ရောက်လှုဆဲဖြစ်သောအမြိုက်ခေါတ်ကိုစွန့်လွှတ်ပယ်လှန်တော်မူခဲ့၍ အဖန်ဖန်သေခြင်းဒုက္ခနှင့်တကွသောဘဝသံသရာ ရေယဉ်ကြောဝယ် အမျော အနစ် ခံတော်မူခဲ့ရရှာလေသည်။

ထိုသို့သော အတုမဲ့မဟာကရုဏာတော်သည် အနန္တဖြစ်သော မဟာဝိသယ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော် တည်းဟူသော အသီးကို ဖြစ်ထွန်းစေခြင်းကား အလွန်လျှင် ယုတ္တိရှိလှပေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် မဟာကရုဏာတော် တည်းဟူသော မျက်နှာပြင်တခု, သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တည်းဟူသော မျက်နှာပြင်တခု မျက်နှာပြင် နှစ်ခုတို့ဖြင့် အတုမဲ့အထွတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသည့် ဘုရားရှင်သည် မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် နှိုင်းနှုန်းအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့် အဆုံးမဲ့သော ဉေယျဓမ်တို့ကို မြင်တော်မူ၍ အဆုံးမဲ့သော သတ္တဝါတို့အတွက် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဒေသနာတော်ရပ်ကား ''အဘိအတိရေကော ဓမ္မော အဘိဓမ္မော''ဟူသော ဝိဂြိုဟ်အရ သုတ္တန္တဓမ္မထက် သာလွန်သော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ဖြစ်ပေသတည်း။

ထိုအဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်သည် နက်ယောင်နှင့် နက်သော ရေအလား သဒ္ဒါအားဖြင့်သော်၎င်း, အနက်အားဖြင့်သော်၎င်း, အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်သော်၎င်း အလွန်လျှင် နက်နဲခက်ခဲခြင်းရှိရကား ကျောက်မျက်ရတနာအတိပြည့်သော အဖွင့်ခက်သည့် ကျောက်သေတ္တာကြီးအလား နှောက်သားတစု ကံနု ညာဏ်နုံ့တို့အတွက် ခက်ခဲခြင်းကြီးမက ခက်ခဲ၍နေရာ မဟာအဋ္ဌကထာ ဆရာကြီးများ အစရှိသော

ဝိဇ္ဇာမိုရ်သိဒ္ဓိပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ သံဝဏ္ဏနာတည်းဟူသော ဆေး ဇွမ်းကောင်းဖြင့် 'ဩြောင်းဩြောင်းတဖုံ, ဥုံဥုံတလီ, သျှရိသျှရိမဏ္ဍန် သိ၍' ကျူး၍ ဖွင့်လှစ်တော်မူခဲ့ကြခြင်းကြောင့်သာ အဘိဓမ္မာ ကျောက်သေတ္တာအတွင်းရှိ ဝင်းဝင်းတောက်ပအလျှံကြွသော ဓမ္မ သဘာဝ အရည်အသွေးများကို တွေ့မြင်နိုင်ခွင့်, အတန်အသင့် သုံး ဆောင်နိုင်ခွင့်ကို ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

ကာလသည် သစ်၍ သစ်၍, သကရစ်သည်ဖြို၍ ဖြို၍ ကျဖန်များ လတ်သော် နောက်နှောင်း ရှင်လူတို့သည် မဟာအဋ္ဌကထာ စသော အဋ္ဌကထာ အရှင်တို့ ဖွင့်ဟချက်ကိုပင် ထင်ထင်ပြက်ပြက် မြင်စွမ်း နိုင်ခြင်းမရှိရကား "ဋီကာမ" ခေါ် မူလဋီကာ, ၎င်းဖြင့် မြင်စွမ်း နိုင်ခြင်းမရှိပြန်ရကား "ဋီကာဆင့်"ခေါ် အနုဋီကာ, ၎င်းဖြင့်မြင်စွမ်း နိုင်ခြင်းမရှိပြန်ရကား "မြန်တောင်း"ခေါ် ပါဠိဘာသာရေး မြန်မာ ဘာသာရေး မဓုကျမ်းအမျိုးမျိုး, ယောဇနာအမျိုးမျိုး, နိဿရည်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရှေးသူဟောင်းတို့သည် အနည်းနည်း အနာနာ အဘိ ဓမ္မာ၏ ခဲရာခဲဆစ် အဖုအထစ်များကို ဖြေဖျဉ် ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့ကြ ရကုန်၏။

သို့ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့ကြရာ ပါဠိဘာသာအားဖြင့် ရေးသား ထား ရှိသော အဘိဓမ္မာဂဏ္ဌိအမျိုးမျိုး, ဒသရပ်,စုဒ္ဒသရပ်, တေတ္တိံသရပ်၊ မြန်မာဘာသာအားဖြင့် ရေးသားထားရှိသောမြန်တောင်းပိုင်တောင်း ကျမ်းများသည် အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ အရေးပါအရာ ရောက်လှသော ကျမ်းများဖြစ်ပေသည်၊ သို့သော် ထိုကျမ်းတို့သည် အကျော်အလွှားမရှိ စဉ်တိုက်ရေးသားကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ လိုရာလိုရာ စကား တရပ် တရပ် ဖြတ်၍ ကောက်၍ ရေးသားခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ညဏ်နု ညဏ်နံ့ သောတဇနတို့အတွက် အကျိုးသက်ရောက် သင့် သလောက် မသက်ရောက်သည်ကို မြင်တော်မူသော **ကျော်အောင် စံထား (ပဌမ) ဆရာတော်**သည် အကျော်အလွှားမရှိ စဉ်တိုက် ရေး သားနည်းကို လိုက်နိုင်သမျှ လိုက်၍ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းလုံး၏ ဂဏ္ဌိ ကျမ်းကြီးကို ကြိုးပမ်း စီရင်တော်မူခဲ့လေသည်။

ဤနေရာ၌ ဂဏ္ဌိကျမ်းပြုဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ကျော်အောင် စံထား (ပဌမ) ဆရာတော်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အမြွက်မျှဆိုအပ်၏၊ ဇရာ

ဝတီ, သလ္လာဝတီ မြစ်နှစ်စင်း၏ အနောက်မျက်နှာ ခရီးရှစ်တိုင်ကွာသော **ပိုက်သင်ရွာ**တွင် အမိ **ရှင်ကြေတ်**, အဖ **ဦးရွှေအောင်** တို့တွင် မွေးမြင်သည်၊ သကရစ်၁၀၄၇-ခုဖွား၊အင်္ဂါသား၊**မောင်ပန်-မောင်ပန်း မောင်ပန်းအောင်** အမည်မှည့်သည်၊ ၈-နှစ်ရွယ်ရှိလျှင် ပခန်းကြီးမြို့တောင် နောင်ဘက္ကာ နိဗ္ဗာန်ကျောင်းဆရာ ဓမ္မနန္ဒာလင်္ကာရ မဟာထေရ် တပည့်ကြီး ပိဋကတ်ဗေဒင် တတ်လှသော **ရှင်စန္ဒမဇ္ဈုသာ**ထံ မိဘတို့အပ်နှံသည်နှင့် ကျောင်းနေသူငယ်အဖြစ်ကပင် တေမိ, ဇနက စသော မဟာနိပါတ်ဇာတ်ဆယ်စောင် ကုန်တွင်သည်၊ရှင်သာမဏေပြုလျှင် **ဉာဏာဝရ** အမည်ပေးသည်၊ ၃-နှစ်အတွင်း သဒ္ဒါ, သင်္ဂြိုဟ်, ညဝါ, နေ့ဝါ, ညာသ်ပါဌ်, ဋီကာ, ဆန်း, အလင်္ကာ သာမဏေတို့ သင်ရိုးစာဝါကို အကြွင်းမဲ့ကုန်စင်သဖြင့် **သာမဏေကျော်** ဟု အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ထင်ပေါ် ကျော်စောသည်၊

သကရစ်၁၀၇၅-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၅)ရက်နေ့ဆရာရင်း ရှင်စန္ဒမဇ္ဈုသာ အသက် ၂၈-(၂၉)နှစ်တွင် တန်ဆောင်းကြီး ငြိမ်းသကဲ့သို့ ခန္ဓာစွေ့သဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် ရတနာပုရ အဝမြို့သို့ ရောက်လျှင် မှန်နန်းဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား ဆရာတော်ကြီး အောင်မြေစံလွတ် မိုးထိဆရာတော်ကြီးထံ တပည့်ခံ၍ သကရစ် ၁၀၇၈-(၁၀၇၉) ခု ကဆုန်လပြည့်နေ့ သုဓမ္မာစရပ်တွင် စမွန်ကျွသား မိုးထိဆရာတော် တပည့်ရင်း ငယ်မည်ငဖုန်း ရဟန်းမည် ရှင်ဂန္ဓသာရနှင့် ဖက်၍စာပြန်ကြရသည်၊စာမေးတော်ခံကြရသည်၊သင်ပြီးသောကျမ်း၌ အဆစ်အပိုင်း ခဲရာခဲရပ်ကိုမေးသော် မေးတိုင်း ဖြေဆိုနိုင်သည်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအရ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ကျမ်းရိုး ကျမ်းတက်ကိုမေးလျှင် မိုးသေး မိုးဖွဲ ကျသကဲ့သို့ ရှိသော ဟူ၏။

ထိုတွင် **မဇ္ဈိမကျော်** အရာရသည်၊ ထိုကာလ ရဟန်းသံဃာတို့ ပြောဆိုကြသည်ကား “အရှင်ဉာဏာဝရ ကို ရဟန်းရှင်လူတို့ မေးမြန်းကြ၍ မဖြစ်ပြီ၊ သုဓမ္မာစရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကိုထီးဖြူ အုပ်မိုး၍ သီတင်းသုံးနေစေပြီးလျှင် မဖြေနိုင်အောင် မေးတော်မူမှ မဖြေနိုင်ဘဲ ရှိရာသည်၊ ရဟန်း သံဃာ ဖြစ်မူကား ရှင်ဉာဏာဝရ ဆုကို ပြည့်လိုပါ၏ ဟု ဆုပန် ဆုယူ ကောင်းလှပေသည်” ဟု ချီးမွမ်း ထောမနာကြသော ဟူ၏၊

ရှင်ဉာဏဝရ ပေါက်ပေါ် သားချင်းမှန်သမျှ (၄၅) အိမ်ထောင် စာရင်းကျ လူတို့ကိုလည်း အသည်အရ ရင်းမှ နုတ်၍ မင်းရဲ မြင်းစု ဖွဲ့စေတော်မူသည်၊ ပိုက်သင်ရွာ မြောက်တွင် ကျောက်တိုင် နိမိတ် အပိုင်း အခြားနှင့် **မြင်းသည်ရွာ**ဟု ခေါ်တွင်သည့်၊ ယခုတိုင်ရွာဟောင်းကုန်း ဖုန်းဆိုးတော အထင်အရှား ရှိသော ဟူ၏။

ထို့နောက်နေရင်း (ဇာတိ) မြို့ရွာသို့ ပြန်သွားသည်တွင် ပခန်း စည်သူ့ရှင်ဘုရား အနောက်မျက်နှာ တကာ အောင်ဇေယျက ဘုံသုံး ထပ်နှင့်ဆောက်လုပ်သော **မအောင့်တကျောင်း**တွင် ကျမ်းဂန်ပို့ချ၍ နေစဉ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၀၉၄-ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၈-ရက် တနင်္ဂနွေ နေ့၌ ဤ**အဌသာလိနီဂဏ္ဌိ**ကျမ်းကို အပြီးတိုင် ရေးသားစီရင်ခဲ့လေ သည်။

ထိုမှတပါး ၎င်းဆရာတော်ပြုစုတော်မူခဲ့သော ကျမ်းဂန်တို့ကား

၁ ရာဇာဓိရာဇ နာမတ္ထပကာသနီကျမ်း
၂ ရာဇာလင်္ကာရကျမ်း
၃ အဘိဓမ္မာချုပ်ကျမ်းဂဏ္ဌိပဒ္ဒ
၄ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်ဂဏ္ဌိပဒ္ဒ
၅ ပါတိမောက္ခလေခနယ
၆ ကစ္စာယနသာရ နိဿယသစ်အကျယ်
၇ ကမ္မဝါစာဂဏ္ဌိကျမ်း
၈ နန္ဒကဣရဂဏ္ဌိကျမ်း
၉ စက္ကက် နိဿယ
၁၀ မဟာနမက္ကာရနိဿယ
၁၁ မဟာပဏာမဂါထာစု
၁၂ ဆန်းသံပေါက်
၁၃ မင်းရဲသိဃ်သူအမေး ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်အဖြေ
၁၄ ငန်းမြာငယ် ဘုမ္မိရတနာဆရာတော်သို့ပေး ပါဠိမေတ္တာစာ
၁၅ အဘိဓာန်နိဿယသစ်
၁၆ သူရာဝိနိဿယ
၁၇ အနုသူရာဝိနိဿယ

စသည်တို့ဖြစ်ပေသည်။

ဇိနစက္ကာဘိရာမဟူသော နာမတံဆိပ်, ကျော်အောင်စံထားဟူသော ဌာန တံဆိပ်အားဖြင့် တံဆိပ်နှစ်ထပ်ရသော ကျော်အောင် စံထား ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တကာတော် ''မဟာဓမ္မရာဇာ ဓိပတိ'' တံဆိပ် နာမံတော် ရှိသော မင်းတရားကြီး ကာလပက္ခ လဆုတ် အခါ ကဲ့သို့ ဖုန်းလက်ရုံး အဟုန် အဝါ အာဏာသတင်း တနေ့တပါး ဆုတ် ယုတ်သည်နှင့် အုတ်ဖိုကွေ့လဝ ဂုဏ္ဏာအိန်တို့ နှောင့်ယှက်ပုန်ကန်သည့် တကြောင်း, ရာမညတိုင်း တလိုင်းပြည် ဟံသာဝတီမြို့ကလည်း ဆင် ကျားရှင် သမိန်ထော ပခိုးမင်းတို့က ပုန်ကန်နှောင့်ယှက်၍ တိုင်းရေး ပြည်မှု မငြိမ်မသက်ရှိသည်နှင့် ငါးထပ်ကြီးဒါယကာ လက်ထက် အဝ မြို့ကို တရုတ်တို့ ဖျက်သည့်ကာလ စံကျောင်းဆရာတော် ဗေဒင်တတ် လောကုတ္တရာ အကျော်တို့ ဆုံးဘူးသည် များကို ထောက်၍ ကြောင့်ကြ စိုးရိမ်ငြီးငွေ့တော်မူသည်လည်းတကြောင်း ထိုအကြောင်းများကြောင့် ရေမြေ့ရှင်အကျိုး တိုင်းပြည် သာသနာ ရေးမှ စ၍ သူ တပါးတို့၏ စီးပွါး ဂန္ထရချကို မ,စ ရွက်ဆောင်ဘူးလှလေပြီ၊ ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီး ပွါး အရည ဝါသိ ဧကစာရီ တောရဆောက်တည်လိုကြောင်းနှင့် စာ သုံးကြိမ်သွင်းမှ အခွင့်ရသဖြင့် သုနာပရန္တတိုင်းအဝင်အပါ ရေးအခါ ဗဒုံတွင်သော အလုံမြို့စီရင်ရ ကျေးလက် ညောင်ကန်ရွာသို့ ကြွသွား တော်မူ၍ ညောင်ကန်ရွာအနောက်တိုက် ခေါ်ဝေါ်သည့် ကျောင်းတိုက် သို့ ရောက်လျှင် သဃ်ာတို့က ကျောင်းမတွင် နေတော်မူပါ လျှောက် သော်လည်း တိုက်တွင်းတွင်မျှ မနေ၊ ''ငါတို့ မင်းဆရာဖြစ်ပေသည်၊ သူတပါးတို့ မကျဉ်းမြောင်းလေကောင်း'' မိန့်ဆိုတော်မူ၍ တံတိုင်း မီးတား အရှေ့ပါးတွင် ဝါးကျောင်းနှင့် သီတင်း သုံးနေတော်မူသည် ထို့နောက် အဝမင်းလည်း ဟံသာဝတီသို့ ရောက်လေသည်။

လောကာဓိပတိ အလောင်းမင်း မင်းတရားကြီး ရတနသိဃ်ရွှေမြို့ တော် ရွှေနန်းတော်တို့ကို တည်ထောင်တော် မူသောနှစ် သကရစ် ၁၁၁၅-ခု၊ သက်တော် ၄၉-နှစ်တွင် တန်ဆောင်ကြီး ငြိမ်းသကဲ့သို့ ပျံလွန် အနိစ္စ ရောက်တော်မူလေသတည်း။

၂၆-၇-၅၇
ဆရာ-ဦးဆန်းထွန်း
မြန်မာစာပေဌာန
မန္တလေးတက္ကသိုလ်

အမှာစကား

ပဥ္စမ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော် စီရင်တော်မူအပ်သော ဤ **အဋ္ဌသာလိနီ**ဂဏ္ဌိကျမ်းကြီးသည် သာသနာတော်၌ ယခင်က စာအုပ်အဖြစ်ဖြင့် တကြိမ်တခါမျှ မထွက်ပေါ်ခဲ့ဘူးသေးပေ။

အကြောင်းသော် ပေမူမှတဆင့် ကူးယူကာ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ် ရောက်စေရခြင်းသည် သေးငယ်သော ကိစ္စမဟုတ်၍ အနှစ် နှစ်ရာကျော်မျှ ပေစာဘဝ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ငံ့လင့်တော်မူယင်း ရွှေစာတိုက်အတွင်းမှာ ငြိမ်းအောင်း စံပျော်နေရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ်ကြုံကြိုက်ဝယ် သာသနာတော် တိုးတက်စည်ပင်ရေးကို ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းဖြင့် အားပေးနေသော ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဒါယကာ-**ဦးဘစိန်**, ဒါယိကာမ-**ဒေါ်ကြည်ကြည်**တို့သည် ဤမျှ သာသနာတော်၌ အကျိုးကျေးဇူးများလှသောကျမ်းကြီးတစောင် အကြောင်းမဲ့ ငုပ်မြုပ်နေခြင်းကို လျစ်လျူ မရှုလိုကြတော့ဘဲ စာချစာသင် ထေရ်အရှင်တို့၏မျက်မှောက် လက်ရောက်အပ်နှံရပါမူကား အတိုင်းမသိ အကျိုးရှိလိမ့်မည်ဟူသော မနောမဏိဝိ သဒ္ဓါဓောဗိတိ ပြဋ္ဌာန်းကာ ပုံနှိပ်မူစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးကို စတင်ကြိုးပမ်းကြလေတော့သည်။

"နေအရုဏ်သင့် ကြာပဒုံပွင့်"ဆိုသည့်အလား ယင်းသို့ အပတ်တကုတ်အားထုတ်နေစဉ် သာသနာ့မှန်ကူဖြစ်တော်မူသည့်မန္တလေးမြို့ တောင်ပြင်ဒက္ခိဏာရာမဘုရားကြီးတိုက်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ**ဆရာတော် ဦးနာရဒ**အရှင်မြတ်ကလည်း ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါတရားနှင့် သာသနာတော်၏အကျိုး မြော်ကိုးပြီး တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင်ပေးခြင်းဖြင့် ကူညီတော်မူမည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သည့် အလျောက် အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌ ပို့ချရာ၌ ဆရာတော်ဦးနာရဒ အမြဲအသုံးပြုသည့်ပေမူတစောင်, စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုပညိန္ဒာဘိဝံသ " သကျသီဟဓမ္မာစရိယ, အစိုးရ ဓမ္မာစရိယ " ထံမှ ပေမူတစောင် ယင်းပေမူ နှစ်စောင်ကို ဆရာတော် " ဦးနာရဒ " ကိုယ်တော်တိုင် ညှိနှိုင်း တိုက်ဆိုင် သုတ်သင် ပြီးကာ ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးနာရဒ ၏ ပြင်ဆင်မွမ်းမံ တန်ဆာဆင်မှုဖြင့် အဆစ်

အဖု အခဲအခက် ပါဌ်ပျက်ပုဒ်ယွင်း မသန့်ရှင်းသော အယူအဆဟု ဆိုအပ်သော တိမ်လွှာတိမ်တိုက် တိမ်မိုက်တို့ကို ဝေးရာသို့ရှဲစေပဲစေ လျက် အထွက် အတက် ဇပ်ချိုး ဖြက်သည့် သဒ္ဒါအနက်တို့ကို ထင် လင်းအောင် ဖြေရှင်းတော်မူခြင်း, ခက်ဆစ် ခက်ဂေ ပုဒ်အဖြာဖြာ တို့ကိုလည်း စုဒ်စောဒနာ မဝင့်သာအောင် ကျမ်းလာနိုင်းချိန် ဉာဏ် ပုဆိန်ဖြင့် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသောကြယ်တာရာ အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံကာ ဤမည်သော အဌကထာလိုနိဂဏ္ဍိ လမင်းကြီး သည် သာသနအာကာဗွေဝယ် ရွှန်းဝေတင့်တယ်စွာ ထွက်ပေါ်နိုင်ခဲ့ ပေပြီတကား။

ယင်းသို့ ကောင်းကင်အလယ် တင့်တယ်ဝင့်ဝါ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ သော ဝေ ရွှန်းရောင်ရှိန် လတာဂိုနိပင်ဖြစ်သော်လည်း ကပ္ပဋ္ဌိလေးလီ အပါအဝင် ယုန်ရှင်အမှတ်တံဆိပ် အရိပ်အစက် အမဲကွက်ကလေး များသည် လ၏အလယ် အပြစ်သဘွယ်ပါရှိနေသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂဏ္ဍိအကျော် လသော်မော်ဌလည်း အထက်ကပေါ်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပေစာအသွင်နှင့် နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာကျော်မျှ ရှည်ကြာလေခဲ့ရကား အက္ခရာမှေးမှိန် မထင်မရှားဖြစ်နေခြင်း,ပေစာရေးတို့၏ မကျွမ်းကျင်မှု ကြောင့် အက္ခရာမမှန်ပျက်စီးခြင်း, ခဲယဉ်းစွာကူးယူရခြင်း စသည်တို့ ကြောင့် အနည်းငယ်ချွတ်ယွင်းတိမ်းပါးမှု အမဲကွက်အပြစ်ကလေးများ ပါရှိကောင်း ပါရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ရပေသည်။

သို့ရာတွင် အဆိုပါ 'ခုတ်ကြားမြက်ပေါက်'မဆိုစလောက် အပြစ် ကလေးများကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မွန်မြတ်စင်ကြယ်လှစွာသော စေတနာ သဒ္ဓါတရား အပေါင်းတို့က ဖုံးလွှမ်း ကွယ် ပျောက် သွားစေမည်မှာ ဧကန်မုချ သံသယဖြစ်ဘွယ်မရှိပါကြောင်း။

အယ်ဒီတာ ဦးတင်ရှိန်-ဦးထွန်းရီ
ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး

ပဏာမ

ဝသံ ပုရေတု ကုခန္ဓေ, တိရဒေသေ ဝါ ဘူမိံ၊
နိဂ္ဂဟော ပါဒါ ပခန္ဓာ-ကမ္ဗောဇ္ဈာ ပဌျ နာမကေ။
နာဂိန္ဒရာဇ ဂေဇဂေ်, ပူဂိတေ သင်္ဂသဏ္ဍာနံ၊
ဝဏ္ဏေနာဝါ သုရမ္မာယံ,သာလာယ မေဃသာကဏ္ဍာ။
လဒ္ဓလဒ္ဓေဟိ သုတေတာ, ပသန္နေ ဟိ ဂရူဟိ တု၊
ပထမော ဉာတိ ပုဗ္ဗသ, ရဋ္ဌေခါဒေဘန သဏ္ဍနေ။
ဉာဏဝရောတိ သေဋ္ဌဟ္မာ,စသ ဉာဏသ ပါကနေ့ာ၊
သေဋ္ဌံ ဗုဒ္ဓဂ္ဂ သုမေဓံ,သံဃံ နမာမိ ဥတ္တမံ။
ပေသလ သီလအာစာရေ,ဂုရဝေါ မေ သုတာဝဝေဟာ၊
နတွာ ဝါဒ်တု သမူဟံ,ဂဏ္ဍိပဒ္ဒံ လိခါမဟံ။

ဘူ-မြေကို၊ဝါ-ဘူ ဘူခဏ္ဍနံ-မြေတူးခြင်းကို၊ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊ ကုခန္ဓေ ကုခန္ဓသမ္ဘတေ-ကူးခန်းဟု သခုတ်အပ်သော။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ကုလားတချ,မြန်မာတသောင်းနှင့်ကကွ လေးချပြု မြို့၏ အဖြစ်ဖြင့် ဘောင်သုံးလုံးကို တူးမြှို ညှိ၍ ဒ္ဓခန်း အဘာ ငါးရာမျှသော မြေဒ္ဓဘည်ရကား "ကူးခန်း" တွင်သည်ဟူလို။

ဝါ-အကြောင်းတပါးကား၊ မိဂံ-သမင်ကို၊ ဝါ မိဂံ ဝေသန္တ သုဝဏ္ဏမိဂံ-ကူးသန်းလေသော ရွှေသမင်ကို၊ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊တိရဒေသ တိရဒေသံခါတေ-ကူးသန်း အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ (သမုတ်အပ် သောလည်းဟူ။)

အဓိပ္ပါယ်ကား......မွေးတော်ဝတ်သည့် ရွှေသမင်ကဲ့သို့ ထင်စေချက် ကူးသန်းလေရာဖြစ်ရကား "ကူးသန်း" တွင်သည့်ဟူလို။

ဝါ-အကြောင်းတပါးကား (လိုက်စေသည့်) နိဂ္ဂဟံ-မဟာနရပတိ ၏ နှိပ်ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ ပခန္ဓေ ပခန္ဓသညိတေ-ပခန်းဟု သခုတ် အပ်ထသော။

ခန္တတော ကုခန္တတော တိရခန္တတော ဝါ အပေတော ပခန္တာ.....ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု။ ခန္တာ၌ ဒတ္တောကဲ့သို့, ပခန္တာ၌ ပေတောပုဒ်ကဲ့သို့ အာဒေလောပတည်း၊ ဟိနတ္တာဒါစကေန အာ ဒုက္ခရလောပေန ပသန္ဒေန ယုတ္တာ ခန္တာ ခန္တနာမကော ပဒေသော၊ နတ္တာဒိဒါစကေန ဟိ ဘွာဒိသဒ္ဒေဟိ ယုတ္တောတိ ပါပခန္တာ သော်လည်းပြုအဖိဥ္စါယ်ကား.....နရပတိကြီးသည် အသိန်းမကသော စစ်သည်နှင့်တကွ လာ၍ တိုက်ခိုက် သိမ်း ဆည်းသောအဆုံး၌ ကူးခန်း, ကူးသန်းဟူသော အမည်နှစ်ပါး ကို ပ,စေသောအားဖြင့် နံနှိပ်၍ ဆိုခဲ့ပြီးသောဝစနတ္ထနှင့်အညီ ပခန်း မည်ခဲ့သည်ဟူလို။

ပုရေ-ပြည်၌၊ (တုကား နိပါတ်သာ၊ ဝသန္တော၌စပ်၊ ဝိဟာရေ ဟူသော ပဋ္ဌသသ၌ သော်လည်း စပ်)အာကင်-တောင့်တသည်၊ သဘိ-ကဲ့သော၊ဈာန္တာ-ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ (ဈာန္တာ,ဥပါဒါတို့ကား 'ယ' ကျေသည်ချည်း) အပဏ္ဏနာမကေ-မတောင့်တဟူသော အမည်ရှိထ သော၊ဝိဟာရေ-၌၊သံ ဝသန္တော-သိတင်းသုံးနေသော၊(အဟံ၌စပ်)

ဤဂါထာ၌ ဒေသကိုဆိုရာ၌ ကုခန္တ, တိရဒေသ, ပခန္တ, အပဏ္ဏဝိဟာရ ဟူသော ဇန္တကို အဘယ်ကိုထောက်၍ ဆိုသ နည်းဟူမူကား.....ပါရာဇိကလင်္ကာ၌ ခက်မြို့ကို ကကုခ နဂရံ ဟု မိန့်သည်ကိုရင်း, မြို့သစ်အရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော သိဒ္ဓိမင်္ဂလာမည်သော ထေရ်မြတ်သည် မြို့သစ်ကို 'နဝပုရ'ဟု မိန့်သည်ကိုရင်း,လက်သန်းဋီကာ,မဏိမဉ္ဇူ,မဏိဒိပ,သာရတ္ထ ဒိပနီစသော များစွာသောကျမ်းတို့၌ ကျောက်သားကို'သိလာ ပုဏ္ဏက'ဟုမိန့်သည်ကိုရင်း, တောင်ဘီလာသူမြတ်သည် စီရင် အပ်သော ယသဝနစာတ္ထု၌ စလင်းမြို့ကို 'စလင်ပုရ' ဟုမိန့် သည်ကိုရင်း,စစ်ကိုင်းချောက်ရပ်၌သိတင်းသုံးနေသောတိသာ သနဓဇ မည်သော ဆရာထေရ်မြတ်အား တပည့် သူမြတ်သည် ထောမနာပြုအပ်သောဂါထာဇန္တတို့၌ စစ်ကိုင်းမြို့ကို'ဈာန္တ သိန္တန တပ္ပုရ ဈာန္တသိန္တ ပေ နတပ္ပုရမှိ'ဟုမိန့်သည်ကိုရင်းထောက်၍ ဆိုသတည်း။ ။တနည်းလည်း.....ကူးခန်းဈာတိပုရေ, ကူးသန်း

ရှုတိပုရေ, မတောင့်တရှုတိဝိဟာရေ ဟူ၍လည်း တပုဒ်တည်း တသမာသ်တည်းမဖြစ်စေမူ၍ဝိမှုစိသင့်၏၊အဘယ်ကြောင့်ထောက် ၍ စိသင့်၏ ဟူသောစကားကို ဆိုသနည်း ဟူမူကား..... အပါ သာသနောပကာရဖြစ်သော ကန့်ညည်းချမ်း, ဖုံကန့်ညည်းချမ်း ၏ သံသုန္တနာဖြစ်သော နိဒ္ဒေသ, ညည်, သံပုင်, နိဂ္ဂဏ္ဍိမ္ပြဋ္ဌ, သဒ္ဒနီတိစသော များစွာသော ကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်တို့၌ မဂဓ ဘာသာတို့ နှင့် မြန်မာဘာသာကို တပုဒ်တည်း တသမာသ် တည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် စိရင်ခြင်းမရှိ, စီရင်သောသုတ်မရှိ, စီရင် သော ဥဒါဟရုဏ်ပြယုဂ်မရှိသည်ကိုရင်း, လေးပါးသောအင်္ဂါ နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် စတုရင်္ဂဗိုလ် အမည်ရှိသော အမှက် သည် စိရင်အပ်သော အဘိဓာန်ဋီကာ၌ "ဥယံ ပေယ်ရှုဘိ ချာတေ ပေါ့တင်းတိစ ဝဒန္တိ၊ဥယံ နွားမြီးဆွဲ ရှုဘိချာတေ မှတ် ရှုတိချာတေ နှံ ရှုတိချာတေ ခြင် ရှုဘိချာတေ" စသည်ဖြင့် မဂဓဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာကို သမာသ်မတွဲမူ၍ စီရင် သည်ကိုရင်း, မခုသာရတ္ထဒီပနီ၌ "မေရကွက်-သာပုက်" စသည်ဖြင့် ပုဒ်ကိုမစပ်စေမူ၍ အနက်ကြားစီရင်သည်ကိုရင်း ထောက်၍ ဆိုသတည်း၊ ထိုသို့ မဂဓဘာသာသက်သက်ရင်း, မဂဓဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာကို တပုဒ်တည်း တသမာသ် တည်း မပြုမူ၍ရင်း မစီရင်မူ၍ရာဇိန္ဒရာဇ နာမာဘိဓေယျဒီပနီ၌ "ကျိုင်သည် နဂရံ ပယင်ကျုပ်" ဟူသောပုဒ်တို့ရင်း, ယမိုက် ဂဏ္ဌိသစ်၌ စစ်ကိုင်း ဒရီ ဟူသောပုဒ်တွဲသို့ရင်း, ရှေးဆရာတို့ စီရင်အပ်သောဗုဒ္ဓပဏာမဂါထာ၌ 'စည်သူသာဓိဌဝိသုဘေ, ကူးခန်း၄နဂရေ,တွတ်ခေါင်ဘုန်းစည်ဝိ' ဟူသော ပုဒ်တို့တွဲသို့ ရင်း တပုဒ်တည်း တသမာသ်တည်းစီရင်ခြင်းသည် သဒ္ဒါဖြစ် သင့်၊ ထို့ကြောင့် မစီရင်သင့်(နောတကြော)

သဗ္ဗသတ္တာနံ-တို့ဖြင့်၊ပူမိုတော-ပြည့်ထသော။

ပုရအယှဉ် ဆမ္ဗို၊သပ္ပိသ ပုရေဝွှာ စသည့်တွဲသို၊ ဤကား ယေဘုယျ၊ ထို့ကြောင့်ရကား ပတ္တသိ္မပေ ဩဒနနှံ ပုရဝွှာ စသည်ဖြင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌ပင် ဆိုလတ္တံ့။

ပြန့်ပွားရေးမှု)]

နမိုန္ဒ ရုဇ ရာဇဂေ် - မင်းတကာတို့ကို အဦးရသော မင်းမြတ်၏ ရင်ပြင်၌၊ ဝနေ့ပ္ဖုနေ့ သုဝနေ့ပ္ဖုနေ့ - ငွေအဆင်းဖြင့်၊ သုရမ္မာယံ - ၂လုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော (ဝါ ကား နှိပ်ဝါတ် မျှသာ) မေ့သကစ္ဆာ - တရားကို ဆွေးနွေးချီဖြစ်သော။

သာကစ္ဆာ နေ ယကျေသည်သာ သည်လည်း သံယော ဂေါ်, ပုဇ္ဇာ သန္နိပါသေန စသည်၌ကဲ့သို့ သဟသဒ္ဒတ္ထ ဖြစ်သော သံသဒ္ဒါတည်း၊ ထိုသံသဒ္ဒါကို သာရဇ္ဇော, သာရဂေါ စသည်၌ကဲ့သို့ မိန္နလောပ ပုဗ္ဗဗိဿအားဖြင့် သာကစ္ဆာ ပြီးသည်ဟု သဒ္ဒနီတိ,မဂ်လတ္ထဒီပနီစသည်၌ဆို၏။

သာလာယ-၌၊ လမ္ဗုလဒ္ဓပဉ် - ရအပ်သော တံဆိပ်ရှိကုန်သော၊ သုတဒေတာ အားဖြင့်၊ ပသန္နေဟိ-ကုန်သော၊ ဂရုပ်ာတု-ဆရာတော်တို့သည်သာလျှင်၊ ပုဇ္ဇသ-မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ သဇ္ဈနေ ဝိသဇ္ဇနေ-ဖြေခြင်းကြောင့်၊ ရဋ္ဌခေါဘေနံ - တိုင်းနိုင်ငံကို ချောက်ချားစေသဖြင့်၊ ပထမောဠတိ-ပထမဟူ၍၊ ပါကဋော - ထင်ရှားထသော၊အသေ တာဒိသသ-ထိုသို့ ဖြေဆိုစွမ်းနိုင်သော၊ ဉာဏဿ-ဉာဏ်၏၊ ဝါ-အသေ တာဒိသဿ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဉာဏဿ-ဖြေစွမ်းနိုင်သောဉာဏ်၏၊ သေဋ္ဌတ္တာ - မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဉာဏာဓိရာဇာ-ဉာဏဝရ ဟူ၍၎င်း၊ ပါကဋော - ထင်ရှားထသော၊ အဟံ-ငါသည်၊ သေဋ္ဌ-ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သုဓမ္မဉ္စ - မဂ်လေးတန်, ဖိုလ်လေးတန်, နိဗ္ဗာန်,ပရိယတ်ဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ - မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်, ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေသလသီလအာစာရေ-သီလ,အကျင့်ကိုချစ်တတ်ကုန်သော၊သုဘာဝေဟ-ပရိယာယ်ကို ဆောင်ကုန်ထသော၊ မေ-ငါ၏၊ ဂရဝေါစ-ဆရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နတွာ, နမာမိ-ရှိခိုး၏၊ နတွာ-၍၊ ဝါဒေတု-အထူးသဖြင့်သောအယူကိုလျှင်၊ သမူဟံ သမူဟာနေ့ သံဥဒ္ဓရနေ့ာ - ကောင်းစွာအားထုတ်လျက်၊ ဂဏ္ဌိပဒ္ဓံ - ခက်ဆစ်ကျမ်းကို၊ လိခါမိ-ရေးအံ့။

(ပိဋကတ်တော်

အဋ္ဌသာလိနီ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဤကရုဏာဝိယ အစရှိသော စကားရပ်ကား.....အဘိဓမ္မာ၏ အဋ္ဌကထာကို ပြုအံ့သော ငါ ဆိုသတည်း၊ ရှေ့ဦးစွာ ကုသလာ ဓမ္မာတိ အစရှိသော မာတိကာ ပဒါနံ စသော ပုဒ်ချုပ်ကို ငဲ့၍ ဘဏ်၊ ပစ္စန္နတ္ထကို ပြုအံ့သော ငါ စသည်ဖြင့် ချေ၊ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော စသော ပုဒ်ချုပ်ကို ငဲ့၍ ဘဏ်ပြန်၊ ပဏာမနှင့် ချေ၊ တဿ ပါဒေ စသော ပုဒ်ချုပ်ကို ငဲ့၍ ဘဏ်ပြန်၊ ထေ•မနော ပဏာမကို ပြုအံ့သော ငါ ဆိုသတည်းဟု ချေ။

ကရုဏာဝိယ သတ္တေသု,ပညာ ယဿ မဟေသိနော၊
ဉေယျ္ယဓမ္မေသု သဗ္ဗေသု,ပဝတ္တိတ္ထ ယထာရုစိ။

မဟေသိနော-မြတ်သောသီလက္ခန္ဓ အစရှိသည်ကို ရှာပြီးထသော။

ဤအနက်ကား.....မဟန္တေ သီလက္ခန္ဓာဒယော ဧသိ ဂဝေသိ ဟူသော မှုလဋီကာပါဌ်, ဂုဏ်ဖွင့်ပနီပါဌ်,ယောဇနာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

တနည်းကား .....မဟေသိနော - မြတ်သောသီလက္ခန္ဓ အစရှိသော ငါးပါးသောတရားတို့ကို ရှာပြီးထသော။

မြန်မာပြန်ရေးမှု)

ဤအနက်ကား......မဟာဝဂ္ဂ သီလာဒိကေ ပဉ္စမေ ဝဂ္ဂေ သေဝိ ဂဒေသိဘိ မဟာသိ ဟူသော ကင်္ခါဝိတရဏီဋီကာသစ်ပါဌ်, နှင့်အညီတည်း၊ ခန္ဓဝဂ္ဂ ဟုမသုံးသပ်သောအနက်။

တနည်းကား...... မဟောသိနော-မြတ်သောသိတင်းကျေးဇူးစသည် ကို ရှာပြီးထသော။

ဤအနက်ကား-''အဋ္ဌသာလိနိယံ သီလက္ခန္ဓာသမာဓိက္ခန္ဓော ဝါအာဒိသုဂုဏာဂ္ဂနာတိဝုတ္တံ''ဟူသောဝိဘာဝိနီဋီကာပါဌ်, 'သီလက္ခန္ဓာဒယောဝါ သီလာဂုဏာဒယော'ဟူသော မဓုသာ ရတ္ထဒီပနီပါဌ်နှင့်အညီတည်း။

တနည်းကား......မဟောသိနော-မြတ်သောသိတင်းကျေးဇူးအပေါင်း စသည်ကိုရှာပြီးထသော။

ဤအနက်ကား......လောကိယ လောကုတ္တရဘေဒဘိန္နံ သီလာဒိ ဂုဏာနံ့ဒေသေန ဂဟေတွာ ပဘုတ္တမာနော ခန္ဓသဒ္ဒေါ သီလ ဒိဂုဏဝိသိဋ္ဌံ ရာသဋ္ဌံ ဒီပေတိ၊ ကေဗိ ပန ဂုဏဋ္ဌော ခန္ဓဋ္ဌောတိ ဝဒန္တိ' ဟူသော ဝိဘာဝိနီမူလဋီကာပါဌ်နှင့် အညီ တည်း၊ ခန္ဓဂုဏကိုသုံးသပ်သောအနက်၊ ဤသို့ကြံရာ၌ မဟာန္တ သဒ္ဒါကား မဟတ္တ, သေဋ္ဌတ္တ, ပူဇတ္တ သုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သင့်၏၊ ယခင်သောဇနာခဲ့သည်ကား သေဋ္ဌတ္ထသာ တည်း၊ကျမ်းဆရာ မြတ်တို့ကား သာမန်သာ ဆိုကုန်၏၊ ရှေး ဆရာမြတ်တို့ကား ပေါ်၍သာ ပေးကုန်၏။

တနည်းကား .....မဟောသိနော-မြတ်သောသူတို့သည် ရှာမှီးအပ်ထ သော၊တနည်းကား .....မြတ်သောဉာဏ်ဖြစ်တော်မူထသော။

ဤအနက်ကား..... မဟာန္တေဟိ ဧသိတောတိ ပါ။ မဟာန္တော ဉာဏ်ဘိဓါ မဟေသိ ဟူသော ကင်္ခါဝိတရဏီဋီကာသစ်ပါဌ် နှင့်အညီတည်း၊ဤဒုတိယဝိဂ္ဂဟကို ဆင်ခြင်အပ်၏၊ 'ကဿာ'ဟု ပင်္ဂ်တောင်း၊ဉာဏ်သဒ္ဒသာ ဉာဏ်ကာရန္တ ဖြစ်၊ မဟေသိသဒ္ဒသာ ဤကာရန္တ ဖြစ် ဟု မဂ်ဒိပ၌ ဆို၏၊ထို့ကြောင့် မသင့်လွန်း။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

သီလက္ခန္ဓာဒယော၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သမာဓိက္ခန္ဓ, ပညာ ကွန္ဓ, ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓ, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓ ဤလေးပါးကို ကောက်ယူအပ်ကြောင်း ဆရာ ဟူ၏၊ မရသာရတ္ထဒီပနီ ဆရာ လည်း 'အာဒိသဒ္ဒေန သမာဓိက္ခန္ဓပညာက္ခန္ဓာဒယော သံဂဟိတာ' ဟု အာဒိသဒ္ဒါနှင့် မိန့်၏၊ မိန်ကြောင်းဆရာကား သုံးပါးသာ ဟူ၏၊ ထိုကို မဟာနိဿယစသည်တို့၌ ကောဗ ဟူ၏။

ရာသု ရာန္တာကန္တိသု တွင် တစုံတရာ၌မျှမဖြစ်၊ 'ဝေဟာသာနေဒ္ဒါ အနေကတ္ထော' ဟူရကား ဂဝေသတ္ထ၌ ဖြစ်၏ ဟု ဖြိခြင်းငှါ ငိုကာဆရာ ဂဝေသိ ဟု မိန့်သည်၊ ယောဇနာဆရာကား...... ရာသုဓာတ်၊ ရူပစ္စည်း၊ မုနာဒိပင်ဗ သုဘ်ဖြင့် သက်သည်ဟူ၏၊ မိန်ကြောင်းဆရာကား ဏီပစ္စည်းဟူ၏၊ ပိုင်ဆရာကား အနုတ္တနိ 'ဤ''ဖြစ်လျှင်းမှုလည်းအဟောသိကမ္မကဲ့သို့သမာသ်ဖြစ်သည် ဟူ၏၊မကိုဒ်ပ မဟာနိဿယ ၌ကား အာချာတ်အရာ၌ ဤကာ ရန္တ မထင်သောကြောင့်ရင်း, အလိင်ဖြစ်၍ မဟောသိနော စ သည်ဖြင့် မရှိကောင်းသောကြောင့်ရင်း,သဗ္ဗနာမိကပဒဘတ်တို့ နှင့်မညီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း အာချာတ်မဟုတ်၊ဘိ တွာ ဝိစဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့်လည်းကောင်း,မဟာဝုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း တဒ္ဓိတ်လက္ခမဟုတ်သော အနက်၌သက်သော ဏီပစ္စည်းအဆုံးရှိသော ကိတ်ပုဒ်တည်း ဟု မိန့်၏၊ ပိုင်ဆရာ ကဲ့သို့ ယူသည်ကို ကောဗ ဟူ၏၊ ဤကာရန္တ ရှိမှ'' တဒ္ဓိတ'' သာတည်း၊ မဟောသိသဒ္ဒါသည် သုဂတတ္ထ, ဒေဝတ္ထ နှစ်ပါးတို့ တွင် သုဂတတ္ထ၌ဖြစ်မှု ပုလ္လိင်သာ၊ ဒေဝတ္ထ၌ဖြစ်မှုကားရာတ္ထိ လိင်သာ။ (အဘိခါန်)

ယဿ ယာဒိသဿ-အကြင်သို့သဘောရှိသော။

ဤအနက်အား...... ယော ပနာတိ ယော ယာဒိသောဟူသော ဝိနည်း ပါဠိနှင့်ဒွေသနှင့်ရင်း, တေ တာဒိသေ ပူဇယတော ဟူ သော တာဒိသေဖွင့်၍ဟောသော ပါဠိနှင့်ရင်း''ရာယတ မကိ

ဩသာနမဏ္ဍ သဿရော ဝိဿံ ကမ္ပိ ဒုသဿ ဂဏ္ဍော် ဒေါရံ သင်္ခိစ''
ဟူသောသုတ်နှင့်ရင်း အညီတည်း။

တနည်းကား .. ယဿ ယာဝိသဿ–အကြင်သို့သောသူဖြစ်တော်
မူထသော။

ဤအနက်ကား...... ယာဝိသော ဟူသော နိဒ္ဒေသ၏ အဖွင့်ဖြစ်
သော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း။

အကြင်သို့သောသူဟူသည်ကားဇာတိ,နာမ,ဂေါတ္တ,ဂုဏ
စသည်ကိုယူ၊တရားအနေဖြစ်လျှင် အရာသို့လိုက်၍ ''အကြင်သို့
သော တရားဖြစ်တော်မူထသော''ဟူ၊ ''သမ္ဗုဒ္ဓဿ–မြတ်စွာ
ဘုရား၏'' ဟု ထည့်သည်ကား တဿ ဟူသော နိယတ်ပုဒ်၏
ပဓာန ဖြစ်သော အဘိမွေဿ ဟူသော ပုဒ်ကို ''ယံ ဒေဝ
ဒေဝါနံ''ဟူသော အောက်ဝါကျ၌ ''ယံ အဘိဝမ့်''ဟု ယံ နှင့်
ဋီကာဆရာ ယောဇနာသကဲ့သို့ 'ယဿ' ဟူသော အနိယတ်
သည် အတ္ထဝိသေသကို မဟောတတ်သောကြောင့်ရင်း,ဝိသေ
သျ ပဓာနပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် မရှိသောကြောင့်ရင်း,အပ္ပကအားဖြင့်
ပါဠိတော်စသည်၌ မရှိပြားသော်လည်း ထည့်၍သာ ဇောတ္တ
အားဖြင့် ယောဇနာအပ်သောကြောင့်ရင်း အထက် 'တဿ
ပါဒေ နမဿိတွာ, သမ္ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော' ဟူသော ပုဒ်၌
'တဿ'ဟူသော ပုဒ်၌ တဿ ဟူသောနိယတ်၏ ပဓာနဖြစ်
သော'သမ္ဗုဒ္ဓဿ'ဟူသောပုဒ်ကို ဆောင်၍ ယောဇနာသည်၊
ဋီကာ၌–

''ယဿာတိစ ကရုဏာ ပညာနံ ဥဘိန္နံပိ အာဓာရ ပုဂ္ဂလ
နိဒဿနံ၊ မဟောသိနောဘိ တဗ္ဗိသေသနံ'' ဟု ဝိသေသျပဓာန
အဖြစ်ဖြင့်ဆိုသည်တကား ဟူပြားအံ့၊အရတူသောကြောင့်သာ
ဆိုလေသည်ဟူလေ။

ယဿဟူသောသမ္ဗန်ကို ကရုဏာ,ပညာဟူသောနှစ်ပုဒ်၌
'ဘတ္တံ ပစိတွာ ဘုဉ္ဇတိ' ကဲ့သို့ တဏ္ဍနည်း, သိလေသနည်း,
ဩပကနည်း, အာဝုတ္တိ နည်းအားဖြင့် တပြိုင်နက် သွား၊ အဘိ

ဓမ္မသပုဒ်ကို အကျဉ်း၍ စပ်ရာတွင် "အာဂုတ္တိ အာဒိဝသေနဝါ အယမတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟု အနုဋီကာ ဆိုသည်နှင့် အညီတည်း။

ကရုဏာ-အသာခရဏာဖြစ်သော မဟာကရုဏာတော်သည်။

မဟာကရုဏာတော်ဟူသည်ကား ရူပါဝစရကြိယာဈာန်, အောက်သောမနသာသဟဂုတ် ၄-ချဉ်ရှိသောကရုဏာတည်း၊ "ကရုဏာဂဟဏေန မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိ ဉာဏဿ ဂဟိတတ္တာ" ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်, "တဿာစ ဈာနတ္တယ သမ္ပယောဂတော" ဟူသော ဋီကာပါဌ် "သာစ ဈာနတ္တယ သမ္ပယောဂိနီတိ" ဟူသော သုတ်သီလက္ခန် ဋီကာဟောင်းပါဌ်, နေတ္တိဋီကာပါဌ် "ဗုဒ္ဓါနံကိရ ဒေဝသိကံ ပဉ္စသု သမယေ ဖလသမာပတ္တိ သမာပဇ္ဇနံ၊ တတော ဝုဋ္ဌာယ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ သမာပဇ္ဇနံ၊ တတော ဝုဋ္ဌာယ ယေ အဇ္ဇ မယာ ဝိနေတဗ္ဗာ၊ တေ မယှံ ဉာဏဿ ဥပဋ္ဌဟန္တူတိ အဓိဋ္ဌာယ ဝိနေယျသတ္တလောကာနံ၊ တတော သရဏဂမနာဒိ နိပ္ဖတ္တိဟေတု ပုဗ္ဗူပနိဿယာဒိသမောလောကနန္တိကိစ္စံ" ဟူသော ဝိနည်းဋီကာပါဌ်နှင့်အညီတည်း။

ဘုရားသဗ္ဗညုအား ဝိတက် ဝိစာရကို တကြိမ်တည်း လွန်ရကား ရူပါဝစရကြိယာဈာန် ၄-ပါးသာရှိသည်။

ပရဒုက္ခေ ကိရတိ ဝိက္ခိပတိ အပနေတီတိ ကရုဏာ။ ဒိဝါဒိဂိုဏ်း၊ကိရဓာတ်,ယုပစ္စည်းကို အနပြု၊ သုတ်ကြီးဖြင့် ဏ ကိုအ, အ ကို ဥပြု၊ ရဟာဒိတောဏ သုတ်ဖြင့် န ကို ဏ ပြန်။ ။ကံ ရုန္ဓတီတိ ကရုဏာ။ ရုဓာဒိဂိုဏ်း၊အန စသည် ပြုပြ၊နိဂ္ဂဟိတ်ကို သန္တိသုတ်ဖြင့်ချေ၊ ဓကို သုတ်ကြီးဖြင့် ချေ။ ကရောတီတိ ကရုဏာ၊ တနာဒိဂိုဏ်း၊ ယု ကို အန၊ အ ကို ဥ ပြု၊ နကို ဏပြန်။ ကိဏာတီတိ ကရုဏာ၊ ကိယာဒိဂိုဏ်း၊ ကိဓာတ် ယုပစ္စည်း၊ ယု ကို အန၊သုတ်ကြီးဖြင့် ဏ ကို အ,အ ကို ဥ ပြု'ရ'ကား အာဂုံ၊

ထိုတွင် ဘူဝါဒိဂိုဏ်းသား ဋီကာနှင့် ညီသည်၊ သဒ္ဒါငါးပါးတွင် ဓာတ်သဒ္ဒါ။

သဗ္ဗေသု-ခပ်သိမ်းကုန်သော။

ဤသို့ပေးမှုကား ''သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ''စသည်ကဲ့သို့ သာဝသေသယူ။

တနည်းကား......သဗ္ဗေသု - အကြွင်းနှင့် တကွသော သုတ္တဝါ, အကြွင်းမဲ့သော သုတ္တဝါတို့၌။

ဤအနက်ကား......''ပုရိမ ဂါထာယ ပန သဗ္ဗေသု ကရဏာယ ထာရုဒ်ိ ပါတ္တိတ္တာတိ သပ္ပဒေသသုတ္တဝိသယာ နိပ္ပဒေသ သုတ္တဝိသယာစ သဗ္ဗာ ဝုတ္တာ'' ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

သဗ္ဗေသု-သုတ္တဝါတို့၌၊ တနည်းကား ကရဏာ၏အာရုံဖြစ်ထိုက်သောသဘောတို့၌။

ရှေ့အနက်ကား......''ရူပါဒိသု သုတ္တာ ဝိသတ္တာတိ သုတ္တာ၊ တဿာ ပန ပညတ္တိယာ ခန္ဓသန္တာနေ နိရုဠ္ဘာဝတော နိဿန္ဒူ ရာဂါဝိ သုတ္တာဘိ ဝုစ္စန္တိ'' ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

ရူပါဒိသု၌ ရူပကား ရူပက္ခန္ဓာကိုယူ၊အာဒိအရ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသည်ကိုယူ။ပုထုဇဉ်,သေက္ခတို့ကား'ရူပါဒိသု သုတ္တာ, နိရုဠ္ဘာဝေတာ'ဟူသော အကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် သုတ္တမည်၏၊ ရဟန္တာကား နိရုဠ္ဘာဝတော ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ သုတ္တမည်၏။

ဤသုတ္တာဟူသော ပုဒ်၌ ထိုထိုသို့သော ပါဠိတို့တွင် ''ရူပါဒိသု သုတ္တာ ဝိသတ္တာတိ သုတ္တာ''အစရှိသော သပဒဝိဂ္ဂဟသာ မှု၏၊ထို့ကြောင့် သပဒဝိဂ္ဂဟသာ သင့်မြတ်၏၊ရူပသိဒ္ဓိဆရာကား ထိုထိုသို့သောပါဠိကို နှလုံး၌မထားမူ၍ '' ရူပါဒိသုစ အသဇ္ဇိ သဇ္ဇတိ သဇ္ဇိဿတီတိ သုတ္တာ''ဟု အသပဒဝိဂ္ဂဟကို ဆို၏၊

(ဝိရှုကတ်တော့)

တနည်းလည်း နှလုံး၌ ထားလျှင်မှုလည်း အဿပဒ္ဒဝိဂ္ဂဟကို လည်း ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြသည်ဟု သိအပ်၏။

ပသိဒ္ဓရုဋ္ဌိ ဥပစာရရုဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့တွင် ဋီကာဆရာအလိုအား ဖြင့် ''ရုဋ္ဌိဘာဝတော''ဟု မဆိုမူ၍ ပသိဒ္ဓအနက်ရှိသော နိရုဠှ သဒ္ဒါဖြင့် ''နိရုဠှဘာဝတော''ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ပသိဒ္ဓရုဋ္ဌိ မည်၏၊ တပါးသော ကျမ်းဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် ဥပစာရ ရုဋ္ဌိ မည်၏၊ အနုဋီကာ၌''ဘူတပုဗ္ဗဂတိယာဝါ သတ္တတာ ဝေဒိ တဗ္ဗာ'' ဟူရကား ၎င်းဋီကာဆရာအလိုအားဖြင့် ''မဏ္ဍုကော နာမ ဒေဝပုတ္တော အဟောသိ၊ မဏ္ဍူဒေဝါနာမ ဒေဝပုတ္တော အဟောသိ၊ ကဏ္ဍကော နာမ ဒေဝပုတ္တော အဟောသိ'' ဟူ သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန္ဒ ရာဂ ဖြစ်သော်လည်း သဆန္ဒ ရာဂ ကာလ၌ သတ္တဝါ ဟူသော အမည်ကို ရခဲ့ဘူးသောကြောင့် ပသိဒ္ဓရုဋ္ဌိ, ဥပစာရရုဋ္ဌိ,ဥပစာရမှ တပါးဖြစ်သော ဘူတပုဗ္ဗဂတိက နည်း တည်းဟူသော နယန္တရဖြင့် အမည်ရသည်ဟူလို၊ ကေဇိဆရာ တို့ကား ''ဋီကာဆရာကား......ပသိဒ္ဓရုဋ္ဌိအားဖြင့် ဆို၏၊ အနုဋီ ကာဆရာကား......ထိုကိုဥပစာရ ရုဋ္ဌိအားဖြင့်လှယ်သဘည်း'' ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ထိုစကားကို ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း၏ ရုဋ္ဌိနည်းမှ တပါး နယန္တရအဖြစ်ကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏၊ထိုကေဇိဆရာတို့ သည် ''လူထွက် မောင်ပဥ္စင်း ဟူ၏သို့'' ဟူ၍လည်း ဥပမာကို ဆိုကုန်၏၊ရှေ့၌ခြင်လေပြီ၊'ယာ ပဘူတပုဗ္ဗာ,တတ် ဥပစာရံ' ဟူသော ကျမ်းကိုလည်း ပညာရှိတို့ ဖွဲ့စလေကုန်သည်။

ယထာရုဗိ-အကြင်အကြင် အလိုတော်အလျောက်၊တနည်းကား...... အလိုတော် အားလျော်စွာ၊ တနည်းကား .....ယထာရုဗိ ယာ ယာ ရုဗိ- သည်၊ ပဝတ္တာ-၏၊တာယ တာယ ရုဗိယာ-ဖြင့်၊ပဝတ္တိတ္တဝိသ-ကဲ့သို့၊ (ဝိဘ္ဘာ)ယထာရုဗိ ရုဗိ အနုရူပံ-အလိုတော်အားလျောက်ပဘ်စွာ၊ပဝတ္တိ တ္တဝိယ ပဝတ္တနံ အကာသိဝိယ-ကဲ့သို့၊(အနုရူပ)

ရှေ့ကား-တောင်ဘီလာအကျော်, ပိုင်,မိနွှောင်း စသော ဆရာတို့၏အယူ၊ ထိုဆရာမြတ်တို့သည် ဥပမာ,ပကာရ အနက် တို့ကိုလည်း ကြံကုန်၏၊ နောက်ကား-အရှင်မဟာအရိယာဝံသ

ပြန့်ပွားရေးမှု)

ဆရာမြတ်အယူ၊ထိုဆရာမြတ်သည် ဥပမာ, ပကာရ ကြံသော် ဝါကျ ဖြစ်ခဲ့၊ ဤယထာရုစိ ပုဒ်၏လည်း သမာသ်သာ ဖြစ်ခဲ့၊ အထက် ကုသလတိက်''ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော'' ဟူသောပိုဒ်၏ အဖွင့်ဋီကာနှင့်လည်းမညီ၊ထို့ကြောင့် ဤအနက် ကိုသာ နိသံသယအားဖြင့် မှတ်အပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ဋီကာ ဆိုသည်နှင့် ပြေပြစ်အောင်ယူမည် ခဲ၍။

ပဝတ္တိဣတ္တိဝိယ၌ ပဝတ္တိကား-ဥပ္ပတ္တိ,ဌိတိ အားဖြင့် နှစ်ပါး ပြား၏၊ ထိုတွင် ဥပ္ပတ္တိဟု သိစေလိုရကား ဋီကာဆရာသည် ''ပဝတ္တိဣတ္တိ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တိ'' ဟု မိန့်ပြီ၊ဝိယကား-ဥပမာကို ထွန်း စေသည်၊ဥပမာသုံးပါးတွင်''ဝါကျတ္ထ ဝိသယ ဥပမာ''ဟူလို။

ပညာ-အသာဓာရဏ ဖြစ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်။

ပဇာနာတီတိ ပညာ၊ယထာ သဘာဝံ ပကာရေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈ တီတိ အတ္ထော၊မူလဋီကာ။သာမည,မဇ္ဈိမ,ဝိသေသ လက္ခဏာ ကို ပကာရ ဟူသည်၊ (တောင်ဘီလာအဖွင့်) သဘာဝေါ ဝါ သာမညံဝါ တထလက္ခဏံ ဟူသောပိဋကတ်သုံးပုံနိဿယ, သဘာဝေါ ဝါ သာမညံဝါ လက္ခဏံ နာမ ဟူသော အဋ္ဌ သာလိနီပါဠိနှင့်အညီ သာမညဝိသေသလက္ခဏာကိုသာသော် လည်း ယူ၊ ပကာရ ဟူသည်လည်း ကောဋ္ဌာသ ဟူလိုသည်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား .....သဘောအစုဟူလိုသည်၊(မဟာအရိယာဝံသ အကျော်)

ဉာဏ်တ်သည် ဉာဏအနက်ကို ဟောသည်၊ ဉာဏသည်လည်း အာရမ္မဏ လက္ခဏာဉာဏ်, အာရမ္မဏူပ လက္ခိဉာဏ်, အာရမ္မဏ ပဋိ ဝေဓ ဉာဏ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင် အာရမ္မဏ ပဋိဝေဓ ဉာဏ်ကိုလို သည်၊ ဉာဏအနက်သည် သညာ, ဝိညာဏ်, ပညာ သဒ္ဒါ သုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံရကား ပညာ၏ ဉာဏကို လိုသည်ဟု သိစေလိုရကား ပဋိ ဝိဇ္ဈတိကို မိန့်သည်။

သကော ဘာဝေါ သဘာဝေါ။ဝိသေသလက္ခဏာရစေ။

(ပိဋကတ်တော်

သမာနော ဘာဝေါ သဘာဝေါ။ သာမည လက္ခဏာရစေ။ သဘာဝေါစ သဘာဝေါစ သဘာဝါ၊ ယေ ယေ သဘာဝါ ယထာသဘာဝံ။

ကြိယာကို မငဲ့မူကား ဤသို့လက္ခဏာရစေ၍ ပထမနည်းချ၊ ကြိယာကိုငဲ့မူကား သဟ ဘာဝေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိ သဘာဝါ ဟု လက္ခဏာဝန္တရစေ၍ ဒုတိယနည်းချ၊(ခဲစွ)

သဗ္ဗေသု နိရဝသေသေသု-ကုန်သော။

''သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ''စသည်၌ကဲ့သို့ သပ္ပဒေသ သာဝသေသ၊ နိပ္ပဒေသသာဝသေသ မဟုတ်၊ ''သဗ္ဗေ မနုပါဝေယတာ''ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့်''သဗ္ဗေသူတိ အနဝသေသပရိယာဒါနံ''ဟု မူလဋီကာ၌ မိန့်အပ်၏။

ဉေယျ ဓမ္မေသု-ဉေယျဓမ်တရား ငါးပါးတို့၌၊ (အဋ္ဌကထာနည်း) ဉေယျံ ဓမ္မေသု-အဘိညေယျ အစရှိသော ဉေယျဓမ္မတို့၌၊(ဋီကာနည်း) ယထာရုပ်-လျောက်၊(ရှေ့နည်းပေး)ပဝတ္တိတ္တ-ပြီ။ ။(ပထမဂါထာ)

ဤသို့ ပထမဂါထာဖြင့် အလုံးစုံသော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းပြီး၍ အဘိဓမ္မာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကိုပြုအံ့သော ဗုဒ္ဓဃောသဆရာမြတ်သည် သုတ်ပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ထိုအဘိဓမ္မာ ဒေသနာဖြင့် ဘုရားမြတ်စွာကို ချီးမွမ်းလိုသော်ငှါ၊''ဒယာယ တာယ သဗ္ဗေသု''အစရှိသော ဂါထာတို့ကို ဆိုသတည်း။

အသာဓာရဏဖြစ်သော အဘိဓမ္မာဒေသနာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းလိုကုန်သော်ကား''အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ,ဒေဝါနံ သမ္ပဝတ္တယိ'' ဤမျှသော စကားကိုသာတည်း ဆိုလေကာမူတုံအံ့၊ အဘယ်အလို့ငှါ ဒယာယ တာယ သဗ္ဗေသု မှသည် တဿ ပညာယ တေဇသာ တိုင်အောင်သော ဂါထာတို့ကို ဆိုလေသနည်း ဟူမူကား-နိဒါန်းသမုဋ္ဌာန်ကို ပြလိုသော်ငှါ ဆိုသည်၊ နိဒါန်းတုံသည်လည်း အဗ္ဘန္တရ နိဒါန်း, ဗာဟိရနိဒါန်း အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ ထိုတွင် မြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သောကရုဏာတော်သည် အဗ္ဘန္တရနိဒါန်းမည်၏၊

ကာလ, ဒေသ, ဒေသက, ပရိသတ် လေးပါးတို့သည်ကား - ဗာဟိရ နိဒါန်း မည်၏၊ ထိုတွင် အဇ္ဈတ္တိက နိဒါန်းကိုကား... ဒယာယ တာယ သမုဿာဟိတမာနသော ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြသတည်း၊ ဤကား-ခပ်သိမ်းသော ဆရာတို့သည် သုံးစွဲအပ်သော စကားဆက်, စကားတက် ဆိုနည်းတည်း၊ ပါဠိဖတ်ကား......ဒယာသဒ္ဒါသည် ကရုဏာ, မေတ္တာ နှစ်ပါးကို ဟောတတ်၏၊ထိုသို့ဟောတတ်လျှင်းမှုလည်း''ယတ္ထ ယတ္ထ ပဝတ္တတိ၊တတ္ထ တတ္ထ အဓိပ္ပါယ ဝသေန ယောဇေတဗ္ဗော''ဟု မူလ ဋီကာဆရာ ဆိုရကား ကရုဏာကိုသာ ဤအရာ၌ လိုသည်၊ဒယာယ ကား ကရုဏာသာမန်ကို ဟောခဲ့ရကား တာယဟု ဝိသေသနပြုသည်။

သဗ္ဗေသု အကြွင်းမရှိသော သတ္တဝါတို့၌။

''ဣမေသု နိပ္ပဒေသသတ္တဝိသယတံ ဂဟေတုံ'' အစရှိသော မူလဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား......တဖိတ်သောနတ်တို့၌သာကရုဏာဖြစ်၍ဟောတော်မမူ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါပင် ဟောတော်မူသည် ဟူလိုသတည်း။

တနည်းကား......တာယ တာဒိသာယ-သော၊ ဒယာယ - သည်၊ သဗ္ဗေသု-တို့၌၊သမုဿာဟိတမာနသော-၍၊ဝါ-သည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......တဖိတ်သော နတ်တို့၌သာ ကရုဏာ တိုက်တွန်း၍ ဟောတော်မမူ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌ တိုက်တွန်း၍ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါပင် ဟောတော်မူသည် ဟူလို။

အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်းကိုပြပြီး၍ ဗာဟိရနိဒါန်းကို ပြလိုသော ဆရာသည်'ပါဋိဟီရဝသာနမှိ မှသည် မာတရံ ပမုခံ ကတွာ' တိုင်အောင်သောပါဌ်တို့ကို မိန့်သတည်း၊ ထိုတွင် ပါဋိဟီရ ဝသာနမှိ ဝသန္တော ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ကာလကိုပြ၏၊အဓိပ္ပါယ် ကား.....အဝသာနမှိဟု သာမန်ဆိုလျှင်းမှုလည်းခပ်သိမ်းသော ပြာဋိဟာတို့ထက်ပါကဋတ္တဖြစ်ရကား ကျော်မည်သောသရက် ပင်ရင်း၌ပြအပ်သော ပြာဋိဟာကိုသာ လိုသတည်း။

(ဗိဋကတ်ရှေတော်

ပါဋိဟိရဝသာနမှိ – ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သည်၏အဆုံး၌၊

> ဘုရားသဗ္ဗညုသန္တာနဝယ် ကိလေသာကုန်ပြီးရကား ဝေနေယျတို့၏ သန္တာန်၌ရှိသော ကိလေသာတို့ကိုပင် ပဋိပက္ခဟု လေသတည်း။

တနည်းကား......ပါဋိဟိရဝသာနမှိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိတို့ကို ပယ်သည်၏အဆုံး၌။

> တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပဟာတဗ္ဗမဟုတ်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူကိုပယ်သည်ကိုပင်တိတ္ထိတို့ကိုပယ်၏ဟုပါသတည်း။

တနည်းကား......ပါဋိဟိရဝသာနမှိ-ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသည်မှနောက်၌ဖြစ်စေအပ်သော ဉာဏ်၏အဆုံး၌။

> ကိလေသာကိုဖျောက်၍ နှလုံးတည်ကြည်ပြီးမှ နောက်၌ဖြစ်စေသည်ဟုလိုသတည်း။

ရှေ့နှစ်နက်၌ ပဋိသဒ္ဒါသည် ပဋိပက္ခအနက်ကို ဟောသည်၊နောက်အနက်၌ကား ပစ္ဆာအနက်ကိုဟောသည်ဟုလို၊ ပြာဋိဟာကိုပြုပြီးသည်၏အဆုံး၌ အဘိဓမ္မာကိုဟောခြင်းသည် ဓမ္မဘာတည်း။ကာလကိုကား ပြပြီ၊ဒေသကားအဘယ်နည်း စုဒ်ရှိရကား တိဒသာလယေ မိန့်သော်။

တိဒသာလယေ – သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ (တောင်ဘီလာအကျော်) တိဒသာလယေ– သုံးပါးသော အခိုက်အတံ့ရှိသော နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ (ပိုင်,မိန့်ကြောင်းအစရှိသော ရှေးဆရာများ) ပသန္တော–နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တနည်းကား......ဝသန္တော–ဝါဆိုတော်မူသည်ဖြစ်၍ နေတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။

> ရှေ့ကား......သာမညသဒ္ဒါအနက်ကိုလိုက်သည်၊ နောက်ကား .....''သတ္တမံ တာဝတိံသဘာနေ ဝဿံ''ဟူသော ဝါဆိုစဉ်၌ လာသော ဗုဒ္ဓဝင်, တထာဂတုပ္ပတ္တိ အဋ္ဌကထာပါဌ်, ''ကဏ္ဍနိုခေါ် အတီတေ ဗုဒ္ဓေါ ဉာမံ ပါဋိဟာရံကတွာ ဝဿံ

ပြန်ပွားရေးမှု)

ဥပေန္တီတိ အာဝဇ္ဇေတွာ တာဝတိံသဘဝနေ ဝသံ ဥပဂတွာ မာတု အဘိဓမ္မပိဋကံ ဒေသေန္တီတိ ဒိသွာ''စသော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီတည်း၊ မြတ်သောအရပ်ဖြစ်၍ ဝါဆိုတော်မူသည်ဟုမှတ်၊တိဒသာလယေဖြင့် ဒေသ သာမညကို ပြသည်၊ ဝသနဋ္ဌာဖြင့် ဒေသကကို ပြသည်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဟော၏ ဟူသည် ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ထက် ဟောသလော, သုဓမ္မာသဘင်၌ဘည်းဟောသလော, ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌တည်း ဟောသလော သက်ာရှိခဲ့ရကား…… ''ပါရိစ္ဆတ္တက မူလမှိ''ဟုဒေသဒိသေသကို မှတ်ဘိသော်။

မူလသဒ္ဒါကား……မုချအားဖြင့် အမြစ်ဟော၊ ဥပစာအားဖြင့် သမီပဟောတည်း၊ အာယာလည်းဟူ၏၊ယင်းသည့်အာခေရလည်း သာမညဖြစ်ပြန်ရကား……ပဏ္ဍုကမ္ဗလနာမကေ သိလာသနေဟု ဝိသေသကိုမှတ်ဘိသော်။

ပရိသမန္တတော အာဟာပံ ဆာဒေတီတိ ပါရိဆတ္တော၊ပါရိဆတ္တောဧဝ ပါရိဆတ္တကော၊ (သွတ္တတည်း) ပရိသမန္တတော ဆတ္တမိဝ တိဋ္ဌတီတိ ဝါ ပါရိဆတ္တကော၊ကံ သုခံ ပလေတီတိ ကမ္ဗလံ၊ပဏ္ဍု ရတ္တံ ကမ္ဗလံ ပဏ္ဍုကမ္ဗလံ (ရှေးဆရာ)ပကာ ရေဟိ ဒေပါနံ စိတ္တံ ခေတီ ဂဏှာတီတိ ပဏ္ဍု၊ ပဏ္ဍုစ တံ ကမ္ဗလဥ္စာတိ ပဏ္ဍုကမ္ဗလံ၊ (တောင်ဘီလာ) ပဏ္ဍုသဒ္ဒေါ ဟေတ္တ ရတ္တဝါစကော၊ နာတိရတ္တဝါစကောတိ ကေစိ၊ (မဓုသာရတ္ထဒီပနီ)

ယုဂန္ဓရေ·ယုဂန္ဓိုရ်တောင်၌၊ တနည်းကား……ယုဂန္ဓိုရ်တောင်၏ အနီးစာက်နှင့်မျှသော ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စော–နေမင်းသည်၊တနည်းကား……အဒိတိအမည်ရှိသော နတ်သမီး၏သားသည်၊ သောဘယုတ္တာ–ကဲ့သို့။

ယုဂန္ဓိုရ်ဟူသည်ကား …… သုတ်,ဝိနည်းတို့၌ လာသော မြင့်မိုရ်တောင်ပါး ယုဂန္ဓိုရ်ကိုယူ၊ ၎င်းကား၌ နေ့ စတ္တာလီသယောဇန သဟဿုဗ္ဗေဓောဟူသောကြောင့် သိသတည်း။

[(ဝိဠုကတ်ဘော်

နေလတို့ကား......ယုဂန္ဓိုရ်တောင်၌ တရံတဆစ်မျှ မသွား စဘူး၊ အနန္တာဝိထိသွားသောအခါလည်း ကရဝိကတောင် ထက်သွား၏။ မဇ္ဈိမဝိထိသွားသောအခါလည်း သိမ်ဟုန္တိကျွန်း တောင်သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာထက် သွား၏၊ ဗာဟိရဝိထိသွား သောအခါလည်း စကြဝဠာအနီးမှ သွား၏၊ ထိုသို့ မသွားဘူး လျက်''ယုဂန္ဓရေ''ဟု ဆိုသည်ကား...... ''သိနေဟာယံမာဏ ဝေါ''ကဲ့သို့ အစောက်တူရကား သဒိသူပစာအားဖြင့် ဆိုပါ သတည်း၊သောဘေယျဣာဟု ပရိကပ္ပဝိဘတ်နှင့်ဥပမာမှုသည် ကား တရံတဆစ်မျှလျှင် မသွားဘူးမြဲမှုလည်း သွားပြီးသည် ရှိသော် တင့်တယ်အံ့သည်ကိုရည်၍ ကြံဆသောအားဖြင့် ဆိုရ ကား....'' ဘောဂိ ကတွာ စက္ကဝါဠံ၊ သိနေရုဒ္ဓေလ္လာန ဝိဟာနံ'' ဟူသကဲ့သို့ ပရိကပ္ပေါပမာ ဟူလိုသတည်း၊ အချို့ကား မသွား ဘူးသည်ကို နှလုံး၌ထား၍ အဘူတောပမာ ဟုဆိုကုန်၏။

သန္ဒိသိန္နော-၍,သည်။

ကာလ ဒေသ ဒေသကတည်းဟူသော ဗာဟိရနိဒါန်းကို ပြပြီး၍ ပရိသတ်တည်းဟူသော ဗာဟိရနိဒါန်းကို ပြလိုသော ဆရာသည် စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ မှသည် မာတရံပမုခံကတွာတိုင်အောင်သော ပါဌ်တို့ကို မိန့်သတည်း။

သဗ္ဗသော-မှ၊(သာမန်)ဒသဟိစက္ကဝါဠသဟဿေဟိ-တသောင်း သော စကြဝဠာတို့မှ၊(ဝိသေသ) အာဂမ္မ-၍၊ ဝါ-သဗ္ဗသော သဗ္ဗဒိသာ ဘာဂေဟိ-တို့မှ၊သန္ဒိသိန္နေန-အညီအညွတ် စည်းဝေးသော၊ တနည်း ကား......ကောင်းစွာ စည်းဝေးသော၊ (သမံ သမ္မာဝါ နိသိန္နေန သန္ဒိ သိန္နေန ဟူသော မူလဋီကာနှင့် အညီတည်း။)

အခိပ္ပါယ်ကား .. အချင်းချင်းမထိကြစေမူ၍ ဘုရား၌ရှိသေ စွာပြုလျက်နေရာ၌ ကြည်အပ်သော အပြစ်တို့ကိုကြည်၍ တရား တော်ကိုနာ၏၊ နေရာအပြစ်ခြောက်ပါးတို့တွင် အတိသမ္မုခ, အတိသမီပ, ဥန္နတပဒေသ ဤသုံးပါးကိုကား ကြည်နိုင်၏၊ ပဘိ ဝါတ,အတိပစ္ဆာ, အဘိဒူရ ဤသုံးပါးကိုကား ပရိသတ်များ

သောကြောင့် မကြည်နိုင်ဟူသော အနက်ကိုလည်း ပြီးစေ၏ ဟူလိုသတည်း။

မာတနံ-မယ်တော်ကို၊ ဝါ - မယ်တော်ဖြစ်တူးသော သန္တုသိတ နတ်သားကို။

ရှေ့ကား မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ ဆိုအပ်သော ပညာရှိတို့၏ အယူအားဖြင့် မိနတ်သွီးဟု နှလုံးသွင်း၍ပေးသတည်း၊ဝါ-ဘူတ ပုဗ္ဗဂတိကနည်းကို နှလုံးသွင်း၍ပေးသတည်း၊ နောက်ကား...... ထိုထိုသို့သောကျမ်းတို့၌လာသော ''သန္တုသိတဒေဝပုတ္တော နာမ''ဟူသောပါဌ်ကို နှလုံးသွင်း၍ပေးသတည်း။

ပမုခံ-အကြီးကို၊ ဝါ-မြတ်သည်ကို၊ ဝါ-သက်သေကို၊ ကတွာ-၍၊ ။နိဒါန်းပြီး၏။

နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ သမုဋ္ဌာန်ကို ပြလိုသော ဆရာသည် '' တဿာ ပညာယ တေဇသာ''ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်သော်၊(တက်)

တဿာ တာဒိသာယ-သော၊ ပညာယ - သုံးပါးသော အစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊တေဇသာ ဗလေန-ဖြင့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... သမုဋ္ဌာန်တတ်သော ပညာကား...... ပညာမည်ကာ မဟုတ်၊ ဌေယျဓမ်တရားငါးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သော,ထိုမှလည်းဟောအပ်သောတရား၏အပြားကိုသိစွမ်းနိုင်သော,ထိုမှလည်း ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့၏ အာသယ, အနုသယ, စရိုက်စသည်ကိုသိစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ် လျှင်ဘည်းဟူလိုသော်၊ ထိုသို့သမုဋ္ဌာန်ကိုပြရသဖြင့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ၏ အနည္သာဓာရဏ အဖြစ်ကိုသိရ၏။

အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ-အဘိဓမ္မကထာ ဟူသော သိကြောင်းကို၊ (မဂ္ဂ သဒ္ဒါ ဥပါယဟော)တနည်းကား......အဘိဓမ္မာဟူသော စကားအမည် ကို၊(ဤ၌ ပဗန္ဓဟော)

အဓိပ္ပါယ်ကား..... ခရီး၌လည်းယှဉ်, အဘိဓမ္မာစကား၌လည်းယှဉ် ရကား ခရီးမဟုတ်သော်လည်း ခရီးဟူလေသတည်း။အောက်

[ပိဋကတ်တော်

ဌ် ဆိုပြီးလျှက် 'ဒေဝါနံ'ဟု တချက်ဆိုပြန်သည်ကား-အောက်ဌ်ကားနိပါတ်,တိပါတ် နတ်တည်း၊အထက်ဌ်ကား-ကျွတ်ထိုက်သောတိပါတ်နတ်တည်း ဟု သိစေလိုသည်၊(ပိုင်,ဆရာ)နတ်တို့သာတတ်နိုင်သည်ကို ပြီးစေသတည်း၊(ရှေးနိဿယဆရာ)ထိုသို့ဆိုသော်လူလွတ်ခဲ့၏၊တနည်းကား .....ထိုနတ်တို့တွင် တစုံတယောက်သော နတ်မျှ မကျွတ်ထိုက်, မသိထိုက်သည် မရှိ၊ကျွတ်ထိုက်, သိထိုက်သည်ချည်းဟု ပြခြင်းငှါ တဖန် မိန့်သတည်း၊ (မိန္တောင်း) နောက်နည်း ..... "ပုန ဒေဝါနံတိ ဝစနံ တေသံ ဂဟဏာသမတ္ထတ် ဒိပေတိ၊န ဟိ အသမတ္ထာနံ ဘဂဝါ ဒေသေတိတိ"ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်နှင့် ညီသကဲ့သို့ ရှိ၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား-ဘာဝယုဂ်နှင့် ဘာဝသမ္ဗန် မထူးသောကြောင့်တည်း။ ။ထောမနာ ပဏာမ ပြီး၏။

ကရုဏာ ပညာလျှင် အရင်းရှိသော ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်ရင်း, အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတည်း ဟူသော အသာဓာရဏ ဂုဏ်တော်ဖြင့်ရင်း ထောမနာခြင်းတည်း ဟူသော အနုမိပ္ပေတ ပဏာမကို ပြုပြီး၍ အဓိပ္ပေတ ပဏာမကို ပြုလိုသော ဆရာသည် "တဿ ပါဒေ ။ပ။စဥ္စလိံ"ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း(တက်)

သိရီမတော-ပညာတန်ခိုး ရှိထသော။

"သိရီတိ ပညာပုညာနံ အဓိဝစနန္တိ ဝဒန္တိ"ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်"သောဝိယတိတိ သိရီ၊ပညာ ပုညာ"ဟူသော ယောဇနာပါဌ်"သရန္တိ ဓာနန္တိ တေယာတိ သိရီ၊ ပညာ၊သရတိ ပဝတ္တတိ တေယ ဖလန္တိ သိရီ၊ပုည"ဟူသော မခုသာရတ္ထဒိပနီပါဌ် " သိရီတိ သရိဘဗ္ဗံ ဂန္တဗ္ဗံ ညာတဗ္ဗံ မတ္ထံ သရတိ ဂစ္ဆတိ ဓာနာတိတိ သိရီ။ပ။ပညာလဗ္ဘတိ၊ အထဝါ သရတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ ဖလ မေတေန အတ္တနောဝါ ဖလံ သာရေတိ ဂမေတိ ပဝတ္တေတီတိ သိရီ။ပ။ပုညံဝါ လဗ္ဘတိ"ဟူသော ဟူသော ရာဇိန္ဒရာဇ နာမာဘိဓေယျ ဒိပနီပါဌ်နှင့်အညီတည်း။

ပြန့်ပွားရေးမှု)

တနည်းကား......သိဒ္ဓိမတော-သိဒ္ဓိသောဘဂ္ဂ စသည်နှင့် ပြည့်စုံထသော။

ဤအနက်ကား။ ''ပုညနိဗ္ဗတ္တာ သိဒ္ဓိရသောဘဂ္ဂါဒိ သမ္ပတ္တိ ကတပုညေ နိဿယတိ၊ ကတပုညေဟိ ဝါ နိဿိယတီတိ သိဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတိ'' ဟူသောမူလဋီကာပါဌ်၊ ''ကတပုညေဟိ သေဝိယတေ တေသုဝါ သေဝတီတိ သိဒ္ဓိ၊ ရော၊ ဤစ'' ဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာပါဌ်၊ ''ကတပုည ပုဂ္ဂလေ နိဿယတီတိ သိဒ္ဓိ၊ ကတ္တုသာဓနံ၊ ကတပုညေဟိ ဝါ နိဿိယတီတိ သိဒ္ဓိ၊ ကမ္မသာဓနံ၊ သိဒ္ဓိသောဘဂ္ဂါဒိ သမ္ပတ္တိ'' ဟူသော ယောဇနာပါဌ်၊ '' သိဒ္ဓိ ဘောဂါနမာသယောတိ သိဒ္ဓိတိ ဣဿရိယံ၊ သာစတ္တတော ပုညသတ္တိ ပုညဖလမေဝ '' အစရှိသော မဂ်လတ္ထ ဒီပနီပါဌ်၊ ''အထဝါ ပုညနိဗ္ဗတ္တာ သိဒ္ဓိသောဘဂ္ဂါဒိသမ္ပတ္တိ '' အစရှိသော ရာဇိန္ဒရာဇ နာမာဘိဓေယျ ဒီပနီပါဌ်နှင့် အညီတည်း၊ ဂုဋ္ဌတ္ထဒီပနီ၌ကား......ပုညအနက်ကိုသာ ဖွင့်၍၊ပိုင်,ဆရာကား ဤ၌ ရူပကာယ သမ္ပတ္တိဖြင့် ချီးမွမ်းရကား သိဒ္ဓိသောဘဂ္ဂ စသည်ကိုသာ သိဒ္ဓိ ဟူလိုသတည်းဟု ဆို၍၊ ဒေန္တိ ရှိသော် ဆရာတို့ မနှစ်သက် ဟူသောစကားနှင့် ညီ၏။

ဝါ-လွန်သော ပညာ, တန်ခိုး, သိဒ္ဓိသောဘဂ္ဂ စသည်နှင့် ပြည့်စုံထသော။

''သိဒ္ဓိ အဿ အတ္ထီတိ သိဒ္ဓိ၊ထွေစ ဤပစ္စယော အာတာပီတိ ထွေဝိယ အတိသယထွေ အဿတျထွေစ ဝတ္တတိ'' အစရှိသော ရာဇိန္ဒရာဇနာမာဘိဓေယျ ဒီပနီ, မဏိဒီပ အစရှိသော ပါဌ်တို့နှင့် အညီတည်း။(အမိပ္ပါယ် ပါဌ်ချောက်ဆိုမြဲ)

ထောမနာ၌ ဘုရားဂုဏ်ကိုသာ ထောမနာလျက် တရား သံဃာကို လည်း ရှိခိုးသည်ကား''သဒ္ဓဇ္ဈုပာသည် တပါးကိုဆိုက တပါးပြီးရကား'' ''ရာဇာအာဂတော''ကဲ့သို့ ဘုရားကျေးဇူးကို ဆိုက တရား သံဃာ ကျေးဇူးသည် ပြီးပါသည်တည်း။နိဒဿနနည်းလည်း ကောင်း၏၊ဝေါဟြဒ္ဒ ဟူသကဲ့သို့။ဥပလက္ခဏာနည်းလည်းကောင်း၏၊လဒ္ဓါတ

ပိဋကတ်တော်

ပဗ္ဗော ရာဇကုမာရော ကဲ့သို့။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ နည်းလည်း ကောင်း၏၊ ပသေယျ တံ ဝဿသတံ အာရောဂျံ ကဲ့သို့။ပဒိပနည်းလည်းကောင်း၏၊ခင်မိုးကဲ့သို့။ ဘိန္နသဏ္ဌိ သမဝေတနည်းလည်းကောင်း၏၊ သေတော ဓာဝတိ ကဲ့သို့။တဗ္ဗနည်းလည်း ကောင်း၏၊ ၁သ ဝါပုသုတ်ကဲ့သို့။ဤ၌ ဘုရားကို နမဿိတွာ, တရားကို ပူဇေတွာ,သံဃာကို အဉ္ဇလိ ကတွာ ဟူ၍ မထူးမတည် ကြိယာ အသိး အသိးကို ဆိုသည်ကား ဘုရားကို ဝန္ဒိမိယော, တရားကို ပူဇေတဗ္ဗော, သံဃာကို အဉ္ဇလိကရဏီယော ဟူသောသုတ်ပုဒ်ကို မှီးသည်ဟူလို၊ဘုရားကိုသာ သိရိမတော ဟူသည်ကား-စတုသစ္စဒေသော ဟူသကဲ့သို့။

အဿ တာဒိသဿ-သော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ-၏၊(လိုက်စေ)သံဃဿစ-သံဃာတော်အားလည်း၊အဉ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို၊ကတွာ-ချီ၍၊(ခပ်သိမ်းသော ဆရာတို့၏အနက်၊ သံဃဿ ကို သံဃံ အဿဟု ပုဒ်ဖြတ်။) အဿ တာဒိသဿ-သော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ-၏၊သံဃဉ္စ-ကိုလည်း၊အဉ္ဇလိ-လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ကတွာ-၍၊(ပိုင်)

ဤ**အနက်ကား**သမ္ဗုဒ္ဓဿ ဟူသော အလယ်ပုဒ်နှင့် အညီ၊ ရှေ့**အနက်ကား**......ရတနတ္တယဿ ပဏာမံ ကတွာ အစရှိသော ကရဓာတ်၏အယှဉ် သမ္ဗဒါန်နေရာ၏ ဟူသော စကားနှင့် ညီ၏၊ ခြေကို ရှိခိုးသည်ကား ရိုသေခြင်းဖြစ်သတည်း၊ ကိုယ်ကို ရှိခိုး၍ ခြေကို ဦးတင်သည်ကား ဖွယ်ရာတည်း၊သံဃပဏာမ၌ ကာယကို သိသပြုပါသည်၊ဝါစာ,စိတ္တကိုလည်း ယူ။

အဓိပ္ပေတ ပဏာမကို ပြပြီး၍ ပဏာမ၏များသော အကျိုးတို့တွင် ဆရာလိုအပ်သော အကျိုးကို ပြလိုရကား ''နိပစ္စကာရဿေတဿ''မှ သည်''အသေသတော''တိုင်အောင်သော သတ္တမ ဂါထာကိုမိန့်သော်။

ရတနတ္တယေ-၌၊ဝါ-အား၊ ကတဿ-သော၊ဧတဿ-သော၊ နိပစ္စ ကာရဿ - ရှိခိုးခြင်း ကြိယာ၏၊ (''နိပစ္စ ကာရဿာတိ ပဏာမ ကြိယာယ''ဟူသော မူလဋီကာနှင့် အညီတည်း) အာနုဘာဝေန ဗလေန-ဖြင့်၊ အသေသတော-အကြွင်း မရှိကုန်သော၊ အန္တရာယေ-တို့ကို၊ သောသေတွာ-ခြောက်တပ်စေ၍၊ ဝါ-ကွယ်စေ၍ (ဆရာ) သောသေ

ပြန်ပွားရေးမှု)

တွာ သုက္ခာပေတွာ အန္တရဓာပေတွာ-ကွယ်စေ၍။ ။မူလဋီကာ၊ (အဋ္ဌံပကာသယိဿာမိ ၌ စပ်။)

အဓိပ္ပါယ်ကား......တပါးသော သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါ မှုမခိုး၊ဤပဏာမ စေတနာဖြင့် အကြွင်းမရှိသော အန္တရာယ်တို့ကိုဖျောက်ဦး၍(ဤသို့စသည်ဖြင့်စာစပ်ကုန်အောင်ပါဌ်လျှောက်ဆို)

ပဏာမ အကျိုးကို ပြပြီး၍ အဘိဓမ္မာပါဠိ၏ ဂမ္ဘီရဏ္ဏ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၏ ဒုက္ကရဘော ဖြစ်၍ အဘိယာစနကို ပြလိုသော ဆရာသည် ''ဝိသုဒ္ဓါစာရ သီလေန ။ပ။ အဘိယာစိ တော ''ဟူသော အဋ္ဌမဂါထာ မိန့်သော်၊ (အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပါဌ် လျှောက်ဆို။)

ဇလ္လုဋ္ဌည်း, ပါဝိတ်, ပါဋိဒေသနီ, ဒုက္ကဋ်, ဒုဗ္ဘာသိ ဤငါးပါးမှ စင်ကြယ်သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓါစာရ မည်၏၊ ပါရာဇိက,သံဃာဒိသိသ်မှ စင်ကြယ်သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓသီလ မည်၏။ တနည်းကား...... အဘိ သမာစာရိကဝတ် စသော စာရိတ္တသီလသည် ဝိသုဒ္ဓါစာရ မည်၏။ ပါရာဇိကစသော ဝါရိတ္တသီလသည် ဝိသုဒ္ဓသီလမည်၏။

သက္ကစ္စံ-အရိုအသေပြု၍၊ ဝါ-မိမိ စိတ်မပဟုတ်သော်လည်း မိမိ စိတ်ကဲ့သို့ ပြု၍။

(မူလဋီကာ၌ စိတ္တီကတွာ ဟူသည်ကို ထောက်သတည်း၊ မူလဋီကာ၌ စိတ္တီကတွာ ကို ''အတ္တနော အဓိတ္တံဒိယ ကရော တိတိ ဇိတ္တီကတွာ''ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု။)

သက္ကစ္စံကား-နိပါတ်၊ဝါ-နိဂ္ဂဟိတ်လာသည်၊သက္ကစ္စံ-ဖြင့် စိတ္တဂါရဝကို ပြသည်၊အဘိယာစိတော ဖြင့် ကာယဂါရဝကိုပြသည်၊အဘိယာစိတောကို အဋ္ဌံ ပကာသယိဿာမိ ၌စပ်။

အဘိယာစနကို ပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို ပြလိုသောဆရာသည် ''ယံဒေဝ ဒေဝေါ။ပ။အဘိဓမ္မသ'' ဟူသော ဂါထာတို့ကို ဆိုသတည်း။

ဒေဝ ဒေဝေါ-ဝိသုဒ္ဓိနတ်, သမုတိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် မြတ်သော နတ်ဖြစ်ထသော၊သတ္ထာ-သည်၊ ဒေဝါနံ-ကျွတ်ထိုက်သော နတ်

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

တို့အား၊ ယံ ယာဒိသံ-အကြင်သို့ သဘောရှိထသော၊ အဘိဓမ္မ-ကို၊ ဝိညာရတော-အားဖြင့်၊ တိ ဒသာလယေ-၌၊ ဒေသေတွာ-၍၊ ဝိနာယကော-ဝေနေယျတို့ကို နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ပေကတ်ထသော၊ ဝါ-ကင်းသော အကြီးအမှူးရှိထသော၊သတ္ထာ-သည်။

"သတ္ထာတိ ဋ္ဌမိနာ ပရဟိတံ ဒသေတိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ ဋ္ဌမိနာ အတ္တဟိတံ ဒသေတိ" ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာနှင့်အညီ ဒေသနာအရာဖြစ်ရကား... သတ္ထာ ထည့်သတည်း။

ထေရဿ-သော၊ ယဿ ယာဒိသဿ-သော၊ သာရိပုတ္တဿ-မည်သော အဂ္ဂသာဝကအား၊ ယံ ယာဒိသံ-သော၊အဘိဓမ္မ-ကို၊ နယတော သင်္ခေပတော - ဖြင့်၊ ပုန-တဖန်၊ သမ္မာပိကွိ သမ္မာ အာဓိက္ခိ-ကောင်းစွာ ကြားတော်မူပြီ။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ကြားမည်ကာမတ္တ မဟုတ်၊ သိလျှင်းအောင် ကြားတော်မူပြီဟူလို။

ထေရော-သော၊ သော တာဒိသော-သော ၊သာရိပုတ္တော-သည်၊ မဟေသိနော-သော၊သတ္ထုနော-အား၊ အနောတတ္တဒဟေ-၌၊ ဝါ-၏ အနီး၌၊ဥပဋ္ဌာနံ-ခ,စားခြင်းကို၊ဝါ-ညီမူခြင်းကို၊ဝါ-လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဝါ-ဝတ်ဖြည့်ခြင်းကို၊ ကတွာ-၍၊ ယံ ယာဒိသံ-သော၊ အဘိဓမ္မ-ကို၊ သုတွာ-နာ၍၊ပယိရုဒါဟာသိ ကထေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ (သင် ကြားပြီ သော်လည်းဟူ)

ပယိရုဒါဟာသိ၌ ပရိဟူသော ဥပသာရ,ဥဟူသော ဥပသာရ,အာဟူသော ဥပသာရကား ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တက၊ ဗြူဓာတ်ကား......ကထန အနက်ကိုဟော၏၊ ဥ အက္ခရာနှောင်းရာ၌ ယလာ၍"သိဟော"ကဲ့သို့ ယ နှင့် ရ ကို ဝိပရိတ်ပြန်၍ ပယိရုဒါဟာသိ ရှိလေသည်ဟူ၏၊မရသာရတ္ထဒီပနီ။

ဣတိ ဣမိနာ အနုက္ကမေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခူပတိ-တို့သည်၊ ယော ယာဒိသော-သော၊ အဘိဓမ္မော-ကို၊ဓာရိတော-ပြီ၊ ဝေဒေဟမုနိနာ-ပညာရှိသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊(ဋီကာ)ပညာဖြင့်လုံ့လပြုတတ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊

(တောင်ဘီလာ၊)ဤအနက်ကား-ဋီကာ,ယောဇနာ,ဂုဠတ္ထဒီပနီစသော ကျမ်းတို့နှင့် အညီတည်း) ဝေဒေဟမုနိနာ-ပညာရှိသော အရှင်မဟာ ကဿပထေရ်သည်၊(ဤအနက်ကား-ဝိဒတိ ဇာနာတိ ဧတေနာတိ ဝေ ဒေါ၊ပညာ၊ ဝေဒေဟောနာမ မဟာကဿပါဒိကော၊ အာနန္ဒတ္ထေရော တိ ကေစိ ဟူသော မဓုသာရတ္ထဒီပနီနှင့် အညီတည်း)

ဂန္ထာရ ညာဏေဟိ-တို့သည်၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ (အဘိဓမ္မသ အဋ္ဌ ပကာသယိဿာမိ၌ စပ်)

သံဂ္ဂဏ္ဍောဘဗ္ဗ ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို ပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏနာ နိဿယကို ပြလိုသော ဆရာသည် ''အာဒိတော ။ပ။ ဣသိဟိ ယာ'' ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သော်(အဓိပ္ပါယ်ကား – ပါဠိ လျှောက်ဆိုမြဲ၊)

ထိုသို့ သင်္ဂါယနာသုံးတန်တင်ပြီးသော အဋ္ဌကထာကို နိဿ ယပြု၍ အဋ္ဌကထာသစ်ကို ငါပြုလတ္တံ့ ဟူလိုသော် ဟူ၍လည်း ချ။သင်္ဂါယနာ သုံးတန်တင်ပြီးသော အဋ္ဌကထာ ရှိပြီးဖြစ်လျက် ဆရာထပ်၍ ပြုသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း သူ ဖွပ်၍ ဖြူလေ ပြီးသော ပုဆိုးကို ထပ်၍ ဖွပ်သကဲ့သို့,သူကြိတ်၍ ညက်လေပြီး သော နံ့သာကို ထပ်၍ ကြိတ်လေသကဲ့သို့ မရှိပြီလောဟု စုဒ် ရှိကား ''အာဘတာပန။ပ။အဘိသင်္ခတာ''ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သော်။

ပန တထာပိ-ထိုသို့တင်လေပြီးငြားသော်သည်း(ဂရဟာ၊ပိုင်ဆရာ ကား ပက္ခန္တရ,ဝစနာသိလိဋ္ဌဟူ၏)ထေရေန-သော၊မဟိန္ဒေန-သော၊ ဣသိနာ-အရှင်သည်၊ယာ-ကို၊ဥတ္တမံ-မောဟကို နုတ်ရာဖြစ်သော၊ဝါ- ကျော်စောသော ကျွန်းတို့ထက် အလူးသဖြင့် ကျော်စောသော၊ ဝါ- မြတ်သော၊ဒွတ် ဇတာဒိသံ-သော၊ ဒိပံ-သို့၊အာဘတာ-သည်၊ ပဟုတွာ- ၍၊ ဒိပဝါသိနံ-တို့၏၊ ဘာသာယ သီဟဠဘာသာယ-သီဟိုဠ်ဘာသာ ဖြင့်၊ (ရှေးဆရာ)သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့် တူသော သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်၊(ငါ တို့ဆရာ)ပါရာဇိကဏ် ဋီကာ၌လည်း ''ကဥ္စုကသဒိသံ သီဟဠဘာသံ အပနေတွာ''ဟု ရှိ၏၊)အဘိသင်္ခတာ-ပြီ။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ပါဌ်ချော်ဆို၊ ထို့ကြောင့် ငါပြုပေလတ္တံ့ ဟူ
လိုသော် ဟုလည်း ချ၊

ပုနရုတ္တိ ဒေါသကို ပယ်ပြီး၍ ကရဏာပ္ပကာရကို ပြုလိုသော
ဆရာသည် ''အပနေတွာ။ပ။ဒိစက္ခတော'' ဟူသော ပါဌ်ကို မိန့်
သော်၊သံသဏ္ဍာနနိဿယကို ပြုပြီး၍ ဟုသော်လည်းတက်။

တတော တာဒိသတော-သော၊ အဋ္ဌကထတော-မှ။ (တတောတိ အဋ္ဌထကတော ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်, ပါရာဇိကဏ် ဋီကာနှင့်အညီ တည်း။)ဝါ တတော တိဿံ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊(ပိုင်,ဆရာ)။ပ။အာရောပယိတွာ-တင်၍၊ ဝါ-ရေး၍၊ (အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ၌ စပ်)နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ-အကြား အကြား၌ သွင်းအပ်သော အယူတို့နှင့်၊ ဝါ-မဟာဝိဟာရဝါသီမှ တပါးသော ဇေတဝနဝါသီ, အဘယဂိရိဝါသီ တည်းဟူသော အပေါင်းတို့၏ အယူတို့နှင့်၊ အသံမိဿံ-သော၊ အနာကုလံ-မရှုပ်သောနှောင့်ယှက်ခြင်း ရှိထသော၊ (နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိထသော သော်လည်းဟူ)ဝါ-ခိုင်းခြားအပ်ထသော၊မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-မဟာဝိဟာရ၌ နေကုန်သော တိပိဋက ရှင္ဒနာဂထေရ် စသည်တို့၏၊ ယော ယာဒိသော-သော၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ-တို့နှင့်၊(နှစ်နည်းပေး) အသံမိဿောစ-လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ အနာကုလောစ - လည်း၊ (နှစ်နည်းပေး)ဟောတိ-၏၊ တံ တာဒိသံ - သော၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဒီပယန္တော-ပြလျက်၊ ဝါ-ပြသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ပြသော၊ အဟံ-သည်၊ အာဂမဋ္ဌကထာသုပိ-တို့၌လည်း ။ပ။ပကာသယိဿာမိ-အံ့၊ ဝါ-တတော တာဒိသတော အဋ္ဌကထတော တမ္ဗပဏ္ဏိ နိဝါသိနံ သ ဒေါသံ ဘာသံ အပနေတွာ နိဒ္ဒေါသံ တန္တိနယာနုဂံ ဘာသံ အာရောပယိတွာ ပကာသိယမာနော ယော ယာဒိသော အတ္ထမေ့သာ အတ္ထော နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ အသမ္မိဿောစ ဟောတိ၊အနာကုလောစ ဟောတိ၊တံ တာဒိသံ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ အသမ္မိဿံ အနာကုလံ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ ဝိနိစ္ဆယံ အတ္ထံ ဒီပယန္တော-လျက်၊ အာဂမဋ္ဌကထာသုပိ။ပ။ ပကာသယိဿာမိ-ပြပေအံ့၊ ဝါ-ဖွင့်ပေအံ့။

အဓိပ္ပါယ်ကား......မဟာအဋ္ဌကထာ၌ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော
သီဟဠဘာသာကို ပယ်အံ့သည်၊ အပြစ်မရှိသော ပါဠိဂတိသို့

အစဉ် လိုက်တတ်သော မဂဓောသာကိုလည်း တင်အံ့သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ကြိုးကြား ကြိုးကြား သွင်းလေအပ်သော နိကာယန္တရလဒ္ဓိတို့နှင့် အသမ္ဘိဿဖြစ်သော,မိမိအယူ၌လည်း အနာကုလ ဖြစ်သော မဟာဝိဟာရဝါသိ ဝိနိစ္ဆယကိုလည်း ပြအံ့သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ကား...... သုတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော ဂဟေဘဗ္ဗတ္ထ ကိုလည်း မယူလေ၊ ဤ ငါပြုလတ္တံ့ သော အဋ္ဌကထာ၌ကား – သုတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော ဂဟေဘင့်တ္ထကိုလည်း ယူအံ့သည်၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ပညာရှိတို့ကို နှစ်သက်စေလျက် အဋ္ဌကထာသစ်ကို ငါ ပြုလတ္တံ့ဟူလိုသော်။

သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ဂဟေတဗ္ဗတ္ထကို ယူသော် အတိဝိတ္ထာရ မဖြစ်ခဲ့ပြီလော စုဒ်ရှိရကား......ထို အတိဝိတ္ထာရ ဒေါသကို ပယ်ခြင်ငှါ ''ကမ္မဋ္ဌာနာနိ သဗ္ဗာနိ။ပ။ ကရိဿာမတ္တ ဝဏ္ဏနံ'' ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း၊(တက်) ထိုတွင် လို ရင်းပါဌ်ကား–''တံ အဂဟေတွာန။ပ။ကရိဿာမတ္တဝဏ္ဏနံ'' ဟူတည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား–မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း, စရိုက်,အဘိညာဉ် ဝိပဿနာတို့ကို ယူလေအပ်၏၊ ငါပြုလတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာ သစ်၌ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း။ပ။ဝိပဿနာတို့ကို မယူမူ၍ အလုံးစုံသော ပါဠိ၏ ပဒါနုက္ကမ အားဖြင့် ပြုလတ္တံ့သည် ဖြစ်သောကြောင့် အတိဝိတ္ထာရ ဒေါသ မဖြစ် ဟူလိုသော်။

မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ယူတုံလျက် ဤ၌ အဘယ်ကြောင့် မယူ တုံသနည်း စုဒ်ရှိရကား''ကမ္မဋ္ဌာနိ။ပ။တသ္မာ''ဟူသော ဟိတ် ကို မိန့်သတည်း၊(ပါဌ်ချော်ဆို)

၂''ကမ္မဋ္ဌာနာနိ။ပ။ကရိဿာမတ္တဝဏ္ဏနံ''ဟူသော ပါဌ်ကို ဆိုလျှင်အတိဝိတ္ထာရဒေါသကို ပယ်ခြင်း ကိစ္စသည်ပြီးကောင်း ပြီးလျက်''ဣတိမေ ဘာသမာနဿ ။ပ။ အဝိက္ခိတ္တာ နိသာမေထ'' ဟူသော ပါဌ်တို့ကိုကား – ဥယျောဇဉ်ကို ပြအံ့သောငှါ ဆိုသတည်း၊ဣတိကား–ပကာရကို ဟောသော နိပါတ်တည်း။

ဣတိ ''အပနေတွာ တတော ဘာသံ''အစရှိသော အကြင် အခြင်းဖြင့် ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော ကရဏာပ္ပကာရအာဖြင့်၊ဘာသမာနသ-သော၊ မေ-၏၊ ဣမံ ဤဒိသံ-သော၊ အဘိဓမ္မကထံ အဘိဓမ္မအဋ္ဌကထံ-ကို၊ (အဋ္ဌသဒ္ဒါကျေသည်)အဝိက္ခိတ္တာ-၍၊ဝါ-ထတော၊တုမှေ သာဓဝေါ-တို့သည်၊နိသာမေထ-နာကြကုန်၊(နာကုန်ဘိရာ၏လည်းဟူ, အဓိပ္ပါယ်ကား......ပါဌ်လျှောက်ဆို။)

'' ဣတိ။ပ။နိသာမေထ ''ဟူ၍ ဆိုကလျှင် ဥယျောဇဉ်ကိုပြခြင်းကိစ္စသည် ပြီးကောင်းလျက် '' ဒုလ္လဘာ ဟိ အယံ ကထာ'' ဟူသော ပါဌ်တို့ကိုကား – ဥယျောဇနဟေတုကို ပြအံ့သောငှါ ဆိုသတည်း၊(ဟိကား ဟေတုအနက်ကိုဟောသည်၊ ဣတိကား-ပရိသမာပန အနက်ကို ဟောသည်၊)

အဓိပ္ပါယ်ကား...... အဘိဓမ္မာ၏ အဋ္ဌကထာသည် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏတည်း ဟူသော နဝမ ခဏ၌ သာလျှင် ရအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ပါဠိတော်မွေ၏ ရခဲသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဒုလ္လဘာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ၏ အဋ္ဌကထာကို သင်ကြကုန် ဟူလိုသည်။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ပထမကျော် သူမြတ်သည့် ရေးစီအပ်သော,မြတ်သော အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့ မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အလိုရှိအပ်သော အနက်၏, အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သောမွေသင်္ဂဟ်၏ အဋ္ဌကထာ၌ ဝိသတိဂါထာ၏၌ ဂဏ္ဌိပဒ္ဒကား ဤတွင်ရွေ့ပြီးပြီ။

နိဒါနကထာအဖွင့်

ခရီးသွားလိုသောယောကျ်ားသည် ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦတို့ကို စီရင်ပြီးမှ ခရီးသွားသကဲ့သို့ ခရီးနှင့်တူသော အသျှားရှည်စွာသောကျမ်းကိုပြုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဖွင့်အပ်သော ပါဠိကိုသာ မဖွင့်မူ၍ ဝစနတ္ထစသော အစီအရင်ကို ပြလိုရကား '' တတ္ထ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော''စသည်ကို မိန့်သော်။

အနက်ကား ဤသို့တည်း...... အဘိဓမ္မသ အဋ္ဌံ ပကာသယိဿာ မိတိ–မိ ဟူ၍၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဝစနံ–အကြောင်းစကားကို၊ မယာ–သည်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊တဿ တသ္မိံ ဝစနေ–၌၊ယဿ အဘိဓမ္မဿ–၏၊ အတ္ထံ–အဋ္ဌကထာကို၊ ပကာသယိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋိညာတံ–ဝန်ခံအပ်၏၊ သော အဘိဓမ္မော–ဟူသည်ကား၊ကေနဋ္ဌေန–ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မော–နည်း၊(မူလဋီကာ) ဝါ–တဿ တေသ္မိံ အဘိဓမ္မကထံတိ ဝစနေ–၌၊ ယော အဘိဓမ္မော–ကို၊ ဝုတ္တော–၏၊ သော အဘိဓမ္မော–သည်၊ ကေ နဋ္ဌေန–ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မော–နည်း၊(ဂဏ္ဌိဋီကာ)

ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော မျှသာလိုသည်၊အဘိဓမ္မောတိကား ပမာဒ လေခဟူ၏။

အဋ္ဌကထာယံ ပန တဿ အဘိဓမ္မောတိ ပါဌော အတ္ထိ၊ သော ပမာဒလိခိတောတိ ဝဒန္တိ၊ (မဂုသာရတ္ထဒီပနီ) ပိုင်ဆရာကား...... နောက်သားတို့ ထည့်ဘိသည်ဟူ၏။ ယောဇနာဆရာကား...... နာမဝါ စက ကြံ၍၊ ‘အဘိဓမ္မောတိ အဘိဓမ္မောနာမကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော’ ဟု ယောဇနာ၏၊ (ဋီကာနှင့်မညီ။) ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သော သူတို့သည် ချိန်ထင်ရှားရှိလျက် လက်ဆစ်ခ်းသကဲ့သို့ဋီကာ,ယောဇ နာ အာစရိယဝိနိစ္ဆယတို့လည်း အစောင်စောင်ရှိလျက် ထိုသို့မလိုက် မူ၍ “အဘိဓမ္မောတိပဒဿ” စသည်ဖြင့် ဉာဏ်လှိုက်နည်းကဲ့သို့ ယောဇနာ ကုန်၏၊အညှနောမတိမျှသာဖြစ်သည်၊မသင့်။

ဋီကာနှင့်အညီ ယောဇနာခဲ့သော နှစ်ချက်သော အဋ္ဌတို့တွင် ရှေ့ အဋ္ဌကား...... “တ သဒ္ဒေါ အတိဒူရဝစနော၊ ဣမသဒ္ဒေါ အတိ သမီပဝစနော၊ ဧတသဒ္ဒေါ နာတိဒူရနာတိသမီပဝစနော” ဟူ၍ သဒ္ဒါ တတ်သောဆရာတို့မိန့်သောစကားနှင့်ညီ၏၊ထိုသို့ညီငြားသော်လည်း ဋီကာဆရာ ဂဏ္ဌိနောက်နည်း၌ တဿကို ဧတသ္မိံ ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ တဿကိုတသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း, ဧတသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း ဣမသ္မိံ ဟူ၍ ဂဏ်း၊ ဧဿကို ဧတသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း,တသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း, ဣမသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း၊ ဣမကိုဣမသ္မိံ ဟူ ၍ဂဏ်း,တသ္မိံဟူ၍ဂဏ်း, ဧတသ္မိံ ဟူ၍ဂဏ်း ဖွင့်လတ် သော် ကာရိယပေါ်သည်ဟူ ၍ဂဏ်း, သဒ္ဒါတတ်သောဆရာတို့ ဆိုသော စကားအတိုင်း လျဉ်းပါးဘွယ်ရှိ၍ဂဏ်း ဖွင့်သည်ဟုမှတ်အပ်၏၊(ဆရာ)

[(ပိဋကတ်တော်

ရှေ့၌ တ,ကား ဝါစက,ဝစ္စ, ပဒိုညာဉ်သုံးပါးကို ဖွဲ့သည်၊နောက်၌ တ,ကား ...ဝါစကကိုသာဖွဲ့သည်၊(ဤကားအထူး) ပိုင်၊အချို့သောသူတို့ကား......ဤအရာတွင် တသ္မိံ ဟူ၍သာဖွဲ့လေသည်မသင့်၊နောက်နည်း၌လည်း အာဒိနှင့်ဆိုလေသည်၊ဋီကာ၌လည်း မရှိ၊သဘောလည်း မမိ၊ထို့ကြောင့်လည်း မသင့်။

ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေန – သုတ္တန်ပါဠိတော်တို့ထက် လွန်မြတ်သော, သုတ္တန်ပါဠိတော်တို့ထက် ထူးမြတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မာ-အဘိဓမ္မာမည်၏။

ဤတွင်လည်း အချို့သောသူတို့သည် ''သုတ္တန်, ဝိနည်းတို့ထက်'' ဟူ၍အပါဒါန်ခံလေသည်၊ အဋ္ဌသာလိနီ၌ပင် ''သုတ္တန္တံ ဟိ ပတွာ''စသည်ကို ထောက်သော်ရှင်း၊''ဓမ္မာ အတိရေကာ ဓမ္မာတိရေကာ၊ သုတ္တန္တာဓိကပါဠိတိ အတ္ထော'' ဟူသော မူလဋီကာကို ထောက်သော်ရှင်း၊ ''ယော ဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ဒေသိတော ပညတ္တော'' စသောပါဠိတော်ကို ထောက်သော်ရှင်း၊ ''သမ္ဘဝေ သတိ ဗျတိစာရေ ဘေဒကံ သတ္တကံ ဘဝေ''ဟူသော သဒ္ဒါနည်းကို ထောက်သော်ရှင်း,သုတ္တန္တာဓိကကိုသာ လာသော အနုဟောင်း, အနုသစ်ကို ထောက်သော်ရှင်း မသင့်၊ ဝိနည်းထက် မလွန်သည်မူ၍လော ဟူငြားအံ့၊ လွန်၏၊ လွန်သော် အပါဒါန် မခံသင့်ချေပြီလော ဟူငြားအံ့ မခံသင့်၊အဘယ့်ကြောင့်နည်း......ဤဓမ္မသဒ္ဒါသည် ''ဓမ္မံ ပရိယာပုဏန္တိ '' စသည်၌ကဲ့သို့ သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းကို မဟော၊ ''ယော ဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ''စသည်၌ကဲ့သို့သုတ်, အဘိဓမ္မာကိုသာဟောရကား သုတ်၌သာလျှင် သမ္ဘဝ, ဗျတိစာရဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့် မသင့်ဟူလို။

> သာမညေန ဘဝနံ သမ္ဘဝေါ၊ သာမညတ္တ ရစေ၊အဘိဝိသေသေန စရဏံ ပဝတ္တနံ အဘိစာရော ဧကန္တတ္တ ရစေ၊ဝိဂတော အဘိစာရော ဗျတိစာရော၊ အနေကန္တတ္တ ရစေ၊ သမ္ဘဝ,ဗျတိစာရအထူးကား......ဓမ္မသဒ္ဒါသည် သုတ်,အဘိဓမ္မာ နှစ်ပါးကို ဟောသည်ဖြစ်၍ သာမညတ္တ ဖြစ်ခဲ့ရကား အဘိကို မိန့်သော်၊ ဤသို့ယူမှ သမ္ဘဝ၊ ဤ၌ ဓမ္မသဒ္ဒါသည် အဘိဓမ္မာဟူ

သော ဝိသေသတ္တ ကေန္တာ့ထ္တ၌ဖြစ်၏၊ထိုသို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ သုတ္တန်တည်းဟူသော အနက်တပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းကြောင့် အနေကန္တာ့ထ္တဖြစ်ခဲ့ရကား အဘိကိုမိန့်သော်၊ဤသို့ယူမှု ဗျဘိစာရ။တနည်း ...ဓမ္မဟူသော ဝိသေသနရ၏ဂုဏ်သည် သာမန်ဖြစ်ခဲ့ရကား အဘိကို မိန့်သော်၊ ဤသို့ယူမှု သမ္ဘဝ။ သုတ္တန်၌လည်း လျဉ်းပါးဘွယ်ရှိရကား အဘိကိုမိန့်သော်၊ဤသို့ယူမှု ဗျဘိစာရ။

သမ္ဘဝေ ဗျဘိစာရေစ,ဝိသေသနံ သဒ္ဓကံ သိယာ၊

သမ္ဘဝေါနာမ သာမညံ,ဗျဘိစာရော တု တပ္ဖလံ။ (မဏိသာရမဉ္ဇူ)

သမ္ဘဝေ သာမညတ္ထေစ ဗျဘိစာရေ အနေကန္တိကဘူတေ အညေပတိ အတ္ထေပတိ သံမိသော အတ္ထေစ သတိယေဝ ဝိသေသနံ ဝိသေသနပဒံ သဒ္ဓကံ ပယောဇနံ သိယာ ဘဝေယျ။တဗ္ဗိဂူရေပန အသမ္ဘဝေ အသာမညတ္ထေ အဗျဘိစာရေ အညေပတိ အတ္ထေပတိ အသံမိသော ကေန္တိကဘူတေ အတ္ထေ သတိ ဝိသေသနံ ဝိသေသနပဒံ နိရတ္ထကံ သိယာ ဘဝေယျ။ (နိရတ္တိမဉ္ဇူသာ) ယထာဘူတ ကထန ဗျဝစ္ဆေဒကလည်း ဟူကုန်၏။

ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဋ္ဌကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်သောဟုဆို၏၊ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်ပင် အတိရေက ဝိသေသတ္တကို ဟော၏ဟု အနက်သည် ရောက်၏။ ဤသို့စဒ်ရှိကား''အတိရေက ဝိသေသဋ္ဌ ဒီပကော ပောတ္တ အဘိသဒ္ဒေါ''ကိုမိန့်သော်၊(ဆရာ) ဝစ္စကို သန္နိဋ္ဌာန်ထား၍ ဝါစက၌ သံသယ ပြုတော်မူလေသည်။

အဘိသဒ္ဒါသည် အဘိမုခ, အဘိဘဝန စသော အနက်တို့၌ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ သုတ်, ဝိနည်းတို့ထက် လွန်မြတ်ထူးမြတ်သော အနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်၏ဟု ဆိုအပ်သော ဆရာ့စကားသည် အသို့လျှင် သင့်ပါအံ့နည်း ဟု သူစောဒနာဘွယ် ရှိရကား ''အတိရေက။ပ။အဘိသဒ္ဒေါ''ကို မိန့်သတည်း ၊(တပါးသောဆရာတို့) ဤဆရာတို့ကား ဝါစကကို သန္နိဋ္ဌာန်ထား၍ ဝစ္စ၌သံသယပြုလေသည်။

(ဝိဋ္ဌကတ်ဋ္ဌတဉ်

အဘိသဒ္ဒါသည် အတိရေက,ဝိသေသအနက်ကို ဟောသောကြောင့် "ဓမ္မာတိရေက,ဓမ္မဝိသေသဖြစ်သော"ဟု ဆို၏၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းသည် ဒိပကတည်း တတ်သလော၊ ဝါစကတည်း တတ်သလော စုဒ်ရှိရကား "အတိရေက ။ပ။ သဒ္ဒေါ"ကို မိန့်သော်၊ ဤ ဆရာကား အဘိသဒ္ဒါကို အဘိရေက,ဝိသေသအနက်၌ သန္နိဋ္ဌာန် ထား၍ ဒိပက ဝါစကအဖြစ်၌ သံသယ ပြုတော်မူလေသည်၊ သင့်သည်ချည်း၊ သို့ရာတွင် ဒုတိယ ဆရာအယူ၌ ဒွန္ဒ ကြံခြင်းသည် ယောဇနာနှင့်ကား ညီ၏၊ ထိုသို့ ညီသော်လည်း ဒွန္ဒယ ဒွန္ဒကရဏ လက္ခဏာ မတန်၊ နောက်၌လည်း ဤစကားကို မြဲစေခြင်းငှါ "သုတ္တန္တံ့ဟိ ပတ္တာ"စသည်ဖြင့် ဒွန္ဒကရဏ တတ်ခဲ့၊ ငိုကာ၌လည်း "တသ္မာတိ ယသ္မာ" စသည်ဖြင့် သမ္ဗန် တချက်တည်းပြုခဲ့၊ထို့ကြောင့် ဟိ ကို ယသ္မာဟု ကာရဏကြံလိုသည်၊ ရှေးဆရာမြတ်အယူ၌ကား ဤအဘိသဒ္ဒါသည် နိပါတသမုဒါယမဟုတ် တခုတည်းသာဖြစ်ရကား ဝါစက မတတ်၊ဒိပကသာ တတ်သည်ဟူလို၊ ဝါစကနှင့် မသွားစေလိုသော် ခရီးကို သစ်ခက်ပစ်သည်နှင့် တူ၏၊ဒိပ ကနှင့်ကား သစ်ခက်မပစ်သည်နှင့် တူ၏၊(ခဲ့ဗ္ဗ) ထိုကို ဥပမာသာဓက ဖြင့်ပြလိုရကား......'ဗာဠ္ဟာမေ' စသည်ကို တက်သော်၊ ဝါ-ထိုကိုဥဒါ ဟရဏ် ထုတ်လိုရကား "ဗာဠ္ဟာမေ" စသည်ကို တက်သော်လည်းဟူ၊ (ဝိယတိုင်အောင်ယူ)တသ္မာကို ဇုစ္စတိ၌ ဉာပကဟိတ် စပ်၊အချို့ကား လဒ္ဓဂုဏ်ဟူကုန်၏။

'အဘိက္ကမန္တိ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ' အစရှိသော ဆရာဆောင်သော သာဓက,ဉာပက,ဥပစာရပါဠိ၌ ဓာတ်ရှေ့၌ကျသောအဘိသဒ္ဒါသည် "ကြိယာဝိသေသကာ ဥပသဂ္ဂါ"ဟူသော ငိုကာပါဌ်နှင့်အညီ ကြိယာ ၏ အတိရေက ဝိသေသ အဖြစ်ကိုပြသော် ပြတန်စေ၊ အဘိဓမ္မ၌ ဓမ္မ သဒ္ဒါသည် ဓာတုသဒ္ဒါ မဟုတ်သောကြောင့် ကြိယာဝါစကမဖြစ်၊ဒဗ္ဗ ဝါစကဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အတိရေက ဝိသေသ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါမသင့်၊ဤသို့စောဒနာ ဖြစ်သင့်ရကား ထိုစောဒနာကို ပယ်၍ သင့်၏ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် "ယထာ သမုဿိတေသု"စသည်ကို မိန့်ပြန်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ဓာတ်၏ရှေ့၌ကျ၍ ဓာတ်၏အနက်ကို အထူး ပြုသည်ကား ယေဘုယျ, နာမ်၏ ရှေ့၌ကျ၍ "အတိဆတ္တံ" အစရှိ

သည်တို့ကဲ့သို့ ဒဗ္ဗာဒိစက ဖြစ်သော နာမ်၏အနက်ကို အထူးပြုသည်ကား အပ္ပကာ၊ထို့ကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အဘိရေက, ဝိသေသအဖြစ်ကို ပြီးစေနိုင်၏ ဟူလို၊(မူလဋီကာ)

အချို့သောဆရာတို့ကား ...ဥပသာရကား ကြိယာ၏ ဝိသေသန, နိပါတ်ကား ဒြဗ်၏ဝိသေသနဟု နှလုံးသွင်း၍ အဘိဓမ္မာဝယ် အဘိသဒ္ဒါသည် ဥပသာရစစ်မဟုတ်၊ဥပသာအတုဖြစ်သော နိပါတ်သာဟု ဆိုကုန်၏၊ အချို့သောဆရာတို့ကား ရေခါတ်ဝယ် သွားသော် ဥပသာရ, ရမ္မပစ္စည်းဝယ် သွားသော် နိပါတ်ဟုဆိုကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ စကားကိုကား ဋီကာဆရာထက် တတ်မည် ခဲ့ဝှဟု နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့် ပယ်အပ်သည်သာဖြစ်၏၊ရှေးဆရာတို့ကား ဓမ္မာတိရေကဖြင့် ဒြဗ်လွန်, ဓမ္မဝိသေသဖြင့် ဂုဏ်လွန်ဟူ၍ အတိဆတ္တ စသည်၌ အစဉ်အတိုင်း ဟပ်ကုန်၏၊ ထိုသို့ ဟပ်ခြင်းသည် သာခေက သာဈ,ဉပက, ဉပျ,ဥပမာ ဥပမေယျလျော်၏၊ထိုသို့လျော်သော်လည်း ဆရာတို့သည် ဒြဗ်၏အရကို ပရမတ္ထ ဒြဗ်ကိုယူကုန်၏၊ ထိုသို့ ယူခြင်းသည် ပရမတ္ထ တရား၏ စင်စစ် ဓမ္မာတိရေက ဖြစ်ငြားသော်လည်း မသင့်၊ဤ၌ ထို ပရမတ္ထ ဒြဗ်မှလျှောက်၍ ပဏ္ဏတ္တိဒြဗ်ကိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုထိုသို့ သောအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ ‘သုတ္တန္တာဘိဓမ္မာ ပါဠိတိ အတ္ထော’ ဟုမိန့်သတည်း၊ဓမ္မဝိသိဋ္ဌဟူသည်လည်း ယောနည်းလွန်သည်ဟူလိုသတည်း။

ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသိဋ္ဌကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်သောအဖြစ်၌ အကြောင်းကို ပြလိုရကား ..... ‘သုတ္တန္တံ ဟိ ပတွာ’ စသည် မိန့်သော်။ (ဝစနတ္ထ ကုန်အောင်ယူ။)

ဟိ ကို ယသ္မာဟု ဋီကာပြင်၏၊ထို့ကြောင့် ယသ္မာကို ပဉ္စက္ခန္ဓာ စသော ကံပုဒ်၏ဆိုက်ရာဖြစ်သော ဝိဘတ္တာပုဒ်နှင့် ယှဉ်၍ တသ္မာ။ပ။ ဝုတ္တတိဟု သမ္ဗန်၊(မဏိဒီပ) ယောဇနာဆရာကား ဒဋ္ဌိကြံ၏၊ ကြံသော အလိုကား-လွန်မြတ် ထူးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုမြဲစေလိုရကား သုတ္တန္တံ ဟိ စသည်ကိုမိန့်သော်ဟုတက်၊တပ္ပါကဋီကရကာကြံသော်လည်း သင့် ကောင်း၏၊ဝိတ္ထာရလည်း ကြံကုန်၏၊ မသင့်လွန်း။

၊(ဝိဋ္ဌကာတ်တော်

ဘာဇိယန္တိ ဝိဘာဇိယန္တိ ဧတ္တ ဧတေနာတိ ဘာဇနီယံ၊ သုတ္တန္တဝသေန ပဝတ္တံ ဝုတ္တံ ဘာဇနီယံ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ၊ သုတ္တန္တေဝ ဝုတ္တံ ဘာဇနီယံ တထာ၊ အဘိဓမ္မာ ဘာဇနီ၌လည်း ဤနည်းဆို။ ပဉ္စနံ ပုစ္ဆနံ ပဉှာ၊ ပုစ္ဆနံ ပုစ္ဆာ၊ ပဉှာဒိဝ ပုစ္ဆာ ပဉှာပုစ္ဆာ၊ ပဉှာယဝါ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာယ ဓမ္မာဝဇီယာ ပုစ္ဆာ ပဉှာပုစ္ဆာ၊ တာယ ပဝတ္တံ ပဉှာပုစ္ဆကံ၊ ဝိဂြိုဟ်,မဏိဒီပ။ အဘိဓာနဋီကာဆရာကား.....ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ ပဉှောဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုပြီး၍ "ပုစ္ဆ ပုစ္ဆနေ၊ စသ ဉော၊ ခာဿ,ဟော၊ ဥဿ, အ" ဟုမိန့်၏။ ကောလံ ဟိ ၌ ဟိကား ဒဠှိ။

ဈာနဝိဘင်္ဂေ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ နတ္ထိ ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား.....သုတ္တန်၌ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဈာန်သည် တကွနက်မလာရကား ဈာနဝိဘင်း၌ သုတ္တန္တဘာဇနီ မရှိဟူလို၊(ဋီကာ)အနုဆရာအလိုအားဖြင့်ကား......အစိတ်ဖြင့်လာသော်လည်း သုတ္တန္တဘာဇနီ မရှိအံ့သောအကြောင်းမဟုတ်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ အသီးအသီး လာတုံလျက် သုတ္တန္တ ဘာဇနီ ရှိခဲ့၊ အပေါင်းဖြင့် လာသော်လည်း သုတ္တန္တ ဘာဇနီရှိအံ့သောအကြောင်းမဟုတ်, အပေါင်းလာသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ သုတ္တန္တ ဘာဇနီမရှိခဲ့၊ထို့ကြောင့် အစိတ်ဖြင့်လာသည့်မှုလည်းဖြစ်စေ, အပေါင်းဖြင့် လာသည်မှုလည်းဖြစ်စေ အကြင် ဝိဘဇ္ဇနပကာရသည် သုတ္တန္တ ဘာဇနီ ဖြစ်ရာ၏၊ထို ဝိဘဇ္ဇနပကာရ မရှိရကား သုတ္တန္တဘာဇနီ မရှိဟူလို၊(အနု)

ပစ္စယာကာရေစ ပဉှာပုစ္ဆကံ နတ္ထိ ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား...... ပဉှာပုစ္ဆက ဟူသည်လည်း အကျဉ်းမာတိကာဖြင့် ပြအပ်သောတရားတို့ကို မေး၍ ဖြေရကား ထိုသို့သော ဥဒ္ဒေသလည်း ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ မရှိ၊ ထို့ကြောင့်ရကား ပဉှာပုစ္ဆကမရှိဟူလို၊(အနု) မဏိဒီပ၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင်ဆို၏၊သုတ္တန္တဥ္စပတ္တာ၌'စ'ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ကေဝလံဟိ၌ ဟိ ကား ဒဠှိ။ဝိသေသလည်း ဟူကုန်၏။

ဓမ္မသိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ နတ္ထိ ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား......ပရမတ် ဖြစ်သော ကိစ္စဝန်တို့ကို သဘာဝ ကိစ္စဖြင့် ဝေဘန်သော်လည်း အဘိဓမ္မာဘာဇနီမည်ခဲ့၊ ဝေရမဏ်ဖြစ်သော

စိတ္တုပ္ပါဒ ဝန်တို့ကို စိတ္တုပ္ပါဒဖြင့်ဝေဘန်သော်လည်း အဘိဓမ္မာ ဘာဇနီမည်ခဲ့၊ ဤသိက္ခာပဒ ဝိဘင်း၌ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် တကွလာလျှင်းမှုလည်း ဝေရမဏီတို့၏ဝိဘင်္ဂတဗ္ဗပကာရတို့သည် မရှိရကား သုတ္တန္တဘာဇနီမရှိဟူလို။ဝိဘင်း၌သာ အတိရေကဝိသေသ သဘောကိုထုတ်အပ်သလော၊မဓမ္မသင်္ဂဏီ,ဓာတုကထာတို့၌လည်းမထုတ်အပ်သည်မှု၍လောဟူမှုကား......အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းဟူလို၊ဝါ-ဥပလက္ခဏာနည်းဟူလို၊ ဝါ-ဓမ္မသင်္ဂဏီ, ဓာတုကထာတို့၌ အတိရေက ဝိသေသ သဘောကို ဟောလျှင်းလေကာဖြစ်သောကြောင့် မဆိုဟူလို၊ (အနုဋီကာ,မဏိဒီပ၌လည်းဆို၏၊) ''ကေကတော ပဋ္ဌာယ''၌ ''ကေကတော'' သာ လိုသည်ဟု ဆရာတို့ မိန့်ကုန်၏။

ကူးခန်းအရပ်၌သီတင်းသုံးနေသော ပထမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဖွယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့၏ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အလိုရှိအပ်သော အနက်၏, အနက်ကို ဝေဘန်ရာဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၌ ဝစနတ္ထ၏,ဝစနတ္ထ၌ ဂဏ္ဌိပဒ်ကား ဤတွင်ရွေ့ ပြီးပြီ။

ဝစနတ္ထအားဖြင့် အဘိဓမ္မာကို သိစေပြီး၍ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် သိစေလိုရကား...... ''ပကရဏ ပရိစ္ဆေဒတော ပနေသ'' စသည်ကို တက်သော်၊(ဋီကာ) ပန ကား ပက္ခန္တရ၊ ဇေ့အတက်ကား ဋ္ဌိတောတိုင်အောင်သွား၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်း၏ အသီး အသီးသော ဝစနတ္ထကို ဆိုလိုက်အံ့။

ကုသလာဒယော ဓမ္မာ သင်္ဂယှန္တိ ဧတ္ထ ဧတာယာတိ ဝါ ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ အထဝါ တေယေဝ ဓမ္မာ သမ္မဒေဝ ဂဏီယန္တိ ဧတ္ထ ဧတာယာတိ ဝါ ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ (မဏိမဉ္ဇူအလို။)

ထိုတွင် ရှေး၌ကား......သံပုဗ္ဗဂဟဓာတ်၊ သံ ကို သင်္ခေပတ္ထကြံလိုသည်၊နောက်၌ကား သံပုဗ္ဗဂဏဓာတ်၊သံ ကို သမ္မဒေဝတ္ထကြံလိုသည်၊ သမ္မဒေဝဟူသည် သုန္ဒရတ္ထတည်း၊ထိုတွင် မဏိမဉ္ဇူဆရာသည် သင်္ခေပတ္ထဟုတိုက်ရိုက်မဆိုဘဲလျက်အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမှုကား–

(ပိဋကတ်တော်-

" တဏှ သင်္ခေပေန ဝုတ္တာနံ ခန္ဓာဒီနံ ဝိဘင်္ဂနံ ဝိဘင်္ဂေါ " ဟူသော ဝိဘင်းပိုင်္ဂကာပါဠိကိုလည်းကောင်း, 'တဏှာတိ ဝါ ဓမ္မသင်္ဂဟော တဏှာဝိ စတ္တာရော ခန္ဓာ ဟောန္တိတိ အာဒိ ခန္ဓာဒယော သင်္ခေပေန ဝုတ္တာ" ဟူသော ဝိဘင်းအနုဋီကာပါဠိကိုလည်းကောင်း မြင်၍ သိသတည်း။

ကုသလာဒယော ဓမ္မာ သမာသတော ဂဏိယန္တိ ကာထိယန္တိ ဧတ္ထ ဝေတနာတိဝါ မြွေသင်္ဂဏိ၊(ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီအလို)ဤဆရာကား ဋီကာ, အနုဋီကာနှင့် အညီ သံကို သမာသတောဟု တိုက်ရိုက် ဆိုတော်မူ၏။ခန္ဓာဒီနံ ဝိဘဇနံ ဝိဘင်္ဂေါ၊(ဝိဘင်းဋီကာအလို)ဝိဘဇီယန္တိ ဧတ္ထ ဝေတန ဝါ ခန္ဓာဒယောတိ ဝိဘင်္ဂေါ၊ (ဝိဘင်းအနုအလို) ခန္ဓာဒယော အရဏန္တာ ဓမ္မာ သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓာတုယော၊ကထိယန္တိ ဧတ္ထ ဝေတနာတိ ဝါ ကထာ၊ဓာတူနံ ကထာ ဓာတုကထာ၊ ဝါ-အဘိဓမ္မတ္ထ ကထာ တိဋ္ဌတိ ပဝတ္တတိ ခန္ဓာဒိကေသု ဓမ္မေသု ဧတ္ထာတိ ဓာတုယော၊ဌ အဂ္ဂရာကို ဓ ပြု၍ ဓာတု ပြီးသတည်း၊(ဓာ ဓာတ်ပင် အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌ ဖြစ်၏သော်လည်း ကြံ)ဓာတူနံ ကထာ ဓာတုကထာ၊ ဤဟား ''ခန္ဓာဒယော အရဏန္တာ ဓမ္မာ သဘာဝဓာရေန ဓာတုယော အဘိဓမ္မကထာဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေဝါတိ ကတ္ဝာ တေသံ ကထနတော ရူမဿ ပကာရဏဿ ဓာတုကထာတိ အဓိဝစနံ''စသော ဓာတုကထာဋီကာ,ဓာတုကထာဒီပနီ, ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီတို့ အလိုတည်း။ 'ဓာတူဟိ ဝါ ကထာ ဓာတုကထာ'(ယောဇနာကိုရည်သည်၊)ဤကား 'တဏှ မဟာဝိသယာနံ ဓာတူနံ ဝသေန ဓာတူဟိ ကထာဘိ ဇ္ဇဝံ အဿ နာမံ ဝုတ္တံ တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ''စသော ဓာတုကထာဋီကာ,ဒီပနီတို့အလိုတည်း။

သဘာဝဿ ဓါတာယ ဓာတုယာ ဝါ ကထာ ဓာတုကထာ။

ဤကား ''ယေနဝါ သဘာဝေန ဓမ္မသင်္ဂဟာသင်္ဂဟာသမ္ပယောဂ ဝိပ္ပယောဂေဟိ ဥဒ္ဒေသ နိဒ္ဒေသေ လဘန္တိ၊ သော သဘာဝေါ သာ ဓာတု၊ဏှ သာတိသယံ ဒေသိတာ'' စသော ဓာတုကထာအနုဋီကာ ဆရာအလိုတည်း။

ပုံ ဝုစ္စတိ နိရယော၊တံ ဂစ္ဆတီ၊တံပိ ဝါ ဂလတိ နိဂ္ဂစ္ဆတိတိ ပုဂ္ဂလော၊သမ္မုတ္တိ ဒိဋ္ဌိကော ပန ပုံဝုစ္စတိ နိဗ္ဗာနံ၊တံ ဂစ္ဆတိတိ ပုဂ္ဂလော၊ဘူတပုဗ္ဗဂတိယတ္တာ ဝါ ပုဂ္ဂလော။

ပုံ ဝုစ္စတိ နိရယော စသည်ကား မဏိမဉ္ဇူအလို၊ပုံသဒ္ဒါသည် နိဗ္ဗာန်ဟောမရှိ၊ ထို့ကြောင့် နိရုတ္တိမဉ္ဇူ၌ "ကေစိ ပန ပုံ နိဗ္ဗာနံ ဂစ္ဆတီတိ ဝဒန္တိ၊တံ သာရတော နပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ပုံကာရဿ နိဗ္ဗာန ဝါစကာဘာဝ တော"စသည်ဖြင့် မိန့်သတည်း၊(နိရုတ္တိမဉ္ဇူအလို။)

ပုံ ပုစ္စတိ သုဂတိံ ဒုဂ္ဂတိဉ္စ ဂစ္ဆတီတိ ပုဂ္ဂလော၊ပူတိ ဝါဝဋ္ဋံ ဝုစ္စ တိ၊တတ္ထ ဂလန္တိ တိဋ္ဌန္တီတိ ပုဂ္ဂလော၊ (ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီအလို) ဤ၌ ပုံ သဒ္ဒါသည် သုဂတိဟော စသည် အဘိဓာန်,ဋီကာရှရကောသတို့၌ မထင်မိ။

သတ္တာနံ ကုစ္ဆိံ ပူရေတီတိ ပု၊ပု ဂ္ဂတိသင်္ခါတံ အာဟာရံ ဂလတိ အဒတီတိ ပုဂ္ဂလော၊ဤကား- ပူရေတိ ပူတိသံခါတမာဟာရံ ဂလတိ အဒတီတိ ပုဂ္ဂလော၊ ဒဿလောပေါ ဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာ အလို။ "ယထာဂစ္ဆယံ ကုသလာနိ တမ္ဗပါကာနိစ ပူရေတီတိ ပု၊ မရဏာ ဝသေန ဂလတီတိ ဂလော၊ပုစ သော ဂလော စာတိ ပုဂ္ဂလော၊ဤကား "ပုဂ္ဂလံတိ သတ္တံ ယထာပစ္စယံ ကုသလာကုသလာနံ တမ္ဗပါကာနဉ္စ ပူရတော မရဏာဝသေန ဂလနတော စ ပုဂ္ဂလောတိ ဝုစ္စတိ"ဟူသော ဇာတိဝဏ္ဏက အဌကထာအလို။

ပညာပိယတေ ပကာသိယတေ ဉာပိယတေ နိက္ခိပိယတေတိပညတ္တိ၊ (ပဋ္ဌာနသာရ ဒီပနီအလို၊) ပညာပိယတိ တေန ပကာရေန ဉာပိယတိ ဇောတိယတီတိ ပညတ္တိ၊ (ကမ္မသာဓန အတ္ထပညတ်ကို ရည်သည်၊) ပညာပေတိ ပကာရေဟိ ဉာပေတီတိ ပညတ္တိ၊ (ကတ္တုသာဓန နာမ ပညတ်ကို ရည်သည်၊အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်,ပရမတ္ထဒီပနီ,ဝိဘာဝိနီ,လက်သန်း အဌကထာ,လက်သန်းဋီကာဟောင်း,ဋီကာသစ် အလို။)

ပုဂ္ဂလာနံ ပုဂ္ဂလာတိ ပညတ္တိ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ ဤ ပုဂ္ဂလ ဟူသော အမည်ကား...... ထိုကျမ်း၌ မိန့်အပ်သော ပညတ် ခြောက်ပါးတို့တွင် ပုဂ္ဂလပညတ်သည်သာ ဓမ္မသင်္ဂဏီ စသည်နှင့် အသာဓာရဏ ဖြစ်ရကား ကွင်သဘည်း၊ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလပညတ်ဋီကာ၌ "ခန္ဓာဒီသု ပန ဓာတု ပညတ္တာ အဒဿိတပဘေဒံ ဣာဝေစ ဒဿိတပဘေဒံ ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိံ ဥပါဒါယ ဣမဿ ပကရဏဿ ပုဂ္ဂလပညတ္တီတိ နာမံ ဝုတ္တံတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ"ဟု မိန့်သတည်း။

(ပိဋကတ်တော်

ကထိယန္တိ ဥဂ္ဃာရိယန္တိ အာဝယဝါ ပါဋ္ဌိဝါ စာယောတိ ကထာ၊ ဝသန္တိ ပတိဋ္ဌဟန္တိ ပုဂ္ဂလကထာဒယော အာဝယဝါ သမုဒါယဘူတေ အသ္မိံ ပကာရဏေတိ ဝတ္ထု၊ ကထာနံ ဝတ္ထု ကထာဝတ္ထု။

ဤကား ..... "ကထာနံ ဝတ္ထုဘာဝတော" ဟူသော ကထာဝတ္ထုအဖွင့်ကထာ, "ကထာသမုဒါယဿ ပကရဏဿ အတ္တနော ဧကဒေသာနံ ဩကာသဘာဝံ ဝဒတိ၊ သမုဒါယေဟိ ဧကဒေသာ အဓိဋ္ဌာဂတာ" ဟူသော ကထာဝတ္ထုဋီကာ, "သမုဒါယော တေသံ အဓိဋ္ဌာနဘာဝေန ပဝတ္တော၊ ယထာ ရုက္ခေ သာခါ" ဟူသော ကထာဝတ္ထု အနုဋီကာနှင့် အညီတည်း။ ယုဂဠလမ္မွန္ ယမကံ (ဝိဂြိုဟ်မရ) ဝါ–ယမေဟိ ဇာဿ ဝိသယံ ကမတိ အတိက္ကမတိ ဝေါနာတိ ယမကံ၊ ဤကား–"ယမေဿ ဝိသယာတိတော ယမဿဝါ ရဉ္ဇော ဝိသယံ မရဏံ တဿ အာကာပတ္တိ ဌာနံ ဒေသံ ဝါ အတိတော" ဟူသော ဋီကာမိုဝ်ကိုထောက်၍ ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီဆရာ ကြံတော်မူသော ဝိဂြိုဟ်တည်း။

မူလက္ခန္ဓာဒိနံ နာမာဘိဓာနေသု ခန္ဓာဒိနံ ဥပ္ပါဒနိရောဓဝသေန ပဝတ္တိသု တေသံ ယေဝ ပရိညာသု စ အညာဏသံသယဝိဇ္ဇလ္လာသေ ယမေတိ ဒပေတိ သောဓေတီတိ ယမကံ။

အဘယ်ကိုထောက်၍ ဤတလုံးစီ ဝိဂ္ဂဟဆိုနည်းကို သိသနည်းဟူမူကား ..... "ရဋ္ဌံ တဋ္ဌံ နဋ္ဌာတိ ရတနံ" ဟူသော မဏိမဉ္ဇူ,မဏိဒီပပါဌ်၊ "ပါစ ရာစ တေ မာစာတိ ပရမာ" ဟူသော မဏိမဉ္ဇူပါဌ်၊ "ပဋ္ဌ ဌဋ္ဌ တံ မဋ္ဌာတိ ပဋ္ဌာနံ" ဟူသော ပဋ္ဌာသာရနဒီပနီပါဌ်၊ "မာရေန္တော ဂစ္ဆတီတိ မဂ္ဂေါ" ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီ လက်သန်းဋီကာပါဌ်၊ "ဟာရတော ရမနတော ဟာရော" ဟူသော နေတ္တိ အဖွင့်ကထာပါဌ် စသည့်ကိုထောက်၍ သိသတည်း၊ ဓာတ်ရ,ပစ္စည်းရနှင့်တကွ အလိုရှိမူ တောင်ဘီလာဘုရား မူလယမိုက် ဝဏ္ဏနာကိုကြည့်၍ မှတ်။

နာနပ္ပကာရာ ဟေတွာဒယော ဌာနာ ပစ္စယာ ဧတ္ထာတိ ပဋ္ဌာနံ၊ ပကား–ပကာရ ပေါသာ၊ ဌာနကား–ပစ္စယေ ဟာ၊ နာနပ္ပကာရာနိ ဌာနာနိ ပစ္စယာ ဧတ္ထာတိ အာဒိနာ ပဋ္ဌာနံ ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီ မည်သော လက်သန်းဋီကာသစ်, ပကာရော နာနပ္ပကာရတ္တံ ဒီပေတိ၊ ဌာန

သဒ္ဒေါ ပစ္စယတ္တံ ဟူသော မဏိမဉ္ဇူအလို၊ ဝါ-နာနပ္ပကာရာ ဌာနာ ပစ္စယနယာ ဧတ္ထာတိ ပဋ္ဌာနံ။ဤကား-"ပစ္စယဝါစကေန ဌာနသဒ္ဒေန ပစ္စယေ နယော ဂဟိတော၊ တေပိ တံ အနုလောမာဒိဝသေန နာနပ္ပကာရာယေဝ"စသော ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီအလို။

တနည်း......တိဋ္ဌတိ ဖလံ ဧတ္ထာတိ ဌာနံ၊ ပကာရေဟိ ဌာနံ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနံ ဧဝ အဋ္ဌီတိ ပဋ္ဌာနံ၊ရှေ့ကား-အဋ္ဌ ရ,နောက်ကား-သဒ္ဒါ ရ၊ အထဝါ တိဋ္ဌတိ ဖလံ စသော ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီ, ပကာရေဟိ ဌာနံ စသော ပဋ္ဌာန်းဋီကာအလို။

တနည်း... ကုသလာဒယော ဓမ္မာ ဟေတုပစ္စယာဒိဝသေန ပဋ္ဌိယန္တိ ဝိဘဇိယန္တိ ဧတ္ထာတိပဋ္ဌာနံ၊ကုသလာဒယော ဓမ္မာ ဟေတုပစ္စယာဒိ ဝသေန-စသော ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီ, ဟေတုပစ္စယာဒိ ဝသေန ဝိဘတ္တတ္တာ ဧတေန ဓမ္မသင်္ဂဟာဒိသု ဝုတ္တတော ကုသလာဒိဝိဘာဂတော သာတိသယံ ဝိဘာဂတံ ပဋ္ဌာနန္နာမလာဘဿ ကာရဏံတိ ဒဿေတိ ဟူသော ပဋ္ဌာန်းဋီကာအလို။

ပဋ္ဌတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ နိသင်္ဂဂမနဝသေန သဗ္ဗညုတဉာဏံ ဧတ္ထာတိ ပဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ဆိုသည့်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကိုထောက်၍ သိသနည်းဟူမူကား "အပရေ နယော ကေနဋ္ဌေန ပဋ္ဌာနန္တိ၊ပဋ္ဌိတဋ္ဌေန ဂမနဋ္ဌေနာတိ အတ္ထော"စသောပဋ္ဌာန်းအဋ္ဌကထာ၊"ပဝတ္တ ဂမနဋ္ဌာ ဧတ္ထာတိ ဝစနသေသော" စသော ပဋ္ဌာန်းဋီကာ၊ "ယထာဝုတ္တဂမနံ" စသော ပဋ္ဌာန်းအနုဋီကာ၊"ကေနဋ္ဌေန ပဋ္ဌာနံ၊ပဋ္ဌိတဋ္ဌေန ဂမနဋ္ဌေန" စသော နေတ္တိအဋ္ဌကထာ, "ပဝတ္တဂမနဋ္ဌာ"စသော နေတ္တိဋီကာပါဌ်တို့ကို ထောက်သဖြင့် သိသတည်း။

တနည်း......နာနပ္ပကာရတော ဟေတွာဒယော ပစ္စယာ အနုလောမာဒိ ပစ္စယနယာဝါ တိဋ္ဌန္တိ ပတိဋ္ဌဟန္တိ အသ္မိံ သမုဒါယဘူတေ ပကရဏေတိ ပဋ္ဌာနံ၊ ဤကား......သမုဒါယေ ဧဝံဒေသာ အဝယဝ ဂတာ တိ တေသံ အဓိဋ္ဌာနဘာဝေန ဝုတ္တော၊ ယထာ ရုက္ခေ သာခါ ဟူသောကထာဝတ္ထု အနုဋီကာအလို။

သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိံ ပါပေတိ သာဓေတိ ပံ၊ သာဓုစိတ္တာနိ တိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထာတိ ဌံ၊နာနပ္ပကာရံ သဘာဝံ နိဗ္ဗာနမေဝ ဝါ နေတိ သာဓေတိ

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

နံ၊ ပဥ္စ ဠဥ္စ တံ နစ္ဆာတိ ပဗ္ဗာနံ၊ဤ၌ တလုံးစီ ဝိဂ္ဂဟကိုရင်း ရေးနည်း သိလေ။

ခုနစ်ကျမ်းဟူသည် ဆရာအယူသာလော စုဒ်ရှိရကား-အယမေတ္တ စသည်ကို မိန့်သော်၊ (သမာနကထာ တိုင်အောင်ယူ၊ စကားမျိုးလည်း ဖြစ်၏။)

သမာနကထာ-အညီအညွတ်ဆိုသောစကားတည်း၊ ဝါ-တူသော စကားတည်း၊သဒိသကထာဟု ယောဇနာကွင်ဖွင့်၏။

ဝိတဏ္ဍဝါဒီ အသို့ဆိုသနည်း စုဒ်ရှိကား...... ဝိတဏ္ဍဝါဒီ ပနာဟ စသည်ကိုမိန့်သော်။

ဝိသေသေန ပဏ္ဍိတာနံ မနံ ဘဒုတိ စာလေတီတိ ဝိတဏ္ဍော၊ ဝိရုဒ္ဓံ အတ္ထံ တနောတိ ဝိတ္ထာရေတီတိ ဝိတဏ္ဍော၊ ဝိရုဒ္ဓေန ဝါဒဒဏ္ဍေန ဝါ တဒုတိ တာဠေတီတိ ဝိတဏ္ဍော၊ ဝိတဏ္ဍာနံ ဝါဒေါ ဝိတဏ္ဍဝါဒေါ၊ ဝိတဏ္ဍဝါဒေါ ဧတဿ အတ္ထီတိ ဝိတဏ္ဍဝါဒီ၊ဝိတဏ္ဍော ဝါဒေါ ဧတဿ အတ္ထီတိ ဝိတဏ္ဍဝါဒီ၊ ဝိဂြုဟ်။ အဘယဂိရိဝါသီ,ဇေတဝနဝါသီတို့ကို ဝိတဏ္ဍဝါဒီဟု ဆိုသတည်း၊ မဏိဒီပ။

ကထာဝတ္ထု ကသ္မာ ဂဟိတံ-ကား စောဒနာ၊နနုမှသည် ထပိတံ တိုင်ရုံကား အာဘော်၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့် ၊သာဝကဘာသိတတ္တာ-ကြောင့်(ပရံပရဟိတ်)အဘွော ကထိယတိ တောယာတိ အဘ္ဘကထာ၊ ထဿ ငွတ္တံ။မဟာဓမ္မဟာဒယေ-၌၊အပုဗ္ဗံ-မရေးသောစကားမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ဝါ-အပုဗ္ဗံ-အသစ်သောစကားမည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ဝါ-အပုဗ္ဗံ-ဓမ္မဟာဒယဝိဘင်း၌ မလာသောမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဓမ္မဟာဒယဝိဘင် ဝသေန(ထည့်)၊အစွမ်းဖြင့်၊ အဝသေသာ-ကြွင်းလေကုန်သော၊ ပဥ္စာ ဝါရာ-ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာဝါရတို့သည်၊ ကတိပယာဝ အပ္ပဟောနကာပ- ပကရဏဗန္ဓ မလောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ကတိ ပယာဝ-ဘဆယ်,ကာရာမျှသော ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာဝါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊(ရှေ့ကား-မဏိဒီပ၊ နောက်ကား-မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၊) ကေစိပန ဒွေ တယောစ၊ကေစိ ပဥ္စာတိ(မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၊) ကေစိ ပန

ပြန့်ပွားရေးမှု) ,

ကာဝိပဿာတိ ဒွေတိ အတ္ထံ ဝဒန္တိ၊ ဉာဒ္ဓ ဝေါဟာရ ဝစနမတ္တံ ဟောတိ၊ န ကောန္တေန ဒွိတယောဝ ကတိပဿာနာမ ဟောန္တိ၊ အထခေါ ဒွိတိစတုပဉ္စာပိ ကာဝိပဿာဝ ဟောန္တိ၊(မဏိဒီပ။)

ပဉ္စာစ ဝိသဇ္ဇနန္တ ပဉ္စာဝိသဇ္ဇနာနိ၊ဝိဝိဓာ ဝိသိဋ္ဌာဝါ အညာ အရိယန္တိ ညာယန္တိ တေနာတိဝါရော၊ဝိသိဋ္ဌာနိ ဥဒ္ဒုမာနိ သုဂတိ နိဗ္ဗာနာနိ အာရန္တိဝါ တေဟိ ယထာနုသိင္ဃ ပဋိပဇ္ဇမာနာတိဝါရော၊ ပါဠိနည်းမှုစေ။ ပဉ္စာဝိသဇ္ဇန ဝသေန ပဝတ္တာ ဝါရော ပဉ္စာဝါရော၊ပုဗ္ဗပဒ၌ ဥတ္တရပဒလောပတည်း။ ထို့ကြောင့် မဏိ ဒီပ,မရသာရတ္ထဒီပနီတို့၌'ပုဗ္ဗပဒေ ဥတ္တရပဒလောပ ဝသေန' ဟု မိန့်သတည်း။

ဆရာဘုံကား...... ပဉ္စာဝါရော – ပဉ္စာဝါရတို့သည်ဟု ပေးကုန်၏၊ ထိုသို့ပေးမှု မဏိဒီပ, မရသာရတ္ထတို့နှင့် မညီ၊ ပိုင်ဆရာကား-အနု၌ ဥတ္တရပဒလောပဟု မဆိုသည်ကိုထောက်၍ ပုစ္ဆာနည်းကိုရစိမ့်သော ၄ါပကာရေ ဇာနာတိ ဩတာယတိ ပဉ္စာ၊ဝိသဇ္ဇနာနည်းကို ရစိမ့်သော ၄ါပကာရေန ဉာပေတိ ဩတာယာတိ ပဉ္စာ ဟု ဝိဂ္ဂဟ ဆိုတော်မူ၏၊ ကြံကြဲခရမှတ်။

အနိဗ္ဗါယ်ကား– ကထာဝတ္ထုသည် မာတိကာဖြစ်၍ အမည်မထုတ် လောက်ရကား သတ္တပကရဏ ဟူသော အသံကိုမှီ၍ အဘယဂိရိ ဝါသီတို့သည် ဓမ္မဟာဒယဝိဘင်းစသော ပါဠိမှထုတ်၍ကြံစလေရကား ဓမ္မဟာဒယဝိဘင်း၌ မလာမူ၍ မဟာဓမ္မဟာဒယ၌ လာသော ပါဠိသည် ဓမ္မဟာဒယ ဝိဘင်းမှ ပိုးစဉ်းသော ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာဝါရသာ ကြွင်း၏၊ထို သို့သော်လည်း ဓမ္မဟာဒယဝိဘင်း စသောပါဠိ၏အစွမ်းဖြင့် ကြွင်းသော ကြောင့် ဓမ္မဟာဒယဝိဘင်း၌သာ ဝင်ရကား မဟာဓမ္မဟာဒယနှင့်တကွ ခုနစ်ကျမ်း မဟုတ်ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌"ဖေဿဝ သင်္ဂဟိတာ" ဟူသတည်း။

မဟာဓာတုကထာယံ-၌၊အပုဗ္ဗံ-မရေးသောစကားမည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ဝါ-အသစ်စသော စကားမည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ဝါ အပုဗ္ဗံ–ရူပကဏ္ဍ ဓာတုဝိဘင်း,ဓာတုကထာကျမ်း၌ မလာသော မည်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ အာဝသေသာ–ရူပကဏ္ဍ ဓာတုဝိဘင်း, ဓာတုကထာမှ ကြွင်းသော၊

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

တန္တိ - မဟာ ဓာတုကထာ၌ လာသော ပါဠိသည်ကား၊ ဓမ္မဟဒယ-၌၊ အနာဂတ်ဝံသ-၌၊ မဟာ ဓမ္မဟဒယ-၌၊ အာဂတတန္တိတော-လာသော ပါဠိအောက်၊ (ဤသို့သမ္ဗန္ဓာရနှင့်တကွ အပါဒါန် အလို့ငှါ ပါဌ်သေသထည့်၊ ဤသို့ထည့်မှ ဋီကာစသည် အဖွင့်နှင့် ညီအံ့သည်၊ သဒ္ဒါလည်း သင့်အံ့သည်၊ သို့မှ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း လူပြိန်းတို့ သိမည်၊ ဉာဏ်ကြီးကျယ်ပေသောသူတို့ကား မထည့်သော်လည်း သိပေရာ၏။)

အပ္ပမတ္တိကာဝ အပ္ပတရာဝ-နည်းမြတ်သာလျှင်ကတည်း၊(မတ္တကား တဒ္ဓိတ္တ၊ ဏိက ကား သွတ္ထ)၊ ဝါ-အနည်းငယ်မျှသာတည်း၊ (ဤသို့ ပေးမှု မတ္တကား ပမာဏဟော၊ဏိက ကား သွတ္ထ၊ထိုကိုသိလိုမူ မဏိဒီပကိုကြည့်)

အဓိပ္ပါယ်ကား......ပထဝီဓာတ် စသည်တို့၏ ဝိတ္ထာရကထာသည် အကယ်၍ မဟာဓာတုကထာမည်အံ့၊ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်း၌ မလာမူ၍ မဟာဓမ္မဟဒယဝိဘင်း၌ လာသော ပါဠိအောက်, ရူပကဏ္ဍ ဓာတုဝိဘင်းစသည်တို့၌ မလာမူ၍ မဟာဓာတုကထာ၌ လာသော ပါဠိအစဉ်သည်ပိုးစဉ်းနည်း၏၊အကယ်၍ဓာတုကထာ၏ဝိတ္ထာရကထာသည် မဟာဓာတုကထာမည်ငြားအံ့၊ ဓာတုကထာ၌မလာမူ၍ မဟာဓာတုကထာ၌လာသော ပါဠိအစဉ်သည် ဆိုအပ်ပြီးသောမဟာဓမ္မဟဒယ၌ လာသော ပါဠိအောက် စိုးစဉ်းနည်း၏၊ထို့ကြောင့် ဝိတဏ္ဍာဝါဒီဆရာ ဆိုသော မဟာဓမ္မဟဒယဝိဘင်း၌ လာသောပါဠိသည် နည်းရကား ပကရဏဗန္ဓ မလောက်၊ မဟာဓာတုကထာ၌ လာသော ပါဠိသည် ထိုအောက်နည်းပြန်ရကား ပကရဏ ဗန္ဓမလောက်၊ထို့ကြောင့်ကထာ ဝတ္ထုနှင့်သာလျှင် ချနစ်ကျမ်း ဟူလို၊ ''ရူပကဏ္ဍ ဓာတုဝိဘင်းစသည်'' ဟူသောစကား၌ အာဒိဖြင့် ဓာတုယမိုက်ကိုယူ။

ဘုရားဟောသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုရကား......သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟိ စသည်မိန့်သော်၊ ဤကား ယောဇနာ၌လာသောနည်း၊ ရှေးဆရာ တို့လည်း ဒဋ္ဌီကြံကုန်၏၊နောက်ဆရာတို့သည်တပ္ပါကဋီကရဏ,ဝိတ္ထာ ရ ဟုဆိုကုန်၏။

တာ ပထမံ-စွာ၊(ယောဇနာအလို၊အချို့ကား ဝတ္တဗ္ဗံ့ ရာပေက္ခ ဟူ၏။စတုသု ပဉ္စသု အရကား သတ္တိကဨ နိဿယဖြစ်သော ပုဂ္ဂလော

ဥပလဗ္ဘတိ စသည်တရ,သဗ္ဗဋ္ဌ၌လည်းတရ,သဗ္ဗဒါလည်းတရ,သဗ္ဗေသုလည်းတရ ဤသို့လျှင် လေးပါးတည်း၊ထိုတွင်တရတရ၌အနုလောမပဉ္စကတရ, ပဋိလောမ ပဉ္စက တရအားဖြင့် နှစ်ခုစီချည်း ဖြစ်ရကား ၈ ပဉ္စကဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမုခဝါဒယုတ္တိဖြစ်သတည်း၊ အသမ္ပုဏ္ဏဘာဏဝါရမဏ္ဍာယ၌ ရှစ်လုံးဘွဲ့ဂါထာနှစ်ရာ့ငါးဆယ်မျှ မရှိသောပါဠိဖြင့် ထားသည်ဟူလို၊ 'ယာ သော'၌ 'သော'ကား အနက်မရှိ၊ ဝါစာသိလိဋ္ဌ ပဒသောဘဏ မျှသာတည်း၊ သာပနေသာ၌ သော လည်း ဤအတူ ၎င်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဆရာတို့လည်း 'သဗ္ဗနာမ ဒွယေ ပုဗ္ဗမေဝ ပဓာနံ ဟောတိ' ဟု မိန့်သတည်း)

တတော သမ္ပိကဋ္ဌ ပရမတ္ထတော-မှ၊ အညော-သော၊ တဒါဓာရော-သော၊ (ထည့်၊ပုဂ္ဂလောသို့ သွား၊ဋီကာအလို)

တတော တေန သမ္ပိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန-ဖြင့်၊ (ဤသို့လည်း ဆရာတို့ယောဇနာကုန်၏)၊ဟိ-စွ၊ဒေဝံ-သို့၊နဝတ္တဗ္ဗေ-အပ်၊(ရေး) ဇဝံ အဋ္ဌော-ကို၊ နဝတ္တဗ္ဗေ န ဟိ ဝတ္တဗ္ဗော ဟု အချို့သောသူတို့ ယောဇနာကုန်၏၊ ၎င်းယောဇနာ၌ကား ဟိ ကို ဧကြိယရိပ်ရှိ၏၊ န ဝတ္တဗ္ဗေ၌ ရုပ်ပြီးကား....သုဒ္ဓ သုတ်၌ စသဒ္ဒါဖြင့် သိဝိဘတ်ကို ဧ ရေးသည်ဟူ၏၊ ဝါ-ဘူဘေ ဟူသော မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် ဧ ရေးသည်ဟူ၏၊ ဝါ-အနုပဒိဋ္ဌာနံ ဝုတ္တယောဂတော ဟူသောသုတ်ဖြင့် န ဝတ္တဗ္ဗော၌ သြကို ဧ ရေးသည်ဟူ၏၊ဝါ-နိဂ္ဂဟိတလောပ ဟူသောသုတ်၌ စ သဒ္ဒါဖြင့် သတ္တမီ သက်သည်ဟူ၏၊ ယောဇနာဗကားချည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ မာတိကာဌပနံ ကား ကထာဝတ္ထုကျမ်း၌သာ ယူ။

ဆရာ .. မြတ်စွာဘုရားသည် မာတိကာကို ထားသောဟူ၍ ဆို၏၊ အကယ်၍ ထိုသို့ထားချေသော် နိဒ္ဒေသသည် ဝိတဏ္ဍဝါဒီ ဆိုသော် အတိုင်း သာသကဘာသိတ မည်ကောင်းချေသည် မဟုတ်တုံလော စဒ်ရှိရကား-တံ ပနေတံ စသည်မိန့်သော်၊ ဘာဇေယတိတိ တိုင်အောင်ယူ၊ ပနကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ ဧတံ ကား ပဒပူရဏ,ဝါစာသိလိဋ္ဌ ၎င်း ဟူ။

ဆရာ.... မြတ်စွာဘုရားသည် မာတိကာကို ထားသော ဆို၏၊ အဘယ်မြင်၍ထားသနည်း သူမေးဘွယ်ရှိရကား အချို့လူပြိန်း သိသာပေ၏၊ရှေနောက်မည်။

ဆရာ......မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် ဟောလတ္တံ့သည်ကို မြင်၍ ထားစေကာမူ ဝိတဏ္ဍာဝါဒီဆရာဆိုသောအတိုင်း သာကဘာသိဘာ မည်ကောင်းချေသည် မဟုတ်တုံလော စုဒ်ရှိရကား မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရောပိ စသည်မိန့်သော်။

မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရော-သည်၊ ဒေသေန္တောပိ-ဟောလေပြားသော်လည်း၊ (ဤသို့ ဂရုဟာ အရုပ် ထင်အောင်ပေး)၊ "မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရောပိ - သည်လည်း" ဟု ပိသဒ္ဒါကို ဒွါနယောဂ ကြံ၍ ပေးကုန်၏။

သတ္ထာရာ-သည်၊ ဒိန္နနယေန-ဖြင့်၊ ဌပိတမာတိကာယ-ဖြင့်၊ (ဤသို့ ပေးမှု ဒိန္နနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဌပိတမာတိကာယ-ထားတော်မူအပ်သော မာတိကာဟူလို၊ ဤသို့သရုပ်ကြား၊ အဓိပ္ပါယ်ဆို၊ အဘယ်ကို မြင်၍ ဤသို့ဆိုလိုသည်၏အဖြစ်ကို သိသနည်းဟူမူကား "ဒိန္နနယေနာတိ ပဒေသ အတ္ထံ ဝိဝရိတုံ ဌပိတမာတိကာယာတိ ဝုတ္တံ" ဟူသော မဓုသာရတ္ထဒီပနီ့ ယောဇနာပါဌ်တို့ကိုမြင်၍ သိသတည်း)

ဝါ သတ္ထာရာ-သည်၊ ဒိန္နနယေန-ဖြင့်၊ ဌပိတမာတိကာယ-၏၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဒေသေသိ-၏၊ ဝါ ဒိန္နနယေန-နည်းပေးတော်မူသော၊ သတ္ထာရာ-သည်၊ ဌပိတမာတိကာယ - ၏၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဒေသေသိ - ၏၊ (ဤသို့ အတ္ထံဟု သမ္ဗန္ဓိထည့်၍ ယောဇနာသည်ကို အဘယ်ကိုထောက်၍ သိသနည်း ဟူမူကား...... ဤ အဋ္ဌသာလိနီ၌ပင် "အထက်၌ သတ္ထာရာ ဌပိတမာတိကာယ အတ္ထံ ဝိဘဇိတွာ" ဟု ဆိုလတ္တံ့ သည်ကိုလည်းကောင်း၊ "တေန မာတိကာယာတိ ဧတ္ထ အတ္ထန္တိ သေသော" ဟူသော မဏိဒီပပါဌ်ကိုလည်းကောင်း မြင်၍သိသတည်း)

အချို့ကား......ဒိန္နနယော-သော၊ ဌပိတမာတိကာယ-ဖြင့်ဟု ပေး၍ 'ဝေသာလိယာ ပုရေ'ကဲ့သို့နိစ္စလိင်ချည်းဖြစ်သောကြောင့်ဝိသေသန ဝိသေသျ ဖြစ်သတည်းဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုစကားကိုကား ကျမ်းဆရာတို့ ထက် တတ်မည် ခဲစွဟု နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့် ပယ်အပ်သည်သာ ဖြစ်၏။

ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန-ဤသို့ အနာဂတ်၌ ဝေဘန်လတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်၊ (ဒိန္န,ဌပိတ,ဒေသိဟူသုံးပုဒ်၌သွား)သတ္ထာရာ-သည်၊

ပြန့်ပွားရေးမှု)

(ဒိန္န, ဋ္ဌပိတ နှစ်ပုဒ်၌ သွား) ဝါ ဒိန္နနယေန-နည်းပေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုနာ-သည်၊ (ဋ္ဌပိတ၌သွား) ဌပိတမာတိကာယ-၏၊ (အဇ္ဈာသယ၌ စပ်)အဇ္ဈာသယ-၏၊ (တာ၌စပ်)မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ထေရေန-သည်၊ (ဒေသိတ၌စပ်၊ ထည့်သည်)ဒေသိတတ္တာ-ကြောင့်၊ သကလမ္ပိ-သော၊ ဧတံ ပကရဏံ - သည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတံ နာမ - မည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ-၏၊ (ဤသို့သွားလိုသည်။)

အချို့ကား......ဧတ္ထ သဗ္ဗညုနာ ဒိန္နနယေန ဌပိတမာတိကာယ-ဖြင့်၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿထေရဿ-၏၊ ဒေသိတတ္တာ-ကြောင့်ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊ထိုသူတို့၏ စကားကိုကား ဋီကာ, ယောဇနာ, ဂဏ္ဌိ, အနု,မဏိဒီပ, မရသာရတ္ထဒီပနီတို့ဝယ် တစုံတခုသော ကျမ်းတို့၌မျှ မရှိသောကြောင့် ပယ်အပ်သည်သာဖြစ်၏၊ ထိုကျမ်း၌ပင် မရှိစေကာမူ သဒ္ဒါသဘောကို ထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်သည်သာဖြစ်၏၊အဘယ်သို့ သဒ္ဒါသဘောရှိသနည်းဟူမူကား......ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ ဘာဝယုဂ်နှင့် ဘာဝသမ္ဗန်သည် တူမြဲ၊ ဤ၌ သဒ္ဒါသဘောကို လိုက်၍ ယူသည့်ရှိသော် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်သည် ဒေသိတ၏အရ ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့တမူကား မဟုတ်၊ ဒေသကဖြစ်ခဲ့၊အဘယ်ကိုထောက်၍ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော စကားကို ဆိုသနည်းဟူမူကား......"ယသ္မိံ ယသ္မိံ ပဒေ ယံ ယံ ပဒံ လဗ္ဘတိ၊တံ တံ တဿ တဿ ဘာဝယောဂေါ" ဟူသော သဒ္ဒလက္ခဏာ ဝိနိစ္ဆယကိုမြင်၍ဆိုသတည်း၊ထို့ကြောင့် မသင့် အနေတည်း။

သကလမ္ပိ၌'ပိ'ကား ဘုရားဟောတော်မူသော မာတိကာသာ ဗုဒ္ဓဘာသိတ မည်သည် မဟုတ်၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် ဝေဘန်သော ပဒဘာဇနီနှင့်တကွ အလုံးစုံပင် ဗုဒ္ဓဘာသိတမည်၏ဟု ပေါင်း၊ ထိုကို သာဓက ဥပမာဖြင့် ပြလိုရကား ယထာ ကိံ စသည်မိန့်သော်။

ယထာကိံ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား(ဆရာမြတ်တို့နည်း၊ ဋီကာ၌ မဆို၊ မဆိုသော်လည်း ထိုနည်းကို မဏိဒီပ၌ ယုတ္တော ပိယ ဒိဿတိဟု ဆိုရကား သင့်၏၊ထို့ကြောင့် ယထာ - တခုမိန့်ပြန်သည်၊မဏိဒီပ)

ယထာ ယေန ပကာရေန ယေနကာရဏေန-ဖြင့်၊ဧတံကထာဝတ္ထု ပကရဏံ-သည်၊(ထည့်) ဗုဒ္ဓဘာသိတံ နာမ-မည်သည်၊ဇာတံ-၏၊ တံ

(ပိဋကတ်တော်

နိဒဿနံ – ထိုအကြောင်းကို ပြတတ်သော သက်သေဖြစ်သော ပါဠိသည်၊ ကိံ ကတမံ-အဘယ်နည်း၊ (ပကာရသဒ္ဒါသည် တုလျ, ဘေဒ နှစ်ပါး၌ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း ဤ၌ ကာရဏအနက်၌သာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မဏိဒီပ၌ "ယေန ပကာရေနာတိ ယေနကာရဏေနာတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော"ဟု မိန့်သတည်း၊ဝိဂြိုဟ်ကား ဤသို့တည်း "ကရောတိ အတ္တနော ဖလံ နိပ္ဖာဒေတီတိ ကာရော၊ ကာရော ဧဝ ပကာရော"ဟု ဆိုလေ၊ဤကား-ဋီကာနှင့်အညီ ယောဇနာသောနည်း)

အချို့ကား .... အာကာရတ္ထ, ဘေဒတ္ထ နှစ်နက်ကြံ၏၊ထိုတွင် အာကာရတ္ထကို သဒ္ဒတ္ထထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်၏၊ဘေဒတ္ထကိုကား မဏိဒီပကို ထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်သည်သာ ဖြစ်၏၊ မဓုသာရတ္ထ ဒီပနီ၌လည်း ကာရဏ ဟော သာ ကြံ၏။

ယတော နိဒါနံ ယံ ကာရဏာ-အကြင် အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကာယတန,ဗာဟိရာယတန စသော အကြောင်းကြောင့်၊ (အာဒိဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး,ဓာတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်၊ ထို့ကြောင့် မဏိဒီပ၌ "အာဒိသဒ္ဒေန ပဉ္စက္ခန္ဓ အဋ္ဌာရသဓာတုယော သင်္ဂဏှာတိ"မိန့်သတည်း၊ဤကားဋီကာ, အနု, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပအလို) ယတော နိဒါနံ ယေန ကာရဏေန-ကြောင့်၊ (ဂုဏ္ဍဋ္ဌဒီပနီအလို၊ရှေးအလိုကား......အလုတ္တသမာသ် ပဉ္စမျတ္ထ၌ ပစ္စတ္တ ဧကဝုစ်ကို'တော' ရေးသည်၊နိဒါနံလည်း ပဉ္စမျတ္ထ၌ ပစ္စတ္တ ဝိဘတ် ဧကဝုစ် သက်သည် ဟူလို၊ နောက်အလိုကား......ဟေတွတ္ထ၌ တတိယာ နာဝိဘတ်ကို 'တော' ရေးသည်၊ နိဒါနံလည်း ဟေတွတ္ထ၌ ပစ္စတ္တ ပဌမာ ဧကဝုစ် ဝိဘတ်သက်သည်ဟူလို၊ဆရာအိုကား-ပဌမာအနက်၌'တော'ပစ္စည်း ဟူ၏၊အာပုဗ္ဗ ဒါနသဒ္ဒါကား ဂဟဏတ္ထ၊ ပ ပုဗ္ဗဒါနသဒ္ဒါကား အချို့သောအရာ၌ စာဂတ္ထ၊ အချို့သော အရာ၌ အဝခဏ္ဍနတ္ထ၊ နိပုဗ္ဗဒါနကား ကာရဏတ္ထကို ဟော၏၊ ဤသို့ သိစေခြင်းငှါ ယတော နိဒါနံကို ယံ ကာရဏံ ဟု ဖွင့်သတည်း)

ဘိက္ခု-ရဟန်း၊(ပရိသံကား ပါဌ်သစ်၊ကံ အလို့ငှါ ထည့်သည်ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ဘိက္ခု ပရိသံ-ကို၊ ဟူ၍ရင်း ပေးကုန်၏။အကြောင်းကိုသိလိုမူ မဓုဝိဂ္ဂဟိကသုတ်မှဆောင်အပ်၏)၊ ပပဉ္စသညာသံခါ-သံသရာ၌ သတ္တဝါတို့ကို အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော တဏှာ,

ပြန်ပွားရေးမှူ)

မာန,ဒိဋ္ဌိတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော သညာ အစုတို့သည်၊(မဏိဒီပ,မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလို၊ ယောဇနာလည်းဆို၏) သံသရာကို ချဲ့တတ်ကုန်သော တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတည်းသော သညာအစုတို့သည်၊(ဂဏ္ဌိဋ္ဌဒီပနီ) 'ဝဋ်တရားကို ချဲ့တတ်သော သညာ သင်္ခါရ တို့သည်'ဟု အချို့ဆရာတို့ ယောဇနာကုန်၏၊မသင့်၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား .....သံခါသဒ္ဒါသည် သံခါရဟော မဟုတ်,ကောဋ္ဌာသဟောဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

"သံသာရေ သဇ္ဇေ ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တီတိ ပုနပ္ပုနံ နိပ္ဖာဒေန္တီတိ ပပဉ္စာ၊တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိ ရစေ၊ တေဟိ သမ္ပယုတ္တာ သညာ ပပဉ္စသညာ၊သမ္ပယုတ်သညာ ရစေ၊ ပပဉ္စသညာ ဧဝ သံခါ ကောဋ္ဌာသာ ပပဉ္စသညာ သံခါ၊ ၎င်းရစေ၊ မဏိဒီပ, မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလို၊ ပပဉ္စသံခါဘာ သညာ ပပဉ္စသညာ၊ ဂဏ္ဌိဋ္ဌဒီပနီအလို၊ ထိုကျမ်း၌ သညာနာမေနာ ရာဂါဒယော ပပဉ္စာတိ ဝုတ္တာ ဟု မိန့်၏။

ဧတ္ထ-၌ အဇ္ဈတ္တိကာယတန စသည်တို့တွင်၊ ဧကေကံ - တခုတခု သောခန္ဓာအာယတန ခေါ်သည်၊(နတ္ထိ၌ ပကတိ ကတ္တား၊ ဧတ္ထ၌ ထ ပစ္စည်းတည်း ဟူသော ဝိဘတ်ကား နိဒ္ဓါရဏတ္ထ ၌ ဖြစ်သတည်း၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဟိ-တို့သည်, တို့ဖြင့်၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ-အလွန် နှစ်လိုအပ်သည်၊အဘိဝဒိတဗ္ဗံ-အလွန်ဆိုအပ်သည်၊ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ-သွမ်းမိုးအပ်သည်၊ စေ နတ္ထိ-အံ့၊ (ဝိကတိကတ္တား)၊ဝါ-တဏှာယ-သည်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ-သည်၊ မာနေန - သည်,ဖြင့်၊ အဘိဝဒိတဗ္ဗံ - သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ-သည်,ဖြင့်၊အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ-သည်၊စေ နတ္ထိ-အံ့၊(ရှေးကား-ကြိယာ တခုတခု၌ သုံးပါးယှဉ်သင့်သည်ကိုရည်သည်၊နောက်ကား-အသီးသီး ယှဉ်သင့်သည်ကိုရည်သည် (မဏိဒီပ)

အချို့သောဆရာကား... ဧတ္ထ-၌သညာသင်္ခါရ၌ဟု ဖွင့်ကုန်၏၊အဖွင့် မဟုတ်ချေ၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား......ဧတ္ထ-၌ အဇ္ဈတ္တိကာယတန စသည် တို့၌ ဟု ပေးကုန်၏၊အဖွင့်ကား မှန်၏၊အနက်ကား မဟုတ်ချေ၊ ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော နိဒ္ဓါရဏတ္ထ သည်သာ ဋီကာစသည်နှင့်ညီသတည်း။

ဇဝံ-၌သို့ မရှိသည်၊သတိ-သော်၊ဧသေဝ ဧသော ဧဝ နတ္ထိ ဘာဝ ကရော-၌ အဘိနန္ဒန စသည်တို့၏ မရှိခြင်းကိုပြုတတ်သော မဂ်တရား

(ဗိဋ္ဋကတ်ဖွတ်

ဖိုလ်ကရေးသည်လျှင်၊ ရာဂါနုသယာဒိနံ-တို့၏၊ အနေ္တာ-အဆုံးမည့်၏၊ (စာသွား၊ဤ၌ မဂ်တရား,ဖိုလ်တရားကို ဆိုခြင်းသည်ကား 'သေမွော ဂုဏ္ဍော' စသည်ကဲ့သို့ ပေတျုပစာရတည်း၊နတ္ထိဘာဝကရော ဟူသော ဒေသဝ အဖွဲ့၌ နတ္ထိကား အာချာဘ်လည်း မဟုတ်, နိပါတ်စစ်လည်း မဟုတ်၊'နတ္ထိပစ္စယော'စသည့်ကဲ့သို့နိပါတပဋိရူပကတည်း၊ထို့ကြောင့် "နှ အတ္ထိ နတ္ထိဟု ကမ္မဓာရယ်ပြု၊ ထေရော ပုန္တိတမဒွေနော အ က ထေတွာ"ဟူရကား ဘုရား၌လည်းရှိသေသည်ကျသော,တရားလည်း ခဲယဉ်းသည့်ကျသော။ ဒသဗလဿ အပစိတိ ဒဿနတ္တံ ကား ဘုရား အား သဒ္ဓါပြင်းသည် ဟူလို၊ သေယျထာပိ မှသည် သာ ကော တိုင် အောင်ကား ဘုရားဟောတော်မူသည့်ကို မိမိ ချဲ့သော်လည်း ဘုရား နှင့် မနိုင်းသာသည့်၏ အဖြစ်ကို ပရိသတ်တို့အား သိစေ သတည်း၊ အဓိပ္ပါယ် ပါဠိအလျောက်ဆို၊ သောဟာဒ္ဓသော စသည်ကား-မနိုင်း သာသည့်၏အဖြစ်ကို မြဲစေလျက် ဘုရားကို အသာဓရဏ ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းသည်၊ ဟိ ကား ဒဠှိ၊ အချို့ကား-ဟိ ကသ္မာ ဟု ကြံကုန်၏၊ ထို ဂုဏ်ပုဒ်တို့၌ အနက်ကား ဤသို့ တတ်။

ဇာနံဇာနိတဗ္ဗံ-ကို၊သဗ္ဗညုတညာဏေန-ဖြင့်၊ဇာနာတိ-၏။အဓိပ္ပါယ် ကား.....ပဒေသဉာဏ်ကဲ့သို့ မဟုတ်, အလုံးစုံကို သိသည်ဟူလို၊ ဝါ ဇာနံ ဇာနန္တော-သိတတ်သည်ဖြစ်၍၊ဇာနာတိ-၏၊အဓိပ္ပါယ်ကား.... တိတ္ထိတို့သည် သိကုန်လျှင်းမူလည်း ဝိပလ္လာသ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ရကား ဇာနန္တော ဇာနာတိမဖြစ်၊ သိခြင်း၌မလိမ္မာ၊ ဘုရားအား ထိုသို့သော ဝိပလ္လာသမရှိရကား ဇာနန္တော ဇာနာတိ ဖြစ်၏၊ သိတတ်သည့်, သိခြင်း၌လိမ္မာသည် ဟူလို၊ပဿံ ပဿိတဗ္ဗံ-ကို၊ သမန္တစက္ခုနာ-ဖြင့်၊ ပဿတိ-၏၊ ဝါ ပဿံ ပဿန္တော-၍၊ ပဿတိ-၏၊ ဋီကာ၌ကား ဒိဗ္ဗ စက္ခု ပညာစက္ခု ဓမ္မစက္ခု ဗုဒ္ဓစက္ခု သမန္တစက္ခုသာ် ငါးတော်ဟိ ပဥ္စဟိ စက္ခူဟိ ရှိ၏၊ ထိုသို့ ရှိပြားသော်လည်း စက္ခုအပြားကို ပြလို၍သာ ထုတ်လိုက်သည်၊ သမန္တစက္ခုကိုသာ ဤ၌လိုသည်ဟု မဏိဒိပ၌ဆို၏၊ ရှေး၌အဓိပ္ပါယ်ကား-ရှေးနည်းကိုမှီ၍ဆို၊နောက်၌ကားဒိဋ္ဌိစေတသိက် ကို သောတာပတ္တိမဂ်ကပင် ပယ်ရကား ပဿံ ပဿန္တော ပဿတိ ဖြစ်သည်ဟူလို၊ ဂုဋ္ဌတ္ထဒိပနီမည်သော ဂဏ္ဌိကျမ်း၌ကား ကရိယာကို မငဲ့မူ၍ အဓိပ္ပါယ်အထူးဆို၏။

စက္ခုဘူတော-လူတို့၏စက္ခုသဖွယ်ဖြစ်၏၊ (လူတို့၏ ပညာစက္ခုကို ဖြစ်စေတတ်ရကား လူတို့၏မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်၏ ဟူပါသတည်း၊ စက္ခုဘူတော ဉာဏ ဘူတော ယသော ဘဂဝတော သောယံ စက္ခုဘူတော၊ ဘဂဝါ၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိ။ ဝါ စက္ခု ဘူတော ဉာဏ ဘူတော ယော ဘဂဝါ သောယံ စက္ခုဘူတော၊ ဤဝိဂ္ဂဟာကိုသာ မဏိဒီပဍ္ဍပြ၏၊ ကေစိတို့ကား ကမ္မဓာရယ်သမာသ်ဟူ၍ဆိုကုန်၏၊ ထိုကိုမဏိဒီပဍ္ဍပယ်၏၊ ဆရာတို့ကား ဋီကာ၌ တဒုပ္ပါဒနတောဟူသည်ကို ထောက်၍ စက္ခုံ ဘူတေတိ ဥပ္ပါဒေတီတိ စက္ခုဘူတောဟုဆိုကုန်၏၊မသင့်လွန်း)ႏဝါ,စက္ခုဘူတော-ပကတိသော မျက်ဗ်နှင့်တူ၏၊ (စက္ခု ဘူတောတိ စက္ခုသ ဘူတော စက္ခုသ သဒိသောတိ အတ္ထော၊ ယထာ စက္ခုရူပံ ပဿတိ၊ ဧဝံ သဗ္ဗဓမ္မေ ပဿတိ ဒဿေတိ စာတိအတ္ထော၊ ဟူသော ဂုဠတ္ထဒီပနီအလို၊ စက္ခုသ စက္ခုနာဝါ ဘူတော သဒိသောတိ စက္ခုဘူတောဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလေဟူလို) ဉာဏဘူတော-လူတို့ဉာဏ်သဖွယ်ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဘူတော-လူတို့၏ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မဘူတော-လူတို့၏ မဂ်သဖွယ်ဖြစ်၏၊ ဝတ္တာ-သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောတတ်၏၊ ပဝတ္တာ - အခါလေးမြင့် ဟောတတ်၏၊ (အခါလေးမြင့် ဟောသည်ကို သိစေလိုသည့် အလိုမရှိ)အတ္ထဿ-သစ္စာလေးပါးတရားကို၊နိန္နေတာ-ဖေါ်ပြတတ်၏၊ (အတ္ထံ ဥဒ္ဒရိတွာ ဒဿေတာ ဟု ဋီကာဖွင့်၏၊မဏိဒီပ၌ အတ္ထံတိ စတုသစ္စသံခါတံ အတ္ထံ၊ ဟုဖွင့်၏၊ စာကိုယ်၌ကား တုပစ္စည်းအသွည် ဆဋ္ဌီကံ, ဋီကာ၌ကား တွာ ပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌီကံ၊ သင့်သည်ချည်း၊ ကမ္မဿ ကတတ္တာ စတုန္နံဥ္စ မဟာဘူတာနံ စသည်ကဲ့သို့၊) ဝါ အတ္ထဿ-မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝါ မြတ်သောသူတို့သည် ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝါ-မြတ်သောဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊နိန္နေတာ-ရောက်စေတတ်၏၊ (မဏိဒီပ)

အချို့ကား......မြတ်သောအကျိုးရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ဟု ပေးကုန်၏၊ ဋီကာစသည်နှင့်မညီ၊အမတဿ-အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒါတာ-၏၊(ဥပစာ) နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသောမဂ်ဖိုလ်ကိုဖြစ်စေသည်ကိုပေး၏ ဟူပါသတည်း၊ ဓမ္မဿာမီ-တရားတို့၏အရှင်ဖြစ်၏၊ ဤကားဋီကာ, ယောဇနာ, အနု, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပအလို၊ တရားဖြင့်လူနက်တို့၏ အရှင်ဖြစ်၏၊ နေတ္တိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာအလို၊ တရားကြောင့် လူတို့၏ အရှင်ဖြစ်၏၊

အဘိဓာန် ဋီကာအလို၊ တရား တည်းဟူသော ဥစ္စာရှိ၏၊ ကေစိ အလို၊ နောက်သုံးနက်ကို မဏိဒီပဆရာကြိုက်တော်မမူ။

တထာဂတောာ-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လားခြင်း ကောင်း၏၊(ယထာ ဝိပဿီ အာဒယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ သမတိံသ ပါရမိယော ပူရေတွာ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ စဇိတွာ အာဂတာ၊ တထာ အမှာကမ္ပိ ဘဂဝါ အာဂတောတိ တထာဂတောာ ဟူသော ဝစနတ္ထကိုရည်သည်)ဝါ-ရှေး ဘုရားတို့ကဲ့သို့ သွားခြင်းကောင်း၏၊ (ယထာ သမ္ပတိဇာတာ ဝိပဿီ အာဒယော သမေဟိ ပါဒေဟိ ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌာယ ဥတ္တရာဘိမုခါ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန ဂတာ၊ တထာ အမှာကမ္ပိ ဘဂဝါ ဂတောတိ တထာဂတောာဟူသော ဝစနတ္ထကိုရည်သည်) ဝါ-ခပ်သိမ်းသော ရုပ် နာမ်တရားတို့၏ လက္ခဏာသို့ ဉာဏ် တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့် မဖေါက်မပြန် ရောက်တော်မူတတ်၏၊ ဝါ-မှန်သော သစ္စာလေးပါးတို့ ကို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝါ-အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝါ-မှန်သော တရားကိုသာ ဟောတော်မူတတ်၏၊ ဝါ-ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုတိုင်း နှုတ်တော်ဖြင့် ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဝါ- နှုတ်တော်မြွက်တိုင်း ကိုယ် တော်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဝါ - နတ်နှင့်တကွသောလူကို နှိမ်နင်းတော်မူ တတ်၏၊ (ရှစ်နက်)ဋီကာ စသည်မဆိုသော်လည်း သောတုဇနတို့အား ယုံမှား ကင်းဖို့သော၄ါ တပါးသော အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ၌ လာသော အတိုင်းပေးလိုက်သည်၊ ရှေးကိုမှီ၍ ဝစနတ္ထကိုကြံ။

သတ္ထာရံ ထောမေတွာ ကိုအတ္ထံ ဝိဘဇိတွာ ၌ ဝိဘဇိ ပြင်၍စပ်၊ ဝိဘဇိတွာကို ဥယျောဇေသိ၌စပ်၊ သတ္ထာ၌ ဒတွာကို ဒေတိ ပြင်၍ စပ်၊ ဒတွာကို အာဟ၌စပ်။

သုဝဏ္ဏာလိင်္ဂ-ရွှေဖြင့်ပြီးသော မုရိုးစည်ငယ်ကို (သုဝဏ္ဏာလိင်္ဂတိ သုဝဏ္ဏမယံ အာလိင်္ဂ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီပေးသည်၊ ရွှေပတ်သာ, ရွှေသည်တိုင်, ရွှေချောင်း,ရွှေကွန်ရက်, ရွှေစည် ဟု ဆရာတို့ကား ပေး ကုန်၏၊ မုရိုးစည်ငယ်ကား အလယ်ကြီး၍ အနားနှစ်ဖက်ငယ်သည် ဟူ၏) (မဓုသာရတ္ထဒီပနီ) အံသကူဋေ အာရောပေတွာ လင်္ဂေတွာ လိင်္ဂိတဗ္ဗံ ဝါဒေတဗ္ဗံတိ အာလိင်္ဂ၊ ဝါဒကေနဝါ မဟာဇနဿ အာ မု ခေန လိင်္ဂိတဗ္ဗံ ဝါဒေတဗ္ဗံတိ အာလိင်္ဂ၊ မဟာဇနံ တံ တံ ကဏ္ဍဗ္ဗံ

ဝါ အာဘုသံ သရေန လိင်္ဂေတိ ဂမေတိတိ အာလိင်္ဂံ၊ (မဏိဒိုပ) မုဒ်
မောဒ် ဏ္ဍုက်တိ ဂစ္ဆတိ ယေနာတိ မုဒိင်္ဂေါ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ) သုပုဗ္ဗိတ
သတပတ္တ သသိရိကံ-ကောင်းစွာပွင့်သော များသော ပွင့်ချပ်ရှိသော
ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့တင့်တယ်သော၊(ဤ၌သတသဒ္ဒါသည် သတရံသိဒိဝါ
ကရော စသည်၌ကဲ့သို့ ဗဟုပရိယာယ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် မဏိဒိုပ၌
ဧတ္ထ ဟိ သတသဒ္ဒေါ သတရံသိ ဒိဝါကရောတိ အာဒိသုဝိယ ဗဟု
ပရိယာယော ဝ ဟောတိ၊ နသင်္ချေယျော၊ ပဒုမဿ ကေသရေန သတပ္ပ
မာဏာဘာဝတော ဟု မိန့်သတည်း၊ သိရိဒုစ္စတိ သောဘာ၊ ယာယ
သဟ သိရိယာ ယံ ဝတ္တတီတိ သသိရိကံ၊ဟောမုခံ၊ အချို့သော သူတို့
သည်'တင့်တယ်ခြင်းရှိသော'ဟုပေးလေသည်၊သဒ္ဒတ္ထကိုရည်မှုမသင့်၊
အဓိပ္ပါယတ္ထကိုရည်မှု သင့်ပေ၏၊ များသော စာတို့၌ ဝိယ ရှိသည်ကား
မသင့်ပြီ၊ ထည့်ကြဲဘိသည်သာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သမာသ်၏
အတွင်း၌ ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဖြဟ္မသရံ-မြတ်သောအသံတော်ကို၊ (ယောဇနာအလို) ဝါ-ဖြဟ္မာ
မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အသံတော်ကို၊
(ဖြဟ္မသရံတိ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ကတမာနိအဋ္ဌ၊ ဝိသဋ္ဌောစ ဟောတိ
ဝိညေယျောစ မဉ္ဇုစ သဝနီယောစ ဗိန္ဒုစ အဝိသာရီစ ဂမ္ဘီရောစ
နိန္နာဒီစဟူသော ဂုဏ္ဍတ္ထဒိပနီအလို။ ဤအသံတော်ရှစ်ပါး၌ ဝစနတ္ထကို
ဆိုလိုက်အံ့၊ ဝိသဇ္ဇိယတေ နလဂ္ဂိယတေ သေဝှာဒီဟိတိ ဝိသဋ္ဌော၊
သုခေန ဝိဇာနီတဗ္ဗောတိ ဝိညေယျော၊ မနိတဗ္ဗံ မဉ္ဇု၊ သုဏာတ္တာနံ
မနံ ရဉ္ဇေတီတိဝါ မဉ္ဇု၊ ဟိတသုခ နိပ္ဖါဒနတော သောတဗ္ဗောတိ
သဝနီယော၊ဝိန္ဒိယတေ လဗ္ဘတေတိ ဗိန္ဒု၊ဝဿဗော၊နိဂ္ဂဟိတာဂမော
ဥစ၊ ဝန္ဒတ္တာ ဝါ ဗိန္ဒု၊ ပဇ္ဇဇာဒိနာ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ပရိသံ အဂ္ဂိလိ
မတ္တဗ္ဗိ န ဝိသရတိ န ဂစ္ဆတီတိ အဝိသာရိ၊ တာသီလတ္တေ ဏီ။ ပဉ္စန္နံ
ဌာန ဂတီနံ ဒူရဋ္ဌာနတ္တာ ဂမ္ဘီရော၊ ပုနပ္ပုနံ နာဒေါ နိန္နာဒေါ၊ သော
ဧတ္ထ အတ္ထီတိ နိန္နာဒီ။ ။ဝိဂြိုဟ်။

သာရသာရကား ပသံသအနက်၌ အာမေဍိတ်၊မေဍိဥမ္မာဒနေ၊အာ
ပုဗ္ဗော ဒွိတ္တိကဋ္ဌာ၊ရုစ္စာရဏော ဝတ္တတိ၊ ဆရာဆိုရကား ''အာမေဍနံ
ပုနပ္ပုနံ ဥစ္စာရဏံ အာမေဍိတံ၊အာမေဍိယတိဝါ ပုနပ္ပုနဉ္စာရိယတီတိ
အာမေဍိတံ။ ။ဝိဂြိုဟ်။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေမတ္တံ-ကို၊မံ-ကို၊ စေဝိ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ-ကုန်မူ လည်း၊ယထာ ယေန ပကာရေန ယေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊တံ အတ္တံ-ကို၊ မဟာကဿပေန-သည်၊ ဗျာကတံ-အပ်၏၊ ဧဝမေဝ - ကစ္စည်းထေရ် ဟောကြားတိုင်းလျှင်၊ဝါ,ဧဝမေဝ ဣမိနာ ပကာရေန-ဖြင့်၊တံ အတ္တံ-ကို၊အဟံပိ-ငါဘုရားသည်လည်း၊ဗျာကရေယျ-ကြားရာ၏။

အချို့ကား......ယထာတံ၌ တံကား နိပါတ်သာဟုဆိုကုန်၏၊ငါတို့ကား မထင်မိ၊တိုက်ရိုက်ထားလိုသည်၊ မရှိသော်လည်း ထည့်လိုက်ရမည်ပင်၊ထို့ကြောင့် နိပါတ်သာဟု မကြံလို့,ယောဇနာလည်းရှိ၏။

ဧဝံ သတ္ထာရာ အနုမောဒိတကာလတော ပဋ္ဌာယ သကလံ သုတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမ ဇာတံ-ကိုကား ဝက်ဝတ္တို့,နေယျတ္ထအားဖြင့်ဆိုသည် ဟုမှတ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား အနုမောဒနာကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတ မမည်၊ နည်းပေးသောအားဖြင့် မာတိကာကိုထားတော်မူသော ကြောင့်သာ ဗုဒ္ဓဘာသိတ မည်သောကြောင့်တည်း၊“ဧဝမေဝ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ”စသည်ကား မြစ်မှ်သော၄ါ နိဂုံးအုပ်လိုက်သည်။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိဘင်းသုံးနေသော ပထမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီရင်အပ်သော မြာ်သော အနှစ်သဖွယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့ သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏,အနက်ကိုဝေဘန်ရာ ဝေ ဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌ ကထာ၌ ပကရဏပရိစ္ဆေဒ၏,၌ ဂဏ္ဌိပဒကား ဤတွင်ရွေ့ ပြီးပြီ။

ပရိစ္ဆေဒကို ပြပြီး၍ ပရိစ္ဆိန္နဖြစ်သော ချနစ်ကျမ်းတို့၏ ဗိတ္တ ဝိဘတ္တိ, ခန္ဓဝိဘင်း,သင်္ဂဟနည်း, ခန္ဓပညတ်,ပုဂ္ဂလကထာ, မူလယမိုက်,တိက ပဋ္ဌာန်းစသော အဖိတ်အဖိတ်သော ပါဠိကို မှတ်ခြင်း တည်းဟူသော ပါဠိသန္နိဝေသကို ပြလိုရကား ‘တတ္ထ မွေသင်္ဂဏီပကရဏေ’ စသည် မိန့်သော်-တက်။

တတ္ထတာသု စတူသု ဝိဘတ္တိသု-တို့တွင်၊(စိတ္တဝိဘတ္တိနာမဥ္စဆိုက်) ကာမာဝစရ ကုသလတော ကာမာဝစရ ကုသလေသု-ကာမာဝစရ ကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့တွင်၊အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးသော စိတ်တို့လည်း ကောင်း၊(ဤသို့ နိဒ္ဒေါရဏတ္ထသာပေး၊)။

အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား ကာမာဝစရတော ကုသလတော အဗျာကတန္တိ ဧတ္ထ ကာမာဝစရကုသလေ စတ္တာရော ခန္ဓေ ဂဟေတွာ တတော အဗျာကတာနိ ဥဒ္ဓရတိ-ဟူသော ဋီကာပါဌ်, ကာမာဝစရကုသလတောတိ ဧတံ အဗျာကတံ ဧတဿ သရူပဒဿနံ ဝါ အပါဒါနတ္ထံ ဝါ ကောစိ မညေယျ၊ တန္တိ နိဝတ္တနတ္ထံ၊ ကာမာဝစရ ကုသလတောတိ အာဒိဝုတ္တံ၊ တတော ဟိ စတုက္ခန္ဓတော ဥဒ္ဓရတီတိ ဧတေန တောဝစနဿ နိဒ္ဒါရဏတ္ထံ ဒဿေတိ-ဟူသော မဓုသာရတ္ထဒီပနီပါဌ်, တတော တောဟိ သမုဒါယ ဘူတေဟိ ကာမာဝစရ ကုသလေဟိ ခန္ဓေဟိ တဒဝယဝ ဘူတာနိ အဗျာကတာနိ ကာမာဝစရ ကုသလတော အဗျာကတံ ဣမိနာ ယသ္မာ သင်္ဂဟာကာရေစ ဥဒ္ဓရတိ၊ တသ္မာ ကာမာဝစရကုသလာနိ အဗျာကတံ အဝတွာ ကာမာဝစရကုသလတော အဗျာကတံ ဝုတ္တံ ဟူသော မဏိဒီပပါဌ်တို့ကို မြင်၍ သိသတည်း။ အပါဒါနတ္ထံ ကေစိ၊ ဝိစာရေတဗ္ဗမေတံ(မဓုသာရတ္ထဒီပနီ)

ယခုအခါ နောက်ကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား...... ကာမာဝစရ ကုသလတော ကာမာဝစရကုသလဘူတာ-ကုန်သော၊ အဗျ-တို့ရင်း၊ ဤသို့ယောဇနာ၍ ပထမာဝိဘတ္တိတိပိ ဝဒန္တိ ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့ကား မိမိစီးလျက် မြင်းထီး မြင်းမ မသိသကဲ့သို့ မိမိတို့ဆောင်သော ပါဌ် ပျက်သည်ကိုလည်းမသိ၊ အနုဟောင်း, အနုသစ် များစွာရှိသည်ကိုလည်း မကြည့်မမြော်၊သဘောကိုလည်းမထောက်၊ဟုတ်ဟုတ်ညားညားဆန္ဒသို့လိုက်၍ ပါဌ်ကိုပြင်၍ ယောဇနာလေကုန်သည်သာ၊ မသင့်နေတည်း။ ။ထိုဋီကာပါဌ်၌ ပထမမဟုတ်၊ ပထမာသာတည်း၊ထိုပါဌ်ကို ရင်းဥဒ္ဓရတိ ဟူသော ပါဌ်၏ အခြားမဲ့၌မဆိုလို၊ဥပပန္နမေတံ ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနိ စိတ္တဝိဘတ္တိဟူသောပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ သာဆိုလိုသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......လေးပါးသော ဝိဘတ္တိတို့တွင် ဤဝိဘတ္တိသည် စိတ္တဝိဘတ္တိမည်၏၊ သုံးပါးသော ဝိဘတ္တိတို့၏ ရှေးဦး ဖြစ်ရကား ပထမဝိဘတ္တိဟူ၍ရင်း ဆိုကုန်၏ဟူလို၊ ဝါ, အရာမဟုတ် မရှိသင့်ပြီ၊ထိုတွင် ပထမာဝိဘတ် မဟုတ်, ပထမ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား ''စတဿန္နံ ဝိဘတ္တီနံ

(ပိဋကတ်တော်

တိဿန္နံဝါ ပထမာစ သာ ဝိဘတ္တိစဘာဝိ ၂ထမဝိဘတ္တိ '' ဟူသော မဏိဒီပပါဌ်ကို မြင်၍သိသဘည်း။

ဥဒ္ဒရတိဟူသော ပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ မဆိုလိုကြောင်း, ဥပပန္န။ပ။ ဝိဘတ္တိတိ ဟူသောပုဒ်၏အခြားမဲ့၌ ဆိုလိုကြောင်းကို အဘာယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား ''ပထမဝိဘတ္တိ ပိ ဝဒန္တိတိ ရုဒံ ဥဒ္ဒရတိ ရှုမသော အနန္တရံ ဝုတ္တံ၊ ရုဒံ ပန ဥပပန္န။ပ။ ဝိဘတ္တိတိ ရှုမသော အနန္တရံ ဝတ္တဗ္ဗံ''ဟူသော မဏိဒီပပါဌ်ကို မြင်၍ သိသတည်း၊ အာစရိယ ဝါဒ ဖြစ်အံ့၊ဤဝိတ္တဝိဘတ္တိတိနောက်၌လျှင် ပထမဝိဘတ္တိပိ ဝဒန္တိ''ဟု စာရှိလိုသည်ကို ဥဒ္ဒရတိနောက်ထား မှားသတည်း ဟူသော မိန့်ခြင်းကို မြင်၍ သိသတည်း၊အရာမဟုတ်သည်ကို အဘယ်ကိုမြင်၍ဆိုသနည်းဟူမူကား 'ပထမဝိဘတ္တိတိပိ ဝဒန္တိတိ ဧတံ အဋ္ဌာနန္တိ ဂေဗ်' ဟူသော မခုသာရတ္ထဒီပနီ၌ပြသော ဂေဗ်ဝါဒကို မြင်၍ သိသတည်း၊ မသင့်လွန်း၊ မဏိဒီပကို လိုက်၍မှတ်၊ နောက်နောက်ကို ဤနည်းချဉ်း ယောဇနာလေ။

ကေရူနနုတိ စိတ္တာနိ စိတ္တဝိဘတ္တိနာမဥ္ဇ ကေရူနနုတိ ပိတ္တာနိကား စိတ်ကို မုချအားဖြင့် ဟောအ၏၊ ဥပစာရအားဖြင့်ကား ဝေဘနရာ ဖြစ်သော ပါဠိပဒေသကိုဟော၏၊ စိတ္တဝိဘတ္တိကား သမုဒါယ၏ အမည်၊ 'စိတ္တာနိ ဝိဘဇိယန္တိ ဧတ္ထာတိ စိတ္တဝိဘတ္တိ'ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ ပဒဘာဇနီသည်သာ စိတ္တဝိဘတ္တိမည်ရင်း၊ မာတိကာကား အဖွဲ့ ဂတ ဖြစ်သောကြောင့်သာ စိတ္တဝိဘတ္တိ မည်ပါသတည်း၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍကား မာတိကာ, ပဒဘာဇနီ အားဖြင့် နှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း၊'တံ ဝါစနာ မဂ္ဂတော အတိရေက ဆဘာဏဝါရံ'ကား သာရိပုတ္တရာအရှင်သည် လင်းနို့သား ငါးရာတို့အား သင်သည်ကို ဆိုသတည်း၊ 'ဝိတ္ထာရိယမာနံ ပန အနန္တမပရိမာဏံ ဟောတိ'ကား ဘုရားရှင်သည် မယ်တော် မိနတ်သားအား တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဟောသည်ကိုရည်၍ ဆိုသတည်းဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ဤနည်းချည်း နောက်နောက်ကို သိလေ။

မူလတော–အားဖြင့်၊

ပြန်ပွားရေးမှု)

ဤမူလနိက္ခေပ... ကို ကုသလတိက်, သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကတိက်, ဟီနတိက်တို့၌သာရအပ်၏၊ကြွင်းသောတိက်တို့၌မရအပ်၊ ဒုက်တို့တွင်လည်း သံကိလိဋ္ဌဒုက်, သရဏဒုက်တို့၌သာ ရအပ်၏၊ ကြွင်းသောဒုက်တို့၌ မရအပ်။

ခန္ဓတော-အားဖြင့်၊

ဤ ခန္ဓနိက္ခေပ...... ကို ပရိတ္တာရမ္မဏ, အတီတာရမ္မဏ, အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏ တိက် မှ ကြွင်းသော တိက်တို့၌ ရအပ်၏၊ ဒုက်တို့တွင် သနိဒဿနဒုက်, ကေနစိ ဝိညေယျဒုက်, အဇ္ဈတ္တိကဒုက်,ကာမာဝစရဒုက်မှ ကြွင်းကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဒုက်တို့၌ ရအပ်၏။

ဒွါရတော-အားဖြင့်။

ဤ ဒွါရနိက္ခေပ......ကို ကုသလတိက်, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗတိက်, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကတိက်၊ ဒုက်တို့တွင်လည်း သံကိလိဋ္ဌဒုက်, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဒုက်,ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဒုက်, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကဒုက်,ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုဒုက် သရဏ ဒုက်တို့၌သာ ရအပ်၏၊ ကြွင်းသော တိက်ဒုက်တို့၌မရအပ်။

ဘူမိတော-အားဖြင့်။

ဤဘူမိနိက္ခေပ......ကိုဝေဒနတိက်,ဝိတက္ကတိက် ပီတိ တိက်, ဒုက်တို့တွင်လည်း သဝိတက္ကဒုက်, သပီတိကဒုက်,ပီတိ သဟဂတဒုက်, သုခသဟဂတဒုက်တို့၌ရအပ်၏၊ ကြွင်းသောတိက်ဒုက်တို့၌ မရအပ်။

အတ္ထတော-အကျိုးအားဖြင့်၊ ဓမ္မတော-အကြောင်းအားဖြင့်။

တိကဲ ကုသလမူလာနိ တိဏိ အကုသလမူလာနိ စသော တိက်၏ အစွမ်းဖြင့် အကျဉ်းထားခြင်းသည် **ဓမ္မနိက္ခေပ** မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တော တံသမုဋ္ဌာနံတဒေကဋ္ဌာစ ကိလေသာစသော ဟေတုဖလ၏ အစွမ်းဖြင့်အကျဉ်းထားခြင်းသည် **အတ္ထနိက္ခေပ** မည်၏။

(ပိဋကတ်ဥတ်

ဝါ,အတ္တတော-အနက်အားဖြင့်၊ ဓမ္မတော-သဒ္ဒါအားဖြင့်။

တယော ကုသလဟေတူ စသည်ကား''ဓမ္မနိဒ္ဒေသ''မည်၏၊ (သဒ္ဒနိဒ္ဒေသဟူလို)ကတမေ တယော ကုသလဟေတူ အလော ဘော စသည်ကား ''အတ္ထနိဒ္ဒေသ''မည်၏၊ ထိုသည်ပင် 'ဓမ္မ နိဒ္ဒေသ'မည်ပြန်ကုန်၏၊ကတမော အလောဘော စသည်ကား 'အတ္ထနိဒ္ဒေသ'မည်၏၊ဤနိဒ္ဒေသနှစ်ပါးကိုကား ကုသလတိက်, သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကတိက်, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗတိက်, ဒဿနေနပဟာတဗ္ဗဟေတုကတိက်, ဟီနတိက်၊ ဒုက်တို့တွင် လည်း သံကိလိဋ္ဌဒုက်,ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကဒုက်, သရဏဒုက်တို့၌သာ ရအပ်၏၊ ကြွင်းသော တိက် ဒုက်တို့၌ မရအပ်။

နာမတော-အားဖြင့်။

အလောဘော စသော အမည်ကို ''နာမ''ဟု ယူ၊ ဤ **နာမ နိဒ္ဒေသ**ကိုကား ကုသလတိက်, သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိက တိက်,ဟီနတိက်၊ဒုက်တို့တွင် သံကိလိဋ္ဌဒုက်,သရဏဒုက်တို့ ၌သာ ရအပ်၏၊ကြွင်းသောတိက်ဒုက်တို့၌ မရအပ်။

လိင်္ဂတော-အားဖြင့်။

အလောဘော၊ အလုဗ္ဘနာ၊ အလုဗ္ဘိတတ္တံ စသော လိင်၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောခြင်းသည် **လိင်္ဂနိဒ္ဒေသ**မည်၏၊ ဤလိင်္ဂနိဒ္ဒေသ ကို တစုံတခုသော တိက်၌မျှမရအပ်၊ဒုက်တို့တွင်ကား ဟေတု ဒုက်၌သာရအပ်၏၊ကြွင်းသောဒုက်တို့၌ မရအပ်၊ 'မူလတော ခန္ဓတော စာပိ'စသော ဂါထာကိုကား နိဂုံးအလို့ငှါသာ ဆို သည်။

မဟာပကရဏိယာ-ကုန်သော၊ဘိက္ခူ-တို့သည်၊မဟာပကရဏော- ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌၊ ဂဏနစာရံ-ရေတွက်ခြင်း၏အဖြစ်ကို၊ (သဒ္ဒတ္ထ) ရေ တွက်ခြင်း၏ထားကြောင်းကို,အစဉ်ကို(အဓိပ္ပါယတ္ထ)အသည္လက္ခဏ - ကုန်၍၊ဂဏနစာရံ-ရေတွက်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ-ထားကြောင်းကို၊ ဝါ-အစဉ်ကို။

ဤ၌ အာကာရေန္တနှင့် ဂဏနာစာရပ်မလို၊ အကာရန္တနှင့်သာ လိုသည်၊ အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား ဂဏနစာရန္တိ ဂဏနပဒတ္တိ ဟူသောပါဌ်,အာကာရသ ပန ရဿကတွာ ဂဏနစာရန္တိ ဂဏနပဝတ္တိတိ စ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဟူသော မဏိဒီပပါဌ်ကိုမြင်၍သိသတည်း၊ ဤ၌ စာရသည် ဂမန, ပဋိပဇ္ဇနအနက်ကို မဟော၊ပဝတ္တနအနက်ကို ဟောသတည်း။

သမာနေန္တိ သမာနံ ကရောန္တိ-မျှသည်ကို ပြုကုန်၏။

ပဌာန်းကျမ်း၌ ယုတ်သည်ကို အဋ္ဌကထာကဏ္ဍမှဆောင်၍ ဖြည့်ကုန်၏ဟူလို၊ဝါ,တူသည်ကိုပြုကုန်၏၊ပဌာန်းကျမ်း၌ ယုတ်သည့်ကို အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ အတူ သိကုန်၏ ဟူလို၊ဤနှစ်နက်၌ သမာနေန္တိသဒ္ဒါကား 'ပဗ္ဗတာယတိ ပုတ္တီယတိ'စသည်ကဲ့သို့ နာမ်ပင် ဓာတ်မည်သတည်း။

ထို့ကြောင့် ဆရာတို့သည်......

ဓာတွတ္ထဝါစကေနေဝ,ပစ္စယေန ပယောဂတော၊
နာမတ္တံ ပဇဟိတွာန,ဓာတုရူပေဝ တိဋ္ဌရေ။

ဟု မိန့်ကုန်၏။

ဝါ,သမာနေန္တိ-ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၏။

ဤအနက်ကား ဓာတု,ဓာတွတ္ထ တိုက်ရိုက်ပင်။

ဖေ ဏ္ဍမိနာပုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဝိတ္တဝိဘတ္တိစ-ဝင်း၊ ရူပဋ္ဌ-ရူပဝိဘတ္တိဝင်း၊ နိက္ခေပေါစ-နိက္ခေပ ကဏ္ဍဝင်း၊ အတ္ထယောဇနာစ-အဋ္ဌကထာကဏ္ဍဝင်း။ ဖြတံ ဌာနံ-သည်၊ ဂန္တိရံ နိပုဏံ-၏၊ တမ္ပိ ဌာနံ – ကိုဝင်း၊ ဗုဒ္ဓေန-သည်၊ဒေသိတံ-၏။

တမ္ပိ၌ ပိကား ဝုတ္တမာနာပေက္ခ၊ ဝိဘင်းစသည်ကို ဆည်းသတည်း၊ (ယောဇနာအလို)ဝါ,ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းသည် ဘုရားဟောသည်မဟုတ်တကား, အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါးရာသော အရှင်တို့အား ဟောသည်တကား၊ဘုရားဟောဆိုကောင်းအံ့လော စုဒ်ရှိရကား ထိုကိုပယ်ခြင်းငှါ 'ပုတ္တာပေက္ခသမ္ပိဏ္ဍန'ဖြစ်သော ပိ သဒ္ဒါဖြင့် 'တမ္ပိ'ဟုမိန့်သတည်း။

[(ပိဋကတ်တော်

အဓိပ္ပါယ်ကား ...... သာရိပုတ္တရာအရှင်အား ဘုရားဟောသည်၊ သာရိပုတ္တရာအရှင်လည်း ဘုရားဟောသောနည်းကို မှီ၍ ငါးရာသော အရှင်တို့အား ဟောပြန်ရကား ကထာဝတ္ထုသာ ဗုဒ္ဓဘာသိတ မည်သည်မဟုတ်၊ ဤဓမ္မသင်္ဂဏီလည်း ဗုဒ္ဓဘာသိတတည်း မည်ပါ၏ ဟူလို၊ (အမှာကာံ ခန္တိ)'ဥပသဂ္ဂ နိပါတာစ, ပစ္စယာစ ဣမေ တယော၊နေကေ နေကတ္ထဝိသယာ'ဟူရကား ဝုတ္တာပေက္ခ,ဝုစ္စမာနာပေက္ခ နှစ်ပါး ကြံသော်လည်း သဒ္ဒါ၌ အပြစ်မရှိ၊သဘောကိုသာ ဆင်ခြင်ရမည်။

ဆရာ......ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း၏ အဓိပ်စိတ်သော ပါဠိ သန္ဓဝေသကို ဆိုပြီ၊ဝိဘင်းစသည်၌ ပါဠိသန္ဓဝေသကို မဆိုပြီးလာစုဒ်ရှိရကား'တဒနန္တရံ'စသည်မိန့်သော်၊(သည်နည်းချည်း နောက်ကိုတက်လေ)

တဒနန္တရံ–၌၊ဝိဘင်္ဂပ္ပကရဏံနာမ–ကို၊ဒေသိတံ–၏၊(လိုက်စေ)

တတ္ထကို ဝိဘင်းကျမ်းကိုစွဲမှုကား အာဓာရ အားဝေယ်၊ခန္ဓဝိဘင်းစသည်ကိုစွဲမှုကား နိဒ္ဓါရဏ,နိဒ္ဓါရဏီယ၊ နောက်ဆရာတို့ကား နိဒ္ဓါရဏစွဲသည်များ၏၊ ရှေးဆရာတို့ကား ဝါဒကိုများစွာ ဆိုကုန်၏၊ မခဲလွန်း။

ခန္ဓဝိဘင်္ဂါ–ကို၊ (ဝိဘင်္ဂတ္ထာ၌စပ်၊ သာရိပုတ္တထေရေန ကတ္တားထည့်၊ရှေးဝိဘတ္တံ၌လည်း ဤနည်းထည့်လေ) 'အဘိဓမ္မေ ဝါစနာမဂ္ဂေါ နာမ သာရိပုတ္တထေရပ္ပဘဝေါ' ဟူသည်နှင့် ညီအံ့သည်၊ ဒေသိတံရှိမူ ဘဂဝတာ သတ္တာရာချည်းတည်း၊သမောဓာနေတွာဝိဘတ္တံ၌'မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရေန'ကတ္တားထည့်။

ဝိသဘာဂဏဝါရသတံ–ဘာဏဝါရ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိ၏၊ (သမ္ဗန္ဓသင်္ချာ) ပဉ္စယပသေန တာဝ၌'တာဝ'ကား ဝတ္တဗ္ဗန္တရာပေက္ခတည်း၊ 'ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ'စသည်ကား ဝတ္တဗ္ဗန္တရတည်း။

ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ–ဤအရာ၌၊ ပဋ္ဌာနံ–ကို၊ သမာနေတဗ္ဗံ သမာနံ ကာတဗ္ဗံ–မျှသည်ကို ပြုအပ်၏။

ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌ ယုတ်သည်ကို အဋ္ဌကထာကဏ္ဍမှ ဆောင်၍ ဖြည့်အပ်၏ ဟူလို၊ဝါ, တူသည်ကို ပြုအပ်၏၊ ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌ ယုတ်သည်ကို အဋ္ဌကထာကဏ္ဍအတူသိအပ်၏ဟူလို၊ ဝါ,ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်၏၊

ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌ရေတွက်ခြင်းနည်းကို အဋ္ဌကထာကဏ္ဍမှ ဆောင်အပ်၏ ဟူလို၊ဤကား ဋီကာ,မရသာရတ္ထဒီပနီအလို၊ဤဆရာတို့အလို၌ သဘော ဆင်ခြင်သော် ခဲစွ၊ မဏိဒီပဆရာမြတ်လည်း တိုက်ရိုက် သင့်၏,မသင့် ဆုံးဖြတ်တော်မမူ၊ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်တော်မမူသော်လည်း''ဧတ္ထ ပန အဃ မေဝတ္တော ဒိဿတိ'' ဟု ဆိုလတ္တံ့သောကြောင့် ဤ ရှေးအနက်တို့ကို မနှစ်သက်ဟူသောစကားကျ၏။

ဝါ,ပဋ္ဌာနံ စတုဝီသတိပဋ္ဌာနံ – ကို၊ သမာနေတဗ္ဗံ သမ္ပာဟရိ တဗ္ဗံ–၏။

ဤကား ဂုဋ္ဌတ္ထဒီပနီ,အနုအလိုတို့ကို မဏိဒီပ၌ ''ဧတ္ထ ပန အဃမေ ဝတ္တော ဒိဿတိ''ဟု ဆို၏၊ ဆိုသည်အလိုကား ဤအနက်သည်သာ လျှင် ဤအရာ၌ သင့်၏ဟူသောစကားကျ၏၊ဤအနက်အလိုကား ဤသို့ တက်လိုသည်။

ဆရာ.....ပကရဏာဘေဒရှိသော ယမိုက်ကျမ်း၌ သန္နိဋ္ဌာန်, သံ သယ,အနုလုံ,ပဋိလုံ စသောအားဖြင့် မဝေဘန်မူ၍ မူလယမက ခန္ဓ ယမကစသောအားဖြင့် ဝေဘန်သကဲ့သို့ ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌လည်း ဟေတု ပစ္စယော စသည်ဖြင့် မဝေဘန်မူ၍ တိကပဋ္ဌာန်း, ဒုကပဋ္ဌာန်း စသည် ဖြင့် ဝေဘန်ပါလော စုဒ်ရှိရကား 'ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ ပဋ္ဌာနံ သမာနေ တဗ္ဗံ' မိန့်သော် (ဤသို့တက်လိုသည်)

အနိပ္ပါယ်ကား..... ဤအရာ၌ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော သမန္တပဋ္ဌာန်း ကျမ်းကို ငါဆိုပေလတ္တံ့ ဟူလို၊ကုသလတိကာဒယော ပဝိ၌ ပဒိ ကား ဝိတ္ထာရ။

ဣတိအယံ မာတိကာ–ဤအဘိဓမ္မာတိကမာတိကာ,ဒုကမာတိကာ ကို၊ အာဟစ္စ ဘာသိတာ–ဌာန်ကရိုဏ်းထိ၍ ဘုရားဟောတော် မူအပ် ၏၊ ဇိန ဝစနဘူတာ – ဘုရားပါဠိဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန – သည်၊ ဒေသိတာ–၏၊ သတ္တနံ့ ပကရဏာနံ–တို့၏၊ မာတိကာ နာမ–၏၊ ဣတိ အယံ မာတိကာ–သည်၊ အာဟစ္စ ဘာသိတာ–သော၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန– သည်၊ ဒေသိတာ – သော၊ သတ္တနံ့ ပကရဏာနံ – တို့၏၊ မာတိကာ နာမ–မည်၏၊ (ဤသို့လည်း သမ္ဗန်ကုန်၏) မာတာဝိယာတိ မာတိကာ၊ မာတိကာ ဝိယာတိဝါ မာတိကာ။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဆရာ...... အဘိဓမ္မာမာတိကာဖြစ်သော တိကဒုကတို့ကို ဘုရားဟောသော ဆိုပြီ၊ သုတ္တန္တ မာတိကာကို မည်သူ ဟောသနည်း ပုစ္ဆာထုတ်လိုရကား အထာပရေ မှသည် ကေန ဒေသိတာတိ တိုင်အောင်သော ပါဌ်တို့ကို မိန့်သော်၊ ဓမ္မသေနာပတိ။ပ။ ဒေသိတာတိ ဟူသောပါဌ်တို့ကား ဝိသဇ္ဇနာတည်း၊ ဓမ္မသေနာပတိ ဟူသည်ကား ရှင်သာရိပုတ္တရာတည်း၊ ထိုအရှင်သည် တိဿ, ဥပတိဿ, သာရိပုတ္တရာ, ဓမ္မသေနာပတိ ဟူသောအမည်အားဖြင့် လေးမည်တွင်၏၊ 'တဿ ဟိ အညာသိဒ္ဓိတောတိ တိဿော၊ပူဇိတော တိဿော ဥပတိဿော'ပြုံ၊ဝါ တိဿ, ဥပတိဿ ဟူသော အမည်ကား ယဒိစ္ဆက နာမ် တည်း၊ ထိုကြောင့် အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ''တိဿောတိ ဝါ ဥပတိဿောတိ ဝါ ဒဟရကာလေ မာတာပိတူဟိ ယဒိစ္ဆာယ ကတံ နာမံ' ဟုမိန့်သတည်း၊ သာရိပုတ္တရာဟူသော အမည်ကား အမိကိုစွဲ၍ကွင်သော အမည်တည်း၊ သာရိယာ ပုတ္တော ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ ဓမ္မသေနာပတိ ဟူသော အမည်ကား အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်မှ ဘုရားမှည့်တော်မူသော အမည်တည်း၊ ဝိဂြိုဟ်ကား ဤသို့တတ်၊ ကုသလဓမ္မာဒိဝသေန အကုသလ ဓမ္မသေနံ ဇိတဝါတိ ဓမ္မသေနာ၊ ကုဋ္ဌေအသိန်းမကသော သံဃာရစေ၊ ဓမ္မသေနာနံ ပတိ နာယကဇ္ဈေနာတိ ဓမ္မသေနာပတိ၊ (အဘိဓာန် ဋီကာအလို) သေနာနံ ပတိ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးရစေ၊ သေနာပတိ ဝိယာတိ သေနာပတိ၊တရားစစ်သူကြီးရစေ၊ ဓမ္မေနဝ ညာယေန သေနာပတိ၊ နယောဓနာယကောဝိယ အာရမ္မဏာနာတိ ဓမ္မသေနာပတိ၊ဝါ အဘိဓမ္မဿ သမ္ဗပထမံဇာနနတော ဓမ္မ အဘိဓမ္မေ ပရိဏာယကဘူတော သေနာပတိ၊သင်္ ါမေ ယောဓာနံ ပရိဏာယကဘူတော သေနာပတိဒိယာတိ ဓမ္မသေနာပတိ၊ဝါ အရိယမဂ္ဂပရိယတ္တိ သံခါတော ဓမ္မောဧဝ သေနာ ကိလေသဟိံသနတောတိ ဓမ္မသေနာ၊တရားရစေ၊ပတိ သာမိ ဇေဋ္ဌကောဝါ ဥတ္တမောဝါ ဓမ္မသေနာ ဇိတဿ အတ္ထီတိ ဓမ္မသေနာပတိ၊ (မဏိမဉ္ဇူအလို၊ ဣာမေ ထပေတွာ ပန ကို ဂရုဟာဤကြံ။

ထေရော-သည်၊ ထပေတွာ ပန - ထားလေသော်လည်း ဟု ပေး။ သာမုက္ကံသိကေန - မိမိထုတ်သဖြင့် အဘယ်နည်း၊အတ္တနော ဉာဏေန တည်း၊(သရုပ်ကြားသည်) ဝါ, သာမုက္ကံသိကေန-မိမိသည် ထုတ်အပ်သော၊ အတ္တနော-၏၊ဉာဏေန-ဖြင့်၊ (ပကတူပ ကင်းသောဉာဏ်ဖြင့်

ဟူလို) ဝါ,သာမုက္ကံသိကေန-အကဲနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဉာဏေန-ဖြင့်၊ ဧကုဇ္ဈရိယံ - အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌၊ ဧကနိပါတ ဒုကနိပါတ သင်္ဂီတိ ဒသုတ္တရ သုတ္တန္တေဟိ-ဧကနိပါတ်, ဒုကနိပါတ်, သင်္ဂီတိ, ဒသုတ္တရ သုတ်တို့မှ။

ဆရာ... အဘိဓမ္မာမာတိကာကို ဘုရားဟောကြောင်း, သုတ္တန္တမာတိကာကို ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောကြောင်းကိုဆိုပြီ၊ထိုတိက်,ဒုက်တို့သည် အဘယ်နည်း စုဒ်ရှိရကား 'တေပနေ တေ'စသည် မိန့်သော်၊ (ရှေးဝိဘတ္တာတွင်ရှေ့ယူ)

တေပနေတေ တေပနဒ္ဒေ တိကဒုကာ-ထိုတိက်ဒုက်တို့ကို၊ဧကသ္မိံ-တခုသော၊ နိက္ခေပကဏ္ဍေယေဝ-၌သာလျှင်၊ မတ္ထကံ-အပြီးသို့၊ ဝါ-အဆုံးသို့၊ ဝါ-သုတ္တန္တမာတိကာသို့၊ ပါပေတွာ - ၍၊ ဝိဘတ္တာ-ကုန်၏။

အနိပ္ပါယ်ကား ကုသလတိက်မှစ၍ သုတ္တန္တမာတိကာကုန်အောင် နိက္ခေပကဏ္ဍတခု၌သာ ဟောကုန်၏ ဟူလိုသတည်း။

ဆရာ....နိက္ခေပကဏ္ဍ၌သာလျှင် အပြီးသို့ရောက်အောင် ဝေဘန်သည်ဟုဆိုပြီ၊ ကြွင်းသောကဏ္ဍသုံးပါးနှင့်တကွ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတို့၌ အဘယ်သို့ဝေဘန်သနည်း၊ သုတ္တန္တမာတိကာကုန်အောင်တည်း ဝေဘန်သလော၊ ထိုသို့ မဟုတ် သုတ္တန္တမာတိကာ တစိတ်နှင့် တကွတည်း ဝေဘန်သလော၊ ထိုသို့မဟုတ် အဘိဓမ္မာမာတိကာရှေ့သာတည်း ဝေဘန်သလော၊ ဤသို့ပုစ္ဆာရှိရကား သေသဋ္ဌာနေသု မှသည် ဝိဘင်္ဂတ္တာတိုင်အောင် မိန့်သော်။

သေသဋ္ဌာနေသု-နိက္ခေပကဏ္ဍမှ ကြွင်းသောကဏ္ဍသုံးပါးနှင့်တကွသော အဘိဓမ္မာ၏အရာတို့၌၊ ယာဝသရဏဒုကာ-သရဏဒုက်တွင်ရှေ့၊ဝါ-သရဏဒုက်တိုင်အောင်၊ဝါ,ယာဝ-လောက်၊သရဏဒုကာ-သည်၊အတ္ထိ-ရှိ၏၊တာဝ-လောက်၊အဘိဓမ္မာ-ကို၊ဝိဘတ္တော-၏။

အနိပ္ပါယ်ကား .....ကြွင်းသော အဘိဓမ္မာတို့၌ သရဏဒုက်တွင် ရှေ့သာ ဝေဘန်၏၊သုတ္တန္တမာတိကာနှင့်တကွ တစုံတခုသောကျမ်း၌မျှ မဝေဘန်ဟူလိုသတည်း၊ဤကား ယောဇနာ, ဂဏ္ဌိ,မဏိဒီပ, မရ

(ဗိဋကတ်တော်

သာရတ္ထဒီပနီ, အနု စသောကျမ်း၊ ပိုင်, မိန္တော်င်း စသော အာစရိယ ဝိနိစ္ဆယတို့၌ မလာပြားသော်လည်း ထိုထိုသို့သော အဘိဓမ္မာ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာတို့၌မိန့်အပ်သော သံပဏ္ဏေတဗ္ဗ,သံဝဏ္ဏနာ အခြင်းအရာကို ထောက်၍ အစွမ်းအလျောက် ကြံကြသောအနက်၊ (အမှာကံ တက္ကော) ဝါ, တေပနေတေကို သုတ္တန္တမာတိကာကို စွဲရာ၌ ဆိုဦးအံ့၊ သုတ္တန္တ မာတိကာကို အဘယ်၌ ဝေဘန်သနည်း စုဒ်ရှိရကား 'တေပနေတေ' စသည်မိန့်သော်၊(ဝိဘတ္တာတိုင်အောင်ယူ)

ဆရာ......သုတ္တန္တမာတိကာ၏ဝေဘန်ရာဝေဘန်ကြောင်းကို ဆိုပြီ၊ အဘိဓမ္မာမာတိကာ ၏ ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ကို မဆိုပြီးလော ပုစ္ဆာရှိရကား 'သေသဋ္ဌာနေသု' စသည်မိန့်သော်၊ ဝါ,ဆရာ-သုတ္တန္တ မာတိကာ၏ နိက္ခေပကဏ္ဍ တည်းဟူသော ပဒဘာဇနီကိုဆိုပြီ၊ အဘိ ဓမ္မာမာတိကာ၏ ပဒဘာဇနီမရှိပြီလော ပုစ္ဆာရှိရကား သေသဋ္ဌာနေ သု စသည်မိန့်သော်။

သေသဋ္ဌာနေသု-သုတ္တန္တမာတိကာမှ ကြွင်းသောအဘိဓမ္မာမာတိ ကာဟုဆိုအပ်သော တိက်,ဒုက်အရာတို့၌။ပ။ဝိဘတ္တော-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ကြွင်းသော တိက် ဒုက်အရာတို့၌ကား'သတ္တန္နံ ပကရဏာနံ မာတိကာနာမ'ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ သရဏဒုက်တိုင် အောင် ဝေဘန်အပ်၏ဟူလိုသတည်း၊ ယာဝသရဏဒုကာ ဟူသော စကားကို''သဗ္ဗေသံ တိဏ္ဏံ ပထမမဇ္ဈိမုတ္တမပုရိသာနံ ပရော ပုရိသော ဂဟေတဗ္ဗော''စသည်ကဲ့သို့ ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့်ဆိုသည်ဟုမှတ်၊ ဤလည်း သုတ္တန္တမာတိကာကို စွဲရာ၌အမှာကံ တက္ကော၊ ရှေးသာသင့်မြတ်၏။

အချို့သောသူတို့သည် တေပနေတေကို သုတ္တန္တမာတိကာကို ငဲ့၍ သေသဋ္ဌာနေသုကို သေသကဏ္ဍေသု ပြင်၍ 'ကြွင်းသောကဏ္ဍ သုံးပါး တို့၌'ဟု ပေးကုန်၏၊ထိုသူတို့၏ဝါဒ၌ ရှေးအတတ်ကို ဝိဘတ္တာတွင်ရွှေ့ မဆုံးစေမူ၍ သေသဋ္ဌာနေသု ကို အတွင်းပြု၍ သွားဘိသောကြောင့် ဤသို့ အတ္ထယောဇနာထွက်သတည်း၊ အကယ်၍ ဤသို့သွား၍ ဤသို့ ယောဇနာပြြားအံ့၊ သေသဋ္ဌာနေသု ဝိဘတ္တာ'ဟု ရှိရာ၏၊ ထိုသို့လည်း မရှိခဲ့၊ ယထာရုတ ပါဠိရှိတိုင်းပင် ယောဇနာမည် ဆိုငြားအံ့၊ ရှေး

ပြန်ပွားရေးမှု)

ဝိဘတ္တာ၏ ကံပုဒ်ဖြစ်သော တေပနေတေ ဟူသောပုဒ်သည် နောက် ဝိဘတ္တော၏ ကံပုဒ်ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့လည်း မဖြစ်ခဲ့၊ သုတ္တန္တမာတိကာ၌ သာ ပဒဘာဇနီရှိ၏၊ အဘိဓမ္မာမာတိကာ၌ မရှိ ဟူသော အပြစ်လည်း ရောက်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် သေသဗ္ဗာနေသု ကို အတွင်းပြု၍ တက်ခြင်း, ကဏ္ဍာသုံးပါးကိုငဲ့ခြင်းသည် မသင့်၊ ပါဠ်ပြင်ရာ၌ကား မသင့်နေတည်း။

အချို့ဆရာတို့သည် တေပဒ်နေတေကို သုတ္တန္တ မာတိကာကိုစွဲ၍ သေသဗ္ဗာနေသုကို စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍစသော ကြွင်းသောအဘိဓမ္မာတို့ကို စွဲကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ ဝါဒ၌ တေပနေတေကို သုတ္တန္တမာတိကာ ကို စွဲလျက် သေသဗ္ဗာန၏အရကို စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ စသည်ကို ယူခြင်းသည် မသင့်၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်ရင်း ရောက်၏၊ ထို့ကြောင့်တေပနေတေကို သုတ္တန္တ မာတိကာကို စွဲငြားအံ့၊ ယာဝသဒ္ဒါနှင့် မယှဉ်သည်ရှိသော် စင်စစ်အာဓာရဖြစ်ထိုက်သော အဘိဓမ္မာဟူသောကံပုဒ်ဖြင့် 'သတ္တန္နံ ပကရဏာနံ မာတိကာနာမ' ဟူသော ပါဠ်နှင့်အညီ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းလုံးယူ၍ ယာဝသဒ္ဒါနှင့် မယှဉ်သည်ရှိသော် စင်စစ်ကံပုဒ် ဖြစ်ထိုက်သော "ယာဝသရဏ ဒုကာ" ဟူသော ပုဒ်နှင့် အရတူသော "သေသဗ္ဗာနေသု" အရကို တေပနေတေ၏ အစွဲဖြစ်သော သုတ္တန္တ မာတိကာမှတပါးသော အဘိဓမ္မာမာတိကာဖြစ်သောတိက်,ဒုက်တို့ ကို ယူ၍ ယောဇနာခဲ့သော နှစ်ပါးသောအနက်တို့တွင် နောက်အနက် တို့သာလျှင်သင့်မြတ်၏ဟု အစွမ်းအလျောက်ထင်ချေသည်၊ဟုတ်သော် ယူကုန်ရာ၏၊ မဟုတ်သော် စွန့်ကုန်ရာ၏၊

သေသဗ္ဗာနေသု ဝိဘတ္တောဟူသော စကားကို မြဲစေလိုရကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန စသည်မိန့်သော်(ဟိကားဒဋ္ဌ)၌ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကိုသာ ပြသည်ကား ပဋ္ဌာနနည်းအားဖြင့် ပြသတည်း၊ 'ရာဇာ အာဂတော'ကဲ့ သို့တည်း၊ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကိုသုံးသပ်တော်မူမှ ရောင်ခြည်တော်နှင့်တကွ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့သည် အလွန်ထင်ရကား ကျေးဇူးတော်ကို ဖြစ် စေတတ်သော, ကျေးဇူးတော်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပဋ္ဌာန်းကျမ်း သည်ပင် အလွန်ထင်သည်ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဥက္ကံသဂတိကနည်းအား ဖြင့် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကိုသာဆိုသတည်း၊ "စတုသစ္စ ဒသော သိရိမာ" ကဲ့သို့တည်း၊ တိကာဋ္ဌဟူသော ဂါထာ၌ အနက်ကား ဤသို့တတ်။

(ပိဋကတ်ခြောက်

ဇေဝံ့ဏ္ဍမိနာ ကာရဏေန- ဖြင့်၊ ဥတ္တမံ ဝရံ – အလွန်မြတ်ထသော၊ ဝါ,ဥတ္တမံ-ကျော်စောသောတရားတို့ထက် အထူးသဖြင့် ကျော်စောသော တရားဖြစ်ထသော၊ ဝါ, ဥတ္တမံ – မောဟာကို နိုတ်တတ်သော၊ ဝါ, ဥတ္တမံ – မြတ်စွာသော၊ ဝရံ ပဏ္ဍိယံ- အရိယာဟူသော သူတော်ကောင်းတို့သည် တောင့်တ အပ်ထသော၊ တိကံ ပဋ္ဌာနဥ္စ- ၎င်း၊ ဝါ တိကံ-သော၊ ပဋ္ဌာနဥ္စ-၎င်း၊ (ဤနည်းချည်း ယောဇနာ၊ ဂါထာဖြစ်၍ ပဋ္ဌာနံဝရံ ဟူလိုလျက် ပဋ္ဌာနဝရံ ဟူလေသည်) ဆရာတို့ကား "ပဋ္ဌာနဝရံ – သော၊ တိကဥ္စ-၎င်း၊ ဥတ္တမံ-သော၊ ဒုကဥ္စ-၎င်း၊ " ဤသို့ယောဇနာကုန်၏၊ ထိုသို့ယောဇနာသော် တိကပဋ္ဌာန်း၌၎င်းဝရဂုဏ်သာ ရှိ၏၊ ဥတ္တမဂုဏ်မရှိ၊ ဒုကပဋ္ဌာန်း၌ ၎င်းဥတ္တမဂုဏ်သာရှိ၏၊ ဝရဂုဏ်မရှိ၊နောက်လေးကျမ်းတို့၌လည်း ထိုဂုဏ်တို့သည်မရှိ ဟူသော စကားသည် ရောက်၏၊ ဤဂုဏ်နှစ်ပုဒ်ကိုသာ ကျမ်းလုံးကို ရည်၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း သမ္ဗန်မှုကား အဖြစ်ရှိမည်မထင်၊

တေန ဝုတ္တံ၌ ဤသို့ယောဇနာ၊ယေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊ဘဂဝတာ-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ-၏၊ တေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ တိကပဋ္ဌာနဝရံ။ ပ ။သုဂတ္တိ ရတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊ တေန – ထို့ကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊(ဤသို့သော်လည်း သမ္ဗန်)

အချို့သောသူတို့ကား ဘဂဝတာဟု ကဗ္ဗားထည့်ကုန်၏၊ထိုသူတို့ ဝါဒကိုကား ဤဂါထာကိုအဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတို့တွင် တခုတခုသော ကျမ်း၌မှ ဘုရားဟောမထင်မိ၊ ထို့ကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏၊အချို့သော သူတို့ကား သာရိပုတ္တတ္ထေရေနဟု ကဗ္ဗားထည့်ကုန်၏၊ ဤ၌၎င်း ဝါစနာမဂ္ဂ ဖြစ်သော် သာလျှင် သာရိပုတ္တရာ ထားကောင်း တုံအံ့၊ အဋ္ဌကထာ စကား၌ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အသို့လျှင် ထားအံ့နည်း၊ ထို့ကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏၊ တေနာဟာ၌လည်း ဤနည်းချည်းဆို။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ပထမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဖွယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်

မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၌ သန္နိဝေသ၏, ဌ၌ ဂဏ္ဌိပဋ္ဌကား ဤရွေ့ပြီးပြီ။

ပါဠိသန္နိဝေသကို ပြပြီး၍ အဘိဓမ္မာ၏ နက်နဲသောအဖြစ်ကို ပြလိုရကား – ဤဒါနိစသည်မိန့်သော်၊ဝေဒိတဗ္ဗာတိုင်အောင်ယူ၊ အဘိဓာန်ဋီကာ၌ သာနုံ ဓနာနုံ အာကရောတိ သာဂရော၊ကဿ ဝေါ၊ ရတနာချန်စပါးတို့၏တည်ရာဖြစ်သော ပကတိသော သမုဒ္ဒရာရ၏၊'သာဂရေဟိ ရဇကုမာရေဟိ ခတော နိမ္ဗုဋ္ဌဘာတိ ဝါ သာဂရော' ဟူ၍ရှင်း ဆို၏၊ ယုတ္တိရှိမရှိကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အကြောင်းမရှိ မူကား မဆိုပေချာ၊ တပါးသော သာဂရတို့ကိုရစေလိုမှု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ဆင့်၊ ထိုတွင် အဘယ်သည် သံသာရ သာဂရ မည်သနည်း အမေးဖြစ်သင့်ရကား......တတ္ထ သံသာရ သာဂရောနာမ စသည်မိန့်သော်။

ခန္ဓာနံ-တို့၏၊ပဋိပါဋိစ-ကိုရင်း ဓာတုအာယတနာနံ-တို့၏၊ ပဋိပါဋိစ-ကိုရင်း၊(ဤ၌ 'ဓာတုအာယတနာနံစ'ရှိလိုလျက် နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၍ ''ဓာတုအာယတနာနစ''သာ ရှိလေသည် ဟု မိန္တောင်း၌ဆို၏) အဗ္ဗောစ္ဆိန္နံ-မပြတ်၊ ပဝတ္တမာနဉ္စ-ကိုရင်း၊ သံသာရောတိ ဝုစ္စတိ ဣတိ ဇေ့ ဝုတ္တံ သံသာရဝဋ္ဋံ သံသာရ သာဂရောနာမ ဟု သွား။

အချို့ကား......ဤသို့မပြန်မူ၍'သွာယံ'စသော နောက်သာဓကပါဌ်တို့နှင့် တလျှောက်တည်း သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မသင့်။ အကြင် အကြောင်းကြောင့် ထိုသံသရာသည် သာဂရမည်၏၊ ထိုအကြောင်းကိုပြလိုရကား 'သွာယံ ယသ္မာ'ဟူသောအစွဲ အနိယမပါဌ်နှင့်တကွ'ဣမေသံ သတ္တာနံ' စသော သာဓကပါဌ်ကို မိန့်သော်၊ အနမတဂ္ဂေါဝ တိုင်အောင်ယူ၊ သွာယံကား ဝုစ္စမာနော ပေက္ခ၊သံသာရသာဂရောသို့သွား၊ အယံ သံသာရ သာဂရော၌ အယံကား မလိုပြီဟု မိန္တောင်းဆို၏၊ ယသ္မာကို အနမတဂ္ဂေါဝသို့ သွား။ ဣမေသံသတ္တာနံ မှသည် ပရိစ္ဆေဒေါနတ္ထိရွေ့ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဒေသနာတသုတ်, ပုရိမာ ဘိက္ခဝေမှသည် သမဘာဝိတိရွေ့ ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ဒေသနာတသုတ်–ဤသို့ခြား၍မှတ်၊အနက်ကား ဤသို့တည်။

[ပိဋ္ဌကတ်တော်

ဣမေသံ သတ္တာနံ-တို့၏၊ဥပ္ပတ္တိယာ-ဖြစ်ခြင်း၏၊ (ကောဋိဋ္ဌံစပ်) ဖြစ်သည်မှ၊ (ပုရိမာဋ္ဌံစပ်) (သမ္ဗန္ဓ်အနက်ရှေ့နောက်ညီ၏၊) ပုရိမာ-သော၊ ကောဋိ-သည်၊နပညာယတိ-မထင်၊ဟိ·ထိုစကားသင့်၍၊ (အချို့သောသူတို့ကား ဟိကိုပါဠိအတွင်း၌ မသွင်းမူ၍ ပိဋ္ဌာရကြံကုန်၏၊ ယောဇနာ၌ ‘ဟိသဒ္ဒေါ ဒဠှီကရဏေ’ဟုဆိုရကား ဒဠှီသာ သင့်၏၊) ဧတ္တကာနံ-ကုန်သော။ပ။နာဒေဟသံ-ကုန်၊ ဣတိဝါ-ငင်း၊ (ပုရိမာ ကောဋိ နပညာယတိ သို့ပြန်)အသုကဿနာမ-သော။ပ။နာဒေဟသံ-ကုန်၊ ဣတိဝါ-ငင်း၊(ဣမေသံ သတ္တာနံလိုက်စေ)အယံ ဤဒိသော-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည် နတ္ထိ-မရှိ၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ဣတော-မှ၊ပုဗ္ဗေ-၌၊အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ နဟောတိ-လေ၊ အထ ပစ္ဆာ သမဘဝိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဝိဇ္ဇာယ-၏၊ ပုရိမာ-သော၊ကောဋိ-သည်၊နပညာယတိ-မထင်၊ဣဒိနာပန နယေန-ဖြင့်၊သွာယံ သော အယံ သံသာရသာဂရော-သည်၊ အနမတဂ္ဂေါ-မသိထိုက်သော အစရှိသည်သာလျှင်၊ ဝါ-မသိနိုင်သော အစရှိသည်သာလျှင်၊ယသ္မာ ဟောတိ တသ္မာ သံသာရသာဂရောနာမ(ပြန်)

‘မသိအပ်သော အစရှိသည်လျှင်’ဟု အချို့သောသူတို့ ပေးကုန်၏၊ ထိုအနက်ကိုကား......

အကမ္မကေဟိ ဓာတူဟိ,ဘာဝေ ကိစ္စာ ဘဝန္တိ တေ၊
သကမ္မကေဟိ ကမ္မတ္ထေ,အရဟာ သက္ကတ္ထဒီပကာ။

ဟူသော သဒ္ဒါနည်းကိုထောက်၍ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ‘ပုရိမာ ကောဋိ နပညာယတိ’ရှိသကဲ့သို့ ‘ပစ္ဆိမာကောဋိ နပညာယတိ’ရှိကောင်း၏၊ ထို့ကြောင့် ပဋိသမ္ဘိဒါဂဏ္ဌိပုဒ်၌ “အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိအာဒိဝစနတော ပုဗ္ဗန္တေ ပိ အနမတဂ္ဂေါ၊ အပရန္တေ ပိ ယေ မဂ္ဂံ န ပဋိလဘိဿန္တိ၊ တေ စက္ခုန္ဒြိယဉ္စ န ပရိဇာနိ ဿန္တိ၊အညာတာဝိန္ဒြိယဉ္စ န သစ္ဆိကရိဿန္တိ အာဒိ ဝစနတော” ဟု မိန့်သတည်း၊ ဤပစ္ဆိမာကောဋိ နပညာယတိ ဟူသောစကား၌ အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်, အထူးထူးသော ဝါဒတို့နှင့်တကွ အရကို ဆိုသင့်လျက် စကားလွတ်များအံ့ စိုးသောကြောင့် မဆိုသေးပြီ၊အထက်အရောရောက်သောအခါ၌ ဆိုလတ္တံ့။

အကျဉ်းအဓိပ္ပါယ်ကား-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝန္နဓျာသယ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ပန္တိမာကောဋိသည် နပညာယတိဟူလို၊အနမတဂ္ဂေါတိ အညာတဂ္ဂေါဟူသော ဋီကာ၏ အလိုကား အတွင်းဖြစ်သော အသဒ္ဒါကား တဗ္ဗော,အနသဒ္ဒါကား ပဋိသေဓဟူလို၊ ''အနဝဏ္ဏမရိဋ္ဌ''ကဲ့သို့ အနုံအမတဂ္ဂေါ ပုဒ်ဖြတ်မှု အမတတွင် အကား ပဋိသေဓ, အနုံကား တဗ္ဗော (မဏိဒီပအလို)သာရတ္ထဒီပနီ၌ကား ..... 'အနမတဂ္ဂသံသာရ ဝဋ္ဋန္တိ အနုံအနုံ အမတဂ္ဂံ' ဟု မိန့်၏၊ထိုကိုမဏိဒီပ၌ 'အနုံအနုံ ပုနပ္ပုနံ အမတော အဂ္ဂေါ အနမတဂ္ဂေါတိပိ ဝဒန္တိ' ဟု မနှစ်သက်ယောင် စကားနှင့်ဆို၏၊ အဂ္ဂသဒ္ဒါကား .....အာဒိ, ကောဋိ,သေဋ္ဌ, ကောဋ္ဌာသ ဤလေးနက်၌ ဖြစ်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေါပန ဓလသာဂရော နာမာတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၌ ပနကား ပက္ခန္တရ။

အဋ္ဌဟိ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတတ္တာ သမုဒ္ဒတိ အတ္တ သန္နိသိတာနံ မစ္ဆမကရာဒီနံ ပီတိသောမနဿံ ပသဝတိ ဇနေတီတိ သမုဒ္ဒေါ (သဒ္ဒနီတိ အလို) မိလိန္ဒပဉှာ၌ကား...... ယတ္တကံ မဟာရဇ ဥဒကံ၊ တတ္တကံ လောဏံ၊ယတ္တကံ လောဏံ၊ တတ္တကံ ဥဒကံ၊ ဥဒက သမတ္တာ သမုဒ္ဒေါတိ ဝုစ္စတိ ဟု ဆို၏၊ ဆိုသည့် အလိုကား...... သမံ ဥဒကေန လောဏံ ဧတ္ထာတိ သမုဒ္ဒေါဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလေ ဟူလို၊ အဋ္ဌ ကထာ ဆရာတို့ကား......ကိလေသာကို သမုဒ္ဒါရာဟုဆိုရာ၌'ကိလေဒ နဋ္ဌေန ဝေမနဋ္ဌေနဟု'ဆိုကုန်၏။

အာဠှက-ကွမ်းစား (တတုံလည်းဟူလို) '' စတ္တာရော အာဠှကာ ဋောဏော ဒေါဏော''ဟု သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုရကား......ယခု ကာလ တခွက်ဟူလို၏၊ ဗေဒင်နည်းအလိုကား တပြည်ဟူလို၏၊ အာဠှက၌ အဟာခေတ် ကွမ်းပစ္စည်းဟု အဘိဓာန် ဋီကာဆို၏၊ ဝစနတ္ထကို ကား......အစွမ်းအလျောက် ကြံယူကြ၊ အဟ-ပူဇာယံ၊ ကွမ်း-ဌတ္တာဒိ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ) မဟာဥဒကက္ခန္ဓောတွေဝ၌ ဣတိဝေဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်၌ အန္တသဒ္ဒါဖြင့် ဣကို ပြေဟု မဟာယမကာထေရ် ပြုသောရူပသိဒ္ဓိဋီကာ၌ ဆို၏။

နယသာဂရဝယ် နွေပိ တန္တိယော၌ ပိကား အဝယဝသမ္ပိဏ္ဍန, အချို့ဆရာတို့ကား သမ္ဘာဝနာဟူ၏။

သဒ္ဒါသမ္ပန္နာနံ-သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ပသာဒဗဟုလာနံ-အဖန်တလဲလဲ သဒ္ဒါဖြစ်ကုန်သော၊ ဉာဏုတ္တရာနံ - ပညာ လွန်ကုန်သော၊ (ကုလပုတ္တာနံဟူသော ဝိသေသျ၏ ဂုဏ်ပုဒ်ချည်းတည်း)

အဓိပ္ပါယ်ကား......'အဖြေမြင်လျှင် အတင်သိက မိ၏ကျမ်းရိုးအနေ' ဟူသောစကားနှင့်အညီ သဒ္ဒါသမ္ပန္နာနံ စသောအဖြေကို မြင်ရကား မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ဇာတိကုလပုတ္တ, အာစာရ ကုလ ပုတ္တအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တွင် အာစာရကုလပုတ္တ ဟူလို၊ ဆရာမြတ်တို့ကား ကုလပုတ္တာနံဖြင့် အမျိုးဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းသည်ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုဆရာမြတ်တို့၏ ဝါဒကား မသင့်လွန်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ကုလပုတ္တာနံသည် ဝိသေသျပဋ္ဌာနဖြစ်ခဲ့၊ တကြောင်းလည်း အမျိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်သာလျှင် စာပေကျမ်းဂန် ဆင်ခြင်ရာ စကားကျခဲ့၊ ထို့ကြောင့် မသင့်လွန်း။

ဒေါသာနုရူပံ သိက္ခာပဒ ပညာပနံ နာမ အညေသံ အဝိသယော သာ လိုသည်၊ဣမသ္မိံ ဒေါသေ စသည်ကား ပါဌ်ဖွင့်ထင်သည်ဟု ဆရာ တို့ မိန့်ကုန်၏။

ပေယျေ ဝိတ္ထာရေ အလံ ပေယျာလံ၊ ပါတုံဝါ အလံ ပေယျာလံ၊ ပါတုံ ဝိတ္ထာရေတုံဝါ အလံ ပေယျာလံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေန ဥပလက္ခိတံ ပေယျာလံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပေယျာလံ၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေဝါ ဝုတ္တံ ပေယျာလံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပေယျာလံ။ (ဤနည်းချည်းနှင်နှင် နောက်နောက်တွင် သိလေ။) ဤပေယျာလကိုသာ ဆိုသည်ကား ဆင်ခြင်၍ သိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စင်စစ်လျှင် ဗလဝပီတိသောမနဿဖြစ်ရကား ပဋ္ဌာနနည်းအားဖြင့် မိန့်သတည်း။

ခန္ဓကဲ့ရံ-ခန္ဓာအထူးကို၊ဝါ-ခန္ဓာကို၊ (ခန္ဓကံ့ရန္တိ ခန္ဓာနာနတ္တံ ခန္ဓ မေဝဝါ ဟူသောဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း၊ ထိုတွင် ဉာဏဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ "ခန္ဓာနာနတ္တန္တိ အယံ ရူပက္ခန္ဓော နာမ။ ပ ။အယံ ဝိညာဏက္ခန္ဓောနာမ"ဟု ဆိုလတ္တံ့ရကား ရှေ့အနက်ကိုသာ မဏိဒီပဆရာ ကြိုက်သည်ဟူ၏။)

ရူပါရူပပရိစ္ဆေဒံ-ကို၊ သဗ္ဗသုခမဓမ္မ-သိမ်မွေ့နူးညံ့သော တရားကို၊(ဤသို့ အသီးအသီးပေး၊ယောဇနာဆရာကား ဝိသေသန ဝိသေသျသွား၏၊ဋီကာအရိပ်အမြွက်ကိုထောက်သော် သွားလိုမည်မထင်မိ။)

သဇ္ဈာယော စ သုခုမော စ သုခုမာယ ပညာယ ဂဟေတဗ္ဗတောတိ သဇ္ဈာသုခုမော။(မဏိဒီပ) ရှေးအလိုကား......အာရုံတရားကား သဇ္ဈာမည်၏၊ အာရမ္မဏိကတရားကား သုခုမမည်၏၊ ထိုသို့ အာရမ္မဏိကတရား သုခုမ မည်သောကြောင့် အာရုံတရားလည်း ဥပစာအားဖြင့် သုခုမမည်ပါသည်ဟူလို။

ပဗ္ဗံပဗ္ဗံ-အပိုင်းအပိုင်း၊ဝါ-အဆစ်အဆစ်၊ကောဋ္ဌာသံ ကောဋ္ဌာသံ-အဖို့အဖို့၊ဝါ-အစုအစု။ပရုတ်ရံ-သို့၊နာဝါယ-သင်္ဘောဖြင့်၊ဂန္တွာ-ကူးသည်ရှိသော်၊ ဝါ-ကူးသော၊ (ထေရောသို့သွား) ဥပရိတလေ-သင်္ဘောကြမ်းထက်၌၊သင်္ဘောကျဉ်းထက်၌သော်လည်းဟူ။

နာဝါယကား ဂန္တွာ့ကိုငဲ့မူ ကရိုဏ်း၊ဥပရိကိုငဲ့မူ သမ္ဗန်၊ ဤသို့ ဥဘယာပေက္ခာဖြစ်မှုအလယ်၌ထားသည်များ၏ 'ဥသိသင္ဂေ မံ ဌတွာန, ဏ္ဍံ ဝစနမဗြဝိ' ကဲ့သို့။

ဦမိဝေဂ ပဘေဒ သမုဂ္ဂတ ဇလစုဏ္ဏပရိကိဏ္ဏော-ထမ်းပိုးအဟုန်ကြောင့် အထူးထူးအပြားပြား ကွဲသော, တက်သော ရေဖွဲ့တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ပသာဒိတရဇတပဋ္ဋ သုမနပုပ္ဖ သန္တိရသဒိသော-ဖြန့်အပ်သော ငွေပြား,မုလေးပန်းအခင်းနှင့်တူသော၊မဟာသမုဒ္ဒေါဝ-သာလျှင်။

ဗလဥပိတိကား သမာသ်မဟုတ်၊ ဝါကျတည်း၊ မရသာရတ္ထဒီပနီအလိုသော် ဗလဝံပိတိ ရှိလို၏၊ အနက်ကိုလည်း "ဗလဝံ ဗလဝါ-အား ကြီးသော၊ပိတိ-ပီတိသည်"ဟု ပေးလို၏။ဗလဝံတိ ဗလဝါ ပိတိ လိင်ဝိပ္ပလ္လာသော ဟောတိ။ မရသာရတ္ထဒီပနီ။

မဏိဒီပအလိုကား......တိသဒ္ဒါကိုချေ၍ ဗလဝပင်ရှိလို၏၊ အနက်ကိုကား "ဗလဝတိ-အားကြီးသော၊ ပိတိ-ပီတိသည်"ဤသို့ပေးလို၏၊ သင်္ဂဟာကာရေန ဗလဝတိ ပိဘိတိ ဝတ္တဗ္ဗေ တိသဒ္ဒလောပံ ကတွာ ဗလဝပိတိတိ ဝုတ္တံ၊မဏိဒီပ။ ကေစိတို့ကား သောမနဿသဒ္ဒါကို ငဲ့၍ ဗလဝံထား‌လေသည်ဟူ၏၊ ထိုကို မဏိဒီပ၌ သောမနဿသဒ္ဒါ ဤ၌ မလိုရကား မသင့်ဟုပယ်၏။အပရေတို့ကား 'နယမုခံ ဗလဝံ'ဟူသော ပါဠိ၌ ဗလာကိုရည်၍ ဋီကာဆရာသည် "ဗလဝတာ ဉဏေ ဝေဂေန ပဝတ္တတ္တာ ဗလာဝတော ဉဏဝေဂဿ နိမိတ္တဘာဝတော ဗလဝံ"ဟူသောဋီကာပါဌ်ကိုမိန့်လေသည်ဟူ၏၊ ထိုကိုရည်၍လည်း မဏိဒီပ,အနုတို့၌လည်း ပယ်၏၊ဋီကာဆရာဖွင့်သည့်အတိုင်းဗလဝကို ဗလဝံဟု ကြံ

၍ ပီတိ နောင်ဇာတကျေကြံ၍ ကျေလေသောဇာတ၌သဒ္ဒါမျှကိုသာ ငဲ့သဖြင့်စပ်သော်လည်း သင့်ကောင်းပါ၏၊ဤသို့ အချို့သော သောတုဇနတို့အား အယူဖြစ်ရာ၏၊မယူသင့်,မကြံသင့်ပြီ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား......ဆိုက်ရာဖြစ်သော ဉပ္ပန္နာဟူသောကြိယာပုဒ်၏ အာကာရန္တနှင့်တကွ ဇုဋ္ဌိလိင်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှိလေပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား..... အဘိမ္မောကို ဆင်မြင်သော အရှင်မဟာဂတိဂမိယတိဿဒတ္တထေရ်အား ဉာဏ်သည် အားကြီးရကား ဗလဝမည်၏၊ပီတိလည်း ထိုဉာဏ်၏ အကျိုးဖြစ်ရကား ကာရဏူပစာ အားဖြင့် ဗလဝမည်ပါ၏ဟူလို၊ ဝါ-အကျိုးဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် ဗလဝမည်၏၊ထိုဉာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်ရကား ပီတိသည် ဖလူပစာရအားဖြင့် ဗလဝမည်ပါ၏ ဟူလို၊ ဤသို့ နေယျတ္ထ, ဝက်တ္ထ, လီနတ္ထနှင့်တကွ အဓိပ္ပါယ်ဆို၊ သို့မှ လူပြိန်းသိသာမည်၊ဉာဏ်ကြီးကျယ်သောသူတို့ကား သိပလေရာ၏။

သပေါဝှသမ္ဘ ဝံ-အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝါ-အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို၊ သယံ သယမေဝ - ကိုယ်တော် တိုင်လျှင်၊ အဘိညာယ - ထူးသော သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် သိ၍၊မဟေသိနာ-သည်၊ နိဒိလေန နိရဝသေသေန-ဖြင့်၊ ယထာနုပုဗ္ဗံ-အစဉ်အတိုင်း၊ ဒေသိတံ-သော၊ ဝါ နိဒိလေန-ငါးပါးသော နှလုံးတံသင်းကင်းသော၊ မဟေသိနာ-သည်၊ယထာနုပုဗ္ဗံ-တိုင်း၊ ဒေသိတံ-သော၊သုဒုဗ္ဗုဓံ-အလွန်သိနိုင်ခဲထသော၊ ဂမ္ဘီရဂတံ-နက်နဲစွာထသော၊ (ဂတကား တဒ္ဓိတ)ဝါ-နက်နဲသောဖြစ်ခြင်းရှိထသော၊သမ္ပဋ္ဌာနံ-ကို၊ (ထည့်)ယော ဗုဒ္ဓသာဝကော-သည်၊ ရူပဂတံ-လက်၌ရှိသော ရုပ်ကို၊ဝါ-အသပြာကို၊ဝါ-ပတ္တမြားကို၊ (မဏိဒီပ,မရသာရတ္ထဒီပနီအလို-ဂတရှေး ဟတ္ထသဒ္ဒါကျေသည်၊ ဟတ္ထာမလက ဟူသည်လည်း ထိုဝတ္ထုကိုပင်(ရူပဂတံဝါတိ ဟတ္ထဂတံ ရူပံဝိယ။ မူလဋီကာ) စက္ခုနာ-ပကတိသော စက္ခုဖြင့်၊ ပဿတိ ဣဝ-ကဲ့သို့၊တထာ-တူ၊ပဋိဝေဓဉာဏေန-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿတိ-၏၊သော ဗုဒ္ဓသာဝကော-သည်၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ-၌၊ အဂ္ဂေါ ဝ-တည်း။(နောနတ္ထိဟု လှန်၊ဋီကာဆရာအလိုတော်)

ပြန်ပွားရေးမှ)

ဤ၌ အချို့သောသူတို့သည် ''ပဋိဝေဓဉာဏေန - အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်''ဟု ပေးကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာကေန်ဖြစ်ရကား မသင့်ထင်မိသည်။

သဟေတုသမ္ပယုတ္တံ သယံ အဘိညာယ နိဗ္ဗိလေန မဟာသိနာ ယထာနုပုဗ္ဗံ ဒေသိတံ သုဒုဇ္ဇုဓံ ဂမ္ဘီရဂတံ ယံ သမန္တပဋ္ဌာနံ အတ္ထိ၊တံ ဖုဋ္ဌသာဝကော ရူပဂတံ စက္ခုနာ ပဿတိ ဣဝ ပဋိဝေဓဉာဏေန ပဿတိဝေ၊ နော န ပဿတိ။ (မဏိဒီပဆရာအလိုတော်)

ဘဂဝတာ ဒေသိတော ပဋ္ဌာနသမုပ္ပါဒဓမ္မော အတ္ထေဝ သဟေတုသမ္ပယုတ္တံ သယံ အဘိညာယ(အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ပေး၊အသမ္မောဟ ပဋိဝေဓကိုသာယူ)

မဟာသိနာ ယထာနုပုဗ္ဗံ နိဗ္ဗိလေန နိရဝသေသေန ဒေသိတံ၊ နိဗ္ဗိလေနဝါ ခိလဝိရဟိတေန ဒေသိတံ သုဒုဇ္ဇုဓံ ဂမ္ဘီရဂတံ၊ (နက်နဲသော ပဋ္ဌာနသမုပ္ပါဒ်တရားကို) ဖုဋ္ဌသာဝကော ရူပဂတံ စက္ခုနာ ပဿတိဣဝ အတ္တနာ ပဋိဝေဓဉာဏေန ပဿတိ။ (ဂုဋ္ဌတ္ထမည်သော ဂဏ္ဌိဆရာအလိုတော်)

ဋီကာဆရာ အလိုတော်၌......ကြိယာနှစ်ခုသည် တုလျာဓိကရဏ။ ဂဏ္ဌိဆရာအလိုတော်၌-ဘိန္နာဓိကရဏ။ဤကား အထူး။

ဂေါဝုစ္စတိ ဥဒကံ၊ တေန ဘိန္ဒိတဗ္ဗံ ဘိန္ဒိတ္တွာဝါ ရုရေတဗ္ဗံ ဂန္တဗ္ဗံတိ ဂမ္ဘီရံ၊ ဂါဝေါ ဝုစ္စတိ ဘူမိ၊ သာ ဘိန္ဒာ ဟုတွာ ရုရတိ ပဝတ္တတိ ထွောတိ ဂမ္ဘီရံ၊ ဂတာဂတာ ဓနာ ဘာယန္တိ ထွေ တေသွာတိဝါ ဂမ္ဘီရံ။ (ရေရှိရာ,အစောက်နက်ရာအရပ်ရစေ)ဂမ္ဘီရံဝိယာတိ ဂမ္ဘီရံ၊(နယသာဂရ၌ အဘိဓမ္မာကိုသာဆိုသည်ကား ယေဘုယျ။)

ဆရာ......သာဂရကို လေးပါးဆိုပြီ၊ ထိုလေးပါးလုံးကိုပင် ဤ၌ လိုသလောဟု အမေးရှိရကား ''ဣမေသု စတူသု သာဂရေသု ဣမသ္မိံ ဌာနေ နယသာဂရော အဓိပ္ပေတော '' မိန့်သော်၊ (ဤနည်းချည့် ဆို) ဣမံပဟိစသည်၌ အထွက်ခဲစွ၊ခဲသော်လည်း အစွမ်းအလျောက်ဆိုလိုက်အံ့၊ဟုတ်သော် ယူကုန်ရာ၏၊မဟုတ်သော် စွန့်ကုန်ရာ၏၊ခပ်သိမ်းသော

(ဝိဋ္ဌကတ်ခြတော်

ပညာရှိတို့သည် သုတပါးတို့၏ ဝါဒတို့၌ အပြစ်တင်နိုင်မှသာ စွန့်ကုန်ရာ၏၊မတင်နိုင်မူကား စွန့်လိုငြားမူလည်း မစွန့်ကုန်ရာ၊ ဤပံဟ၌ ဟိကား ဒဠှီဓောတက၊ အချို့ကား ကာရဏဟုကုန်၏၊ ဒဠှီဓောတကဟူ၍သာ ထင်မိချေသည်၊ ဒဠှီဓောတကသည် ဒဠှီကရဏနှင့် ကင်း၍မဖြစ်ကောင်းတကားဟူငြားအံ့၊ 'အညေန နသက္ကာ ဓာနိတုံ သဗ္ဗညုတညာဏေနေဝ ဓာနိတုံ' ဟူသော နယသာဂရကို ငဲ့သော ပါဌ်တပ်တ်သည်ကား ဒဠှီယ၊ပါ-နေယျတ္ထ၊ ဝက်တ္ထ၊ လိနတ္ထနှင့် တကွဖြစ်သော "နယသာဂရေ အမိပ္ပေတော"ဟူသောပါဌ်သည်ကား ဒဠှီယ၊ 'ဤပံသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါဝ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ'စသည်ကား ဒဠှီကရဏ။

ထွက်သော် အဘယ်သို့ထွက်မည်နည်းဟူငြားအံ့၊ ဆရာ-အညေန နသက္ကာ ဓာနိတုံ သဗ္ဗညုတညာဏေနေဝ သက္ကာ ဓာနိတုံ ဟူ၍ဆို၏၊ အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် မဟာသာဝက အစရှိသော သူတို့သည် မသိပါ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏၊ဝါ-သာရိပုတ္တရာအစရှိသော, အဂ္ဂသာဝကအစရှိသောသူတို့သည် သိကုန်လျှင်းမူလည်း ဆိုကောင်း၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့ သူအပြစ်တင်ဘွယ်ရာ ရှိရကား ထွက်သော်။ ထွက်သည့်အလိုကား......ဤနယသာဂရကို အာဒိကာလ၌ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့သည်သာလျှင် သိကုန်ရာ၏ဟူလို၊ (ဤကားတချက်) နေယျတ္ထ,ဝက်တ္ထ, လိနတ္ထနှင့်တကွဖြစ်သော နယသာဂရေ အမိပ္ပေတော ဟူသောပါဌ်ကိုသော်လည်း စွဲ၍ထွက်ရာ၏၊ ထွက်သော် အဘယ်သို့ ထွက်မည်နည်း ဟူငြားအံ့။

ဆရာ.... နယသာဂရကို ဤ၌လိုအပ်သော ဟူ၍ဆို၏၊ အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် သံဝဏ္ဏနာ၏ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဖြစ်သော ဝါစနာမဂ္ဂအားဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထားအပ်သော နယ တည်းဟူသော သာဂရကိုပင် ဤအရာ၌ မုချတိုက်ရိုက် အလိုရှိအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့ရောက်သဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည့် အဏ္ဏုကြံသိကညဏ် အစွမ်းဖြင့် သိ၏ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့သိသည်ရှိသော် သဗ္ဗညုတညာဏေနေဝ သက္ကာ ဓာနိတုံ ဟူသော ဆရာ့ရှေ့ စကားနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဒေါသရောက်၏၊ ဤသို့ သူအပြစ်တင်ဘွယ်ရှိရကား......ထွက်သော်(ရှေး၌ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ဆို၊ဤလည်း တချက်၊ ရှေ့အထွက်ကား အဝေး၊ နောက်အထွက်ကား အနီး)

ဆရာ....သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါဝ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ ဟူ၍ဆို၏၊အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် ငါတို့ဘုရားရှင်သည် "မသိ"ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော " သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါဝ " ဟူသော ဝစနသဒ္ဒါဖြင့်ဆို၏၊ အကယ်၍။ပ။သော် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော နယ သာဂရကိုသာလျှင် ရေးအရာ၌ မလိုအပ်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ဤသို့ သူ့အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိရကား...... အယမ္ပိဘဂဝါစသည့်ထွက်သော် (အပြစ်တင်မှုကား စွပ်နှံ့ကုန်ရာ၏၊ မတင်မှုကား မှတ်ကုန်ရာ၏၊ ခဲစွ)

ဋ္ဌမသို့ ပလ္လင်္ကော်-၌၊ နိသိန္နော-လျက်၊ (ရတနာပလ္လင်ကိုယူ)

ဝိဂြိုဟ်ကား ဤသို့တည်း၊ပလ္လနံ သဗ္ဗကိလေသဝိဒ္ဓံသနံ ပလ္လံ၊ တံ ကရိယတိ ဧတ္ထာတိ ပလ္လင်္ကော၊ပလ္လံ သဗ္ဗကိလေသဝိဒ္ဓံသနံ ကတံ ဧတ္ထာတိဝါ ပလ္လင်္ကော၊ ပထဝိယံ အလံ ဘူသနံ ကရောတီတိ ပလ္လင်္ကော၊ ပထဗျံ အလင်္ကတော သောဘိတောတိဝါ ပလ္လင်္ကော၊ ဘဂဝန္တံ နာနပ္ပကာရေဟိ အလံ ပရိယတ္တံ ကရောတီတိဝါ ပလ္လင်္ကော၊သဗ္ဗကိလေသံ ပလ္လိယန္တိ ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ ဧတ္ထ ဘဂဝတာတိ ပလ္လော၊ ပဏ္ဍိတာဝါ ဗုဒ္ဓါ အလ္လန္တိ နိသိဒန္တိ ဧတ္ထာတိ ပလ္လော၊ ပလ္လောတိ အင်္ဂီယတီတိ ပလ္လင်္ကော။

အရကား...... သုဒ္ဓိယ ဇစင်သည် လှူအပ်သော (သောတ္ထိယရှိမှု-ချေမ်းသာသည်ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏) အတိုင်းမသိသော ကမ္ဘာတို့၌ ဆည်းပူးအပ်သော မန္တိုင်းရှည့်အပ်သော ပါရမီတော်ကြောင့်ဖြစ်သော မြေမှ ပေါက်သော ခပ်သိမ်းသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အလွန်နူးညံ့လျော်ဘွယ်ရှိသောနတ်နှင့်တကွသော လူ၌တစုံတယောက်သော အတိုင်းမသိသောသူမှ ရေတွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော တဆဲ့လေးတောင် အပြောကျယ်သော ထိုနှင့်လျော်သော အလျားရှိသော မြေမှ မပေါ်မူ၍ တည်သော ပထဝိ ဝဍံသကဟု ဆိုအပ်သော အပရာဇိတပလ္လင်ရ၏၊ ဤအရကြား၌ " မြေမှမပေါ် " ဟူသော စကားကို အဘယ်ကိုမြင်၍ ဆိုသနည်း ဟူမူကား။

ပထဝိတော အမုဋ္ဌော ဟုတွာ သဏ္ဌိတော-ဟူသော မဏိဒိပ,မဏိမဉ္ဇူပေါ်၌,

စုဒ္ဒသဟတ္ထာယာမပိဏ္ဍတံ တိဏသန္ထာရံ ဝိသတိဟတ္ထ တိဏသန္ထာရံ သန္ထရိတွာ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ တိံသပိဏ္ဍ တံ တိဏသန္ထာရံ သန္ထရိတွာ တတ္ထ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ၊ ဟူသော အပြောအနံ့သာလာသော ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာပါ၏။

စတုဝီသတိ ဟတ္ထံ တိဏသန္ထာရံ သန္ထရိတွာ စတုဝီသတိ ဟတ္ထပမာဏကော ပလ္လင်္ကော ဥဋ္ဌဟိတွာ ပလ္လင်္ကံ နိသီဒိတွာ-ဟူသော အရဏဝတီသုတ်။

ဗောဓိပလ္လင်္ကော်တိ အသံဗုဇ္ဈနကာလေ နိသဇ္ဇနဋ္ဌာနံ ဟု သာမန်အားဖြင့်လာသော သုတ်မဟာဝါဋီကာပါ၌,အာစရိယဝါဒဖြစ်အံ့၊အဘိန္ဓေ့ယျဝဏ္ဏစသည်ကိုမြင်၍သိသတည်း။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ရှင်သီလဝံသ ထေရ်မြတ်သည် ''ဗောဓိညောင်ရွှေ၊ ဗုဒ္ဓပြဟာအောက်၊ဆန်းကြယ်ပေါက်သား''ဟူ၍ရင်း, ''အကြင်မျှလောက်၊ပလ္လင်ပေါက်''ဟူ၍ရင်း အဘယ်ကြောင့် စပ်လေသနည်းဟူငြားအံ့၊ ထေရ်မြတ်သည်ပင် ကျမ်းဂန်၌ မြင်းပြေးသကဲ့သို့ ဥပမာရှိသျက် ကဗျာလင်္ကာရသို့လိုက်၍ ''ဝမ်းဘဲသဘော၊ ငှေ့ချက်မြွှာ''ဟု စပ်တော်မူသကဲ့သို့ ကဗျာဖြစ်၍ စပ်တော်မူသည်ဖြစ်ရာ၏၊တကြောင်းလည်း လောက၌ ''ဆားဆပ်ပြာ ပေါက်သည်'' ဟူသော စကားကဲ့သို့ ဝေါဟာရမျှ လိုက်၍ စပ်တော်မူသည် ဖြစ်ရာ၏၊ ကျမ်းဆရာတို့ မိန့်ဘူး၏ လောဟူမူကား မဏိဒီပတွင် မြေမှပေါ်ကြောင်းကို ဆုံးဖြတ်လျက်''ပထဝိတော ဥဋ္ဌိတော''ဟု မိန့်ဘူးပါ၏၊ထိုသို့ဖြစ်လျက် ရှင်မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်သည် ဝေမတ္တအပြား၌ ''ပလ္လင်နိမ့်မြင့်၊ အကျင့် တိုရှည်၊ ဆိုစသည်တို့''ဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် မိန့်ပြန်သနည်း ဟူငြားအံ့၊ ထို၌လည်း မြက်ခင်းပလ္လင်ကို မလို၊ ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကိုသာ လိုသည် ဟု အဘိန္ဓေ့ယျဝဏ္ဏ၌ ဆုံးဖြတ်၏။

အချို့သောကျမ်းတို့၌ ''စုဒ္ဒသ ဟတ္ထုဗ္ဗေဓော''ရှိသည် ဟူလို၏၊ ထိုကျမ်းတို့၌ ဥဗ္ဗေဓသည် ဝိတ္ထာရပဟောဘည်း၊ ပရိတ်ကြီးဋီကာကို စီရင်သော 'အရှင်တေဇောဒီပ'အမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ''စုဒ္ဒသ

ဟတ္ထပိတ္ထာရော''ဟုမိန့်ပြီး၍ 'အာစရိယာ ပန န ပလ္လင်္ကော ဘုမိတော အင်္ဂုလိမတ္တံပိ ဥဋ္ဌဟတိ။ပ။ ဥဗ္ဗေဓာဘာဝေါတိ ဝဏ္ဏေန္တိ၊ တံ ဝိမံသိတဗ္ဗံ'ဟု မဏိဒီပစသည်ကို မနှစ်သက်ယောင် မိန့်၏၊ခမ္ဘုရာသိဗျူကို စီရင်သော တောင်မင်းကျောင်းဘုန်းကြီးသည် ၎င်းဓမ္မရာသိ၌ 'တဆဲ့လေးတောင်'ဟု စပ်သည်ကား ထိုပရိတ်ကြီးဋီကာကို မှီ၍ စပ်သည် ဖြစ်ရာ၏၊မဏိဒီပ စသည် အဆုံးအဖြတ်သို့သာ လိုက်၍မှတ်။

ဒိယဍ္ဎကိလေသ သဟဿကိုကား ဋီကာဆရာသည် ခုဒ္ဒကပဝိဘင်း၌လာသောနည်းဖြင့် ကိလေသာကိုပြ၏၊ ထိုနည်းအကျယ်ကိုကား...... သမ္မောဟဝိနောဒနီသို့ရောက်သောအခါမှ ဆိုလတ္တံ့။ အနုဋီကာ အလိုအားဖြင့်ကား စိတ်ကို အာရမ္မဏ ဝိဇာနနလက္ခဏာအားဖြင့် တပါးတည်းသာ ယူ၍ စေဘသိက် ခွဲပညာသနှင့်ပေါင်းသော် နာမ် တေပညာသ ဖြစ်၏၊ထိုတွင် နိပ္ဖန္နရုပ် အဋ္ဌာရသ၊ အာကာသဓာတ်၊လက္ခဏာရုပ် သုံးခု ထည့်၍ ခုနစ်ဆဲ့ငါးပါးဖြစ်၏၊ထိုကို သန္တာန်နှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံသော ကိလေသာဆယ်ပါးဖြင့် မြှောက်သည်ရှိသော် ကိလေသာ တထောင့်ငါးရာဖြစ်၏၊ ထိုကိုရည်၍ စတုဓမ္မသာရဗျူ၌ ''ခုနစ်ဆဲ့ငါး၊ နာမ်ရုပ်ထားမှ၊ နှစ်ပါး ဆယ်တွေ၊ မြှောက်ပွားလေသော်၊ ကိလေသာ စက်၊ သုံးထောင်ခွက်''ဟု မိန့်သတည်း၊ ပျိုလင်္ကာ ဖြစ်သော်လည်း ဩဇ ရှိသော စကားဖြစ်၍ သောတုဇနတို့အား ဟာသပညာ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ မှာလိုက်သည်၊ ဝါ-ဝေဒနာကို ဣန္ဒြိယဘေဒ အားဖြင့် ငါးပါးယူ၍ အနိပ္ဖန္နရုပ်ကို ချ၍ ရှေးအတူလည်း မြှောက်၊ ဒိယဍ္ဎကိလေသ သဟဿ လည်း ဖြစ်၏။

သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန၌ ရတနာပလ္လင်ကို မယူလင့်၊ 'ပလ္လင်္ကန္တိ သမန္တတော ဦရုဗန္ဓါသနံ'' အဋ္ဌကထာ, စတုကနိပါတ်စသည်၌ လာသော ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကိုယူ၊ 'တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်'ဟု အနက်ပေး။ ပလ္လင်္ကံ ရာဂပဟိံသနံ ပလ္လံ၊တံ ကရောတိ ဧတေနာတိ ပလ္လင်္ကော စသည် ဖြင့် ဝိဂြိုဟ်ဆို။

တတော သတ္တာဟာတော-မှ၊ပရံ-၌၊(ထည့်သည်)တမှာ ပလ္လင်္ကာ၌ တကား ပဏ္ဏာသံဝိသယ၊ရတနာပလ္လင်ကိုစွဲ၊ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကိုမစွဲလင့်၊ ရှေး၌''အယံ ဓမ္မော ပဋိဝိဒ္ဓေါ''ဆိုလျက် နောက်၌ ပဋိဝိဒ္ဓံဆိုခြင်းသည်

[ပိဋကတ်တော်

ရှေး၌လည်း သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်တကွ ဧဉ့ယုဓမ္မကိုရသည်၊နောက်၌လည်း ဧဉ့ယုဓမ္မနှင့်တကွ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရသည်ဟု သိစေလိုသည်ဟု ဆရာတို့မိန့်ကုန်၏။

နွနံ။ပ။အတ္ထိကား သိဒ္ဓတ်မင်းသားအား တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကိစ္စတို့တွင် တပါးပါးသည့် ကြွင်းယောင်တကားဟူလို၊ ထိုကို မြဲစေလိုရကား 'ပလ္လက်သို့' ဟ်'တက်သော်။အချို့သောသူတို့ကား ဟ် ကို ပဒါလက်ာရဟူကုန်၏။

ဝေပဟာသံ-သို့၊အဖ္ဖုဂ္ဂတ္တွာ-ပျံတက်၍။

ဝိသေသေန ဟာယတိ ဂစ္ဆတိ သဗ္ဗတြေတိ ဝေဟာသော၊ ဝိပုဗ္ဗော ဟာယ ဂတိမှိ၊ဏော၊ ယဿ သော၊ ဝိဂတော ဝါ ဟာသော ဗိတ္တုဿ ဩဗ္ဂရမ္မဏာလာဘတောတိ ဝေဟာသော။ (အဘိဓာန်ဋီကာ)

ယမကပါဋိဟာရိယံ-ကို၊ဒဿေတိ-၏၊(ပါဋိဟာရိယဝိဂ္ဂဟကိုကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ထ၌ အနက်ကို မှီး၍ သိအပ်၏)

ပါဋိဟာရိယံသာ မဆိုမူ၍ ယမကသဒ္ဒါနှင့်ဆိုခြင်းကို မြဲစေလိုရကား 'မဟာဗောဓိပလ္လက်သို့' ဟ်'စသည်မိန့်သော်၊ အချို့သောသူတို့ကား ကာရကကြကုန်၏။

ဗုဇ္ဈတိ ဧတ္ထာတိ ဗောဓိ၊ သစ်ပင်ရစေ။ မဟန္တော ၁စ သော ဗောဓိ စာတိ မဟာဗောဓိ၊ ရင်းရစေ။ မဟာဗောဓိယာ မဟာဗောဓိဿဝါ သမီပေဌိတော ပလ္လင်္ကော မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကော။ ဗောဓိယာ, ဗောဓိဿဝါ ဟု နှစ်ပါးသောလိင်အားဖြင့် အဘယ်ကိုမြင်၍ ဆိုသနည်းဟူမူကား ''ပုဂ္ဂလဝါစကော ဗောဓိသဒ္ဒေါ ပုလ္လိင်္ဂေါ ဘဝေ၊ ဉာဏဒိဝါစကော ဣတ္ထိလိင်္ဂေါ ယဝ သိယာ၊ယဒါ ဗောဓိပါဒဝစနော ပုမိတ္တိ လိင်္ဂေါ ဘဝေ'' ဟူသော သဒ္ဒနီတိပါဌ်ကို မြင်၍ ဆိုသတည်း။ ဤ နှစ်လိင်ဆံသောအဆုံးအဖြတ်ကားအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာမြတ်၏အလိုတည်း၊သဒ္ဒနီတိဆရာမြတ်ကား ဣတ္ထိလိင်ကိုသာအလိုရှိ၏၊အဋ္ဌကထာဆရာထက်တတ်သည်မှု၍လောဟူငြားအံ့၊ 'မင်းထက်မင်း' ဟူသကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာဆရာထက် ဆရာဖြစ်သော, အဋ္ဌကထာဆရာ၏ဆရာပင်

မည်ထိုက်သော ''ဗောဓိယာ မူလေ''အစရှိသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ကို မှီ၍ အလိုရှိတော် မူသတည်း။

''ပါဠိလိပုတ္တသမာဂမေ'' ဟု စာကိုယ်အများရှိ၏၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား ပါဋိယသပုတ္တသမာဂမေ ဟု ရှိ၏၊ပါဋလိပုတ်ပြည်သူတို့၏အစည်းအဝေး၌ ပါဋိယ၏သား တက္ကတွန်းကိုဆုံးမခြင်း၌ ပြရကား သင့်သည်ချည်း ဟု မဟာဋီကာဆို၏။

ကဏ္ဍမ္ဗရုက္ခမူလေ - ကဏ္ဍမည်သော ဒါယကာသည်၊ (ဥယျာဉ်စောင့်သည်သော်လည်းဟူ)ိုက်အပ်သောသရက်ပင်၏အနီး၌၊(သမီပ ဟော၊ အဝိတ်၌ အာယဝဟော) ဝါ-အရင်း၌၊ (ဥပစာ) အာကာသ တော-မှ။

န ဟသတိ န ဝိလေဝိယတိတိ အာကာသော။ (ဏှာမသုစ ကောဝိသတိယာ ဒိဝသေသုကား ဗောဓိပလ္လင်၌ သတ္တာဟ,အနိမိသသတ္တာဟ,စင်္ကမနသတ္တာဟကိုယူ။ တြိ သတ္တာ ကော့ဗိသ)

ရတနာဃရေ-၌၊နိသိဒိ-၏။

ဤအဘိဓမ္မာအလိုကား - ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို သုံးသပ်ရာသည် ရတနာဃရမည်၏။ ဝိနည်းဟာကိုလည်း ''သတ္တပကရဏာသံခါတံ ရတနံ ဂယှတိ ဧတ္ထာတိ ရတနဃရံ''ပြုလို၏။ ဝိနည်းအလိုကား ''သုဝဏ္ဏရဇတာဒိနာ ကတံ ဃရံ ရတနဃရံ'' ပြုလို၏။ ''စတုတ္ထေ ပန သတ္တာဟေ ဗောဓိတော ပစ္ဆိမုတ္တရဒိသာဘာဂေ ဒေဝတာ ရတနဃရံ မာပိံသု၊ တတ္ထ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ၊ယံ ဂေဟံ သတ္တန္နံ ပကရဏာနံ သမ္မသိတဋ္ဌာနံ ရတနဃရန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ယသ္မာ ပနေတ္ထ ဥဘောပေတေ ပရိယာယေန ရုန္ဓန္တိ၊တသ္မာ ဥဘယမ္ပေတံ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ''ဟု အပဒါန်အဋ္ဌကထာ၌ လာသောအတိုင်း မဆန့်ကျင်စေမူ၍ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ မွှေသင်္ဂဟ စသည်၌ ရောင်ခြည်မထွက်သည်ကား ဉာဏ်တော်မကွန့်မြူးလောက်သောကြောင့်တည်း။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌သာ အခွင့်ရသည်ကို ဥပမာဖြင့် ပြီးစေလိုရကား 'ယထာဟိ'စသည်မိန့်သော်။

(ပိဋကတ်တော်

မဥ္ဇူသ-မောင်း၊ ပဘဿရ-ပြိုးပြိုးပြက်၊ အဥ္စနစုဏ္ဏ သမောကိဏ္ဏံ ဝိယ-မျက်စဉ်းမှုန့်ကို ကြဲဘိသကဲ့သို့၊ဝါ-မျက်စဉ်းမှုန့်ဖြင့်ဖြွမ်းဘိသကဲ့ သို့၊ဥမ္မာရပုပ္ဖနီလုပ္ပလဒလသဉ္ဆန္နံဝိယ-အောက်မဲညိုပွင့်, ကြာညိုပွင့်တို့ ဖြင့် ဖုံးသွမ်းဘိသကဲ့သို့၊ ဝိတိပတန္တံ မဏိတာလဝဏ္ဋံဝိယ - တလွဲလွဲ ယပ်သော မြယပ်ကဲ့သို့၊ (မဏိကား မြယပ်ပရိယာယ်ဟူ၏) သုဂတ စီဝရသဒ္ဒါသည် သမာသ်ပြီးလတ်သော် သင်္ကန်းသာမန်ကိုဟောသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသင်္ကန်းတော်ကိုလိုမူ ''သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ''ဟု မိန့် အပ်သကဲ့သို့ တာလဝဏ္ဋသဒ္ဒါသည်လည်း သမာသ်ပြီးလတ်သော် ယပ်သာမန်ကိုဟောရကား ထန်းရွက်ယပ်ကိုလိုမူ တာလတာလဝဏ္ဋ ဟု မိန့်အပ်၏၊ ဤ၌ မြယပ်ကိုလိုရကား မဏိသဒ္ဒါအထူးပြု၍ ''မဏိ တာလဝဏ္ဋံ''ဟု မိန့်သတည်း။

မေစကပဋ္ဋ-ပုဆိုးညို၊ ဝါ-ကျီးဥပုဆိုး၊ ဝါ-မော်ယော်၊ (ဆရာတို့ အနက်)ဝါ-ညိုသောအဆင်းရှိသော ပုဆိုး။ (ဋီကာ)

ဤ၌ဆိုးကား......မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ဖြစ်၏၊ထိုပုဆိုးဝတ်သောသူတို့ သာ ယက်နိုင်ရကား တပါးသောအရပ်၌ မရှိ၊ အမည်ကိုကား ဆရာ တို့၏ ဥပဒေသ နည်းအလျောက်မှတ်အပ်၏ဟု မဏိဒီပ၌ မိန့်ဆို၏၊ ထို့ ကြောင့် ဆရာတို့၏ နည်း, လဒ္ဓေါပဒေသအလျောက် အမည်ကို မှတ် အပ်၏။

သုဝဏ္ဏရသ ဓာရာနိသိဉ္စမာနာဝိယ-ရွှေရည်အယဉ်တို့ဖြင့် သွန်းကျန် သကဲ့သို့၊ ကုင်္ကုမစုဏ္ဏ-မာလာကျိုကျူမှုန့်၊ ဇနပိဋ္ဌစုဏ္ဏ-ဆုန်းမှုန့်၊ သု ပက္ကလာခါရသ-လှံ့မစောက်ကျက်သော ချိပ်ရည်၊ ဇယသုမန-လယ် ခေါင်ရန်း၊ ပါရိဆတ္တက-ပင်လယ်ကသစ်၊ဗန္ဓုဇီဝက-မိုးခွေ၊ (မိုးရေ မြှင်လည်းဟူ) ကုသုမ - ဝတ်ပန်း (ပန်းသွန်းလည်းဟူ) ရဇတကုဋ္ဋ- ငွေအိုး၊ ရဇတပဋ္ဋဝိတာန-ငွေဗိတာန်၊ ကုန္ဒ-သင်းခွေ၊ ကုမုဒ-ကြာဖြူ၊ သိန္ဓုဝါရ-ရေဥန္နဲ၊ သုမန-မြတ်လေး၊ မလ္လိကာ-ကြက်ရုံး။

ဗန္ဓုဇီဝကကုသုမ၌ ကုသုမကား ဝတ်ပန်းဟော၊ဤမလ္လိကာ၌ ကုသုမ ၌ ကုသုမကား ဝတ်ပန်းဟောမဟုတ်၊ ပန်းသာမညဟောသာ၊အနက် ကိုသာ ဆိုလိုက်သည်၊ ပြေပြစ်အောင်ပေး။

ပြန့်ပွားခွင့်ရေးမှ)

ဝိဏ္ဍုံ-အခဲ၊ (အတုံးလည်းဟူ)။ ။သုဝဏ္ဏ ကလသေဟိ-ရွှေအိုး တို့ဖြင့်။

ကေန ဥဒကေန လသတိတိ ကလသော၊ သုသဏ္ဍာနော မင်္ဂလဃဋ ဝိသေသော၊ (ဇောက္ခရ ကောသဋီကာ) ကေန ဇလေန လိဿတိ သိလိဿတီတိ ကလသော၊ လိသ လေ သနေ၊ အ၊ ဣသတ္တံ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ)

ဝိလိန သုဝဏ္ဏံဝိယ-ကျေသောရွှေကဲ့သို့၊ (ရွှေကျင်ကဲ့သို့လည်းဟူ) သမုဿိတ သုဝဏ္ဏခန္ဓောဝိယ-ကောင်းစွာဆောက်အပ်သောရွှေသည် တိုင်ကဲ့သို့၊ (ရွှေချောင်း, ရွှေခဲ, ရွှေတုံးသော်လည်းဟူ)။ ။ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ အဇဋာကာသံ-ဟင်းလင်းသော အပြင်သို့။

စန္ဒမိ စန္ဒပဘာစသည်၌ နောက်ဖြစ်သော စန္ဒသဒ္ဒါကိုကား "ကာယေ န ကာယာနုပဿနာ" စသည်ကဲ့သို့"လဒ္ဓနေစသည်တို့၏အရောင် စင်စစ် မရှိသောကြောင့်" အာစရ အာဓေယ် တန်ရုံသာဆိုသည်၊ "ဒေဝတာနံ ဥယျာန" စသည်၌လည်း "ဥယျာနေ ဥယျာနပဘာ" စသည်ဖြစ်သင့်တော့သည်ဟု ဆရာတို့မိန့်ကုန်၏၊ စန္ဒပဘာသဒ္ဒါသည် "သုဂတစီဝရံ" ကဲ့သို့ သမာသ်ပြီးလတ်သော် အရောင် သာမန်ကို ဟောရကား စန္ဒမိ ဟု ဆိုပြန်သည်၊ဤသို့ ယူသော်လည်း သင့်ကောင်း ပါ၏။

တိသဟဿိ မဟာသဟဿိ လောကဓာတုယော-ကုဋေတသိန်း သော လောကဓာတ်တို့ကို၊ အာလောက ဖရဏသမတ္ထော-အရောင် ဖြင့် နှံ့စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊မဟာဗြဟ္မာဝိ-သည်လည်း။

ဤသို့သောအနက်ကို အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား တိ သဟဿိမဟာသဟဿီတိ သဟဿတော ပဋ္ဌာယ တတိယာ တိသ ဟဿိ၊တိသဟဿံဝါ ကတွာ ဂဏိတဋ္ဌာ၊ မဟာန္တေဟိ သဟဿေ ဟိ ဂဏိတာ မဟာသဟဿိ၊ ဧတ္တာဝတာ ကောဋိသတ သဟဿ စက္ကဝါဠပမာဏော လောကော ဒဿိတော-ဟူသော တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ အစရှိသည်ကိုမြင်၍ သိသတည်း၊ အာစရိယဝါဒ ဖြစ်အံ့၊ တိသဟဿိဖြစ်ဟန်ကား, ထောင်တည်၊ ထောင်ဖြင့် မြှောက်၊ သန်းဖြစ်၏၊ သန်းတည်၊ထောင်ဖြင့်မြှောက်ပြန်၊ ကုဋေရာဖြစ်၏၊ကုဋေ

(ဝိဠ္ဌကတ်ခြော်

ရာတည်၊ ထောင်ဖြင့် မြှောက်ပြန်၊ ကုဋေသိန်း ဖြစ်၏၊ မဟာသဟဿီကား ပရိယာယ်သာတည်း၊ ဤသို့ မြှောက်ခြင်းကား ဂယှမာနဝိဓိတည်း၊ ဝစ္စမာနဝိဓိဟူမှုကား တသိန်း ဟူ၍ မိန့်သော်၊ (မိန္နောင်း) 'မဟာသဟဿီ၊ သိန်းကောဋိလျှင်' ဤသို့ စသည်ဖြင့် မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်ဝါဒတို့ကို မြင်၍သိသတည်း။

ဆရာမြတ်တို့ကား–''သုံးထောင်သောလောကဓာတ်, တသောင်းသောလောကဓာတ်တို့ကို''ဟု ပေးကုန်၏၊ထိုမျှလည်း ဆရာတို့သည် ရုဋ္ဌိလောကဓာတ်, ဒွိသဟဿီလောကဓာတ်, တိသဟဿီလောကဓာတ်,မဟာသဟဿီလောကဓာတ်ဟုခွဲ၍ ယခင်နည်းကို ဆိုကုန်၏၊ ရှေးဆိုပြီးသည်အတိုင်းသာ တွေ့မြင်ဘူးသည့် အလျောက် ထင်ပချေသည်၊ထိုထက်အကျယ်ကို သိလိုမူ ဋီကာ,အနုဋီကာ စသည်နှင့်တကွ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ရှာဖွေအပ်၏။

စန္ဒိမသူရိယ။ပ။ရက္ခာနံ၌ စန္ဒိမကား ''အဋ္ဌာ မုတ္တောပ စန္ဒိမာ'' စသည်ကဲ့သို့ မိမာန်ဟော၊ စန္ဒသ ဒေဝပုတ္တဿ နိဝါသနံ စန္ဒိမာ ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊အနုကာရံ သူရတိ ဟိံသတိတိ သူရိယော၊တရန္တိလောကာ ဝေါယာတိ တာရာ၊အတ္တနော ဝသာ တာရတိအရတိ ဂန္တုံတိတိဝါ တာရာ၊ တာရေတိ လောကေ အပဟိတေ ဘာတိဝါ တာရာ၊ တာရာဧဝ တာရကာ(သွတ္တ)တာရကာဧဝ တာရကရူပါ၊ 'ဂေါရူပ'စသည်ကဲ့သို့ တန္တေ့ာတည်း။

ဤရောင်ခြည်ထွက်ရာ၌ အချို့သောသူတို့သည် ပကာ္ခန္ဒိ သုရှိသည်ကို ထောက်၍ပြေးလေသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ပြန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ ရောင်တော်ပြန်ဟုဆိုကုန်၏၊ကျမ်းဂန်အထူးမတွေ့ဘူးချေ၊ တွေ့မြင်ဘူးသည့် ကျမ်းဂန်တို့၌ ဤသို့မဆို၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာသနာတော်ကွယ်သောအခါ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို သုံးသပ်သောကာလ၌ကဲ့သို့ပင် ရောင်တော်ပြလတ္တံ့ဟူ၍ဆိုသည်၊ ထို့ကြောင့် ပြေးလေသော ရောင်ခြည်တော်ကိုရည်၍ ရောင်တော်ပြန် မဆိုလို၊ ရောင်တော် ပြပြန်လတ္တံ့သည်ကိုရည်၍သာ ရောင်တော်ပြန်ဟုဆိုလိုသည်။

ပြန့်ပွားရေးမှူ)

စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏဓာတု ဟူသည်ကား'စောဒေယျံ ဂါမော ဒဍ္ဎော' ကဲ့သို့ အကြောင်း၏အကြောင်းကို အကြောင်းဟူပါသည်၊ ဝါ-ပစ္စယ ဥတုဇသဒ္ဒါ ကျေသည်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ – စိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဝဏ္ဏဓာတု-သည်၊ (ရှေးနည်းဘို့) ဝါ-စိတ္တပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ဝဏ္ဏဓာတု-သည်၊(နောက်နည်းဘို့)ဤသို့ပေး။ ဝါ-သုဝဏ္ဏတာ သုသရတာ ဟူသကဲ့သို့ စိတ်ကိုမှီသောကြောင့် ဆိုပါသည်ဟူ၏။

အသိတပီတာဒိမတ္တော ပဒေသော၏အရကို ပကတိပုရိသ၏အစွမ်းဖြင့် ယူအပ်၏၊ အသို့ ယူအပ်သနည်းဟူမူကား မြတ်စွာဘုရား အတောင်တော်သည် မဇ္ဈိမပုရိသသုံးတောင်ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမပုရိသ တတောင်သည် ပကတိပုရိသတတောင်နှင့် လက်ရှစ်သစ်ရှိ၏၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့် မိန့်အပ်သော ပကတိ ပုရိသအတောင်ဖြင့် ရှေ့ နောက် လက်ဝဲ လကျာ အောက် အထက်ရှစ်ဆယ်စီယူ၊(ဤအကြောင်းကိုသိလိုမူ သင်္ဂီတိသုတ် အဋ္ဌကထာကို ကြည့်လေ) မြတ်စွာဘုရား လေးတောင်သည် ပကတိ ပုရိသတဆယ့်ခြောက်တောင်ဖြစ်၏၊ လေးမျက်နှာ၌ ထဆယ့်ခြောက်တောင်စီ,အထက်မျက်နှာ၌ တဆယ့်ခြောက်တောင်အားဖြင့် တဆယ့်ခြောက်တောင် ငါးလီ ဖြစ်ရကား.....အတောင် ရှစ်ဆယ် ဖြစ်၏ ဟု ပရိတ်ကြီးဋီကာ၌ မိန့်အပ်သော.....'

ဘဂဝတော ဧကရတနံ မဇ္ဈိမပုရိသဿ တိရတနံ ဟောတိ၊မဇ္ဈိမပုရိသဿ ဧကရတနံ ပကတိပုရိသဿ အဍ္ဎဂုလာဓိကံ ရတနံ၊တသ္မာ ဘဂဝတော စတုရတနဘူတံ ဗျာမံ ပကတိပုရိသဿ သောဠသရတနံ ဟောတိ၊ တေန စတုဒိသာ ဥပရိဒိသာတိ ပဉ္စသု ဒိသာသု သောဠသ သောဠသာတိ ကတွာ သမန္တာသီတိဟတ္ထ ရတနပမာဏာ" ဟူသော ဝိနိစ္ဆယ ဗျာမပ္ပဘာကို မမှတ်လင့်၊(ဤတွင်များတတ်၏)

အယံ-သည်လျှင်၊မနသာဒေသနာနာမ-မည်၏။

ဤတွင်ရွေ့ကားမနသာဝဝတ္ထာပိတဖြစ်သော နယသာဂရ၌

ဂန္တိရဘာဝပြီး၏။

ဝစီဘေဒဖြစ်သော နယသာဂရ၌ ဂမ္ဘီရ၏အဖြစ်ကို ပြလိုရကား 'သဏ္ဌာပန'စသည်တက်သော်။ ပနကား ပက္ခန္တရ၊ တက်ဘွယ်များစွာ ကျန်၏၊ အပရဘာဂေပိ ဟိ ၌ ဟိကား ဒဠှီ၊ အချို့သော သူတို့ကား ကာရဏကြံကုန်၏။

ကာယသက္ခိ'-ကိုယ်တော်မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ-၍၊(သဒ္ဒါနက်) ကာယသက္ခိံ ကတွာ-ရှေ့တော်မှကား ထား၍၊ (ရှေးရှုထား၍ သော်လည်းဟူ)။ ။အာကာသဂင်္ဂါမိယ-ရေဝံခွန်ကဲ့သို့။ အနန္တာ အပရိမာဏာ အဟောသိ၊ ဤတွင်ရွေ့ကား ဝစီဘေဒဖြစ်သော နယသာဂရ၌ ဂမ္ဘီရဘာဝ ပြီး၏။

ထိုသို့ ပြပြီးသော်လည်း ဗုဒ္ဓါနုဿြိမှသည် 'တံ ဂဏနစာရံ ဌပေသိ' တိုင်အောင်သောပါဌ်တို့ကိုလည်း ဂမ္ဘီရဘာဝအဖြစ်ကိုပြဘက်သော ဤစကား၌သွင်း၍ယူအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿြိ၌ ဟိကား ဒဠှီ၊ တဒ္ဒါကဋိကရဏ သော်လည်း သင့်ကောင်းပါ၏။

ဘုတ္တန္တိ ဩဒါတိ ဘဂေတ္တာ၊ နံနက်ကာလရဝေ၊ ဘဂ္ဂတော ပစ္ဆာ ပစ္ဆာဘတ္တေ၊ ညကာလရဝေ။ ညကာလကိုသာ ပစ္ဆာဘတ္တဟု ဆိုသည်ကား အထင်သို့သာလိုက်သည်။ ဤ၌ ပစ္ဆာဘတ္တကိုကား ဆွမ်းစား အနုမောဒနာပြုသောကာလမှ နောက်ဖြစ်သမျှကို ယူအပ်၏။

အဘယ်ကြောင့် ထိုမျှ တိုသောကာလ၌ အနန္တအပရိမာဏဖြစ်လေသနည်း ပုစ္ဆာထုတ်လိုရကား ကသ္မာဟု မိန့်သော် (ပုစ္ဆာထုတ် ဟူသမျှကို ဤနည်းချည်းဆို) ထိုပုစ္ဆာ၏ ဝိသဇ္ဇနာကို အကျယ် ဖြေလိုရကား ဗုဒ္ဓါနုဿြိမှသည် ဇွေကော ဟောဘတိတိုင်အောင် မိန့်၏။

'' ဟိ '' ကို ယသ္မာ။ပ။ လဟုပရိဝတ္တန္တံ၊ တသ္မာဟု သမ္ဗန်။ ဘဝင်ပရိဝါသော လဟုကော ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား...... ဘုရားသဗ္ဗညုအား တရားအနုမောဒနာ ပြုသောကာလ၌ ရှေး ဝီထိ၏လည်း နောက်ဘဝင်မည်သော, နောက်ဝီထိ၏လည်း ရှေးဘဝင် မည်သော နှစ်ချက် သုံးချက်သော ဘဝင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် မဏိဒီပ,ဂဏ္ဌိတို့၌ ''ဘဝင်္ဂပရိဝါသောတိ ဗုဒ္ဓါနံ တဒါရမ္မဏာနန္တရံ

နွေတိဏ်ဘာဂံဗိတ္တာနိ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ တဒေဝါလမ္ဗဏံ အညံ ဝါ ဂဟေတွာ အာသဇ္ဇနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ’’ဟု မိန့်သတည်း။ များစွာသော ပညာရှိတို့ကား-

နွေ ဘာဂံ ါနိ ဖုဋ္ဌသာ,သာရိပုတ္တသာ သောဠသ၊
အညေသံ ပန သတ္တာနံ, ဘာဂံ ါနိ ဗဟူနိပိ။ ။ဟု မိန့်ကုန်၏။

ဒဏ္ဍာဝရဏံ – နှုတ်ခမ်းနှစ်ဘက်သည်၊ သုဖုသိတံ – ကောင်းစွာ စေ့၏။ ဒါ-အာခါဇ္ဇနေ၊ ဒါယတိ ဘက္ခမနေနာဘိ ဒန္တော၊ ဒါခါတ်, အန္တ ပစ္စည်း၊ ဒံသ-အာဒနေ၊ ဒံသေန္တိ ဘောဇ္ဇမနေနာ တိပိ ဒန္တော၊ ဒံသခါတ် အန္တပစ္စည်း၊ခါတွန်ကျေ၊ ဒန္တေ အာဝရတိ ဆာဒယတီတိ ဒဏ္ဍာဝရဏံ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ) ဒဏ္ဍာ အာဝရိယန္တိ ဧတေနာတိ ဒဏ္ဍာဝရဏံ၊ (မဏိဒီပ)

မုခါဒါနံ-ခံတွင်းတော်လှစ်ခြင်းသည်၊ (ဋီကာ, မဓုသာရတ္ထ ဒီပနီ, မဏိဒီပအလို) အာဒိယတေ ပိဝရိယတေ အာဒါနံ၊ မုခဿ အာဒါနံ မုခါဒါနံဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊‘အာဒါနသဒ္ဒေါ အညတ္ထ ဂဟဏတ္ထော ဟောဘိ၊ မုခါဒါနန္တိ ဧတ္ထပန ဝိဝရဏတ္ထော ဟောဘိ၊’ ဝါ, မုခါဒါနံ-လှစ်အပ်သော ခံတွင်းတော်သည်၊ (မဏိဒီပ, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ အလို) အာဒိယတိ ဝိဝရိယတီတိ အာဒါနံ၊ မုခမေဝ အာဒါနံ မုခါဒါနံ၊ ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ ဝါ-လှစ်ကြောင်းဖြစ်သော ခံတွင်းတော်သည်၊ (မဏိဒီပအလို) အာဒိယတိ ဝိဝရိယတီတိ အာဒါနံ၊မုခမေဝ အာဒါနံ မုခါဒါနံ ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ဝါ-မုခါဒါနံ – အာဟာရကို ယူတတ်သော ခံတွင်းတော်သည်၊ (ဂဏ္ဌိ) ဩဒနာဒိံ အာဒဒါတီတိ အာဒါနံ၊မုခမေဝ အာဒါနံ မုခါဒါနံဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ဝါ မုခါဒါနံ-နှုတ်ချာတော်သည်၊(မိန့်ကြောင်း) နှုတ်ချာ ဟူသည်ကား အလယ်အရပ်ကိုယူ။

သိလိဋ္ဌံ-ကောင်းစွာဘည်၏၊ (ဋီကာ,ဂုဠတ္ထဒီပနီအလို) အမျှတည်၏၊ (မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလို) တပေါင်းတည်းတည်၏၊ (မဏိဒီပအလို) နှုတ်ခမ်းနှစ်ဘက်၏အလယ်ဟု မဏိဒီပ၌ဆို၏၊အချို့သောသူတို့ကား ‘သိလိဋ္ဌံ-ဖြည်းညှင်း၏’ဟု ပေးကုန်၏၊အတ္တနောမတိမျှသာ၊မသင့်။

ဆရာ......တခဏမျှဖြစ်သော ဒေသိတဝ္ဝမ္မစဉ်လျက်လည်း သံယုတ္တနိကာယ်,အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏ရှင့်၊ ဝါ-ရှိသောဟု ဆိုပြီ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဟောသောတရားကား အဘယ်မျှနည်း

[(ဝိဠကတ်တော်

မေးသွယ်ရှိရကား "တေ မာသံ ဒေသိတမ္ပော ပန အနန္တာ အပရိမာဏာယေဝ"ဟု မိန့်သော်။ ပနကား ပက္ခန္တရ၊ ထိုကို အကျယ်ပြလို့ ရကား 'အာနန္တဗ္ဗေရော ဟိ'မိန့်သော်။

ဟိ ဝိတ္ထာရိယမာနိ-အံ့၊ဝါ-ထိုအနန္တ အပရိမာဏ အဖြစ်ကို ပြစေလို ရကား မိန့်သော်၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ (ပါပေတုံ နသက္ကာတိတိုင်အောင်ယူ) ပဥ္စဒသဂါထာသဟဿာနိ-တသောင်း ငါးထောင်ကုန်သော ဂါထာ တို့ကို၊သဋ္ဌိပဒသဟဿာနိ-ပုဒ်ခြောက်သောင်းတို့ကို၊ ဝါ-တသောင်း ငါးထောင်သော ဂါထာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော, ဖြစ်ကုန်သော၊ သဋ္ဌိ ပဒသဟဿာနိ-တို့ကို။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဂါထာ တသောင်း ငါးထောင်ကို ပုဒ်ခြောက် သောင်းဟုဆိုသည်ကား တဂါထာ၌ လေးပါဒစီရှိရကား လေးချဖြင့် မြှောက်သည်ရှိသော် ခြောက်သောင်းဖြစ်၏ ဟူလို၊ ထိုကိုရည်၍ အရှင် မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်သည် "နှုတ်မှုခပါဌ်၊ ပိဋကတ်ကို၊ သင်ရွတ် သောခါ၊ ဆန်းလင်္ကာဖြင့်၊ ဂါထာလည်းကောင်း၊ လေးဆပေါင်း၍၊ ခြောက်သောင်း တိုက်တိုက်၊ ခန့်သည် ပိုဒ်ကို" ဟု စပ်တော်မူ သတည်း။

"လတာပုပ္ဖါနိ-နွယ်ပန်းတို့ကို၊ လတာစ ပုပ္ဖါစ လတာပုပ္ဖါနိ"ဟု ဒွန်ပြု။ "ပုပ္ဖါနိ ဓာရေန္တိတိ ပုပ္ဖါနိ၊ လတာစ တာ ပုပ္ဖါနိစေတိ လတာ ပုပ္ဖါနိ"ဟု ကမ္မဓာရယ်မပြုလင့်၊ ထို့ကြောင့် မိတ္တောင်းဆရာလည်း ဒွန်ဟု မိန့်သတည်း။အရှင်မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်သည်"ရင်ကြိုက် သင်ကူး၊ပန်းနွယ်ဒူးလျက်"ဟု ဥပမာတပုဒ် မိန့်ပြီးမှ......"နွယ်ရှုံးရင်း ကိုင်၊ စင်လုံးယိုင်သို့"ဟု ဒွန်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူလျက် စပ်တော်မူ သတည်း။

အာကဍ္ဎေန္တာဝိယ-ငင်ဘိသကဲ့သို့၊ (သဒ္ဒတ္ထ) နူးဘိ,ငင်ဘိသကဲ့ သို့၊ဝါ-ဆွတ်ဘိ, ငင်ဘိသကဲ့သို့၊ (လောကဝေါဟာရ အဓိပ္ပါယတ္ထ) ဌိတပဒေနေဝ-ရပ်သောဣရိယာပုထ်ဖြင့်လျှင်၊ဌတွာ-တည်၍။

ဌိတပဒေနေဝ ဌတွာတိ ဧတ္ထ ပဒသဒ္ဒေါ ဣရိယာပထဝါစ ကော ဟောတိ၊ န ပါဒဝါစကောတိ ဌာနသဉ္ဇိတေန ဧကေ နေဝ ဣရိယာပထေန ဌတွာတိအတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊(မဏိဒီပ)

ဋ္ဌိတပဒေနေဝ–ရပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တခုသော ဣရိယာပုထ် အဘို့ဖြင့်၊ 'ဌိတပဒေနေဝါတိ ဧကေန ဣရိယာပထေန'ဟူသော ဂဏ္ဌိအလို၊ ဂဏ္ဌိအလိုကား ပဒသဒ္ဒါသည် ကောဋ္ဌာသဟောတည်း။ အချို့သော သူတို့ကား "ဌိတပဒေနေဝ – ရပ်သောခြေဖြင့်လျှင်၊ ဌတွာ–ရပ်၍"ဤသို့ပေးကုန်၏၊ထိုသူတို့၏ဝါဒကိုကား ရပ်သည်ဟူက ခြေဖြင့်သာလျှင် ဧကန္တဖြစ်၏၊ဝိသေသဆိုဘွယ်မရှိသော လောကဝေါဟာရအထင်ကို ထောက်သော်လည်းကောင်း, "သန္တဝေ့ သတိ ဗျာဘိစာရေ ဘေဒကံ သာဿုကံ ဘဝေ"ဟူသောသဒ္ဒါနည်းကို ထောက်သော်လည်းကောင်း,ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသော မဏိဒီပဂဏ္ဌိတို့ကိုထောက်သော်လည်းကောင်း, ဣရိယာပထဝါစက,ကောဋ္ဌာသဝါစကကိုသာရည်၍ ပါဒဝါစကလက္ခဏာ မထင်စေမူ၍ စပ်တော်မူသော "ရပ်ကြိုက် သင်ကူး"ဟူသော ရှင်မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်၏ ဝါဒကို ထောက်သော်လည်းကောင်း ပယ်အပ်သည်သာဖြစ်၏။

အနုပဒံ–ပုဒ်အစဉ်အတိုင်း၊ (ဒဒမာနော၌စပ်)ဝါ–ပုဒ်စဉ်ဖြစ်သော၊ (ဥဒ္ဒေသံ၌စပ်)

အဓိပ္ပါယ်ကား......ရှင်အာနန္ဒာ,ဘုရားမှတပါးသောသူတို့သည် သင်သည်ရှိသော်ဆရာသည် ပထမပါဒ က ရှိစဉ်လျှင်တပည့်သည်ဒုတိယ, တတိယပါဒစသည်သို့ ရောက်လင့်ရာ၏ဟူလို၊ အချို့သောသူတို့ကား "ဖဝါးအစဉ်အတိုင်း"ဟု ပေးကုန်၏၊မသင့်။

အဓိမတ္တသတိမာ–သော၊ အဓိမတ္တဂတိမာ–အလွန်သော ပညာရှိသော၊ အဓိမတ္တဓိဘိမာ–အလွန်သော လုံ့လရှိသော၊ သာဝကော–သည်၊ (ဥဂ္ဂဏှန္တော၁ိ၌စပ်) သဏ္ဏာရာ–သည်၊ (ဒေသိတ၌စပ်) ဥဂ္ဂဏှန္တော၁ိ–လည်း၊(အပိကား သမ္ဘာဝနာ)သူတပါးတို့သင်သော်ကား ပဂေဝဟူလို။

ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တရားဟောတော်မူသည်ရှိသော် ကိုယ်တော်၏ မျှခြင်း အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု ပုစ္ဆာထုတ်လိုရကား ဇဝံတေ မာသံ မှသည် ယာပေသိတိတိုင်အောင် မိန့်သော်။ပဋိဇဂ္ဂနေနေဝကား အဖြေတည်း၊ ထိုကို ချဲ့လိုရကား 'ဗုဒ္ဓါနံဟိ'မိန့်သော်၊ ဟိကား ဝိဏ္ဏာရ၊မနုဿလောကေ ကာလံ ဩလောကေတိ၌ မနုဿလောကေဟု သာမန်ဆိုလျှင်းမူလည်း အဏ္ဏာပကရဏာ စသည်ဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်

(ပိဋကတ်တော်

ကျွန်းကိုသာ ယူအပ်၏၊ကာလံဟု သာမန်ဆိုလျှင်းမှုလည်း ပုရေဘတ္တကာလကိုသာ ယူအပ်၏။

နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌ-ကွမ်းရိုး ဒန်ပူကို၊ ဝါ-နဂါးပြည်၌ ဖြစ်သော နွယ်ဒန်ပူကို။အဘိဓာနဋီကာ၌ "နာဂလောကေ ဇာတာ လတာ နာဂလတာ"ဟုဆို၏၊အချို့သောသူတို့ကား "ဝါးဒန်ပူကို"ဟုပေးကုန်၏။ သုရတ္တဒုပဋ္ဋံ – ကောင်းစွာဘပ်သော, ဝါ-ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော နှစ်ထပ်သော သင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ-၍၊ (အောက် အထက်ပြန်၍ ဝတ်သည်ကိုယူ)စီဝရံ ပါရုပိတွာ-၍၊(ဒုကုဋ်, ကိုယ်ဝတ်ထပ်၍ ရုံသည်ကိုယူ) စာတုမဟာရာဇ ဒတ္တိယံ သေလမယံ ပတ္တံ ကား တပုဿဘလ္လိကညီနောင်သည် လှူအပ်သော မုံ့ကြွက်ကျစ်, ပဲပြားဆုပ်တို့ကို ခံတော်မူလိုသော ကာလ၌ နတ်မင်း လေးယောက်သည် ရှေးဦးစွာ လှူအပ်သော ပဿမြားညိုဖြင့်ပြီးသော သပိတ်တို့ကို ပယ်တော်မူပြီး၍ ထို့နောင်မှ နတ်မင်း လေးယောက်သည် ကပ်အပ်သော ပဲနောက်အဆင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော လေးလုံးသော သပိတ်တို့ကို တလုံးတည်း ဖြစ်စိမ့်သော၄ါ အဓိဋ္ဌာန် အပ်သော ပဲနောက်အဆင်းဖြင့် ပြီးသော သပိတ်ကိုယူ။

သေလမယံ – ပဲနောက်အဆင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်ကို။သေလမယေ ပတ္တေတိ မုဂ္ဂဝဏ္ဏသေလမယေ ပတ္တေ(ဝိနည်းမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ)။ ဥတ္တရကုရုံ-မြောက်ကျွန်းသို့၊ ဝါ-ဥတ္တရကုရုကျွန်းသို့၊ ဤ၌ သဒ္ဒါသဘောကို မသိကုန်သော "ဥတ္တရဂုရု, အမရဂေါယာန်" စသည်ဖြင့် ခေါ် မှားလေကုန်သော အမျိုးသားတို့အား မှတ်သားသိစိမ့်သော၄ါ လေးကျွန်း၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုလိုက်အံ့။

ဝေဒေန ပညာယ ဤဟန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝေဒေဟော၊ သောဧဝ ဝိဒေဟော၊ဣမံ ဇမ္ဗူဒီပ မုပါဒါယ သိနေရုနော ပုဗ္ဗဒိသာ ဘာဂတ္တာ ပုဗ္ဗော စ သော ဝိဒေဟောစာတိ ပုဗ္ဗဝိဒေဟော၊ ဇလမဇ္ဈေ ဒိဋ္ဌတီတိ ဒီပေါ။ ဒွိဓာ အာပေါ သန္ဒတိ ဧတ္ထာတိဝါ ဒီပေါ၊ ဒိပ္ပတိ ဧတ္ထ သဒ္ဒမ္မော ဗုဒ္ဓကုံရောတိဝါ ဒီပေါ၊ ဇမ္ဗုယာ လက္ခိတော ဒီပေါ ဇမ္ဗူဒီပေါ။

ဂဝေန ယန္တေ့တ္ထာတိ ဂေါယာနော (ဧတ္ထဒီပေ-၌၊ ဇနာ-တို့သည်၊ ဂဝေန – နွားဖြင့်၊ ယန္တိ – သွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ

တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ဒီပေါ-သည်၊ ဂေါယာနော - မည်၏၊) သိနေရုနော အပရဒိသာဘာဂတ္တာ အပရောစ သော ဂေါယာနော စာတိ အပရဂေါယာနော။

ဓမ္မဘာသိဒ္ဓသ ပဥ္စသီလသ အာနုဘာဝေန ကံ သုခံ ဥရု မဟန္တံ မေတ္တာတိ ကုရုု၊ကုံ ပါပံ ရုန္ဓတိ ဇွေတ္တာတိဝါ ကုရု၊သိနေ ရုနော ဥတ္တရဒိသာဘာဂတ္တာ ဥတ္တရောစ သော ကုရုစာတိ ဥတ္တရကုရု။ ။ဤသို့သော ဝစနတ္ထကို ထောက်၍ ပေါဟာရကို သိကုန်ရာ၏၊ဤသို့သောဝစနတ္ထကိုသိလိုလျှင် အဘိဓာန်ဋီကာ, ဇကက္ခရကောသဋီကာ အစရှိသော ကျမ်းတို့ကို ကြည့်လေ။

ဘုရားသဗ္ဗညုကား-ဤကနေဝန်းပေါ်ကိုကြွ၍ ထိုမှာနေဝင် ဆည်းဆာကို ဆွမ်းခံတော်မူ၍ ဤသို့ ပြန်၍ စန္ဒကူးတော၌ ဆွမ်းဘုန်းပေးတော် မူသတည်း၊ သာရိပုတ္တထေရောပိ၌ ပိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား...... ဘုရားသာလျှင် စန္ဒကူးတောသို့ ကြွ၍နေ သည်မဟုတ်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း နေ၏ဟူလို။

သဝကာနံ သာဝကတော ဇေဋ္ဌော သေဋ္ဌောဝါ အဂ္ဂ သာဝကော(ပိဂ္ဂိုဟ်)ဝေလန္တေ-၌။ကာယဝေလာယ-အဘယ် မည်သော အခါ၌၊ ဂစ္ဆတိ - နည်း၊ ဘုမ္မတ္ထ၌ တတိယာလည်း ကြံကုန်၏။

မဟောသက္ခာ-တန်းခိုးကြီးကုန်သော နတ်တို့သည်၊ အပ္ပေသက္ခာ-တန်းခိုးနည်းကုန်သောနတ်တို့သည်။

ဤသတိ အဘိဘာဝတီတိ ဤသာ၊ ဘုန်းတန်းခိုးရစေ။ မဟေသက္ခာ တိ မဟာပရိဝါရာ ဟု ကျမ်းဆရာတို့ မိန့်ရကား အခြံအရံ ပရိသတ် သော်လည်း ရစေ။မဟာတီ ဤသာ မဟေသာ၊ ကြီးသော ဘုန်းတန်းခိုး ရစေ။ယခင်နည်း များသောပရိသတ်လည်းရစေ။မဟေသာတိ အက္ခာ ယတေတိ မဟေသက္ခာ။ 'မဟေသာတိ-ကြီးသော တန်းခိုးရှိ၏ ဟူ၍၊ ဝါ-များသောပရိသတ်ရှိ၏ဟူ၍၊ပရေဟိ-တပါးသောနတ်လူတို့သည်၊ အက္ခာယတိ-ကြားအပ်၏'၊(ဆိုအပ်၏သော်လည်းဟူ,မှတ်အပ်၏သော် လည်းဟူ)အဓိပ္ပါယတ္ထပေး၊အပ္ပေသက္ခာ၌ ရှင်းနည်းဆို။ဤအကြောင်း ကို သိလိုမူ စတုက္ကနိပါတ် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာကိုကြည့်။ သာရိပုတ္တ

((ပိဋကတ်တော်

ထေရောပိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.....ဘုရားသာ ဟောသည်မဟုတ်၊ သာဝကတို့ ဟောပိ ပုဏ္ဏုရလည်း ဟော၏ဟူလို။

အယံ-ကား၊ ပုဗ္ဗယောဂေါ-ရှေးအလေ့အကျက်တည်း၊ (ရှေးဆု တောင်းကည်းသော်လည်းဟူ)

ကိရာတိ အနုသဝနတ္တေ နိပါတော၊အရုစိယတ္တေ ကတ္တုစိ။

သရေ - သရုရှာယ်သံ၌၊ နိမိတ္တံ - တရားတော်ဟူသော အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊(သိချင်းစသည်ကဲ့သို့ အသံ၌တပ်သောအားဖြင့်ယူသည် မဟုတ်ဟူလို)

ကဿတေတိ ကထော၊ကဿပိလေခနေ၊ထော၊ကထောပိယာတိ ကထော၊ ဥပမာမဆင့်သော်လည်းသင့်၏။သုစက္ကိ ဒေတေန တဒတ္ထိကာ တိ သုတ္တော။ :

သရေ-တရားသံ၌၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟမတ္တကေနေဝ - အာရုံပြုကာမျှဖြင့် လျှင်၊ (နိဗ္ဗုတ္တိ သဒ္ဒ၌စပ်) ကာလံ ကတွာ - သေ၍၊ ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသော နိမိတ္တဂ္ဂါဟမတ္တကေနေဝ ဟူသောပါဌ်ကို ကာလံ ကတွာ၌ မစပ်ပါ လင့်၊စပ်သည်ရှိသော် နာသောအဆုံး၌ပင် သေသည်ဟု မိစ္ဆာဉာဏ် ဖြစ်ရာ၏၊ ကံအားလျော်စွာ တည်၍ သေသည်သာယူ။ ဇော် ဗုဒ္ဓန္တရံ- နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး၊ (ငါတို့ဆရာ မြတ်အနက်) အချို့သော ဆရာတို့ကား......ဇော် ဗုဒ္ဓန္တရံ-ဘုရားတဆူ အကြားပတ်လုံးဟု ပေးကုန်၏၊ ထိုသို့ပေးသော် ၎င်းနိဂ္ဂဟိတ်ကာရန် နှင့် နပုံသက၏အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဇော်သဒ္ဒါသည် ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါသို့ သွား၍ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါလည်း နပုံးဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့လည်း သတ္တုဝါစက ဖြစ် သော ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ၏ နပုံး၏အဖြစ်သည် ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ မရှိရာခဲ့၊ ဘုရား တဆူတည်း၌ အကြားရှိ၏ဟူသော အပြစ်သည်လည်း ရောက်ခဲ့ရာ၏၊ ထိုသို့သော သမ္ဘောဘာဝိနောဒနီအစရှိသော များစွာသော အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ "ဒွေ တိဏ္ဏိ ဗုဒ္ဓန္တရာနိ"စသည်ဖြင့် အန္တရသဒ္ဒါကိုငဲ့သော အဖြစ်သည် ထင်ခဲ့၊ထို့ကြောင့် မသင့်။

ဧကပ္ပဟာရေနေဝ-နှစ်ခုမြောက်သော သာယန္ဟ ဟု ဆိုအပ်သော ဒိဝသ၏ သုံးခုမြောက်သော ပဟိုရ်ဟုဆိုအပ်သော တခုသောကာလ ဖြင့်လျှင်၊ဝါ-၌လျှင်၊အဟောသိ-၏။

ဤသို့သောအနက်ကို အဘယ်ကိုမြင်၍ပေးသနည်းဟူမူကား "ကေပ္ပဟာရေနာတိ ဧတ္ထ ပဟာရောတိ ဒိဝသဿ တတိယော ဘာဂေါ ဝုစ္စတိ"ဟူသောဋီကာပါဌ်, "သော စ ဒိဝသာဝယဝေါ ပုဗ္ဗဏှဒိဝသာဝယဝေါ သာယဏှဒိဝသာဝယဝေါတိ ဒုဝိဓော ဟောတိ၊ တတ္ထ စ ဧကေကော ပဌမပဟာရော ဒုတိယပဟာရော တတိယပဟာရော စာတိ တိဝိဓော ဟောတိ၊ ဣဓ ပန တတ္ထ ဒုဝိဓေ ဒိဝသာဝယဝေ သာယဏှဒိဝသာဝယဝေါ အဓိပ္ပေတော၊ တတ္ထာပိ တိဝိဓေ သာယဏှဒိဝသာဝယဝေ တတိယပဟာရောဝ ဣဓာဓိပ္ပေတောတိ ဒဿေန္တော ကေပ္ပဟာရေနာတိ ဧတ္ထာတိ အာဒိမာဟ"အစရှိသော မဏိဒီပပါဌ်တို့ကို မြင်၍ သိသတည်း၊ အဓိပ္ပါယ်ကား......ဤပါဌ်ကိုမှီ၍ သိသာပြီ၊ ထိုသုံးပဟိုရ်မြောက်သော ကာလ၌လည်း ဘုရားသဗ္ဗညုသည် မယ်တော်အား ဟောတော်မူပြီး၍ ဟောသောအဆုံး၌ သုံးပဟိုရ်မြောက်၌ လူ့ပြည်သို့ သက်လာရကား ဘုရားသခင် အလျှင်ပြီးရာ၏ ဟု မဏိဒီပ၌ ဆို၏၊ မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ကား နေ့၏ သုံးပဟိုရ်မြောက်၌ ပြီးသည် ဟူ၏၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား ထိုကို ဝဒန္တိနှင့်ဆို၍ ညချမ်းကာလ၌သာလျှင် ပြီးသည်ကို ကေပ္ပဟာရ ဆိုသည်ဟူ၏။

ပဟာရတိ ကာသိကမ္မာဒိကံ ကိစ္စံ ကရောတိ ဧတ္ထာတိ ပဟာရော၊ ပဟာရိယန္တိ ဃဏ္ဋာဒယော ဧတ္ထာတိ ဝါ ပဟာရော၊ မရသာရတ္ထဒီပနီ။ မဏိဒီပ၌လည်း ဆိုဟန်သာ ကွဲသည်၊ အတူတူပင်။

သာရိပုတ္တထေရပဘာဝေါ-သာရိပုတ္တရာထေရ်ကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဝါ-ထေရ်မှ အမွန်ဖြစ်၏၊ ဝါ-ထေရ်လျှင် အမွန်ရှိ၏။ ။အမက္ခေတွာ-မနှောက်နှက်မူ၍၊မရောစေမူ၍၊မချွမူ၍သော်လည်း ပေးကုန်၏။

ကျူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ပဌမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီရင်အပ်သော မြတ်သောအနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏အဋ္ဌကထာ၌ အဘိဓမ္မာ၏ ဂန္ထာရမ္ဘကထာသ၏,၌ ဂဏ္ဌိပဒကား ဤရွေ့ပြီးပြီ။

[ပိဋကတ်တော်

ယံ ဒေဝဒေဝေါ စသော အောက်စကားကို မသိသကဲ့သို့ နှလုံး ထား၍ ဝါစနာမဂ္ဂေါ ထေရပဘာဝေါ ဟူသည်ကိုငဲ့၍ ဝေဘန်ခြင်း အကျိုးငှါ စောဒနာထုတ်လိုရကား ဇ ငံသန္တေ့ စသည်တက်သော်။

ဇဝံသန္တေ-ဤသို့မဟေရ်မှ အမှန်ဖြစ်သည့်ရှိသော်။ ထေရပဘာဝေါ ကို စွဲ၍ ထွက်သည်၊ အချို့သောသူတို့ကား ထပေသိက ထွက်ကုန်၏၊ ဋီကာစသည့်၌မရှိ၊ ထို့ကြောင့်မသင့်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးဦးစွာ အဘိဓမ္မာကို တတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုရကား သော ဟိ စသည်တက်သော်၊ ဒဋ္ဌိ, တပ္ပါကဋီနှစ်ပါး သင့်၏၊အချို့သောသူတို့ကား'ဆရာ......ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပဋ္ဌာန်း ကျမ်း၌ ဂဏနစာရကိုထားလျက် အဘယ့်ကြောင့် ဘုရားရှေးဦးစွာ တတ်လေသနည်း' ဟု တက်ကုန်၏၊သင့်သည့်မထင်မိ။

မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးဦးစွာတတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို ပဋ္ဌမ ဗုဒ္ဓ ဝစန စသည်ဖြင့်ပြီးစေလိုရကား ဗုဒ္ဓေါ စသည်တက်သော်၊စ,ကား ဝါကျာ ရမ္ဘ၊ ပနကား ဝိသေသတ္ထ။

ဥဒါနံ-ဝမ်းမြောက်သောစကားကို၊(နှစ်လိုသောစကားကိုလည်းဟူ) ဥဒါနေသိ-မြွက်၏၊ (ကျူး၏သော်လည်းဟူ)

> အာတာပိနော-အလွန်သော လုံ့လရှိထသော၊ ဈာယတော- မကောင်းမှုကို ဖုတ်တတ်ထသော၊ ဖုတ်မြိုက်တတ် ဖုတ်ကြည်း တတ် ထသော၊ (ဝါတို့ဆရာ) ကြောက်တတ် ထသော၊ (မိဂ္ဂေဿာင်း)၊ဈာယတော-အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်,လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ (ယောဇနာ)ဓမ္မာ-သစ္စာလေးပါး တရား တို့သည်၊ ဝါ-ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်၊(ယောဇနာ၊ဂဏ္ဌိ အလို) ဓမ္မာ - ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့သည်၊ (ဆရာအနက်) သဟေတုဓမ္မ-အကြောင်းနှင့်တကွသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား ကို၊ ကဒါ-တဆယ့်ခြောက် ပါးသော ယံမှာ ခြင်းတို့သည်၊ ဝပ ယန္တိ အပဂစ္ဆန္တိ-ပဲကုန်၏၊(ဂဏ္ဌိအလို၊ဝိ အပ ယ န္တိ ပုဒ်ဖြတ်ဟု ယောဇနာသို့၏) ဝိဂုပယံ-လွှင့်လျက်၊ (မိဂ္ဂေဿာင်း) ဖျက်ဆီး လျက်၊(ယောဇနာ၊ဂဏ္ဌိအလို)

ပထမဂါထာဖြင့် ဒုတိယသစ္စာကို ပြသည်၊ ဝါ - ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပြသည်ဟူ၏၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့် နိရောဓသစ္စာကိုပြသည်၊ ဝါ-ဗောဓိပက္ခိယကို ပြသည်ဟူ၏၊ တတိယဂါထာဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာကို ပြသည်၊ မဂ်ကိုပြသဖြင့်လည်း ဖိုလ်ကိုပြရ၏၊ဤကား ခန္ဓကဘာဏကထေရ်တို့၏ အယူ၊ ဓမ္မပဒဘာဏကထေရ်တို့၏ဂါဒကို ပြလိုရကား "ဓမ္မ။ပ။ပန" စသည်မိန့်သော်။

. ဂဟကာရက-အတ္တဘော တည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုတတ်သော တဏှာယောကျ်ား ပဲခွပ်သွား(ဆရာ)ရမ္မက် ပဲခွပ်သွား၊ (မိန်းကောင်း)တံ ဂဝေသန္တော ယေန ဉာဏေန ဒဋ္ဌုံ သက္ကာ၊တံ ဉာဏံ အနိဗ္ဗိသံ အဝိန္ဒန္တော-၍၊ ဖါသုကာ-ကိလေသာ တည်းဟူသော အိမ်၏အခြင်တို့ကို၊ဂဟကူဋံ-အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိမ်၏ အထွတ်ကို၊ ခယံ-ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဇ္ဈဂါ အဓိဂတော ပတ္တော-သည်၊ အသ္မိ-ပြီ၊ (ပ ၊ရာဇိကကဏ္ဍ်ဋီကာ,ဤအဋ္ဌသာလိနီယောဇနာအလို)ဝါ,ခယံ-ကို၊အဇ္ဈဂါ အဓိဂတော-ငါရပြီ၊(ဂဏ္ဌိ, မိန်းကောင်း, ငါတို့ဆရာအလို)ဝိသင်္ခါရဂတံ-သော၊မေ-၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ တဏှာနံ-တို့၏၊ခယံ-ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အဇ္ဈဂါ အဓိဂတံ-ပြီ။ (ဝိနည်းဂဏ္ဌိ)

ရှေးဆရာတို့အလိုကား.....ဝစီဘေဒကို ပထမဗုဒ္ဓဝစန ဟုယူသည်၊ နောက်ဆရာတို့ အလိုကား......မနသာ ပဝတ္တာပိတကို ပထမဗုဒ္ဓဝစန ဟု ယူသည်သာ ထူးသည်၊သင့်သည်ချည်းဟု ဝိနည်းဋီကာ၌ဆုံးဖြတ်၏။

အာမန္တယာမိ ဗောဓေမိ-သိစေ၏။

ဟန္ဒဒါနိ။ပ. ဒေထာတိဟူသောဒေသနာဖြင့် လေးဆဲ့ငါးနှစ်ပတ်လုံး ဟောတော်မူသော ဒေသနာကို ကုန်စေသည်။

ပဋ္ဌစတ္တာလီသဝဿ၏အရကား သက်တော်ရှစ်ဆယ်တွင် တောထွက်တော်မူသည်မှ ရှေးဖြစ်သော နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ်, ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူသည် ခြောက်နှစ်၊ပေါင်း သုံးဆဲ့ငါးနှစ်ကိုသာ ချတော့၊ ဤသို့သော ဝစနဘေဒအားဖြင့်လည်း ဘုရား ရှေးဦးစွာတတ်သော အဖြစ်

(ပိဋကတ်တော်

သည်ပြီး၏၊ထိုမျှလည်း ပိဋကတ်စသောအားဖြင့် မြစေလိုရကား 'တံ သဗ္ဗမ္ပိ'စသည်မိန့်သော်။

ဥဘယာနိ ပါတိမောက္ခာနိ၏အရကို ဘိက္ခုပါတိမောက်,ဘိက္ခုနီပါတိမောက်နှစ်ပါးကိုယူ။ ဒွေ ဝိဘင်္ဂါနိ ၏ အရကား ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်းတည်း။ဘိက္ခုဝိဘင်းကား ပါရာဇိကလ်,ဘိက္ခုပါစိတ်တည်း။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်းကား ဘိက္ခုနီပါစိတ်တည်း။ ဒွါဝီသတိခန္ဓကာ ဟူသည်ကား ရုဋ္ဌဝါ,မဟာဝါတည်း၊သောဠသပရိဝါရဟူသည်ကား ပရိဝါပ ဋ္ဌ လာသော ပညတ္တိဝါရ, ကထာပတ္တိဝါရ, ဝိပတ္တိဝါရ, သင်္ဂဟဝါရ, သမုဋ္ဌာနဝါရ, အဓိကရဏဝါရ,သမထဝါရ, သမုစ္စယဝါရ,ပညတ္တိဝါရ, ထို့နောင် ရှေးနှင့်အမည်တူ ကထာပတ္တိ စသော ရှစ်ဝါရ ပေါင်းသော် သောဠသဝါရဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝိဘင်း သောဠသ၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်း သောဠသတည်း။

ဝိနည်းပိဋကတ်စသည်တို့၏သရုပ်ကိုပြပြီး၍ ဝိနယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြလိုရကား 'တတ္ထ ဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာ'စသည်မိန့်သော်။ ရှေးဆရာတို့ကား ရှေးစကားကျဉ်း၍ အကျယ်ချဲ့သည်ဟူ၏၊ ပင်တိုင်သုံးရကား နာနာပဟိတ်,ဖိုလ်ဟား တခုသာတည်း။ ဝိနယတ္ထ ဝိဒူဟိ ဟူသည် ဝိကြိုဟ်တတ်သော ဆရာတို့ဟူလို၊ အယံ ဝိနယောကား သဒ္ဒပဗန္ဓကို သာယူ၊ ဤဂါထာကား ပထျာ မည်သော အရိယာ ဂါထာတည်း၊ ထိုဂါထာ၏ အတ္ထကို ထင်စွာပြလိုရကား-ဝိဝိဓာ ဟိ စသည်တက်သော်၊ ဟိ ယသ္မာ, ဟိ ဝိတ္ထာရယိဿာမိ, ဟိ သစ္စံ ဟု ဆရာတို့ ငွဲကုန်၏၊ ကြိုက်ရာငွဲ၊ ဧတ္ထဖြင့် သတ္တမီ ဗဟုဗ္ဗိဟ်ကို ပြသည်၊ ပဉ္စဝိဓသည်ကား ဝိဝိဓ သရုပ်ကောက်တည်း၊ ဝိသေသဘူတာ ဟူသည် မူလပညတ်မှ ထူးသည်ဟူလို၊ ဒဠှီကမ္မစသည်ကား ဝိသေသ သရုပ်ကောက်သည်၊ ကာယိကစသည်ကား ကိုယ်နှင့်ယှဉ်သော အဇ္ဈာစာရကိုဆုမ္မသည်ကို ကိုယ်နှုတ်ကို ဆုမ္မသည်ဟု ဌာနူပစာရအားဖြင့် ဆိုပါသည်။

"ကာယိက ဝါစသိက အဇ္ဈာစာရ နိသေဓနတော-ကိုယ်ဖြင့် လွန်ကျူးခြင်း, နှုတ်ဖြင့် လွန်ကျူးခြင်းကို မြစ်ခြင်းကြောင့်" ဟု ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားယောဇနာသည်ကားသဒ္ဒတ္ထမဟုတ်၊အဓိပ္ပါယတ္ထသာ။

ဆရာ......ဝိဝိဓ ဝိသေသ နယတ္တာ စသည်ဖြင့် ဝိနယသဒ္ဒါ၏အတ္ထကို ဆိုပြီ၊ထိုအတ္ထကား ဝစနတ္ထစစ်,ဝစနတ္ထတု,ဝစနတ္ထပြအားဖြင့် သုံးပါး

တို့တွင် အဘယ်အလွှနည်း၊ ဤသို့ သူမေးဘွယ် ရှိရကား တေနေတ စသည်မိန့်။

တေန ဝိဒိဓဝိသေသနယတ္တာဒိဟေတုနာ – ထို ဝိဝိဓဝိသေသ နယတ္တာစသော ပဋိတ်ဖြင့်၊ တေသ ဝိနယသ – ထိုဝိနယ သဒ္ဒါ၏၊ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ-ဝစနတ္ထ၌လိမ္မာစိမ့်သောငှါ၊(ဝိကြိုပ်ပြ အလို့ငှါ ဟူလို သတည်း၊) အဘယ်ကိုမြင်၍ ကရိုဏ်းပေးသနည်း ဟူမူကား ဝိနည်းဋိကာ, မဏိဒီပတို့၌ ဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာဒိဟေတုနာ ဟု တိုက်ရိုက် ဟေတု သဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ပေးသတည်း၊ အဘယ် ဟေတွတ္ထကို လိုတပြီးကား ဝိဝိဓဝိသေသနယေန စသည်ဖြင့် ဖွင့်ရာ၏၊ ဤအဖွင့် အလိုကား ပဋိတ်ဆတ်ဆတ် မဟုတ်၊ ပဋိတ်ညွှန့် ပဋိတ်ငွဲမျှသာဖြစ်သည်၊ (အမှာကံ ခန္ဓီ) ဟုတ်မူကား ယူကုန်ရာ၏၊ မဟုတ်မူကား စွန့်ကုန်ရာ၏၊ အထောက်အထားနှင့်တကွ အဖြစ်တင် နိုင်မှသာ ပညာရှိတို့သည် စွန့်ကုန်ရာသည်၊ ထိုသို့ မတင်နိုင်ချေမူကား စွန့်လိုပြားမူလည်း မစွန့်ကုန်ရာ၊အချို့သောဆရာတို့ကား'လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြလိုရကား တေနေတ စသည်မိန့်သော်ဟု'တက်ကုန်၏၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား"သောတုဇနတို့အား သတိမြဲစေလိုရကား တေ နေတ စသည်မိန့်သော်" ဟု တက်ကုန်၏ အချို့သော ဆရာတို့ကား "ရှေး အကျဉ်း ဂါထာနှင့် ဝိဝိဓာပဋိစသောအကျယ်ကို အထူးမှတ်လိမ့် ဗိုးရ ကား တေနေတ စသည်မိန့်သော်" ဟု တက်ကုန်၏၊ဖွေဥမင်ဆရာတော် ဘုရားစသော များစွာသော ဆရာတို့သည် တေနကိုလည်း ဟေတွတ္ထ သာ ပေးကုန်၏၊ ငါတို့ကား ဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာတိ ဟေတုနာ ဟူသော ကရဏတ္ထပေးစေလိုရကား ဟေတုသဒ္ဒါတချဖြင့် တိုက်ရိုက် ဖွင့်သော မဏိဒီပ, ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာပါဌ်ကို ထောက်၍ရင်း "အဖြေ မြင်လျှင် အတင်သိက မိ၏ ကျမ်းရိုးအနေ"ဟူသော စကားနှင့်အညီ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ ဟူသော အဖြေကို ထောက်၍ရင်း ဉာဏ် သက် သည့် အလျောက် ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသော အတင်တို့ကို နှစ်သက် ပချေ သည်။

ဣတရံ ပန သုတ္တံသည်ကား သုတ် အဘိဓမ္မာကိုခွဲလိုလျက် ဝိသေသ သည် သာမညခ၌ ဝင်သောကြောင့် သုတ်ကိုသာခွဲလေသည်၊ တံ ပဋိ၌ ပဋိကိုရင်း,အတက်ကိုရင်း ရှေးနည်းဆို။

(ပိဋကတ်တော်

အညွှာဒနံ-မိမိအကျိုး, သူတပါးအကျိုးတို့ကို၊ သူစနတော-ကြောင့်။

သုတ္တန်သည် သင်ယူနာကြားသောသူ,တပါးသောသူတို့၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိက အကျိုး, လောကီ လောကုတ္တရာတည်းဟူသော အကျိုးကိုပြတတ် ဆောင်တတ်၏ဟူလို၊(ပရိတပရိယာယ်)ဝါ,အညွှာဒနံ-မိမိအနက်,သူတပါးအနက်တို့ကို။သုတ္တန်သည် သကဗ္ဗတည်းဟူသော သဘောအလျောက် ပေဘာတော်မူလိုသောအနက်, ပုရာဏကဿပ စသော တိတ္ထိတို့၏ အယူ တည်းဟူသောအနက်ကို ပြတတ်၏ဟူလို၊ (ဘာသိတတ္ထပရိယာယ်) ခပ်သိမ်းသော မဏ္ဍိပ စသော ကျမ်းဆရာမြတ်တို့သည် ပရိတပရိယာယ်ကိုသာ ကြိုက်တော်မူကုန်၏။

ဝါ,အညွှာဒနံ-သုတ္တန်ဖြင့် သဖြိုဟ်အပ်သောသကတ္ထ,သုတ္တာနုလောမဖြစ်သောပရမတ္ထတို့ကို၊ ဝါ-ဝိနည်း အဘိဓမ္မာတည်းဟူသော ပရမတ္ထတို့ကို၊(ဂဏ္ဌိအလို) ရှေးကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဓာနပြုသည်ကို ကေဗ်ဟူ၏၊ ခဲစွ။သုတ္တန်ကိုသာ 'အညွှာနံသူစနတော' ဟု ဆိုလေသည်ကား ဤသုတ္တန်သည်သာလျှင် ဝေနေယျတို့၏ အဇ္ဈာသယ,အနုသယည်း,စရိုက်,အဓိမုတ္တိအားလျော်စွာဖြစ်၏၊ ဝိနည်း အဘိဓမ္မာတို့ကဲ့သို့ အာဏာသဘော, ဓမ္မသဘောသို့ လိုက်၍ဟောသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် အညွှာနံ သူစနတော စသည်၌ သာတိသယဂုဏ်ပဓာနပြု၍ ရှေးကဲ့သို့ယူ၊တံ ဟိ ကို ရှေးနည်းဆို။

သဝတိ စေတံ အတ္ထေ သဿမိဝ ဖလံ ပသဝတိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ကောက်သည် ကြသည့်ခဏ၌ သီးခြင်း,မှည့်ခြင်းသည်မဖြစ်၊ရေသွင်းခြင်း,ပေါင်းသုတ်သင်ခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် နှစ်လ,သုံးလကြာမှ သီးခြင်း,မှည့်ခြင်းမည်သည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤသုတ္တန်သည်လည်း သင်ဆဲကာလ၌ သိလစသောအကျိုး အသစ်မဖြစ်၊ရှေးစရိုက်, မှုနည် စသည် အစွမ်းဖြင့် ကြာမြင့်မှ အကျိုးပြီးသည်ဟူလိုသတည်း၊ ဤကား မဏ္ဍိပ ဆရာမြတ်အယူတော်။ဋီကာဆရာသည် မဆို။

သူဒတိစေတံ ဓေနုဝိယ ခီရံ ပဂ္ဃရတိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား-နွားမသည် လိမ္မာသောသူတို့ ညှစ်သော်သာ နို့ရည်ထွက်၏၊ မလိမ္မာသောသူတို့

သည် ဦးချိုစသည်၌ ညှစ်မှုကား မထွက်၊ နို့တိုင်၌ ကိုင်စေကာမူ သားငယ်ရှိသောကာလ၌သာ ထွက်၏၊ ထို့အတူ ဤသုတ္တန်သည်လည်း လိမ္မာကုန်သော နိဿရဏဋ္ဌပရိယတ်၏အစွမ်းဖြင့် သင်ကုန်သောသူတို့အားသာ သီလစသောအကျိုးဖြစ်၏၊ မလိမ္မာကုန်သော အလဂဒ္ဒူပမာ ပရိယတ်၏အစွမ်းဖြင့် သင်ကုန်သောသူတို့အား မဖြစ် ဟူလိုသတည်း။

ယထာ ဟိ တစ္ဆကာနံ သုတ္တံ ပမာဏံ ဟောတိ၊ ဧဝမေတမ္ပိ ဝိညူနံ၌ ဟိတကို ဟိကထံ သဘာဂံ ဝ။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ရှေ့သမားတို့အား ဝံမျဉ်းချည်သည် ဤသည် လိုအပ်၏,ဤသည်မလိုအပ်ဟု ရွေ့ခြင်း၌ ပမာဏဖြစ်သကဲ့သို့ ဤသုတ္တန်သည်လည်း သင်ကုန်,နာကုန်သောသူတို့အား ဤသည်ပြုအပ်,ကျင့်အပ်၏၊ ဤသည်မပြုအပ်,မကျင့်အပ်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် သုတ်ကိုမှီ၍ အတ္ထ, ပရတ္ထစသောအစီအရင်တို့၌ ပမာဏဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း၊ ဤကား မဏိဒီပ,ဋီကာ, သိလက္ခန်ဋီကာအလို။ ဝါ-ဝံမျဉ်းချည်သည် ဤသည် လို၏,ဤသည်မလို၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းတို့၌ ပမာဏဖြစ်သကဲ့သို့ ဤသုတ္တန်သည်လည်း အတ္တဟိတစသော ငြင်းခုံခြင်း၌ ပမာဏ ဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း၊ ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ အလိုသာ၊ မဏိဒီပ ဆရာ ကြိုက်တော်မမူ။

ယထာစ။ပ။အတ္ထာ ဟူသောပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား......ပန်းသိဝ်ဖြင့် သိအပ်သော ပန်းသည် လေကြောင့် ဖရိုမရဲမပျက်စီးသကဲ့သို့ သုတ္တန်တည်းဟူသော ပန်းသိဝ်ဖြင့် သိအပ်သော အတ္တ, ပရတ္ထစသော အနက်တည်းဟူသော ပန်းသည် မိစ္ဆာဝါဒီဖြစ်သော သူတို့၏ မိစ္ဆာဝါဒတည်းဟူသော လေကြောင့် ဖရိုဖရဲ မပျက်စီးနိုင် ဟူလိုသတည်း၊ သုတ်ဟိုသာ အထူးဆိုသည်ကား ဝိသေသဂုဏ်, သာတိသယဂုဏ် ကြောင့်တည်း။

တေနေ တ မေတသာ စသည်ကို ရှေးနည်းဆို၊ 'တေန အတ္ထာနံ သူစနတော ဘိအာဒိ ဟေတုနာ-ဖြင့်'' ဟုဆွဲ၊ ဂါထာလည်းပဏ္ဍာဝင်ဖြစ်သော အရိယာဂါထာ ၎င်းတည်း၊ ''ယံ ဓေတ္တ ဝုမိမဇ္ဇော'' ဟူသောဂါထာ၌ ယံ ယေန ကာရဏေန ဝတ္တာ၊ တေန ကာရဏေန အဘိဓမ္မော အက္ခာတော ဟုသွား။

(ပိဋကတ်တော်

အဘိဓမ္မပိဋကဝယ် အဘိသဒ္ဒါကား ကမနကြိယာ၏ အတိရေကဋ္ဌကိုပြသည်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၌လည်း ကန္တကြိယာ၏ အဓိကဋ္ဌ, ဝိသေသဋ္ဌကိုပြသည်၊ယာတာ ရတ္တိယော-တို့ကို၊အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ-အမှတ်ပြုသဖြင့် သိအပ်ကုန်၏၊ ဤသို့ ပေးသော်ရင်း, အဘိလက္ခိတာ-ဖြင့်၊အဘိညာတာ-ကုန်၏၊ ဤသို့ပေးသော်ရင်း, အဘိလက္ခိတာ-အမှတ်ပြုအပ်သိအပ်ကုန်၏ ဤသို့ပေးသော်ရင်းအဘိလက္ခိတာအဘိညာတာ ဟူသောနှစ်ပုဒ်သည် အထူးမရှိ၊ အဋ္ဌအားဖြင့် အတူပင်တည်း၊ ဤစကားကို အဘယ်မြင်၍ဆိုသနည်း ဟူမူကား လက္ခဏော ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဌ်နှင့်အညီ ထို အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော "အဘိလက္ခဏာ ကရဏာ ဉာဏာ ပုဇနေ ပါဠိဝိသေဒ ကိရိယာ ဒိပနတော" ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်ကို "လက္ခဏံ ကရဏာ သဉ်ါတံ ဉာဏံ"ဟု မဏိဒိပဖွင့်သည်ကို မြင်၍ဆိုသတည်း၊ "ဉာဏံ လက္ခဏာ ကိရိယာနံ" ဟူသော ဝိနည်း ဋီကာပါဌ်၌လည်း မဏိဒိပကို ထောက်၍တုလျဋ္ဌကြံလို၏။

ဝါ, အဘိညာတာ-သိအပ်ကုန်၏၊ အဘိလက္ခိတာ-အမှတ်ပြုအပ်ကုန်၏၊ (ဤသို့ပေးမှု ဘေဒဋ္ဌယူ) ထိုတွင်လည်း အဘိညာတာကိုသာ လိုသည်၊ ဤစကားကို အဘယ်ကိုမြင်၍ဆိုသနည်းဟူမူကား 'ယဒိပန အဘိလက္ခိတာတိပဒံ ပေယျာလေန နိဒ္ဒိဋ္ဌံ ဝါ သိယာ အဘိညာတာတိ ဣမိနာ တုလျယောဂီ ဘာဝတော တဂ္ဂဟဏေန ဂဟိတံ ဝါ သိယာ၊ ဇဝံ သတိ လက္ခဏကရဏာဥ ဉာဏာဥာတိ အာဒိနာ ဒွေနွာကာတဗ္ဗော ယေဝ" ဟူသော မဏိဒိပ ပါဌ်ကိုမြင်၍ ဆိုသတည်း၊ အာစရိယဝါဒဖြစ်အံ့၊ မိန့်ခြောင်းကိုမြင်၍ ဆိုသတည်း။

ဝါ-ယာ တာ ရတ္တိယော-တို့သည်၊ အဘိညာတာ အဘိပါကဋာ-ထင်ရှားကုန်၏၊ အဘိလက္ခိတာ-မှတ်အပ်ကုန်၏၊လထကဝက် စသည်ဖြင့် အဋ္ဌမီ, စာတုဒ္ဒသီ, ပန္နရသီ ဟု ထင်ရှားသည်ဟု မှတ်အပ်သည်ဟူလို၊ ဤအနက်၌ ရှေးကား ကတ္တုသာဓန၊ နောက်ကား ကမ္မသာဓန၊ ဤစကားကို အဘယ်ကိုမြင်၍ သိသနည်းဟူမူကား "အဘိညာတာတိဧတ္ထ အဘိသဒ္ဒေါ ရတ္တိယာ အနုစန္ဒာဒိ ဘာဝတော အဋ္ဌမီ အာဒိ ဘာဝေန အဘိညာယန္တီတိ ဝိဂ္ဂဟေန ပညာတရတ္တိဘူတံ ကတ္တုသာဓနံ

ဝဒတိ''ဟူသော မဏ်ိဳပ ပါဌ်, 'အဘိလက္ခိတာတိ ဧတ္တ အဘိသဒ္ဒေါ ရတ္တိယာ အဘိစန္ဒာဒိ ဘာဝတော အဥ္စမိအာဒိဘာဝေန အဘိလက္ခိယန္တိတိ ဝိဂ္ဂဟေန အဘိလက္ခိတဗ္ဗ ရတ္တိဘူတံ ကမ္မသာဓနံ ဝဒတိ' ဟူသော မဏ်ိဳပ ပါဌ်တို့ကို မြင်၍ဆိုသတည်း။ အဘိညာတာ, အဘိလက္ခိတာ သဒ္ဒါသည် ရတ္တိဝါစကဖြစ်၍ ဒဗ္ဗဝိသေသက ဖြစ်ခဲ့၊ကြိယာ ဝိသေသန မဟုတ်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် အဘိသဒ္ဒါ၏ လက္ခဏာဋ္ဌ၌ "ဖြစ်၏" ဟူသောစကားသည် " ကြိယာ ဝိသေသကာ ဥပသဂ္ဂါ " ဟူသော ပရိဘာသာနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဒေါသရောက်၏၊ ဤသို့ သူအပြစ်တင်ခြားအံ့၊ ရတ္တိဝါစကဖြစ်၍ ဒဗ္ဗဝိသေသက ဖြစ်သော အဘိသဒ္ဒါသည် ဝါစကအားဖြင့်ဒြဗ်ကို ဟောလျှင်းမှုလည်း လက္ခဏိကအားဖြင့် ဉာဏ လက္ခဏာ ကြိယာကိုလည်း ဟောပါ၏၊ ထို့ကြောင့်သင့်၏ဟုဖြေ၊ ဝါ- အဘိသဒ္ဒါသည် သာဓန ဟောသည့်တကား၊ ကြိယာဟော မဟုတ်တကား...... သူစောဒနာခြားအံ့၊ အဘိညာတာ ဟူသောပုဒ်၌ အဘိ သဒ္ဒါသည် " အဘိညာယတိတိ အဘိညာတာ " ဟူသော ကတ္တု သာဓနကို မုချအားဖြင့်ဟော၏၊ စင်စစ်ကား ထိုကတ္တုသာဓနကိုသာ ဟောသည် မဟုတ်၊ အဘိညာဏ ကြိယာနှင့် မကင်းကောင်းရကား ထိုကတ္တုသာဓန၏ တည်ရာဖြစ်သော အဘိညာဏ ကြိယာကိုလည်း ဥပစာအားဖြင့် ဟောပါသတည်းဟု ဖြေ၊ "အဘိလက္ခိတာ"ဟူသော ပုဒ်၌လည်း"အဘိသဒ္ဒါ"သည် "အဘိလက္ခိယန္တိတိ"ဟူသောဝိဂ္ဂဟာ ဖြင့် အဘိလက္ခိတဗ္ဗ ဖြစ်သော ညဉ့်ဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မသာဓနကို မုချအားဖြင့် ဟော၏၊ စင်စစ်ကား ထိုကမ္မသာဓနကိုသာ မဟော၊ လက္ခဏာ ကြိယာနှင့် မကင်းကောင်းရကား လက္ခိတဗ္ဗဖြစ်သော ကမ္မ သာဓန၏ တည်ရာဖြစ်သော လက္ခဏာကြိယာကိုလည်း ဥပစာရ အား ဖြင့် ဟောပါသည်ဟု ဖြေ၊ ခဲရပ်၊ ဤမျှတည်းနှင့် နားမလည်မူ မဏ်ိဳပ ကိုလည်း လေ့ကျက်၊ သဒ္ဒဝုတ္တိကိုလည်း ဆင်ခြင်၊ ပူဇိတ,ပရိစ္စတ္တ နှစ် နက်၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ စောဒနာ,ပရိယာယ်ထုတ်။

အဘိဓမ္မေ-ရောယှက်ခြင်း ကင်းသော အဘိဓမ္မာ၌၊ ဓမ္မ၏အရကို သုတ် အဘိဓမ္မာကိုယူလိုမည်ထင်သည်၊ဆရာတို့မယူကြ၊အဘိဝိနယေ- ရောယှက်ခြင်းကင်းသော ဝိနည်း၌။

အဓိပ္ပါယ်ကား.....ပဋ္ဌာသတ္တိနည်းအားဖြင့် နိုးရာတွင် ထင်ရာဆိုလိုက်အံ့......၊ ရွှေ ငွေကို ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့် ယူအံ့၊ ဝဏ္ဏအလျောက်ပါရာဇိက, ထုလ္လစ္စည်း စသည်တို့တွင်.တပါးပါး, ဘဏ္ဍာဂိုးကို အရင်းပြုသဖြင့်ယူအံ့၊ပါစိတ်, မိမိဟို့ယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်, လက်ဆော့၍ယူမိအံ့၊ အနာဒရိယဒုက္ကဋ်, ဤသို့စသည်ဖြင့် ဝိနည်း၌ မရောယှက်ခြင်းကိုသိအပ်၏၊အဘိဓမ္မာ၌ ၎င်းနည်းယူ။ အချို့သောဆရာတို့ကား "သုတ်လည်း ဝိနည်းနှင့်မရော, ဝိနည်းလည်း သုတ်နှင့်မရော" ဟု ဆိုကုန်၏၊ အချို့သော ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော နောက်ဆရာတို့သည် "ဝိနည်းတရားနှင့်မရောသော ပရမတ္ထတရား, သုတ် အဘိဓမ္မာတို့နှင့် မရောသော ဝိနည်းတရား" ဟူပေကုန်၏၊ထိုဆရာတို့၏ဝါဒကိုကား 'ဝေဒနာဟောတိ' စသည်ဖြင့် ပရိတ္တိနွအရာ၌ ဆုံးဖြတ်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ထောက်သော်၎င်း, သာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပစသော များစွာသောကျမ်းတို့ကိုထောက်သော်၎င်း, ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရား အစရှိသော ရှေးရှေးသောဆရာမြတ်တို့၏ ဝိနိစ္ဆယကို ထောက်သော်၎င်း ပယ်အပ်သည့်သာ ဖြစ်၏။

ကျမ်းတပါးတို့၌ သာဓကဆောင်ပြီ၊ဤကျမ်း၌ ဆောင်လေလောစုဒ်ရှိရကား ဋ္ဌေစသည်မိန့်သော်။ တေနေတမေတဿ စသည်ကို ရှေးနည်းဆို၊တေနဝုတ္တံမဏ္ဍာတိ အာဒိနာပဒေနစွဲ။ဂါထာလည်း ပဏ္ဍာဝတ္ထု၎င်းတည်း၊ ယံ ပနေတ္တ အဝိသိဋ္ဌံ၊တံ ကား ဂါထာမဟုတ်၊ စုဏ္ဏိယတည်း။

ဋ္ဌေ–ဤဝိနည်းအစရှိသော သုံးပါးသောသဒ္ဒါတို့၌၊ အဝိသိဋ္ဌ–မထူးသော၊ဝါ–တူသော၊ ဝါ–ဆက်ဆံသော၊ ယံ ပိဋ္ဌကံ ပိဋကသဒ္ဒံ–သည်၊ အတ္ထိ–ရှိ၏၊ဝါ,ယံ ပိဋကံ ပိဋကသဒ္ဒံ–သည်၊အဝိသိဋ္ဌံ–သည်၊ဟောတိ–၏၊တံ ပိဋကသဒ္ဒံ အာဟ–စပ်။

ပုလ္လိင်ဖြစ်သောမေ့အတ္တသဒ္ဒါသည် နပုလ္လိင်ဖြစ်ပါဘိသကဲ့သို့ သဒ္ဒသဒ္ဒါလည်း နပုလ္လိင်ဖြစ်ပါ၏ ဟူလို။ ကေဗိတို့ကား ဋီကာ၌ "ပိဋကသဒ္ဒံ" ဟူသည်ကို နိစ္စပုလ္လိင်ဟု ရှုလုံးသွင်း၍ 'တံ' နှင့်သာ ယှဉ်ကုန်သည်ဟူ၏၊မဏိဒီပအလို။သုတ်သီလက္ခန်ဋီကာ, ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ၌ကား ဒုတိယန္တ ကြံ၏။မိနေ္တာ၁င်းလည်း နောက်ကိုငဲ့၍ ပိဋကသဒ္ဒံ ဆိုသည်ဟူ

၏၊ ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားကား......ဧတ္ထ ဧတေသု ဝိနယာဒီသု စတူသု သဒ္ဒေသု-တို့တွင်။ ယံ ပိဋကဝစနံ အဝိသိဋ္ဌံ အဘေဒံ၊ တံ ပိဋကဝစနံ ဟုစွဲတော်မူ၏၊ အယူတော်မျှသာ ဖြစ်သည်၊ ဝစနသဒ္ဒါဖြင့် မူလဋီကာ, ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာ စသောအဖွင့်ကျမ်းတို့၌မရှိ၊ မရှိသော်လည်း ဆရာ ဝိသေသဖြစ်ရကား အာစရိယဝါဒအဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်ယူအပ်၏၊ အချို့သောသူတို့ကား ထိုထိုသို့သောကျမ်းဆရာ ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရား စသော ရှေးဆရာတို့၏ဝါဒ ဝိနိစ္ဆယသို့မလိုက်မူ၍ 'ယံ ပိဋကဂဟဏံ' ဟူ၍ပင် စွဲပြန်ကုန်၏၊ ပိဋကံစသည်ကား ဂါထာတည်း။ "ပိဋကံ ပိဋကတ္ထဝိဒူ, ပရိယတ္တိဗ္ဘာဇနတော အာဟု" ကား အရိယာ ပုဗ္ဗဍ္ဎ၊ 'တေန သမောဓာနေတွာ, တယောပိ ဝိနယာဒယော' ကား အရိယာ အပရဍ္ဎ၊ ပိဋကသဒ္ဒါကို အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိကဟူ၍ ရှေးဆရာတို့ မိန့်ကုန်၏၊ နိရုတ္တိမဉ္ဇူသာ၌လည်း 'ပိဋကသဒ္ဒေါ အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိကော' ဟူ၍မိန့်၏။ ထို့ကြောင့် ဤပရိယတ္တိဗ္ဘာဇနတော ဟူသော အနက်ကို ရည်၍ ဝိဂြိုဟ်မပြုအပ်။ ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား ထိုထိုသို့သော ပုဗ္ဗာစရိယဝါဒ, ဂဏ္ဌာစရိယဝါဒသို့မလိုက်မူ၍ ပရိယတ္တိဗ္ဘာဇန ဟူသောအနက်ကို ထင်အောင်ဖွင့်၍ ဝစနတ္ထကိုဆိုကုန်၏။ ငါတို့ကား ဆရာမြတ်တို့မှရသောနည်း လဒ္ဓေါပဒေသအလျောက် ဤကဲ့သို့သော အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌ လာသော များစွာသောအဖွင့်တို့ကို များစွာသောအားဖြင့် အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိကဟူ၍သာ ထင်မိချေသည်။ ဝစနတ္ထကို လိုမူကား ဤအနက်မှတပါး 'ပိဋကသံဃာတော' ဟူသော သဒ္ဒနီတိ, အဘိဓာန်ဋီကာ စသောကျမ်းတို့နှင့်အညီ "ကိလေသေ ပိဋ္ဌေတိ ဧတ္ထာတိ ပိဋကံ" ဟူ၍သာ ပြုလိုသည်၊ ဤသို့သော အစွမ်းအလျောက် ထင်ပချေသည်၊ ယခင်နှစ်ပါးကိုရည်၍ မိန့်သော ဓာတွတ္ထ ဝစနတ္ထစသည်ကို ကျမ်းမတွေ့ဘူးပချေ။

ယထာဝုတ္တေနေဝ နယေနကား သမာသ်တွဲခြင်း, ပရိယတ္တိဟူသော အနက်, ဘာဇနံဟူသောအနက်ကိုယူ၊ ထိုတွင် သမာသ်တွဲခြင်းကိုယူမှု ဧဝမေတေ တယောပိ ဝိနယာဒယော၌သွား၊ ပရိယတ္တိဗ္ဘာဇနကိုယူမှု ပိဋက၌သွား၊ မူလဋီကာ, သီလက္ခန်ဋီကာ, ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာတို့၌ကား "ယထာ ဝုတ္တေနာတိ ဧဝံ ဒုဝိဓေနာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန" စသည်ဖြင့်၎င်း, "ဧဝံ ဒုဝိဓတ္ထေနာတိ အာဒိနာ နယေန" စသည်ဖြင့်

ရင်း မိန့်ခြင်းကြောင့် နှစ်ပါးစုံသောသွားခြင်းကို ကြိုက်တော်မူကုန်၏ ဟု သိရ၏။ မဏိဒီပဆရာမြတ်ကား......

> ပရိယတ္တိဘာဝေါ ဘာဇနဘာဝေါစာတိ ရူမေယေဝ ဒွေ အတ္ထာ ယထာဝုတ္တေနဝ နယေနာတိ ရူမိနာ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ တသ္မာ ယထာဝုတ္တေနဝ နယေနာတိ ရူမသာ ပိဋကတ္တိ ရူမိနာဝ သမ္ဗန္ဓော ကာတဗ္ဗော၊ တံ နော တက္ကော။

ဟု မိန့်ခြင်းကြောင့် ပိဋကဥ္စ သွားခြင်းကိုသာ ကြိုက်တော်မူကုန်၏ ဟု သိရ၏၊ ကမ္မဝါရယ်တို့သဘောကား လိုင်သည့် ရှေ့ပုဒ်သို့လိုက်မြဖြစ်ရကား 'အဘိဓမ္မာစ သော ပိဋကဥ္စ' မိန့်သော်၊ ဥ တွာစကို ကောသလ္လဥ္စပ်၊ တေသုယေဝ ပိဋကေသု - တို့၌လျှင်၊ ကောသလ္လဥ္စရင်း စပ်။

နာနာပကာရ ကောသလ္လတ္ထံ-၌၊ (ပရိဒီပယေ ဝိဘာဝယေ၌စပ်) ဒေသနာ သာသနာကထာ ဘေဒံ တေသု စသော နှစ်ဂါထာကား...... ပဏ္ဍာဝတ္တ ဂါထာချည်းတည်း၊ ရှေးဂါထာကား အနက်လွယ်၏၊ ယံဒွန္ဒ တော ပရံ သုယျတိ၊ တံ ပစ္စေက မဘိ သမ္ဗန္ဓတေ ဟူရကား ဘေဒ သဒ္ဒါကို သုံးပုဒ်၌ယှဉ်။

> ပရိယတ္တိ ဘေဒဥ္စ-သင်ခြင်းအပြားကိုလည်း၊ (ဤ၌ ပရိယတ္တိကား ပါဠိဟောမဟုတ်)ဝိဘာဝယေ-၏၊ယဟိ ံ-အကြင်ဝိနည်းစသော ပိဋကတ်၌၊ ဘိက္ခု-သည်၊ယံ သမ္ပတ္တိံ စ-သို့ရင်း၊ ယံ ဝိပတ္တိံ စ-သို့ရင်း၊ ယထာ ယေဟိ ဥပါရမ္ဘာဒိ ပကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ (တို့ကြောင့်လည်းဟူ)ပါပုဏာတိ၊ တမ္ပိ သဗ္ဗံ-ကိုရင်း၊ ဝိဘာဝယေ-၏ (ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာအလို၊ ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားလည်း ရင်းနည်း ယောဇနာ၏) ယံ ပရိယတ္တိဘေဒဥ္စ ယံ သမ္ပတ္တိံ စ ဝိပတ္တိံ စ ယထာ ပါပုဏာတိ၊ တမ္ပိ သဗ္ဗံ ဝိဘာဝယေ။(မူလဋီကာ,ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာ,မဏိဒီပ, အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ စသော ခပ်သိမ်းသောဆရာမြတ်တို့၏အနက်၊ ပရိဒီပယေ ဝိဘာဝယေကား သဒ္ဒါမျှသာထူးသည်၊ အနက်တူပင် ဟု ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာ၌မိန့်၏)

ဒေသနာ သာသနာကထာ၏အထူးကား ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့် ဒေသနာမည်၏။ဘာသိတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့် သာသနာမည်၏၊ ကထေတဗ္ဗဖြစ်သော သံဝရာသံဝရစသောအနက်၏အစွမ်းဖြင့် ကထာမည်၏။ ဤကား ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာ, မူလဋီကာ, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ ဆရာတို့ အလိုတည်း။ မဏိဒီပဆရာမြတ်ကား ဒေသနာ သာသနာ ကထာ၏ ဗျာပဋိရတ္ထကား ထင်ရှား၏၊အန္တရတ္ထကား မထင်ရှား၊ထိုကို ပြခြင်းငှါ မူလဋီကာဖွင့်သည်၊ ထိုအထူးကို ပြလိုသောကြောင့် မဖွင့် ဟူ၏၊ထိုကို မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၌ ကေစိဆို၏။

ဒေသိယတိ အဋ္ဌော တောယာတိ ဒေသနာ၊ သာသိယန္တိ ဧတ္တ သတ္တာတိ သာသနံ၊ သံဝရာသံဝရာဒယော ကထိယန္တိ ဧတ္ထာတိ ကထာ၊ဤသို့ပြုံမှု ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသောဗျာပဋိရတ္ထရစေ၊အဋ္ဌကထာကို ရည်သည်။

ဒေသိယတေ အဘိသမ္ဘိယတေ ဗောဓိယတေ ဒေသနာ၊ သာသိယတေ အနုသာသိယတေ ဝိနယတေ သာသနံ၊ ကထနံ ကထာ၊ ဤသို့ပြုမှု ခါတွတ္ထ တည်းဟူသော အန္တရတ္ထ ရစေ၊ ဋီကာဖွင့်သည်ကို ရည်သည်။

တတြ တာသု ဂါထာသု-တို့၌၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပရိဒီပနာစ-ပထမ ဂါထာ၏ အနက်ကိုပြခြင်း သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဝိဘာဝနာစ-ဒုတိယ ဂါထာ၏အနက်ကိုပြခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဆရာအနက်၊ အနက်မထူးလျက် ဆိုအပ်သည်နှင့် လျော်စွာ ဆိုသည် ဟု ပါရာဇိကကဏ်ဋီကာ,အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ၌ ဆို၏၊ ရှေးဆရာတို့ကား "တတြ တေသု တီသု ပိဋကေသု "ဟု စွဲကုန်၏၊ ဂါထာနောင် တဒ္ဒ တတြ ရှိက ထိုဂါထာကို ငွံမြဖြစ်ရကား မသင့်လွန်း၊ ဂဏ္ဌိအလို ကား ပရိဒီပနာ-အကျဉ်းပြခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ဝိဘာဝနာစ-အကျယ်ပြခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဤသို့ပေး၊ ပထမ ပဒိကား သံခေပ၊ ဒုတိယပဒိကား ဝိတ္ထာရဟူ၏၊ရွှေဥမင် ဆရာတော်ဘုရားကား ပထမ ပဒိကို ပဋိကထံ ဒီပေတိ, ဒုတိယ ပဒိကို ယသ္မာ ကာရဏာဟု စွဲ၏၊ အချို့သောသူတို့ကား ဝိတ္ထာရချည်း ဟူကုန်၏။

(ပိဋကတ်တော်

အာဏာပနံ ဘိက္ခူနံ တံ တံ သိက္ခာပဒ ပရိပူရဏော ပေသနံ ပဋိယာဇနံ အာဏာ၊ အာဏော်တိဝါ ပေသတိ နိယောဇေတိ ဧတာယာတိ အာဏာ၊ တံ တံ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိ အာဏော တိဝါ ဓမ္မနာဝါ ဘိက္ခူ အဘိဘဝတိ ဧတာယာတိ အာဏာ၊ အာဏောတိဝါ ဘိက္ခူနံ တံ တံ သိက္ခာပဒံ ပညပေတုံ သက္ကော တိ ဧတာယာတိ အာဏာ၊ အာဏေတိဝါ ဘိက္ခူ အနုသာ သတိ ဧတာယာတိ အာဏာ၊ အရကိုကား အစွမ်းအလျောက် ကြံယူကြ။

အာဏာ ဗာဟုလ္လတော ဟူသည့် အလိုကား.....အပ္ပက အားဖြင့် ဝေါဟာရ ပရမတ္ထတို့ကိုလည်း ဟောအပ်ဟူလို၊ ဝိသေသေန သတ္တာနံ မနံ ဟရတီတိ ဝေါဟာရော၊ ဝေါဟာရ ဗာဟုလ္လစသည်၌ ရှေးနည်း ယူ၊အာဏာ ဒေသနာကား သတ္တဝါကိုစွဲ၍တွင်သည်၊ပရမတ္ထဒေသနာ ကား သဘာကိုစွဲ၍ တွင်သည်၊ (အထူး) အာသယဟူသည် ဒိဋ္ဌိ, ပညာစသည်တည်း၊အနုသယဟူသည် မပယ်ရသည်ကို ပဓာနပြုသော အားဖြင့် ရာဂစသည်ကိုယူ၊စရိုက်ဟူသည် အားကြီးသော ရာဂစသည် ကိုယူ၊ အဓိမုတ္တိဟူသည် ဟီနစသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုယူ၊ အဇ္ဈာ စာရဟူသည်ကား သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကြူးခြင်းတည်း၊ အဘိဓမ္မာဂဏ္ဌိ အလို၊ ဝါ အာသယဟူသည် ဒိဋ္ဌိ, ဉာဏ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ပါရာ ဇိကဏ် ဋီကာ၌.....

သဿတုစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိစ, ခန္တိစေဝါ နုလောမိကာ၊
ယထာဘူတဉ္စ ယံ ဉာဏံ, ဧတံ အာသယ သဒ္ဒိတံ။

ဟု မိန့်သကည်း။

အနုသယ ဟူသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ စသော ခုနစ်ပါးတည်း၊ စရိုက်ဟူသည် ရာဂ စရိုက် စသော အကျဉ်းအားဖြင့် ခြောက်ပါး, အကျယ်အားဖြင့် ခြောက်ဆဲ့သုံးပါးကိုယူ၊ ဝါ-သုစရိုက် ဒုစရိုက်ကို ယူ။ အဓိမုတ္တိဟူသည် ယနေ့ရှင်ဖြစ်အံ့သည်,ရဟန္တာဖြစ်အံ့သည်၊ဤသို့ ပဗ္ဗဇ္ဇာစသည်သို့ ညွတ်သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း၊ ဝိနည်းဂဏ္ဌိ အလို။ဆရာဓမ္မပါလကား ပုဗ္ဗစရိုက်၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တဝါတို့၏အလွန်

ပြန့်ပွားရေးမှု)

နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟု ဆို၏၊ ထိုစရိုက်သည် ဟီန, ပဏီတအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိ၏။

ယထာဓမ္မံ၌ ယထာကား မူလဋီကာအလိုသော် ဝိစ္ဆာ၊ အနုဋီကာ အလိုသော် အနုရူပ၊မရှုသာရတ္တ ဒိပနီအလိုသော် ဝိစ္ဆတ္တ တသဒ္ဒတ္တ။

သံဝရာသံဝမှု၌ အကား အသေက္ခာဓမ္မာကဲ့သို့ဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဝါရိတ္တ, စာရိတ္တအစဉ်အတိုင်း ဟပ်၊ အဘိဓမ္မာဂဏ္ဌိအလို။ များစွာသောကျမ်း တို့၌ကား ဝုဒ္ဓိဟူ၏၊မိန္တောင်းကား အနုဒရာကညာကဲ့သို့ ချဒ္ဒကအနက် ဟောကြ၍ ပါရာဇိက,သံဃာဒိသိသ်သည် သံဝရ၊ချဒ္ဒကအာပတ်ငါးချ သည် အသံဝရဟု မိန့်၏၊ သို့ယူသော် သဿတ, သို့ယူသော်ဥစ္ဆေဒ စသည်ဖြင့် ဟောခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌန မည်၏၊ နာမ်ရုပ်အစုကိုပိုင်း ခြားနိုင်သောသူအား ရာဂစသည်မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် 'ရာဂါဒိပဋိပက္ခ' ဆိုသည်။

ဆရာ......ဒေသနာ သာသနာ ကထာအပြားကိုဆိုပြီ၊သိက္ခာပဟာန ဂမ္ဘီရအပြားကိုမဆိုပြီလော ရှုဒ်ရှိရကား 'တိသုပိ စေ တေသု' စသည် တက်သော်၊ထိုကို ချဲ့လိုရကား တထာဟိ တက်သော်။

တထာ တံ ဝစနံ-ကို၊ ဟိ ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဝါ, ဟိ ဝိတ္ထာ ရိသာဝိ-အံ့။

အဓိသိက္ခာဟူသည် ကာမာဝစရကုသိုလ်တည်း၊ အဓိစိတ္တကား မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်တည်း၊ အဓိပညာကား လောကုတ္တရာ ကုသိုလ် တည်း။သိလရှိသောသူသည် ကိလေသာကို မလွန်ကြူးရကား'ကိလေ သာနံ ဝိတိက္ကမ ပဋိပက္ခတ္တာ သိလဿ' ဆိုသည်၊ နောက်နောက်တို့၌ လျော်စွာဆို။

ဒုစ္စရိတသံကိလေသ ပဟာနံ-ဒုစရိုက်တည်းဟူသော ညစ်ညူးစေ စေဘတ်သော ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလေသ ပဟာနံ-တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော ညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို။

ဆရာ......သိက္ခာပဟာနကိုဆိုပြီ၊ဂမ္ဘီရကိုမဆိုပြီလောစုဒ်ရှိရကား ဧကမေကသ္မိံ စေတ္ထ စသည်တက်သော်။ 'တိသုပိ စေ တေသု ဧတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓာ' ဟူသောပါဌ်၌ တိသုပိစေတေသု ဟူသော

[(ပိဋကတ်တော်

အာခါရသည် အတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓတို့၏ကား အာခါရဖြစ်သော် ဖြစ်တန်စေ၊ ဓမ္မ၏ အာခါရ အသို ဖြစ်ကောင်းအံ့နည်း ဟူမူကား...... အပေါင်းဖြစ်သောပါဠိသည် အဖိတ်ဖြစ်သောပါဠိ၏ တည်ရာဖြစ်သော ကြောင့် ဖြစ်ကောင်း၏ဟူလို။ ထိုသို့ဆိုသဖြင့် ဝိဇကသဒ္ဒါကား သမု ဒါယကို ဟော၏၊ဓမ္မသဒ္ဒါကား အဝယဝကိုဟော၏ ဟူလိုသတည်း၊ ဓမ္မဟူသည်မနသာဝဝဏ္ဏာဝိတပါဠိကိုယူ၊အတ္ထဟူသည် ပါဠိ၏ အနက် ကိုယူ၊ ဒေသနာဟူသည် နှုတ်မြွက်၍ ဟောသော သဒ္ဒပညတ်ကိုယူ၊ ပဋိဝေဓ ဟူသည် ပါဠိအနက်နှစ်ပါးကို သိသောဉာဏ်ကို ယူ။ ဓမ္မ စသည်သာ ဂမ္ဘီရ ဖြစ်ကောင်းတုံအံ့၊ ဝိနည်း စသည်ကား အဘယ် ကြောင့် ဂမ္ဘီရဖြစ်ကောင်းအံ့နည်းဟူမူကား ထိုဓမ္မစသည်တို့၏ဂမ္ဘီရ မည်သည် အဖြစ်ကြောင့် ဝိနည်းစသည်လည်း ဂမ္ဘီရမည်၏ဟူလို။

ဒုက္ခောဂါဠှောဟူရာ၌ ပဒိပေဝသည် ဒုက္ကရဖြစ်ရကား ဓမ္မအတ္ထ သည် ဒုက္ခောဂါဠှ ဖြစ်၏၊ ဒေသနာဉာဏ်သည် ဒုက္ကရဖြစ်ရကား ဒေသနာလည်း ဒုက္ခောဂါဠှဖြစ်၏ဟု ယူ။

သဒ္ဒါအနက် စသည်ဖြင့် ဂမ္ဘီရအဖြစ်ကိုပြပြီး၍ အကြောင်းအကျိုး စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ပြလိုရကား အပရော နယော မိန့်သော်။

ဓမ္မာဘိလာပေါ ၌ ဓမ္မကား .....အဝိပရိတတ္တ ဟော ဟူ၏၊ ဓမ္မကို အကြောင်းယူ၊အတ္ထကို အကျိုးယူ၊ဒေသနာကို သဒ္ဒပညတ်ယူ၊ပဋိဝေဓ ကိုကား အဝိဇ္ဇာကား အကြောင်း, သင်္ခါရကား အကျိုး၊ သင်္ခါရဖြစ် သည်ကား အဝိဇ္ဇာကြောင့်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာကား သင်္ခါရကို ဖြစ်စေ သတည်း၊ ဤသို့ အကြောင်းနှင့်လျော်စွာ အကျိုး, အကျိုးနှင့်လျော်စွာ အကြောင်းကိုအာရုံပြုသဖြင့် သိသောလောကီဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း, သမုဒယသစ္စာကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်၏၊ သမုဒယကား အကြောင်း, ဒုက္ခသစ္စာကား အကျိုး၊ ဒုက္ခကို သမုဒယပြုသတည်း၊ ဤသို့အကြောင်း နှင့်လျော်စွာအကျိုး, အကျိုးနှင့်လျော်စွာ အကြောင်းကိုသိသော လော ကုတ္တရာ ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း, ထိုသို့ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို သိပြီးမှကား 'အဝိဇ္ဇာဟောတုသင်္ခါရာ ဟောတုသမုပ္ပန္နာ၊အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ပစ္စယုပ္ပန္နာ''ဟူ၍ သဒ္ဒပညတ်ကို သိသော လောကီ လော ကုတ္တရာဉာဏ်ကိုလည်းကောင်းယူ၊ ထိုကိုရည်၍ ''ဝိသယတောစ အ္ဓ

သမ္မောဟတော”စသည်ကိုမိန့်သတည်း၊ခဲ့ဝ။ ဂဏ္ဌိဆရာကား “ယဒနိစ္စံ၊တံဒုက္ခံ၊ယံဒုက္ခံ၊တဒနတ္တာ”ဟူသော ပါဠိကို ဆောင်၍ သင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စဖြင့်ရှုခိုက် အနိစ္စ၌ ဝိသယ၊ ဒုက္ခ အနတ္တတို့၌ အသမ္မောဟ၊ လောကီ။ လောကုတ္တရာ၌ကား နိရောဓသစ္စာကား ဝိသယ၊ သစ္စာသုံးပါးကား အသမ္မောဟဟု ဆိုတော်မူ၏၊ မူလဋီကာ စသောဆရာတို့ကို ကေစိဆို၏၊မိန့်ခြင်းကား လောကီ၌ကား ဝိသယသာ၊လောကုတ္တရာ၌ကား ဝိသယ,အသမ္မောဟနှစ်ပါးကို ရကောင်းပါ၏ဟု မိန့်၏၊ခဲ့ရင်။ ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့သည် လောကုတ္တရာ အခိုက်၌ အတ္ထ၏ အရကို ဖိုလ်, ဓမ္မ၏အရကို မဂ်တရား, နိဗ္ဗာန်တရားကို ယူအပ်၏ဟုဆို၍ ဋီကာပါဌ်ကို ဆောင်ကုန်၏။ ဋီကာမကျ၊ ထိုထိုသို့သော ယောဇနာ, အနု, မဓု,သာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပ,ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ,ဂဏ္ဌိတို့တွင် တစုံတခုသောကျမ်း၌မရှိ။

အဘိသမယမှ တပါးသော အဝဗောဓကို ပြလိုရကား “တေသံ တေသံ”စသည်မိန့်သော်။ ရှေးကား ဘာဝ, ကတ္တု, ကရဏ သာဓန နောက်ကား ကမ္မသာဓန၊ ဤမျှသာ ထူးသည်။

ဓမ္မစသည်တို့၏ ဂန္တိရမည်သဖြင့် ဝိနယစသည်တို့၏လည်း ဂန္တိရအနက်ကိုပြလိုရကား ဣဒါနိ ယသ္မာ ဧတေသု စသည်မိန့်သော်။

ဧတ္ထ ပန ဧတိဿံ ဂါထာယံ-၌၊ ဧဝံ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော -၏၊
(ထည့်သည်)တိသု ပိဋကေသု-တို့တွင်၊ ကော ကသ္မိံ ပိဋကေ -၌၊
(ထည့်ရမည်)တိဝိဓော-သော၊ ပရိယတ္တိဘေဒေါ- သင်ခြင်းအပြားကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ ဟိကထံ ဒဋ္ဌဗ္ဗောကားစွဲ။

အလဂဒ္ဒူပမာ၌ ဂဒကား ဝိသ အနက်ဟောသည်၊ အလံကား ပရိယတ္တ,ပရိပုဏ္ဏ အနက်ဟောသည်၊အလံ ပရိယတ္တော ပရိပုဏ္ဏော ဂဒေါ အဿ အတ္ထီတိ အလဂဒ္ဒေါ၊ ဝါ အလံ ဇီဝိတ ဟရဏော သမတ္ထော ဂဒေါ အဿာတိ အလဂဒ္ဒေါဟုဝိဂြိုဟ်ပြု၊မဏိဒီပစသော များစွာသော ကျမ်းတို့၌ လာသောနည်း၊ အဘိဓာန်ဋီကာ၌ကား အရံ သီဃံ ဂစ္ဆတီတိ အလဂဒ္ဒေါ၊မဿ ဒေါ၊ ရဿ လတ္တဉ္စ ဟု မိန့်၏။

ဥပါရမ္ဘံ ဥပါရမ္ဘာ၊ ခုဒ္ဒက ဝတ္ထု, ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ အလို၊ ဥပဂတွာ ပရေသံ ဝိတ္တဿ အာရမ္ဘံ ဝိကောပနံ ဥပါရမ္ဘော၊

[ပိဋကတ်တော်

(အဘိဓာန်ဋီကာအလို)အာဒိဖြင့် ဒဗ္ဗစသည်ကိုယူ၊ဒဗ္ဗနံ ဥဿုပနံ အဘ္ဘုဂ္ဂါနံ ဥက္ခိပိတွာ ကထနံ ဒဗ္ဗော၊ မက္ခနံ မက္ခော၊ ပလာသနံ ပလာသော၊ (ဍာသော, မစ္ဆေရ, မာယာ, သာဌေယျ စသည်ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်။)

ယံဒုဂ္ဂဟတံ - အကြင်မကောင်းသဖြင့် သင်ခြင်းကို၊ သန္တာယ-ရည်၍၊ သေသျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော။ပ။ ခမ္ဘာနံ တိ ဍာဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-၏။

''သန္တာယ ဝုတ္တံရှိက၊ သန္တာယ၏ ကံကား အဝုတ္တ၊ ဝုတ္တံ၏ ကံကား ဝုတ္တလာမြဲ''ဟူရကား ယံ ကို သန္တာယ၌ အဝုတ္တကံစပ်၊ ဍာဒံ ဝစနံကို ဝုတ္တံ၌ ဝုတ္တကံစပ်၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား အာကာရ ပေးကုန်၏၊ နိယံ လက္ခဏာနှင့်မညီ၊ ထိုသို့သော ပါဠိအဋ္ဌကထာ အနုတို့၌ သေယျ ထာဒိကား ဟုတ်သည်လည်းရှိ၏၊ မဟုတ်သည်လည်းရှိ၏၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ကား ဟုတ်သည်ချည်းတည်း။

ဘောဂေဝါ - အစွေ၌လည်း၊ ဘောဂေါတိ သရိရောဟု ကျမ်းဆရာတို့ မိန့်ရကား ''ဘောဂေဝါ-ကိုယ်၌လည်း'' သော်လည်းပေး၊ နင်္ဂုဋ္ဌေဝါ-အမြီး၌လည်း၊ ပါဒေပတိ ဂစ္ဆတိ ဝိယ ဖြေတေန နင်္ဂုဋ္ဌတိတိ နင်္ဂုဋ္ဌော၊ ဝိဂ္ဂြိုဟ်၊ အင်္ဂမနေ ဌော၊အသု၊ ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ မိန့်၏၊ ဟတ္ထေဝါ - လက်၌လည်းကောင်း၊ ဗာဟာသဝါ - လက်ရုံး၌ လည်းကောင်း၊ ဟရတိ ဖြေတေနာတိ ဟတ္ထော၊ ပဟတိ ယာယာတိ ဗာဟာ၊ ဝိဂ္ဂြိုဟ်၊ ဟတ္ထေဝါ ကား လက်ဖျား ကသည် လက်ကောက်ဝတ်၊ ဗာဟာယကား လက်ကောက်ဝတ်ကသည် မောင်းရင်းကိုယူ။

တေသံခမ္ဘာနံ-တို့၏၊ အတ္ထံ-အနက်ကို၊ ဝါ-အကျိုးကို၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ န ဥပ ပရိက္ခန္တိ - မဆင်ခြင်ကုန်၊ ဤ၌ အတ္ထကို ဘာသိတတ္ထ, ပယောဇနတ္ထနှစ်ပါးယူ၊န ဥပပရိက္ခန္တိ၌ ဥပရှေး,ပရိ ရှေးရှိသော ဣက္ခ ဓာတ်သည် ဒဿနတ္ထ အင်္ဂတ္ထနှစ်ပါး၌ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း ဤ၌ ဒဿ နတ္ထ၌သာ ဖြစ်၏၊ အင်္ဂတ္ထ၌မဖြစ်၊ ထိုဒဿနတ္ထ၌လည်း စက္ခုလောစန မဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအရာ၌ သီလကို ဟောတော်မူ၏၊ သမာဓိကို ဟောတော်မူ၏၊ ပညာကို ဟောတော်မူ၏၊ ဝါလည်း ဤ သီလ စသည်ကို ဖြည့်အံ့၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပဋိဝေ က္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မဆင်ခြင်ကုန်၊ မယူကုန်၊ မစုံစမ်းကုန်ဟူလို၊ဘာသိ

တဏ္ဍကို ရည်သည်၊ ပယောဇနဏ္ဍယူ၍ ဆိုသော်ကား...... ဤအရာ၌ သီလကို ဟော၏၊ သမာဓိကို ဟော၏၊ ပညာကို ဟော၏၊ ငါလည်း သီလ စသည်ကို ဖြည့်မှ သင်ကျိုး ရှိပါအံ့၊ သီလသည် သမာဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သည်၊ သမာဓိသည် ဝိပဿနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သည် ဟူ၍ ပရိယတ္တိကို သင်သောအကျိုးကို မရူးစမ်း မဆင်ခြင်ကုန် ဟူလို၊ (၁၆၏)

နနိဇ္ဈာနက္ခမန္တိ-ဆင်ခြင် ခြင်းကို မခန့်ကုန်၊ ဤ၌ နိဇ္ဈေးရှိသော ဓာတ်သည် စိန္တန, ဈာပန အနက်ကိုမဟော၊ ပေက္ခန အနက်ကို ဟောသည်၊ ခမဓာတ်သည် ရောစနဏ္ဍကို ဟောသည်၊ သဒ္ဒဏ္ဍကား မနှစ်သက်ကုန်ဟူလို၊ အဓိပ္ပါယ်ဏ္ဍကား ထိုအနက်တို့သည် ထိုအကျိုး တို့သည် ဆင်ခြင်ခြင်းကို မခန့်ကုန်,မနှစ်သက်ကုန်ဟူလို။

ဉာတိ ဇဝံ ဇောာယ ပရိယတ္တိယာ-ဤသို့တရားတော်ကို သင်သည် ရှိသော်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ မဏိဒီပဋ္ဌကား ကရိယာ်းဟူ၏၊ ဤသို့ပေးမှု ဉာတိ သဒ္ဒါသည် ဟေတုစသည်၌ မဖြစ်၊ ဇဝံ သဒ္ဒါ၏ အနက်၌ဖြစ်၏၊ ဇဝံ သည်လည်း နိဒဿနဏ္ဍ စသည်၌မဖြစ်၊ ဉာမသဒ္ဒါ၏ အနက်၌ ဖြစ်၏၊ ဉာမပရိယာယ်ဖြစ်သော ဇောာယသည်လည်း တပါးကိုမစွဲ၊ပရိယတ်ကို စွဲ၏၊ ပမောက္ခ၌လည်း ကရိယာ်းဖြစ်၏ဟူလို။

ဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသာစ – မိမိ၏ အထက်၌ သူတပါးတို့သည် တင်အပ်သော အပြစ်၏ လွတ်ခြင်း အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဤသို့ ပေးမှု ဝါဒသဒ္ဒါ၏ ရှေ့၌ ပရေဟိ အာရောပိတ သဒ္ဒါကျေသည်၊ ဝါဒ သဒ္ဒါလည်း မိစ္ဆာဂဟဏ စသည်ကိုမဟော၊ နိဂ္ဂဟကိုဟော၏၊နိဂ္ဂဟ ဟူသည်လည်း ဒေါသတည်း၊ ဝါဒနှင့် ပမောက္ခကိုလည်း 'ဝါဒသ ပမောက္ခော'ဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ကြံ၊"ဝါဒတော ပမောက္ခော "ဟု ပဉ္စမီ တပ္ပုရိသ်မကြံလင့်၊ အာနိသံသ ဟူသည်လည်း ပယောဇနဏ္ဍဟူလို၊ အပါဒါန်ကား " အဏ္ဍဝါဒတော "ဟု ခံ၊ ဝါ ဉာတိဝါဒပ္ပမောက္ခာနိ သံသာစ-ထိုထိုသို့သောသူတို့သည် တင်အပ်သောအပြစ်၏ လွတ်ခြင်း အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဤသို့ပေးမှု အက္ခရာပါဒယော၌ အဝိသဒ္ဒါ သည်'တေစ'ဟူသော ပုဒ်အနက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ရင်း, 'သုတ္တံ့အနပေက္ခိ တွာ အဏ္ဍာဒယောပိ'ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်၌ ပိသည်'ယေ'ဟူသော

[ပိဋကတ်တော်·

အနက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ရင်း ဤ၌ ဣတိသဒ္ဒါသည်လည်း 'သောသော' ဟူသောပုဒ်၏ အနက်၌ ဖြစ်၏ဟူလို၊ အချို့သော သူတို့သည် ''ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ''ဟု ယောဇနာကုန်၏၊ 'ဆဗ္ဗိတပ္ပုရိသော နပဥ္စမီတပ္ပုရိသော' ဟု မဏိဒီပ၌ ဆိုရကား မသင့်။

ဥပါရမ္ဘာနိသံသာဝေ ဟူသည်ကား သူတပါးတို့၏အယူ၌ ဒေါသာရောပန အပြစ်တင်လို၍ သင်သည် ဟူလို၊ ဣတိပါဒပ္ပမောက္ခာ နိသံသာဝေ ဟူသည်ကား မိမိ၌ သူတပါးတို့ တင်သော အပြစ်ကို လွတ်စေလို၍ သင်သည်ဟူလို၊ ဝါဒ သဒ္ဒါသည် ဒေါသတ္ထ, ဂရဟတ္ထ နှစ်နက်၌ ဖြစ်၏၊ ခဲရပ်၊ယဿစ၌ စ,ကား အသခါရထာ၊

ယဿ သိလာဒိ ပူရဏာဿဝေ-၏လျှင်၊ ဝါ ယဿမဂ္ဂဖလ နိဗ္ဗာနဿ-၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ ကုလပုတ္တာ-တို့သည်၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဉာယေန-ဖြင့်၊ ပရိယာပုဏန္တိ-ကုန်၏၊ ဤကား မူလဋီကာ, သီလက္ခန်ဋီကာ, မရသာရတ္ထဒီပနီ စသော ကျမ်းတို့နှင့်အညီတည်း၊ ဤ၌ သီလာဒိ ပူရဏာဿ အတ္ထာယ ဟု သမ္ဗန်သမ္ဗန္ဓိဆိုသည်ကား ''ဗုဒ္ဓဿ အတ္ထာယ ဘိက္ခုဿ အတ္ထာယ စီဝရံ ဥပေက္ခဍ်ံ'' ကဲ့သို့ အဘေဒ ဘေဒူသမ္ဗန် ဟူလို။

ယဿ ဥပါရမ္ဘ ဣတိဝါဒပ္ပမောက္ခဿ-၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ ဤ၌ကား ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ, ဂဏ္ဌိ, အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာတို့နှင့် အညီတည်း၊ အဿဓမ္မဿ-၏၊ တဥ္စ၌ စ,ကား အသခါရထာ၊နာနုဘောန္တိ၌ ယှဉ်၊ တံ အတ္ထံ - ထိုသီလစသောအကျိုးကို၊ မူလဋီကာ စသည်အလို၊ ဝါ ဥပါရမ္ဘစသော အကျိုးကို၊ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ စသည်အလို၊ မဏိဒီပကား ရှေးကိုကြိုက်သည်။

တေ မောဃ ပုရိသာ-တို့သည်၊ နာနုဘောန္တိ ဧဝ-ကုန်လျှင်တည်း။

ရှေးပရိယာပုဏာန္တိနှင့်သာ တုလျာဓိကရဏဖြစ်သည်၊ နိဿရဏာ အလို့ငှါ သင်ခြင်းသည် ဉာယတည်း၊ အလဂဒ္ဒူပမာ သင်ခြင်းသည် အညာယတည်း၊ တေသံ တေဓမ္မာ ဒုဂ္ဂဟိတာ၌ ဒုဂ္ဂဟိတာ ကား ဟေတု အန္တောဂဓ ဝိသေသန၊ သဒ္ဒါတတ်သော ဆရာတို့ ကား ဟေတု မန္တ ဝိသေသန ဟူကုန်၏၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား 'ဂေယ္ယာ, သေမ္မော၊ ဃငုံ,အာယု စသည်ကဲ့သို့ ကာရကရူပစာအားဖြင့် ထိုဓမ္မလျှင်

အမွန်ရှိသော ဥပါရမ္ဘစသည်ကို ဓမ္မဟု ဆိုပါသည်၊ ဤအရာများသည် ခဲသည်ချည်း၊ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ဆင်ခြင်ကုန်ရာ၏။

တံ ကိဿဟေတု၌ 'တံ သံဝဏ္ဏနံ ကိဿ ဟေတု'ဟု ယောဇနာ၊ 'ယံ သန္ဓာယ'စသည်၌ အလင်္ကာရူပမာ၌ သေယျထာပိစသည်အတိုင်း ပြန်၍ယူ၊ "ဘောဂေဝါ, နဂ္ဂေဝါ"အရာ၌ ဂိဝါယံ ထည့်၊ သည်နည်း ချည်း သင့်အောင်ယူလေ။

ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ-သိပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ဝါ-သိပြီးသော အရဟတ္တမဂ်ရှိသော၊

ရှေးနည်းကား......မဏိဒီပယောဇနာ၊ နောက်ကား ဂဏ္ဌိ၊ "န ကုပ္ပတီတိ အကုပ္ပံ"၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသမျှသည် "အကုပ္ပ"သဘောချည်း ဖြစ်လျှင်းမူလည်း မိမိတို့၏ အမည်ကို စွန့်ရကား အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ 'အကုပ္ပ'ယူလေသည်၊ မဏိဒီပ ဝစနတ္ထနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်း သည် မညီလွန်း၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်)

"ဒိဋ္ဌာသဝေါ ကေဝလံ"၌ "ကေဝလ"၏ အဓိပ္ပါယ်ကား "ဥပါရမ္ဘ ပရိဉ္ဉာတဂ္ဂနိဿ"စသည်နှင့် မရောဟူလို။

"ပဝေဏီ"ကား ဓမ္မ၏ ပဝေဏီတည်း၊ "ဝံသ"လည်း ဓမ္မ၏ ဝံသ တည်း၊ ဤ၌ ဝံသကား "ဂုဏာနုသိဋ္ဌန ဂုဏာနုသမ္ဗန္ဓ"၌ ဖြစ်သည်၊ ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား ဝံသကား ဘုရား၏ဝံသ၊ အနက် တရားကိုယ် အားဖြင့်ကား "ပဝေဏီ"တခုသာတည်း၊ "အမ္ဗာကံ ရညော ဝံသာနု ရက္ခိတော"၌ မင်း၏ ဥစ္စာဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို "ဝံသ" ဆိုသကဲ့သို့ ယူဟူ၏။

ပုထုဇန်တို့ သင်ခြင်းကား အလဂဒ္ဒူပမာ, နိဿရဏတ္ထ နှစ်ပါး ရသင့်၏၊ သေက္ခတို့ကား နိဿရဏတ္ထသာ၊ ရဟန္တာတို့ကား ဘဏ္ဍာ ဂါရိကသာ၊ ပုထုဇန်တို့သည် ပဝေဏီကို စောင့်ခြင်းငှါ သင်သော် လည်း ဘဏ္ဍာဂါရိကမဖြစ်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ပြုဘွယ် ကိစ္စ ရှိသောကြောင့်တည်း ဟု မဏိဒီပ, သာရတ္ထ ဒီပနီတို့၌ ဆို၏၊ ဆရာတို့ကား 'ဘဏ္ဍာဂါရိက'လည်း ရကောင်း၏ဟု ဝါဒဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ ဝါဒကိုကား မဏိဒီပ, သာရတ္ထဒီပနီ စသော ဋီကာ

(ပိဋကတ်တော်

ဆရာပင် မိန့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, အဋ္ဌကထာ၌ပင် " ကေဝလံ " သဒ္ဒါနှင့် မိန့်သောကြောင့်ရင်း ပယ်အပ်တော့သည်သာ။

" တာသံ ယေဝစ "၌ " ဝေလည်းဆို, စလည်းဆို, ကုန်းအို ဖျာရက်နည်း" ဟူသော စကားနှင့်အညီ 'ဝေ' သဒ္ဒါဖြင့် ပါပုဏ်တဖွဲ ဖြစ်သော အဘိညာဏ်, ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ မရှိခြင်းကိုကန့်၊ 'စ' သဒ္ဒါ ဖြင့် ထိုတရားတို့၏ ဧကဒေသအားဖြင့် ရှိခြင်းကိုပြ၊ ဒုတိယ, တတိယ ဝေ စသည်၌လည်း ဤနည်းယူ၊ ဒုတိယ 'ဝေ' ဖြင့် အဘိညာဏ်၌ ဝိဇ္ဇာ ဝင်ရကား ပဋိသမ္ဘိဒါကိုသာကန့်၊ တတိယ၌ 'တဗ္ဗေဝ' ဟု 'ဧဝ' နှင့် ဆိုပြန်သည်ကား ပဋိသမ္ဘိဒါ၏ အဘိဓမ္မာ၌သာလျှင် ပဘေဒအားဖြင့် ဟောသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြေသည်။

အဋ္ဌရထာ-အခင်း၊ ပါဝရထာ-အရုံ (ဘုံမတီးလည်း ဟူ၏)

ဥပါဒိန္နကဖသာဒီသု - မိန်းမအတွေ့ စသည်တို့၌၊ (မေထုန်ကို ရည်သည်) ဟိ, သစ္စံ-မှန်၏၊ တထာဟံ ဘဂဝတာ။ပ။ ယာတိ-ဟူ၍၊ အရိဋ္ဌေန-မည်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ (ဤသို့ ကဏ္ဍားထည့်၍ သမ္ဗန်) အန္တရာယိကာ-မင်္ဂ, ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ-ကုန်၏၊ ဝါ ယေဓမ္မာ-တို့ကို၊ အန္တရာယိကာ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-ကုန်၏၊ တေဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပဋိသေဝတော-အား၊ ယထာ ယေန ပကာရေန-ဖြင့်၊ အန္တရာယ-ငှာ၊ နာလံ အသမတ္ထာ-နိုင်၊ တထာ တေန ပကာရေန-ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒေသိတံ - သော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ အဟံ-သည်၊ အာဇာနာမိ-သိ၏၊ (ဤသို့ ယောဇနာလေ) တတော တသ္မာ ကာရဏာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ (ကဏ္ဍားထည့်၊ အရိဋ္ဌကိုသော်လည်း ကဏ္ဍားထည့်)' ဒုသီလ ဘာဝံ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။

ထိုအရိဋ္ဌသည် "ဗဟုသုတ ရေ ဓမ္မကထိက"ဖြစ်၍ ကမ္မန္တရာယ်, ဝိပါကန္တရာယ်, ကိလေသန္တရာယ်, ဥပဝါဒန္တရာယ်, အာဏာ ဝီ တိက္ကမန္တရာယ်အားဖြင့် ငါးပါးတို့တွင် လေးပါးကိုသာသိ၏၊ဝိနည်း၌ အကောဝိဒ ဖြစ်ရကား နူးညံ့သော အတွေ့ခြင်း အတူတူလျက် အဘယ် ကြောင့် မအပ်မည်နည်း ဟု ရှုံ့ရင်းသော လျှော်မျှင်နှင့် သိမ်မွေ့သော ချည်ကို စပ်သကဲ့သို့, မုန်ညင်းသီးငယ်နှင့် မြင်းမိုရ်တောင်ကို နှိုင်းဘိ

သကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား ပါရာဇိကကို ပညတ်သည်ကား အပြစ်မရှိဟု အာဏာစက် တည်းဟူသော ဒေသနာကို ဒဏ်ပေးလျက် အယူမှား သော စကားကို ဆိုသတည်း။

'အဓိပ္ပါယံ အဇာနန္တော'ဟူသည်ကား ဤ'စဏ္ဍာရော မေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ' ဟူသော ဒေသနာသည် ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော သမုတိဒေသနာတည်း၊ ပရမတ္ထဒေသနာမဟုတ်၊ ဤသို့သော ဘုရား အလိုတော်ကို မသိမူ၍ အယူမှားသည် ဟူလို၊ "စဏ္ဍာရော "ဟူသည်ကား "အတ္တပဋိတ ပဋိပန္န "စသော ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်ကို ယူ။

ဒုဂ္ဂဟိတံ-မကောင်းသော အယူကို မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊ (ဤသို့ ဆရာတို့ ပေးကုန်၏၊ မဏိဒီပအလိုကား ဤသို့ မပေးလို) ဒုဂ္ဂဟိတံ-မကောင်းသဖြင့် ယူသည်ဖြစ်၍၊ ဂဏှာတိ-၏၊ (ဤသို့ ဘာသ နှပိုး ပေးလိုသည်) အတ္တနာ-သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန- မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ, အတ္တနာ-မိမိ၏၊ဒုဂ္ဂဟိတေန- မကောင်းသောအယူဖြင့်။ (မဏိဒီပအလို)

ထိုတွင် 'ကတ္တား'ပေးသော် 'ဓမ္မ'ရ၏၊ ဓမ္မဖြင့် ဘုရားစသည်ကို မစွပ်စွဲနိုင်ရာ၊ 'သမ္ဗန်'ပေးမူ မကောင်းသော ယူခြင်းရ၏၊ ထိုဝါဒဖြင့် ကား စွပ်စွဲနိုင်ရာ၏၊ဓမ္မ၏အရကို မိစ္ဆာဝါဒတည်းဟူသော မိစ္ဆာဓမ္မ ကိုယူမူကား သင့်၏၊ထိုကိုရည်၍ မဏိဒီပဆရာမြတ်မိန့်သည်ဖြစ်ရာ၏။

ဈာမာနိ အစိန္တေယျာနိ-ဤ မကြံအပ်, ကြံခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော တရားတို့ကို၊ စိန္တေတုံ အသက္ကုဏေယျာနိ။ 'စတ္တာရိ'သရုပ်ကား ဗုဒ္ဓ ဝိသယ,ဈာနဝိသယ,ကမ္မဝိပါက ဝိသယ,လောကဝိသယလေးပါး။

ဥမ္မာဒဿ-သူရူး၏၊ ဝိဃာတဿ-ပန်းခြင်း၏။ 'အယမ္ပိ ဂါထာ'၌ 'ပိ'ကား ရှေးဂါထာကိုပေါင်း။

ဇေဝံ-သို့၊ နာနပ္ပကာရတော-ဖြင့်၊ ပိဋကာနိ - တို့ကို၊ ဉ တွာ-၍၊ တေသံ-တို့၏၊ဝသေန-ဖြင့်၊သင်္ဂဟိ-သော၊ ဇေတံ ဗုဒ္ဓဝစနံ သင်္ဂယှမာနံ- သော်၊ဘိက်ဘိ ပိဋကာနိ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊('ဉာတိ ဉာတဗ္ဗံ'ဟုပါ၍သောသ ထည့်)'ဉ တွာ'ကို မူလဋီကာအလိုကား 'သင်္ဂယှမာနံ'၌စပ်၊'ဉာတဗ္ဗံ' ဟူသော ပါ၍သောသ၌ မစပ်လင့်၊ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ,မဏိဒီပတို့အလို

[(ပိဋကတ်တော်

ကား 'ဉာတဗ္ဗံ'ဟူသော ပါဌ်သေသ၌သော်လည်းစပ်၊ 'သင်္ဂယှမာနံ'၌သော်လည်းစပ်။ အချို့သောသူတို့ကား 'သဗ္ဗမွေတံ'ကို 'ဟောန္တိ'၌ ပကတိကတ္တား,တိဏ္ဏံ ပိဋကာနံ ကို ဟောန္တိ၌ ဝိကတိကတ္တားဟု စပ်ကုန်၏၊မသင့်။ဋီကာစသည်တို့ကို မမြင်၍သာ စပ်လေသည်။

ယသာ နိကာယသာ-အား၊ သုတ္တတော-အားဖြင့်၊ (ထည့်) စတုတ္တိံသော သုတ္တန္တာ-သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ဝဂ္ဂသင်္ဂဟာသေန-ဖြင့် (ထည့်) တိ ဝဂ္ဂါသင်္ဂဟော-သုံးပါးသော ဝဂ်အရေအတွက် ရှိ၏၊ (သမာသ်တည်းဟု မဏိဒီပ၌ဆို၏) 'နဝံ ပန ဘိက္ခုနာ စီဝရလာဘေန'၌ 'နဝံစီဝရံ' ကဲ့သို့ ပုဒ်တပါး ခြားလျက် သမာသ်ဖြစ်သည်မှတ်) ပဌမော-သော၊ ဧသ ဧသောနိကာယော-ကို၊ အနုလောမိကော-လျော်သော၊(သာရတ္ထဒီပနီအလို။ သီလက္ခန္ဓဋီကာ၌လည်း ဆို၏၊ ဤအလိုသော် ဏိကပစ္စည်း သွတ္ထ) ဝါ-အနက်အား လျော်သော အမည်ရှိသော၊ (ဤအလိုသော် ဏိကပစ္စည်း အနက်ရှိ၏၊)ဒီဃနိကာယောတိ-ဟူ၍၊မတော-သိအပ်၏။

ဒီဃနိကာယ်၏ အနက်အား လျော်သော အမည်ရှိသော အဖြစ်ကို ပြလိုရကား 'ကသ္မာ ပန'စသည် တက်သော်။

'သမုဟတော နိဝါသတော' ဟူသည့်အလိုကား အနက္ခတ္တမဟုတ် ရှုဋ္ဌိဟူလို၊အချို့သောသူတို့ကား ဝစနတ္ထကြိကုန်၏၊ ဋီကာစသည်မရှိ၊ ဆရာတို့လည်း မကြိုက်၊သာဓက ဆောင်လိုရကား 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ' စသည် တက်သော်။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တိရစ္ဆာနဂတာ-ဖြစ်ကုန်သော၊ဣဒံ ဇူမေပါဏာ-တို့သည်၊ စိတ္တံ စိတ္တာ ယထာ-ဆန်းကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ-တူ၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ အညံ-သော၊ ဧကနိကာယမ္ပိ-တခုသော အပေါင်းကိုမျှလည်း၊ န သမနုပဿာမိ - မြင်တော် မမူ၊ ပေါဏိက နိကာယော - ပေါဏိက မင်းတို့၏ နေရာ၊ စိက္ခလ္လိက နိကာယော-စိက္ခလ္လိက မင်းတို့၏ နေရာ၊ သာသနတော-ပိဋကတ်အားဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ 'ဧဝံ သေသာနံပိ နိကာယဘာဝေ ဝစနတ္တော ဝေဒိတဗ္ဗော 'ဟူသော်လည်း ပိဂြိုဟ်ကို မယူလင့်၊ သဒ္ဒတ္ထကိုသာ ဝစနတ္ထဆိုသည်။

'အင်္ဂါတိရေက'၌ 'အင်္ဂါ' သဒ္ဒါသည် အရေအတွက်ဟောဟု ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။

'ဥဘတော ဝိဘင်း'ဟူသည် ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်းကိုယူ၊ 'နိဒ္ဒေသ'ဟူသည် သုတ္တနိပါတ်၌ လာသော အဋ္ဌကထာဝဂ်, ပါရာယနဝဂ်, ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၏ အဖွင့်တို့ကို ရှင်သာရိပုတ္တရာပြုတော်မူသော မဟာနိဒ္ဒေသကိုယူ၊ 'ဝေယျာကရဏ်း' ဟူသည်ကား စုဏ္ဏိယသော ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်း, ဓမ္မစကြာ စသည်ကိုယူ၊ ဝေယျာကရဏ်း, ဗျာကရဏ်း ဟူသည် အတူပင်၊ 'သုတ္တနိပါတေ နော သုတ္တနာမိကာ'၌ အာဂတာထည့်ပါ၊ 'သုဒ္ဓိကဂါထာ' ဟူသည်ကား ပါရာယနဝဂ်၏နိဒါန်းကိုသံဂါယနာတင်သောအခါ အရှင်အာနန္ဒာရွတ်တော်မူသော ဂါထာငါးဆယ်, ၎င်းပါရာယနဝဂ်၌ အဇိတလုလင်စသော တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့၏ အမေးဂါထာ, ဘုရားမြတ်စွာ ဖြေတော်မူသော ဂါထာတို့ကိုယူ၊ 'နွေအသီတိ သုတ္တန္တာ'၌ "အသီတိ သုတ္တန္တာ"သာ လိုသည်၊ နွေကား အဓိကသချာ ဖြစ်၍ ဆိုသည်၊ ဒသုတ္တရသုတ္တန္တာ၌လည်း နွေဒသုတ္တရသုတ္တန္တာ ရှိလိုသည်၊ နှစ်ခုယုတ်ရကား ဦနသချာအားဖြင့် ဆိုသည်။

ရှင်အာနန္ဒာ၌ အံ့ဖွယ်လေးပါးဟူသည်ကား......ဘိက္ခုပရိသတ်တို့သည် အရှင်အာနန္ဒာကို မြင်၍,ကြား၍ မရောင့်ရဲသည်လည်း တပါး, ဤနည်း ဘိက္ခုနီ၌လည်း တပါး, ဒါယကာယောကျ်ား၌လည်း တပါး, ဒါယိကာမိန်းမ၌လည်းတပါး ဤသည်လျှင် လေးပါးတည်း။

ရူပဇ္ဇဝေဒလ ဟူသည်......ဝိသာခ ဒါယကာကမေး၍ ဓမ္မဒိန္နာ မည်သော ဘိက္ခုနီမဟောသောသုတ်ကိုယူ၊ မဟာဝေဒလဟူသည်-မဟာကောဋ္ဌိတမေး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟောသောသုတ်ကိုယူ၊ သက္ကပဥှာဟူသည်-သိကြားမေး၍ ဘုရားဟောသော သုတ်တည်း၊ မဟာပုဏ္ဏမသုတ်ဟူသည်-ပန္နရသီဥပုသ်နေ့၌ အမှတ်မရှိသောသူမေး၍ ဘုရားမြတ်ဟောတော်မူသော သုတ်တည်း။

ဘော ဖြာပဒ္ဓဏာ-ဒိ ပုဏ္ဏား၊ နွေသိတိသဟဿာနိ – ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော-ဘုရားရှင်မှ၊ အဟံ-ငါသည်၊ဂဏှိဥဂ္ဂဏှိ-၏၊နွေသဟဿာနိ-တို့ကို၊ ဘိက္ခုတော ဓမ္မသေနာ

[(ပိဋကတ်တော်

ပတိ အာဒိဘိက္ခုတော - တရားစစ်သူကြီး အစရှိသော ရဟန်းတို့၏ အထံမှ၊ ဂဏှိ-၏၊ ယေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ မေ မမ-၏၊ ဇိဝှဂ္ဂေ-လျှာဖျား၌၊ ပဝတ္တိနော-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ, မေ မမ-၏၊ ဇိဝှဂ္ဂေ-၌၊ ပဝတ္တိနော-ဖြစ်ကုန်သော၊(လေ့လာကုန်သောသော်လည်းဟူ)ယေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊တေဓမ္မာ-တို့သည်၊စတုရာသီတိ သဟဿာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ဝါ,ယေဓမ္မာ-တို့ကို၊မေ မမ-၏၊ ဟဒယေ-၌၊ ပဝတ္တိနော-ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊(ထားအပ်ကုန်ပြီသော်လည်းပေး) ဝါ,မေ မမ-ငါ့အား၊ ပဝတ္တိနော-နှုတ်ဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ ဟောန္တိ(ဤသို့ပေး)အချို့သောသူတို့ကား ယေမေကို ယေ ဣမေပုဒ်ဖြတ်၍ ''ဣမေ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓသစ-သည် ၎င်း၊ ဘိက္ခူနဉ္စ-တို့သည်၎င်း၊ ပဝတ္တိနော - ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ တေ ဓမ္မေ အဟံ ဒွါသီတိသဟဿာနိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိံ ဥဂ္ဂဏှိံ ဘိက္ခုတော ဒွေသဟဿာနိ ဧဝံ စတုရာသီတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ ဟောန္တိ ဟု သမ္ဘန်ကုန်၏။

ဤဂါထာကား .....ဂေါပက မောဂ္ဂလာန် မည်သော ပုဏ္ဏားသည် 'အရှင်အာနန္ဒာကား ဗဟုသုတ ကျော်စော၏၊ အတိမျှလောက်သော တရားကို အရှင်အာနန္ဒာ ဆရာဘုရား ထားခဲ့သနည်း' ဟု မေးသော် အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေတော်မူသတည်း။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကား အနုသန္ဓေ တခုသာရှိသည်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ကား အထူးထူးသော အနုသန္ဓေ ရှိသည်၊ အဘိဓမ္မေ ဧကမေကံ တိက ဒုက ဘာဇနံကား နိက္ခေပကဏ္ဍ, အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ ကိုယူ၊ ဧကမေကဉ္စ စိတ္တဝါရ ဘာဇနံကား စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ ကို ယူ၊ ဝတ္ထုဟူသည် သုဒ္ဓိကဏ္ဍ စသည်ကိုယူ၊ အတ္ထိ မာတိကာ ဟူသည် ယောပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော စသောပညတ်တော် အကျဉ်းကိုယူ၊ အတ္ထိ ပဒဘာဇနီဟူသည် ယောပနာတိ ယော ယာဒိသော စသော အကျယ်ကိုယူ၊ အန္တရာပတ္တိဟူသည် သိက္ခာပုဒ် တို့၏ အကြားအကြား၌ ဖြစ်သော ပဋိလာတံ ဥက္ခိပန္တိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿစသည်ဖြင့် ပါဠိတ်သို့မရောက်မီ ဒုက္ကဋ်စသည်ကိုယူ၊အနာပတ္တိဟူသည်ကား အနာပတ္တိ အဇာနန္တဿ, အသာဒိယန္တဿ, ဥမ္မတ္တကဿ, ခိတ္တစိတ္တဿ,ဝေဒနာဋ္ဋဿ, အာဒိကမ္မိကဿ စသည်ကိုယူ၊တိကစ္ဆေဒ

ဟူသည် ဒသဟာတိက္ကန္တေ အတိက္ကန္တာ သညီ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒသဟာ တိက္ကန္တေ ဝေမတိကော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒသဟာ တိက္ကန္တေ အနတိက္ကန္တသညီ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ စသော နည်းဖြင့် လာသော တိကပါစိတ် စသည်ကိုယူ၊ သတေကိစ္ဆော အတေကိစ္ဆော ကား.... ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, ယောဇနာ, ဂဏ္ဌိ, မဏိ ဒီပတို့၌ မဆိုသောကြောင့် မရှိသင့်ပြီ။

ဤသို့ ပိဋကတ်, နိကာယ်, အင်္ဂါ, ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ဘေဒကိုပြပြီး၍ ထိုဘေဒတို့၏ ဖြစ်ရာ ကာလကို ပြလိုရကား...... ဝေမေ တံ မှ သည် သင်္ဂီတံ တိုင်အောင် မိန့်သော်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံကို သင်္ဂါယန္တေန သင်္ဂီတံ, သင်္ဂီတံ နှစ်ပုဒ်၌စပ်၊ သင်္ဂါယန္တေန - သံဂါယနာ တင်သော၊ ဝါ- ပေါင်း၍ ညှိသော၊ ဥဒ္ဒါနသင်္ဂဟ ဟူသည်ကား......ပဌမပါရာဇိက စသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ဝိနီတ ဝတ္ထုတို့၌ ဆောင်လွယ်စိမ့်သောငှါ ဓမ္မသင်္ဂါဟက ရဟန္တာတို့သည် အကျဉ်းထားအပ်သော မဂ္ဂုဒ္ဓိ ဝတ္ထု ပုတ္တာ အစရှိသော ဂါထာတို့တည်း၊ ဝဂ္ဂသင်္ဂဟ ဟူသည် သီလက္ခန္ဓဝဂ်, မူလ ပဏ္ဏာသဝဂ် စသည်တည်း၊ ပေယျာလ သင်္ဂဟ ဟူသည် ကား ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မ၌ ထားအပ်သော ပေယျာလ, သုက္ကဝိသဋ္ဌိ၌ ထားအပ်သော ပေယျာလ စသည်တည်း၊နိပါတ သင်္ဂဟဟူသည်ကား ဧက နိပါတ်, ဒုကနိပါတ် စသည်တည်း၊သံယုတ္တသင်္ဂဟ ဟူသည်ကား ဒေဝတာသံယုတ် စသည်တည်း၊ပဏ္ဏာသ သင်္ဂဟ ဟူသည် မူလပဏ္ဏာ သ စသည်တည်း၊ဥဒက ပရိယန္တံ ကတွာကို သံကမ္ပိ စသည်၌ သမာန ကာလ စပ်။

သံကမ္ပိ-အထက်သို့ လှုပ်၏၊ သမ္ပကမ္ပိ-အောက် အထက် လှုပ်၏၊ သမ္ပဝေဓိ-အရပ်လေးမျက်နှာသို့လှုပ်၏။'အနေကာနိ အစ္ဆရိယာနိ' ဟူ သည်ကား......ပန်းမိုးရွာခြင်း,ဦးရစ်ပူဇော်ခြင်း စသည်ကိုယူ။

ဆရာ......ပိဋကတ်,နိကာယ်, အင်္ဂါ, ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို မှတ်၍ သံဂါ ယနာ တင်သော အဖြစ်ကို ဆိုပြီ၊ ဤသို့ သံဂါယနာ တင်အပ်သော ပိဋကတ်စသည်တို့တွင် ဤအဘိဓမ္မာကား အဘယ်နည်း, ဓမ္မက္ခန္ဓာ အားဖြင့် အဘယ်မျှရှိသနည်း,အဘိဓမ္မာ၏ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ်, ဘုရား ရှေးဦးစွာတတ်သောအဖြစ်ကိုလည်း အဘယ်သို့ပြသနည်းဟု နိတဏ္ဍ

နေယျတ္ထစောဒနာဖြစ်သင့်ရကား ထိုစောဒနာကို မုချနီတတ္ထအားဖြင့် လည်းကောင်း, နေယျတ္ထ သာမညတ္ထိယ ဝက်တ္ထအားဖြင့် လည်းကောင်း ပြလိုသော အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'ဧဝံ သင်္ဂီတေ ပနေတ္ထ'စသည် မိန့်သော်။

ဧဝံ-သို့၊သင်္ဂီတေ-သော်၊ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဗုဒ္ဓဝစနေ-ထိုမြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်တွင်။

'ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဝစနတ္ထဝရေ'ကဲ့သို့ ကေဝစ်ဖြစ်သော်လည်း နိဒ္ဓါရဏ ဖြစ်သည်၊ယို့ကြောင့် ယောဇနာဆရာသည် 'ဧတ္ထာတိ ဧတသ္မိံ ဗုဒ္ဓ ဝစနေ၊နိဒ္ဓါရဏေ ဘုမ္မာစနံ'ဟု မိန့်သတည်း။ အချို့သောသူတို့ကား နိဒ္ဓါရဏအရာ၌ ကေဝစ်မဖြစ်သင့်ဟုနှလုံးသွင်း၍ အာခါရသာ ပေး ကုန်၏၊ ငါတို့ကား ''ဧတ္ထာတိ ဧတသ္မိံ ဝစနတ္ထဝရေ''ဟူသော ညသ် ပါဌ်,ထိုညသ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ''နိဒ္ဓါရဏေ စေတံ ဘုမ္မံ''ဟူသော နိရုတ္တိမဉ္ဇူပါဌ်, နိဒ္ဓါရဏ နိဒ္ဓါရဏီယ, သမူဟ သမူဟီ, အဝယဝီ အဝယဝ စသော အာကာရကို ထောက်သဖြင့် သင့်၏ပင် ထင်ချေ သည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ဤသို့ သံဂါယနာတင်အပ်သော ဗုဒ္ဓါစနတွင် ဤအဘိဓမ္မာကား ပိဋကတ်အားဖြင့် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်,နိကာယ်အား ဖြင့် ခုဒ္ဒကနိကာယ်,အင်္ဂါအားဖြင့် ဝေယျာကရိဏ်း,ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် နှစ်သောင်းသုံးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာဖြစ်၏ ဟူလို။ ဤကား မုချတ္ထ, နီတတ္ထ,ဥဇုကတ္ထ ပရိဟာရ။ထိုသို့ပိဋကတ်စသည်ကိုပြသဖြင့် ဤအဘိ ဓမ္မာ၏ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန၏ အဖြစ်ကိုရင်း, ဘုရားသဗ္ဗညု၏ ပဌမအဘိ ဓမ္မိကအဖြစ်ကိုရင်း အဘိဓမ္မာစသောသဒ္ဒါတို့၏သာမညတ္ထိယ နေယျတ္ထ ဝက်တ္ထအားဖြင့် ပြရ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤအဘိဓမ္မာကား ဝစနအားဖြင့် မဇ္ဈိမ ဗုဒ္ဓါစနမည်၏၊ ဘုရားသဗ္ဗညုလည်း ရှေးဦးစွာတတ်၏ ဟူလို။ ဤကား သာမညတ္ထိယ,နေယျတ္ထ,ဝက်တ္ထပရိဟာရ။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ပဿမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဖွယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန် ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏အဋ္ဌကထာ၌

မဏ္ဍိမဗုဒ္ဓဝစနံ ပထမအာဘိဓမ္မိက ဘာဝပ္ပကာသကဒ္ဒ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗကား ဤတွင် ပြီးပြီ။

'တံ ခါရယန္တေ့သု' စသောအထွက်ကား ခဲစွ၊ ခဲသော်လည်း အစွမ်းအလျောက်ဆိုလိုက်အံ့၊ ဟုတ်သော် ယူကုန်ရာ၏၊ မဟုတ်သော် စွန့်ကုန်ရာ၏၊ဤ တံ ခါရယန္တေ့သု စသောပါဌ်တို့ကို အဘယ်ကို စွဲ၍ ထွက်မည်နည်းဟူမူကား 'အယံ အဘိဓမ္မော' စသောပါဌ်ကိုစွဲ၍ထွက် အံ့၊ထိုပါဌ်၌ နေယျတ္ထ, နီတတ္ထအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်ကိုစွဲ၍ ထွက်မည်နည်းဟူမူကား နေယျတ္ထကိုစွဲ၍ ထွက်အံ့၊ ထွက်သော် အသို့ ထွက်မည်နည်းဟူမူကား-

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ......ဆရာကား'အယံ အဘိဓမ္မော'စသည်ဖြင့် မဏ္ဍိမဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ်ကိုပြသောဟူ၍ဆို၏၊ အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်သည် ပြီးသောဟု စကားကျ၏၊ထိုသို့တမူလည်း နိဒါန်းမရှိရကား မပြီး၊အဘိဓမ္မာ၏ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ် မပြီးသော်လည်း မဏ္ဍိမဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ်သည် ပြီးရာ၏၊ဤသို့ လိနတ္ထ ရစောဒနာ ဖြစ်သင့်ရကား အဘိဓမ္မာ၏ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ဝိနည်းစသည်တို့ဖြင့် ပြီးစေခြင်းငှါ ဝတ္ထုထုတ်လိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'တံ ခါရယန္တေ့သု'စသည်မိန့်သော်။

ဤသို့ထွက်၊ဋီကာ,မဏိဒီပတို့ကိုကြည့်၊ဝါ-စောဒနာမြဲ စောဒနာ၍ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော ဝိနည်းဖြင့် ဓမ္မကထိကထေရ် ဝတ္ထု, ဂေါသိင်္ဂသုတ်ဖြင့် မဟာမောဂ္ဂလာနထေရ်ဝတ္ထု, နိဒါန်းဖြင့် မဏ္ဍလာရာမ၌နေသော တိဿဘူတိထေရ်ဝတ္ထု, ဂါမအရပ်၌ ဘုမ္မဒေဝထေရ်ဝတ္ထု, သုမနဒေဝဝတ္ထုကိုပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'တံ ခါရယန္တေ့သု'စသည်ထွက်၊ဤသို့သော်လည်း အထက်ကို မြော်၍ ဝိသေသထွက်။

သဗ္ဗသာမယိကပရိသာယ-အလုံးစုံသောနိကာယ်ငါးပါးကို တတ်သော ရဟန်းပရိသတ်၌။

သဗ္ဗသဒ္ဒါကို သမယနှင့် သမာသ်တွဲ၊ 'သမာ ဧတေဗ္ဗော ဧတေနာတိ သမယော၊ သဗ္ဗော သမယော သဗ္ဗသမယော-ဟုတွဲ၊ ပရိသာယ ဟု

(ဝိဋ္ဌကတ်ဧတော်

သာမန်ဆိုလျှင်းမှုလည်း ဘိက္ခုပရိသတ်၌သာလျှင် သမီပ,အဂ္ဂ,ဇေဋ္ဌ, ပမာဏဖြစ်ရကား ဘိက္ခု ပရိသတ်ကိုသာသူ၊ဤကား မဏိဒီပအလို။

ဝါ သဗ္ဗသာမယိက ပရိသာယ – နိကာယ်တတ်သော ခပ်သိမ်း သောပရိသတ်၌။

သဗ္ဗကို သမယ နှင့် မတွဲလင့်၊ သာမယိကနှင့် တွဲ။ "သဗ္ဗေ သာမယိကာ သဗ္ဗသာမယိကာ"၊ဘိက္ခု,ဘိက္ခုနီ,ဥပါသကာ,ဥပါသိကာ တည်းဟူသော ပရိသတ် လေးပါးရစေ၊ ဤကား ဂုဠှတ္ထဒီပနီ အလို၊ ထိုကို မဏိဒီပ၌ ပယ်၏၊ 'သိယာ ကုသလာ'၌ သိယာကား အချို့ ဟော။

သိနေရုံ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ ပရိက္ခိပေန္တော ဝိယ-ရစ်ဘိသကဲ့သို့၊ (ရံဘိသကဲ့သို့ သော်လည်းဟူ) 'သိနာတိ သောဓေတိ ဒေဝေ တိ- သိနေရု'၊ ဝိဂြုဟ်၊ သိနဓာတ် ရု ပစ္စည်း။

'ကသ္မာ အာဟာရသိ'၌ အာဘော်ကား ဘုရားဟောမဟုတ် ဟူလို။

'ဝိနယမတ္တံ ဥဂ္ဂဟိတံ၌' မတ္တသဒ္ဒါသည် အပ္ပကတ္ထ၊ဘိက္ခုဝိဘင်း, ဘိက္ခုနီဝိဘင်းမျှကို သင်ဘူး၏ ဟူလို။

တုမှာဒိသေဟိ-သင်ကဲ့သို့ ဝိုးစဉ်း ဝိနည်းသင်ဘူးသောသူတို့သည်၊ သရဏဂမန ဒါယကေဟိ-သရဏဂုဏ် ပေးသောသူတို့သည်၊ဟုတွာ-၍၊ ပဗ္ဗာဇေန္တော ဝါ-ရှင်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ရင်း၊ အနုသဝနာ စရိယေဟိ-ကမ္မဝါစာ ဆရာတို့သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥပသမ္ပာဒေန္တော ဝါ-ပဉ္စင်းခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ရင်း၊ သာတိသာရော – အပြစ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။

'ပဗ္ဗာဇေန္တော'၌ အန္တပစ္စည်းကား 'အတ္တနော ပဒါနိ ပရဿ ပဒတ္တံ'ဟူသော သုတ်ဖြင့် မာနကို အန္တပြုသည်၊ ယကိုလည်း သုတ်ကြီး ဖြင့် ချေသည်ဟူ၏(မဏိဒီပ)ယောဇနာ ဆရာကား တုမှာဒိသေဟိ-ဟု ဧကာရန် နှင့် နှလုံး မသွင်းမူ၍ ဟိကို 'ဟိ သတ္တံဟု' ပြင်၍ တုမှာဒိသော-သင်ကဲ့သို့သော သူသည်၊ပဗ္ဗာဇေန္တော ဝါ-သူ့ကို ရှင်ပြုသော်ရင်း၊ ဥပသမ္ပာဒေန္တော ဝါ-သော်ရင်း၊ သာတိသာရော-အာပတ် သင့်သည်၊ ဟောတိ-၏" ဤသို့ ယောဇနာ၏၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား "တုမှာဒိသေဟိ-သင်ကဲ့သို့သော သူတို့ကို "စသည်ဖြင့် ယောဇနာ

ကုန်၏၊ အချို့သော သူတို့သည် ဟိကို နိပါတ်ကြံ၍ ပဗ္ဗာဇေန္တောကို လည်း ပဗ္ဗာဇေန္တော ဟု ထင်မှား၍ ''တုမှာဒိသေ-သည်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တော ဝါ-သော်ရင်း၊'' ဤသို့စသည်ဖြင့် ယောဇနာကုန်၏၊မဏိဒီပဆရာမြတ်စင် ဆုံးဖြတ်ပြီးသောကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ပယ်အပ်သည်ချည်း၊ မိန္တောင်းလည်း မဏိဒီပကဲ့သို့ ကြံ၏။

ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်......သင်သည် တုမှာဒိသေဟိစသည်ဖြင့် ငါ့အား နိဂ္ဂဟကျိုပြု၏၊သင်ကား အဘိဓမ္မာ၏ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို အသို့သော အကြောင်းဖြင့် သိပါသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ဂုတ္တဒေ့တ' စသည်တက်သော်။

ဟိ သဗ္ဗံ-ဗုဒ္ဓဘာသိတဟု ငါဆိုသော စကားသည်မှန်၏၊ ဝါ, ဟိ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓဘာသိတတ္တံ-ကို၊တေ တယာဓမ္မကထိကေန-သင် ဓမ္မကထိကသည်၊ ဝိညာယတိ – နည်း၊ အနာပတ္တိ န ဝိဝဏ္ဏေတုကာမော ။ပ။ ပရိယာပုဏာဟီတိ ဧတံ ဝစနဉ္စ – ကိုရင်း၊ သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ ။ပ။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာတိ ဧတံ ဝစနဉ္စ–ကိုရင်း၊ တဿ ဝိနယမတ္တေ-မျှ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဇာတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ မယာ – ငါဓမ္မကထိကသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတတ္တံ-ကို၊ ဝိညာယတိ – ၏။

ဤသို့ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်၊ ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား အပြစ်ဖြစ်၏ဟု အရှင်ဓမ္မကထိကဆိုဖို့၊ထိုသို့ ဆိုချေသော် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော၊ အသို့လျှင် အရှင်ဓမ္မကထိကစကား သင့်ပါအံ့နည်း၊ဤသို့ စသည်ဖြင့် တက်ကုန်၏၊မသင့်နေတည်း၊အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား နိဂ္ဂဟကို အာပတ်သို့တင်သောအားဖြင့် စောဒနာ၍ 'အနာပတ္တိ န ဝိဝဏ္ဏေတုကာမော'ဟူသောပါဠိဖြင့် မကဲ့ရဲ့လိုသော ငါ့အား အာပတ်မသင့်ဟု ဖြေဘိသောကြောင့်တည်း၊ ရှေးဆိုပြီးသော စောဒနာအတိုင်းသာ နိယမမှတ်။

အနာပတ္တိ။ပ။ပရိယာပုဏာတိ ဟူသောပါဠိကား ဘိက္ခုဝိဘင်း၌ ''ယော ပန ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ ကိမ္ပနိမေဟိ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကေဟိ သိက္ခာပဒေဟိ ဥဒ္ဒိဋ္ဌေဟိ ယာဝဒေဝ ကုက္ကုစ္စာယ ဝိဟေသာယ ဝိလေခါယ သံဝတ္တန္တီတိ သိက္ခာပဒ ဝိဝဏ္ဏကေ ပါစိတ္တိယံ'' ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ အနာပတ္တိဝါရ၌ လာသော ပါဠိတည်း၊အနက်ကား ဤသို့တတ်။

[(ပိဋကတ်ခြေတော်

ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊ န ဝိဝဇ္ဇေတုကာမော-မကွဲ့ရဲလို သည်၊ဟုတ္ဘာ-၍၊အာဂုသော-ဝါ့ရှင်၊ ဍုဿ-တိုက်တွန်း၏၊တာဝ-ရှေး ဦးစွာ၊ သုတ္တန္တံ ဝါ-ကိုရင်း၊ ဂါထာဃောဝါ-တို့ကိုရင်း၊ အဘိဓမ္မံဝါ- ကိုရင်း၊ ပရိယာ ပုဏ္ဏဿ-သင်ဦးလော့၊ ပစ္ဆာဝိ-မှလည်း (၌သော် လည်းဟူ)ဝိနယံ-ကို၊ပရိယာ ပုဏ္ဏိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဍုတိ-သို့၊ဘဏတိ- ၏၊တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-အာပတ် မသင့်။

ဤသို့ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်၊ 'သုတ္တန္တံ။ပ။ ပုစ္ဆတိ'ဟူသော ဤပါဠိ ကား 'ယာပန ဘိက္ခုနီ အနောကာသကတံ ဘိက္ခုံ ပဥှံ ပုစ္ဆေယျ ပါစိတ္တိယံ' ဟူသော ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ လာသောသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာ ဇနီ၌ အနာပတ္တိပါဠ ဖြစ်သော ပါဠိတည်း၊ အနက်ကား သိသာ၏၊ ဤသို့ သာဓကနှစ်ချက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဗန်၊သို့မှ လူပြိန်းတို့ သိသာမည်၊ပညာ ကြီးကျယ်သော, ဝိနည်း၌ လေ့လာသော သူတို့ကား သိပေလေရာ၏၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း နိတတ္တ မယူလင့်၊ နေယျတ္တ, သာမတ္တိယ အားဖြင့် သာ ယူ၊ ထို့ကြောင့် ဤပါဠိ၌ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို တိုက်ရိုက် မဆို လျှင်းမူလည်း ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဖြစ်သော သုတ်, ဂါထာ, ဝိနည်းတို့နှင့် တကွ ဟောရကား အဘိဓမ္မာ၏လည်း ဗုဒ္ဓဘာသိတ အဖြစ်သည် ပြီး ပါ၏ဟူလို။

တွံပန-သင်သည်ကား၊ ထွေကမ္ဘိ-၍ဗုဒ္ဓဘာသိတ အဖြစ်မျှကိုလည်း၊ န ဇာနာသိ-မသိပါလေ၊ တွံ ပန-သင်သော် တမူကား၊ ထွေကမ္ဘိ-ကို မျှလည်း၊ န ဇာနာသိ-မသိတုံ၏ရှင့် (ဤသို့သော်လည်း ပေး) ထွေကေ နာဝိ-၍မျှသော ပါဠိဖြင့်လည်း၊ ပရဝါဒီ-ကို၊ ဓမ္မကထိကေန-သည်၊ နိဂ္ဂဟိတော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝိနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတ အဖြစ်ကို သိစေတတ်သော ဓမ္မကထိက ထေရ် ဝဏ္ဏုပြီး၏။

ဝိနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြပြီး၍ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော မောဂ္ဂလာနဝဏ္ဏုကို ပြလို ရကား 'မဟာဂေါသိင် သုတ္တံ ပန'စသည်မိန့်သော်။

မဟာဂေါသိင် သုတ္တံပန - သည်ကား၊ ဍုတောဝိ-၍ ဝိနည်း ပါဠိ ထက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝေ-၌၊ ဗလဝတရံ - အားကြီးမြတ်၏၊ ဝါ-လွန်မြတ်၏။

'ဈာတောပိ'၌ ပိကား နိဒါနတောပိ ဟု သမ္ဗန္ဓနပြု၊ဗလဝတရံ နှစ်နက်တွင် ရှေးကား ဆို ကြေသည်၊ နောက်ကား ဗလဝပုဒ်ပင် အတိသယတ္ထကို ဟောသည်၊ ဤကား မဏိဒီပအလို၊ မဓုသာရတ္ထဒီပနီကား ဈာတောပိ ဈာတော‌ဝေ-ထက်လျှင် ဟု အဝဓာရဏကြံ၏။

ဟိ, ကသ္မာ – အဘယ်ကြောင့်၊ ဗလဝတရံ – အားကြီး သနည်း၊ တတြ-ထိုမဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တထေရော-သည်(ပဌမ အာဟာ၌ စပ်) အညမညံ-အချင်းချင်း (တယောက်သည် တယောက်အား သော်လည်း ဟူ) မဟာမောဂ္ဂလာန ထေရဿ – ၏၊ ဝိသဇ္ဇနံ-ကို၊ အာရောစေန္တော-ကြားလိုရကား၊ ဈာဓာဝုသော သာရိပုတ္တ။ပ။သောဘေယျာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ အဝေါစ – နားတော်လျှောက်၏။

ဤအနက်ကား..... သတ္ထာ အာဟ ဟု နောက်၌ ကတ္တား ကြိယာ ဝိသေသကိုရင်း,တပါးသောအရာဘို့၌ အနုမောဒနာ ခေါ် တော်မူလျှင် နှုတ်တော်မြွက်၍ဟောခြင်း မရှိသည်ကိုရင်း ထောက်၍ ပေးသတည်း၊ (အမှာကံ ခန္တိ)

အချို့သောသူတို့ကား......'သာရိပုတ္တထေရော-သာရိပုတ္တထေရေ ဟု ပြင်၍ အာရောစေန္တော ကိုလည်း မသင့်ဟု ပယ်၍ ''သာရိပုတ္တ ထေရေ အာရောစေန္တေ''ဟု လက္ခဏာပေး၍ သတ္ထာ အာဟဟု သတ္ထာ ကတ္တားထည့်၍ သမ္ဗန်ကုန်၏၊လက္ခဏာကို ပေးစေကာမူ ပါဌ်,ပါဌ်ပြင်ခြင်းသည် မသင့်၊ သတ္ထာ ဟူသော ကတ္တားကိုကား ဆရာတို့လည်း ထည့်ကြကုန်၏၊ငါတို့ကား မထင်မိ။

ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ – ဂေါသိင် မည်သော အင်ကြင်းတောသည်၊ (ဥပစာအားဖြင့် သာသနာကို အင်ကြင်းတောဟူပါသတည်း)သတ္ထာ-သည်၊(အဝတွာ ဒတွာ၌ ထိပါးခဲ့၍ အာဟာ၌စပ်) ယထာ။ပ။ဓမ္မကထိကောတိ-ဟူ၍၊ အာဟ အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ (ဗလဝတရံ သမ္ဗန်) ယထာ ယေန ပကာရေန-ဖြင့်၊တံ ပဉှံ-ကို၊သမ္မာ-စွာ၊ဗျာကရမာနော-သော၊မောဂ္ဂလာနော၀ မောဂ္ဂလာနော‌ဝေ-သည် သာလျှင်၊ ဗျာကရေယျ ဗျာကရိတုံ-ငှါ၊ သက္ကုဏေယျ-ရာ၏၊ ဝါ, ယထာ-ဖြင့်၊တံ ပဉှံ-ကို၊ မောဂ္ဂလာနော-သည်၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဗျာကရမာနော ဈာဝ-ကဲ့သို့၊ကုလပုတ္တော-သည်၊ဗျာကရေယျ-ရာ၏။

ရှေးသည် သင့်နိုး၏၊ စ ရှိမူ ဝေဠုဘြုံ၊ မူလပဏ္ဏာသ၌ ဂေါသိင်သုတ်ကို ဟောသည်။

အာဘိဓမ္မိက ဘိက္ခုယေဝ စသည်ကား ဟောခြင်းသည် ပဋ္ဌာန မဟုတ်၊ တတ်သည်သာ ပဋ္ဌာနဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ''ကးထတု ဝါ မာ ဝါ''ဆိုလတ္တံ့။

ကမ္မန္တရံ၌ အန္တရကား အညတ္ထဟော၊ ပဋ္ဌမိဘင္ဂရိသ်ဟု ဋီကာ၌ မိန့်၏၊ မဏ္ဍိပဆရာမြတ်ကား ကမ္မဝါရည်းကြီးတော်မူ၏၊ ကာမာဝစရကံ စသည်ကို ရူပါဝစရကံ စသည်ဖြင့်, အကုသိုလ်ကံကို ကုသိုလ်ကံ စသည်ဖြင့် ဟောခြင်းသည် တရားအထူးကို နှောင့်ရှက်သည် မည်၏။ ဝိပါကန္တရံ၌ သည်နည်းယူ။

ရူပ ပရိစ္ဆေဒကို အရူပ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် အရူပ ပရိစ္ဆေဒကို ရူပ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဟောခြင်းသည် ရုပ်, နာမ် အပိုင်းအခြားကို နှောင့်ရှက်သည် မည်၏၊ ကာမာဝစရ ဓမ္မ စသည်ဖြင့် ရူပါဝစရ ဓမ္မ စသည်ကို ဟောခြင်းသည် တရားအထူးကို နှောင့်ရှက်သည်မည်၏၊ အချို့သော သူဘို့ကား ဓမ္မန္တရသို့ချည်း ဝိသေသန သွား၏၊မသင့်။

ဇိနစက္ကေ ဇိနသာသနေ-ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌၊ စက္ကသဒ္ဒါသည်......

သမ္ဗုဒ္ဓိသံ လက္ခဏေစ, ရထင်္ဂ ဣရိယာပထေ၊
ဒါနေ ရတန ဓမ္မူရ-စက္ကာဒိသုစ ဒိဿတိ။

ဟု ဋီကာ, နိပါတ်, အဓိဗ္ဗာန်ရှိစသော ကျမ်းတို့၌ လာသော သမ္ပတ္တိ စသော အနက်တို့၌ မဖြစ်ဟု သိစေခြင်းငှါ ဇိနသာသနေဟု ဖွင့်သည်၊ သာသနာ ဟူသည်လည်း အဘိဓမ္မာတည်းဟူသော သာသနာကိုသာ ပကရဏအားဖြင့်ယူ။

'ပဟာရံ ဒေတိ'ဟူသည်ကား အဘိဓမ္မာကား ဘုရားဟော မဟုတ် ယူခြင်းတည်း။ သဗ္ဗညုတညာဏ် ပဋိဗာဟတိ၌ အာရုံဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကို မြစ်လျှင် အာရမ္မဏိကဖြစ်သော ဉာဏ်ကို မြစ်သည်မည်၏ ဟူလို၊ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် ပဋိနိဝတ္တေတိ၌ အဘိဓမ္မာသည် ဗုဒ္ဓဘာသိတ မဟုတ် ယူခဲ့သော် ဘုရားသည် ဤတရားကိုမသိ ဆိုသော စကားကျ ရကား ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကို နစ်စေသည် မည်၏ ဟူလို။

ပရိသံ ဝိသံဝါဒေတိ ဝိတထံ ကရောတိ-ချွတ်ယွင်းသည်ကိုပြု၏၊ (ချွတ်ယွင်းစေ၏ သော်လည်း ပေး)

ဝိသံဝါဒန ဗိတ္တုံ ပုရေက္ခာရဿ စသည်၌ ဝိသံဝါဒကား မုသာဝါဒ ဒဏ္ဍန္တိဖြစ်၏၊ ဤ၌ကား ဝိပ္ပလမ္ဘ ထူ၌ဖြစ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂေ အာဝရဏံ ဗန္ဓတိ ဟူသည် အရိယမဂ်ကို ဘုရားမရ ဆိုရာ ကျသည်ဟူလို၊

အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရ ဟူသည်ကား ဓမ္မကို အဓမ္မ, အဓမ္မကို ဓမ္မ, ဝိနယကို အဝိနယ, အဝိနယကို ဝိနယ, ဗုဒ္ဓဘာသိတ လပိတကို အဘာသိတ အလပိတ, ဗုဒ္ဓ အဘာသိတ အလပိတကို ဘာသိတ လပိတ, အနာစိဏ္ဏကို အာစိဏ္ဏ, အာစိဏ္ဏကို အနာစိဏ္ဏ, ပညတ္တကို အပညတ္တ, အပညတ္တကို ပညတ္တ, အနာပတ္တိကို အာပတ္တိ, အာပတ္တိကို အနာပတ္တိ, လဟုကာပတ္တိကို ဂရုကာပတ္တိ, ဂရုကာပတ္တိကို လဟုကာပတ္တိ, သာဝသေသကို အနာဝသေသ, အနာဝသေသကို သာဝသေသ, ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိကို အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ, အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိကို ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိဟု ပြခြင်းတည်း။

ဂန္တွာ-သွားရာလေ၊ ဝိဃာသာဒေါ-စားကြွင်းစားသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဇီဝိသသိ-အသက်မွေးရာလေ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ (ထည့်ပါ) ဥယျောဇေတဗ္ဗော-သွတ်လိုက်အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......အဘိဓမ္မာ၏ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုဆိုခြင်းသည် သင့်အရာမဟုတ်၊ သွားရာလေ, စား၍ သောက်၍ သာ နေပါလေ၊ ထိုကိုမျှလည်း အမြိန်အရသာနှင့်မတန်, စားကြွင်းနှင့်သာ တန်၏ဟူလိုသတည်း။

ဃသိတဗ္ဗော အဒိတဗ္ဗောတိ ဃာသော၊ ဝိရူပေါ ဃာသော ဝိဃာသော၊ စားကြွင်းရစေ။ ဝိဃာသံ အဒတိ ဘက္ခတီတိ ဝိဃာသာဒေါ။ (ဝိဂ္ဂဟ်)

သော ပရဝါဒီ-ထိုပရဝါဒီကို၊ (ဝတ္တဗ္ဗော၌စပ်) ဓာတုကထာ။ပ။ဓမ္မပဒါဒီနံ-တို့အား၊ ဝေရူပ် နိဒါနံ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေသံ ဓာတုကထာဒီနံ-တို့သည်၊ န ဗုဒ္ဓဘာသိတာနံ-ဘုရားဟော မဟုတ်ကုန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပိတွာ-၍၊ ဥတ္တရိ အဓိကံ-သော၊ ဧဝံ ဣဒမ္ပိ ဝစနံ-ကိုလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော-၏။

[[ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဤအနက်ကား......

ဒုဟာ ယာစ ရုဓိ ပုစ္ဆ, ဘိက္ခ သာသ ဝစာဒယော၊
နီ ဝဟ ဟရ မာဒိစ, ဥဘယေ တေ ဒွိကမ္မိကာ။

ဟူသော ဂါထာနှင့်အညီ 'ဘဂဝါ ဘိက္ခူ တေဒဝေါစ' ကဲ့သို့ရင်း, အဟံ ဥပါလိံ ဝိနယံ ပုစ္ဆေယျံ၊ အာနန္ဒံ ဓမ္မံ ပုစ္ဆေယျံကဲ့သို့ရင်း ဒွိကမ္မိကဟု နှလုံးသွင်း၍ ပေးသည့်အကယ်၍ ကေကမ္မက ဖြစ်ငြားအံ့-

ဥတ္တရိ အဓိကေန-သော၊ဇံဝိ ဥမိနာဝစနေန-ဖြင့်၊သော ပရဝါဒိ-ကို၊ဝတ္တဗ္ဗော-၏။

ဤနှစ်နက်သည်သာလျှင် အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ,အနုစသည်တို့နှင့်ညီ၏၊ သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယလည်း သင့်၏၊ ဆရာတို့ကား..... ဥတ္တရိဝိ-အလွန်လည်း၊ ဇံ-ဤသို့၊ ယထာရုတပါဌ်ရှိတိုင်း သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မဏိဒီပ စသည်နှင့် မညီ၊ဥတ္တရိ အပါဒါန်ကား 'ဇာတက။ပ။ နဗုဒ္ဓဘာသိတာနိ' ဟူသော ဆရာစကားကိုပင် ခံ။

သေ သော အဘိဓမ္မော - သည်၊ ဗုဒ္ဓါနမေဝ - တို့၏ သာလျှင်၊ ဝိသယော-အရာဖြစ်၏၊အညသံ-တပါးသော သူတို့၏၊န ဝိသယော-အရာမဟုတ်၊ ဧတိ တသ္မာ အညသံ အဝိသယတ္တာ-ဤသို့ သူတပါးတို့၏ အရာမဟုတ်သောကြောင့်၊ နိဒါန်-ကို၊နသင်္ဂါယ-စိရင်ဘွယ်မရှိ၊(ပါဌ်သေသ ထည့်) ဟိ, သစ္စံ- စိရင်ဘွယ် မရှိ ဆိုသော စကားသည် မှန်၏၊ ဝါ, ဟိ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ န သင်္ဂါယိတံ-စိရင်ဘွယ် မရှိသနည်း၊ (ဤသို့ ပါဌ်သေသကိုဖွင့်)

ဩက္ကန္တိ-သည်၊ ပါကဋာ-၏။

တိဝိက္ကမော - သုံးဘဝါးနင်းသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ တက်ခြင်းသည် ပါကဋော-၏။

ရတနာ စင်္ကြံ၌ တဘဝါး, ယုဂန္ဓိုရ်၌ တောင်ထိပ်၌ တဘဝါး, မြင့်မိုရ်တောင်၌ တဘဝါးယူ။

တိဟိ ပဒဝါရေဟိ ဒေဝလောကဿ ဝိက္ကမနံ ဂမနံ တိဝိက္ကမော၊ တိဒိဝိက္ကမော ရှိမူ တီဟိ ပဒဝါရေဟိ ဒိဝိ ဒေဝလောကေ ကမော ဂမနံ တိဒိဝိက္ကမောဟုဆို၊ တိဒိဝေါက္ကမောရှိမူမသင့်၊ဒေဝါရောပနံ-

သည်၊ ပါကဋံ-၏၊ ဣတိ ပါကဋတ္တာ (ပါကဋဖြစ်သောကြောင့်)နှ သဗ္ဗတ္ထ-စိရင်ဘွယ်မရှိ (ဤသို့ ပြန်၍ သမ္ဗန်)

အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဥပမာဖြင့် ပြလိုရကား ယထာနာမ စသည်မိန့်သော်။

တေသံ ဝသေန ဒေသေတဗ္ဗ ဒေသနာတိုင်အောင်ယူ၊ တေသံ-ထို ဘုရားရှင် တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေသေတဗ္ဗဒေသနာ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-တသ္မာ-ဤသို့ ဘုရားရှင်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သော ဒေသနာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဒါနံ - နိဒါန်းကို၊ နှ သဗ္ဗတ္ထ-စိရင်ဘွယ်မရှိ၊ (ဤသို့ ပြန်၍ သမ္ဗန်)

မြဲစေလိုသောအားဖြင့် နိဂုံး အုပ်လိုရကား ဗုဒ္ဓါနဉ္စိမှသည် နုဋ္ဌိတိ တိုင်အောင် မိန့်သော်၊ ပဏ္ဏတ္တိကား ပါဠိသစ်သာ၊ ဋီကာစသည်မရှိ။

ဟိ-ထိုစကား သင့်စွ-ဟိ-သင့်၊ ထိုစီရင်ဘွယ်မရှိဆိုသော စကား သည် မှန်၏၊ ဝါ, ဟိ - ကသ္မာ ကြောင့်၊ နှ သဗ္ဗတ္ထ - စိရင်ဘွယ်မရှိ သနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဩကာန္တိ-သည်၊ ပါကဋာ-၏။ ပ။ ဒေဝေါရော ဟနံ-သည်၊ ပါကဋံ-၏၊ ဣတိ ပါကဋတ္တာ-ကြောင့်၊ အဘိမ္မေသာ-အား၊ နိဒါနကိစ္စံ-နိဒါန်းစီရင်ဘွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-၏၊ဤသို့ ပြန်၍သမ္ဗန်၊ဤကား အမှာကာံ ခန္တိ။

အချို့သောသူတို့ကား အညသံ အဝိသယော၏နောက်၌ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ၌ ဟိ ကို'ဟိကသ္မာအဝိသယော'ဟု စွဲကုန်၏၊'တေသံဝသေန ဒေသေတဗ္ဗ ဒေသနာ'၏နောက်၌ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ၌ ဟိကိုလည်း'ဟိ ကသ္မာ ဒေသေတဗ္ဗဒေသနာ ဟောတိ'ဟု စွဲကုန်၏၊ ထိုသူတို့၏စွဲခြင်း သည် ကြောင်နှောင်လျှင် ဥပမာရှိခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် မသင့်၊ ပယ်အပ် တော့သည်သာ။ ယောဇနာဆရာကား တေသံ ဝသေန ဒေသေတဗ္ဗ ဒေသနာ၏ နောက်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ စသောပါဌ်တို့ကိုရှေးပါဌ်တို့ဖြင့် ဒေသက၏ပါကဋအဖြစ်ကို ပြပြီး၍ ကာလဒေသပရိသတ်တို့၏ ပါကဋ ကိုပြလိုရကား မိန့်သောဟု တက်၏၊ဋီကာ စသည်မဆို၊ရှေးပါဌ်သည် လည်း ပြခြင်းကိစ္စကား ပြီးခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် နိဂုံးစကားသာ ဟု မှတ်

(ပိဋကတ်တော်

အပ်တော့သည်၊ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, မဏိဒီပ, မဓုသာရတ္ထဒီပနီတို့နှင့် ပြေပြစ်အောင်ယူ၊ ခဲ့စွ။ မပြတ်လျှင် ကြည့်ရှုကုန်ရာ၏၊ ဆင်ခြင်ကုန်ရာ၏။ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော မောဂ္ဂလာနဝတ္ထုပြီး၏။

မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော မောဂ္ဂလာနဝတ္ထုကိုပြပြီး၍ နိဒါန်းဖြင့်ပြီးစပ်သော၄၊ မဏ္ဍလာရာမ၌ နေသော တိဿဘူတထေရ်ဝတ္ထုကို ပြလိုသောဆရာသည် 'မဏ္ဍလာရာမဝါသီ တိဿဘူတတ္ထေရဿ' စသည်တက်သော်။

ထေရော-သည်။ဒေသတုံ၌ ထိပါးခဲ့၍ ကထေသိ၌စပ်၊အဘယ်သို့ ပြလိုသနည်း၊'မဟာဗောဓိနိဒါနေ သော ဧသ အဘိဓမ္မောနာမ' ထွက်သော်၊ ဒေသတုံက ထွက်၊မထေရ်အလိုကား ဤသို့တက်၊

အကြင်ဓမ္မ၌ အကြင်ပဋ္ဌိအပိတ်၌ အကြင်ကျမ်း၌ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်စသည်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် အထူးအားဖြင့်ရင်း, သာမန်အားဖြင့်ရင်း အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်ဝေဘန်အပ်၏၊ ထိုသို့ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ဝေဘန်ရာ ဟောရာဖြစ်သော ကျမ်းသည် အဘိဓမ္မာမည်၏၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၏နိဒါန်းကား အသီးအခြား မရှိပြီ၊ မုချအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သစ်ပင်တို့ထက် မြတ်သော ခန္ဓာ စသည်တို့ကို သိရာဖြစ်သောကြောင့် မဟာဗောဓိမည်သော(ဝါ)မြတ်သော ကျေးဇူးတို့ကို သိရာဖြစ်သောကြောင့် မဟာဗောဓိမည်သော ညောင်ဗုဒ္ဓဟောသည်ပင် နိဒါန်းမည်၏၊ ဥပစာအားဖြင့် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သည်ရင်း, ထိုညောင်ဗုဒ္ဓဟောနှင့် နီးသော ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်သည်ရင်း နိဒါန်းမည်၏ ဟူလိုသတည်း။တပါးသောအရာတို့၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် မဟာဗောဓိမည်၏။ ဤ၌ကား ညောင်ဗုဒ္ဓဟောသည် မုချအားဖြင့် မဟာဗောဓိမည်၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ထက်ဝန်းကျင်အရပ်ကား ဥပစာအားဖြင့်မည်၏၊ခဲ့စွ။

သိက္ခဝေ-တို့၊ယွာဟံ ယော အဟံ-သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊သော အဟံ-သည်၊ ခန္ဓဝိဟာရာဒိသု-ကုန်သော၊ ဒသသု ဝိဟာရေသု-တို့တွင်၊ ယေန ဝိဟာရေန-အကြင်အကြင်သို့သော နေခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊

ဟုတ္ထာ-၍၊မဟာဗောဓိမဏ္ဍော-မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည့်ရာဖြစ်သော ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ပဌမံ-ွှာ၊ (ဘာသနပုံးတည်း) ဝိဟာရမိ ဝိဟရာမိ ကရောမိ-၏။

ပဌမ သည် ဝိဟရဏာနှင့် အစွဲအားဖြင့် တုလျာဓိကရဏဖြစ်၏၊ ဝိဟာရမိ ဟူသည်ကား ဂန္ထာဒိ အမွှရေ တဒါကဲ့သို့ "ဝါ, ဝိဟာရမိ ဝိဟာသိ-နေပြီ"၌သို့ ကာလဝိပလ္လာသသော်လည်းပေး၊ ဝေဒနာကွန္တ ဝသေနကား ဒေသနာကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် နေသည် ဟူလို။ဓမ္မာဟူသည်ကား ကုသိုလ်အစ အရဏအသုံးရှိသော ဓမ္မတို့ကိုယူ။အှုပံ တေမာသံဟူသည်ကား မိဂဒါဝုန်တော၌ ဝါသို့ကပ်သည့် ကာလကိုယူ၊ထို့ကြောင့် ဝိဟာရမိကို ဝိဟာသိဟုပြင်သတည်း။
တိဿဘူတိထေရ်ဝတ္ထုပြီးပြီ။

မဏ္ဍလာရာမ၌နေသော တိဿဘူတိထေရ်ဝတ္ထုကို ပြပြီး၍ နိဒါန်း ဖြင့်လည်း ပြီးစမ့်သော၌ ရွာနီးကျောင်း၌နေသော သုမနဒေဝထေရ ဝတ္ထုကို ပြလိုသောဆရာသည် "ဂါမဝါသိ သုမနဒေဝထေရော ပန" စသည်တက်သော်။

ဂါမဝါသိ-ရွာနီးကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော၊ သုမနဒေဝ ထေရော ပန-သည်ကား၊ လောဟပါသာဒေ လောဟပါသာဒသာ-ကြေး ပြာသာဒ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဓမ္မံ – အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော ပါဠိဓမ္မကို၊ (အချို့သောသူတို့ကား ကုသိုလ်စသော ဓမ္မကိုဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့် နေဘည်း၊) ပရိဝတ္တေန္တော – ပြန်လတ်သော်၊ (မိမိ အလိုလို မနသာ ဝဝတ္တာပိတကို ပြန်သည်သာ ယူ) မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အာဂတံ-လာသော၊ ယထာ ဝုတ္တံ-သော၊ ပရဝါဒိ ဓောဒနံ-ကို၊ ဉာဏေန-ဖြင့်၊ ပတ္တော-သိ၍၊ (သိသော်လည်း ပေး) အယံ ပရဝါဒိ – သည်၊ ဗာဟာ-တို့ကို၊ပဂ္ဂယှ-ချီ၍၊အရည-တောအုပ်ကြီး၌၊ကန္ဒန္တော ဒိယစ-ငိုကြွေး ဘိသကဲ့သို့ရင်း၊ အာသက္ခိတံ-သက်သေ မရှိသော၊ အဋ္ဌ – တရားကို၊ ကရောန္တော ဝိယစ-ပြုဘိသကဲ့သို့ရင်း၊ အဘိဓမ္မေ-၌၊ နိဒါနသာ-၏၊ အတ္တိဘာဝဓိ – ရှိသော အဖြစ်ကိုမျှသည်း၊ နဇာနာတိ – မသိပါလေ တကား၊ ဣာတိ-သို့၊ဝဒတိ-၏၊ (ထည့်သည်)ဝဝွာ-၍၊ နိဒါနံ-နိဒါန်းကို၊ ကထေန္တော-ရကား၊ဒေဝံ-သို့၊အာဟ-၏။

((ဝိဠကတ်တော်

ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပါဠိသေသ ထည့်၍ သမ္ဘန်၊ သို့မှ သူ ငါကဲ့သို့ လူပြိန်း သိသာမည်၊ အဖွင့်ကျမ်းနှင့်လည်း ညီမည်၊ ဉာဏ်ကြီးကျယ်သော သူတို့ကား သိပလေရာ၏ ပါဠိသေသ၌ ပတွာကိုထည့်၍ ပေးသည်ကား 'ယေ ဂတျုတ္တာ၊တေ ဗုဒ္ဓုတ္တာ, ယေ ဗုဒ္ဓုအ္ဘာ၊တေ ဂတုတ္တာ' ဟု အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ စသော များစွာသော ကျမ်းတို့၌ လာသည်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ကုသလာ။ပ။ အဗျာကတာ ဓမ္မာတိ-ဟူ၍(ဤသို့ပေးမှု ဥပလက္ခဏာနည်း) ဤသို့ အစရှိသော (ဤသို့ ပေးမှု အာဇုတ္တရှိသော ဠုတ် တခု ကျေသည်၊ ဝေဒနတိက် စသည်ကို သဂြိုဟ်) သုမနဒေဝ ထေရာဗ္ဗု ပြီးပြီ။

သုမနဒေဝ ထေရ ဝတ္တုကို ပြပြီး၍ နိဒါန်းဖြင့်လည်း ပြီးမိန့်သော ငါ့သုမေဓာဗ္ဗုကို ပြ-ပိုသော ဆရာသည် 'အဋ္ဌေသုပန' စသည် တက်သော်၊ပနကား ပက္ခန္တရ။

အဘိဓမ္မတော-မှ၊ အဋ္ဌေသု-ကုန်သော၊ သုတ္တေသု ပန-တို့၌ကား၊ နိဒါန်-သည်၊ ဒွေကမေဝ-ဒေသနာနိဒါန်း တပါးသည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊ (ဤသို့ အပါဒါန်ထည့်၍ သမ္ဘန်) အဘိဓမ္မေ-၌ကား၊ နိဒါနာနိ-တို့သည်၊ အဓိဂမ နိဒါန္ဒ-ငှ်း၊ ဒေသနာ နိဒါန္ဒ-ငှ်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

> အဘိဓမ္မော အဓိဂမိယတိ ဉာယတိ ဓောနာတိ အဓိဂမော၊နိဒေတိ ပဝတ္တေတီတိ နိဒါနံ၊ အဓိဂမသော သဗ္ဗညုတဉာဏသ နိဒါနံ အဓိဂမ နိဒါနံ။

ပါရမီသုံးဆယ်, စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး စရိယသုံးပါး တည်းဟူသော ဗောဓိသမ္ဘာရကို အဓိဂမ နိဒါန်းခေါ်သည်၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား အဓိဂမ၏ အရကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ယူ၍ နိဒါန၏ အရကို အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဟု ဆိုကုန်၏၊အချို့သောသူတို့ကား အဓိဂမ၏အရကို ဒေသနာဉာဏ် ယူ၍ နိဒါန၏ အရကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟု ဆိုကုန်၏၊ အနုဋီကာ ဆရာကား အဘိသမ္ဗောဓိကို အဓိဂမ နိဒါန်း ဟု ဆို၏၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ငှ်းတည်း၊အဓိဂမနှင့် နိဒါနကို တပ္ပုရိသ်တွဲ အချို့ကား ကမ္မဓာရည်းဟု ဆိုကုန်၏၊ ဒေသနာနိဒါန်းကား ဒေသကာလ

စသည်ဖြင့်၎င်း, ဗောဓိသမ္ဘာရအားဖြင့်၎င်း နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုတွင် ဒေသကာလ စသည်ကို "ဒယာဝယ တာယ။ပ။သမ္ပဝတ္တယိ" ဟူသော ဂါထာတို့ဖြင့် အောက်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ဤ၌လည်း သုမနဒေဝထေရ်သည် ကော် သမယံ စသည်ဖြင့် ပြအပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌ ဗောဓိသမ္ဘာရကို သာ ဒေသနာနိဒါန်းဟု လိုအပ်၏။

ဤဗောဓိ သမ္ဘာရကို အဘိဂမ နိဒါန်း, ဒေသနာနိဒါန်း နှစ်ပါး ဆိုကောင်းအံ့လော ဟူမူကား လေးပါးသော ပရမတ္ထကို သိအပ်သော အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အဘိဂန္တုဗ္ဗဟူ၍၎င်း, ဟောအပ်သောအခိုက်အတန့် အားဖြင့် ဒေသေတဗ္ဗ ဟူ၍၎င်း ဆိုအပ်သကဲ့သို့, သဗ္ဗညုတညာဏ် တပါးတည်းကို ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိသော အခိုက်အတန့် အားဖြင့် သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟူ၍၎င်း, ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့၌ ဝိတ် ပင်ခြင်း မရှိသော အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အနာဝရဏ ဉာဏ်ဟူ၍၎င်း ဆိုအပ်သကဲ့သို့ တရသောသွားကို လျက် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် 'ဝဋ္ဋော ဒမ္မော ဗလိဗဒ္ဒေါ' ဆိုသကဲ့သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ဗောဓိသမ္ဘာရတို့ကို လည်း အဘိဓမ္မာကို သိခြင်း၏ အကြောင်း အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အဘိ ဂမ နိဒါန်း ဟူ၍၎င်း, ဒေသနာအကြောင်း အခိုက်အတန့် အားဖြင့် ဒေသနာ နိဒါန်းဟူ၍၎င်း ဆိုအပ်၏ဟု မှတ်။

ဗောဓိ အဘိနီဟာရသဒ္ဓါယ–ဘုရားဆုကို တောင်းသော သဒ္ဓါ သည်၊ ပဘာဝိတော–၏၊ (ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်) ဝါ – ဖြင့်၊ ဘာဂဝတာ–သည်၊ ပဘာဝိတော – ၏၊ (ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်) ဆုယူစ ဖြစ်သော သဒ္ဓါကိုသာ ယူဟု မဏိဒီပ၌ ဆို၏။

ဣတော–ဤဘဒ္ဒကပ္ပ၊ ဝါ, ဣတော–ဤအမရဝတီမြို့ တည်သော ကာလမှ၊ ကပ္ပသတ သဟဿာဓိကာနံ–ကုန်သော၊ စတုန္နံ အသင်္ချေ ယျာနံ–တို့၏၊ မတ္ထကေ–၌၊ အမရဝတီနာမ–မည်သော၊ နဂရံ–သည်၊ အဟောသိ–၏။

ဤကား အထက် ဗုဒ္ဓဝင် ဂါထာ၌ ဆိုလတ္တံ့သည်နှင့် အညီ ယော ဇနာလိုက်သည်၊ ဂါထာရောက်မှ အကျယ်ဆိုအံ့။

ဖြဟ္မံ ဝေဒံ အထာတိ သဒ္ဒါယတိတိ ဖြာဟ္မဏော၊ ဖြဟ္မုနော အပစ္စံ ဝါ ဖြာဟ္မဏော၊ ဥဘတော သုဇာတော ဟူသည်ကား အမိအဘလည်း

ပုဏ္ဏား,အတိုး အဘွား အဘေး အဘိလည်း ပုဏ္ဏား ဤသို့ မိမျိုး ဘမျိုး ပုဏ္ဏားစစ်သည်ဟူလို။

'သုဇာတော စာရုဒဿနေ'စသည်၌ သုဇာတသဒ္ဒါသည် အလုံး အယပ်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း ဟောရကား ဇာတိကိုလိုသည်ဟု သိစေလို သောကြောင့် မာတိတော စ ပိတိတော စ မိန့်ပြန်သည်။ ဥဘတော သု ဇာတော မာ ။ပ။ တော ဟူသော အနော်ရသ ပုတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့် လျဉ်း ပါးခဲ့ရကား သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော မိန့်ပြန်၏။

သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော-စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ တပါး သောယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံဘူးသော အမိဝမ်းတိုက်ဟူလို။

ဂဟ္ဏံ ဂဏှာတိ ခေရတိတိ ဂဟဏိ၊ အမိဝမ်းတိုက်ရစေ။ တပါး သောအရာတို့၌ ဂဟဏိသဒ္ဒါသည် တေဇောဓာတ်ကို ဟော၏၊ ဤ၌ ကား အမိဝမ်းတိုက်ကို ဟောသည်၊ ထိုသို့ တေဇောဓာတ်ကို ဟော သောအခါ "အာဟာရ ဝိပါစနသမတ္ထ ဂဏှာတိတိ ဂဟဏိ"ဟု ဆို လေ၊ "ဝါ,သံသုဒ္ဓ ဂဟဏိကော-စင်ကြယ်သော အနွယ်ရှိ၏၊" ရှမ်း တလိုင်းစသည့်တို့နှင့်မဆက်ဆံ မတော်လှန်ဘူးသောအနွယ်ဟူလို။ဤ ၌ ဂဟဏိသဒ္ဒါသည် ပရံပရအနက်ကိုဟောသည်၊ရှေးကား မဏိဒီပ၊ နောက်ကား ဂဠုတ္ထိ၊ ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဋာကို သံသုဒ္ဓဂဟဏိ ကောသို့သွား၊ဝါ,အက္ခိတ္တော အနုပကုဋ္ဌေါသို့သွား၊သင့်သည်ချည်း။

ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ - အဆင်းကောင်းသော အဖြစ်နှင့်၊ သမန္တာ ဂတော-၏၊ပေါက္ခရကား သုန္ဒရဋ္ဌဟော၊ဆရာတို့ကား သရီရဟော ဟု ဆိုကုန်၏၊ထိုသို့ယူမှု 'ကိုယ်အဆင်းနှင့်'ဟု ပေး။

အာယ ပေါဋ္ဌကံ-စာရင်းပုရပိုဒ်ကို (ကြွေးစာရင်းကိုယူ) ဝါ-သံ ဖြင့်ပြီးသော ပုရပိုဒ်ကို၊(အိုးစည်ဘေးဆက်ရှိသော အမွေစာရင်းကိုယူ) အချို့ကား အယပေါဋ္ဌကံယူ၍ သံပုရပိုဒ်ကိုဟု ပေးကုန်၏၊ရှေးသည် သာ ဇာတဋ္ဌကီ စသည်နှင့် ညီ၏။

ဣတော-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ အာရောပန ဝသေန - တက်ရောက် ရေတွက်ရသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ သဟဿ-တသိန်းကုန်သော၊ ကပ္ပေစ-တို့ကိုဧင်း၊ စတုရော

အသင်္ခယေစ-တို့ကိုရင်း၊အတိက္ကမိတွာ-၍၊ သာရမဏ္ဍကပ္ပေ-၌၊အမရံနာမ နဂရံ-သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊(ဤကား မူလဋီကာ, မဏိဒီပ အလို) ဝါ, ဣတော - ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေ သတသဟဿာနံ-ကုန်သော၊ ကပ္ပေ ကပ္ပါနဉ္စ-တို့၏ရင်း၊စတုရော စတုန္နံ-ကုန်သော၊ အသင်္ချေယျ အသင်္ချေယျာနဉ္စ-တို့၏ရင်း၊မတ္ထကေ-၌၊အမရံနာမနဂရံ သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ, သဒ္ဒနီတိ, မဏိဒီပအလို။

အဓိပ္ပါယ်ကား ... အနုလောမ ယူသော် ဟေဋ္ဌာ ဩရောဟန ဖြစ်၏၊ ပဋိလောမယူသော် ဥဒ္ဓံအာရောဟနဖြစ်၏၊ ဤ၌ကား ပဋိလောမ အားဖြင့် ရေတွက်ပါလေဟူလိုသတည်း။

ဝါ,ဣတော အမရနဂရဋ္ဌိတကာလတော-ဤအမရဝတီမြို့တည်သောကာလမှ၊ဥဒ္ဓံ-၌၊အာရောဟန ဝသေန-တက်ရောက်ရေတွက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ သဟဿေ - ကုန်သော၊ ကပ္ပေစ - တို့ကိုရင်း၊ စတုရော အသင်္ချေယေစ-တို့ကိုရင်း၊ အတိက္ကမိတွာ-၍၊ သာရမဏ္ဍကပ္ပေ-၌၊ အမရံနာမနဂရံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊(မဓုသာရတ္ထဒီပနီ)

အဓိပ္ပါယ်ကား......အနုလောမအားဖြင့် ရေသော်သာလျှင် ဥဒ္ဓံ အာရောဟနဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့် အမရဝတီမြို့တည်သည်မှ လာလတ္တံ့သော လေးအသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာသိန်း အရေအတွက်ကိုလွန်၍ အမရဝတီမြို့သည် ဖြစ်၏ဟူလို၊ ရှေးအဓိပ္ပါယ်ကား မဏိဒီပအလို၊ နောက်အဓိပ္ပါယ်ကား မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလို၊ မဏိဒီပအလိုကား ဣတောကို ဘဒ္ဒကပ်ကိုစွဲ၍ အတိတ်ကို ဥဒ္ဓံ အာရောဟနဟု ဆိုသည်၊ မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလိုကား ဣတောကို အမရဝတီမြို့ကိုပင်စွဲ၍ အနာဂတ်ကို ဥဒ္ဓံအာရောဟန ဆိုသည်၊ သင့်သည်ချည်း၊ အဘယ်ကို ထောက်၍ သင့်သည်ချည်း ဟူသော စကားကို ဆိုသနည်းဟူမူကား "စုတိပဋိသန္ဓေ ဥပရိ သတ္တရသမ ဝိတ္တာသ"ဟူသော လက်သန်းအဋ္ဌကထာ၌ လွန်လေပြီးသောအတိတ်ကိုပင် ဥဒ္ဓံဟုဆိုသည်ကိုရင်း, 'ဣတော သတ္တမဒိဝသမတ္ထကေ ကာလံ ကတွာ'ဟူသောပိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌လွန်လေပြီးသောအတိတ်ကိုပင် မတ္ထကေဟုဆိုသည်ကိုရင်းထောက်၍ ဆိုသတည်း၊ ထိုမှတပါး

လည်း သက်သေများစွာရှိ၏၊ လောကဝေါဟာရ၌ အတိတ်ကိုအထက်ဆိုသော စကားသည် ထင်ရှားစွ၊ အနာဂတ်ကို ဆိုရာ၌ကား "ဥပရိယေဝ ကထေဿာမ"အစရှိသော များစွာသော အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, အနုတို့ကို ထောက်၍ ဆိုသတည်း၊ လောကဝေါဟာရ၌ကား အပြန်စကားကျအားဖြင့်သာ ရချေသည်၊ ထို့ကြောင့် မဓုသာရတ္ထဒီပနီဆရာမြတ် အဆုံးအဖြတ်ကို လောကဝေါဟာရနှင့်လည်း မဆန့်ကျင်အောင်, ဆရာမြတ် စကားလည်း မပျက်အောင် အလျော် ကြံစား ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ထိုသို့လျက် မကျေနပ်မှုကား ဆရာကြီးတို့အား လျှောက်ထားအပ်၏၊ ခဲရပ်။

ဘုရားတဆူပွင့်မှု သာရ, နှစ်ဆူပွင့်မှု မဏ္ဍ, သုံးဆူပွင့်မှု ဝရ, လေးဆူပွင့်မှု သာရမဏ္ဍ, ငါးဆူပွင့်မှု ဘဒ္ဒကပ် မည်၏ဟု မှတ်။

ဒဿနေယျံကား-ကျုံး, ပဋ္ဋင်, ရင်တား, မြို့တံတိုင်းစသည်တို့ဖြင့် ရှုဘွယ် ရှိသည် ဟူလို၊ မနောရမံကား မြေသန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်, အရိပ်ရေစာနှင့် ပြည့်စုံသည်, ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦ တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသည်ဟူလို၊

ဒသဟိ သဒ္ဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဝိဝိတ္တဥ္စ-မဆိတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ အန္နပါန သမာယုတ္တဥ္စ - ထမင်း အဖျော်နှင့် ယှဉ်သောအသံသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဟတ္ထိသဒ္ဒံ ဟတ္ထိသဒ္ဒေန-ဖြင့်ရင်း၊ အဿသဒ္ဒံ အဿ သဒ္ဒေန-ဖြင့်ရင်း၊ ဘေရီသင်္ခ ရထာနိစ ဘေရီသင်္ခရထသဒ္ဒေဟိစ - တို့ဖြင့်ရင်း၊ (သဒ္ဒကျေသော်လည်း ဟူ, ထည့်သော်လည်းဟူမှတ်၊ ကရိယာ်း အနက်ဒုတိယာဝိဘတ် ချည်း) အဝိဝိတ္တဥ္စ - သည်လည်း၊ အဟောသိ - ပြီ၊ ဘောန္တော-အချင်းတို့၊ ခဇ္ဇံ-ခဲအပ်သည်ကို (ခဲဘွယ်ကိုသော်လည်းဟူ)ခါဒထ စေ-ခဲလည်း ခဲလှည့်ကုန်၊ (ခဲလည်း ခဲလေကုန်သော်လည်း ဟူ) ပေယျံ - သောက်ဘွယ်ကို၊ ပိဝထစေ-သောက်လည်း သောက်လေကုန်၊ ဣတိ ဣမိနာ ဤဒိသေန-သော၊ အန္နပါန ပဋိသံယုတ္တေန သဒ္ဒေန-ထမင်း အဖျော်နှင့် စပ်သောအသံဖြင့်၊ အဝိဝိတ္တဥ္စ-သည်လည်း၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဃောသိတဥ္စ-မပြတ်မြည်သည်လည်း၊ အဟောသိ-ပြီ။

ပြန်ပွားရေးမှ).

ပါရကား မြို့တွန်သည်ဟူ၏၊ ဒသသဒ္ဒသရုပ်ကား ဆင်သံ၊မြင်းသံ၊ ရထားသံ၊ စည်သံ၊ ခရုသင်းသံ၊ မုရိုးစည်သံ၊ စောင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းသံ၊ စားလှည့် သောက်လှည့်အသံ ဤ ဆယ်ပါး တည်း၊ဋီကာ,ဂဏ္ဌိတို့၌ ဆို၏၊ ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် စာကိုယ်၌ ခြောက်ပါးသာ ဆိုသည်။

အချို့သောသူတို့ကား 'ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းကို နှစ်ခုယူ၍ ရထားသံ ကို ချကုန်၏၊ထိုသူတို့ဝါဒကိုကား 'သံဝယ် သံချေးသည် မိမိဗြိုရာသံကို ငင်း စားသကဲ့သို့,မာလောနွယ်သည် မိမိဗြိုရာဖြစ်သောသစ်ပင်ကိုငင်း သတ်သကဲ့သို့' မိမိတို့၏မှီရာဖြစ်သော 'ဘေရိသဒ်ရထာနိစ'ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠ်၌ ရထာနိစ ဟူသောပုဒ်သည် မရှိဟု ဆိုသည့်စကား ကျသောကြောင့်ငင်း, 'သမတာလသဒ္ဒဇ္ဈယံ နဝမံ ကတ္တ'ဟူသော မဏိဒီပပါဠ်, 'သမတာလသဒ္ဒံ ဇကံ ကတ္တ' ဟူသော မဓုသာရတ္ထ ဒီပနီပါဠ်တို့နှင့် မညီသောကြောင့်ငင်း,

ရထား မြင်း ဆင်၊ စည်အိမ့်ရှင်နှင့်၊ . သံလွင် ညင်းညင်း၊
ခရုသင်းတို့၊ထုတ်ချင်း မြေ မိုး၊ကောင်းကင်ကျိုးသို့......

ဟူသော မဟာသီလဝံသာထေရ်မြတ်၏ဝါဒ၌ ရထားသံကို မိန့်ခြင်း ကြောင့်ငင်း ပယ်စေအပ်ပေသည်၊မသင့်နေဟုမှတ်။

'ဟတ္ထိသဒ္ဒံ ဟတ္ထိသဒ္ဒဝန္တံ-ဆင်သံရှိသော၊နဂရံ-သည်၊'ဟု ဋီကာ ဆရာ ယောဇနာ၏၊ ထိုကို ဘေရိသဒ်ရထာနိ၌ မရှိရကား 'ဗိစာရေ တဗ္ဗော'ဟု မဏိဒီပ၌ဆို၏၊ ထိုသို့သော်လည်း သဒ္ဒါအရာဖြစ်၍ ဋီကာ ဆရာဆိုတိုင်း ညီညွတ်၍ ကြံသော်လည်း သင့်ပါကောင်း၏၊ သမ္ဗဂ် သမ္မန္တ ဟူသည်ကား ဥယျာဉ် ရေကန်စသောမြို့အင်္ဂါကိုယူ။

သမ္ဗကာမံ သမ္ဗကာမေဟိ-ခပ်သိမ်းသောအလိုရှိအပ်သော သဝိညာဏက,အဝိညာဏကဝတ္ထုတို့နှင့်၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့်။ (မဏိဒီပအလို)

ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ အလိုသော်ကား သမ္ဗကမ္မလို၏၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုအထူးတို့နှင့် ပေး၊ ဂဏ္ဌိအလိုသော်ကား ခပ်သိမ်းသော အတတ် သည်တို့၏ အမှုတို့နှင့် ပေး၊ ဤကား သမ္ဗကာမကို သမ္ဗကာမေဟိဟု

(ပိဋကတ်တော်

ပြင်၍ ယောဇနာသည်၊ တချက်တည်းသော်လည်း သမ္ဗန်၊ (မကာရော ပဒသန္ဓိကရော)သတ္တရတနသမ္ဗန္ဓံ-၏။

သုဝဏ္ဏံ ရဇတံ မုတ္တာ,မဏိဝေဠုရိယာနိစ၊
ဝဇိရဥ္စ ပဝါဠဥ္စ,သတ္တာဟု ရတနာနိမေ။

ဆင်စသောရတနာခုနစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်းယူ။

နာနာဇနသမာကုလံ-ရှမ်း,တလိုင်း,မြန်မာစသော ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူလို။ ဒေဝနဂရံ-နတ်ပြည့်ကဲ့သို့၊သမိဒ္ဓံ-ကြွယ်ဝ၏၊ ပုညကမ္မိနံ-တို့၏၊ အာဝါသံ-နေရာ ဖြစ်၏၊(အာဝါသောလိုလျက် လိင်္ဂဝိပလ္လာသအားဖြင့် ရှိလေသည် ဟူ၏) အမရဝတိယာ အမရဝတီသံခါတေ-သော၊နဂရေ-၌၊ အနေက ကောဋိသန္နိစယော-သိုမှီး၍ထားအပ်သော အကုဋေ မကသောဥစ္စာရှိထသော၊ပဟုတဓနဓညော-များစွာသော သုံး ဆောင်ရာ ဖြစ်သော ဥစ္စာ, စပါးလည်း ရှိထသော၊ အဇ္ဈာယ ကော-ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်ထသော၊ မန္တဓရော-ဗေဒင်သုံးပုံ ကိုလည်း ဆောင်ထသော၊တိဏ္ဏံဗေဒါနံ-တို့၏၊ ပါရဂူ-သော၊ (ဗေဒါနံပါရဂူရှိလိုလျက် ဂါထာဗန္ဓဖြစ်သောကြောင့်နိဂ္ဂဟိတ် ချေ၍ ဗေဒါနပါရဂူထားလေသည်) လက္ခဏေစ - လက္ခဏာ ကျမ်း၌ရင်း၊ ဣတိ ဟာသေစ-၌ရင်း၊ သဓမ္မေစ-၌ရင်း၊ ပါရမိ ဂတော - ကမ်းဘဘက်သို့ ရောက်သော၊ (သဒ္ဒတ္ထ) ဒိသာ ပါမောက်ဆရာဖြစ်သော(အဓိပ္ပါယတ္ထ)သုမေဓောနာမ-သော၊ ဗြာဟ္မဏော-သည်၊ပဋိဝသတိ-၏။

ဝါ,အမရဝတိယာ အမရဝတိနာမကေ နဂရေ သုမေဓော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပဋိဝသတိ၊ သော အနေက ကောဋိသန္နိစ ယော။ပ။ပါရမိဂတောစ အဟောသိ။(သမ္ဗန်)

ဥစ္စာကိုဆိုရာ၌ ရွှေဖြင့်မြှုပ်၍ထားသည်ကို ရည်ရွယ်သည်၊ နောက် ဖြင့် မပြတ်သုံးဆောင်သည်ကိုရည်ရွယ်သည်၊အဇ္ဈာယကော၌ ဝါစုဂ္ဂတ ဖြစ်သည်၊မန္တဓရော၌ အဆင်အခြင် အမှတ်အသားမြဲသောပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူလို၊ တိဏ္ဏံ ဗေဒါနံဟူသည် နိဃဏ္ဍုကျမ်း, ကေဋုဘ ကျမ်းနှင့်တကွ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက်သော ဣရုဗေဒင်,

ယဇုဗေဒင်, သာမဗေဒင်ကိုယူ၊ လက္ခဏာကျမ်းဟူသည် ဇာတ္တိလက္ခဏာ,ပုရိသလက္ခဏာကိုဆိုသော ကျမ်းဟု ဋီကာ၌ဆို၏၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား သဒ္ဒလက္ခဏာနှင့် တကွပင် ယူ၏၊ လက္ခဏာ နောင် သဏ္ဍာကျေသည်၊ ထို့ကြောင့် လက္ခဏာကျမ်း ဟု ပေး၊ ဇာတိဟာသဟူသည် သီတာ ဆောင်ခြင်း,ဘာရတညီနောင် စစ်ထိုးခြင်း စသောစကားဟောင်းကို ဆိုသော ကျမ်းတည်း၊ သဒ္ဒမ္ဘကျမ်းဟူသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော ဗေဒင်သုံးပုံ, ယစ်ပူဇော်ခြင်း စသော အစီအရင်ကို ဆိုသော ကျမ်း တည်း၊ပါရမိဂတောဟူသည် ဒိသာပါမောက်ဆရာဖြစ်၏ဟူလို။

တဏ္ဍ တဏ္ဍာဂတာနိ နာမာနိ ဃာဒေန္တိ ရာသိကရောန္တိ ဇွေဘတိ နိဃဏ္ဍု၊ (အဘိဓာန် ကျမ်းရစေ၊ ကိဋေန္တိ ဂဏ္ဌန္တိ ကပိဃော ဗန္ဓနေ ဇေတနာတိ ကေဋုဘံ၊ (သုဗောဓာလင်္ကာရ စသော ကျမ်းရစေ) ဣတိဟ ဣမသ္မိံ ဣဒံ ဣတိ ဣဒံကမ္မံ ဝဏ္ဏ ဝါ အာသီတဗ္ဗံ ပဋ္ဌေတဗ္ဗံတိ ဣတိ ဟာသော(သီတာဆောင်ခြင်း ဘာရတညီနောင် စစ်ထိုးခြင်း စသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းဟောင်းရစေ) ဣန္ဒ္ဒေန ဒေဝါတောယာတိ ဣရု၊ (နတ်တို့ကို ချီးမွမ်းကြောင်း ဖြစ်သော ဗေဒင်ရစေ) ယဇန္တေ အနေနာတိ ယဇု (ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒင်ရစေ) သာယန္တိ ပါပမနေနာဘိတိ သာမံ (မကောင်းသူတို့၏ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော ဗေဒင်ရစေ)

အဟံ–သည်၊တဒါ–ထိုသူမဓာဖြစ်သော ကာလ၌၊ရဟော ဂတော–၌၊(ပြသာဒ်ထက်ကိုပင် ဆိတ်ကွယ်ရာယူ)နိသိဒိတွာ–၍၊ဒုက္ခော ပုနဒ္ဓဝေါ နာမ။ပ။စောဒနာ ဘယာတိ–ဟူ၍၊ ဇံ–ဤသို့၊ဗိန္တေသိ–ပြီ (အတွင်းဘာ နှစ်ခုကို တသန္တာန်တည်း ဖြစ်ရကား အဟံဟူလေသည်)အဟံ–သည်(သဟံရှိမူ သဟံ သော အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်) ဓာတိဓမ္မော–ဓာတိ သဘောရှိသည်၊ (ဤ အနက်ကား ဝိပါကဓမ္မမ္မော ကဲ့သို့ ။ပ။ ဗျာဓိဓမ္မော– ရှိသည်၊ တဒါ – ထို သုမေဓါဖြစ်သောအခါ၌၊ယသ္မာ, အမှိ–၏၊ တသ္မာ အဇရံ ပရိယေသိဿာမိ ဣတိ ဗိန္တေသိ (သမ္ဗန္ဓ်၊ ဤနည်း နောက်နောက်၌ သမ္ဗန်) ယံ နူန–ငါအကြံရှိသည်ကား၊ နာနာ ကုဏပ ပူရိတံ - အထူးထူးသော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသော အပုပ်တို့ ပြည့်သော၊ ဣမံ ပူတိကာယံ – ကို၊ အနပေက္ခော–၍၊

အနုဋ္ဌိတော-၍၊ ဂစ္ဆေယျံ-အံ့၊ (ဤသို့ ပေးမှ ယံ နူနကား ပရိဝိတက္ကနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်)ဂစ္ဆေယျံ နူန-သွားရအံ့သည်တကား၊ (ဤသို့ သောလည်း ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ ယောဇနာတို့နှင့်အညီ ပေး) ယံ နူန ယဒိပန ဂစ္ဆေယျံ-အကယ်၍ သွားရအံ့၊တံ ဂမနံ-သည်၊သာရာတ-စွ(ဤသို့သော်လည်း မဏိဒီပနှင့်အညီ ယောဇနာ)ယေနမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ဘဂဝတော မှ၊ပရိမုတ္တိ-သည်၊သိယာ-၏၊သော မဂ္ဂေါ-သည်၊အတ္ထိ-ရှိသည်၊ဟေဟိတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။

နတ္ထညော ကောစိ ဝိဇ္ဇတိ ကဲ့သို့ အချာတ် တရသည် အချာတ်တရ၌ ကတ္တားဖြစ်သည် ဟု မဏိဒီပ၌ ဆို၏၊ မရ သာရတ္ထ ဒီပနီ၌ကား နာမ်ပုဒ်ပင် ဟူ၏၊ ယောဇနာ၌ကား နိပါတ်ဟူ၏။

သော မဂ္ဂေါ-သည်၊န ဟောတုယေ အဘာဝိတုံ-မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ - သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ မဂ္ဂံ-ကို၊ ပရိယေသိဿာမိ-အံ့၊(ဤသို့သမ္ဗန်)

နဟောတုယေ၌ ဟူခေတ်နောင် သမ္ပဒါန်အနက် တုယေပစ္စည်း၊ဝါ, တုံပစ္စည်း၊ယေကား နိပါတ်မျှသာ။

ဘဝေ-ဘဝသည်၊ဝိဇ္ဇမာနေ-သော်၊ (ကမ္မဘဝစသည်ကိုယူ) ဘဝေ-သံသရာသည်၊ (မဏိဒီပ) ဝါ, ဘဝေ- ဖြစ်ခြင်းသည်၊ (ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ) တိဝိဓဂ္ဂိ-သည်၊ဝိဇ္ဇမာနေ-သော်၊(သို့ ကျေ သည်၊ ပါ-သတ္တမျာ၌ ပထမာ ဖြစ်သည်၊ ရာဂဂ္ဂိ, ဒေါသဂ္ဂိ, မောဟဂ္ဂိကို တိဝိဓဂ္ဂိဟုယူ၊ဇာတိ ဝိဇ္ဇမာနေ၌ဝိဇ္ဇမာနေကား လိင် ဝိပလ္လာသ၊ဧဝမေဝကား ဩပမတ္တဖြစ်သောနိပါတသမုဒါယ)

ဂူထဂတော-မစင်တွင်း၌ ကျသော၊ (ကူပသဒ္ဒါ ကျေ သည်)ဝါ-မစင်ဖြင့် လိမ်းကျံသော၊ပုရိသော-သည်၊ တဠာကံ-ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ တံ တဠာကံ-သို့၊ဂန္တုံ-ငှါ၊ နဂဝေသတိ-အလိုမရှိ၊ ဤသို့ပေးမှ ဂဝေသတိ၌ ဂနောင် တုံကျေသည်၊ဝ လည်း လာ သည်။

ဂုသုဓာတ်လည်း ဂုန္တ၌ဖြစ်သည်၊ ဝါ, နဂဝေသတိ-မတပ်၊ ဤသို့ ပေးမှ ကန္တိအနက်၌ဖြစ်သည်၊ ဝါ, ဂန္တုံ-ငှါ၊ နဂဝေသတိ-မရှာဖွေ၊

ပြန်ပွားရေးမှ)

ဤသို့ပေးမှ ဂဏ္ဌိကား ပါဠိသသ၊ဂဝေသတိလည်း သေနပရိယာယ်၊ ဤသို့သော အရေတို့၌ ဂဝေသာတိ ဂဏ္ဌိ ရှာသာတိပုဒ်ဖြတ်၊ သို့မှ ရှာဆွာ ကန္တီအနက်တို့ကို ပေးနိုင်သည်၊ ဒုသတိ ဟုပုဒ်ဖြတ်မှ ဂဝေသ အနက် ကို ပေးလေတော့သည်၊ ရှာဆွ,ကန္တိဆွကို မပေးနိုင်ပြီ၊ အဘယ် ကဲ့သို့နည်း၊ အပေတိ,အာနွတိ ကဲ့သို့၊ အချို့သော သူတို့သည် ဂဏ္ဌိ လည်းပါဠိသသမထည့်မူ၍ နှ ဂဝေသာတိမျာကို သေနပရိယာယ် ကြံ၍ သမ္ဗန်ကုန်၏၊သဒ္ဒါသဘောလည်း မသင့်။

ကိလေသ မလ ဓောဝေ-ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ် အကြေးကို ဆေးတတ်သော၊(ဆေးရာဖြစ်သောဟု မပေးလင့်) ကတ္တုသာဓ်ကို လို၍ ဓောဝန္တေ ဟု ဋီကာ ဖွင့်ကြောင်းကို မဏိဒီပ၌ ဆို၏၊အချို့သောသူတို့ကား ''ဆေးရာဖြစ်သော'' ဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့်၊အမတန္တဋ္ဌေ ကား သာမျတ္တ၌ သတ္တမီ၊ သည်နည်းချည်း နောက်နောက်ကိုကြံ။

ပရိဂုဒ္ဓေါ-ထက်ဝန်းကျင် ထိုးပစ်အပ်သော၊ ဝါ-ခြံရံအပ် သော၊(ပရိယာဒ္ဓောရှိမူ ဘမ်းဆီးအပ်သော ပေး)ဂမနေ ပဋေရှိ မူ သင့်၏၊ဂမနံ ပဋေရှိမူ ဆန်းဂိုဏ်း မယုတ်စေခြင်းငှါ တပုဒ် တည်း၌ပင် နိဂ္ဂဟိတ်လာသည်။

သိဝ-နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော၊ပထေ-ခရီးသည် (သိဝ မဂ္ဂ သဒ္ဓ၌ သိဝံ အဋ္ဌသေ ပုဒ်ဖြတ်)သိဝံ သိဝသ-နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ် သော(သာမျတ္တ၌ ပဌမာ) အဋ္ဌသေ အဋ္ဌသသ-၏၊(သာမျတ္တ ၌ သတ္တမီ) တပုဒ်တည်းမဟုတ်၊အချို့သော သူတို့ကား တပုဒ် တည်းပေးကုန်၏။

ကိလေသ ဗျာဓိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော-ဖြစ်သော ကျင် နာခြင်းရှိသော(ကာယိက စေတသိက ဒုက္ခနှစ်ပါးကိုယူ၊အချို့ သောသူတို့ကား ကာယိက ဒုက္ခကိုသာ ယူကုန်၏၊ မသင့်) ပရိပိဋ္ဌိတော-မပြတ် နှိပ်စက်အပ်သော၊ သတ္တော-သည်၊ ကိ လေသ ရူပ သမထ ကောဝိဒေါ-သော၊ ယော အာစရိယော- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ အာစရိယံ-ကို၊နှ ဂဝေသတိ-မရှာ၊ ဤသို့

ပါဠိသော ထည့်၍ နိယတ်, အနိယတ် စုံအောင်ပေး၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည် ဆရာဖြစ်သင့်၏။

မဏ္ဍန ဇာတိကော - သော၊ (ထည့်) ပုဂ္ဂိသော - သူငယ်ယောကျ်ားသည်၊ ကေနစိ - တစုံတယောက်သော သူသည်၊ ကစ္ဆေ-၌၊ ဗန္ဓိ-သော၊ ဖိဂုန္တိယံ-သော၊ ကုဏပံ-ကို၊ ဖိဂုန္တိယံ ဟု နိဂ္ဂဟိတ်ရှိသည်ကိုရည်ညွှန်းသည်၊ ဖိဂုန္တိ ယ ရှိမူ စကဲဆုတ်သည်ဖြစ်၍) မောစယိတွာန-၍၊ သုခီ-ချမ်းသ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေရီ-မိမိ၌ စပ်သည်ဖြစ်၍(သေန အတ္တနာဝ အတ္တနော သေဝါ အတ္တနိ ဣရော အာယတ္တော ပဝတ္တော သေရော)ဝါ, သေရီ-မိမိသာလျှင် အစိုးရသည်ဖြစ်၍ (သေဒေါ အတ္တာဓိဝ အတ္တနော ဣသရော သေရော၊သ တရကျေသည်၊ အသဿ ဋ္ဌိဆင့်) ဝါ-အလိုအလျောက် ရောက်နေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤနေဘက်ဆုံး နက်ကား ဗုဒ္ဓဝင်အလို၊ အချို့သော သူတို့ကား သုခသေရိဟု ပုဒ်ကိုပြင်၍ ချမ်းသာစွာနေလိုသည်ဖြစ်၍ဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့်။

သယံဝသီ-မိမိနိုင်ငံသာလျှင် နိုင်ငံရှိသည်ဖြစ်၍ (ဤ၌ ဝသသဒ္ဒါကား အာဏာကို ဟောသည်၊ ပါဠိသတ္တကို မဟော) ဥဇ္ဈာရဋ္ဌာနမှိ-ကျောင်းကြီးစွန့်ရာ အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓဝင်ကား ဥဿာသဋ္ဌာနမှိဟု ရှိ၏၊ ဥဿာသ သဒ္ဒါသည် ကျောင်းကြီးကို ဟောသည်ဟုမှတ်) ဇဇ္ဇရံ-ဆွေးမြည့်ပြီးသော (ဒ်ပြုံးသောလည်းဟူ၊ ဆုံးမြည်းသော,ဖျဖျက္ကဲသောသော်လည်းဟူ)ပလုဂ္ဂံ-အစုတ်အစုတ်အထွင်းအထွင်းရှိထသော၊ (ဖရိုဖရဲရှိထသောသော်လည်း ဟူ၊ ပျက်စီးထသော, ပေါက်ပြီးထသော သော်လည်းဟူ) ဥဒကဂါဟ်နိ-ရေယိုသော။

စောရေပဟိနောင် သဒ္ဒါ ပါဠိသာသ ထည့်၊ ဒီသွာ၌ ကရိယာကား ဉာဏ စက္ခုနာထည့်၊ ဂစ္ဆတိ၌ အညနမဂ္ဂန ထည့်၊ မဟာစောရသမောဝိယ၌ ဝိယကား နိပါတ်မျှသာ၊ ဂမိသာမိ၌ နိဗ္ဗာန မဟာနဂရံဟု ပါဠိသသထည့်၊ အတ္တနော သောတ္ထိဘာဝံ ကာရံ မဂ္ဂံ ဂဝေသိတုံသော်လည်း ထည့်။

ကုသလစ္ဆန္ဒန ဘယာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့် (ကိုယ်နှင့် ဥစ္စာရှင်,ကုသိုလ်နှင့်ဥစ္စာ,ခိုးသူနှင့် ဒုစရိုက်ကိုဟာပ်)နာထာနာထာ-

ကိုးကွယ်ရာ ရှိသောသူ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့အား။

နာထခါတ်သည် ယာစ ဥပတာပ ဣဿရိယ အာသိသ အနက်တို့၌ ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့် နာထ ဓာတု ယာစနေ ဥပတာပေ ဣဿရိယေ အာသိသနေစာတိ စတုသွတ္ထေသု ဝတ္တတိ' ဟု သဒ္ဒနီတိ၌ မိန့်သတည်း၊ ဤသို့သော ဓာတ်အနက်တို့နှင့် ပြေပြစ်အောင် လောကအားဖြင့်ရင်း, သာသနာအားဖြင့်ရင်း မဆန့်ကျင်အောင်ယူမည်ခဲ့ငြား၊ဤ၌ ကျယ်လွန်းအံ့မိုးသောကြောင့် မဆိုသေးပြီ၊ သမ္မောဂဏ္ဌိ ပဗ္ဗသို့ ရောက်မှ ဆိုလတ္တံ့။

ပဌမဝဏ္ဏ-သို့၊ ဥပါဂမိ-၏၊ ပဌမဝဏ္ဏောတိ ဣဒံ ယေဟု ယေဗျနေကာဝစနံ ဘာဝတိ၊ကတ္တုပိ ဗဟုဝစနံပ (သဒ္ဒနီတိ)ဓမ္မိက ဟူသည် ဘုရားလောင်းတို့သည် များသောအားဖြင့် ရသေ့ပြု၍ ထိုတောင်ကို မှီ၍ အဘိညာဏ် သမာပတ်ကို ဖြစ်စေသဖြင့် ရဟန်းတရားကို ပြုရကား ဓမ္မိက တွင်သည်၊ နတ္ထိ သမော ပဋိသမော ဖြောတိ အသမော၊ သုကတော မယ့် စသည်၌ မသွဲကို ကတ္တားချည်းပေး။

ပဋ္ဌဒေသ ဝိဝဋ္ဋိတံ - ငါးပါးသော အပြစ်မှ ကင်းသော (စက်ပံသို့ သွား) ဝါ - ငါးပါးသော နီဝရဏကို ပယ်တတ်သော၊ အဋ္ဌဂုဏသမုပေတံ-သော၊ (အဘိညာဗလံသို့ချည်း နှစ်ပုဒ်လုံးကိုသွား၊ရှေးမဏ်ဗိပ၊နောက်ကား ဗုဒ္ဓဝင်)အဘိညာ ဗလံ-အဘိညာဏ် ဝိပဿနာကို၊ (သမာပတ်ကား အဘိညာ ပါဒက ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဝုတ္တသိဒ္ဓိတည်း) ဤ အဘိညာဗလံ ကား ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအလိုအားဖြင့် ၌နှ်, ရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တ အလိုအား ဖြင့် ကမ္မခါရည်း။

ဂုဏော ဒသဟုပါဂတ်၌ ဂုဏောနောင် ဟိ ကျေသည်၊ဝါ-ကရဏတ္ထ၌ ဒုတိယာဗဟုဝစ် ဖြစ်သည်၊ဤပဋ္ဌဒေါသဝိဝဋ္ဋိတံ စသည်ကား အချို့သော အဋ္ဌသာလိနီ၌ရှိ၏၊အချို့၌မရှိ၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ပဋ္ဌဒေါသ ဝိဝဋ္ဋိတန္တိ ဝေမာဒိကသ အတ္တော၊ ကေသုစိ အဋ္ဌကထာပေါတ္တ ကေသု လက္ခိတောတိ ကတ္တာ န ဝုတ္တာမ'ဟု မိန့်သတည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဋီကာဆရာတို့ အလိုအားဖြင့် မရှိသင့်ပြီ ဟူလို သတည်း၊ ဂဏ္ဌိဆရာတို့အလိုအားဖြင့် အကျယ်ကိုလိုမူ အဋ္ဌသာလိနီ

တို့မှ ယူပါဟုလိုသတည်း၊ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ,အပဒါန်အဋ္ဌကထာတို့၌ မရှုပြီ၊ထို့ကြောင့် ဂါတို မဖွင့်ပြီဟုလိုသတည်း၊ ပေါတ္တကသည် ဂန္ထ အနက်၌ဖြစ်သည်။

ဆရာ......မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် "သုကတော မယှံ ပဏ္ဏသာလာ" စသည် ဟောတော်မူလေသနည်း၊ဝိသုဒ္ဓိနှတ်သား ဖန် ဆင်းသည် မဟုတ်တုံလော စောဒနာဘွယ် ရှိရကား 'တတ္ထ။ပ။ဒိယ ဝုတ္တာ'မိန့်သော်၊ ထိုဝါကျ၏ စကားကျ အဓိပ္ပါယ်ဏ္ဍကို ပြလိုရကား 'ဣယံ ပနေတ္ထ အဓိပ္ပာ'မိန့်သော်။

အယံ ပန-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ ဧတိဿံ ပါဠိယံ အဓိပ္ပာ အဓိပ္ပါယော-တည်း။ အချို့သောသူတို့ကား "ပန တထာဝိ - သော် လည်း၊ အယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာ-တည်း"ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊ ဂရုဟိတဗ္ဗ ဂရုဟာကဏ္ဍဖြစ်ဖြင့် သဘောမရသင့်ရကား မသင့်၊မဟာသတ္တံ ဟိ ဒ္ဓ ဟိ ကား ဝိဇ္ဇာရ၊ ဟိ ကထံ ကော အဓိပ္ပါယော ဟောဘိ-နည်း၊ (သမ္ဗန်)

တိဏ ဂဟနစ္ဆန္နဘာ-တိဏ နှောင် အာဒိကျသော်လည်း ကြံ့, ဥပလက္ခဏနည်းသော်လည်းကြံ၊ ထို့ကြောင့် "တိဏလတာဒိ ဂဟ နစ္ဆန္နေ"စသည်ဖြင့် မိန့်လတ္တံ့၊ 'ဂဟနစ္ဆန္နဘာ'သာ အချို့စာရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိမူ ချုံပြင့် ဖုံးသွမ်းအပ်သောအဖြစ်ဟု ပေး။

ဖေါ်ဋ္ဌာ ဥဠုဟတ္တိ စသည်၌ "ယသ္မာ သုခံ ဝေဒယတိ" စသည်ဖြင့် အကြောင်း အကျိုးဟပ်လေ၊ (မဟာမဟာဋ္ဌ ထေရ် စကြံကား သိဟ်န္ဒ ကျွန်း၌ ရှိသတည်း)

ရဋ္ဌံ ပိဋ္ဌေတွာ ခနသာရံဝါ သိသကဟာပဏာဒိနိ ဝါ ဂဏှန္တော်သု ရာဇကုလေသု၌ 'ဂဏှန္တေသု၌ ဂဏှန္တာနံ, ရာဇကုလေသု၌ ရာဇ ကုလာနံ'ဟု သတ္တမျက္ခ၌ ဆဋ္ဌီကြံ။

ရဋ္ဌပိဋ္ဌနကိလေသာဘာဝေါ၌ 'အတုတ်အခွန်တို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်း၏ မရှိသော အဖြစ်သည်'ဟု ပေး၊ရဋ္ဌ သဒ္ဒါလည်း အတုတ်အခွန်ကို ဟောသည်၊ အချို့ကား ပါဠိရှိတိုင်း သတ္တမျက္ခ ကြံ၍ ရဋ္ဌသဒ္ဒါကိုလည်း ဟုက်ဟုတ်ညားညား ယူပေကုန်၏၊ သဘောမသင့်၊ဂှင်သိလဝံသလည်း စပ်တော်မမူ။

အနဝဇ္ဇတော ဟု အချို့သော စာရှိ၏၊သာသနာပ ဖြစ်ရကား မရှိသည်ကို ဆရာတို့ ကြိုက်၏။

တဿ အတိညတ္တာယ ဟူသော ပါဌ်၌ တသဒ္ဒါကို နှစ်ပုဒ်လုံး ယှဉ်၊ထို နှစ်ပုဒ်လုံးကို အနုနာသိကာ၌ချည်းစပ်၊

မဂဂရ သလိလာသယံ - မြိန်မြတ်သော ရေရှိသော၊ ဝါ - ရေကန်ရှိသော၊ အပဂတ ဝါဠမိဂ တိ သနက သက္ကာဏံ - ဖဲစေအပ်ပြီးသော သားရဲ,ကြောက်မက်ဘွယ်သော ငှက်ရှိထသော။

ဝိသေသေန အာလာတိ ဂဏှာတီတိ ဝိတိ ဝါသော,လဿ ဠတ္တံ၊ မဂ အနွေသနေ ဝါ ဇူတာဝိတော ဝေါဇရံ အနွေသတိ ပရိယေသတီတိ မိဂေါ၊ ဝါဠော စ သော မိဂေါ စာတိ ဝါဠ မိဂေါ။

သဟ ဓေကေတာ ကုဏာန္တိ သဒ္ဒံ ကရောန္တီတိ သကုဏာ၊ ဇမ္ဗိုယတေ ပိဏ္ဍိယတေ ကေသစယံ ကရိယတေတိ ဇမ္ဗု၊ မန္ဒိယတေ ဝေမိယတေတိ မဏ္ဍလံ၊ ဇမ္ဗုဇော မဏ္ဍလံ ဇမ္ဗု မဏ္ဍလံ။

တိဒဏ္ဍကား ခရုသင်းခြေ အလို့ငှါ ဆောင်သည်။

ပါနီယ ထဝိ - သောက်ရေအိုး၊ ပါနီယသင်-ရေသောက် ခရုသင်း၊ ပါနီယ သရာဝ-ရေသောက်ခွက်၊ မိန္တော်ာင်း၌ကား အိုးဖုံးခွက်ဟူ၏။

ဂိရိကဏ္ဍရ နှုသာရေန-တောင်ချောက်ကြားကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်(အဓိပ္ပါယ်ဋ္ဌ) ရေပြင့် ပြည့်သော တောင်အရပ်ကို အစဉ် လျှောက်သဖြင့်၊ (သဒ္ဒဋ္ဌ)

ဩသဓဒေယာ ဂိရတီတိ ဂိရိ၊ ဂိရတိ သဒ္ဒံ ကရောတီတိ ဝါ ဂိရိ၊ ကေန ဥဒကေန ဒရိယတိ ပဒါလိယတီတိ ကန္ဒရော၊

ရှေး၌လည်း တောင်သာမန်ရစေ၊နောက်၌လည်း ချောက် သာမန် ရစေ။

ဂိဒ် သမီပေ ဌိတော ကန္ဒရော ဂိရိကန္ဒရော၊ (မဇ္ဈေ လောပီ တပ္ပုရိသ်)ဂိရိစ သော ကန္ဒရော စာတိ ဂိရိကန္ဒရော၊သော ပဒေသော-သည်၊ ဂိရိ - တောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ကန္ဒ

(ဝိဠ္ကတ်တော်

ရောစ သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဂိရိကန္ဒရော-
မည်၏။

ဤသို့ဂိရိ၏အရကို တောင် သာမန်ယူ၍ ကမ္ဘာရည်းသော်လည်း
တွဲ၊ဂိရိစ ကန္ဒရောစဟုခွဲနိမပြုလင့်၊အဘယ်ကိုထောက်ဆ၍ မပြုလင့်ဟူ
သောစကားကိုဆိုသနည်းဟူမူကား'သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဥပရိ ပဗ္ဗ
တေ ထူလ ဖုသိတကေ ဒေဝေ ဝဿန္တေ တံ ဥဒကံ ယထာနိန္နံ ပဝတ္တ
မာနံ ပဗ္ဗတ ကန္ဒရ ပဒရသာခါ ပရိပူရေတိ၊ပဗ္ဗတ ကန္ဒရပဒရသာခါ
ပရိပူရာ ကုသုဗ္ဘေ ပရိပူရေန္တိ'ဟူသော တိကနိပါတ်, အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ,
'ကန္တိလဒ္ဓနာမေန ဥဒကေနဒရိတော ဥဒကဘိန္နော ပဗ္ဗတ ပဒေသော၊
ဟူသော အဋ္ဌကထာ, "ကေန ဥဒကေန ဒရိတော ပဗ္ဗတပဒေသော"
ဟူသောဋီကာစသည်ကို ထောက်၍ ဆိုသတည်း။

နဒိနိဝတ္တန-မြစ်ကွေ့၊ရရဂါမေ-မပြတ်ဆွမ်းခံရွာ၌၊ (ထိုကျောင်း
နှင့် အနီးဖြစ်သောရွာ၌သော်လည်းပေး၊ဇာတ်ဋီကာ၌လည်း'ရရဂါမေ
တိ သဒိဝဂါမေ' ဟူ၏၊ အဦးရွာ၌လည်း ပေးကုန်၏) အာဂမေတွာ-
လင့်ဦး၍(ရပ်၍သော်လည်းပေး)တုန္နဝါ-အပ်ချုပ်၊အဂ္ဂဒ္ဒါနံ-ဖါခြင်းဖြင့်
(ထပ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်း ပေး) ဟံရံဟိရံ-အဖတ်အဖတ် အမျှင်အမျှင်
အမြှင်အမြှင် (ဖိတ်ကြိုက်ရာပေး)ဂန္တွာ-စပ်၍၊(ချုပ်၍ကြိုစ်သက်ရာ
ပေး) စိဝရဝံသေ-သက်နိုးတန်း၌၊ (သက်နိုးဆွဲချာကိုယူ) အနောဇ-
လိဉ္စငွေ၊ပုန္နာဂ-ပုန်းညက်၊ သရရံ-ခြေသည်းနှင့်တကွသော၊ အဖိန
စမ္မံ-သစ်နက်ရေကို၊ (ကြပ်တွေသော သစ်နက်မည်သော သတ္တဝါ၏
အရေကိုယူ) ကျမ်းဆရာတို့လည်း 'သလောပံ သခုရံ အဇိနမိဂစမ္မံ'ဟု
မိန့်ကုန်သတည်း၊ အရှင်မဟာ သီလဝံသ အစရှိသော ဆရာမြတ်တို့
သည်......

ပုန်းညက် သဘွယ်၊ ပန်းပြောက်ခြယ်သို့၊ သပ္ပါယ်လှစွာ၊
ခြေသည်းခွါနှင့်၊အရာမပျက်၊သစ်နက်အရေ၊ဆောင်စနေကုံ-
စသည်ဖြင့် မိန့်ဆိုကုန်၏။

အချို့သောဆရာတို့ကား-သစ်နက်မည်သောသစ်ပင်၏ အခေါက်
လျှော်တေဟုဆိုကုန်၏၊ မသင့်။

ပြန့်ပွားနေမှု)

သာရသူစိ - မြတ်သော ဆံကျင်, သစ်နှစ်ဖြင့် ပြီးသော ဆံကျင်၊ (ဇာတ်ဋီကာ၌ကား'သာရသူစိန္တိ ဒန္တမယံ သူစိ''ဟူ၏၊)သိက္ကာ-ဆိုင်း၊ ပဝါဋ္ဌ-သင်္ကန်း၊ကာဇ-ထမ်းပိုး။

တိသု ဌာနေသုကား အလယ်, အဖျား နှစ်ဘက်ကို ယူ၊ ယခုအခါ အချို့သော ဆေးသည့်တို့၏ ထမ်းပိုးကဲ့သို့တည်း၊ အာဒါယဟူရကား ယူကာ၍သာ၊ မထမ်းအံ့သောဟု မှတ်၊ ခါရိကာဇံ - ပရိက္ခရာဖြင့် ပြည့်သော ထမ်းပိုးကို၊ ဤသို့ ပေးမှု ''ခါရိတိ အရဏိ ကမဏ္ဍလု သူစိ စာမရာဒယော တာပသာ ပရိက္ခာရာ၊ဝိဓေတိ ကာဇော၊ တသ္မာ ခါရိ ဘာရိတံ ကာဇမာဒါယာတိ ဟူသော သုတ်သိလက္ခန် အဋ္ဌကထာ၌လာသောပါဌ်နှင့် အညီ ခါရိတိ တာပသာ ပရိက္ခာရာ ရတိ ဘာရိတံ ကာဇံ ခါရိကာဇံ,ဟု မဖွင့်လောပြီ တတိယာ တပ္ပုရိသ်ပြု၊ ဝါ- ပရိက္ခရာ ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို၊ဤသို့ပေးမှု ခါရံ ပရိက္ခာရံ ဝဟေရ တီတိ ခါရိ (ထမ်းပိုးရ) ဝိဂြိုဟ် ပြုပြီးမှ'ခါရိဥဝ ကာဇံ ခါရိကာဇံ ဟု ကမ္မဓာရည်းပြု၊ ဤနှစ်နက်သာ သင့်မြတ်၏ ရွှေညမင် ဆရာတော်ဘုရားကား'ပြာစစ်ကဲ့သို့ပြုအပ်သော ထမ်းပိုး'ဟု ပေးတော်မူ၏၊ယုံသို့ ပေးမှု ခါရော ဝိယ အဿာတိ ခါရိ၊ ခါရိဝိယ ကတံ ကာဇံ ခါရိကာဇံ ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ အဓိပ္ပါယ်ကား ခဲစွ၊ ဆရာတို့ထံမှ နည်း လနွှေါပဒေသ အလျောက် မှတ်ကုန်ရာ၏၊ မသင့်မှုကား ပေးတော်မမူရာ။

ကဏ္ဍရာနံ ဇိန္နဗ္ဗမနုဿာနံ ဒေဗ္ဗော ကဏ္ဍရဒေဗ္ဗော၊ သမာသ် ပြီးသောအခါ တောင်ဝေး သာမန်ကို ဟောလေသတည်း၊'တာလဋ္ဌဂံ, သုဂတ စီဝရံ'စသည်ကဲ့သို့တည်း၊လဘိသံဝေ အဋ္ဌ ဖလကား ပကတူ ပသာ၊ ထိုဘာရမည် မဆိုလို။

မိရဋ္ဌမဋ္ဌ-ခပ်ဉောင်စောင်း (ဆရာတို့ကား သဏ္ဌာလီ ဉောင် စောင်းလည်း ဟူ၏၊ ကြမ်ပိုင်လည်း ဟူ၏) ဃရာဝါသေ-အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) အိမ်တည်းဟူသောနေ ရာ၌ (သဒ္ဒတ္ထ)၊

ဃရ သေစနေ၊ဃရတိ ကိလေသသေဿမေတ္တာတိ ဃရံ၊ ဂယှ တိတိဝါ ဃရံ၊ဃရံ ဧဝ အာဝါသော ဃရသံခါတော ဝါ အာဝါသော ဃရာဝါသော၊(ဝိဂြိုဟ်)

[(ပိဋကတ်ဌတော်

ပဒိဝေကဥ္စကား စိတ္တဝိဝေကယူ၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကကား ကာမ ဝိတက် စသော သုံးပါးကိုယူ၊ ထို့ကြောင့် ဇာတ်ဋီကာ၌ 'မိစ္ဆာဝိတက္ကဗ္ဗိ တိဝိဓ ဝိတက္ကာ'ဟူ၏၊ အယဥ္စ ပဏ္ဏသာလာ စသည်၌ နောက်နောက် က အတိုင်း နည်းဘူ။

ဝေဠုပဏ္ဏ-ဝါးမှည့် (ဥသျှစ်မှည့်ဟု ဆရာတို့ မိန့်ကုန်၏)

နဠေဟွာ။ပ။ပညာယတိကား......ဤကျောင်းထက် ငါ့အိမ်သည် မလွန်ပြီလော၊ အနိယ အားဖြင့် အဘူတပုပင်ဟူလို။

ဥဒိကာ-သန်း၊မကိုလ-ကြမ်းပိုး၊ဃရဂေါဠိက-အိမ်မြှောင်၊(တက်တူ လည်းဟူ)

အာဟာရမူလကဿစ၌ လယ်လုပ်ခြင်း, ကုန်သွယ်ခြင်း စသော ဆင်းရဲကိုယူ၊ဃရေနွေ့ဘကား ရှေးရှေးကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် နောက်နောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မိစ္ဆာဝိတက်မခြားစေဘဲ စပ်သည်ဟူလို၊ ဝါ-အကျိုးဖြစ်သော ဈာန်နှင့် အကြောင်းဖြစ်သောဘာဝနာကို စပ်သည်ဟူလို။

ဇဝံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊ မေ မယိ-သည်၊ (ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာ ဖြစ်သော ဘုမ္မတ္ထဥ္စ ဆဋ္ဌီ) အဘိညာဗလဿ-၏၊(ထည့်သည်) သိဒ္ဓိ ပတ္တဿ သိဒ္ဓိ ပတ္တေ စ-သည့်ရင်း၊ သာသနေ ဈာနာဘိညာသု-တို့၌၊ (သာသနေကို ဈာနာဘိညာသု ဖွင့်သည်) ဝသိဘူတဿ ဝသိဘူတေစ-သည့် ရင်း၊သဒ္ဓေ-သော်(ထည့်သည်) ရသေ့တို့၏ ဈာန်အဘိညာဉ် ကိုပင် သာသနာယူပါသည်၊ သဒ္ဓေကို ဥပ္ပဇ္ဇိ၌ စပ်၊ မဏိဒီပ အလို) ဝါ-မေ မယိ ဈာနာဘိညာနံ သိဒ္ဓိ ပတ္တေစ သာသနေ တာပသသာသနေ ယေဝ ဋ္ဌိတေ ဈာနဘိညာသု ဝသိဘူတဿ ဝသိဘူတေစ သဒ္ဓေ-သော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၌စပ်၊ ဂဏ္ဌိအလို၊ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာဆရာကား အနာဒရလက္ခဏာကြံ၏၊ ထိုကို အနာ ဒရလက္ခဏာသည် ပဋ္ဌပုပ္ပန်၌သာဖြစ်ရကား မသင့်ဟု မဏိဒီပ ၌ ပယ်၏၊အချို့သောဆရာတို့ကား သာသနေ၏ အရကို သာ သနာသုံးပါးရအောင် ကြံဆ၍ ယူကုန်၏၊ဋီကာစသည် မရှိ။

ရှေးဂါထာကား လက္ခဏာ,နောက်ဂါထာကား လက္ခ၊ နိမိတ်သည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်ငြားသော်လည်း လေးပါးသောအရာတို့၌ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် စတုရော နိမိတ္တေ ဆိုလေသည်။

ပြန်ပွားခြင်းမှု)

စတုရော စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ 'နိမိတ္တေ နိမိတ္တာနိ' ဟု နဟုလ္လိင် ထင်အောင် ပြင်၍ ပေး၊ လိဂ်ဝိပလ္လာသတည်း၊ ဝါ, စတုရော စတ္တာရော-တို့၌၊ဤသို့ ဘုမ္မအဓိဒုတိယာကြံ၍ နိမိတ္တကို ဗာတ္တိံသနိမိတ္တာနိဖြင့်၊ဗာတ္တိံသကျသော်လည်းကြံ၊ဗာတ္တိံသ နိမိတ် ဟူသည်ကား တသောင်းသော လောကဓာတ်တုန်လှုပ်ခြင်း,အရောင်တော်နှံ့ခြင်း,ကန်းသသူ မြင်ခြင်း, နားပင်းသော သူ ကြားခြင်း,အ သောသူ စကားဆိုနိုင်ခြင်း, ကုန်းသောသူ ဖြောင့်ခြင်း,ဆွံ့သောသူ သွားနိုင်ခြင်း, နှောင်ဖွဲ့သောသူ လွတ်ခြင်း,ငရဲမီးငြိမ်းခြင်း,ပြိတ္တာတို့မွတ်သိပ်ပျောက်ခြင်း,တိရစ္ဆာန်တို့ ဘေးမရှိခြင်း, ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အနာမရှိခြင်း, လေးမြတ်ကြခြင်း,ကောင်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ကစားခြင်း, ရွှင်ခြင်း စသည်ကိုယူ၊ အကျယ်စေ့အောင် အလိုရှိမူ မဃဒေဝ, ပါရမီခန်းတို့ကို ကြည့်၍သိအပ်၏။

နာဒသဒ္ဒိ၌ ယသ္မာ ဇာနရတိ သမပ္ပိတော-ဇာနချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ တသ္မာ နာဒသဒ္ဒိဟု (သမ္ဗန်) အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ယသ္မာ တသ္မာ မထည့်ဘဲ ပေးသော်လည်း သင့်၏၊ ဈာန်၏ အရကို အရူပသမာပတ်ကိုသာယူ၊ထိုကို ဈာန်ဖြင့်၌ သိရလတ္တံ့။

ပစ္စန္တဒေသ ဝိသယ ဟူသည် မဇ္ဈိမတိုက်၌ အကျုံးဝင်သော ယခုအခါ ငါတို့နိုင်ငံ၌ ပဲခူး,ဟံသာဝတီစသည်ကဲ့သို့ တဖိတ်သော အမည်တည်း၊ ရင်ပြစ် ရှစ်ပါး၌ ဝင်သော ပစ္စန္တရစ်မဟုတ်၊ဒေသစာရီ လှည့်တော်မူရာတွင် ပစ္စန္တဒေသ အမည်ရှိသော ရမ္မဝတီ ပြည်သို့ ရောက်၍ သုဒဿန ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် ဖိတ်သည်ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် မဃဒေဝ၌ "ပစ္စန္တဒေသ ဝိသယေ မဇ္ဈိမဒေသသ ပစ္စန္တဒေသ သညိတေ တပ္ပရိယာပန္နေ ရမ္မနဂရသံခါတေ ဝိသယေ" ဟု မိန့်သတည်း။

တေန သမယေန နိက္ခမိတွာ၌ တဒါကို ဂဏ္ဌာမိ၌စပ်၊ ကာလ ဟောခြင်းဖြစ်သော်လည်း ပုနရုတ္တိ ဒေါသ မဖြစ်၊'အမ္မေပိ တဿ ဂတ္တာ ဝန္ဒိသာမ မယံ ဇိနံ' ဟူသော ပါဌ်ကဲ့သို့တည်း။

ဝေဒ ဓာတ်၌ ဝေဒကား အယံ ဖြာပဒ္ဓတော ဝေဒရူ စသည်၌ကဲ့သို့ ညာဏ ဟောလည်းမဟုတ်၊ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ စသည်၌ကဲ့သို့ ဂန္ထ

[(ဝိဋ္ဌကတ်တော၌

ဟောလည်း မဟုတ်၊ ယော ဝေဒဇာတံ ဝိဂရဟာန္တိ စသည်၌ကဲ့သို့ သော မနသာ ဟောတည်း၊ တုဠှ၌ ကရိုဏ်းကား သုဠေခန တည်း၊ ဟဠှ၌ ကရိုဏ်းကား ဒိတိယာ,ပမောဒိတ၌ ကရိုဏ်းကား ပါမောဇ္ဇေနတည်း၊ ဤသုံးပုဒ် နောင် ဟုတွာဟု ပါဌ်သေသထည့်။

ဇနံ ရမ္မံ – ခရီးသုတ်သင်သော ရမ္မာတိ ပြည်သူ အပေါင်းကို၊ မဟာဇနော-သည်၊ တုဠှ ဟဠှော ပမောဒိတော ဝေဒဇာတော-သည်၊ ဟုတွာ-၍။

ဤသုံးပုဒ်ကား ဟုတွာဟူသော ပါဌ်သေသကို ငဲ့မှု ကတ္တားရုပ်ပြီး၊ ကမ္မတ္ထဖြစ်သော သောမိယတိကိုငဲ့သော်ငြင်း, ဟုတွာသည် ဘာဝတ္ထ ဖြစ်သော်ငြင်း ကရဏတ္ထ၌ ပဉ္စမာ။

တနည်းကား......သာဝတ္ထိ ဝိဏ္ဏာယ စရတိ၌ ဂတ္ဝာ ဟူသော အပဓာနပုဒ်ကိုငဲ့၍ သာဝတ္ထိ ဟု,ပြီးသော ဒုတိယာရုပ်သည် စရတိဟူ သော ပဓာနပုဒ်ကိုငဲ့သော်လည်း ဒုတိယာရုပ်သာပြီး၏၊သာဝတ္ထုံသံဟု သတ္တမီရုပ်မပြီး၊အနက်အားဖြင့်သာသတ္တမျတ္ထကို သိရသကဲ့သို့ ဟုတွာ ဟူသော ပဓာနပုဒ်ကို ငဲ့၍ပြီးသော ပဉ္စမာရုပ်သည် သောမိယတိ ဟူ သော ပဓာနပုဒ်ကိုငဲ့သော်လည်း ပဉ္စမာကာရိယသာ ဖြစ်၏၊တတိယာ ကာရိယမဖြစ်၊ အနက်အားဖြင့်ကား တတိယတ္ထကို သိအပ်၏ ဟူလို၊ အချို့သောသူတို့ကား သောမိယတိကို ကတ္တားဟောသာ သင့်သည် ဟု ဆိုကုန်၏၊ဝါဒမျှသာ ဖြစ်သည်၊ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၌ကား သောဓေ တိ ပုဒ် ထုတ်၍ သိအပ်သည် ဟူ၏၊ 'မင်္ဂါ အဠှသံ ဝရှမာယနံ'ကား ပရိယာယ်သာဟု ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ၌မိန့်၏။

ဝါ–မင်္ဂသဒ္ဒါကား ခရီးဟူသောအနက်ကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်၊ အဠှသ ဝရှမ အယနကိုလည်း ဟော၏ဟူလို။

ဝါ–မင်္ဂသဒ္ဒါသည် ဥပါယစသည် လျဉ်းပါးခဲ့ရကား......အဠှသံ မိန့်သော်။ အဠှသသည်လည်း ဥဇုကတ္ထစသည် လျဉ်းပါးပြန်ရကား ဝရှမံ မိန့်သော်။ ဝရှမသည်လည်း သံသရာစသည်ကို ဟောပြန်ခဲ့ရ ကား အယနံ မိန့်သော်။မင်္ဂ၏ ပိသေသနချည်းတည်း၊ မဏ်ဒိပ၊ ဝါ–ပုဒ် ဖြည့် ပါဌ်ဖြည့်အလို့ ငှါဆိုသည်၊ နာမ်ပုဒ်မဟုတ်၊နိပါတ်သာ၊ မရသာ ရတ္ထဒိပနီ၊အနက်ကား ဤသို့ပေး။

အဋ္ဌသံ အဋ္ဌသသင်္ခါတော-သော၊ ဝင်္ဂုမံ ဝဋ္ဋမသင်္ခါတော-သော၊ အယနံ အယနသင်္ခါတော-သော၊ မဂ္ဂေါ-ကို၊ သောဓိယတိ-၏၊ ဤသို့သမ္ဗန်၊

အချို့သောသူတို့ကား "အဋ္ဌသံ - သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့် တူသော၊ ဝဋ္ဋမာယနံ-ဟု ဆိုအပ်သော" ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊ သဒ္ဒါလည်းမသင့်၊ အနက်လည်းမသင့်။

တေ မေ ပုဋ္ဌာ ဗျာကရိံသုဟု အချို့စာရှိ၏၊ ဝိယာကံသု ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ဒိယာကံသုရှိမူ ဆန်းကိုဏ်းသင့်သည်ဟူကုန်၏။

ဍာဓ ဍာခသွိံ ဒိပက်ရေ-ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ ဝိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော ဒိပက်ရာ ဘုရား၌၊ ဗီဇာနိ - ကုသိုလ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို၊ ရောပိသံ-အံ့၊ ခဏော-ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ တည်းဟူသော နာမ ခဏသည်၊ မာ ဥပစ္စဂါ-မလွန်စေသဘည်း၊ ဍာဘိ, ဗိန္ဒေသိ သွားစပ်။

အဋ္ဌသံ အဒံသု၌ သုတ်သင် နိုင်ခဲသော ရေဖြင့် ပြွမ်းသော ခရီးခဲကို ပေးသည်ဟု ယူ။

ဖိနော-သော၊ ဒိပက်ရော မဟာမုနိ-သည်၊ တာဒိဟိ-တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။

တာဒိဂုဏ်ဟူသည် ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌ရှင်း, လာဘ အလာဘ စသော လောကဓမ်တရားတို့၌ရှင်း မပေါက်ပြန်ခြင်း ဂုဏ်တည်း။

ခီဏာသဝေပဟိ-တို့ဖြင့် (ပရိဝါရိတော ဟုတွာထည့်၊သဒ္ဒိံလည်း ထည့်ကုန်၏) ရမ္မနဂရာဝါသိနော-ကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ပဋ္ဌ|ဂ္ဂမနာ-ခရီးဦး ကြို|ကုန်သည်၊ ဝတ္တန္တိ ပဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

'ပဋ္ဌ|ဂ္ဂမနာ-ခရီးဦးကြိုခြင်းတို့သည်' သော်လည်းပေး၊ ပဋ္ဌ|ဂ္ဂမနာနောင် ယောကျေ ကြံ၍ 'ပဋ္ဌ|ဂ္ဂမနာ-တို့ကို၊ ဝတ္တန္တိ ပဝတ္တန္တိ-ဖြစ်စေကုန်၏' သော်လည်း ပေး။

ဗဟူ-ကုန်သော၊ ဘေရိယော-တို့ကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ ဝါဒေန္တိ-တီးကုန်၏၊ နရ မရူ-တို့သည်၊ အာမောဒိတာ-ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သာဓုကာရံ-ကို၊ ပဝတ္တယံ-ကုန်၏။

ဒီပင်္ကရာဘုရား ငါတို့ပြည်သို့ မရောက်တောင်း ရောက်ပေသည်၊ ကောင်းစွ၊ ငါတို့အား စီးပွားခြင်းငှါ ချမ်းသာခြင်းငှါ ဖြစ်ပေစွ၊ ဤသို့သော စကားကို ဖြစ်စေသည် ဟူလိုသတည်း။

> တထာဂတံ ဇထာဂတဿ-၏၊အနုပစ္ဆာ-နောက်တော်သို့၊ ယန္တိ-လိုက်ကုန်၏၊ အနုယန္တိ -ပစ္ဆာ ယန္တိ-နောက်တော်သို့ လိုက်ကုန်၏၊ ဤသို့ သော်လည်းပေး၊ အနုကား ပစ္ဆာဟော၊ တထာဂတံလည်း သာမညတ္တ၌ ဒုတိယာ။
>
> ဒိဗ္ဗေဟိ-နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော(နတ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သောသော်လည်း ပေး) တူရိယေဟိ-တို့ကို၊ မာနုသကေဟိ - လူ၌ ဖြစ်ကုန်သော(လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော)တူရိယေဟိ-တို့ကို၊ ဤပုဒ်တို့ကား ကမ္မတ္တ၌ ကရိယာဝိဘတ်တည်း။
>
> ဒေဝေသု ဒိဗ္ဗတ္တာ ဒိဗ္ဗာ၊ ဒေဝါနံ သန္တကာဝါ ဒိဗ္ဗာ၊(ဝိဂြိုဟ်) မာနုသကာ၌လည်း ဤနည်းပြု။

နတ်တို့ကား......ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်သော စည် စောင်း ညှင်းတို့ကိုယူ၍ နောက်တော်သို့ ကောင်းကင်ဖြင့် လိုက်သည်၊ လူတို့ကား ရှစ်ထောင်သော စည် စောင်း ညှင်းတို့ကိုယူ၍ မြေပြင်ဖြင့်လိုက်သည် ဟူ၏။

> ဒိဗ္ဗံ မန္ဒာဝရံဂါထာ၌ ကတ္တားက ကိုင်လေ၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ (ဘုမ္မတ္တ၌ တတိယာ)ဒိသော ဒိသံ-အရပ်လေးမျက်နှာ၌၊ (ဘုမ္မတ္တ၌ ဒုတိယာ) ဖုဋ္ဌဝင်အဋ္ဌကထာ၌ကား ပဉ္စမျတ္တ ပေး၏၊ ဒိသာစ ဒိသာစ ဒိသောဒိသံ၊ ရှေးဒိသာနောက်ဩလာသည်။ဩကိရန္တိ-ကြဲချကုန်၏၊ ဒုတိယဂါထာ၌ "ဥက္ခိပန္တိ-ကြဲမြှောက်ကုန်၏"ပေး၊ နတ်တို့ကား ကြဲချသည်၊ လူတို့ကား ကြဲမြှောက်သည်ဟု ယူ။
>
> ကေသေ မုဉ္စိတွာဟံ တတ္ထ၌......တတ္ထ တသ္မိံ ဩကာသေ-ထိုငါ၏အတို့ကျချာအရပ်၌ (ဝွဲ)၊ ပတ္ထရိတွာန-၍၊ ဖုဋ္ဌေါ-သည်၊ သိဲသေဟိ-တို့နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ ပံ-ကို၊ အက္ကမိတွာန-၍၊ ဝါ, ပံမယိ-၌၊ အက္ကမိတွာန-၍၊ မင်္ဂ-ကို၊ ဂစ္ဆတု-တည်း၊ (မင်္ဂကား

ထည့်သည်)ကလလေ-၌၊ မာ အက္ကမိတ္ထ-မနင်းစေသတည်း၊ ဝါ, ကလႊလ ကလလံ-ကို၊ မာ အက္ကမိတ္ထ-တည်း၊ တံ မမ အက္ကမနံ - ထို ငါ့ကို နင်းခြင်းသည်၊ ဒီဃရတ္တံ-အခါလေးမြင့်၊ (ရှည်စွာသော နေ့,ညဥ့်ပတ်လုံးသော်လည်း ပေး၊ ဤကား ပါဌ သေသ) မေ မမ-အား၊ (၏ သော်လည်းဟူ) ဟိတာယ-ငှါ၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ဣတိဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ-၍၊ (ဤလည်း ပါဌသေသ) အဝကုဇ္ဇော-မှောက်ခုံ၊ အဟံ-သည်၊ နိပဇ္ဇိ-အိပ်ပြီ၊ (မာ နံ့၌ နံကား ပဒပူရဏမျှသာ) ပထဝိယံ-၌၊ နိပန္နဿ-သော၊မေ-ငါ့အား၊အဟံ-သည်၊ ဣဒ္ဓိမာနော-အလိုရှိ မူကား၊အဇ္ဇေဝ-ယခုပင်လျှင် (ညွန်ပျောင်း၌ အိပ်သောကာလ ကိုယူ)ကိလေသေ-တို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏင်္ဂနာ-အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ ဈာပယာမိ-လောင်စေအံ့။

ဤကား မဏိဒီပဆရာဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း စာကိုယ်၌ ဈာပယာ မဟံ ဟု ရှိသည့်ကိုရည်ညွှန်းသည်၊ ဝါ,ကိလေသေ-တို့ကို၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဉာဏာသိနာ-ဖြင့်၊ဃာတိဿာမိ-ဖြတ်အံ့၊ (သတ်အံ့သော်လည်းဟူ) ဤကား ဋီကာ၌ လာသည့်အတိုင်း ဃာတိဿာမဟံဟု ရှိသောစာမူကို ရည်ညွှန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ ဈာပယေ မမရှိ၏၊ ထိုသို့လိုက်၍ စာကိုယ်၌ရှိမူ မမကို ပစ္စတ္တ၌ ပထမာကြံ၍ “ မမ အဟံ-သည်၊ (ဈာ ပယေ၌ ယျောမိကို အေပြုကြံ၍)ဈာပယေ-ဈာပယေယျာမိ-လောင်စေ အံ့”(ပေး)

ဂါထာ၏ အဆုံး၌ တည်သော အဟံကား ‘အဏ္ဏတိ ဟံဏ္ဏတိစ နိပါ တော၊အဟံ ဏ္ဏတိဝါ ဇကော နိပါတော၊သာနုနာသိကော ကတော’ဟု ဋီကာ၌ မိန့်ရကား အ နိပါတ်, ဟံ နိပါတ်အားဖြင့် နိပါတသမုဒါယ ဖြစ်သည်၊ ဝါ, နိဂ္ဂဟိတန္တနှင့် တကွ အဟံနိပါတ် တခုသာ ဖြစ်သည်၊ ဤကား တိုက်ရိုက်ယောဇနာသည်ကိုရည်ညွှန်း၍ ဋီကာဆရာ ဆုံးဖြတ် တော်မူသည့်အတိုင်း နိပါတ်ကြံသည်၊အကယ်၍‘ယဒိပနအဟံ ဏ္ဏမဿ ဗုဒ္ဓဿ ဩ ဝါဒေ အရဟတ္တံ ဣဒ္ဓိမာနော ဘဝေယျ၊ အဇ္ဇ ဧဝ ကိလေသေ အဟံ ဃာတိဿာမိ’ ဟု သမ္ဗန္ဓ မူကား အမှ သဒ္ဒါဖြင့် ပြီးသော ကတ္တုဗုဒ္ဒပင် သင့်၏။

(ပိဋကတ်တော်

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ငါ သာဝကဆုကို အလိုရှိမှုကား ယနေ့ပင် ကျွတ်တမ်းဝင်ရာ၏ ဟူလိုသတည်း။

ရှုစ ရှုမသွိ ဗုဒ္ဓသာသနေ-၌၊အညာတာဝေသနေ-ဖြင့်၊ခမ္ဘ-အရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို၊ မေ မမ-အား (၏, သော်လည်းဟူ) သန္တိကတေန-ဖြင့်၊ ကိံ ပယောဇနံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ (အကြွင်း သိသာ၏)၊ဒုတိယဂါထာ၌-ထာမဒဿိနာ-အစွမ်းကို ကို မြင်လျက်၊ ပုရိသေန - ယောကျ်ား ဟုတ်လျက်၊ ဇေကေန-တယောက်ထီးတည်း၊ တိဏ္ဏေန-ဖြင့်၊ မေ-အား၊ ကိံ ပယော ဇနံ-နည်း၊ (မိန္တောင်းအလို)။ ထိုမှတပါး ဤသို့လည်း ကြံလို၏၊ ထာမဒဿိနာ-အစွမ်းကိုပြတတ်သော၊ ဝါ-ပြခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် သော၊ ပုရိသေန ပုရိသ ဘူတေန-ယောကျ်ားဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မေ မယာ-သည်၊ ဇေကေန ဇေကာ-အဘော်မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ တိဏ္ဏေန-ဖြင့်၊ ကိံ ပယောဇနံ-နည်း၊ နော တဏ္ဏာ၊ ဒကေန ကား ပဋ္ဌမ၌ တတိယာ၊ ပုရိသေနကိုဆဋ္ဌဲ၂ထွ၌တတိယာသော် လည်း ကြံ၍ ထာမ၌ စပ်။ ရှုမိနာ မေ စသော ဂါထာ၌......

ပုရိသုတ္တမေ - ဒိပက်ရာ ဘုရား၌၊ ကတေန - ပြုအပ်သော၊ ရှုမိနာ - သော၊ မေ - ၏၊ အဓိကာရေန - ဖြင့်၊ ဗဟုံ - သော၊ ဇနတံ-ကို၊တာရေမိ-အံ့။

ကတေန ပုရိသုတ္တမေ ဟူသောပါဌ်အရာ၌ ပုရိသေန ထာမဒဿိနာ ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိရာ၌ "ထာမဒဿိနာ ထာမဒဿိနော-သော၊ ပုရိသေနပုရိသဘူတသ-သော၊မေ မမ-၏၊ရှုမိနာ-သော၊အဓိကာရေန-ဖြင့်၊ (ထာမဒဿိနာ စသည်ကား သာမျတ္ထ၌ကရိုဏ်းဝိဘတ်)ဝါ,ထာမ ဒဿိနာ-သော၊ ပုရိသေန ပုရိသဘူတေန-သော၊ မေမယာ-သည်၊ ပုရိ သုတ္တမေ-၌၊ ကတေန-သော၊ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ထည့်သည်) ရှုမိနာ ဤ ဒိသေန-သော အဓိကာရေန-ဖြင့်၊သဗ္ဗညုတံ-သို့၊ပါပုဏ်တွာ-၍၊ ဗဟုံ-သော၊ ဇနတံ-ကို၊ တာရေမိ-အံ့၊(သမ္ဗန်)သံသာရသောတံ-သံသရာ ဟု ဆိုအပ်သောအယဉ်ကို။

ဤသို့ပေးမှု "ယောနိဂတိ ဝိညာဏ ဋ္ဌိတိ သတ္တာဝါသာနံ ဝသေန ရှုတော ဝိတော သံသရန္တိ ဟိ သံသာရော" ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ

ခန္ဓာစသည်တို့၏အစဉ်ပင် သံသရာဟူသည်၊ ထိုကိုပင် သောတလည်းဟူပါသည်။

ဝါ, သံသာရသောတံ-သံသရာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သောအယဉ်ကို၊ (ဤသို့ပေးမှု သံသရာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာကို သောတဟူပါသည်) ဆိန္ဒိတွာ-၍၊ တယော ဘဝေ-တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသေတွာ-၍၊ ဓမ္မနာဝံ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သဘော်လှေသို့၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အာရုယှ-တက်၍၊ သဒေဝကံ-နတ်နှင့်တကွသော လူကို၊သန္တာရေသံ သန္တာရေသာမိ-အံ့၊ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ မေ-၏၊ စေတသော-စိတ်တော်၏၊ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်၊အာသိ-ပြီ။

ဂါထာအဆုံးအဆုံး၌ပင် ဤသို့ သတ်လို၏၊ ဗုဒ္ဓါင် အဋ္ဌကထာသို့လိုက်၍ 'အာသိ စေတနာ'ရှိမူ(စေတနာ-သည်၊အာသိ-ပြီ၊သမ္ဗန်)

လောကဝိဒူ-သော၊ (လောကသုံးပါးကို ယူ) အာဟုတိနံ-အဝေးမှဆောင်၍ လှူသောအလှူတို့ကို။

နုရပောတာဝိ အာနေတွာ ဟုနိတဗ္ဗာ ဒါတဗ္ဗာတိ အာဟုတိယော၊ ဟုခေတ်,တပစ္စည်း၊သုတ်ကြီးဖြင့်စီရင်၊ဤ၌ ဟုဓာတ်သည် 'ဒါနာဒါနဟဗျနေ့ဒါန'ဟူသော လေးပါးသော အနက်တို့တွင် ဒါနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်၊ ထိုကို သိစေလိုရကား ''အာဟုတိနန္တိ ဒက္ခိဏာ ဟုတိနံ''ဟု ဋီကာဆရာမိန့်ပြီ၊ နံကား ဥပယောဂတ္ထ၌ ဆဋ္ဌီ။

ပဋိဂ္ဂဟော - သော၊ ဒိပက်ရော - ဒိပက်ရာ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥသဘိသဂေ - ဦးခေါင်းရင်း၌(ဦးခေါင်း၏ အနီး၌, သော်လည်းဟူ)

သိသသ သငိပံ ဥသဘိသံ၊ ဥသဘိသ မေဝ ဥသဘိသက်(သွတ္ထ) ဌတွာန - ၍ (ပံကား သိသကိုငဲ့မူ သာမျတ္ထ၌ ဒုတိယာ၊ ဖြူဓာတ်ကိုငဲ့မူကား ကမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာ) ပံ-ကို၊ဣဒံဝစနံ-ကို၊ အဖြဒိ-ပြီ (ဖြူဓာတ်သည် ဒွိကမ္မက) ဥဂ္ဂတာပနံ-ထက်သောသီလရှိသော၊ဝါ-မြိုးမြိုးသောအကျင့်ရှိသော၊ဝါ-ထင်ရှားသောသီလ ရှိထသော၊ ဣမံ ဤဒိသံ-သော။

အဟော စသော ဂါထာ၌...... ဣမသ ‌ တာပသသ - ၏ ရှင်ရသေ့၏၊ ဣဒံ ကမ္မံ-၏ကောင်းမှုသည် (ဤညွှန်ပျောင်း၌

ခင်းသော အမှုသည့်(သော်လည်းဟူ)အဟော အန္တရိယမော- အံ့ဘွယ် သရဲလျှင်တည်း၊ ဝါ, အနာဂတေ-နောင်အခါ၌၊ ဣမိနာ တာပသေန-ဤရှင်ရသေ့သည်၊ ဗုဒ္ဓေန-သည်၊ ဘာဝံ- ဖြစ်ခြင်းကား၊ အဟော အန္တရိယ မေဝ-တည်း။

ဝါ, 'ဃာတိယာမဟ်'၌ အဟံကဲ့သို့ နိပါတ်သော်လည်းကြံ၊ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိ၌ကား "အဟု"ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌ အဟု အဟောသိ ဖွင့်၏၊ မဏိဒီပ ဆရာမကြိုက်၊ ကပိလ ဗ္ဗယာ၌ ဝဏ္ဏုသဒ္ဒါကျေသည်၊ ဌာနူပစာရအားဖြင့် သော်လည်း ကပိလ ရသေ့၏ နေရာကို ကပိလ ဟူပါသည်၊ အာသယံ ဘာဝီအားဖြင့် သုမေဓာရသေ့ကိုတထာဂတော ဟူပါသည်၊ ရှေးတထာဂတောကို နိက္ခမိတွာ, ပဒဟိတွာ, ကတွာ၌ဆိုက်၊ နောက် တထာဂတောကို နိသီဒိတွာ, ပဂ္ဂယှ, ဥပဟိတိ၌ဆိုက်၊ဇိနောလည်း အဝသံ ဘာဝီအားဖြင့် သုမေဓာရသေ့ကိုပင် ဇိနော ဆိုပါသည်၊ ဤ၌ အဒဓာတ်နောင် တွာ ပစ္စည်းကျေသည်၊အဒဓာတ်လည်း ဘက္ခဏတ္ထ၌ ဖြစ်သည်။

အနုတ္တရော-သော၊ သော ဇိနော-သည်၊ တတော ဥပဂမန တော-မှ၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို၊ဝါ-သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ-၍၊ အသတ္ထ မူလေ-ညောင်ဗုဒ္ဓ ဟောပင်၏ အနီး၌ (အရင်း၌, အစိတ်၌,သော်လည်းဟူ)မဟာယသော-များသော အခြံအရံရှိသော၊ဝါ-မြတ်သောကျေးဇူးဖြင့် ကျော်စောသော၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-တို့ကို၊ (ကံ ထည့်သည်) ဗုဇ္ဈိဿတိ-လတ္တံ့၊ (ဉာဏအနက်ကို ရည်ညွှန်းသည်) ဇိနော-သည်၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါးကို သိသည်၊ဟုတွာ-၍၊ ဗုဇ္ဈိဿတိ-ပွင့်လတ္တံ့၊ (ဝိကာသနကိုရည်ညွှန်းသည်၊ စာဂရဏာလည်း ပေးသင့်၏) ဣမဿ ဤဒိသဿ-သော၊ ဇိနဿ-ကို၊ ဇနိယာ ဇနိကာ-သော၊(ကကို ယပြု၍ထားသည်၊ပိတာ၌ကား ဇနကော ဟု ဖြင်) အယံ ဤဒိသော-သော၊ သုမေဓာဟူတော ဇိနော-သည်၊ဂေါတမော နာမ-မည်သည်၊ဟောဿတိ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ သမ္ဗန်။

ပြန်ပွားခြေရှးမှ)

သင်္ကိစ္စာကား ကိလေသ ရူပသမကိုရည်သည်၊ သမာဟိတာကား သမာဓိဖြစ်သည်ကို ရည်သည်။

> အသင်္ချေ့ာတိ – ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ–ကို၊ အဗြဝိ–ပြီ၊ (ဤသို့ သမ္ဗန်)

ဝိဘင်္ဂေ့ာစ ဟဿာဒ္ဓဝကောစ ဟူသောဂါထာကား ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိ၌ ရှိ၏၊ဤ၌ကား မှန်သောစာဟောင်း မူဟောင်းတို့၌ မရှိ၊ ထို့ကြောင့် မဏိဒီပ၌ 'ဗုဒ္ဓဝံသပါဠိယံ ပန'စသည်ဖြင့် မရှိကြောင်းကိုမိန့်သတည်း၊ ဣဒံ သုတွာ ဂါထာ၌......

> အဟံ–သည်၊ ဗုဒ္ဓဗီဇံကိရ–ဘတ်၊ ဣတိ–သို့၊ အသမသမ–သော၊မဟေသိနော–ဒီပင်္ကရာဘုရား၏၊ ဣဒံဝစနံ–ကို၊ သုတွာ–၍၊နရမရူ–တို့သည်၊ အာမောဒိတာ အတိဝိယ မောဒိတာ–ကုန်သည်၊ အဟေသုံ–ကုန်ပြီ၊ ဒသ သဟဿီ–၌၊ (ဘုမ္မတ္ထ ပဌမာ) ဝသဝတ္တာ–ကုန်သော၊ သဒေဝကာ–ကုန်သော၊ လောကာ–တို့သည်၊(ထည့်) မနုဿလောပိသမာသ်ကြံဆ၍ တပုဒ်တည်းသော် လည်းပေး။

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား သဒေဝကာကို ဒေဝတာ ဟု ထင်မှား၍ 'ဒသ သဟဿီ' ကိုလည်း ပဌမတ္ထ ကြံဆ၍ တချက်တည်း 'တသောင်းသော လောကဓာတ်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်'ဟု ဝိဇေသသန ဝိသေသျ သမ္ဗန်ကုန်၏၊မသင့်။

> ဣဒံ ဝစနံ-(လိုက်စေ)ဤဗျာဒိတ်စကားကို၊သုတွာ–ကြောင့်၊ ဥက္ကုဋ္ဌိ သဒ္ဒါ–တို့ကို၊ ဝတ္တန္တိစ ။ပ။ နမဿန္တိစ ဟု သမ္ဗန်။

ယာဒိ မဿ ဂါထာတွင် အစ၌ သိသာ၏၊ အဆုံး၌ ဣမံကား သာမညတ္ထ၌ ဒုတိယာ။

> ဣမံ ဤဒိသသ–ဤသို့ ဘုရားမချွတ် ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ တာပသဿ-ရသေ့၏၊ သမ္ပုခါ-မျက်မှောက်၌ (လက်ထက်တော်၌, သာသနာတော်၌, လည်းဟူ) ဟေဿာမ-ဖြစ်ရလိုကုန်၏၊ (သမ္ဗန်) ဒိပင်္ကရေစသော ဂါထာ၌......

မမ-ငါ၏၊ ကမ္ဘ-ညွှန်ပျောင်း၌အိပ်သော အမှုကို၊ပကိဗ္ဗေ
တွာ ဝဏ္ဏေတွာ-ချီးမွမ်း၍၊ ဝါ, ကမ္ဘ-အနာဂတ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့
သော ကံ၏အကျိုးကို၊ ပကိဗ္ဗေတွာ ဗျာကရိတွာ-၍။

ဤဘဂါထာလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်ကား......ဗျာဒိတ်စကား ကြားပြီး၍, ရှစ်ဆုပ်ပန်းဖြင့် ပူဇော်၍,လကျာလှည့်လည်၍, လကျာ ခြေတော်ကို ချီ၍ ဟူလို သတည်း၊ ဤအရာ၌ အချို့သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်စကားကို ရှစ်ဆုပ်ပန်းဟူ၍ ယူကုန်၏၊ ထိုသို့ မဟုတ်၊ ဗျာဒိတ်လည်း ရှစ်ပါးသာမက၊ ထိုပွဲသဘင်၌ ဗျာဒိတ်မကြားမီ ယသောဓော အလောင်းဖြစ်သောသတို့သမီးသည် လှူအပ်သော ပကတိသော ကြာပန်းရှစ်ဆုပ်ကိုယူ၊ ပန်းသာမန်ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။

ယေ တတ္ထ စသော ဂါထာ၌.....

တတ္ထ-တသ္မိံ ဌာနေ-ထိုဗျာဒိတ်စကား ကြားရာ၌ (ဟုစွဲ)

တပည့်သားတို့ကား ဘုရားကဲ့သို့ ပန်းဖြင့်ပူဇော်သည်၊ လကျာရစ်လှည့်သည်သာ၊ ရှိမခိုး၊လူနတ် နဂါးတို့ကား ဖူးမြင်ပူဇော် လကျာရစ်လှည့်လည် ရှိခိုးကုန်၏ဟု ယူ၊ နရ နာဂါ ဂန္ဓဗ္ဗာစ ဟူသော ပါဌ်၌ကား ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိနှင့် မညီ၊ အဋ္ဌကထာနှစ်နည်း ဖွင့်ပြရာတွင် နောက်နည်းနှင့်ညီ၏၊ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိသို့လိုက်၍ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား မပြင်ကုန်လင့်။

ဒသနံ မေ စသော ဂါထာ၌......

တဒါ တသ္မိံ-ထိုမျက်ဗမြင်လောက်ရုံကို လွန်သောကာလ၌ (စွဲ)

ဤ၌လည်း ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိ၌ 'သယနတော ဝုဋ္ဌဟိတွာ, ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိ တဒါ'ဟု ရှိ၏၊မညီကြ။

သုခေန စသော ဂါထာ၌......

တဒါ တသ္မိံ ကာလေ-ထိုနေရာမှ ထသောကာလ၌၊ သုခေန-မြတ်သော ချမ်းသာဖြင့် (ခပ်သိမ်းသော လောကီကို အပေါ်ဒါန်ခံ) ပါမောဇ္ဇေန-ဝင်သော ပီတိဖြင့်၊ ပီတိယာ-ကြီးသော ပီတိဖြင့်၊ အဘိသန္နော- စွတ်သည် (ပြည့်သည်, သော်လည်း ဟူ)ဟောမိ-၏၊ ဇဝံ သုခေန သုခိတော၊ ပါမောဇ္ဇေန ပမောဒိ

တော၊ဝိတိယာ အတ်ိသနွော ဟုတွာ(ပါဌ်သေသထည့်၍)ပလ္လ
ကံ အာဘုဇိ(ဟုသမွန်)

ပလ္လင်္ကေန နိသိဒိတွာ စသောဂါထာ၌......

အပဲံ-သည့် ဗျာနေ ရူပါဝစရဗျာနေ-၌၊ဝသိဘူတော ဝသိ
ဘာဝပတ္တော-သည်၊ အမှိ - ဖြီ၊ အဘိညာသု - ငါးပါးသော
အဘိညာဥ်တို့၌၊ပါရမိံ ဂတော-သည်၊အမှိ-ဖြီ၊ ဒသ သဟဿိ
လောကမှိ-၌၊မေ မယာ-နှင့်၊သမာ သဒိသာ-ကုန်သော၊ ဣသ
ယော-တို့သည်၊နတ္ထိ နသန္တိ-ကုန်၊အဟံ-ငါသည်၊ဣဒ္ဓိဓမ္မေသု-
ဣဒ္ဓိဝိဓ စသော ငါးပါးသော တရားတို့၌၊ ဣသိဟိ - တို့နှင့်၊
(ထည့်)အသမော အသဒိသော-သည်၊ အမှိ-ဖြီ၊ အပံ-သည်၊
ဤဒိသံ - သော၊ သုခံ - ဘုရားအဖြစ်ကို ကြားပေတတ်သော
အဘိညာဥ်သုခကို၊အလဘိံ -ရဖြီ၊(ဤသို့သမွန်)

ပလ္လင်္ကာ ဘုဇနေ စသောဂါထာ၌ .....

မယှံ-၏၊ပလ္လင်္ကာဘုဇနေ-သည်၊သတိ-သော်၊ဝါ-ကာလ၌၊
ဒသ သဟဿိ ဝါသိနော - သုဒ္ဓါဝါသ ဖြဟ္မာတို့သည်၊ တာ
ပသဿ ရဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာနာဒံ
ပဝတ္တေသုံ-ကုန်ဖြီ၊ (သမွန်) သည်နည်းချည်း နောက်နောက်
ဂါထာတို့၌အုပ်၊

ယာ ပုဗ္ဗေဂါထာ၌‘ယာ’ကား လိင်္ဂဝိပလ္လာသ၊‘နိ’ကျေသော်လည်း
ဟူ၊ ‘ပဒိဿန္တိ’ကားအတိတ်၌ ဝတ္တမာန်၊တနိအစွဲကား အတိတ်
အာရုံ မထင်ခြားသော်လည်း သဒိသူပစာအားဖြင့် ဆိုပါသည်။

ထလဇာ ဒကဇာဂါထာ၌ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ၊ နိကျေသည် ကြံ၊ အာ
ကာသဋ္ဌာစ ဂါထာ၌လည်း ဤနည်းကြံ။

အာဘုဇတိ-ထက်ဝန်းကျင် လည်၏၊ (ဝဲကွဲသို့)

ဤ၌ ဘုဇကား အာဝဋ္ဋနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်၊ ရေသဘာသည်လည်း
လှုပ်က ဖြည်ဖြဲ၊ မြေလည်း လှုပ်က ဖြည်ဖြဲ၊ထို့ကြောင့် အဘိရပန္တိ ဆို
သည် ဟူ၏၊ ‘နိရယေပိ ဒသသဟဿေ’ကား စကြဝဠာတသောင်း
ရှိသောကြောင့် ငရဲ တသောင်း ရှိသည်သာ ယူ၊ စကြဝဠာ တခု၌

တသောင်းရှိသည်ဟု မယူလင့်၊ 'ဝိမလော ဟောတိ သူရိယော'ကား ဆိုးနှင်းစသော အညစ်အကြေး ငါးပါးမှစင်သည် ဟူလို။

အနော ဝဏ္ဏေန စသောဂါထာ၌......

ဒေဝေ-သည် (လက္ခဏာ ဝန္တု ထည့်သည်) အနောဝဏ္ဏေန-မရွာဘဲလည်း (ဘုမ္မတ္ထ၌ ကရိယာ ဝိဘတ်)'ဝါ,သုတ္တာန ဝစနံ' ကဲ့သို့'န'ကား နိပါတ်မျှသာတည်း၊ဒေဝသ-သည်၊အနောဝဏ္ဏ အာတ မိုးတေဝိ-သော်လည်း (ပေး)

ဂဂန မဏ္ဍလေ၌မဏ္ဍလကား တလ အနက်ဟော။

ဝိသာခါ-သည်၊ စန္ဒိမာ ယုတ္တာ-လပြည့်ဝန်းနှင့် ယှဉ်၏။ စန္ဒော ဝေ စန္ဒိမာ၊သကတ္ထ၌ မန္တု ပစ္စည်း၊ရလာသည်၊ရမန္တု ပစ္စည်းသော်လည်းကြံ၊စန္ဒိမန္တုန စန္ဒေန ယုတ္တာ စန္ဒိမာယုတ္တာ၊ တတိယာ တပ္ပုရိသ် သမာသ် တွဲ၊အကယ်၍ ဝါကျ ဖြစ်မူကား ကရဏတ္ထ၌ ပဉ္စမာကြံ၊ဝါ-စန္ဒော ဒေဝပုတ္တော ဋ္ဌ္ဌ အတ္ထိတိ စန္ဒိမာ၊ (မိမာန်ရစေ)ဝိသာခါနက္ခတ် ယှဉ်သည်ကား ဓမ္မာဘာ။

ဓိလာသသာကား မြို့,မြို့ပါ စသည်ကိုယူ၊ဒရိသယာကား မြေခွေး စသည်ကို ယူ၊ သကာသသာလည်း ရှိ၏၊ တဒါသသာလည်း ရှိ၏၊ သင့်သည်ချည်း၊တဒါကို တသ္မိံ ကာလေ ဖွဲ၊ ဆုဒ္ဒါကား နိက္ခန္တ အနက်ကို ဟောသည်၊ ထိုကို အချို့သောသူတို့သည် မသိ၍ သုဒ္ဒါ ဝဏ္ဏာရေဘိ ပြင်ကုန်၏၊ ရာဂကို တနု, ဒေါသ မောဟကို ဝိနဿတိ ဆိုရကား ရာဂသည် ဒေါသ မောဟထက် အားကြီး၏၊ ''တေန လိင်္ဂန တေန ကာရဏေန''ဖွင့်၊ပုဒ်တိုင်း ယှဉ်လို၍ မဏ္ဍူကပကအားဖြင့်ထားသည်။

ရဇော-သည်၊ နုဒ္ဒိသတိ-ခတက်။

ဓံသ ခတ်သည် နှ, ဥ ဟူသော ခတ္တတ္ထ ဗာဓကနှင့် ယှဉ်ရကား နှ ဥဂ္ဂန္တတိ အနက်ကို ဟောသတည်း၊ ဒဋ္ဌ ပဂ္ဂဟ စသော ဂါထာ၌ အယျ သုမေဓ တာပသ အာလုပ်ခံ၊ မယမွေတ်၌ ဝိကား ဒိပက်ချ ဘုရားသာ သိသည်မဟုတ်၊ ငါတို့လည်း သိပါ၏ ဟု ပေါင်း၊ ''ဝဲဓာ နာမ ဝိဝိဓေဟိ ကာရဏေဟိ ဓာနာမ''ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို ဝိဝိဓယူ။

ရုတိ – သို့၊ မဟာနာဒံ – သည်းစွာသော အသံကို၊ ဝါ-မြတ်သော အသံကို၊ ပဝတ္တေသုံ-ကုန်ပြီ(ပြန်၍ သမ္ဗန်)

ဗုဒ္ဓသာ ဝစနံ သုတွာ စသောဂါထာ၌......

ဗုဒ္ဓသာ-၏ရင်း၊ ဒသ။ပ။ နဉ္စ-တို့၏ရင်း၊ ဥဘယံ-ဥဘယေ သံ-တို့၏ (သာမျဖြင့် ပဋ္ဌမာ၊လိင်ဝိပ္ပလ္လာသ, ဝစန ဝိပ္ပလ္လာသ အားဖြင့် ဥဘယံဟု ဆိုသည်) ဝစနံ-ကို၊ သုတွာ -၍ (သမ္ဗန်၊ ဤ၌ ဥဘယကား သဗ္ဗနာမ်) ဝါ, ဗုဒ္ဓသ-၏၊ ဝစနဉ္စ-ကိုရင်း၊ ဒသ။ပ။ နံ-တို့၏ ဝစနဉ္စ - ကိုရင်း၊ဥဘယံ ဒွယဝစနံ - နှစ်ပါး သော စကားကို၊သုတွာ-၍၊(သမ္ဗန်၊ဤ၌ဒုတိယဝိကပ်၌ သဗ္ဗနာမ် မဟုတ်၊တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း)

ဥဘိန္နံ သမူဟော ဥဘော၊ ဥဘော ဧဝသာ အတ္ထိတိ ဥဘယံ ပြု။ ''ဥဘတ္ထိတိပတိ အံသေယာ''ဟူသောသုတ်ဖြင့် အံသတ္တ သမုဒါယတ္ထ၌ အယပစ္စည်းသက်၊ကစ္စည်းကျမ်း၌ကား ယဒနုပပန္နာဖြင့်သက်။

ရဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝါမဟံ၌ 'ဘဝါမိ ဟောမိ'ဤသို့ပေးမှုကား အဝဿ ဘာဝိ၊ဘဝါ ဘဝိဿာမိ ဟု ပေးမှု အနာဂတ်၌ ဝတ္တမာန်၊ရဝ သာ မဆို,သဿတသာမဆိုမူ၍ ရဝသဿတဆိုသည်ကား ပဒဋ္ဌာန ဒုက္ခ ဒုက္ခဆိုသကဲ့သို့ ဧကန္တသဿတ ဟု သိစေလိုသည်၊ နိက္ခန္တသယနကို နိဗ္ဗာနကဲ့သို့ ပဋ္ဌမိဘပ္ပုရိသ်ကြံ၊သယနဟူသည်ကား အာသနပင်၊ အာ သန ဟူသည်လည်း ဂုဟာတည်း၊ ဂုဟာဟူသည်လည်း မဏိဂုဟာ, သုဝဏ္ဏဂုဟာ,ရဇတဂုဟာ, မနောသိလာဂုဟာ, သိလာဂုဟာအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏၊ထိုတွင် တပါးပါးကို ယူ။ သီဟလည်း ကေသရသီဟ, ကာလသီဟ,ပဏ္ဍုသီဟ,တိဏသီဟအားဖြင့် လေးပါးတည်း၊ ထိုတွင် ကေသရသီဟကို ယူ။

ဘာရော ရောပနံ ဟူလိုလျက် ဆန္ဒာနုရက္ခဏအားဖြင့် ဘာရမော ရောပနံ ဆိုသည်၊ဘာရဟ သာမန်ဆိုလျှင်းမူလည်း ဂန္ထဘာရကိုသာ ယူ၊အတိတာ သဗ္ဗေကား များသောစာတို့၌ မရှိ၊မဏိဒီပ၌ အကြောင်း အကျိုးစပ်၍ဆိုသည်ကို ရည်ညွှန်းသည့် ဖြစ်ရာ၏။

ဟန္ဒ ဒါနိ ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ ပေတဝေါ - တို့ကို၊ ဣတော ဣတော-မှ၊(နွံ,သော်လည်းဟူ) ဥဒ္ဓံ ဒိသာစ-အထက်မျက်နှာ၌ ရင်း၊ အဓောဒိသာစ-၌ရင်း၊ တိရိယံ ဒိသာစ-၌ရင်း၊ (ထည့်) ယာဝတာယတ္တကာ-ကုန်သော၊ ဒသဒိသာ-တို့သည်၊ သန္တိ၊

တတ္ထကာသု ဒသဒိသာသု-တို့၌၊ သန္တိယာ-သော၊ မေ့ခေတ
ယာ-၌၊သန္တိယာ သန္တသု-ကုန်သော၊ ခမ္မခေတယာ ခမ္မခေ
တူသု-တို့၌၊(ဤသို့သော်လည်း ဝိပလ္လာသအားဖြင့် ပေး၊ဝိဗ်နာမိ
၌စပ်)ဝါ-တို့တွင်၊ဗုဒ္ဓက္ခေ-ကုန်သော၊ ခမ္မ ဟေတဝေါ-တို့
ကို၊ ဝိဗ်နာမိ-အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ စိန္တေသိ၊(သမ္ဗန္)

ဤကား ဟန္ဒကို ဒါနီဟုကြံ၍ ယာဝတာကိုလည်း ဒသ ဒိသာနှင့်
တုလျာဓိကရဏပြု၍ တတ္ထဟူသော ပါဌ်သသကို ထည့်၍ သမ္ဗန်သ
တည်း၊အကယ်၍ ခမ္မခေတယာ၌ ပစ္စတ္တ၌ သတ္တမီကြံငြားအံ့။

ယာဝတာ ယာဝတိကာ ခမ္မခေတယာ ခမ္မခေတ အတ္ထိ၊
တာဝတိကံ ခမ္မခေတံ ဝိဗ်နာမိ (သမ္ဗန်)

ဤဝိကပ်၌ ဟန္ဒကို ဇော်သေနဖွင့်၊ခမ္မခေတယာ၌ ယာကို ဝိဘတ္တာ
ဒေသ မဟုတ်၊နိပါတ်ဟု ယူမှုကား......

ယာဝတာ ခမ္မခေတ အတ္ထိ၊တံ ခမ္မခေတံ ဝိဗ်နာမိ၊ (သမ္ဗန်၊
မဏိဒီပ)

ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာအလိုကား......

ယာဝတာ ယာဝတိကာယ ခမ္မခေတယာ ပဝတ္တိ အတ္ထိ၊
တာဝတိကာယ ခမ္မခေတယာ ပဝတ္တိံ အဟံ ဝိဗ်နာမိ၊(သမ္ဗန်)

ခမ္မခေတ်ဟူသည်ကား တေဘုမ္မကခမ္မာဘည်း၊ အချို့သော သူတို့
ကား တသောင်းသော လောကဓာတ်ဟု ဆိုကုန်၏။

မဟာပထံ-မြတ်သော ခရီးဖြစ်သော၊ဝါ-မြတ်သောဘုရားလောင်း
တို့၏ခရီးဖြစ်သော။

ဣမံ တွံ စသော ဂါထာ၌......

သုမေဓပဏ္ဍိတ-ရှိ၊ ဗောဓိံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့၊ ဝါ-
သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတ္တုံ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ ဧဝံ သတိ တွံ ပဌမံ
ဣမံ ဒါနပါရမိံ တာဝ အနုဏ္ဏမေန ဝါ တာဝ အတိဝိယ ဒဠှံ
ကတွာ သမာဒိယ သမာဒိယိတွာ ဂစ္ဆ ပူရေဟိ။(မဏိဒီပ)

ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာကား 'သမာဒိယ သမာဒိယနံ ကရောဟိ'ဟု
ဖွင့်၏၊သမာဒယရှိမှု သင့်၏၊ သမာဒိယရှိခြင်းကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏
ဟု မဏိဒီပ၌ဆို၏။

ပရမာနံ ဥတ္တမာနံ ဘာဝေါ အယံ ဝါ ပါရမီ၊ ဒါနဉ္စ တံ ပါရမီစာတိ ဒါနပါရမီ၊ သာ ဒါနပါရမီ ဧဝ ဒါနပါရမိတာ၊ (သုတ္တ ပစ္စည်း၊တာဝ အနုက္ကမ ဟော၊အတိသယ ဟောသော် လည်းဟူ)

ယထာပိ ကုမ္ဘော စသောဂါထာ၌....

ယဿ ကဿစိ ယေန ကေနစိ-သော၊ယဿ ယေန ဥဒကေန သမ္ပုဏ္ဏော၊(ယဿ တခုကား ပါဌသေသ) သံပုဏ္ဏော ယော ဝေ သာတိ သာမိဝစနံ ဗျတ္တယေန သဒ္ဒဝိဒူ၊ ကရဏတ္ထေ ဝါ သာမိဝစနံ။

ယေနကေနစိဟူသည်ကား ကန်ရေ, ချောင်းရေ, မိုးရေစသည်ကို ယူ၊ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာကား ရေ,နို့,ရည်,ရက်တက်ရည် စသည်ဟူ၏၊ နဟာတော၌ ပင်ကား နိပါတ်မျှသာ၊ ပါရမီတပါးတည်းလျက် ဗဟုဝုစ် ဆိုသည်ကား ''ပါရမီ ဥပပါရမီ ပရမတ္ထပါရမီဝသေန အန္နပါနဒါနာဒိ ဝသေန ဝါ အနေကပ္ပကာရတော ဗဟူ အတ္ထာ ဝုတ္တိ ဧတေနာတိ ဗဟုဝစနံ''ဟူသော ဝစနတ္ထကို နှလုံးပြု၍ ဆိုလေသည်မှတ်။

ယထာပိ စာမရီ ဂါထာ၌ 'ပတိလဂ္ဂိတံ ဝါလံ ရက္ခတိ'ဟု ကြိယာ သေသသည့်၊ ဝါ ဝါလံ ဝါလေ-သည်၊ ကိသ္မိံစိ ဌာနေ ပတိလဂ္ဂိတံ ပတိလဂ္ဂိတေ ဟု ဘုမ္မတ္ထ၌ဒုတိယာကြံ။

စတူသု ဘူမိသု ဟူသည်ကား ပါတိမောက္ခ သံဝရစသော သီလ လေးပါးကို အဝတ္ထာအားဖြင့် 'ဘဝန္တိ ကုသလာဓမ္မာ ပဝဍ္ဎန္တိ ဝါ ဧတ္ထာတိ ဘူမိယော' ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ ဘုံ ဟူပါသည်၊ အဝတ္ထာသည်လည်း နာမအဝတ္ထာ ဇာတိ အဝတ္ထာ, ဂုဏအဝတ္ထာ, ကြိယာအဝတ္ထာ, ဒဗ္ဗအဝတ္ထာ အားဖြင့် ငါးပါး၊ ထိုတွင် စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလသည် ဒြဗ်ဖြစ်ရကား ဒဗ္ဗ အဝတ္ထာဟု မှတ်။

နေက္ခမ္မပါရမိံ၌ နေက္ခမ္မကား ပဌမဈာန်ဟူသော အနက်, ပဗ္ဗဇ္ဇာ, ဝိမုတ္တိ, ဝိပဿနာ စသော များစွာသော အနက်တို့တွင် ပဗ္ဗဇ္ဇာအနက်၌ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်၊အာသေဝိတ၌ အာကား ပုနပ္ပုန ဟော၊ နိသေဝိတ၌ နိကား နိစ္စ ဟော 'ဝိဝိဓော ပဝိတ ပါရမိ'ဟူသကဲ့သို့နှစ်ထပ်မိန့်သည်၊ ပင်န မုက္က၌ မန္တိမေကား လိင်ဝိပလ္လာသ။

(ပိဋကတ်တော်

ဆန္နံ ပူရဏီ ဆဗ္ဗာ၊ ဆဗ္ဗာဒိဝ ဆဗ္ဗမာ၊ (သွဗ္ဗ တဒ္ဓိတ်) ဒွိဓာ ဘာဒေဝါ ဒွေဓ္ဓါ,ဒွေဓ္ဓါ အာပန္န မာနသံ ယဿ တံဝါ ဒွေဓ္ဓါ မာနသော၊ (အလယ်ပုဒ် ကျေသည်) ဝါ ဒွိဓာ ပဝတ္တံ ဒွေဓ္ဓါ၊ ဒွေဓ္ဓါ မနံ ယဿ တံ ဝါ ဒွေဓ္ဓါ မာနသော၊ န ဒွေဓ္ဓါ မာနသော အဒွေဓ္ဓါ မာနသော။

ဇနော်ဘိ-တို့သည်၊ နိဂ္ဂေပ် နိဂ္ဂဏ္ဍတွာ-ပစ်အပ်သော (ချအပ်သော, ထားအပ်သော သော်လည်းဟူ) ပဒိုဃာဒ္ဒယံ-မုန်းခြင်း ချစ်ခြင်းကို။

ပဋိဃာဝ ဒယာဝ ပဋိဃာဒ္ဒယံ (ဒွန်)ဒကို ဒွြပြုံ၊တပါးသော အရာတို့၌ ဒယာသဒ္ဒါသည် မေတ္တာ, ကရုဏာ နှစ်ပါးကို ဟော၏၊ ဤ၌ကား သိနေဟကိုဟောသည်၊ အချို့သောဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိ၌ကား ပဋိဃံ တာဃ ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း တာယ နိဂ္ဂဏ္ဍတွာယဟု စွဲ၏။

သမ္ဗေသံ ဇနာနံ-တို့အား (တို့၏, သော်လည်းဟူ) သမ္မာန ဝိမာနက္ခမော-ကောင်း မကောင်း၌ သည်းခံသည် (သမာန ဝိ မာနက္ခမောဟု အချို့သော စာရှိ၏) ဟုတွာ-၍။

ယထာပိ ဩသဓိနာမ စသော ဂါထာ၌……

သဒေဝကေ လောကေ သဒေဝကဿ လောကဿ-၏၊ တုလာဘူတာ-သော၊ဩသဓိနာမ-သော၊တာရကာ-သောက် ရှုး ကြယ်သည်၊ (ဗိုင်ရှုးကြယ်သည်, သော်လည်းဟူ) သမယေ ဝါ-မိုးကာလ၌ရင်း၊ဥတုဝဿေဝါ-ဆောင်းကာလ,နွေကာလ ၌ရင်း၊ (ဥတုဝဿေဟု အချို့စာရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိမူ သမယေကို နွေကာလ, ဥတုဝဿေကို ဆောင်းကာလ,မိုးကာလယူ) ဝိထိ တော-သွားမြဲခရီးမှ။

ခြောက်လ ပုဗ္ဗဒိသာ, ခြောက်လ ပစ္ဆိမဒိသာ သွားသည်ကိုယူ၊ မိန္တော်ဝင်းကား သမယေ ဥတုဝဿေကို ဂေါဗလိဗဒ္ဒ နည်းဟူ၏၊ယခု အခါ အချို့သော သူတို့ကား သမယေကို ဆောင်း,နွေကို ဟောစေ၍ ဝဿကို မိုးဟော ကြံဆ၍ ဥတုကို ဥတုမိဟု ပြင်လျက် ဝိသော္ဓျ ပြု၏၊အချို့သော သူတို့ကား သမယေကို ဆောင်း, ဥတုကို နွေ, ဝဿ

ပြန်ပွားရေးမှ)

ကို မိုးဟောစေ၍ နေလသို့ အစဉ်လိုက်သော အားဖြင့် ခရီးမလွဲဟု ဆို ကုန်၏၊ မသင့်။

> ဩသဓိတာရကံ ဥဒိတံ ဒိသွာ ဩသဓာနိ ဂဏှန္တိ၊ တသ္မာ ဩသဓိတာရကာတိ ဝုစ္စတိ၊ (ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ) အဘိဓာန် ဋီကာ၌ကား အန္တကာရံ ဥသန္တိ ဒဟန္တိ ဝိနာသေန္တီတိ ဩသာ၊ ရံသယော ဧတ္ထ ဓီယန္တိ ပတိဋ္ဌဟန္တီတိ ဩသဓိ ဟု ဆို၏။

> သေလော သေလမယော-သော အစလော-သော(ဟောတု မန္တ ဝိသေသနံ၊ သုပတိဋ္ဌိတော ပဗ္ဗတောသို့သွား) တထေဝ တွံပိ,အဓိဋ္ဌာနေ-ကုသိုလ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊သဗ္ဗဒါ အစ လော ဘဝ ဘဝါဟိ (သမ္ဗန်)

အဓိဋ္ဌာနေဟု သာမန်ဆိုရကား "ယာဝဟံ ဣတော ဂေဟတော နနိက္ခမာမိ၊ တာဝ အမုဂေါဝိ သမာနော မူဂေါဝိယ ဘဝိဿာမိ၊ အပင်္ဂေါ သမာနော ပင်္ဂေါဝိယ ဘဝိဿာမိ"စသည်ဖြင့် ဓိဋ္ဌာန်သည် ကိုယူ။

> ရဇောမလံ-တဒင်ဖြစ်သော မြူ, ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ချွေး အစရှိသော အညစ်အကြေးကို ယူ။

" ကောပနူနယ ဝဏ္ဏိတာ, ကောပါနူဒယ ဝဏ္ဏိတာ" နှစ်ထွေရှိ၏၊ ထိုတွင် နူဒယ ရှိမူ ရှေးနှင့်ညီ၏၊ နူနယ ရှိမူ မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ,အဋ္ဌ ကထာ၌ တဏှာ ဝါစက ဟူသည်နှင့် ညီ၏ (ပဒဝိနိစ္ဆယ) "အညတြ အညံကာရဏံ နဿိ"၌ ဩဿ သတ္တမီယာ သုတ်တွင် တြထဟူသော ယောဂ ဝိဘာဂအားဖြင့် ပဉ္စမ္ဘ၌ ပဌမာသက်။

> ဣမေ ဓမ္မေ-ဤဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ ကို၊သဘာဝလက္ခဏေ-မဖေါက်မပြန်သောကိစ္စလက္ခဏာဖြင့်၊ ဝါ-ထင်ရှားသော ကိစ္စလက္ခဏာဖြင့်၊ (ကရဏတ္ထ၌ သတ္တမီ) ရှေး၌ ဘာဝကား....

> ဘာဝေါ ပဒတ္ထေ သတ္တာယ,မဓိပ္ပါယ ကြိယာသုစ၊
> ဘာဝသဒ္ဒေါ စ လီလာယံ,ပုရိသိတ္ထိန္ဒြိယေသုစ။

ဟူသော အတ္တုဒ္ဒါရ ဂါထာ၌ စ သဒ္ဒါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အဝိပရီတတ္ထကို ဟောသည်၊နောက်၌ကား ဂါထာ၌လာသော သတ္တာ ဟူသောအနက်ကို ဟောသည်၊ 'သ'ကား 'သောဒကံ' စသည်၌ကဲ့သို့ သဟာ၏ ကာရိယဖြစ်သတည်း၊ ဝါ-'သဒ္ဓယံစ'၌ကဲ့သို့ ဟ ကျေသည်၊ ဝါ-သ လောမဟံသောစသည်၌ကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ၌ဖြစ်သည်။

သုမေဓ ပဏ္ဍိတဿ သုမေဓပဏ္ဍိတေ - သည်၊ (ဤကား ထည့်ပါ၍)သမသတော သမသဒ္ဒေဝ-လျှင်၊(အနာဒရတ္ထ၌ ဆဋ္ဌီ)တဿ သုမေဓပဏ္ဍိတဿ (သမ္ဗန်ထည့်) ဓမ္မတေဇေန ဓမ္မဝိစယ ဉာဏတေဇေန-ဖြင့်၊ဒသသဟဿီ-၌၊ ဌိတာ-တည်သော၊ဝသုဓာ-သည်၊ပကမ္ပိတ္ထ-ပြီ။

ဝသုံ ရတနံ ဓာရေတီတိ ဝသုဓာ၊ဝသု ရတနံ ဓာတိ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဝါ ဝသုဓာ။

စလတာ ရဝတိ စသောဂါထာ၌'အလင်္ကတာ အညာဏတာ'စသည်၌ကဲ့သို့ ယ ကျေသည်၊ဝါ-ကရဏတ္ထ၌ ပဉ္စမီ။စလဓာတ်သည် တပါး သောအရာတို့၌ ကမ္ပစလနကိုဟော၏၊ ဤ၌ ဘူသစလနကို ဟော၏၊ ယာဝတာဂါထာ၌ သောသိ၌ သိသည် အချို့သောအရာ၌ ဗန္ဓနတ္ထ, ပဝတ္တိတ္ထကို ဟော၏၊ဤ၌ကား သယနတ္ထ, နိပ္ဖန္နတ္ထကို ဟောသည်၊ ဃဋာစသောဂါထာ၌ ဃဋာကား သာမညတ္ထ၌ ပဌမာ၊ ကိံ ဘဝိဿတိ စသောဂါထာ၌ စက္ခုမာကား အာလုပ်။

ကလျာဏံ-ကောင်းကျိုးသည်ရင်း၊ပါပကံ-မကောင်းကျိုး သည်ရင်း။

တေသံ တဒါ သညာပေသိစသောဂါထာ၌ မာ ဘာထ၌ ဘီဓာတ် သုတ်ကြီးဖြင့် ဣကို အာပြု၊ဝါ-ဣကို ဧ,ဧကို အာယပြု၊ ယကိုချေ။

ဗုဒ္ဓဘူမိံ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-ကို၊တဿ တဒ္ဓိံ သုမေဓပဏ္ဍိတေ အသေသတော နိရဝသေသေန သမသတော သမသဒ္ဒေန တေန သမယေန ကာရဏေန သဒ္ဒေကော လောကေ ဒသသဟဿီ အယံ ပထဝီ ကမ္ပိတာ ဣတိ သညာပေသိ-ဟု သွား။

ဗုဒ္ဓါနံ ဂုဏံ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ပါရမီရစေ။ဝါ-ဗုဒ္ဓေဟိ ဗောဓိသတ္တ ကာလေ ပုရေဘတ္တံ ဂုဏံ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ပါရမီရစေ။

မာနသံ - ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ (နှ ဝိရိယံ ဟု လှန်) ဝေဒယန္တိ စသော ဂါထာ၌ သုမေဓတာပသ - ရသေ့။ ပ ။ တဝန္တိကေ တဝန္တိကံ-သို့၊ ဩသရန္တု၊-စည်းဝေးစေကုန်လော့၊ ဣတိဖေ့-သို့၊ သောတ္ထုံ-ချမ်းသာသော စကားကို၊ ဝါ-ကောင်းသော မင်္ဂလာစကားကို၊ဝေဒယန္တိ-ကြားကုန်၏၊ဝါ-သိစေကုန်၏။

ဇန္တိ သတ္တေ အဘိဘဝန္တိတိ ဤတိယော၊သဗ္ဗာ ဤတိယော သဗ္ဗီတိယော ဟု ပြု၊ ဝိဝိဓာ ပကာရာ ဤတိယော ဝိတိယော၊ သဿ အတ္တနော ဝိတိယော သဗ္ဗီတိယော ဟု မပြုလင့်။

တေဟိဟူသောဂါထာ၌......

သာရိပုတ္တ တဒါတာသို့ ကာလေ-ထိုညွန်ပျောင်းမှ ထသော အခါ၌၊တေဟိ ဒေဝမနုဿေဟိ ထုတိ ပသဋ္ဌော-အလွန်ချီးမွမ်း အပ်သော၊ဝါ-၍၊ သော သုမေဓတာပသော ဒသဓမ္မေ သမာ ဒိယ-၍၊ တေ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ပရိပူရေန္တော-ဖြည့်လိုရကား၊ (ဖြည့် စေလိုရကား)ပဝနံ ပါဝိသိ-ပြီ။

ဖြည့်လိုသောကြောင့် ဝင်သည်ဟု ယူ၊အချို့သောသူတို့ကား ဖြည့် ပြီးဟူ၍ ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ဖြည့်သည်မည်၏၊တနည်းကား ကိုယ်တော် ကို တံတားခင်းရာ၌ ဆယ်ပါး ရကောင်း၏ဟု ဆိုကုန်၏၊ မဏိဒီပနှင့် မညီ၊ ။ သုမေဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဤတွင်ရွေ့ကား သုမေဓာဝတ္ထု ပြီး၏။ပြီးပြီးသော်လည်း အထက် စကားတို့ကိုလည်း သုံမေဓကထာဖြင့်သာ သမုတ်အပ်၏။

တဒါစသောဂါထာ၌ တဿ, ဒိပင်္ကရဿ, သတ္တုနော ဟူသော သုံးပုဒ်၌ ဥပယောဂဆဋ္ဌီ၊သရဏာနောင် ဣတိကျေမြ။

သရဏာ ဂမနေဟူသောဂါထာ၌......

နိဝါသေတိ-သွင်းတော်မူပြီ၊ ဝါ-တည်စေတော်မူပြီ၊(ဘယံ သန္တာသံ ဒုက္ခံ သရတိ ဟိံသတိ ဝိနာသေတီတိ သရဏံ၊

[ဝိဋ္ဌကတ်စာ

သရဏာနိ ဂန္တွာ ဓာနန္တိ ဘာဇန္တိ ဝါ ဇောတေနတံ သမင်္ဂီနော တိ သရဏာဂမနံ)

ကဿပ စသော ဂါထာ၌ စတုမ္ဘိဝံဟု ပါဌသေသ ထည့်။

စတုမ္ဘိဝံ သာမညံစ – မဂ်ကိုဒင်း၊ စတုရော စတ္တာရိ ဖလ မုတ္တဲ့မေ ဖလမုတ္တမာနိစ-တို့ကိုဒင်း (လိင်္ဂဝိပလ္လာသ)

အချို့သောစာတို့၌ ဖလံ မုတ္တမံဟု နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်ရှိ၏၊ မသင့်၊အချို့သော ဆရာတို့သည် သာမညကို ဖလသို့ သွားကုန်၏၊ မသင့်။

ကဿပ ဂါထာ၌ ပဝေဇ္ဇတိ ဒေတိ–ပေး၏(ပဝေစ္ဆတိဘိ-ဒေတိ၊ မူလဋီကာ) ပပုဗ္ဗ ဝိသဓာဘ်သည် ပဒိသနတ္ထကို မဟော၊ ဒါနတ္ထကို ဟောသည်၊ တိ ဝိဘာဂ်လည်း အတီတတ္ထ၌ ဖြစ်သည်ဟူလို။

တေနစသော ဂါထာ၌ တေန ယောဂေန ဥပါယေန ဖွင့်၊ ယောဂ သည် ဝိပရိယ, ယောဂအနက်တို့၌ ဖြစ်၏၊ ဤ၌ကား ထိုအနက်တို့၌ မဖြစ်၊ ဥပါယ၌ ဖြစ်သည်။

မဟာဟနုစသော ဂါထာ၌......

မဟာဟနု –မြတ်သော မေးတော်တမူလည်း ရှိထသော၊ (ပြည့်သည်ဟူလို) ဝါ–မြတ်သော ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးတော်တမူလည်း ရှိထသော၊ ဥသဘက္ခန္ဓော – နွားလား ဥသဘ၏ ပခုံးနှင့်တူသော လုံးသော ပခုံးတော်တမူလည်း ရှိထသော၊ (ဤ၌ ခန္ဓ သဒ္ဒါသည် အံသအနက်၌ ဖြစ်သည်) ဒိပက်ရ သနာမကော–ဒိပက်ရာ တည်းဟူသော မိမိအမည်တော်တမူလည်း ရှိထသော၊ ဝါ – ဒိပက်ရာ တည်းဟူသော ကောင်းသော အမည်တမူလည်း ရှိထသော။

ရှေး၌ ''သ'' သည် အတ္တဟော၊ နောက်ကား သုန္ဒရတ္ထ ဟော၊ အချို့ကား 'ဒိပက်ရာသတို့သား၏ အမည်နှင့်တူသော အမည်ရှိတော် မူထသော' ဟု ပေး၏၊ အညနောမတိ သာ၊ မသင့်၊ တာရယတိ၏ ဧပါဒါနိကား သံသာရတောခံ၊ဒုဂ္ဂတိကား နိဿက္ကတ္ထ၌ ဥပယော ။

ဗောဓနေယျံစသော ဂါထာ၌ မဟာမုနိ သဟာသဟာသောပိ အနေ က သတ သဟာသော်ပိဟု ယောဇနာ ဖွင့်၏၊ ဤ၌ သတသဟာသောပိ ဟူသော ပါဌ်ကိုကား တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို ရည်၍

ဆိုသည်၊ ငါတို့ လောကဓာတ်ကိုသာ မယူလင့်၊ ယူဇနာ တသိန်းတွင်သာ ကြွ၍ ချွတ်၏ဟူ၍လည်း မယူလင့်။

ပဌမာဘိ သမယေ စသော ဂါထာ၌ သုနန္ဒာရာမ၌ ဓမ္မစကြာကို ဟောသောအခါ၌ မဂ်ဖိုလ် ရသော သတ္တဝါကား ကောဋိသတ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမာဘိသမယ တည်း၊ ထိုနောင် ရာဟုလာနှင့် တူသော ဥသဘက္ခန္ဓ မည်သော သားတော်အား ရာဟုလောဝါဒသုတ်နှင့် တူသော တရားတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူ၍ မဂ်ဖိုလ်ရသည်ကား နဝုတိ ကောဋိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယာဘိသမယတည်း၊ ဤဒုတိယာဘိသမယ၌ မူလပါဠိကား 'နဝုတိ ကောဋိ မဗောဓယေတိ'ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း 'ဒေဝမနုဿာနံ နဝုတိ ကောဋိယော ဓမ္မာဘိသမယံ ပါယေသိ၊ အယံ ဒုတိယာဘိသမယော'ဟုရှိ၏၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ၌ကား 'သတ သဟဿံ အဗောဓယိ'ဟု ရှိ၏၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့အား အဘိဓမ္မာကို ဟောသောအခါ မဂ်ဖိုလ်ရသည်လည်း နဝုတိ ကောဋိ ဝင်းတည်း၊ ဤကား တတိယာဘိသမယတည်း၊ဤ၌လည်း အချို့သောပါဠိတော်၌ 'တဒါပိ နဝုတိ ကောဋီနံ'ရှိ၏၊အဋ္ဌကထာ၌လည်း ရှိ၏၊အချို့သောပါဠိတော်၌ကား 'နဝုတိ ကောဋိသဟဿာနံ' ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌ မရှိ၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ၌လည်း 'နဝုတိ ကောဋိ သဟဿာနံ' ရှိ၏၊ 'တဒါပိတိ ဇတ္တတ္တာ ပဌမပါဠေပေါယေဝ သုန္ဒရောဝိယ ဒိဿတိ'ဟု မဏိဒီပ၌ဆို၏။

သန္တိပါတာ တယော အာသုံဟူသော ပဌမဂါထာ၌ အလုံးစုံသည် ဧဟိ ဘိက္ခုချည်း ဖြစ်ခြင်း, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း, မခေါ်ဘဲရောက်လာခြင်း, ပန္နရသီဥပုသ်နေ့ဖြစ်ခြင်း ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ကုဋေတသိန်းသောရဟန်းသည် သုနန္ဒာရာမ၌အစည်းအဝေးဖြစ်၏၊ဤသည်လျှင် ပဌမသန္နိပါတတည်း။

ပုနနာရဒကူဋမှိ ဟူသော ဒုတိယဂါထာ၌ ဒိပင်္ကရာဘုရားသည် ရွာ,နိဂုံ,ပြည်အစဉ်အတိုင်း ဒေသစာရီသွားလေသော် ခပ်သိမ်းသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသူတို့သည် ညွှတ်ခအပ်သော နာရဒ မည်သော ဘီလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ်သော နာရဒကူဋမည်သော တောင်သို့ရောက်၍ ဘီလူးနှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသောသူကို ချွတ်ပြီးသော် တပို့တွဲလပြည့်နေ့၌ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကုဋေတရာသော အစည်းအဝေး

(ပိဋကတ်တော်

သည် ဖြစ်၏၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသန္နိပါတတည်း၊ (သမိဒ္ဓိသုတ္တ သမဓောတ်သော်လည်း ကြံ၊ သံပုဏ္ဏ ရုဓောတ်သော်လည်း ကြံ၊ သန္နိပတိံ သုဓောတွဣ)

ယဒါ ဝသိ ဂါထာ၌......

ယဒါ-၌၊မဟာမုနိ-သည်၊သုဒဿနသိလုစ္စယေ-သုဒဿနမည်သောတောင်၌၊ဝသိ ဥပဂစ္ဆိ-ဝါဆိုတော်မူပြီ။

ဤ၌လည်း အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော တထောင်သောအစည်းအဝေးသည် ဖြစ်၏။

အဟံ တေန ဂါထာကား ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိ၌ မရှိ၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ၌သာ ရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာတွင် သုမေဓာအဖွင့်၌ အပြည့်အစုံ ဆိုပြီး ရကား မရှိသည်သာ သင့်မြတ်၏ဟု ဆို၏။

ဒသဝီသ သဟဿာနံ ဂါထာ၌ ဒသ သဟဿ, ဝီသ သဟဿ၊ ဧကဗ္ဗိန္န ဟူသည် ဥပလက္ခဏမျှသာတည်း၊ သုံးထောင်, လေးထောင်, သုံးယောက်, လေးယောက် စသည်ဖြင့်လည်း မရေတွက်နိုင်၊ ဤကား အယုတ်ကိုသာ ဆိုသည်၊ အလွန်ကား လေးသင်္ချေနှင့် ကုဋေ ခြောက်ဆယ် ဗိုလ်ခြေတသိန်းသာ။

ဝိဏ္ဏာရိတံ ဂါထာ၌......

ဒိပက်ရဿ ဘဂဝတော-၏၊ ဝါ-သည်၊ သုဝိသောဓိတံ-ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်သော၊ ဝါ-ကောင်းစွာ စင်ကြယ်စေအပ်သော(ရှေးကား သဒ္ဒတ္ထ၊ နောက်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထ) သာသနံ-သည်၊ အသင်္ချေယာဘိ သမယတ္တာ-ကြောင့်၊ ဝိဏ္ဏာရိတံ-သည်၊ ဗဟုဇညံ - များစွာသောသူတို့၏ စီးပွားဖြစ်သည်၊ ဝါ-များစွာသောပညာရှိတို့သည် နိယျာနိက ဟု သိအပ်သည်၊ဣဒ္ဓံ-အဓိသီလစသည်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ဖိတံ-သမာဓိ စသည်ဖြင့် ပွင့်သည်(တင့်တယ်သည်,သော်လည်း ပေး)အဟု အဟောသိ-ပြီ။

စတ္တာရိ ဂါထာ၌......

ဆဠဘိညာ ဆဠဘိညာနံ-ကုန်သော၊မဟိဒ္ဓိကာ မဟိဒ္ဓိကာနံ-ကုန်သော၊ ခီဏာသဝါနံ-တို့၏၊စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ-

တို့သည်၊သဗ္ဗဒါ နိစ္စကာလံ ဒိပက်ရံ လောကပိဒုံ ပရိဝါရေန္တိ-ကုန်၏။

ဆင္ဃဘိညာ မပတိဋ္ဌိကာတို့ကား သာမညဥ္စ ပစ္စယ၊ ယေကေစိ ဂါထာ၌'တေ သေခါ အသေခေဟိ ရပတိတာ ယသ္မာ ဘဝန္တိ၊ တသ္မာ' ဟု ထည့်၍ 'သုပုဋ္ဌိတံ ပါဝစနံ။ပ။ ဥပသောဘတိ' သမ္ဗန်၊ တသ္မာ ဥပ သောဘတိ ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ဥပသောဘတိ သဒ္ဒေဝကေဟု အချို့စာ ရှိ၏၊ သင့်သည် ချည်း၊ အပ္ပတ္တမာနသာ၌ တဏှာ, စိတ်သာမန်, အရဟတ္တဖိုလ်အားဖြင့် မာနသ သုံးပါးတွင် အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။

သိက္ခတ္တယံ သိက္ခန္တိတိ သေခါ၊ ပသဋ္ဌံ ဝစနံ ပါဝစနံ၊ ဝုဋ္ဌိပတ္တံ ဝစနံ ပါဝစနံ၊ ပဏီတံ ဝါ ဝစနံ ပါဝစနံ၊ ပဝစနမေဝ ဝါ ပါဝစနံ။

တာဒိဟိ၌ တာဒိဂုဏ်ဟူသည်ကား ဣဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံ, လောကဓမ်တရားတို့၌ မဖေါက်မပြန်ခြင်းတည်း၊ တမိဝ နံ ပဿန္တိ ပဝတ္တန ဝသေနာတိ တာဒိယော၊ ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံကို လှည့်၍ စွဲ၊ နဂရံ ရမ္မဝတိ ဟူသော ဂါထာ၏အခြားမဲ့၌ ဒိပက်ရဿ သဏ္ဍာနောစသော ဂါထာတို့ဖြင့်လူ၏အဖြစ်ဖြင့်စံတော်မူခြင်း,ပြာသာဒ်သုံးဆောင်စသောဘုရားဖြစ်သည်တိုင်အောင်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အချို့စာ၌ဆို၏၊ ထိုဂါထာတို့သည် အချို့သောစာတို့၌ မရှိ၊မဏိဒီပစသည်လည်း မရှိ၊ကောဏ္ဍညစသော ဘုရားရှင်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုသောစကားနှင့်လည်း မညီ၊ ထို့ကြောင့် ရှိသင့်မည်မထင်။

ဝိပ္ပလိ-ညောင်ကြပ်။

အဿိတ္တိ ဟတ္ထမုဗ္ဗေဓောဟူသည် ပကတိအတောင်ကို ယူ၊ သာလရာဇာ ပုပ္ဖိတောလည်း ရှိ၏၊ ဖုလ္လိတောလည်း ရှိ၏၊ ပဘာ ဝိဓာဝတိ ဂါထာ၌ နွါဒသယောဇနံလည်း ရှိ၏၊ ယောဇနာလည်း ရှိ၏၊ 'နံ' ရှိမူ ဌာနံထည့်၍ ဓာဝတိ၌စပ်၊ 'နာ'ရှိမူ ပဘာနှင့် လိင်တူ၊ ဟုတ္ဝာ ပါဌ သေသထည့်၊ဝါ-ဥပယောဂတ္ထ၌ ပစ္စတ္တ၊ ထို့ကြောင့် ရှေ့အနက်သည် သင့်မြတ်၏၊အချို့သောပါဠိတော်တို့၌ 'ပဘာ ဝိဓာဝတိ တဿ, သာမန္တာ နွါဒသ ယောဇနာ' ဟူသော နှစ်ပါဒသည် မရှိ၊ အဋ္ဌကထာ၌

လည်း မရှိ၊ ဝဿသတသဟဿာနိကား အစ္စန္တသံယောဂဝုတ္တိ၌ ဒုတိယာ၊ ပစ္စတ္တမဟုတ်၊ အာယုနောင် အဋ္ဌာသိ ပါဠိသေသထည့်။

ဓာတုယိတ္ထာန စသော နှစ်ဂါထာတို့တွင် ဒုတိယဂါထာ၌......

သဗ္ဗန္တ ရဟိတံ၊ ကသ္မာ သဗ္ဗန္တ ရဟိတံ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရာ ရိတ္တာ နနု၊ တသ္မာ သဗ္ဗံ သမန္တ ရဟိတံ၊ (သမ္ဗန်)

အချို့သောစာတို့၌ စေတီတော် တည်ကြောင်းကိုဆိုသောဂါထာသည် ဤအရာ၌ ရှိ၏၊ မဏိဒီပ စသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် မရှိသင့်ပြီ၊ တဗျာက်ရာ, မေဝေါ်ရာ, သရဏကောက်ရာ ဤသုံးဆူကိုကား ဗျာဒိတ် မခံရသောကြောင့် ဤ၌မဆို။

ဒီပင်္ကရာဘုရား ဖုဋ္ဌဝင်ပြီးပြီ။

သာလကလျာဏီ-သာလကလျာဏီမည်သောသစ်ပင်။

ထိုသစ်ပင်ကား......ဘုရားပွင့်သော ကာလ, စကြဝတေးမင်း ဖြစ်သောကာလ၌သာ ဖြစ်၏၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း အဓောင်သုံးဆယ်မျှသော အမြစ်တို့ဖြင့် မြေ့ရှည်စွာတည်ပြီးမှ တရက်ခြင်းကြီးသည် ဟူ၏၊ တပါးသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ များစွာ မရှိ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့ အဒုတိယတည်း၊ ဇုဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရ၌ ပုဗ္ဗ ပုညကမ္မကို ဇုဒ္ဓိ ဆိုသည်၊ ဝေဿန္တရသဒိသေကား အန္တိမ ဘဝမှ အတိတ တတိယံ ဘဝချင်းတူသည်ကိုယူ၊ သပ္ပိဿ ပူရာပေတွာ၌ ပူရ ပုဏ္ဏအယှဉ် ဆဗ္ဗိနေသည် များ၏၊

ဓမ္မော စသောဂါထာ၌......

ဌသော ဒုဂတိ အဂမနသဘာဝေါ - သည်၊ သုစိဏ္ဏော သုစိဏ္ဏသဿ-သော၊ ဓမ္မ မွေဿ(သမ္ဗန်)

သွေဘုဋ္ဌနံ သွာတံ၊ကောနူခေါ။ပ။ကာမောတိကား မိမိနှင့်ကုသိုလ်တူသောသူကို ရည်ညွှန်း၍ ဆိုသည်၊ ဇော် ပဒေသံ ဟူသည်လည်း ပုဏ္ဏားညွှန်းရာကိုယူ၊'မယှံ ဘတိ ဒေဟိ'သာဆို၏၊အခပေး, မပေးကို မဆိုသော်လည်း ပေး၏ မှတ်၊ပေးသော်လည်း ကောင်းမှု အဘို့ကိုသာ ယူသည်၊ ထို့ကြောင့် ''ပုညကောဋ္ဌာသံ ဂဟေတုံ''မိန့်ခဲ့ပြီ၊ ဗိတိယာ နိရန္တ ရံ ဖုဋံ'ကား ဓာတုပါး မခြားဟူလို၊တတ္တကဗ္ဗိဋ္ဌိပိကား ထိုထက်

အလွန်ကိုင်ငဲ့သည်၊နှတ်တို့အား အလင်းပျောက်ခြင်းကြောင့် နှလုံးမသာမရှိ၊ ထို့ကြောင့် မနုဿာနံဆိုသည်။

ဥဋ္ဌာရာသင်္ဂနံ-အထက်စုလျားဖြင့်၊အစ္ဆနံ – ပေါက်ကြီ့၊ သောဏာ-ကြောင်လျာ၊ မဟာနိပ-မဦ၊ နိမ္ဗ-တမာ၊ ဝေဠုရုက္ခာ-ကြခတ်၊ ဝိယင်္ဂုရုက္ခာ-(ရှစ်ရှား ပျင်းလည်းဟူ၏) ရတ္တကိုရုက္ခာ-သံသတ်၊ (ငါတို့ ဆရာကား ကြက်မောက်ဟူ၏)ဝိမ္ဗဇာလ-မျက်နှာပန်း (အချို့ကား သံသတ်ဟူ၏) ကနိကာရ-မဟာလှေကား၊အသနံ – ပိတောက်၊ ပါတလိ-ကသစ်(ငါတို့ဆရာကား သခွတ် ဟူ၏)ပုဏ္ဍရိက-သရက်ဖြူ၊ သိန္ဒုဝါရ-ကုက္ကို၊ ပဏ္ဏုလ္လာ – ပဏ္ဏုလ္လာရဌ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော ပုဆိုး၊ ဗိနပဋံ-ဗိန္နပုဆိုး။

အဓိကာရောကား ဇိဝိတဒါနကိုယူ၊ ကရဏံ ကာရော၊ အဓိကောကာရော အဓိကာရော။

သမောဓာနေတွာ၌ ဧကသ္မိံ အတ္တဘာဝေ အာဓာရထည့်၊ကတာဘိနီ ဟာရေနကို အနေနမှာစပ်၊ အနေနကို ဒိဋ္ဌာကတ္တားစပ်၊ ယေကိုဓမ္မာ၌စပ်၊ ဓမ္မာကို ဒိဋ္ဌာ၌ ကံစပ်၊ ဗောဓိသတ္တောကို အဂမိ၌စပ်၊ အာဂန္တွာကို အဓိဂတ္တွာဝ အာဂတော၌စပ်၊ သဗ္ဗုဂ် သမ္ဗန္ဓာကား မနုဿတ္တံ စသည်ကိုယူ။

ဗောဓိယာ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၌၊ဝါ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်၌၊ နိယတာ-မြဲကုန်သော၊ ဝါ, ဗောဓိယာ-ဖြင့်၊ နိယတာ-မှတ်အပ်ကုန်သော၊ နရာ-တို့သည်၊ ကပ္ပကောဋိ သတေဟိပိ-အနေကကပ္ပကောဋိ သတေဟိပိ-အရေမကသော ကမ္ဘာတို့၏ အကုဋေ တို့ဖြင့်လည်း၊ဒီဃံ-သော၊အဒ္ဓါနံ-ကာလပတ်လုံး၊သံသာရံ-၌၊ ဥပ ပဇ္ဇန္တာပိ-ကုန်သော်လည်း(သံသာရံဟု အာဒိဿနှင့် ရှိသည်ကို ရည်ညွှန်းသည်၊ သံသရံဟု ရဿနှင့်ရှိမူ သံသာရေဟု အာဓာရထည့်၊သံသရံ သံသရန္တော-ကုန်သော၊(နရာသို့သွား) ဒုဂ္ဂတိံ-၌(သို့, သော်လည်းဟူ) ဥပ္ပဇ္ဇန္တာပိ-ကုန်သော်လည်း၊ အဝိစိမှိ-၌၊ နဥပပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၊ လောကန္တရေသုစ-တို့၌လည်း၊ တထာ-တူ၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၊ နိဇ္ဈာမတဏှာ – နိဇ္ဈာမတဏှိကမည်ကုန်သော၊ ပေတာစ – တို့သည်လည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ – ကုန်၊

ခုပ္ပိပါသာ-ခုပ္ပိပါသိက မည်ကုန်သော၊ ပေတာစ-တို့လည်း၊ ကာလကဉ္ဇိကာ-ကုန်သော၊ပေတာစ-တို့လည်း၊နဟောန္တိ-ကုန်၊ ခုဒ္ဒကာ-ငုံးအောက် ငယ်ကုန်သော၊ပါဏာ-တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ တို့သည်၊နဟောန္တိ-ကုန်၊မနုဿေသု ဇာယမာနာ တေ နရာ-တို့သည်၊ "ဇစ္စန္ဓာ နဘဝန္တိ၊ သောတ ဝေကလ္လတာ နတ္ထိ"၌ (တေသံ သမ္ဗန်ထည့်)

န ဘဝန္တိ ပရိယာပန္နာ ဂါထာ၌......

ဗောဓိယာ-၌၊ (ဖြင့်) နိယတာ-ကုန်သော၊ နရာ-တို့သည်၊ ပဏ္ဍကေသု-တို့၌၊ (ထည့်သည်) ပရိယာပန္နာ - ကုန်သည်၊ နဘဝန္တိ-ကုန်၊ ဝါ,သဗ္ဗေသု အဝိစိအာဒိသု(ထည့်) ပရိယာပန္နာ နဘဝန္တိ၊ဝါ,ဗောဓိသတ္တေသု ပရိယာပန္နာ ဗောဓိယာ နိယတာ နရာ ဥဘတောဗျဉ္ဇနပဏ္ဍကာ နဘဝန္တိ-ကုန်၊ (ထိုတွင် ပဌမတ္ထကား ကမ္ဘာဦးသူတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်၊ ဒုတိယတ္ထကား နိဂုံးချုပ်သည်၊ တတိယတ္ထကား အဖြောင့်ပင်) အာနန္တရိကေဟိ-ပဉ္စာနန္တရိယာတို့မှ၊ မုတ္တာ-ကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗေသု အာရမ္မဏေသု သုဒ္ဓါ ဂေါစရာ ယသ္မာ ဟောန္တိ၊တသ္မာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ နသေဝန္တိ - ကုန်၊ ကမ္မကိရိယ ဒဿနာ - ကံဟု ဆိုအပ်သော ကြိယာကို မြင်ကုန်သည်၊ ဝါ - ကံ,ကြိယာကို မြင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊(ကတ္တားမရှိသောပုဒ်၌ 'ဗောဓိယာ နိယတာ နရာ'ဟု ကတ္တားထည့်၊ ဟောတုနာမ နဝိစ္ဆတိကား အနာဂါမိဖိုလ်တည်း)

မနုဿေသု ဇာယမာနာ ဗောဓိယာ နိယတာ သပ္ပုရိသာ နေက္ခမနိန္နာ ဘဝန္တိ-ကုန်၏၊ ဘဝါ ဘဝေ - ငယ်သောဘဝ၊ ကြီးသောဘဝ၌၊ (ဒုဂ္ဂတိ သုဂ္ဂတိ အစဉ်အတိုင်း ဟပ်) ဝိသံယုတ္တာ-ယှဉ်ကုန်သော၊(ဝိကား တဗ္ဗော)ဗောဓိယာ နိယတာ သပ္ပုရိသာ နရာ - တို့သည်၊ လောကတ္ထစရိယာယော-တို့ကို၊ စရန္တိ-ကုန်၏၊(ဋီကာ,မဟာဋီပ)ဝါ,ဘဝါဘဝေ-သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၌၊ ဝိသံယုတ္တာ-မယှဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဝါ-သမ္ပတ္တိ,ဝိပတ္တိဘဝတို့၌၊ ဝိသံယုတ္တာ-မယှဉ်ကုန်၊(သမ္ပတ္တိ၌

ယှဉ်သည်ဟူလိုသော်၊ ဂဏ္ဌိ) သမ္ဗုပါရမီ-တိုက်ို၊ (ယော ကျေ သည်) (သသပဏ္ဍိတ ဇာတကာလေတွင် ပုဒ်မ-ကန့်။)

ဘိက္ခာယ ဥပဂတံ ဒိသွာ, သကတ္တာနံ ပရိစ္စဇိံ၊
ဒါနေန မေ သမော နတ္ထိ, ဧသာ မေ ဒါနပါရမီ ကား......
စုဏ္ဏိယမဟာတိ၊ဂါထာတည်း။

သာရိပုတ္တ (အာလုပ်ခံ) ဥပဂတံ-သော၊ (ဖြာဟ္မဏဝဏ္ဏ် သက္ကံဟု ပါဌ်သေသ ထည့်၍ပေး၊ မီးကို သိကြား ဖန်ဆင်းသည်ယူ၊ သင်္ပါလ ဇာတကာလေတွင် ပုဒ်မ-ကန့်။ သူလေဟိပိကား ဂါထာ) သာရိပုတ္တ- ရာ၊သင်ပါလ ရာဇဘူတော အဟံ(ကတ္တားထည့်)နဲ ကုပ္ပါမိ(၌ဆိုက်)။

သောဠသဟိ ဘောဇပုဏ္ဏေဟိ ဒုဗ္ဗလ ဘာဝကရဏတ္ထံ ဝေတ္တ လတာ ပဝေသနတ္တဥ္စ သာရ ဒါရူဟိ တန္တော့တွာ ကတေဟိ သူလေဟိ အဋ္ဌဋ္ဌာနေသု ဝိဇ္ဈိယန္တော သမာနောပိ တဟိံ တဟိံ ကောဋ္ဋိယန္တော သမာနောပိ ဘောဇပုတ္တော ဘောဇပုတ္တာနံ န ကုပ္ပါမိ (သမ္ဗန်၊မဏ်ဒီပ) စရိယာပိဋကအလိုသော် သမ္မဒါနိပြင်၍ပေး၊ အဓိပ္ပါယတ္တကား သာ မျဉ္ဆဖြစ်သင့်၏၊ဘောဇပုတ္တေကား သမ္မဒါနတ္တ၌ ဒုတိယာ။

မိဂမံသံ အတိဝိယ ဘုဉ္ဇန္တိ ဗျဝဟာရန္တိ အဇ္ဈောဟာရန္တီတိ ဘောဇာ၊ ဝါ, အရညေ မိဂေ တဒါယောဂါ မဂ္ဂေ ဘုဥ္စန္တိ ပါလေန္တိ မာရဏတ္ထံတိ ဘောဇာ၊ ဘောဇာဧဝ ပုတ္တာ ဘောဇ ပုတ္တာ၊ဒေဝေါဧဝ ပုတ္တော ဒေဝပုတ္တောကဲ့သို့ အဝဓာရဏတ္တ တည်း၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ဘောဇပုတ္တေဟိ လုဒ္ဒကေ'ဟု ဖွင့် သည်။

မဟာရဇ္ဇံဟူသော ဂါထာ၌......များစွာသော စာတို၌ 'လဂ္ဂနံ'ဟု သံယောဂနှင့်ရှိ၏၊ ဋီကာစသည် မရှိ၊ လဂဓာတ်သည် ဩလမ္ဗနတ္ထ, သင်္ဂတ္တနှစ်ပါးတို့တွင် ဤ၌ကား သင်္ဂတ္တဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'လဂနန္တိ သင်္ဂေါ'မိန့်သတည်း၊ ပညာယ စသည်လည်း ဂါထာတည်း။

အန္တော ဘဘဉ္စာဂတံ-ပခြုပ်၏အတွင်း၌ ရှိသော၊သပ္ပံ ကဏှ သပ္ပံ-မြွေဟောက်ကို။

အတိရဒသိဂါထာ၌ အတိရဒသိနောင် ဟုတွာပါဌ်သေသထည့်၊ ဇလမဇ္ဈေ၌ မဟာသမုဒ္ဒဿ-သမ္ဗန်ထည့်။

[ပိဋကတ်တော်

ဝါဠ မနွေ့ပတိ – တိုကြောင့်၊ ဟတာ – ပင်ပန်းကုန်သည်၊ (သေကုန်သည်, သော်လည်းဟူ) အဟောသုံ-ကုန်ပြီ၊ ဝါ, ဝါလ မနွေ့ပတိ-တိုသည်၊ဟတာ-သတ်အပ်သည်၊(ညှဉ်းဆဲအပ်သည်, လည်းဟူ) အဟောသုံ-ကုန်ပြီ၊ ဝါ အတိရဒသိ ဟုတွာ,တရိတုံ အသက္ကောန္တော ဟုတွာ, ဧလမဇ္ဈေ နိမုဂ္ဂါ ဟုတွာ ဟတာ မတာ အဟေသုံ (သမ္ဗန်၊ဟတာပါဌ်ကို မဟာဟု ထင်မှားတတ် ၏) စိတ္တသ-၏၊ အညထာ လီနတာ-တွန့်သော အဖြစ်သည်။

လိယတိ သံကုစတိတိ လီနံ၊ လီနဿ ဘာဝေါ လီနတာ။

အစေတနံဝ ကောဋ္ဌေန္တော ဟူသော ဂါထာ၌......

ကာသိရာဇေ-ကလာဗု မည်သော ကာသိကရာဇ်မင်း၌၊

သတ္တဝါစံ ဟူသော ဂါထာ၌......

သာရိပုတ္တ သုတသောမရာဇဘူတော အဟံ, ဝါ အဟံ သုတသောမ ရာဇကာလေ သစ္စဝါစံ အနုရက္ခန္တော ဟုတွာ ဝါ, အနုရက္ခန္တော အနုရက္ခနဟေတု မမ ဇီဝိတံ စဇိတွာ, ပေါရိသာဒဿ သန္တိကံ ဥပဂတွာ (ပါဌ်သေသ) တေနေဝ ပေါရိသာဒေန ဧကသတခတ္တိယေ မရဏာဘယတောဝါ ဟတ္ထ လဂ္ဂနတောဝါ ရဇ္ဇဗန္ဓနတော မောစေသိ မောစာပေသိ (ဖွင့်) စဇိတွာကို ပါဌ်သေသဖြစ်သော ဥပဂတွာ၌စပ်။

ဂါထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား .....သုတသောမ မင်းသည် ပေါရိသာဒကို တရားတဟောက်သော မင်းတို့ကို လွှတ်စေ၏ ဟူလိုသတည်း။

ဝါ မမ ဇီဝိတံ စဇိတွာ သစ္စဝါစံ အနုရက္ခန္တော ဟုတွာ ပေါရိသာဒဿ သန္တိကံ ဥပဂတွာ တေနေဝ ဧကသတ ခတ္တိ ယေ န ။ပ။ မောစေသိ မောစာပေသိ (သော်လည်း သမ္ဗန်)

စဇိတွာကို အနုရက္ခန္တော၌စပ်၊ သုတသောမ မင်းသည် ပေါရိ သာဒ၏ ကြမ်းထမ်းသော ချွတ်ဖြည်ခြင်းကို မြင်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် မ,စလျက် ချွတ်ဖြည်ပြီးသော သူတို့ကို ဆေးဝါး ကုသလျက် ချွတ် ဖြည် တော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း၊ ခဲစွ။

ဤ၌ ကေသိသ်ကို ခွန်သော်လည်းပြု၊ တပ္ပုရိသ်သော်လည်းပြု၊ ကမ္မ ဓာရည်း မပြုလင့်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား...... ဆွဲအပ်သော

မင်းသားတို့၏ တရား တယောက် စေ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် တည်း၊ စရိယာ ပိဋက စသော ကျမ်းတို့၌ "သတ" သာရှိသည်တကား ဟူ ငြားအံ့၊ ရှိစေကာမူ သချာသည် ဦးနှ ဝါစက, သမဝါစက, အဓိက ဝါစကအားဖြင့် သုံးပါး ပြား၏၊ ထိုတွင် "သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာ အညေစ အသီတိမဟာသာဝကာ" ဟူသောပါဌ်၌ အသီတိသည် ဦးနှ ဝါစက၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန် နှင့် တကွမှ အသီတိ ဖြစ်သောကြောင့် တည်း၊ "အသီတိဟတ္ထုပ္ပမာဏာယေဝ သရီရပဘာ"၌ သမဝါစက၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ရှစ်ဆယ် မျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊အသီတိခန္ဓကဝတ္တာနီ၌အဓိကဝါစကတည်း၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဝတ်နှစ်ပါးဖြင့် လွန်သောကြောင့် တည်း၊ ရှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ရှိသည်၊ ဤ၌ အဓိက ဟောတည်း၊ ညောင်ပင်၌ ဆွဲအပ်သော မင်းဒေကသတနှင့် ထိုမှကြွင်းသော သုတသောမမင်း, ပေါရိသာဒမင်းတို့ကို ပေါင်းသော် တရာ့သုံးယောက်ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ လျက် "ဇမ္ဗုဒီပေ ဧကသတရာဇာနော" စသည်ဖြင့် ဆိုကောင်းအံ့ လော ဟူမူကား အဓိကဝါစကအားဖြင့် ဆိုသင့်၏ဖြေ။ ဤအရာများ ကား ခဲသည်ချည်း၊ မူဂပက္ခဇာတကကို တေမိဇာတ်ဟု ယူ။

မာတာပိတာ-တို့ကို၊ မေ မယာ ဒေဿာ ပိယာ နဟောန္တိ၊ မဟာယသမ္ပိ-ကြီးစွာသောပြည်စည်းစိမ်ကိုလည်း၊ဒေဿံ ပိယံ နဟောတိ၊ (ဤကား ယသသည် စည်းစိမ်ဟော၊ ဝါ, မဟာ ယသမ္ပိ မဟာယသောပိ – ငါးရာသော သတို့သားဟု ဆိုအပ် သော များစွာသောအခြံအရံကိုလည်း၊ ဝါ-နှစ်ထောင့်လေးရာ သော နို့ထိန်းဟုဆိုအပ်သော များစွာသောအခြံအရံကိုလည်း၊ ဒေဿံ ဒေဿာ ပိယာ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ (ဤကား ပရိဝါရဟော) တေဟိ ပန သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန သဗ္ဗညုတံ-ကို၊မယှံ့ မယာ ယသ္မာ ဟောတိ၊တသ္မာ သောဠသ ဝဿာနိ – ပတ်လုံး၊ မူဂ ဗဓိရ ပက္ခ ဘာဝသမ်ါတံ ဝတံ-အကျင့်ကို၊အဓိဋ္ဌဟိ အဓိဋ္ဌာနံ အကာသိ-ပြီ၊ (ဤသို့ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်)

သဗ္ဗညုတံ ပိယာလိုလျက်ပစ္စဗ္ဗ၌ဒုတိယာသက်သည်၊ဝါ-သဗ္ဗညုတံ ပိယံလိုလျက် တလုံးကိုချေသည်၊ဝါ-တုသဒ္ဒါဖြင့် တပစ္စည်းသက်သည်။

(ပိဋကတ်တော်

နမံ ကောဝိ ဂါထာ၌......

မေတ္တာဗလေန-မေတ္တာဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပထဒ္ဒေါ-ခိုင်ခံ့သည်၊ (ထောက်ပင့်သည်, သော်လည်းဟူ) ဟုတ္တွာ-၍၊ (ပဝနေ ရမာမိ သွား)

သုသာနေ သေယျံ ဂါထာ၌......

သာရိပုတ္တ အဟံ လောမဟံသ ဇာတကေ-၌၊ ဆဝဋ္ဋိကံ-လူရိုးကို(အဓိပ္ပါယတ္ထ)သင်းချိုင်း၌ စွန့်အပ်သောအရိုးကို၊ ဝါ-သုသာန်၌ စွန့်အပ်သော စက်ဆုပ်အပ်သောအရိုးကို(သဒ္ဒတ္ထ)

ဆဝိယတိ စဇိယတီတိ ဆဝံ၊အလောင်းရစေ။ဆဝဿ အဋ္ဌိ ဆဝဋ္ဌိ၊ ဆဝဋ္ဌိဒေဝ ဆဝဋ္ဌိကံ၊ ဝါ,ကုစ္ဆိတံ ဆဝဋ္ဌိ ဆဝဋ္ဌိကံ၊ ယခုအခါ အချို့သောသူတို့ကား 'သူကောင်ကို' ဟုပေးကုန်၏၊မသင့်။

သေယျံ ကပ္ပေမိ၊ဒဝံ သယန္တိ မံ ဂါမဏ္ဍလာ-ရွာသူ သားငယ်တို့သည်၊ ဥပဂန္တွာ-၍၊ ရုပ် ဝိပ္ပကာရံ-တံတွေး ထွေးခြင်းစသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောအမှုအရာကို၊ဒဿေန္တိ-ပြကုန်၏။

အချို့သောစာတို့၌ ဂါမမဏ္ဍလာဟု ရှိ၏၊ မသင့်၊ အချို့သောသူတို့ကား 'မ'တလုံးကျေသည်၊ မဏ္ဍလသည် သမူဟကိုဟောသည်ဟု ကြံကုန်၏၊ထိုသို့မဟုတ်၊ အဏ္ဍလသဒ္ဒါသည် သူငယ်ဟောတည်း၊ ဂါမနှင့်ပုဒ်စပ်၍ ဂါမဏ္ဍလာဖြစ်သည်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ဂါမဏ္ဍလာတိ ဂါမဒါရကာ'ဟု ဖွင့်သည်။

ဂစ္ဆန္တိ တိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ ဇနာတိ ဂါမော၊ဝါ,ဇနာနံ နိဝါသော ကာသဘာဝေန ဂမျတေ ဉာယတေတိ ဂါမော၊ဝါ,တေန တေန ဝဏ္ဏနာ အတ္ထိကေဟိ ဂန္တဗ္ဗော ဥပဂန္တဗ္ဗောတိ ဂါမော၊ ဝါ, ဂါဝေါ အမန္တိ ကီဠန္တိ ဝိကီဠန္တိ ဧတ္ထ ဇနာတိ ဂါမော၊ သကုဏာဒီနံ အဏ္ဍာနိ လန္တိ ဂဏှန္တိ ကီဠိတုံဝါ ခါဒိတုံဝါတိ အဏ္ဍလာ၊ ဝါ, ဂေါဏာနံဝါ အဏ္ဍနော ဝါ အဏ္ဍာနိ လန္တိ ဂဏှန္တိ ပရာမသန္တိ ကီဠာဝသေနာတိ အဏ္ဍလာ၊ ဝါ, အဏ္ဍံ ကဏ္ဍံ ဖရုသံ ကာယ ဝါစာကမ္မံ လန္တိ ပဝတ္တေန္တီတိ အဏ္ဍလာ၊ဂါမေ ဝါသိနော အဏ္ဍလာ ဂါမဏ္ဍလာ၊ ဝါ, ဂါမဝါသိနံ

အဏ္ဍလာ ဂါမဏ္ဍလာ။(ဇာတ်ငိုကာ၌ 'ဂေါမဏ္ဍလာတိ ဂေါပါလဒါရိကာ'ဟု ပုဒ်အထူး,အနက်အထူးကြံ၏။

အစေတနာဟူသောဂါထာ၌......

သုခဒုခံ-ချမ်းသာ, ဆင်းရဲကို၊ ဝါ-ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကံကို၊(ပရေသံဟု သမ္ဗန် ထည့်)

ဒသဟိ ဌာနေဟိ၌ 'ဒသ'အရကား အာယု,ဝဏ္ဏ,ဘောဂ,ယသ, အဓိပတိ,ရူပ,သဒ္ဒ,ဂန္ဓ,ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗတည်း၊ နိမိတ်ငါးပါး ထင်သည်ကား ဘုရားလောင်း၌ မထင်၊ တပါးသောနတ်တို့အားသာ ထင်သည်ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ ပရိက္ခိဏာယုကဖြစ်က မိမိအားပင် ထင်မြဲဖြစ်ရကား တပါး မကြံလိုပြီ။

ယတောဟံ ဂါထာ၌......ယတောကို ယဒ္ဓိ'ဟု သတ္တမျတ္ထ၌ ပဉ္စမီကြံ၊အဋ္ဌကထာတို့၌ကား ယဒါဟူ၍ပင် ရှိ၏၊ နိမိတ်လေးပါး ထင်ရာ၌ နေ့ရက်အပိုင်းအခြားကား အချို့ဆရာတို့ကား တရက်ခြင်းပင် ထင်သည် ဟူ၏၊ အချို့သောဆရာတို့ကား တလခြား ထင်သည် ဟူ၏၊ တရက်ခြင်း ထင်သည် ဟူသောအယူသာ သုတ်မဟာဝါနှင့် ညီသည်။

နိဋ္ဌုတာနူနဟူသောဂါထာ၌......

ဘောတိယော သခိနိယော-အိုသူငယ်ချင်းမတို့၊ ယဿာ မာတုယာ-အား၊ ဤဒိသော-ဤသို့ သဘောရှိသော ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်, သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊အယံ ပုတ္တော အတ္ထိ၊ ဤဒိသ ပုတ္တဝတီ သာ မာတာ ဤဒိသံ ဎာမံ ပုတ္တံ ဒိသွာ သဗ္ဗသောက ပရိဠာဟ ရူပသန္တဝသေန နိဋ္ဌုတာ သမိတာ သိယာ နူန၊ဝါ,နိဋ္ဌုတာ နိဋ္ဌုတစိတ္တာ သမိတစိတ္တာ သိယာ နူန။ (သည်နည်းချည်း ယောဇနာ၊ နောက်နှစ်ချက်၌ လိင်ပြန်မျှသာ ထူးသည်၊ဤကား ပဋ္ဌမဝိကပ်။

အထဝါ.....ဘောတိယော သခိနိယော ဤဒိသော အယံ ပုရိသော၊ ဝါ, သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော ယဿာ မာတုယာ ပုတ္တော ဟောတိ၊ ဤဒိသဿ ဎမဿ မဟာပုရိသဿ၊ ဝါ, သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ သာ မာတာ အတ္တနော ပုတ္တဘူတံ ဤဒိသံ မဟာ

ပုရိသံ၊ဝါ,သိဒ္ဓတ္ထကုမာရံ ဒိသွာ သဗ္ဗသောက ဂူပသမာသေန နိဗ္ဗုတာ နိဗ္ဗုတဗိတ္တာ။ (ဤနည်းချည်း ယောဇနာ၊ နောက် နှစ်ချက်၌ လိင်သာ ပြင်တော့၊ဤကား ဒုတိယဝိကပ်)

အထဝါ......ဘောတိယော သခိနိယော ဤဒိသော အယံ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော ယဿာ ဇုတ္တိယာ၊ ဝါ, ယဿာ ရာဇိနိယာ ပုတ္တော ဟောတိ၊ ဤဒိသဿ ဇုမဿ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ မာ တာ မာတုဘူတာ သာ ဇုတ္တိ၊ ဝါ, သာ ရာဇိနီ အတ္တနော ပုတ္တ ဘူတံ ဤဒိသံ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရံ ဒိသွာ။ပ။သိယာ နူန၊ (သည်နည်း ချည်း ယောဇနာ၊ လိင်ပြင်မျှသာ ထူးသည်၊ ဤကား တတိယ ဝိကပ်၊ ပဌမ၌ ပတိတွင် ဤဒိသော ပတိ သာ နာရီ, ဒုတိယ၌ ဘရိယာ သာ နာရီ,တတိယ၌ ဒါရဘူတာ သာ နာရီ စွဲ၊ ဤသုံး ဝိကပ်၌ ယဿာယံကား ဘိန္နသတ္တိသမဝေတနည်း၊သေတော ခါဝတိကဲ့သို့တည်း။

သတ္တိယာ ဂုဏေန သံ ဇကေတော အဝေတော ပဝတ္တနံ သမဝေတော၊ ဘိန္နာနံ ဝတ္ထုနံ သတ္တိ သမဝေတော ဘိန္နသတ္တိ သမဝေတော၊ 'ယဿာယံ ဤဒိသော ပုတ္တော ပတိ'ဟု ဆိုလို လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခဏာအားဖြင့်ပုတ္တောကိုချေသည်၊ 'သေယျထိ ကော ပဒမတော'' ကဲ့သို့တည်း။

ဝါ-ဤဒိသော ပတိ သဗ္ဗလောကဇေဋ္ဌော အယံ မဟာပုရိ သော ယဿာ မာတုယာ,ဝါ-ယဿာ ဇုတ္တိယာ,ဝါ-ယဿာ ရာဇိနိယာ ပုတ္တော ဟောတိ၊ ဤဒိသဿ ပတိ သဗ္ဗလောက ဇေဋ္ဌဿ ဇုမဿ မဟာပုရိသဿ သာ မာတာ ဝါ-မာတာ မာတုဘူတာ သာ ဇုတ္တိ, ဝါ-သာ ရာဇိနီ အတ္တနော ပုတ္တဘူတံ ဤဒိသံ ပတိ သဗ္ဗလောကဇေဋ္ဌံ ဇုမံ မဟာပုရိသံ ဒိသွာ နိဗ္ဗု တာ သိယာ နူန။ (ဤနည်းချည်း နောက်၌ပေးလေ၊) ဤ၌လည်း ယဿာယံကား ဘိန္နသတ္တိသမဝေတနည်းပင်၊ ဤဒိသော ပတိ ကား အာဂုတ္တိနည်း,တန္တနည်း၊ပုတ္တောသည်ရင်း,သာမိအနက် ရှိသော ပတိသဒ္ဒါတရသည်ရင်း ပါဌသေသတည်း။

ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ကား-ယဿာ မာတုယာဤဒိသောအယံ ပုတ္တော အတ္ထိ၊သာ မာတာ နိဗ္ဗုတာ နူန-စသည်ဖြင့် ယောဇနာကုန်၏။

အညသာဓာရဏ ပဒသော ဥဘယေသံ အာ ပုနပ္ပုနံ ဝုတ္တိ ဥဋ္ဌ ရဏံ အာဝုတ္တိ။

'တိဏ္ဏိ မဟာရဋ္ဌာနိ' ကား-ကပိလဝတ်, ဒေဝဒဟ, ကောလိယကိုယူ။

ရာဇာနံ ဂဟံ နိဝါသဋ္ဌာနံ ရာဇဂဟံ၊မန္တာတု, ဂေါဝိန္ဒ စသောမင်း တို့၏ နေရာဟူလို။

အဓိဂတ ဝိသေသေသန ဟူသော်လည်း လောကီဈာန်ကိုသာ ယူ၊ သောတ္ထိယေနရှိမှ မောင်ချမ်းသာ, သုဒ္ဓိယေနရှိမှ မောင်စင်ဟုပေး။

သတ္တသတ္တာဟကား......ဗောဓိပလ္လင်, အနိမိသစေတီ, ရတနာဃရ, အဇပါလ, မုစ္ဆလိန္ဒ, ရာဇာယတနတည်း၊ အဋ္ဌမသတ္တာဟကား ရာဇာ ယတနက ပြန်၍ အဇပါလ၌နေသော သတ္တာဟတည်း။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယ၌ ပဉ္စကား.....အညာတကောဏ္ဍည, ဘဒ္ဒိယ, ဝပ္ပ, မဟာ နာမ်, အဿဇိ ဤငါးပါးတည်း၊ "အမတံ ပါယေသိ" ဟူသော်လည်း သောတာပန်ကိုသာယူ။

ယာဝယ နိဒါနကထာယ ယထာဝုတ္တ အဘိဓမ္မဿ ဗုဒ္ဓဘာသိတတာ သိဒ္ဓိ ဟောတိ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝသိဒ္ဓိ ဟေတုဘူတာ မယာ ဝုတ္တာ အယံ နိဒါနကထာ အဘိဓမ္မဿ အဋ္ဌကထာ တာဝ ပုဗ္ဗဘာဂေ ပဌမေ။ပ။အာဒိမှ နိဋ္ဌိတာ။ဤပဌမပဝိကပ်၌ တာဝကို နိဋ္ဌိတာ၌စပ်။

ဝါ, ယထာ ဝုတ္တ အဘိဓမ္မ ဘာဝ သိဒ္ဓိဟေတုဘူတာ အဘိဓမ္မဿ အဋ္ဌုပကာသနေ တာဝ ပဌမေ အာဒိမှ ယထာဝုတ္တာ အယံ နိဒါန ကထာ ဩတ္တာဝတာ နိဋ္ဌိတာ။ဤဒုတိယပဝိကပ်၌ တာဝကို ဝုတ္တာ၌စပ်။ ဩတ္တာဝတာ နိဋ္ဌိတာကိုကား ပါဌသေသထည့်။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေထိုင်သော ပဌမကျော်သူမြတ် သည့် ရေးစီအပ်သော မြတ်သောအနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့ သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏိ၏ အဋ္ဌကထာ၌ နိဒါန်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝပ္ပကာသက၌ ဂဏ္ဌိပဒ်ကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

နိဒါနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

((ပိဋကတ်တော်

ဝိသတိဂါထာ၌ ဝန်ခံအပ်ပြီးသော အဘိဓမ္မာ၏ အဋ္ဌကထာကို ပြုစုလိုသော အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဣဒါနိလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော စကားကို မိန့်သော်(ဉာသ်နည်း)ဣဒါနိလျှင် အတူရှိသောစကားကို မိန့်သော်(ရူပသိဒ္ဓိနည်း)အဖိတ်ရှိသောစကားကို မိန့်သော်၊ (ချဒ္ဒကသိက္ခာ ဋီကာနည်း) တပါးသောအဋ္ဌကထာတို့၌ ဤနည်းချည်းဆို၊ ဤကဲ့သို့သောအရာ၌ 'အာဟ'ရှိမူ တိဝိဘတ်ကို 'အ'ရေးသည်ဟု မှတ်၊ အာဒိဖြင့် သာရသာခေဝါတိုင်အောင်ယူ၊ ထို့ကြောင့် "ကုသလာ။ပ။နာမ"ကစ၍ အဘိဓမ္မာ၏အဋ္ဌကထာဖြစ်၏ဟု သိရ၏၊ ဝါ-နိပ္ပဒေသာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ တိုင်အောင်ယူ၊ ထိုသို့ယူမှ 'ဣဒါနိ ကုသလာဓမ္မာတိ အာဒိနံ မာတိကာပဒါနံ' မှစ၍ အဘိဓမ္မာ၏အဋ္ဌကထာဟု သိရ၏။

ဣတိ ဣမေ ဘာသမာနသ။ပ။ကတာဘိ-ဟူ၍၊ ဇေံ-ဤသို့၊ ပဋိညာတာယ-ဝန်ခံပြီးသော ဟု အတိတ်ပေး။

ဂါထာ၌ အဘိဓမ္မကထံ တွင် အဋ္ဌသဒ္ဒါကျေသည်၊ဣတော ကုသလဓမ္မပဒတော ဖွဲ့။ သဗ္ဗပဒေဟိ လဒ္ဓနာမော ဝေဒနာတ္တိကောနာမ၌ သဗ္ဗပဒေဟိဟူသည် ဝိဘတျန္တပုဒ်ကို မယူလင့်၊ ထိုသို့ယူသော် တဆယ့်နှစ်ပုဒ်ရှိ၏။

ပဒ္ဓတိ အဝဗုဒ္ဓိယတိ ဧတေနာတိ ပဒံ၊ ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ အဓိပ္ပေတ,ပကာရတ္ထ, ဂမက ဖြစ်သော ပဒ သမုဒါယကိုသာ ပုဒ်ဟုယူ၊ ထို့ကြောင့် ဆရာတို့လည်း 'ဧကောဝဏ္ဏော အက္ခရံ၊ အက္ခရ သမူဟော ပဒံ၊ ပဒသမူဟော ဝါကျံ'ဟူ၍၎င်း, ဧကောချာတော ပဒစယော, သိယာ ဝါကျံ သကာရကော' ဟူ၍၎င်း မိန့်သတည်း။

ထိုသို့ဖြစ်စေကာမူ ပုဒ်လုံးမဟုတ်ဘဲလျက် သဗ္ဗပဒေဟိဆိုကောင်းအံ့လော ဟူမူကား "သမုဒ္ဒေါ မယာ ဒိဋ္ဌော" စသည်၌ အပေါင်းဖြင့်အဖိတ်ကို ပြသကဲ့သို့ သဒိသူ, 'အလက်တော ဒေဝဒတ္တော'စသည်၌ အဖိတ်ဖြင့် အပေါင်းကို ပြသကဲ့သို့လည်း သဒိသူ၊ ဤ၌ သုံးပုဒ်လုံး၌တည်သော အဖိတ်ဖြင့် ဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့် အပေါင်းဖြစ်သောပဒတ္တယကို ပြပါသည်၊"သမံ စုဏ္ဏံ အရိယသံဃော"စသည်ကဲ့သို့တည်း။

ဂန္ထတောစ-သဒ္ဒါအားဖြင့်၎င်း၊ အတ္ထတောစ-အနက်အားဖြင့်၎င်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ပထမဒုက်မှ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးကုန်သော ဒုက်တို့၏ ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယ ဒုက်တို့နှင့် ဖြစ်ထိုက်သည် အားလျော်စွာ ဟေတုပုဒ်, သဟေတုကပုဒ် စသည်တို့ဖြင့် စပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဂန္တုအားဖြင့် စပ်သည်မည်၏၊ဟေတုအတ္တ, သဟေတုအတ္တ စသည်တို့ဖြင့် စပ်သောကြောင့် အတ္တအားဖြင့် စပ်သည် မည်၏။

အသီး အသီး ဆိုသော်ကား ပဌမဒုက်၌ ပဌမပုဒ်နှင့်ဒုတိယပုဒ်တွင် ပဌမပုဒ်သည် စပ်ကြ၏၊ ပဌမဒုက်၌ ဒုတိယပုဒ်နှင့် ဒုတိယ ပုဒ်၌ ဒုတိယ ပုဒ်သည် စပ်ကြ၏၊ ပဌမဒုက်၌ ပဌမပုဒ်နှင့် တတိယ ဒုက်၌ ပဌမပုဒ်သည် စပ်ကြလေ၏၊ ရှေးကဲ့သို့ ဒုတိယချင်းလည်း စပ်ကြလေသည်၊ စတုတ္ထဒုက်သည် ဥဘယအားဖြင့် ပဌမဒုက်နှင့်စပ်၏၊ ဒုတိယဒုက်နှင့် ဧကပဒအားဖြင့် စပ်၏၊ ပဉ္စမ ဒုက်လည်း စတုတ္ထနှင့် တူ၏၊ ဆဋ္ဌဒုက်လည်း ပဌမဒုက်နှင့် ဧကပဒအားဖြင့်,ဒုတိယ ဒုက်နှင့် ဥဘယအားဖြင့် စပ်ကြလေသည် ဟူလို၊ (ပိုင်, မိန္တော်င်း, ဋီကာ, မဏိဒီပ စသည်ကို ကြည့်)

ကဏ္ဍိကာဝိယ-ပန်းစည်း၊ (မိန္တော်င်း) ပန်းချက်၊ (ရှေး) ပန်းလက်၊(ပိုင်)

ကဏ္ဍိကာသုံးပါးတွင် နပလကဏ္ဍိကာယ, နပဒုမကဏ္ဍိကာယဟု နှစ်ပါးကိုလှန်။

ဃဋ္ဍဝိယ-ပန်းဆုပ်ကဲ့သို့၊ဝါ-ပန်းလက်ကဲ့သို့။

ပဌမဒုက်သည် မိမိရှေ့၌ တစုံတခုသော ဒုက်မရှိခြင်းကြောင့် သမ္ဗန္ဓမဖြစ်ခဲ့ရကားဟူခြားအံ့၊နောက်နောက်ဒုက်သည် မိမိတို့နှင့်စပ်ကုန်ရကား ဖြစ်သည်မည်၏။

ဒုကသာမညေန-ဟေတုအစရှိသော ဒုက်တို့နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

များသောအားဖြင့် သာမညသဒ္ဒါ၏ ရှေ့၌ ဝသသဒ္ဒါရှိ၏၊မရှိသော်လည်း ကျေသည်ဟု ကြံသင့်၏၊ဝသသဒ္ဒါရှိသော်လည်း ထိုဝသသဒ္ဒါသည် ဘာဝအနက်ကို ဟော၏၊ ကြံ၊ တောပစွည်းကား ဟေတွတ္ထ၌ သက်သည်၊ကရဏတ္ထ၌ မသင့်။

[ဝိဠကတ်တော်

ကစ္စိနု ဘောတော ကုသလံဒ္ဓ....

ဘောဟော-အရှင်၊ကစ္စိနု-အသို့နည်း၊ ကုသလံ-အနာမရှိ၏လော။

ထိုအမေး၌ ကုသလသည် သာမညဝစနဖြစ်ခဲ့ရကား 'အနာမယံ' ဟု ထင်စွာပြပြန်သည်၊ ဤကား ဇိုကော,ဂဏ္ဍိ,မဝုသာရထ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပ စသည်နှင့် အညီ၊အနာမယံ၌ အမယကား ရောဂါကို ဟောသည်၊ အနာမယဿနှင့် အာရောဂျဿသည် တူ၏ဟု အယူတော်ဖြစ်ကုန်သည်။

ဝါ,ဘောတော-ရှင်၊ ကစ္စိနု-နည်း၊ ကုသလံ အာရောဂျ-အနာမရှိ၏လော၊ ဘောဘော-ရှင်၊အနာမယံ နိဒ္ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲမရှိ၏လော။

ဤသို့ပေးမှု ရှေးကား ဟိတ်,နောက်ကား ဖိုလ်၊ ဟိတ်ကို ဖိုလ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဆို၏၊ မဏိဒီပ၌ကား ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ 'အနာမယန္တိ နိဒ္ဒုက္ခံ' ဟူသည်သို့လိုက်၍ယူမှု မသင့်၊ဤ၌ ပဌမဿကို သာလိုသည်၊ဒုတိယဿကို မလိုဟု ဆို၏။

ဘန္တေ အာနန္ဒ-န္ဒာ၊ကတမော ကာယသမာစာရော-သည်၊ ကုသလော-ကုသလမည်သနည်း၊ (နာမသတ်) ဝါ-အပြစ်မရှိသနည်း၊(သဒ္ဒတ္ထ) မဟာရာဇ-ကြီး၊ အနဝဇ္ဇော-သော၊ ယော ကာယသမာစာရော-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သော ကာယသမာစာရော-သည်၊ကုသလော-မည်၏၊(နှစ်နက်ပေး)ဗာဟိတိကသုတ်၌ ရှင်အာနန္ဒာဟောတော်မူသည်။

ပုနစပရံ-တပါးလည်း၊ဘန္တေ-ရား၊ ကုသလေသု အနဝဇ္ဇေသု-အပြစ်မရှိကုန်သော၊ဓမ္မေသု-တို့တွင်၊ဧကံ-သော၊ အနုတ္တရိယံ-သော၊ဓမ္မံ-ကို၊ ယထာ ယေန ပကာရေန ဘဂဝါ ဒေသေတိ၊(ဤကား ယောဇနာဆရာမြတ်အလို)

ဝါ ပုနစ ပရံ-လည်း၊ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ဘန္တေ-ရား၊ ဘာဂဝတော-အား (၏ သော်လည်းဟူ၊ ပါဌသေသ ထည့်သည်)ဘဂဝါ-ကို (သမ္ပဒါနဿဋ္ဌ, သာမျဿ၌ ပစ္စတ္တဝစနကြံ၍ ဘဂဝါ ဘာဝတောသော်လည်း ပြင်၍သမ္ဗန်) ကော် ဒေကော-

အတ္တူမရှိသော၊ အနုဋ္ဌရိယံ-အနုဋ္ဌရ ဘာဝေါ သေဋ္ဌဘာဝေါ-သည်၊ အတ္ထ-၏၊ယထာ ယေန ပကာရေန ယာယ ဒေသနာယ ဘာဂဝါ ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊တမှာကာ သာ ဒေသနာ အနုတ္တရာ သေဋ္ဌာ-၏၊ တာယ ဒေသနာယ ဒေသိတေသု ကုသလေသု ဓမ္မေသု ပိ-တို့ကြောင့်လည်း (နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မာဝစနံ) ဘာဂဝါ-သည်၊ အနုတ္တရော သေဋ္ဌာ- ၏၊ (ဤသို့ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်) ဤကား မဟာဋီကာ၌ပစသည်ကို ထောက်၍ နော တကော၊ သမ္ပသာဒနီယ သုတ်၌ကား "အပရံ ပန ဘန္တေ ကေဒါနုတ္တရိယံ ရှိ၏၊ ဤ အဋ္ဌသာလိနီ၌ကား ပုနစ ပရံ ဘန္တေ ကေဒါ အနုတ္တရိယံ ရှိ၏၊ မဘူကြ။

ကွံ-သည်၊ ရထသ-၏၊ အင်္ဂပစ္စင် ါနံ - အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌၊ သာမိသရာဓိပတိ။ပ။ဟိစ သုတ်ဖြင့် ကုသလအဘိဉ် သတ္တမျက္ခ ၌ ဆင့်ြီ သက်။

ဝါ, ရထသ-၏၊ အင်္ဂပစ္စင် ါနံ-တို့၏၊ နာမင်္ဂရိယ ပယော ဇနာဒိသု - အမည်ပြုခြင်း, ယှဉ်ခြင်းစသည်တို့၌ (ပါဌသေသ ထည့်သည်) နင်္ဂဂိဘသ-၌၊ ကုသလာ ဆေကာ - ကုန်သော၊ သိက္ခိတာ သိက္ခိတ ရုဋ္ဌသိဥါ-ကုန်သော၊ စာတုရိဋ္ဌိယော-တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းရှိကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ ကာမဂုဏော-၌၊ ရမ္မယိသ န္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဝါ, နင်္ဂဂိဘသ-၏၊ ဝိသေ သေ သု-အထူးတို့၌၊ ကုသလာ။ပ။ ရမ္မယိသန္တိ၊ (ဤသို့ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်)

နဂ္ဂဋ္ဌ ဂီတဥ္စ နဋ္ဌဂီတံ၊ "သမာဟာရော သင်္ဂီတိ ပဓာနော ဂီတရိတရယောဂေါ အာယဝ ပဓာနော ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမာဓာန ဟေတု'၌'ဇဝမိဒံ ပုည့် ပဝဇ္ဇတိ ပါဌသေသ ထည့်' ဟု မျှားစွာသော ပညာရှိတို့သည် မိန့်ကုန်၏၊ထိုစကားကိုကား ပါဌသေသ ဟူက သ ရုပ်အားဖြင့် မလာသော်သာလျှင် မိန့်အပ် ၏၊ သရုပ်အားဖြင့် လာသော် မမိန့်အပ်၊ ဇဝမိဒံ ပုည့် ပဝဇ္ဇတိ ဟူသော ဤပါဌ်သည် စက္ကဝတ္တိသုတ်၌ လာရကား ဆင်ခြင် သင့်၏။

(ပိဋ္ဋကတ်တော်

ကုသလာနံ သုခဝိပါကာနံ ဓမ္မာနံ သမာဓာနပေတာ ဖေဝံ ရှုဒံ ပုညံ ပုညဖလံ ပဝုတ္တိ (သမ္ဗန်)

ပုညဖလကို ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ပုညဟူပါသည်၊ "အဂ္ဂ သ္မိံ ဒါနံ ဒဒတော အဂ္ဂပုညံ ပဝုတ္တိ၊ အဂ္ဂံ အာယုဝဏ္ဏော ယသော ကိတ္တိ သုခံ ဗလံ"၌ ကဲ့သို့တည်း၊ အချို့သော သူတို့ကား ဟုတ်ဟုတ် ညားညား'ပုညံ-ကောင်းမှုသည်'ဟု ပေးကြ၏၊မသင့်။

ဤအရာတွင် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် စက္ကဝတ္တိသုတ်အဋ္ဌကထာ, ဤဋီကာ နှင့် စက္ကဝတ္တိသုတ် ဋီကာသည် ဆန့်ကျင်၏၊ အဘယ်သို့ ဆန့်ကျင် သနည်းဟူမူကား ဤအဋ္ဌကထာ၌ ကုသလကား သုခဝိပါကဋ္ဌ၌လာ၏၊ စက္ကဝတ္တိသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ကား အနဝဇ္ဇဋ္ဌ၌ လာ၏၊ ဤဋီကာ၌ ကု သလသဒ္ဒါ၏ သုခဝိပါကဋ္ဌ, ပုညသဒ္ဒါ၏ ပုညဖလဋ္ဌကိုသာ လာ၏၊ စက္ကဝတ္တိသုတ်ဋီကာ၌ကား ကုသလသဒ္ဒါ၏ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ, ပုညသဒ္ဒါ၏ ပုည္ဋ္ဌ,ဖလဋ္ဌကို ပြ၏၊ဤသို့ဆန့်ကျင်သည်၊ အကြောင်းယုတ္တိကို ရှာဖွေ သင့်၏။

ဓမ္မောစ - ကျေးဇူးရှိသော တရားသည်ရင်း၊ အဓမ္မောစ- ကျေးဇူးမရှိသောတရားသည်ရင်း။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် နဟိ ဓမ္မော ဂါထာ၌ ပေး၊ ဓမ္မာ ဟောန္တိ၊အဋ္ဌ ကထာဆရာကား နိဿတ္တ နိဇ္ဇီဝကိုသာမိန့်၊ ဋီကာဆရာကား သဘာ ဝတ္ထကိုလည်း မိန့်၏၊ဋီကာဆရာကား သတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့် သုညမွေ့ဖြစ်လေရကား သဘာဝလည်း ရလေသည် ဟူလို။

သဒ္ဒတ္ထကို ပြပြီး၍ ဝိဂ္ဂဟတ္ထကိုပြလိုရကား 'ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ' စသည်မိန့်သော်။ 'ကုန္တ္ထဲ့တေ ပါပကေ ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ ကမ္ပေန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိ'ဟု ဖွင့်ရာတွင် ကုသဒ္ဒါသည် ကုစ္ဆိတအနက်ကို ဟောသည်ဟု သိစေလိုရကား ကုစ္ဆိတေဖွင့်သော် ပါပကေဓမ္မေကား ကုစ္ဆိတေအရကြားသည်၊ကုစ္ဆိတလည်း နိန္ဒိတအနက်ကို ဟောသည်၊ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ၌ 'ကုစ္ဆိတာ အသုဗိဝိယ နာဂရိ ကေဟိ ဝိညူဟိ ဂရဟိတဗ္ဗာနံ ပါပဓမ္မာနန္တိ အတ္ထော'မိန့်သည်။

ကုစ္ဆိတေ နိန္ဒိတေ-ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သော၊ ပါပကေ ဓမ္မေ-တို့ ကို၊(အနက်ပေး) သလယန္တိ၊ပ။သေန္တိ၌ ရှေးရှေးကား သဒ္ဒါ၊

နောက်နောက်ကား အနက်၊ တနည်းကား သလယန္တိကို စလယန္တိဖွင့်သည်၊တဒင်္ဂပဟာန်ကို ရည်ညွှန်းသည်။

တေသံ တေသံ ကိလေသာနံ တေန တေန ပဟာနံ တဒင်္ဂပဟာနံ။ (ဝိဂြိုဟ်)

ကမ္မေန္တိ ကား ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် ကို ရည်သည်၊ ဝိဒ္ဓံသေန္တိ ကား သမုစ္ဆေဒပဟာန်ကို ရည်သည်၊ဤဝိဂ္ဂဟကား ကိတန္တသမာသ်၊'နက္ခရန္တီတိ အက္ခရ'စသည်ကဲ့သို့တည်း။

ကုသ္တိတေန – စက်ဆုပ်အပ်သော၊ အာကာရေန-အတိုဖြင့်၊ (အာကာရ-ကား ကောဋ္ဌာသဟော)သယန္တိ ပဝတ္တန္တိ-ကုန်၏၊ (အာခာရကား သင္ဂသင်္ခါနေ ထည့်၊ ဝိတ္တသင်္ခါနေ သော်လည်းထည့်) ထိုတွင် မဏိဒီပ၌ "ဝိတ္တသင်္ခါနေတိ အဗ္ဗောယေဝ ယုတ္တတရော·ဒိသတိ" ဟူ၏၊ သိ ခ၀်သည့် သယန, ဗန္ဓန စသည်ကို မဟော၊ဤ၌ပဝတ္တနတ္ထကို ဟောသည်၊ ကုသ္တိတာနံ သာနတော။ပ။ တောကား ဝိဂြိုဟ်ပြ၊ တေန ကုသေနလာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ။

ဉာဏသမ္ပယုတ်ကိုသော်ကား ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်၏ ဟူတန်စေ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ကို ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်၏ မဟူကောင်းတကား ဆိုငြားအံ့၊ ဉာဏ်သည် ဉာဏသမ္ပယုတ်အား ဥပနိဿယ, သဟဇာတ သတ္တိဖြင့် ဖြစ်စေသည်၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်အား သော်ကား ဥပနိဿယ သတ္တိဖြင့်သာ ဖြစ်စေသည်၊ ဉာဏ်ရှေ့ရှိမှသာ ကုသိုလ် ဖြစ်သည် ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဝတာရ ဋီကာ၌ "ဉာဏံ ဟိ တိဟေတုက ကုသလံ သဟဇာတ ဘာဝေနစေဝ ဥပနိဿယဘာဝေနစ ဒုဟေတုကကုသလံ ဥပနိဿယဘာဝေနဝ သင်္ခါနေ ပဝတ္တတိ" ဟု မိန့်သည်၊ မနု, မိန္တောင်း တို့၌ကား ယောနိသော မနသိကာရကို ဥပစာရအားဖြင့် ဉာဏဆိုသည်ဟူ၏၊ဤအလိုသော် သမ္ပယုတ်ဖြစ်စေ, ဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်စေ ဉာဏ် သည် ဖြစ်စေသည် ဆိုလို၏၊ အဘိဓမ္မာဝတာရ ဋီကာ, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပ စသည်တို့နှင့် မညီ။

အဘိဓမ္မာဝတာရ ဋီကာ၌ သဒ္ဒါဒိပဋ္ဌကကိုလည်း ကုသဟူ၏၊ ဤအလိုသော် သဘော၌ကား သင့်လှပြီ၊ သဒ္ဒါ၌ကား ဉာဏကို ကေ

[(ဝိဠကတ်ဥတော်

သိသ်သော်လည်း ကြံ၊ ပဋ္ဌာနနည်း, ဥပလက္ခဏနည်းသော်လည်း ကြံ၊ ကုသေနဣလည်း ဇာတျာပေက္ခ ကြံ။

ကု ဘုဋ္ဌိယံ သယန္တိ ဇာယန္တီတိ ကုသာ၊

ဥပ္ပန္နာနံ့ န္တဘာဝေန-အတိတ်ကိလေသာနှင့်တူသော အနာဂတ် ကိလေသာ,မတူသော အနာဂတ်ကိလေသာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီး ဖြစ်လတ္တံ့သော ကိလေသာ၏ အဖြစ်ဖြင့်(ရှေးကား မုချတ္ထ, နောက်ကား ဥပစာရတ္ထ)

ဥပ္ပန္နာ အတီတ ကိလေသ သဒိသာ အနာဂတ သဒိသာ၊ အနုပ္ပန္နာပန အတီတ ကိလေသ ဝိသဒိသာ အနာဂတ ကိလေသာ၊(မရသာရတ္ထ ဒီပနီ)

ယခုကာလ၌ အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား '' မဖြစ်ဖြစ်သည့်, မဖြစ် မဖြစ်စေသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်' ဟု ပေး၍ ဥပ္ပန္နာနန္တိ သမုဒါစာရဝသေန ဥပ္ပန္နံ၊အနုပ္ပန္နာနန္တိ သမုဒါစာရဝသေနအနုပ္ပန္နာနံ' ဟူသော သမ္မပ္ပဓာန ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ဆောင်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နာမှ ထွက်သော သမုဒါစာရဝသေန ဟူသော ပါဌ်၏ အကျိုးအဖြစ်ကို ထောက်၍ ဆင်ခြင်သင့်၏။

သတ္တ စသည် အယူရှိကုန်သောသူတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော သတ္တ စသည်တို့ကဲ့သို့ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်သော နိသဘာဝ မဟုတ်၊ စင်စစ် လျှင် သဘောကို ဆောင်တတ်သလျှင်ကတည်း ဟု ပြလိုသော ဆရာ သည် အတ္တနော ပန သဘာဝံ ဓာရေန္တီတိ ဓမ္မာ မိန့်သော်။

အတ္တနောကား ဝိဿာလောပဖြစ်လျက် ဧကဝုစ်ဖြစ်၍ နှံ့ သတည်း၊ ဝိပလ္လာသလည်း ဟူကုန်၏၊ဤ၌ ဓာရိယမာနသဘာဝဖြစ်သော သဘာဝံ ဟူသော ကံပုဒ်၏ အရမှတပါး ကတ္တားဖြစ်သော မွေမည်သည်မရှိ၊ အတ္တနောပန သဘာဝံ ဓာရေန္တီတိဓမ္မာဟု မိန့်သည်ကား ဓမ္မာဟူသော အဝိဉာတ အပါကဋဖြစ်သော ပရိယာယနာမ မျှဖြင့် ဆိုသည်ရှိသော် သဘာဝ ဓမ္မကို မသိနိုင်ရာ၊ သိခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ရာ၊ ထို့ကြောင့် သဘာဝံ ဓာရေန္တိ ဟူသော နာမဖြင့် ဝိဉာတ ပါကဋ ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာဟူသော နာမဖြင့် အဝိဉာတ ပါကဋ ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာတို့ကို မပြားသော်လည်း ပြားသကဲ့သို့,တပါးမဟုတ်သော်လည်း တပါးကဲ့သို့

ကြံဆ၍ ခေဒရန္တိမျှသာ မဆိုမူ၍ ကမ္မကတ္တု ဒီပနဖြစ်သော အတ္တနော ပန သဘာဝံ ခေဒရန္တိတိ ဝမ္မာ ဟူသော ဘေဒသစနကို ရှင်အဋ္ဌကထာ ဆရာ မိန့်သည်၊ ဤကား အနုံ,မဏိဒီပ အလို။

မဂုသာရတ္ထဒီပနီ၌ကား အတ္တနော သဘာဝံ ခေဒရန္တိ ဟူသော ကမ္မသပင်္ဂတ ကတ္တုပြဒဖြစ်သော နာမကို ဝိညာတ, ခေဒရန္တိတိ-ဟူသော ကမ္မရပင်္ဂတ ကတ္တုပြဒမျှဖြစ်သော နာမကို အဝိညာတ ဟူ၍ အနုံ, မဏိဒီပတို့ကဲ့သို့ ဝါဒလည်း ဝဒန္တိဟု မနှစ်သက်ယောင် စကား နှင့် ဆို၏၊ မိန္တောင်း၌ကား သဘာဝဟူသည်ကို ဝိညာတ,ဓမ္မဟူသည် ကို အဝိညာတဟူ၏၊မဏိဒီပ၌ ထိုကို ကေစိဟူ၏၊ ခဲစွ၊ မပြတ် ကြံကုန် ရာ၏၊ ကြည့်ရှုရာ၏၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ လေ့ကျက်ရာ၏။

တတိယ ဝိဂ္ဂဟ၌ ခေရိယန္တိကို ဥပခေရိယန္တိ လက္ခိယန္တိဖွင့်၊ ပညာ ယကို ကရိတ်ာထည့်၊ သင်္ဂယာ မထည့်လင့်၊ ဓမ္မဝိဂ္ဂဟသုံးပါးတို့တွင် ပဌမဝိဂ္ဂဟ၌ စိတ် စေတသိက်, ရုပ်,နိဗ္ဗာန်၊ဒုတိယ ဝိဂ္ဂဟ၌ စိတ် စေ တသိက် ရုပ်, တတိယ ဝိဂ္ဂဟ၌ စိတ် စေတသိက် ရုပ် နိဗ္ဗာန် ပညတ် ရ၏၊ ထိုတွင် ရှေ့ဝိဂ္ဂဟ နှစ်ပါးကိုသာ ဤ၌လိုသည်၊ တတိယ ဝိဂ္ဂဟ ကိုကား အထက် ပညတ္တိဓမ္မ၌ လိုသည်ကို ဤ၌ ဆိုလင့်သည်၊“ယထာ သဘာဝတော”၌ စိတ် စေတသိက် ရုပ် နိဗ္ဗာန် တို့၏ သဘာဝကား ထိုထိုသို့သောအရာတို့၌ လာခြင်းကြောင့် ထင်ရှားပြီ၊ပညတ် သဘာဝ ကား အဘယ်နည်း မေးသင့်၏၊ ဤတွင် အချို့သော ဆရာတို့သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် အဝိဇ္ဇမာန ဘာဝသည်ပင် ပညတ်တို့၏ သဘာဝ တည်းဟု ဆိုကုန်၏၊ထိုသို့တပြီးကား သင်္ခတ, အသင်္ခတ ဖြစ်သော စိတ် စေတသိက် ရုပ် နိဗ္ဗာန်တို့၏ ပရမတ္ထ အားဖြင့် ဝိဇ္ဇမာန ဘာဝသည် သဘာဝ မမည်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ဆင်ခြင်သင့်၏။

အသင့်ကား ဤသို့တည်း......၊သတ္တအစရှိကုန်သော ထိုထိုသို့သော ဝေါဟာရတ္ထတို့၏ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းကို စွဲ၍ ထိုသိုသို့သော အပြားဖြင့် ပညတ်အပ်, ခေါ်ဝေါ်အပ်, သိစေအပ်သော အဖြစ်သည် ပညတ်တို့၏ သဘာဝမည်၏၊ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနီအဖွင့်၌......

‘တံ တံ ဥပါဒါယ ပညတ္တောကာလော ဝေါဟာရမတ္တကော’ ဟူ ၍ရင်း, ‘ဝိတ္တကာလော ရူပကာလောတိ အာဒိနာ နယေန ဓမ္မဝါ

[ပိဋ္ဌကတ်တော်

အတီတော အနာဂတောတိအာဒိနာ နယေန ဓမ္မဝုတ္တိ ဝါ, မိစ္ဆာကာလော အကိုရ ကာလောတိအာဒိနာ နယေန ဓမ္မပဋိပတ္တိ ဝါ, ဥပ္ပါဒကာလော ဇရာကာလောတိအာဒိနာ နယေန ဓမ္မလက္ခဏံ ဝါ,ဝေဒယိတကာလော သဉ္ဇာနကာလောတိအာဒိနာ နယေန ဓမ္မကိစ္စံ ဝါ, ဈာနကာလော ပါန ကာလောတိအာဒိနာ နယေန ဘတ္တကိစ္စံ ဝါ, ဂမနကာလော ဌာနကာ လောတိအာဒိနာ နယေန ဣရိယာပထံ ဝါ, ပုဗ္ဗဏှ သာယန္ဟ ဒိဝါရတ္တိတိ အာဒိနာ နယေန စန္ဒိမသူရိယာဒိ ပရိဝတ္တနံ ဝါ,အဍ္ဍမာသော မာသောတိ အာဒိနာ နယေန အဟောရတ္တာဒိ သင်္ခါတံ ကာလသညိတံ ဝါတိ ဧဝံ တံ တံ ဥပါဒါယ ပညတ္တော ကာလောနာမ၊ သောပနေသ သဘာဝ တော အဝိဇ္ဇမာနတ္တာ ပညတ္တိ မတ္တကော ဧဝ'ဟူ၍ရင်း ဆိုလတ္တံ။

အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ၌လည်း .....''တံ တံ ဘူတ ဝိပရိဏာမာကာရ မုပါဒါယ တထာ တထာ ပညတ္တာ ဘူမိပဗ္ဗတာဒိကာ၊သမ္ဘာရသန္နိဝေ သာကာရမုပါဒါယ ဂေဟ ရထ သကဋာဒိကာ၊ ခန္ဓပဉ္စကမုပါဒါယ ပုရိသပုဂ္ဂလာဒိကာ၊စန္ဒာဝတ္တနာဒိက မုပါဒါယ ဒိသာကာလာဒိကာ၊အ သမ္ဖုဋ္ဌာကာရမုပါဒါယ ကူပဂုဟာဒိကာ၊တံ တံ ဘူတနိမိတ္တံ ဘာဝနာ ဝိသေသဉ္စ ဥပါဒါယ ကသိဏ နိမိတ္တာဒိကာ စေတိ ဧဝမာဒိပ္ပဘေဒါ ပန ပရမတ္ထတော အဝိဇ္ဇမာနာ ပိ အတ္ထစ္ဆာယာကာရေန စိတ္တုပ္ပါဒါန မာလမ္ဗဏဘူတာ တံ တံ ဥပါဒါယ ဥပါနိဓာယ ကာရဏံ ကတွာ တထာ တထာ ပရိကပ္ပိယမာနာ သင်္ခါယတိ သမညာယတိ ဝေါဟ ရီယတိ ပညာပီယတီတိ ပညတ္တီတိ ဝုစ္စတိ၊အယံ ပညတ္တိ ပညာပိယတ္တာ ပညတ္တိနာမ''ဟူ၍ မိန့်အပ်၏။

နကုသလာ အကုသလာ၊ ဤ၌ 'အ'ကား......

ပဋိသေဓေ ဝုဍ္ဎိတဗ္ဘာဝေ,
အညတ္တေ သဒိသေ ပိစ၊
ဝိရုဒ္ဓေ ဂရဟေ သုညေ,
အကာရော ဝိရဟပ္ပကေ။

ဟူသော ''အ''သဒ္ဒါ ဆယ်ပါးတို့တွင် ဝိရုဒ္ဓ၌ဖြစ်သည်၊ ထိုကို လောကူပမာ,သာသနူပမာ ဆောင်လိုရကား 'မိတ္တပဋိပက္ခာ အမိတ္တာ ဝိယ လောဘာဒိပဋိပက္ခာ အလောဘာဒယော ဝိယစ'မိန့်သော်။

အာသယာနုသယ စရိက် စသည်၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်အကြင်သို့သောသူတို့အား သိစိမ့်သောငှါ ဟောတော်မူ၏၊ထိုထိုသို့သောသူတို့အား ဟောတော်မူသော အခြားမဲ့၌လျှင် သိကုန်ရကား အကြောင်းဉပက သာဓနီယဆောင်ဘွယ်မရှိ၊မဟောအပ်ဟူက ကုသိုလ် အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်တည်းဟု နှလုံးပိုက်သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကုသလာကုသလဘာဝေန အာကထိတာမိန့်၏။ ဤအရာသည် ခဲစွ၊ ခဲသည့်အတိုင်း ကုန်စင်အောင် ဆိုသည်ရှိသော် ကျယ်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုပြီ၊ဋီကာစသည်ကို အဘန်တလဲလဲ ကြည့်ရှုရာ၏၊ ကြံစည်ရာ၏၊ ဆရာသမားတို့အား လျှောက်ထား မေးရာ၏။

ကုသလာ – တို့သည်၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ–အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏၊ဝါ–အပြစ်မရှိခြင်းလက္ခဏာ,ကောင်းကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏။

ဤ၌ အနဝဇ္ဇ ဣဋ္ဌဝိပါကမှတပါး ကုသလမည်သည် မရှိဘဲလျက် ပြားသကဲ့သို့ဆိုကောင်းအံ့လောဟူငြားအံ့၊ ဝိညာတတ္တ,အဝိညာတတ္တအားဖြင့် 'ပုရေ ဘဝံ ပဋ္ဌ အာသိ၊ပဋ္ဌတရော ဧတရဟိ'ကဲ့သို့ လက္ခိတဗ္ဗ,လက္ခဏာအားဖြင့် ကြံအပ်သောကြောင့် ဆိုသင့်ပါ၏၊ အပြစ်မရှိဟူလိုသည်။

ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနဝဇ္ဇမျှသာဆိုက လိုအပ်သောအကျိုးပြီးသည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣဋ္ဌဝိပါကကို အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသနည်းဟူငြားအံ့၊ 'ပုနစ ပရံ ဘန္တေ ဧတဒါနုတ္တရိယံ ကုသလေသု ဓမ္မေသု'စသည်၌ကဲ့သို့ ဝဇ္ဇမှ ကင်းခြင်းကြောင့် အဗျာကတ ယျဉ်းပါးခဲ့ရကား 'ဣဋ္ဌဝိပါက' မိန့်သော်၊ဝါ–ဣဋ္ဌဝိပါကမျှသာ ဆိုတုံလော၊အနဝဇ္ဇကိုအဘယ့်ကြောင့် ဆိုတုံသနည်း ဟူငြားအံ့၊ အနဝဇ္ဇဖြင့် မိမိ၏ ပဝတ္တိသုခကို ပြသည်၊ ဣဋ္ဌဝိပါကဖြင့် ဝိပါကသုခကိုပြသည်၊ ရှေ့ဖြင့် အတ္တဝိသုဒ္ဓိကို ပြသည်၊ နောက်ဖြင့် ဝိပါကဝိသုဒ္ဓိကို ပြသည်၊ ဝါ–ရှေ့ဖြင့် အကုသိုလ်မှ နစ်စေသည်၊နောက်ဖြင့် အဗျာကတမှ နစ်စေသည်။ မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ကား အဘေဒ ဘေဒုပစာ ဟူ၏၊ ဤကား အမြွက်မျှ ဆိုလိုက်သည်၊ ဤထက်အကျယ်ကို အလိုရှိမူကား အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ စသည်တို့မှယူ။

[ဝိဋ္ဌကတ်စွာ]

ကိမ္ပနေတာနိ ကုသလာတိ ဝါ။ပ။ နာနက္ခန္ဓာနိတိ ကား ကုသိုလ်တေ စသော ပိဋကပုဒ်, အတ္ထုဒ္ဒေသ သဘာဝ စသော ပိဋကပုဒ်ကို စွဲ၍ထွက်၊ ဤမှ တပါးလည်း အစွမ်းအလျောက်ကြံ၊ အနက်ကား ဤသို့တည်း။

ကုသလာတိဝါ-ဟူ၍ရင်း၊ ဓမ္မာတိဝါ-ဟူ၍ရင်း၊ ဣတိ အာဒီနိ-ဤသို့ ကုသလာ, ဓမ္မာဟူသော နှစ်ပုဒ်လျှင် အပိုင်းအခြား ရှိကုန်သော၊ ဧတာနိ ပဒါနိ-တို့သည်၊ ကေတ္တကာနိ ကံ-လော၊ ဥဒါဟု-ဟုတ်၊ နာနဏ္ဍာနိ ကိံ-လော။

ဌကား မုဉ္စိတ၊ပိဋ္ဌနဓ္မ စသည်၌ ကဲ့သို့၊ကုသလာတိဝါ ဓမ္မာတိဝါ ကား ဝါကျတည်း၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား အာဒိ၏ရှေ၌ ကျေ လေသော ဣမသဒ္ဒပ္ပဖြစ်သော ဣတိသဒ္ဒါဖြင့် စွဲအပ်သောကြောင့် တည်း။ ထိုထိုသို့သော အရာတို့၌ ဤကဲ့သို့သော ပုဒ်သည် သမာသ်ပုဒ် မဟုတ်သော ရှေ့ပုဒ်နှင့် နောက်ပုဒ်၏ တစပ်တည်း ရွတ်ဘတ်ခြင်း ကြောင့် သမာသ် မဟုတ်လျက် သမာသ်ကဲ့သို့ ထင်တတ်၏။

ဣတိ ဣမာနိ ဤဒိသာနိ ဒွေ ကုသလဓမ္မပဒါနိ အာဒိ ယေသံ တာနီတိ ဣတိ အာဒီနိ။ဣတိ ကျေသည်၊ဤပုဒ်သာ သမာသ်။

ဤအရာ၌ ပညာရှိတို့သည်''ကုသလာဘိဝါ ဓမ္မာတိဝါ အာဒိ ယေသံ တာနီတိ ကုသလာတိဝါ ဓမ္မာဘိဝါ အာဒီနိ '' ဟူသော ဝိဂ္ဂဟကို ပြုကုန်သည်ကား ဣတိကို မမြင်သောကြောင့်သာ ပြုလေကုန်သည်၊ မသင့်၊ အချို့သော ဆရာတို့သည် ''နဝံ ပန ဘိက္ခုနာ စီဝရ လာဘေ န''၌ ပန ဘိက္ခုနာခြားလျက် သမာသ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဝါသဒ္ဒါခြားလျက် ကုသလာတိ ဟူသော ပုဒ်, ဓမ္မာတိဟူသော ပုဒ်တို့သည် အာဒီနိ ဟူသော ပုဒ်နှင့် သမာသ်ဖြစ်သည် ဟူကုန်၏။

အချို့သောသူတို့ကား ဣတိသဒ္ဒါ,ဝါသဒ္ဒါတို့၏ အနက်ကို မဟော ရကား မကျေပြီ၊သမာသ်ပင်ဟုဆိုကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ စကားသည် ကား အတ္ထနောမတိ မျှသာတည်း၊ သာရအားဖြင့် မမှတ်အပ်၊ မယုံ ကြည်အပ်၊ အချို့သောဆရာတို့ကား အာဒီနိ ကုသလာ, ဓမ္မာ နှစ်ပုဒ် ပေါင်း နှောင်မှာသာ မထိုက်စေမူ၍ ''ကုသလာဘိဝါ အာဒီနိ ဓမ္မာတိ ဝါ အာဒီနိ''ဟူသော အတ္ထကို ဆိုကုန်၏၊ထိုဆရာတို့၏ အကြံဖြစ်သော အတ္ထကား ''ကုသလဓမ္မ ပဒါနိ ဒွေ''အစရှိသော ဋီကာစသည်နှင့် မညီ

သောႀကောင့် အလွန်လျှင် အယုတ္တဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား ရှေးဦး နည်းကိုသာလျှင် ပညာရှိတို့ မှတ်အပ်၏။

ဆူးကို ဆူးချင်းထွင်းသကဲ့သို့ စောဒနာတို့ စောဒနာ လိုရကား ကိဉ္စာပိ မိန့်သော်၊ ဝါ-စောဒက ဆရာ၏ စောဒနာကို ဆရာစောဒနာ ဖြင့် ဖျက်လိုရကား ကိဉ္စာပိ မိန့်သော်၊ ဝါ-ဒုကဋ္ဌ, နာနဋ္ဌအဖြစ်၌ အပြစ်တင်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤစောဒကသည် ငါ့အား မေးလတ် သည့် တကားဟု သိ၍ စောဒကအား အပြစ်တင်လိုသော ပရိဟာရ ဆရာ သည် ကိဉ္စာပိ မိန့်သော်။

> ဧတ္ထ ဇေတိယံ ဧကဋ္ဌ နာနဋ္ဌတာယံ-၌၊တယာ-သည်၊ ကိဉ္စိ- ဖိုးစဉ်းသော (တစုံတခုသောလည်းဟူ) ဝစနံ-ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-၏၊ ဝါ, ကိဉ္စိ-သော၊ ဝတ္တဗ္ဗဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဝါ, သိယာ- ရာ၏၊(ဤကား သဒ္ဒတ္ထ) တေ-၏၊ စောဒနာ-သည်၊ အသမတ္တာ- မပြည့်စုံ၊ ယာဝ ယတ္တကာ-သော၊ စောဒနာ-သည်၊အဝသိဋ္ဌာ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာဝတတ္တကံ-သော၊ အဝသိဋ္ဌ စောဒနံ- ကို၊ ဗြူဟိ-ဆိုလေဦး၊ (ဆိုဘိလသေး သော်လည်းဟူ)

ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထ, သဒ္ဒတ္ထမျှကိုသာလိုသည်ကို အဓိပ္ပါယတ္ထနှင့် တကွ ဆရာမြတ်တို့ အလေးပြု၍ သမ္ဗန်တော်မူသည်ကား ထင်ရှားစေ လိုသည်။

စောဒက ဆရာသည် ပြည့်စုံစွာပြု၍ စောဒနာလိုရကား ယဒိတာဝ ဧကဋ္ဌာနိ စသည် မိန့်သော်။

> ဧကဋ္ဌနာနဋ္ဌတာသု - တို့တွင်၊ ဧကဋ္ဌတာယံ-၌၊ ယော ဒေါ သော-သည်၊ အာပဇ္ဇတိ - ၏၊ သော ဒေါသော - ကို၊ တာဝ ပဌမံ-စွာ၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-၏။

ဤသို့ ပါဌ်သေသ ထည့်၍ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်၊ အချို့သော ဆရာတို့ သည် ပါဌ်ရှိတိုင်း ဟုတ်ဟုတ်ညားညား သမ္ဗန်ကုန်၏၊ဋီကာစသည်နှင့် မညီ မသင့်၊ ''ယဒိ တာဝ ဧကဋ္ဌာနိ ကုသလာ ဓမ္မာတိ ဣဒံ ကုသလာ ကုသလာတိ ဝုတ္တေ သဒိသံ ဟောတိ''ကား ပုန ရုတ္တိဒေါသ တင်သည်၊ ''အထ နာနဋ္ဌာနိ တိက ဒုကာနံ ဆက္ကစတုက္ကဘာဝေါအာပဇ္ဇတိ'ကား ဆက္က စတုက္ကာပတ္တိဒေါသ တင်သည်၊ 'ပဒါနဥ္စ အသမ္ဗန္ဓော။ပ။အာ

(ပိဋကတ်တော်

ပစ္စတိ'ကား အသမ္မန္တာပတ္တိ ဒေါသတင်သည်၊ ''ပုဗ္ဗာ။ပ။ ဟောန္တိ''
ကား အသမ္မန္တာပတ္တိ ဖြစ်ခဲ့သော် နိရတ္ထကသာတကား ဟူလိုသည်၊
'ယာဝိဒေသာ။ပ။ အာပစ္စတိ' ကား ဝိဒေရာဓာပတ္တိ ဒေါသတင်သည်၊
'နေဝဟိ။ပ။ကုသလာတိ'ကား ဝိရောဓအပြစ်ကို အလွန်တင်စေသည်၊
ဤ၌ နေဝဟိ၏ရှေ၌ နာနဋ္ဌတံ ဝဒန္တဿဝတ ဝါဒေ ထည့်ပါ။

ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ဓမ္မာ-တို့သည်၊ကုသလာဝေ နဟောန္တိ။
(သမ္ဗန်)

နေဝကို န ဧဝ ဟု ပုဒ်ဖြတ်သည်၊ ဋီကာ၌ကား ဓမ္မာနောင် ဧဝကို
ယှဉ်၏၊ယှဉ်သော်လည်း အဋ္ဌာနပယုဂ်သာ။

အထ တထာ-ထိုပဒဝိပလ္လာသအားဖြင့်၊ကတမေဓမ္မာ ကုသ
လာတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ ဩာပဒ္ဒာ-ကို၊ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုစ္စတိ
စ-ဟောလည်း ဟောအပ်၏။

အာပဇ္ဇတိဟူသော ရှေးကြိယာကို သမုစ္စယပြု၊ဤ'စ'ကား အထစ
၌ 'စ'တည်း၊ပနကား ဝစနာလင်္ကာရသာ။

ဣတိ တသ္မာ-ထိုပုစ္ဆာနှင့်ဆန့်ကျင်သောအဖြစ်,ပဒဝိပလ္လာ
သအားဖြင့် ဘုရား ဟောသောအဖြစ်ကြောင့်၊ နာနဋ္ဌတာ-သည်၊
နယုဇ္ဇတိ-မသင့်။ ဤသို့ ပါဌသေသအစအဆုံးထည့်၍ သမ္ဗန်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ထိုပုစ္ဆာ၌ကား ကေဏ္ဍကို ပဒဝိပလ္လာသအား
ဖြင့် ပြခဲ့၊ သင်ဆရာတို့၏ ဝါဒ၌ နာနဋ္ဌ ဖြစ်ခဲ့ ဟူလိုသော်၊ အပရောန
ယောကား ပုနရုတ္တိဒေါသကို လှယ်သည်၊ 'ယဒိ တောနိ ကေဋ္ဌာနိ။ပ။
တံ အဗျာကတန္တိ'ကား ကောပတ္တိဒေါသတင်သည်၊ ဋီကာ၌ကား ဆို
လတ္တံ့သော အဘာဝါပတ္တိ ဒေါသတွင်သွင်း၏၊ 'အထာဝိတိဏ္ဏံဓမ္မာ
နံ။ပ။သိယုံကား အဘာဝါပတ္တိ ဒေါသတင်သည်၊ဤသို့လျှင် ဤရှေ့ကား
ဤဒေါသ, ဤရှေ့ကား ဤ ဒေါသဟု သေသေချာချာမှတ်လေ၊ သို့မှ
ကုန်စင်အောင်ကြံနိုင်မည်။

ယဒိဒံ ယံဣဒံ ဒေါသာရောပနကာရဏံ-အကြင်ဒေါသတင်
ခြင်း၌ အကြောင်းကို၊(အသင့်ကို သော်လည်းဟူ) တယာ-သင်
စောဒကသည်၊ ဝုတ္တံ -၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တေံ ကာရဏံ - ထို

အကြောင်းသည်၊ (ထိုအသင့် သည့်လည်းဟူ) အကာရဏံ-မဟုတ်၊ သင် ဆိုသော စကား ဟူသမျှသည် အကာရဏ အယုတ္တိသာဟူလို။

ကဿာ – ကြောင့်နည်း ဟူမှုကား၊ ယထာနုမတိ – အကြင် အကြင်သို့သောသကော်တဖြင့်၊ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော–ခေါ်ဝေါ် ခြင်း၏ ပြီးခြင်းကြောင့်တည်း၊(ပညတ်၏ ပြီးခြင်းကြောင့်တည်း သော်လည်းဟူ) ဝါ, ယထာနုမတိ-အကြင် အကြင် သို့သော သဒ္ဒါ၏ အစွမ်းဖြင့်၊(သဒ္ဒသာမတ္ထိယဖြင့်သော်လည်းဟူ, အတ္ထ ဇောဘကဖြင့် သော်လည်းဟူ) ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော–ကြောင့် တည်း။

အနုရူပဋ္ဌနွ ဤနည်းပေး၊ထိုတွင် ရှေးကား 'အနု'အလို၊နောက်ကား 'မဏိဒီပ'အလို၊ ထိုတွင် အနုအလိုကား '' ရူဠိဓိဒိသသာ အတ္ထသာ သညာယန္တိ တောယာတိ မတိ'' ကရဏသာခနေပြု၍ ဤသည်ကား ဤအနက်၏ နာမတည်း၊ ဤသဒ္ဒါသည် ဤအနက်ကို ဟောသတည်းဟု ဖြစ်သော သမညတည်းဟူသော သင်္ကေတရစေ၊ မဏိဒီပအလိုကား ''တံတံ သဒ္ဒသာ ဂုဏာဘာဝေန မညတေ ဉာယတေတိ မတိ''ဟု ကမ္မ သာခနေပြု၍ ထိုထိုသို့သောသဒ္ဒါ၏ ထိုထိုသို့သောအနက်ကို ဟောခြင်း ၌ စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ရစေ၊ဤကား အသွေး။

ယထာနှင့် အနုမတိကို ဝိဂ္ဂဟပြုကြံမှုကား 'ယာယာ အနုမတိ ယထာနုမာတိ'၊ အနုရူပဋ္ဌကြံဆမှု 'အနုမတိယာ အနုရူပံ ယထာနုမတိ' ဟု အဗျယီဘောသမာသ်ချည်း ပြု၊ ဤယထာနုမတိနှင့် ဝေါဟာရသိဒ္ဓိ ကား သမာသ်မဟုတ်၊ ဝါကျသာတည်း၊နောက်ကိုငဲ့မှု ပဒမတ္တ, မငဲ့မှု တတိယန္တ၊အချို့သောသူတို့သည် တသမတ်တည်းပေးကုန်၏၊ယထာ နုမတိကိုလည်း သင်္ကေတဇောတက မကြံမူ၍ ရူဠ္ဌာဟု ဆိုကုန်၏၊ ထို သူတို့၏ စကားကိုကားဋီကာ,အနု,မဏိဒီပစသည်နှင့်မညီခြင်းကြောင့် ပယ်အပ်၏။

ဝေါဟာရိတဗ္ဗော ကထေတဗ္ဗောတိ ဝေါဟာရော၊ အတ္ထပညတ် ရစေ။ ဝေါဟရီယတေ ကထီယတေ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော၊ သဒ္ဒ

ပညတ်ရစေ။ ဤ၌ကား သဒ္ဒပညတ်ကိုသာ လိုသည်၊ ထို့ကြောင့် ယထာ ယထာ အဇ္ဈေသု အနုမတိတော စသည်ဖြင့်ရင်း, ကုသလသဒ္ဒေါ ပ-နုတ္တ စသည်ဖြင့်ရင်း မိန့်လတ္တံ့။

သိဒ္ဓါနံ သိဒ္ဓိ၊ ဝေါဟာရဿ သိဒ္ဓိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိ၊ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော သဗ္ဗေမတံ အကာရဏံ ဟု ပြန်၍ သမ္ဗန်။

ယထာ ယထာ-ဖြင့်။ပ။ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သိဒ္ဓေါ-၏၊ 'တသ္မာ အကာရဏံ'ဟု ပြန်၍သမ္ဗန်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......အချို့သော 'သဒ္ဒေါ ဓမ္မော ပုရိသော'စသည်တို့၌ အရူဠှတ္တ၊ အဘိန္နတ္တံတို့၌ ကိရိယာဂုဏာဒိ ပရိဂ္ဂဟာ၏ အစွမ်းဖြင့် အနုမတိသည်ဖြစ်၏၊ အချို့သော 'ခေဝေါ ခဒိရော ပလာသော စ အာနိယန္တိ'စသည်တို့၌ အပုဠှတ္တ၊အဘိန္နတ္တံတို့၌ အသီးအသီး အတ္ထုပ္ပဝရဏ၏ အစွမ်းဖြင့် အနုမတိသည်ဖြစ်၏၊အချို့သော'နိလုပ္ပလံ ပဏ္ဍိတပုရိသော' စသည်တို့၌ ဘေဒ၊ ဘေဒဝန္တတ္တ၌ ဝိသေသန ဝိသေသျတို့၏ အစွမ်းဖြင့် အနုမတိသည်ဖြစ်၏၊ ဤ၌လည်း ဝိသေသန, ဝိသေသျ၏ အဖြစ်ဖြင့် အနုမတိသည်ဖြစ်၏၊ အနုမတိနှင့်လျော်စွာသာလည်း ဝေါဟာရ ပြီးရကား သင်၏စောဒနာသည် အယုတ္တသာတကား ဟူလို။

သော ဧတေသံ စသည်ကား ပစ္စာသတ္တိနည်းအားဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဒေါ။ပ။ အဇ္ဈေနကို မိန့်ဦးသတည်း။ ဧဝံ မေတေ ဝိသံ။ပ။ သမ္ဗန္ဓိတ္တတာကား ကုသလသဒ္ဒေါ ပနေတ္တ။ပ။တေနကို မိန့်သတည်း။

အတ္ထသာမည ဒီပကကား ဓမ္မတည်း၊ အတ္ထ ဝိသေသ ဒီပကကား ကုသလာဒိ သုံးခုတည်း။ဣမိနာဝ နယေနကား ဓမ္မ၌သာယူ။ ။ကုသလ တိကေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

သုခဿစ-သုခိန္ဒြေကိုလည်း၊ ပဟာနာ-ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ သုခိန္ဒြေ ဟူသည် သုခဝေဒနာပင် ဖြစ်ရကား သုခဝေဒနာယံ ဒိဿတိ ဟူပါသည်၊ဤ၌ သုခကား သုခိန္ဒြိယတ္တ၌ဖြစ်၏၊ 'တိဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ သုခါ ဝေဒနာ စသည်၌ကဲ့သို့ သုခဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့် သမာနတ္တ မဟုတ်။

ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ-ဖြစ်ရာဖြစ်သော နဝမခဏသည်၊
(ကာလဘို)ဝါ-ဖြစ်ခြင်းသည်၊ (ကာလဝန်ဘို,သင့်သည်ချည်း)

ပြန့်ပွားရေးမှ)

သုခေါ-သုခ၏ဝေးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၏၊ လောကေ-၌၊ ဝိရာဂတာ-ကာမရာဂ၏ ကင်းရာကင်းကြောင်း, ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်သည်၊(ဒေဝတာ စသည်၌ကဲ့သို့ တာပစ္စည်း သွဒ္ဓ)ဝါ,ဝိရာဂတာ-ရာဂကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်၊ (ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် အနာဂါမ်တည်း၊ တာပစ္စည်း၏ အရကား အနာဂါမိမဂ်တည်း၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား ဝိရာဂတာဘိစမဂ္ဂေါဟူ၏)သုခါ-သုခ၏ ဝေးစွာသောအကြောင်းဖြစ်၏၊(ဝေးစွာသော အကြောင်းကား သုခမူလ, နီးစွာသော အကြောင်းကား သုခဟေတု၊ဂဏ္ဌိ၌ကား ပစ္စယတ္တေန မူလတ္တိဝုတ္တံ ဟူ၏၊ မဟာလိကား အာလုပ်)

ရူပံ-သည်၊ သုခံ-သုခါရုံ၌ ဖြစ်၏ (သုခဖြစ်၏သော်လည်း ဟူ) သုခါနုပတိတံ-သုခါရုံ၌ ကျ၏၊ (သုခ၌ ကျ၏,သော်လည်း ဟူ) သုခဂ္ဂဟိတံ-သုခ၌ သက်ဝင်၏ (သုခါရုံသို့ သက်ဝင်၏, သော်လည်း ဟူ)ဤ၌ အာရမ္မဏိက ဖြစ်သော သုခ၏ အမည်ကို ဖလူပစာရ, ဌာနူပစာရအားဖြင့် သုခမဟုတ်သော အာရုံ၌ တင်စား၍ အာရုံကိုပင် သုခဟူပါသည်။

ပုညာနီတိ-နိဟူသော၊ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဧတံဝစနံ-သည်၊ သုခဿ-သုခဟေတု၏၊ အဓိဝစနံနာမ-တည်း၊ (ဤ၌ ဣဋ္ဌဝိပါကသာလျှင် သုခမည်လျက် ဖလူပစာရအားဖြင့် သုခဟေတုကိုလည်း သုခဟူပါသည်)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သင္ဂါ-နတ်ရွာတို့သည် (နတ်ပြည်တို့သည်) ယာဝ အတိဝိယ-လျှင်၊ သုခါ-ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံ အစရှိသော ချမ်းသာခြင်း အကြောင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒံ သုခံ-ဤဣဋ္ဌ ဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း၏ တည်ရာကို၊ အက္ခာနေန-ကြားသဖြင့်၊ ပါပုဏိတုံ - ရောက်ခြင်းငှါ၊ယာဝ အတိဝိယ သုကရံ-အလွန်ပြုနိုင်ခဲ၏၊(န အက္ခရာ မရှိသည်ကို ရည်သည်) ယာဝ အတိဝိယ - လျှင်၊ သုကရံ-သည်၊ န - မဟုတ်(န ရှိသည်ကို ရည်သည်) ယေ ဇနာ - တို့သည်၊ နန္ဒနံ-နှစ်လိုအပ်သော ဉယျာဉ်ကို(နှစ်သက်ရာဖြစ်သော

ဥယျာဉ်ကို သော်လည်းဟူ) န ပဿန္တိ-ကုန်၊ တေ ဇနာ - တို့သည်၊ သုခံ - ဏ္ဍဖြစ်သော ရူပါရုံ အစရှိသော ချမ်းသာခြင်း အကြောင်း၏ တည်ရာကို၊ န ဇာနန္တိ-ကုန်။

သုန္ဒရေပိ ရူပါဒိပိ အာရမ္မဏော အင်္ဂါ သင်္ဂါ၊ သုန္ဒရာနိ ဝါ ရူပါဒိနိ အာရမ္မဏာနိ အင်္ဂါ ဩောတိ သင်္ဂါ၊ သုန္ဒရေန ဝါ ပုညကမ္မေန တံ သမင်္ဂိပုဂ္ဂလေဟိ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ ပါပုဏိတဗ္ဗာဝါ သင်္ဂါ၊ သုန္ဒရေဟိဝါ ပုဂ္ဂလေဟိ ပုညကမ္မေန ဇနိတဗ္ဗာ ပါပုဏိတဗ္ဗာတိသင်္ဂါ၊သုန္ဒရာနိဝါ ရူပါဒိနိ အာရမ္မဏာနိ သုန္ဒရာဝါ ပုဂ္ဂလာ ဂစ္ဆန္တိပဝတ္တန္တိ ဩောတိ သင်္ဂါ၊ သုန္ဒရေနဝါ ပုညကမ္မေနဝါ ပုဂ္ဂလေဟိ ဂန္တဗ္ဗာ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗာတိ သင်္ဂါ။ (ဝိဂြိဟ်) နန္ဒိတဗ္ဗန္တိ နန္ဒနံ၊ နန္ဒန္တိ ဩောတိ နန္ဒနံ၊ ဥယျာဉ်ရာဇ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရာလည်း ရှိ၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရာလည်း ရှိ၏၊ သင့်သည်ချည်း၊သမာသ် ဝါကျဖြစ်သည်သာ ထူးသည်။

ဧတေ ဓမ္မာ-ထိုပဉ္စမဈာန်ရှိသော တရားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခ ဝိဟာရာ - မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ နိဝရဏ စသော ဗျာပါဒကင်းသော ဝိဟာရ မည်ကုန်၏၊ (ဗျာပါဒ ကင်းသော နေခြင်းဖြစ်ကုန်၏ သော်လည်းဟူ)

ဗျာနလာတိနော ဝိဟရိဿန္တိဧတ္ထ တံ သမာပဇ္ဇနဝသေနာ တိ ဝိဟာရာ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနိကေဟိဝါ ကသိဏပရိကမ္မာဒိ ကရဏဝသေန ဝိဟရိတဗ္ဗာ ပဝတ္တေတဗ္ဗာတိ ဝိဟာရာ၊ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ သုခဝိဟာရာ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ။

ဤ၌ ဒိဋ္ဌကား ဒဿနဋ္ဌစသည်၌ မဖြစ်၊ ပစ္စက္ခ၌ ဖြစ်သည်၊ ဝါ-ပစ္စုပ္ပန္နဋ္ဌ၌ဖြစ်သည်၊မွေကား သဘာဝပရိယတ္တိစသည့်၌မဖြစ်၊ အတ္တ ဘာဝဋ္ဌ၌ ဖြစ်သည်၊ ဝိဟာရလည်း ဣရိယာပထဝိဟာရ စသည်၌ မဖြစ်၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၌ဖြစ်သည်၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သောကြောင့် သုခမဟုတ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကိုပင် သုခဟူပါသည်။

မေ-အား၊ဝိဒိတာ ပါကဋာ-ထင်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ-ခံစားခြင်းတို့သည်၊မေ-သည်၊ဝိဒိတာ-ခံစားအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ-

တို့သည်၊ (သော်လည်းပေး၊ ဝေဒယိတသဒ္ဒါ အနုဘာဝနသဒ္ဒါဖွင့်) ဓာတ်ပိ - သည်လည်း၊ ဒုက္ခာ - ဒုက္ခ၏ တည်ရာဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဝတ္ထုသဒ္ဒါ-ဒုက္ခ၏တည်ရာ၌၊ (ဓာတ်စသည်နှင့်စပ်၍ဖြစ်ရကား တည်ရာ ဟူပါသည်) ဒုက္ခပစ္စယေ ဒုက္ခဟေတုမှိ - ဒုက္ခ၏ အကြောင်း၌။

ပစ္စယသဒ္ဒါသည် ဇနက, ဥပထမ္ဘကနှစ်ပါး၌ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း ဤ၌ ဇနက၌ဖြစ်သည်ဟုသိစေလိုရကား ဋီကာ၌'ဒုက္ခပစ္စယေတိ ဒုက္ခဟေတုမှိ'ဖွင့်ပြီ။

ဒုက္ခပစ္စယဋ္ဌာနေ-အနိဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိသော ဒုက္ခ၏ အကြောင်းတို့၏ တည်ရာ၌။

ဤ၌ ပစ္စယကား ဥပထမ္ဘက ဟော၊ သုခ ဒုက္ခ တဏှာရိယာယံ ဟူရကား 'သုခယတိ လဒ္ဓသာဒေ ကရောတိ-သက်သာရာ ရသည်တို့ကို ပြုတတ်၏၊ သုခယတိ အနုဂ္ဂဟိတေ ကရောတိ (သော်လည်းဟူ) ကံကား သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ ကရကာထည့်၊ ထိုတွင် သမ္ပယုတ္တေကို ငဲ့ခိုက် လဒ္ဓသာဒေ အနုဂ္ဂဟိတေဟု, ကရဇကာယံကို ငဲ့ခိုက် လဒ္ဓသာဒံ အနုဂ္ဂဟိတံ ဟုထည့်။ ဤ၌ ကရဇဟူသည်လည်း ကာယ ပသာဒကိုယူ၊သုခမျှကို နှလုံးမပိုက်မူ၍ ဝေဒနာနှင့်စပ်၍ နှလုံးပိုက်ရကား သုခါဟု ဋီကာ ထိုလိင်နှင့် ချသော အချို့သော ဆရာတို့ကား ကာရိက်ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား ကိတန္တသမာသ် ဟူကုန်၏၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား နာမဓာတ်ဟူကုန်၏၊ မသင့်။

ဟိ သစ္စံ - ၌၊ နတ္ထိ။ပ။ ဣမသာ ပဋ္ဌသာ - ကို၊ ပဋိက္ခေပေ ပဋိက္ခေပဋ္ဌာနေ-ပယ်ချာဖြစ်သော ကထာဝတ္ထုကျမ်း၌(ဝုတ္တော၌ စပ်) နနု အတ္ထိကေစိ။ပ။ ဧကောရမ္မဏာတိ - ဟူ၍၊ ဇိဝံ-သို့၊ ကေ့ပ္ပါဒတာဒိနံ ဝသေန သဋ္ဌယောဂတ္တော ဝုတ္တော-၏။

ကထ္ထားကား'မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ထေရေန'လာ၊ကေ့ပ္ပါဒစသည်၌ ဧကထားသမာန ဟော။ ။ ဝေဒန တိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်ပြီ။

ဝိပါက တိကေ ဇိဝံ ဝိနိဗ္ဗုယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ (သမ္ဗန်)

အညမည ဝိသိဋ္ဌာနံကား ဝိ၏ သံဝဏ္ဏနာ၊ ဝိပါကဟူရာ၌ ရုပ်လျှင်း ပါးခဲ့ရကား ဝိပက္က ဘာဝမာပန္နာနံမိန့်သော်၊ဤ၌ဘာဝကား သဘာဝ ပေတာ။

ဝိပစ္စန္တိတိ ဝိပါကာ၊ (ဝိပါက်စိတ် ရစေ)တေသံ ဘာဝေါ ဝိပက္ကံ၊ (ရင့်ခြင်း ရစေ)ကွစာဒိ မဏ္ဍုတ္တရာနံ ဒိဃရထပစ္စယေ သုစ သုတ်ဖြင့် အာကို ရသပြု၊ ယာတံ တလနဒကာရာနံ ဗျဉ္ဇနာနံ စလဉ ဧကာရတ္တံ၌ ကာရသဒ္ဒါဖြင့် ထပစ္စည်းကို ကပြု၊ ကကို ဒွေးဘော် ဆောင်။

ဘာဝိယန္တိ ပကာသိယန္တိ ဧတေနာတိ ဘာဝေါ၊ (ရင့်ခြင်း ရစေ) ကံကား ဝိပါက်ဟုလာ၊ ဝိပက္ကဥ္စ တံ ဘာဝေါ စာတိ ဝိပက္ကဘာဝေါ၊

ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာတိ-ကား၊ ဝိပါက သဘာဝဓမ္မာ-အကျိုးကို ရင့်စေတတ်သော သဘောရှိသော တရားတို့သည်။

ဝိပစ္စနံ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော သတ္တိ ရစေ။ ဝိပါကော သဘာဝေါ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဝိပါက သဘာဝါ။

အချို့သောသူတို့သည် ''ဝိပါကသဘာဝဓမ္မာ - အကျိုးသဘောရှိ ကုန်သော သဘောတရားတို့သည်၊''ဟု ပေးကုန်၏၊အကယ်၍ ယင်းသို့ ပေးခဲ့သော် အကျိုးမရှိသောတရားတို့သည် လွတ်ရာခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် မသင့်၊ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာကား သမာသ်၊ဆရာတို့။မိန့်ကြောင်းကား ဝါကျ ဟူ၏။

ဇာတိဇရာ သဘာဝါ-ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ ရင့်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သော၊ဇာတိဇရာပကတိကာ-ဖြစ်ခြင်း, ရင့်ခြင်း ပကတိ ရှိကုန်သော။

ဇာယနံ ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဇာတိ၊ဇီရဏံ ပရိပစ္စနံ ဇရာဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ဖြစ်ခြင်း ရင့်ခြင်းသဘောရစေ။ 'ဇာယတိ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ဇာတိ၊ ဇာယန္တိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ တေသယာတိ ဇာတိ'ဟူ၍ရင်း, ''ဇီရတိ ပရိ ပစ္စတီတိ ဇရာ၊ဇီရန္တိ ပစ္စန္တိ သတ္တာ တေသယာတိဝါ ဇရာ'ဟူ၍ ရင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဇာတိဇရာဆတ်ဆတ် မရစေလင့်၊ 'ဇာတိ သဘော ဇရာသဘောရှိကုန်သော'ဟု သာမန်အတ္ထယောဇနာ

ပြုကုန်သော်လည်း ဤအဓိပ္ပါယ်ကိုသာ မှတ်ရမည်၊ပကတိကား သဘာဝပရိယာယ်။

ဝိပါကသဘာဝါ-အကျိုးကို ရင့်စေတတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိပါကပကတိကာ - အကျိုးကို ရင့်စေတတ်သော ပကတိရှိကုန်သော။

ဝိပါကနေဘင် ကာရိုက်ပစ္စည်းကျေသည်၊ ဝိပုဗ္ဗ ပစဓာတု ကာရိတ ပစ္စယ။ ။ဝိပါကတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

တဏှာဒိဋ္ဌိပဋိ-တို့သည်၊ အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန-ဖြင့်၊ ဥႊပႊတန-ကပ်အပ်ထသော၊ကမ္မုနာ-သည်။

အချို့သော ဆရာတို့ကား......အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန - ဖြင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိပဋိ-တို့နှင့်၊ဥႊပတေန-ပြည့်စုံသော-ဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့်၊ ဋီကာစသည်နှင့်မည်။

"ပါဒယော ကိရိယာ ယောဂေ ဥပသဂ္ဂါ၊ ဥပဿ ကိရိယံ သဗ္ဗန္တိ ပကာသေန္တိတိ ဥပသဂ္ဂါ" ဟုပြောသော်လည်း ဤ၌ ဥပသဒ္ဒါသည် ဥပဂမနကြိယာမျှကို မဟော၊ အတိမာလာ အစရှိသော သမာသ်၌ အကျုံးဝင်သော အတိသဒ္ဒါသည် အတိက္ကန္တဟူသော ကတ္တုသာဓနနှင့်တကွ အတိက္ကမနကိရိယာကို ဟောသကဲ့သို့ ဤဥပါဒိန္န ဟူသော သမာသ်၌ အကျုံးဝင်သော ဥပသဒ္ဒါသည် ဥႊပဘဗ္ဗဟူသော ကမ္မသာဓနနှင့်တကွ ဥပဂမနကို ဟော၏ ဟု ပြလိုရကား ဥႊပတေန ကမ္မုနာမိန့်သည်၊ဥပသာရ ဖြစ်သျက် ဒဗ္ဗဝါစကဖြစ်သဘည်း။

ဟ်တာ အနုရူပါ-လျော်သည်တို့တည်း၊ အဓိဝစနံရှိက ဥပစာ။ ။ ဥပါဒိန္နုပ္ပါဒနိယ တိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်၊

သံကိလေသေတိတိ သံကိလေသော၌ လောဘစသော သံကိလေသ သုံးပါး,ဝါ ဆယ့်လေးပါး၊အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တည်းဟူသော သံကိလေသ သုံးပါးတို့တွင် တစုံတခုကိုမျှ မယူလင့်၊ ဆယ်ပါးသော သံကိလေသကိုသာ ဤ၌ယူ၊'သံပုဗ္ဗ ကိလေသ ဗာဓနေ ဥပါတာပနေ' ဟူရကား ဝိဗာဓတိ ဥပတာပေတိစာတိ အတ္ထော မိန့်သော်၊ သံကား ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တက။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

သံကိလေသိကတ္တိက သံကိလေသ ဝိနုပ္ပစ်၊ ဝိနုပ္ပပြ၊ ဝိနုပ္ပဟု အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင် တစုံတခုမျှ မဟုတ်၊ အဝိပ္ပါယ်မှု ပြသာတည်း၊ သံကိလေသ သမန္နာဂတ, သံကိလေသ သမ္ပယုတ္တဖြစ်သော အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်သာလျှင် သံကိလိဋ္ဌမည်၏၊ သဟဇာတ ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့သည် သံကိလိဋ္ဌ မမည်ကုန် ဟူလိုသည်၊ ဝိနုပ္ပကား ဤသို့တည်း။

သံကိလေသေဟိ သံကိလိဿိယန္တိ ဗာဓိယန္တိ ဝိဗ္ဗာဓိယန္တိ တိ သံကိလိဋ္ဌာ၊ (သုဒ္ဓကမ္မသာဝနေ၊ ဝိဘာဝနေပြုတ္တိ)

သံကိလေသေဟိ သံကိလေသာဒိယန္တိ ဥပတာပါဝိယန္တိ တိ သံကိလိဋ္ဌာ (ဟေတုကမ္မသာဝနေ၊ ဥပတာပနပြုတ္တိ)

မရသာရပြဒီပနီ၌ကား သုဒ္ဓကမ္မသာဝနေချည်း ဟူ၏၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား သမ္ဗန္ဓာဂတ တဒ္ဓိတ် ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ တပစ္စည်း အဆုံးရှိသော ကြောင့်တည်း၊ ကိလိသဓာတ် နောင် "ဘာဝ ကမ္မေသုတ"ဖြင့် တ ပစ္စည်းသက်၊ သာဒိသန္တ ပုဿ ဘန္တ ဟံ သာဒီဟိဋ္ဌောဖြင့် ဋ္ဌပြု၊ကိလိဋ္ဌ ပြီး၏၊သံကိလိဋ္ဌကား ကိတန္တသမာသ်။

အဋ္ဌာနံ-မိမိကို၊ (မိမိဟူသည်ကား စေတနာကိုယ်) အာရမ္မဏံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ပဝတ္တနေန ပဝတ္တဘာဝေန-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဘာဝသမ္ဗန်ကား သံကိလေသဿ လာ)ဝါ,ကတွာ ကာရပေတွာ-၍၊ ပဝတ္တနေန ပဝတ္တာပနဘာဝေန ဖြစ်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ကာရိက်ကံကား သံကိလေသဿ လာ) သံကိလေသဿ-၏၊ အာရမ္မဏဘာဝေန-အာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့် (ပါဌသေသ) သံကိလေသံ-ကို၊ လဒ္ဓုံ-ငှါ (အရဟာ အယှဉ် သမ္ပဒါန်)အရဟန္တိ-ကုန်၏၊ ဤသို့ ပဝတ္တနေနကို ပိတ်ကြံမှု သံကိလေသဿ အာရမ္မဏဘာဝေန ဟူသော ပိတ်တရာဘည်း၊ပိတ်မကြံမှု-

ကတွာ-၍၊ ပဝတ္တနေန-ဖြစ်သဖြင့်၊ ဝါ,ကတွာ ကာရပေတွာ-၍၊ ပဝတ္တာနေန ပဝတ္တာပနဘာဝေန-ဖြစ်စေသဖြင့် (ဖြစ်စေသောအားဖြင့်) ဟု ဝိသေသနလက္ခဏာထင်အောင် သမ္ဗန်၊ ရှေးကား ဋီကာစသည်နှင့် အညီ၊နောက်ကား နော တကျော။

ပြန်ပွားရေးမှ)

အာရမ္မဏာဘာဝါနုတိက္ကမနႏတော ကား နိတဏ္ဍ၊ဥဇုကဏ္ဍမဟုတ်၊ နေယျဏ္ဍ,ဝက်ဂဏ္ဍိဘည်း၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အာရမ္မဏာဘာဝံ အန တိက္ကမနေ့ာတိ ဇေတန ကိလေသာနုတိက္ကမနႏမေဝ ဒဿေတိ" ဟု မိန့်ပြီ။

အနိပ္ပါယ်ကား......သံကိလေသေ နိယုတ္တာဟု ချေပြီးရကား သံကိ လေသာနုတိက္ကမနႏတော ဆိုသော်သာလျှင် နိတဏ္ဍ, ဥဇုကဏ္ဍဖြစ်၏၊ ထိုသို့ကား မဆိုခဲ့၊ အာရမ္မဏာဘာဝ အနုတိက္ကမနတော ဆိုချေရကား နေယျဏ္ဍ, ဝက်ဂဏ္ဍိဖြစ်သည်ဟူလို၊ ရုပ်ပြီးပစ္စည်းကား ယုဂိက သုက် သာလိက သာလိကသဒ္ဒါတို့ကဲ့သို့။ ။သံကိလိဋ္ဌတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

'သဟာဝိတက္ကေန သဝိတက္ကာ'ကား ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ဟူ ကလည်း အညပုဒ်နှင့်မကင်းကောင်းရကား ယေဓမ္မာဟူသော အည ပုဒ်တည်း၊ အညပုဒ်သည် နာမ်ပုဒ်တည်း၊ နာမ်ပုဒ်ဟူကလည်း ကြိယာ နှင့် မကင်းကောင်းရကား ဟောန္တိဟူသော ကြိယာထည့်။

'ဝါ-တိဏ္ဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ ကတမာနိ တိဏ္ဏိ၊ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ဝယော ပညာယတိ၊ ဌိတဿ အညထတ္တံ ပညာယတိ'ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ခတတရားဟူက ဥပ္ပါဒ ဟူသော ဘာနံကြိယာနှင့် မကင်းကောင်းရကား 'ဖဿော ဟောတိ ဝေဒနာ ဟောတိ' အစရှိသော ပါဠိတော်ကို ထောက်သဖြင့် ဟောန္တိ ဟူသော ကြိယာထည့်၊ ဝစနဏ္ဍဟူက ဝစနဏ္ဍဓာတုကနှင့် မကင်း ကောင်းရကား ဉာတိသဒ္ဒါထည့်။ ထို့ကြောင့်......

'ယေ ဓမ္မာ ဝိတက္ကေန သဟ ဟောန္တိ ဉာတိ တသ္မာ တေ ဓမ္မာ သ ဝိတက္ကာ'ဟု အပြည့်အစုံသမွန်၊အချို့သောသူတို့ကား ယထာရုတပါဌ် ရှိတိုင်း သမွန်ကုန်၏၊မသင့်။

မဂ္ဂသဒ္ဒါသည် အဝဓာရဏဏ္ဍဝါစက မဟုတ်၊ ပမာဏဝါစက တည်း၊ဝိစာရမဂ္ဂသည်လည်း အဿဏ္ဍိတဒ္ဓိတ်မဟုတ်၊ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း ဟု ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်"ဝိစာရော မဂ္ဂါ ပမာဏံ ဧတေ သန္တိ ဝိစာရမတ္တာ"မိန့်သော်။

ဤသို့ ကြံခြင်းကား ဝတ္တိန္တာနုပုဗ္ဗိကတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ ဆရာသည် အဿဏ္ဍိလည်း ကြံသည်၊ဤတွင် အချို့သော စာတို့၌ ဝိစာ

ရောဝ မတ္တာ ပမာဏာ ဟူ၍ အာကာရန္တနှင့် ရှိ၏၊ မသင့်၊ပမာဏာ သဒ္ဒါသည် နပုလ္လိင်လည်း နိယတ, နိဂ္ဂဟိတန္တလည်း နိယတ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပမာဏာသာ လို၏။ ။ဝိတဏ္ဍုတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

သုခ ဒုက္ခာကာရ ပဝတ္တိ°-ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံအစုံ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ (ကောင်း, မကောင်းသော အာရုံအစု၏ ဖြစ်ခြင်းကို)

ဤသို့ယောဇနာမှုကား သုခသည် ဣဋ္ဌ ပရိယာယ်၊ဒုက္ခသည် အနိဋ္ဌ ပရိယာယ်၊အာကာရကား ကောဋ္ဌာသဟော၊သုခသာ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာသာ အာကာရော ကောဋ္ဌာသော သုခါကာရော, စသည်ဖြင့် ဝိဂ္ဂြိဟ်ဆို၊

ဝါ, ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံကို ခံစားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဤသို့ယောဇနာမှု သုခသာ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာသာ အနုဘဝနံ အာကာရော သုခါကာရော စသည်ဖြင့် မဇ္ဈေလာပိကြံ၊

ဥပေက္ခတိ-လျစ်လျူရှု၏၊ ဤသို့ပေးမှု ဥပအနက်မရှိ၊ဓာတွတ္ထ အနုဝတ္တက။

ဝါ-ဥပေက္ခတိ ဥပေတာ ဟုတွာ ဣက္ခတိ-လျစ်လျူသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ရှုတတ်၏။

ဤသို့ပေးမှု ဥပကား ဥပေတဟော၊ ဣက္ခဓာတ်ကား နှစ်ဝိကပ်၌ပင် ဒဿနတ္ထနှင့်၊ မဇ္ဈတ္တာကာရ သဏ္ဌိတတ္တာ ဝေနာကာရေန ပဝတ္တတိကား အဓိပ္ပါယတ္ထသာ၊သဒ္ဒတ္ထ မဟုတ်။ ။ဝိတိ တိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

နိဗ္ဗာနံ-ကို၊ ဒဿနတော-မြင်သောကြောင့်၊

အာရမ္မဏ ဒဿနကိုသာယူ၊ ပဋိဝိဇ္ဈန ဒဿနကို မယူလင့်၊ ဂေါတြဘူ ပန စသည်ကား ကိစ္စ လွန်သည်ကို ပြသည်။ ။ဒဿနတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

ပဌမပုဒ်နှင့် ဒုတိယပုဒ်၌ .....ဝေတသံ – တို့၏ (တို့အား) သမ္ဗန်၍ ဆဋ္ဌီ, စတုတ္ထီ ဗဟုဗ္ဗီဟိ နှစ်ပါးပင် ယူသင့်၏၊ အတ္ထယုတ္တိ, သဒ္ဒယုတ္တိ ဖြစ်၏၊ တတိယပုဒ်၌ ဆဋ္ဌီယူခဲ့သော် ယုတ္တိနှစ်ပါး မဖြစ် ၊အတ္ထယုတ္တိ သဒ္ဒယုတ္တိ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား ဆဋ္ဌီဗဟုဗ္ဗီဟိကို ပယ်လိုသော ဆရာသည် တတိယ ပဒေ စသည် မိန့်သော်။

ဇေံ-သို့၊အတ္ထံ-ဆဋ္ဌီဗဟုဗ္ဗီဟိကို၊အဂဟေတွာ-၍၊ နေဝ။ပ။ အတ္ထိတိ-ဟူသော၊(ဟူ၍သော်လည်းပေး)ဇေံ-သို့၊အတ္ထော-ကို၊

ပြန်ပွားရေးမှူ)

ဧဝံ အတ္ထော–ဤစတုတ္ထိဗ္ဗဟုဗ္ဗိဟိကို၊(သော်လည်းဟူ)

အတ္ထယုတ္တိဖြစ်၏ ဟူသည်ကား အဟိတ်တရားတို့သည် လွတ်ခဲ့ ဟူလိုသော်၊ သဒ္ဒယုတ္တိဖြစ်၏ဟူသည်ကား ပဟာတဗ္ဗပုဒ်သည် ပဟာယကဖြစ်သော ဒဿနေန ဘာဝနာယ ဟူသော နိစ္စသာပေက္ခဒွယပုဒ်မှ တပါး 'နေဝ,န'ဟူသော ပဋိသေဓပုဒ်နှစ်ချက်ကို ငဲ့ခြင်းကြောင့် ဟေတု သဒ္ဒါနှင့် သမာသ်တွဲခြင်းသည် မသင့်ခဲ့ဟူလိုသတည်း။ ဝါ–ပဟာယက ဖြစ်သော ဒဿနေန ဘာဝနာယ ဟူသောပုဒ်ကို အမြဲငဲ့ခြင်းကြောင့် ငင်း, 'နေဝ,န'ဟူသော ပဋိသေဓနှစ်ပါးကို ငဲ့ခြင်းကြောင့်ငင်း ဟေတု နှင့် သမာသ်မဖြစ်ခဲ့ ဟူလိုသတည်း၊ ပဟာယကပုဒ်ကိုသာ ငဲ့သော ဟေတုနှင့်ကား ဖြစ်၏ ဟု ခွင့်ပြုသည့်စကားကျ၏။

ဗျတိရေကအားဖြင့် ဝုတ္တတ္ထကို ထင်စေလိုရကား 'ဣတရထာ ဟိ' စသည် မိန့်သော်။ အညယုတ္တိကို ထင်စွာပြလိုရကား ဣတရထာဟိ စသည် တက်သော်၊(လည်းဟူ)သဒ္ဒယုတ္တိကား ဥဇုကတ္ထ,နိတတ္ထမရ၊ ယောဇနာကား ဤသို့တည်း။

ဣတရထာ ဣတရသ္မိံ အတ္ထေ–ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသည်၊ သတိ–သော်၊ အဟေတုကာနံ–အဟိတ်တရားတို့ကို၊ ဇာတိယပဒေန (ကရိယာလာ)အဂ္ဂဟဏံ–မယူခြင်းသည်၊ ဘဂဝတာ(သမ္ဗန္ဓလာ)ဟိယသ္မာဘဝေယျ-၏၊တသ္မာ(ဟိတ်လာ)ယောဟေတု–ကို၊(သည့်,သော်လည်းဟူ)ဒဿနဘာဝနာဟိ–တို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗော သိယာ၊ သော ဟေတုယေဝ ဧတေသံ အဟေတုကာနံ ဓမ္မာနံ–တို့၏၊ (တို့အား) ဟိ ယသ္မာ နတ္ထိ၊ တသ္မာ အဂ္ဂဟဏံ ဘဝေယျ–၏၊ သဟေတုကေသု–ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု–တို့၌၊ (တို့တွင်သော်လည်းဟူ) (ဝိကား အဋ္ဌာနပယုဂ်၊ပဟာနဒ္ဓယှဉ်) ဟေတုဝဇ္ဇာနံ–ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ–တို့ကိုသာလျှင်၊ ပဟာနမ္ပိ–သို့လည်း၊ဟိယသ္မာ အာပဇ္ဇတိ၊ဟေတူနံ ပဟာနံ နအာပဇ္ဇတိ–မရောက်ခဲ့၊ကသ္မာ(ဟိတ်လာ) ဟိယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧတေသံ–ထိုဟိတ်တရားတို့၏၊ဟေတုယေဝ–ကိုသာလျှင်၊ နေဝဒဿ။ပ။ ဗ္ဗောတိ–ဟူ၍၊ဘဂဝတာ–သည်၊(ကတ္တားလာ) ဝတ္တော–သည်။ သိယာ–၏၊ တေ ဓမ္မေ–ထိုသဟိတ်တရားတို့ကို၊ နေဝဒဿ။ပ။

ဓမ္မာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-ကုန်သည်၊ န သိယုံ-မဖြစ်ကုန်ရာ၊ တသ္မာ ဟေတုဝဇ္ဇာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဟေတူနံ ပဟာနံ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ (ဤသို့ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်)

ယောဇနာ၌ကား "ဉာတရထာ ဟိသဒ္ဒ, ဟေတုယေဝ၌ ဟိကို လည်း ဟိသဒ္ဒချည်းဟူ၏"၊ သဟေတု ကေသုပိကိုလည်း ဌာနပယုဂ် ကြံ၏၊ဆရာတို့လည်း အထူးထူး ယောဇနာကြကုန်၏၊ငါတို့ကား ဆိုခဲ့ ပြီးသည်ကိုသာ နှစ်သက်ပါချသည်၊ ဇတံ ဥဘယံကား အဟိတ်တို့ကို မယူခြင်း, ဟိတ်ကြည်သော တရားတို့ကို ပယ်ခြင်းကိုယူ၊ အယမေတ္ထ ဂဟေတဗ္ဗောကား အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ရည်သည်၊ သဒ္ဒါကား ရှေးကဲ့သို့ အယုတ္တရင်းတည်း။ ယုတ္တိဖြစ်စေလိုမှုကား......

> ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထီတိ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတု ကာ၊ဤသို့ ပဟာတဗ္ဗနှင့် ဟေတုကိုသာသှည်တွဲပြီးမှ ဒဿနေန ဘာဝနာယ ဟူသော ပဟာသကပုဒ်ကို အသီးအသီးယှဉ်၊ ထို့ နောင်မှ နေဝ, န ဟူသော ပဋိသေဓတို့ကို အသီးအသီးယှဉ်၊ ဤသို့ ယှဉ်မှုကား အတ္တယုတ္တိ မဖြစ်၊သဒ္ဒယုတ္တိသာဖြစ်၏။ ။
> ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုက တိကေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ကမ္မကိလေသောဟိကား အာစယတိ၌ ကတ္တား။

> ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ပဝတ္တာနံ-ပဋိသန္ဓေ စုတိ ဂတိ တည်း ဟူသော ဝဋ်တရားတို့၏ (ဖြစ်တတ်သော တရားတို့၏, သော် လည်းဟူ)

ဂတိဖြင့် ပဋိသန္ဓေစုတ်မှ ကြွင်းသော လောကီဝိပါက်, ကမ္မဇရုပ် ကိုယူ၊ပဋိသန္ဓေစုတိ ဂတိကို ဒွန်ပြု၊ပဝတ္တနှင့် ကမ္မခရည်းတွဲ၊နောက်၌ တဒေဝ ပဝတ္တံကို ထောက်၍ နော တကြော၊ယောဇနာ၌ကား ဂတိနှင့် ပဝတ္တကို သတ္တမီဘုဗ္ဗရိသ်ကြံ၍ ပဋိသန္ဓေ စုတိနှင့် ဂတိ ပဝတ္တကို ကမ္မခရည်းတွဲ၏။ အာစယ ဂါမိ၏ ဝစနတ္ထနှစ်ပါးတို့တွင် ရှေးကား သုဒ္ဓ၊ နောက်ကား ဟေတု။

> တံ-ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အာရမ္မဏံ ကတွာ-အာရုံပြု၍။

အာရုံပြုမည်ကာမျှကို မယူလင့်၊ပရိညာ, ပဟာန, သစ္ဆိကိရိယာ, ဘာဝနာတည်းဟူသော ကိစ္စလေးပါးကို ပြီးစေသောအားဖြင့်ပြုသော

အာရုံဟုယူ၊ အကယ်၍ အာရုံပြုသည်မည်ကာမျှကို ယူအံ့၊ ဂေါတြဘု, ဝေါဒါန်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်, ဖိုလ်, မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းတို့လည်း အာစယဂါမိ၏ အရ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် မသင့်။ ဝိကာ၌ကား 'ဟေတုဘာဝေန အပစယံ ဂစ္ဆန္တီတိ အပစယဂါမိနော' ဟု နည်းအထူးကြံ၏။

နည်းတပါးကိုပြလိုရကား 'အပိစ' စသည်မိန့်သော်။

ရှေးနည်း၌ အာစယနှင့် ဂါမိအရမတူ၊ဤ၌ကား တူသတည်း၊ အပစယဂါမိ၌ ရှေးနည်းမှာ မတူ၊ ဤနည်းမှာ တူ၏၊ ဤကား အထူး။ အာစယဂါမိတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

တိသ္သ သိက္ခာသု ဇာတာကား ဇာတတဒ္ဓိတ်၊ တိသ္သ သိက္ခာသု၏ အရကား အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ,အဓိပညာတည်း၊ ဤတွင် သိက္ခာသုကို တပါးယူသော် နှစ်ပါးနှင့်သမ္ဗယုတ်ကတ္တား၊နှစ်ပါးယူသော် တပါးနှင့် သမ္ဗယုတ်ကတ္တား၊သုံးပါးယူသော် သမ္ဗယုတ်သာ ကတ္တားလာ။

အနန္တမှ, ဗဟိဒ္ဓသောဘ နှစ်ပါးတို့တွင် ဗဟိဒ္ဓသေက္ခ၏ အတ္ထကို ပြလိုရကား " သတ္တန္နံ သေက္ခာနံ ဧတေတိပိ သေက္ခာ " မိန့်သော်။ ဝါ-ဇာတတဒ္ဓိတ်မှတပါး ဣဒံတဒ္ဓိတ်ကိုပြလိုရကား 'သတ္တန္နံ။ပ။က္ခာ' မိန့်သော်လည်းတက်။

ဏာရာဂါဘသေဒမည္သေဋ္ဌသုစ၌ ဣဒံဟူသည်နှင့်အညီ ဣမေစသည် ကို ဆိုကောင်းလျက် ဧတေဆိုသည်ကား ဧတေ,ဣမေတို့သည် အနက် အရ မထူးကြ၊ပရိယာယ်ဟု သိစေလို၏၊ဝါ-ထိုသုတ်၌ ဣဒံဟူသည်နှင့် အညီ ဣမေ စသည်သာ ဖြစ်သင့်၏ ဟူသော မိစ္ဆာဉာဏ်ကို စဉ်စေ သည့်,ပယ်သည်၊ဣဒံတဒ္ဓိတ်ပြုံလျှင်းမှုလည်းအနညသာဓာရဏသန္တက ကိုသာ ကောက်၊ အညသာဓာရဏ သန္တက သာမန် ယူချေသော် သေက္ခတို့၏ သန္တာနဖြစ်သောတေဘူမ္မိကသည် ပဌမပုဒ်၏အရ ဖြစ်ခဲ့ ရာ၏။

အပရိယောသိတ သိက္ခတ္တာ-အဆုံးသို့ မရောက်သေးသော သင်ခြင်း ရှိသောကြောင့် (သဒ္ဒတ္ထ) မဆုံးသေးသော အကျင့် ရှိသောကြောင့် (သဒ္ဒတ္ထ) မပြီးသေးသော ကိစ္စရှိသောကြောင့် (အဓိပ္ပါယတ္ထ)

အဝသယနံ ဩသော၊ ဩသောဝေ ပရိယောဒသော၊ တံ ရှုတာ ဂတာ ပဏ္ဏာတိ ပရိယောသိတာ၊ န ပရိယောသိတာ အပရိယောသိတာ၊ ဥပရိ သိက္ခိတဗ္ဗဓမ္မာနံ သိက္ခာနံ ပကတူ ပနိဿယ ပစ္စယဘာဝေန ဥပ္ပါဒနံ သိက္ခာ၊ (ရှေးသဒ္ဒါတို့) အဝသယတီတိ ဩသိတာ, ဩသိတာဝေ ပရိယောသိတာ, (သိက္ခာ၌ အတူ)အပရိယောသိတာ သိက္ခာ ဧတေသန္တိ အပရိယောသိတသိက္ခာ၊ အရကား အရဟတ္တဖိုလ်အား ဥပနိဿယ ပြုသော သေက္ခတရား ခုနစ်ပါး ရ၏၊ (သိက္ခာ သမ္ပယုတ္တာ ယေ ဓမ္မာဟု ကတ္တားလာ)

သယမေဝ သာမံဝေ-မိမိအလိုလိုပင်လျှင် (ဥပရိ သိက္ခိတဗ္ဗ ဓမ္မ-ကံလာသင့်၏) သိက္ခန္တိ ဥဂ္ဂဏှန္တိ ပဋိပဇ္ဇန္တိ ပူရေန္တိ-ဖြည့်တတ်ကုန်၏၊ သိက္ခန္တိ-ဖြည့်ကုန်၏ (သော်လည်း အကျဉ်း ပေး) ရှုတိဝိ သေက္ခာ-ကုန်၏။

ဤ၌ သိက္ခန္တိမျှသာ ဆိုကောင်းလျက် သာမံယေဝကိုဆိုသည်ကား ပုဂ္ဂိုလ် ကတ္တားကို စဉ်စေလိုသည်၊ သမ္ပယုတ်ကတ္တားကို စဉ်စေလို သော် “ သယမေဝ သဒ္ဒဟတီတိ သဒ္ဓါ ”စသော ဝိဂ္ဂဟကဲ့သို့တည်း၊ ဤ သယမေဝ သိက္ခန္တီတိကား ဝစနတ္ထစစ်, ဝစနတ္ထပြ, ဝစနတ္ထတု အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင် ဝစနတ္ထပြ၊အဘယ် ဝစနတ္ထကိုပြသနည်း၊ကိတ် ဝစနတ္ထကို ပြလိုသည်၊ အဘယ် ကိတ်ဝစနတ္ထနည်း၊ ကတ္တုသာဓန ကိတ် ဝစနတ္ထကို ပြလိုသည်၊ အဘယ်ကတ္တုသာဓန နည်း၊ တဿီလ ကတ္တုသာဓနကို ပြလိုသည်၊ အသို့ ပြုရအံ့နည်း၊ “ ဥပရိ သိက္ခိတဗ္ဗ ဓမ္မာနံ သိက္ခနံ ပူရဏံ သီလံ ဧတေသန္တိ သေက္ခာ ”ဟု ပြုစေလိုသည်၊ ကေစိတို့ကား ‘ကုသလော သယမေဝ ဘိဇ္ဇတေ၊ ပါနီယံ သယမေဝ ပိယတေ’’ စသည်၌ကဲ့သို့ ကမ္မကတ္တား ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ အဘယ် ကြောင့် နည်းဟူမူကား သယမေဝ သိက္ခိယန္တေဟု မဆိုသောကြောင့် တည်း။

သိက္ခန္တိ၌ ယ ကျေသည်၊ အန္တေဟူသော အတ္တနောပုဒ်ကိုလည်း အန္တိ ပြန်သည်ဟူငြားအံ့၊မသင့်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဋီကာ၌ “သယ မေဝ သိက္ခန္တီတိ သိက္ခန သီလာနမေတံ နိဒဿနံ”ဟု ကတ္တား၏အဖြစ် ကိုသာ ပြတတ်သော တဿီလဖြင့် မိန့်သောကြောင့်တည်း။

လောကီ, နိဗ္ဗာန်တို့သည် သေက္ခမဟုတ်ကုန်လျှင်းမူလည်း 'ယတ္ထ
အသက္ကာ၊ တတ္ထ ပဋိသေဓော' ဟူရကား အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ အ
သေက္ခဟု ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'နသေက္ခတိ အသေက္ခာ'
မိန့်သော်။ ပဋိသေဓမှတပါး ဝုဍ္ဎတ္ထကိုနိတတ္ထ, သဒိသတ္ထကိုနေ
ယျတ္ထ သာမညအားဖြင့် ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဝုဍ္ဎိပ္ပတ္တာ
ဝါ စသည် မိန့်သော်။

နောက်နည်း အလိုကား ဝုဍ္ဎတ္ထ ၌ သိသာ၏၊ သဒိသတ္ထ၌ကား
မနုဿနှင့်တူသည်ကို အမနုဿဟူသကဲ့သို့, ဖြာပဒ္ဓလာနှင့် တူသည်ကို
အဖြာပဒ္ဓလာဟူသကဲ့သို့, သေက္ခနှင့်တူရကား အသေက္ခဟူပါသည်၊
မရသာရတ္ထ၌ အသဒ္ဒါ၏သဒိသတ္ထကိုဆိုခြင်းသည်မသင့်၊ သဒိသူပစာ
ဆိုလိုသည်ဟူ၏၊ ဤသေက္ခပဋိက်ကို လွယ်၏ဟုမမှတ်လင့်၊ အလွန်ခဲစွ၊
ထိုသို့ခဲလျက် ဋီကာ,အနု,မဏိဒီပ စသည်တို့၌ လာသည့်အတိုင်း ဆို
သည်ရှိသော် ကျယ်လွန်းအံ့ပိုးသောကြောင့် ဤမျှသာဆိုလိုက်သည်။ ။
သေက္ခတိကေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ပရိတ္တတိက်ဝယ် ပရိတ္တအနက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာကား.....အပ္ပ
မတ္တကနှင့်၌မိန့်ပြီ၊ ဋီကာဆရာကား ဤ၌ပရိတ္တသဒ္ဒါသည် ''ပရိတ္တံ ဂေါ
မယံ ပိဏ္ဍံ''စသည်ကဲ့သို့ အပ္ပမတ္တကနှင့်၌သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ 'ယေန
စက္ခုပသာဒေန ရူပါနိ သမနုပဿတိ၊ ပရိတ္တံ သုခုမံ ဖေဝ၊ ဦကာသိရသ
မုပမံ'၌ကဲ့သို့ ခုဒ္ဒကတ္ထဟု ပြလိုရကား 'ကိလေသ ဝိက္ခမ္ဘန သမတ္ထ
တာဒိဘာ ပရိတ္တာ'ဟု မိန့်ပြီ၊ တနည်းလည်း သြဠာရိကဖြစ်သော ကာမ
တဏှာစသည်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ရကား ပရိတ္တမည်သည်ဟူ၏။

ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနသမတ္ထတာယ,ဝိပုလဖလတာယကား ကုသိုလ်
တွင်ရှေ့ယူ၊ ဒီဃသန္တာနတာယကား ကုသိုလ်,ဝိပါက်,ကြိယာသုံးပါး
၌ပင်ယူ၊ ဋီကာဆရာကား သုခုမဖြစ်သော ရူပတဏှာ စသည်တို့ဖြင့်
ပိုင်းခြားအပ်သော သြဠာရိကဖြစ်သော ကာမတဏှာစသည်ဖြင့် မပိုင်း
ခြားအပ်သော တရားသည် မဟဂ္ဂတမည်၏ ဟု အဋ္ဌကထာမှ တပါး
တနည်းကြံ၏၊ အဋ္ဌကထာဆရာအလိုအားဖြင့် အပ္ပမာဏ၌ 'အ'သည်
ဝိရဟတ္ထ, ဝိရုဒ္ဓတ္ထ၌ဖြစ်၏၊ ဋီကာဆရာ အလိုအားဖြင့် 'အဗျာကတာ,
အစေတသိကာ' စသည်၌ကဲ့သို့ အညတ္ထဟူလို၏။ ။ပရိတ္တတိကေ
ဂဏ္ဌိပဒံ။

(ပိဋကတ်တော်

ပရိတ္တာရမ္မဏတိက်ကား ဥတ္တာနတ္ထရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိငြားသော်လည်း မဏိဒီပ၌မိန့်သကဲ့သို့ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနဖြစ်လာအောင်ဆိုသည်ရှိသော် ဂဏ္ဌိပဒ ဖြစ်၏၊ ကျယ်အံ့ဘိုးသောကြောင့် မဆိုပြီ။

ဟီနတိက်၌ ဟီနသဒ္ဒါသည် ပဟီနတ္ထ, လာမကတ္ထ၌ ဖြစ်ရကား ဟီနာတိ လာမကာမိန့်သော်။ လာမကတ္ထကိုဟောမူ အနိပ္ဖန္နပ် ဒွိပဒိက၊ ပဟီနတ္ထကိုဟောမူ နိပ္ဖန္နပါဒွိပဒိက၊ အကုသိုလ်သည် ပဟာတဗ္ဗ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဟီနတ္ထမဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်ပါလောဟူငြားအံ့၊ မဇ္ဈိမ, ပဏီတဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်နှင့်တကွဖြစ်ရကား ဤ၌မသင့် ဟုပယ်၊ အနိဋ္ဌရုပ်သည် ဇိဂုစ္ဆနီယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လာမက မည်ခဲ့ရကား အကုသလာ ဓမ္မာ မိန့်သော်။ ပဏီတသဒ္ဒါသည် မဓုရ,ဥတ္တမ အတပ္ပကတ္ထ၌ ဖြစ်ရကား 'ဥတ္တမဋ္ဌေန အတပ္ပကဋ္ဌေန'စသည်မိန့်သော်။

ပဏီတကား အနိပ္ဖန္နဟူလို။ တပါးသောအရာ၌ကား ''အတ္တနော ပစ္စယေဟိ ပဓာနဘာဝံ နီတံ ပဏီတံ''ဟု နိပ္ဖန္နကိုပြ၏၊(အတပ္ပကဋ္ဌေန-မရောင့်ရဲသောအားဖြင့်' အနက်ပေး)ဤ၌ တပသဒ္ဒါကား 'ဏှုဓာတပတိ ပစ္စတပတိ'စသည်၌ကဲ့သို့ သန္တာပနတ္ထ၌မဖြစ်၊'သန္တပ္ပေတွာ သန္တပ္ပေတိ'စသည်၌ကဲ့သို့ သန္တုဋ္ဌနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်၊ ထိုကို မသိသော အချို့သော သူတို့သည်'မပူပန်စေတတ်သောအနက်အားဖြင့်'ဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့်။ ။ဟီနတိကေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

အသုဘာဒိသု၌ အာဒိဖြင့် အသုစ,အနိစ္စ,အနတ္တကိုယူ၊ မိစ္ဆာသဒ္ဒါသည် 'ကာမေသု မိစ္ဆာစာရော' စသည်၌ လာမကတ္ထ, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စသည်၌ ဝိပရီယတ္ထဖြစ်ရကား ''မိစ္ဆာ မုသာ-မှားကုန်သော၊သဘာဝါ-တို့သည်''ဟု ဝိပရီယတ္ထ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်ဖွင့်၍ ယောဇနာ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ''မိစ္ဆာသဘာဝါတိ မုသာသဘာဝါ''ဟု မိန့်ပြီ၊ အတ္တသဒ္ဒါသည်လည်း စိတ္တကာယစသော အနေကတ္ထ၌ ဖြစ်ရကား သဘာဝါဟု မိန့်သော်၊ သဘာဝတ္ထ၌ဖြစ်သည် ဟူလို။ တောင့်တတိုင်း မရသောကြောင့်ရင်း, သုဘအစရှိသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောကြောင့်ရင်း မိစ္ဆတ္တမည်သောဟူပြီ၊ဖလကာလ နိယမအားဖြင့်တည်း နိယတမည်သလော၊ ဖလဒါနနိယမအားဖြင့်တည်း နိယမမည်သလော စုဒ်ရှိရကား ဖလကာလနိယမအားဖြင့် မည်ကြောင်းကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဝိပါကဒါနေ စသည်မိန့်သော်။

ထိုတွင် မိန့်လိုရင်းကား 'ဘေဒါနန္တရမေဝ ဝိပါကဒါနတော နိယတာ'ဟူသည်တည်း၊ဒိပါကဒါနေ သတိကား ယင်းသည့်ပါဌ်ကထွက်၊ အသို့ထွက်မည်နည်း၊ဆရာ-အနန္တရ၌ အကျိုးပေးသောဆို၏၊အကယ်၍ ယင်းသို့ ဆိုချေသော် တဖယောက်သောသူ၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသော အနန္တရိယကံတို့သည်ပင် အကျိုးပေးသည် ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏ စုဒ်ိရကား ထွက်သော်။

ထွက်သည်အလိုကား 'အနေကေသု အာနန္တရိယေသု ကတေသု ယံ တဒ္ဒ ဗလင့်၊တံ ဝိပစ္စတိ၊န ဣတရာနိ၊တေသု အညတရသ္မိံ ဝိပါကဒါနေ သတိ'ဟူလို၊အနက်ကား ဤသို့တည်း......

ဝိပါကဒါနေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ခန္တဘေဒါနန္တရမေဝ-စုတိ၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာလံ-ကာလ၌၊

ကာလံ သဒ္ဒါကား သေသတည်း၊ ကာလဝါစကသဒ္ဒါ နောင် ယေဘုယျအားဖြင့် ဘုမ္မတ္ထ၌ ဥပယောဂတည်း၊ 'ဧကံသမယံ' စသည်ကဲ့သို့တည်း၊ ဘေဒါနန္တရ၌ ဘေဒလည်း စုတိဟော၊ စုတိပရိယာယ်၊ ထို့ကြောင့် မရဏာနန္တရသ၌ 'တတ္ထ ကတမံ မရဏံ၊ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ စုတိ စဝနတာ ဘေဒေါ အန္တရ ဓာနံ မစ္စုမရဏံ ကာလံကြိယာ ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ဥပစ္ဆေဒေါ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ မရဏံ' ဟု ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဋီကာဆရာကား ကာလနိယမကို အလိုမရှိ၊ကာလနိယမယူခဲ့သော် ဤသို့အဖြစ်ရောက်၏ဟု များစွာဆိုပြီးဖလဒါနနိယမကိုအလိုရှိကြောင်း မိန့်တော်မူ၏၊ ကျယ်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်ပြီ၊ ဗလဝ ဖြစ်ဟန်ကိုလည်း ဆိုအပ်လျက် ကျယ်အံ့ ပိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်သည်၊ ဋီကာ, မဏိဒီပတို့ကို ညှိ၍ ကြည့်လေ၊ကြံဆလေ၊လွယ်၏ မှတ်ရာ။

သမ္ဗာသဒ္ဒါသည် သုန္ဒရ, ပသဋ္ဌ,အဝိပရိတ, ဉာယ,ဥပါယ,ပကာရ အနက်တို့၌ ဖြစ်ရကား၊ ''သမ္ဗာ သစ္စာ အဝိပရိတာ-ကုန်သော၊ သဘာဝါ-တို့သည်၊ '' ဤသို့ ဖွင့်၍သမ္ဗန်၊ ထို့ကြောင့် ''သမ္ဗာ သဘာဝါတိ သစ္စသဘာဝါ'' ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ပစ္စတ္တ အဝိပရိတတ္ထ အဝုံး။ ။မိစ္ဆတ္တတိကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

'(ဗိဋကတ်ပွဲတော်

မဂ္ဂါရမ္မဏ တိက်၌ မဂ္ဂဟူသည် အရိယမဂ္ဂင် ရှစ်ပါးကိုသာ ယူ၊ ပါဠိတ်ကား 'ပရိပုဏ္ဏမဂ္ဂ ကိစ္စကာ'လာ၊ 'မဂ္ဂေါ အာရမ္မဏံ။ပ။ဏာဖြင့် မဂ္ဂသည် အာရမ္မဏံ ဧတေသန္တိ စသည်ကို စဉ်စေသည်၊အဋ္ဌကထာ၌ ပါ ဠိကား အာယာ သမ္ဗန္ဓာနုနှ။

ပစ္စယဋ္ဌေန-မဂ္ဂပစ္စည်း၏ သတ္တိဖြင့် (မဂ္ဂပစ္စယ သတ္တိဖြင့် သော်လည်း သာမန်ပေး)

ပစ္စယသဒ္ဒါသည် ပဋ္ဌတဗ္ဗ, ဥပထမ္ဘက,ဥပကာရက,ကာရဏတ္ထ တို့၌ ဖြစ်၏၊ ထိုတွင် ဤ၌ ပစ္စယကား ကာရဏတ္ထ၌သာ ဖြစ်၏၊ ကာရဏ သည်လည်း ပရိယာယ,နိပ္ပရိယာယအားဖြင့်နှစ်ပါးပြား၏၊ထိုတွင် ဤ၌ နိပ္ပရိယာယသာ၊ နိပ္ပရိယာယလည်း ကမ္မစသည်ဖြင့် လေးပါး, ဟေတုပစ္စည်း စသည်ဖြင့် နှစ်ဆယ့်လေးပါး ပြားရကား ဤတွင် ကမ္မ စသော စတုဗ္ဗိဓ ကာရဏကိုမလို၊ ဟေတုပစ္စည်းစသော စတုဗ္ဗိသ ကာရဏကို လိုသည်၊ ထိုတွင်လည်း ဟေတုပစ္စည်း စသော ဧကာဒသ ကိုသာ လိုသည်၊ ထိုတွင်လည်း မဂ္ဂပစ္စည်းကိုသာ လိုသည်၊ထို့ကြောင့် ရကား မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန ဟု ဖွင့်၍သမ္ဗန်၊ ဤကို ရည်၍မဟုတ်လော၊ဋီကာ ၌ 'ပစ္စယဋ္ဌေနာတိ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန'ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဤ၌အဋ္ဌလည်း သဒ္ဒါတိဓေယျ မဟုတ်၊ ဘာဝဋ္ဌတည်း၊ထို့ကြောင့် နိက္ခေပ ကဏ္ဍ ဋီကာ၌ 'ပစ္စယဋ္ဌေနာတိ မဂ္ဂပစ္စယ သင်္ခါတေန သမ္ပ ယောဂ ဝိသိဋ္ဌေန ပစ္စယဘာဝေန'ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ဘာဝဟူသည် သတ္တိ တည်း၊ ထို့ကြောင့် ရကား ပစ္စယနှင့် အညကို မဏိဒီပ၌ မဂ္ဂေါစ သော ပစ္စယောစာတိ မဂ္ဂပစ္စယော၊ တဿ အဋ္ဌော ဘာဝေါ မဂ္ဂပစ္စ ယဋ္ဌော''ဟု သတ္တိရ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ် ပြုအပ်ပြီ၊ ဤပဋ္ဌမနယ၌ အရိယ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှတပါး မဂ္ဂသမ္ပယုတ်သည် မဂ္ဂဟေတုကမည်၏၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး မမည်၊ ထို့ကြောင့် နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ ''အရိယမဂ္ဂ သမင်္ဂိဿ မဂ္ဂင်္ဂါနိ ဌပေတွာ တံ သမ္ပယုတ္တော ဝေဒနက္ခန္ဓော။ပ။ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဣမေဓမ္မာ မဂ္ဂဟေတုကာ''ဟု ဟောတော်မူလတ္တံ့။ ဤပါဠိတော်ကို ထောက်၍ ပဌမနည်းကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်တော်မူသည်။

အရိယာမဂ္ဂသမင်္ဂိဿ အလောဘော အဒေါသော အမောဟော။ပ။ ဣမေဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ တတိယ ကို ဟောတု

ပြန်ပွားခြေရးမှ)

ဗဟုကအားဖြင့် ဒုတိယနယပြု၍ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာဝါ ဟောဘု။ပ။ဟေတုကာ မိန့်သော်။

၌တွင် ဝစနတ္တအလိုကား မဂ်ဗိတ္တုပ္ပါဒ်အကုန် ရရိုင်ရှိ၏၊ နိက္ခေပကဏ္ဍအလိုကား သမ္မာဒိဋ္ဌိသာ ရ၏၊ အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီဿ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂေါစေဝ ဟေတုစ။ပ။ဟေတုကာ ဟူသော နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ ဒုတိယနယကို တတိယနယအဖြစ်ဖြင့် ပြလိုရကား 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ သယံ။ပ။ဟေတုကာ'မိန့်သော်။

၌တွင် ဝစနဒ္ဓအလိုကား သမ္မာဒိဋ္ဌိကြဉ်သော မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါးတို့နှင့်တကွ မဂ်ဗိတ္တုပ္ပါဒ်ရရိုင်ရှိ၏၊ နိက္ခေပကဏ္ဍအလိုကား မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါး ရ၏၊နိက္ခေပကဏ္ဍကိုသာလိုက်၍ မှတ်သားရမည်။

တရားမင်းဘုရားသည် နိက္ခေပကဏ္ဍ၌ ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် မဂ္ဂင်တည်းဟူသော အဓိပတိကို မဂ္ဂါဓိပတိဟု မဟောမူ၍ မဂ်သျှင် အဓိပတိရှိသောတရားကိုသာ မဂ္ဂါဓိပတိ ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ဆရာလည်း ဘုရားအတူပြလိုရကား 'အဘိဘဝိတ္ဗာ'စသည်မိန့်သော်။

မဂ္ဂေါစ သော အဓိပတိစာတိ မဂ္ဂါဓိပတိ၊မဂ္ဂါဓိပတိနောစ မဂ္ဂါဓိပတိနောစ မဂ္ဂါဓိပတိနောဟု ကောသိသ်ပြုလေ၊သို့မှ'မဂ္ဂါဓိပတိ ဓမ္မံ ပဋိစ္စ မဂ္ဂါဓိပတိ ဓမ္မော ဥပဇ္ဇတိ၊ နာဓိပတိ ပစ္စယာ၊ မဂ္ဂါဓိပတိ ခန္ဓေ ပဋိစ္စ မဂ္ဂါဓိပတိ အဓိပတိ'ဟူသော ပဋ္ဌာန်း ပါဠိတော်နှင့် ညီအံ့သည်၊ 'သစ္စပကာသေသဝသေန သမာန သဒ္ဒတ္ထ ဝသေနဝါ' ဟူသော ဋီကာနှင့်လည်း ညီအံ့သည်၊ အဓိပတိကား ၌အရာတွင် နှစ်ပါးကိုပင်ယူ။

အဏ္ဏာဓိနာနံ ပတိ အဓိပတိ၊ (ဝိဂြိုဟ်)။ ။မဂ္ဂါရမ္မဏတိက ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဥပ္ပါဒတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝဘဂ် ါ-တိုင်အောင်၊ ဥဒ္ဒ-ဋ္ဌ၊ ပန္နာ ဂတာ ပဝတ္တာ-ဖြစ်ကုန်သည်တည်း။

ဥပါဒ်နှင့်ဘင်ကိုဆိုသဖြင့် အလယ်၌ ဌီကား အဝုတ္တသိဒ္ဓိ၊ဥဒ္ဒ အပါဒါန်ကား ဧရှဗိတ္တုပ္ပါဒ်လာ၊ အနန္တရ နိရုဒ္ဓါနံ ဘင်က္ခဏတောဟုပေး၊ ဥပ္ပါဒတောကို အပါဒါန်ဟု ထင်တတ်ကုန်၏ မသင့်၊ ဥဒ္ဒ အရကား

[[ပိဋကတ်တော်

ခယာ သုံးပါးကိုယူ၊ ဥကို ဥဒ္ဓံဟု ဖွင့်ကျိုး ဥဒ္ဓံ ကမ္ပ စသည်၌ မဖြစ်၊ ဥပရိအထ၌ ဖြစ်၏ဟူလို။

ပန္နသဒ္ဒါသည်လည်း ပန္နလောမ စသည်၌ ပတိတတ္ထ၌ ဖြစ်၏၊ ပန္နဘာရော စသည်၌ ဩဟိရောပေတိ အတ္ထ၌ဖြစ်၏၊ထိုတွင် ပတိတတ္ထ၌ဖြစ်၏ဟုပြလိုရကား ဂတာ မိန့်သော်၊ဝါ-ပဒ ဂတိမှဟူရကား ဂတာ မိန့်သော်၊ ဂတာသည်လည်း ပဝတ္တ၌ ဖြစ်၏ဟု ပြလိုရကား ပဝတ္တာ မိန့်သော်၊ ဝါ-ဂတာ ဟူသည် အတ္ထအားဖြင့် ပဝတ္တသာ ဖြစ်ရကား ပဝတ္တာ မိန့်သော်၊ ပဝတ္တသည် ဧဘာ ပရိယာယ်၊ ဝါ-ဋီတပရိယာယ်၊ ကေဗိတို့ကား နံ့ဖျာပါရအဖြစ်ကို သိစေလိုရကား ပဝတ္တာ မိန့်သည် ဟူကုန်၏။

ဥပ္ပန္နာနိ ဥဒ္ဓံ ပါပုဏာန္တီတိ ဥပ္ပန္နာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု ဥဒ္ဓံပါပုဏိံသူတိ ဥပ္ပန္နာ။

ပစ္စုပ္ပန် အဘိတ် နှစ်ပါး၌ ဥပ္ပတ္တိ ကြိယာကို ဖြစ်လိုရကား နှ ဥ နွာတိ အနုပ္ပန္နာ မိန့်သော်၊ ပင့်သော နှစ်ပါးတို့တွင် ကြိယာကို တားဖြစ်ရကား ပသဇ္ဇ ပင့်သောတည်း၊ ကြိယာကို ဖြစ်မှု ပသဇ္ဇ, ဖြစ်ကို ဖြစ်မှု ပရိယုဒါသ -ဤကား အထူး။

'ဥပ္ပန္နာနံ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပ္ပါဒေါ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဥပ္ပါဒိနော'စသည်ကို စဉ်စေလိုရကား ပရိနိဋ္ဌိတ။ပ။နော မိန့်သော်။ ။ဥပ္ပန္နတိကေ ဂဏ္ဌိ ပဒံ။

အတီတတိက်၌ အတ္တနော သဘာဝံကား ကင်္ဂန္တ, ဖုသ နုစသော ဝိသေသ လက္ခဏာကိုယူ၊ ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏကား 'တိက်မာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ကတမာနိတိဏိ၊ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ ဝယော ပညာယတိ၊ ဋ္ဌိတဿ အညထတ္တံ ပညာယတိ' ဟူသော သာမညလက္ခဏာကို ယူ။

သဿ အတ္တနော ဘာဝေါ သဘာဝေါ၊ ခဏိသန္တိ လက္ခိယန္တိ ဧတေနာတိ ခဏာ၊ ဥပ္ပါဒါဒိစ သော ခဏာ စာတိ ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏော၊ (ဝိဂြိုဟ်)

ဝါသဒ္ဒါကား " ရာဇတောဝါ " စသည်၌ကဲ့သို့ စကာရတ္ထ၌ ဖြစ်သည်၊ ပတ္တာ အတိက္ကန္တာကား အတီတာ၏ ဝစနတ္ထပြ။

အယိံသု ဂမိံသူ တိ ဣတာ၊ ဣတာ ဂတာ ပတ္တာ ဟုတွာ အတိက္ကန္တာ တိ အတီတာ၊ (ဝိဂြိုဟ်)

ဣတာဘိ ဟူလိုလျက် ဝိပရိတအားဖြင့် အတီတာဟူပါသည်၊ ဧတဗ္ဗံ ဂန္တဗ္ဗံ ပါပုဏိတဗ္ဗန္တိ ဣတံ၊ ဣတံ အတိက္ကန္တာတိ အတီတာ ကို စည်စေ၊ တွာ ပစ္စယန္တ ပုဒ်သည် အာကာရ နိဒဿနသာ ဟူရကား အဘိ ယိံသု အတိဂစ္ဆိံသု အတိက္ကမိံသူတိ အတီတာ သော်လည်းဆို။

ဥဘော အံသာ ကောဋ္ဌာသာ အဝယဝါ ဧတဿာတိ ဥဘယံ၊ ဥဘာသဒ္ဒါနောင် အံသဋ္ဌ ယ ပစ္စည်း၊ တေသံ သဘာဝ ဥပ္ပါဒါ ဒိက္ခဏာနံ ဥဘယံ ဘဒုဘယံ၊ ဝိကား အပေါင်းနောင် ထိုင်ရကား အဝယဝ သမ္ဗန္ဓာနု၊ အာဂစ္ဆိံသု ပတ္တိံသူဘိ အာဂတာ၊ န အာဂတာ အနာဂတာ၊ (နဉ္ဇ အာဂတံ စသည်ကို စည်စေ၊) တဉ္စ တဉ္စ တံ တံ၊ ရှေးကား ဗိန္ဒာဂမနှ, နောက်ကား ဝိဘတျန္တ။

ပဋိသဒ္ဒါ၏ အဘိမုခ စသည်ကို စည်စေလိုရကား ပဋိစ္စမိန့်သော်။ ဥပါဒယ အာဂမ အညဉ္ဉ္ ဖြစ်၏ ဟူလို။ ။အတီတ တိကေ ဂဏ္ဌိ ပဒ်။

အတီတာရမ္မဏတိက်ကား ဥတ္တာန်။ ။အတီတာရမ္မဏတိကံ။

အဇ္ဈတ္တ တိက်၌–'ဧဝံ ဣမိနာ အာကာရေန ဣမိနာ ဘေဒေန ဣမိနာ ဝိသေသေန-ဤသို့သော အသုံးဖြင့်။

ဧဝံ သဒ္ဒါကား အာကာရတ္ထတည်း၊ အာကာရဟူသည်လည်း ကာရဏ စသည်မဟုတ်, ပကာရတည်း၊ ပကာရလည်း တူလျှမဟုတ်, ဘေဒတည်း၊ ဘေဒလည်း ဘိန္ဒနစသည်မဟုတ်, ဝိသေသတည်း၊ ထို့ကြောင့် ယခင် သမ္ဗန်ထွက်သည်၊ ဝိသေသ၏အရကား စက္ခု အစရှိသောအဖြစ်,ဖုသနစသောအဖြစ်,တခုသောသန္တာန်၌အကျုံးဝင်သော သန္တာန်တို့ကိုယူ။ ''ပါ, ဧဝံ ဣမိနာ ဤဒိသေန – ဤသို့ စက္ခာယတန စသောအဖြစ်,ဖုသန စသောအဖြစ်, တခုသောသန္တာန်၌ အကျုံးဝင်သောအဖြစ်ဖြင့်'' ဤသို့သမ္ဗန်မှု ဧဝံကား ဣမသဒ္ဒတ္ထတည်း၊ ဤ၌ ဣမသဒ္ဒါသည် တသဒ္ဒါကဲ့သို့ ပသိဒ္ဓ ဝိသယဖြစ်သတည်း။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

''အတ္တာနံ အဓိ အဇ္ဈတ္တာ''ဟူသော ဝိဂ္ဂဟကို အနုဿာနီတပြု၍ ထို ဝိဂ္ဂဟ၏အတ္ထကိုသာပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'အတ္တာနံ အဓိ ကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာတိ အဇ္ဈတ္တာ' မိန့်သော်။ ဝါ-အဇ္ဈတ္တ ဟူသော ပုဒ်သည် အဇ္ဈတ္တသမာသ်သာတည်း၊အဇ္ဈတ္တသမာသ်ဟူက လည်း နိစ္စသမာသ်သာတည်း၊ နိစ္စသမာသ်ဟူက အသပဒဝိဂ္ဂဟတည်း ဟု ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် 'အတ္တာနံ အဓိကာရံ ကတွာ' စသည် မိန့်သော်။

ဤကား ယေဘုယျကိုရည်သည်၊အပ္ပကအားဖြင့် သပဒဝိဂ္ဂဟလည်း ရှိသင့်ပါ၏။

'အတ္တာနံ ပတိ ပစ္စတ္တံ၊ အနုမာသံ အနုမာသံ အနု အန္ဝမာသံ၊ ပဗ္ဗ တဿ တိရော တိရောပဗ္ဗတံ၊ပါသာဒဿ အန္တော အန္တောပါသာဒံ' စသည်ကဲ့သို့တည်း၊ထို့ကြောင့် ဋီကာဆရာသည် သပဒဝိဂ္ဂဟကိုပြခြင်း ငှါ 'အတ္တာနံ အဓိ အဇ္ဈတ္တာ'ဟု မိန့်ပြီ။

အဇ္ဈတ္တသမာသ်၌ အဓိသဒ္ဒါသည် အဓိကာရတ္ထ,ပဝတ္တိတ္ထ၌ ဖြစ်မြဲ။ 'စိတ္တံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တတိ ကထာ ဣတိ အဓိစိတ္တံ' စသည်ကဲ့သို့ တည်း၊ ထို့ကြောင့် အဓိသဒ္ဒါသည် အဓိကာရတ္ထကိုရည်၍ အဓိကာရံ ကတွာ,ပဝတ္တိတ္ထကိုရည်၍ ပဝတ္တာမိန့်သော်။

အံ ဝိဘတ္တိန မကာရန္တာ အဇ္ဈတ္တဘာဝါဟူသော သုတ်သည် အနိစ္စ ဖြစ်သောကြောင့် အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မာ ဟု မဟောမူ၍ အဇ္ဈတ္တာ ဓမ္မာ ဟော တော်မူသည်နှင့်အညီ အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဇ္ဈတ္တာ ချသော်၊ ဝါ- ဗုဒ္ဓပိယဆရာသည် မိန့်အပ်သော-

နပဉ္စမျာယ မန္တာဝေါ,ကွစိတိ အဓိကာရတော၊
တတိယာ သတ္တမီ ဆဋ္ဌီ-နံ တု ဟောတိ ဝိကပ္ပတော။

ဟူ၍ ပါဠိရှိသောသနည်းအားဖြင့်ပြအပ်သော ပဉ္စမာ ဒုတိယာ စတုတ္ထီ တို့၏ နိစ္စအဖြစ်ကိုပယ်၍ အနိစ္စဟု သိစေသည်။

တေနာနန္ဒ ဘိက္ခုနာ ။ပ။သဏ္ဍဗ္ဗပတဗ္ဗံကား တသုတ်, အဇ္ဈတ္တ ရတော သမာပတိတောကား တသုတ်, ဂေါစရအဇ္ဈတ္တသုတ်၌ နှစ်သုတ် တည်း။

အာနန္ဒ-နှာ၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည့်၊ ပုရိမသ္မိံ-သော၊ တသ္မိံ ယေဝ သမာဓိနိမိတ္တေ - ထိုပဌမဈာန် အစရှိသော သမာဓိ၏ အာရုံ၌၊ စိတ္တံ-ပဉ္စမဈာန်စသောစိတ်ကို၊ သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ-ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ (ကောင်းစွာ တည်စေအပ်၏) အရူပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်၏အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းအစရှိသည်၌လျှင်၊ စိတ္တံ-ကို၊ သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ-၏။

အရူပ္ပကား သမာဓိနိမိတ္တေ၏အဖွင့်၊ ထို့ကြောင့် နှစ်ထပ်ယောဇနာ သည်၊ အချို့သောသူတို့ကား ဝိသေသနဟူကုန်၏၊ ဤ၌ တေနဟူသော ဝိသေသျ အပေါက်ရှ ပဋိက္ခိတ္တံ ဝိသယ၏ ဝိသေသန ပါကဋ ဖြစ်သော ယကို ထည့်လိုမူကား-

ယသ္မိံ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဈာနာ-အပါကဋဖြစ်သော ဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ အရူပ္ပံ-အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏၊ (ဆဋ္ဌိ ဗဟုဝစနသဿ အမာဒေသော) သုညတဥ္စ-သုညတအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ-ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏၊ ('သဒ္ဒေဗ္ဗပုဒ္ဓါ ဗလပဥ္စာ' စသည်ကဲ့သို့ ဆဋ္ဌီ၌ ပထမာ၊ ဝါ-ဆဋ္ဌိဝိဘတ္တိလောပ၊ အာကာရဒီဃ) သုညတဥ္စ-သုညတအဖြစ်ကိုလည်း၊ အရူပ္ပဗဟိဒ္ဓါ-တို့၏၊ သုညတဥ္စ-ကိုလည်း၊ အာနေဉ္စံ အရူပါဝစရဈာန်ကိုလည်း၊ မနသိကရောတော-သော၊ ဝါ, မနသိကာရောတော - သော၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ အရူပ္ပ သုညတာဒီသု-တို့၌၊ စိတ္တံ-သည်၊ န ပက္ခန္ဒတိ-မဝင်၊ န ပသီဒတိ-မကြည်၊ န သန္တိဋ္ဌတိ-မတည်၊ နာဓိမုစ္စတိ-နှလုံးမသွင်း၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ တတ္ထ-ထိုအရူပ္ပ သုညတ စသည်တို့၌၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပဇာနော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည် (ဟု အပြည့်အစုံဆည့်) အရူပ္ပရတော-ဂေါစရရူပ္ပ ဟုဆိုအပ်သော နိမ္မာန်၌ မွေ့လျော်သော၊ ဝါ-ဈာန်၏ အာရုံ၌ မွေ့လျော်သော၊ ဝါ - ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မွေ့လျော်သော၊ သမာပတ် တော-တည်ကြည်သော။

ဤကား ယထာရုတ ပါဌဒသနအတိုင်း သမ္ဗန်သည်၊ အကယ်၍ အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်ခြင်းကို အလိုရှိပါမူကား ဤအရူပ္ပရတော စသည်

(ပိဋကတ်တော်

ကား မွေ့ပဒ၌လာသော ဂါထာတည်း၊ စုဏ္ဏိယ မဟုတ်၊ ဂါထာသည် လည်း တံ ပါဒ, စတုပါဒ,ပဥ္စပါဒ, ဆပါဒအားဖြင့် လေးမျိုး၊ ထိုတွင် စတုပါဒတည်း၊ စတုပါဒ၌ အန္တုတ္တရတော သမာဟိတော ကား တတိယ ပါဒတည်း၊ ဤတတိယ ပါဒကိုကား 'ဖဲကော သန္တုသိတော တမာဟု ဘိက္ခု' ဟူသော စတုတ္ထပါဒနှင့် သမ္ဗန်အပ်၏ ထို့ကြောင့် ရကား......

အဇ္ဈတ္တရတော-သော၊ သမာဟိတော-သော၊ ဧကော ဟု တ္တာ - တစ်ယောက်အထီးတည်း နေလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သန္တု သိတော မိမိ၏ ရျာန်,မဂ်,ဖိုလ်ရခြင်း၌ နှစ်လိုသော နှလုံးရှိထ သော၊ ပုဂ္ဂလော-ပုထုဇန်အစ ရဟန္တာအဆုံးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဘိက္ခုတိ-ဟူ၍၊ အာဟု က ထေန္တိ-ကုန်၏။

ဤကား လိုရာယူ၍ သမ္ဗန်ချေသည်၊ 'ဟတ္ထ သညတော ပါဒသည တော ဝါစာ သညတော သညတုတ္တမော အန္တုတ္တရတော သမာဟိ တော ဧကော သန္တုသိတော တမာဟု ဘိက္ခု'ဟူသော ဂါထာကုန် လျင်းအောင် သမ္ဗန်ခြင်းကို အလိုရှိမူကား......

ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဟတ္ထ သညတော စ - လက်ဆော့ ခြင်းအစရှိသည်, သူတပါးတို့အား ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်မှ စောင့်စည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ပါဒသညတော စ - ခြေ ဆော့ခြင်း အစရှိသည်,သူတပါးတို့အား ခြေဖြင့် ကျောက်ကန် ခြင်း စသည်မှ စောင့်ထိန်းသည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝါစာ သညတော စ-မုသာဝါဒ စသည်မှ စောင့်ထိန်း သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ သညတုတ္တမော စ - ကိုယ်လှုပ်ခြင်း, ဦးခေါင်း လှုပ်ခြင်း မျက်မှောင်ကြုတ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုမပြုသည်လည်း၊ ဝါ-စောင့်ထိန်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ အန္တုတ္တရတော စ သည်လည်း၊ဟောတိ-၏၊တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဘိက္ခုတိ ဗုဒ္ဓါဒယော အာဟု ကထေန္တိ-ကုန်၏၊ ဤသို့ သမ္ဗန်။

အဇ္ဈတ္တမည်သောဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ရကား နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အဇ္ဈတ္တ ဟူပါသည်၊ ဂေါစရနှင့် အဇ္ဈတ္တကား ကမ္မဓာရည်း၊ နိယကဇ္ဈတ္တ၌

အစ္စန္တသမ္ပသာဒနံတသုတ်,အစ္စန္တံဝါ ဝေမ္ဗသု ဗမ္ဗာနုပဿိ ဝိဟာရတိ တသုတ်, နှစ်သုတ်တည်း။

အစ္စန္တံ - မိမိသန္တာန်၌ အကျုံးဝင်သော (အဓိပ္ပါယ်တ္တ)၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော (သဒ္ဒတ္တ)၊ သမ္ပသာဒနံ-သမ္ပသာဒန မည်သော (ကြည်စေတတ်သော လည်းဟူ၊) ဒုတိယံ ဈာနံ-ကို၊ (ပါဌသေသထည့်၊ရှေ့သုတ်တို့) အစ္စန္တံ-မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ (အကျုံးဝင်ကုန်သော, ဖြစ်ကုန်သော သော်လည်းဟူ၊ ဝါကား အနိယမတ္တ) ဝေမ္ဗသု-သညာ သင်္ခါရ သဘောတို့၌၊ ဗမ္ဗာနုပဿိ-နိသတ္တ နိဇီဝဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ-၏။

အတ္တာနံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တံ အစ္စန္တံ၊နိယက သင်္ခါတံ အစ္စန္တံ နိယကစ္စန္တံ၊အစ္စန္တိကာနိ-အစ္စန္တ၌ဖြစ်ကုန်သော (အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော သော်လည်းဟူ)

သာဓကေ,ဉပကပါဠိ၌ကား အစ္စန္တိကရှိခဲ့၊ သာဓျ ဉပျ၌လည်း အစ္စန္တရှိခဲ့၊ မြင့်လေသင့်ဟူငြားအံ့၊ အစ္စန္တိကသဒ္ဒါလည်း အစ္စန္တ၌ ဖြစ်သော အစ္စန္တပေ ဟာ၊အစ္စန္တသည်လည်း ယင်းသည် အစ္စန္တပေ ဟာ ပင်ဖြစ်ရကား သာဓကေ,ဉပက,သာဓျ ဉပျ ညီလှစွ သင့်လှစွ မြင့်လေ၊ အစ္စန္တ,စ္စန္တ္တ ဟူသည်ကား "ရူပရူပ ဒုက္ခဒုက္ခ" ဟူသကဲ့သို့ တည်း။

အစ္စန္တံ ဝိသယဘူတံ ဂ္ဂဿဒိယဋ္ဌာနဘူတံ - အဓိုးရသော အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုညတံ-သုညတမည်သော၊ (ဖလသမာ ပတ်ကိုသာလည်းဟူ)

ဝိသယစ္စန္တ၌ ဝိသယသည် အညတ္တ ဘာဝဝိသယ, အနညတ္တ ဘာဝဝိသယအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တွင် အနညတ္တ ဘာဝ ဝိသယတည်း။ 'အာကာသေ သကုဏာ,ဉဒကေ မစ္ဆာ' ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ အဓိပ္ပါယ်ကား ကောင်းကင်၌သာ ငှက်သည်ပျံသကဲ့သို့, ရေ၌သာ ငါးသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖလသမာပတ်၌သာ ဘုရားတို့သည် ဝိသယ ဂ္ဂဿဒိယ ဖြစ်၏ ဟုလိုသတည်း။ ။အစ္စန္တတိကေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

အစ္စန္တာရမ္မဏတိက်၌ တိပ္ပကာရေပိ ဓမ္မေ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္တနဝသေန ဟူသည် အလိုကား "အစ္စန္တာရမ္မဏာ မေတောသန္တိ

အဇ္ဈတ္တာ ရမ္မဏာ''စသည်ဖြင့် ဆိုလေသည် ဟူလို။ ။အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏတိကံ။

သနိဒဿန တိက်၌ သနိဒဿနာဟူသော ပုဒ်၌ သဟသဒ္ဒါ၏ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ၊ နိဒဿေတဗ္ဗံ နိဒဿနံ (ကမ္မသာဓန)သို့ သာဓနဖြင့် ရအပ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ဟူသော အတ္ထကို စဉ်စေလိုရကား ''ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝ သင်္ခါတေန သဟ နိဒဿနေနာတိ သ နိဒဿနာ''မိန့်သော်။

နိဒဿနနှင့် သ နိဒဿန မပြားရကား 'အဘေဒ ဘေဒူပစာ'တည်း။

ပဋိဟနန ဘာဝသင်္ခါတေန – ထိပါးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
ပဋိဃေန-နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ ဘဝန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊
သ ပဋိဃာ-ကုန်၏။

သယံ သမ္ပတ္တဖြစ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ,နိဿယ သမ္ပတ္တဖြစ်သောဃာန, ဇိဝှါ,ကာယဖြစ်သောဝတ္ထု ဂန္ဓ,ရသ,အာရုံ,သယံ အသမ္ပတ္တ နိဿယ အသမ္ပတ္တဖြစ်သော စက္ခုသောတ ဝတ္ထု ရူပသဒ္ဒ အာရုံတို့၏ ပဋိမုခ ဘာဝ အညမည ပတနဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဃနှင့်တကွဖြစ်သောတရား သည် သပ္ပဋိဃမည်၏၊လောက၌ သတ္တဝါနှစ်ပါးတို့၏ငှင်း, သင်္ခါရ နှစ်ပါးတို့၏ငှင်း ထိပါးခြင်းကဲ့သို့ ထိပါးခြင်းကြောင့် သမ္ပယုတ် သပ္ပဋိဃမည်၏ ဟူလိုသတည်း။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ပဌမကျော် သူမြတ် သည် ရေးသားစီရင်အပ်သော မြတ်သော အနှစ်သာရသဘွယ် ဖြစ် သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သောအနက်၏အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မ သင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၌ တိကမာတိကာ၏ ဂဏ္ဌိပဒ်ကား ဤ၌ပြီးပြီ။

မူလဋ္ဌေန – သုပတိဋ္ဌိတာကာရသတ္တိကို ပြီးစေတတ်သော
မူလအနက်ဖြင့် (မူလဋ္ဌေနဖြင့် ပစ္စယမတ္တကိုစဉ်စေသည်)

ဟေတုဓမ္မာ ဟေတူဓမ္မာ၊ရှေ့ကား သမာသ်, နောက်ကားဝါကျ၊ ရဿ ဒီဃအဖြစ်ကိုသာ ပြသည်၊ နောက်ဝါကျကို သမာသ်ပင် ဟု ယူတတ်ကုန်၏၊မသင့်။

သမ္ပယောဂတော ကား ဟေတုနာ၏ ဝိသေသနထည့်သည်၊ သဟ သဒ္ဒါ၏အနက်မဟုတ်၊ တထေဝ ကား သမ္ပယောဂတောကို ငင်သည်၊

တထေဝါဟံ မရိသာမိစသည်၌ကဲ့သို့ ဥပမေယျတ္ထမဟုတ်ဟူလိုသည်။ သမ္ဘဝေယောဂတော ကိုင်သော တထေဝစသည်၏ အဓိပ္ပါယ်စကားကျကား သမ္ပယုတ်ဟိတ်သာ မရှိသည်၊ ဧကဟိတ်ကား ရှိ၏ ဟူလိုသတည်း။

ပုနရုတ္တိဒေါသကိုပယ်လိုရကား 'ဒေသနာဝိလာသေန ပန'စသည် မိန့်သော။

ဒေသနာ ဝိလာသဟူသည်'ဒေသေတဗ္ဗ ပကာရဇာနနံ ဟိ ဒေသနာ ဝိလာသော'ဟု ဋီကာ၌မိန့်ရကား တရားမဟာဝီ နှလုံးတော်၌ ဒေသေတဗ္ဗ ပကာရဇာနနဉာဏ်ကိုယူ၊ ဒေသေတဗ္ဗ အညဓမ္မဇာနနဉာဏ်ကို မယူလင့်၊ ဇာနနဉာဏ် ဟူသည်လည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်း၊ 'တထာ ဒေသနာ ဉာဏဉ္စ'ဟု ဋီကာ၌ မိန့်ပြန်ရကား ဒေသနာဉာဏ်ကိုသော်လည်း ဒေသနာဝိလာသယူ၊ ဒေသနာဉာဏ် ဟူသည်လည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်ပင်တည်း။

တတောပရံ။ပ။ ဒုကာ ဝုတ္တာ၏အဓိပ္ပါယတ္ထကို အောက်ဂါထာက အဆုံးအဖြတ်၌ ဆိုခဲ့ပြီ၊ ယင်းသို့ ဆိုခဲ့မူလည်း အကျဉ်းမျှ တနည်းဆိုလိုက်အံ့။

ပဌမဒုက်လုံးနှင့် ဒုတိယဧကဒေသကို ယှဉ်တွဲ၍ စတုတ္ထဒုက်ကို မိန့်အပ်၏၊ပဌမဒုက်လုံးနှင့် တတိယဧကဒေသကို ယှဉ်တွဲ၍ ပဉ္စမဒုက်ကို မိန့်အပ်၏၊ ပဌမတွင် ဧကဒေသနှင့် ဒုတိယဒုက်လုံးကို ယှဉ်တွဲ၍ ဆဋ္ဌဒုက်ကို မိန့်အပ်၏ဟူလို။

စတုတ္ထဒုက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘဝဒုက်ကိုပြလိုရကား 'တတ္ထ ယထေဝ' စသည်မိန့်သော်။ပဉ္စမဒုက်ကိုစွဲ၍ သမ္ဘဝဒုက်ကိုပြလိုရကား 'ဟေတု သမ္ပယုတ္တဒုကေန' စသည်မိန့်သော်။ ခေါပန ဟူသော သဒ္ဒါမိကဖြင့် ရအပ်သော အညာမိက သမ္ဘဝဒုက်ကို ပြလိုရကား 'တတြ' စသည် မိန့်သော်၊ထိုကို ချဲ့လိုရကား ကထံ စသည်မိန့်သော်။

အညေပိ-တပါးသော ဟေတုဓမ္မာ သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ ဟူသောဒုက်တို့သည်လည်း၊သမ္ဘဝန္တိ-ကုန်၏၊အညထာပိ-တပါးသော န ဟေတုဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သမ္ဘဝန္တိ-ကုန်၏၊

[(ပိဋကတ်တော်

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ-တပါးသော ဒုက်တို့သည်လည်း၊ သင်္ဂဟ၀ဏ္ဏ-ကုန်၏၊အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ-တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊သင်္ဂဟ၀ဏ္ဏ-ကုန်၏။(ဤသို့သာ မန်သော်လည်းသမ္ဗန်)

ဤကား 'အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ တေသံ ဝိသံ ပဘတ္တိသာ ဒွေဒုကာ ဒသမိကာ' ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီတည်း။

ဝါ, အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ-တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုကာ-ဒုက်တို့သည်၊အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ-ဟေတူစေဝ ဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ သင်္ဂဟ၀ဏ္ဏ-ကုန်၏။

မရသာရဏ္ဍဒီပနီ၌ ''တတ္ထအဇ္ဈတ္တပဒံ သန္ဓာယ ဟေတူစေဝ ဓမ္မာ တိ ပဌမပဒံ ဂုတ္တံ၊အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓပဒံ သန္ဓာယ ဋ္ဌာတာရံ ဂုတ္တံ'' ဟူရကား......

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ - ဟေတူစေဝ ဓမ္မာဟူသော ပုဒ်တို့သည်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ - ဟေတု သမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတု ဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟ၀ဏ္ဏ-ကုန်၏(သော်လည်း သမ္ဗန်)

ဤကား 'သဟပဘတ္တိယာ ပန အယံပိ ဒုကော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ဟေတူစေဝ ဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာပိတိ' ဟူသောဋီကာနှင့် အညီတည်း၊ ဤကား အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ အလိုတော်ကို ဋီကာပြသည်၊ နောက်ကား ဋီကာ ဆရာ၏ အလိုကိုပင် ဋီကာဆရာ ပြသည်၊ ဋီကာနှစ်ချက်အထူး။

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ၏ အရကို အကျယ်ချဲ့လိုရကား 'ဋ္ဌာနံ ဂုတ္တံ ဟောတိ၊ယထေဝ ဟိ' စသည်မိန့်သော်။

ဤတွင် ရှေးဆရာတို့ လက်ထက်တော်မှာ မင်းထံပိုးရောက် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ဘူးလေကုန်၏၊ အချို့သောဆရာတို့ကား ပါဠိဟောင်း ဟူကုန်၏၊ အချို့သော ဆရာတို့ကား ပါဠိသစ်ဟူကုန်၏၊ ပါဠိသစ်ဟူသော ဆရာတို့ကား ဂဏ္ဌိပုဒ်, မဟာနိဿယ, မရသာရတို့ကို မှီကုန်သည်၊ ပါဠိဟောင်းဟူသောဆရာတို့ကား မရသာရဏ္ဍဒီပနီတို့ကိုမှီကုန်သည်၊ ထိုတွင် ပါဠိဟောင်း ဟူသော ဝါဒသည်သာလျှင် သင့်မြတ်သည်၊ မိန်ခြောင်း စသော ပုဗ္ဗာစရိယတို့၏ ဝိနိစ္ဆယ, တောင်ဘီလာအကျော်တို့၏ ဝါဒ ဖြစ်သည်။

သမ္ဗုဒ္ဓ ဒုက်တို့ကို ဘုရား မဟောကြောင်းကို ဆိုသည်ရှိသော် ကျယ်လွန်းအံ့ဗိုးသောကြောင့် မဆိုပြီ၊ အလိုရှိမူကား " ဇောတသုပန ပဋ္ဌသု ဒုကေသု "စသော ဋီကာကိုမှီ၍ ယူလေ။ ။ဟေတု ဂေါစ္ဆကေ ဂဏ္ဌိပဒဖွံ့။

သဟာပစ္စယေဒ္ဓ ပစ္စယကား သဟဇာတမျိုး, အနန္တရ မျိုး, အာ ရမ္မဏာမျိုး စသည်ကိုယူ၊ ပစ္စယတ္တ ပစ္စယဘာဝမတ္တဖြင့် ဖြစ်သည်ကား သမ္ပယုတ္တ၊ညီညွတ်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်ကား သံခတ- ဤကား အဘူး။

ဇောတသံကို ဥပ္ပါဒေ ဝါ ဌိတိယံဝါ၌ သမ္ဘန်စပ်မူ နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ်ဌီ ရှိရာကျရကား မသင့်၊ သမ္ဗန်ကြံ၊ နတ္ထိ၌ ဆိုက်။

ရူပါ-ရူပါယတနသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။

ရူပါယတနလွတ်ခဲ့ရကား "ရုပ္ပနလက္ခဏံဝါ"စသော ဒုတိယ ဝိဂ္ဂ ဟကို မိန့်သော်။

အဝိနိဗ္ဘောဂတ္တ ပရိစ္ဆေဒ ဥဒ္ဒေသဖြစ်ရကား ပါဠိတော်၌ရင်း, အဋ္ဌ ကထာ၌ရင်း ပစ္စယအသံခတာဟု ဗဟုဝစနန္တ ချသည်။

လုဇ္ဇန ပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန-ပျက်တတ် ဖြစ်တတ်သော အနက်အား ဖြင့်။

လောကုတ္တရာလည်း ဤအနက်ကြောင့် လောက မည်သင့်လျက် မမည်ရာ၌ " ဘဝန ဘာဝနဋ္ဌေန ဘာဝေါ" စသည်ကို အမှီပြု၍မှတ်၊ ကေနစိ ဝိညေယျဒုက်၌ လှည့်၍လှည့်၍ယူ၊ ယင်းသို့ ယူခဲ့သော် ဒုက ဗဟုတာ ဒေါသ မရောက်ခဲ့ပြီလော ဟူငြားအံ့၊ မရောက်၊ အဘယ့် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား .....တခုသောဝိညာဏဗ္ဗကိုသာ ကေနစိ ဝိညေ ယျ မဟူသောကြောင့်တည်း။ ။ဗူဠန္တရ ဒုကေ ဂဏ္ဌိပဒဖွံ့။

စက္ခုတောဝိ-စက္ခုဒွါရ ဝိထိမှရင်း (စက္ခုမှရင်း, သော် လည်းဟူ)။ပ။ မနတောဝိ-မနောဒွါရဝိထိမှရင်း။

တဒနုဝတ္တက, သုဒ္ဓ မနောဒွါရနှစ်ပါးကိုယူ၊ဆရာတို့ကား ဇောသိသ် ဟူကုန်၏၊ စက္ခုဒွါရ ဝိထိ စသည်တို့၌ ကုသိုလ် စသည်တို့သည် ဖြစ် ကြစေကာမူ အမာမှ ပြည်သည်ယိုစီးသကဲ့သို့ မကောင်းသောအားဖြင့်

[ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဖြစ်ရကား အကုသိုလ်ကိုသာ စီး၏ ဟူပါသည်၊ အာသဝသဒ္ဒါကား ဤ၀ိကပ်၌ ရုဋ္ဌိ။

ဝမ္မတော်-အားဖြင့်၊ ယာဝ ဂေါတြဘု-ဂေါတြဘု၊ ဝေါဒါန်, ပရိကမ်တိုင်အောင်။

ဂေါတြဘုစ ဝေါဒါနဥ္စ ပရိကမ္မဥ္စ ဂေါတြဘု ဟု ဧကသိသ်ပြု၊ ဤကား 'ဂေါတြဘု ဝစနေန ဂေါတြဘု ဝေါဒါန ဖလသမာပတ္တိ ပုရေ စာရိက ပရိကမ္မာနိ' ဟူသော ဋီကာကို ဧကသိသ်ပြုဟု ယူသော မဂ သာရတ္ထဒီပနီဆရာ အလို၊ 'ဝါ, ယာဝ'ဂေါတြဘု - ဂေါတြဘု တိုင် အောင်။

ဤသို့ သမ္ဗန်မှု ယခင်ဋီကာပါဠ်ကို ဥပလက္ခဏနည်း, ထို့နောင် 'ပဌမပုရေစာရိက မေဝ ဝါ ဂေါတြဘု အဝဓိ နိဒဿနဘာဝေန ဂဟိတံ'ဟူသော ဋီကာပါဌ်ကို နိဒဿန ကြံသည်၊ (အနုဆရာအလို)

ဂေါတြဘု ဝေါဒါန် ပရိကမ်ကိုမပြမိ သာသဝ၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြလင့် ရကား မဂ်, ဖိုလ်နောင် ဘဝင်တို့ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ယာဝ ဘဝင်္ဂံ ဟူလေသတည်း။

သာ ဝ္တိ-ဖြစ်ကတ်ကုန်၏။

ဆရာတို့ကား 'သွားတတ်ကုန်၏'ဟု ယောဇနာကုန်၏၊ ဤ၌'အာ သဒ္ဒါကား ''အာပါဠိလိပုတ္တာ ဝုဋ္ဌော ဒေဝေါ''စသည်၌ကဲ့သို့ အနဘိ ဝိဓိမဟုတ်၊ အာဘဝဂ္ဂါ ဘဝဂ္ဂတော ယာဝ ဘဝဂ္ဂတော စသည်၌ ကဲ့သို့ အဘိဝိဓိဟု ပြလိုရကား အနန္တာ ကရဏဝ္တော စသည် မိန့် သော်။

ဓိရပါရိဝါသိယဋ္ဌေန-ကြာမြင့်စွာထုံအပ်သော အနက်အား ဖြင့်။

နာဘေဟာသိတိအာဒိ၌ အာဒိဖြင့် ''ပုရိမာ ဘိက္ခဝေ ကောဋိ နပညာ ယတိ ဘာဝတဏှာယ''ကို သင်္ဂြိုဟ်၊ ဤသာဓကနှစ်ချက်ဖြင့် တဏှာဝ ဘာဝိဖြစ်သော ကာမာသဝ, ဒိဋ္ဌာသဝတို့ကိုလည်း ပြပါ၏။

အာယတံ-သော။ပ။ဒုက္ခံ သာဝ္တိ ပသာဝ္တိ-ပွားစေတတ် ကုန်၏၊(အဋ္ဌကထာအလို) သဝန္တိ ဖလန္တိ-သီးစေတတ်ကုန်၏၊

(မိန္တောင်းအလို)သဝန္တိ ပသဝန္တိ ဖလန္တိ-သီးစေတတ်ကုန်၏၊
“ဖလန္တီတိ ဝေါ ပသဝန္တီတိ ဝေဒသ တဗ္ဗဝရဏံ”ဟူသော
မရသာရတ္ထဒီပနီအလို။ ။အာသဝဂေါစ္ဆကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

ဝဋ္ဋသ္မိံ၏အရကား ဝဋ်သုံးပါးတည်း၊ ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်သည်ကို ဝဋ်၌ဖွဲ့၏ဟူပါသည်၊သံယောဇနီယကား အဋ္ဌကထာဆရာအလို တဒ္ဓိတ် ဏ်ကပစ္စည်း,က ကို ယ ပြု၊ဋီကာအလိုသော် အနီယပစ္စည်း။ ။ သံယောဇနဂေါစ္ဆကေ ဂဏ္ဌိပဒ်။

ဂန္ထေန္တိ ဃဋေန္တိ - စပ်တတ်ကုန်၏၊ (ဋီကာ အလိုသော်
‘ဂန္ထေန္တိ ဗန္ဓနံ ကရောန္တိ-ဖွဲ့သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏’ ပေး)

ဋီကာ,မရသာရတ္ထဒီပနီတို့၌ ဖွင့်ရိပ်အလိုသော် ဃဋေန္တီဟူသော ပါဌ်သည် နောက်ပါဌ်ဖြစ်ဟန်ရှိ၏၊ ဤတွင် ဆရာတို့ကား......ဒုတိယကွဲရာ ထနှင့်ဂန္တ ရှိလိုသည်ဟူကုန်၏၊ ငါတို့ကား...... သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ, ဓာတွတ္ထဟာဒီ, အဘိဓာန်ဋီကာ, သံပိုင်,နိရုတ္တိမဉ္ဇူ, မဏိမဉ္ဇူ စသည်တို့၌ ‘ကိုးကွယ်ရာဟူသော အဘ္ဘဝါစကပါဌ်ကို’ နာထ,နာဟော နှစ်ဓာတ်၌ ကြောင်းပြဆိုသကဲ့သို့ မဆိုရကား စဝဇ္ဈကွရာ ခွင့်ပင် သင့်လှတော့မည်ထင်သည်။ ။ဂန္ထဂေါစ္ဆကံ။

ဩဃနိယကား အဋ္ဌကထာအလိုသော် ဩဃဓာတ် အနီယပစ္စည်း၊ မရသာရတ္ထဒီပနီအလိုသော် ‘သရဘောဟိ မိဂေဟိ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ ပဗ္ဗတာရာဇိ သရဘနီယာ’ကဲ့သို့ နာမဓာတ် အနီယပစ္စည်း ကြံလို၏။ ။ ဩဃဂေါစ္ဆကံ။

ဝဋ္ဋသ္မိံ ယောဇေန္တီတိ ယောဂါ။

ဂန္ထနှင့် ယောဂ အထူးကား သံခြေကျင်းကဲ့သို့ ခြေသတ်ကြိုးဝန်းကဲ့သို့ဖွဲ့ခြင်းသည် ဂန္ထ, အစေးကဲ့သို့ဖွဲ့ခြင်းသည် သံယောဇဉ်မည်၏။ ယောဂဂေါစ္ဆကံ။

နိပုဗ္ဗော ဝရ အာဝရဏေ။ ။နီဝရဏဂေါစ္ဆကံ။

ပရာမာသတော-မှားသောအားဖြင့်၊ (နိစ္စအစရှိသောအား
ဖြင့်သော်လည်းဟူ)။ ။ပရာမာသဂေါစ္ဆကံ။

ကေတော ဝတ္တမာနာဝိဉ်၌ ဝိကား သမ္ဘာဝနာ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ကေတော အဝတ္တမာနာ ဟူလို။

(ပိဋကတ်တော်

စိတ္တသံသဋ္ဌသမုဋ္ဌာနာ စသည်၌ စိတ္တသဒ္ဒါကို အသီးအသီး ပြည့်သင့်ရကား 'စိတ္တသံသဋ္ဌာ စ တေ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ စာတိ' စသည်ဖြင့် ဆိုသည်။ ။ မဟာဋ္ဌာရဒုကေ ဂဏ္ဌိပုဒ်ဖွင့်။

ဘုသံအာဒိယန္တိ၌ ဘုသံကား ဥပဇ္ဈာအဖွင့်၊ အာဒိယန္တိ ဝယ် ကတ္တု၊ ကမ္မနှစ်ပါးဆက်ဆံရကား 'ဒဠှဂ္ဂါဟံ ဂဏှန္တီတိ အာဒါနာ' မိန့်သော်၊ ဝါ-ဘုသသဒ္ဒါသည် ဒဠှဟောဘည်း၊ အာ ပုဒ္ဒ ဒါဒေတ်သည် ဂဟဏ ဟောဘည်းဟုပြလိုရကား 'ဒဠှဂ္ဂါဟံ။ပ။ဂန္ထာ'မိန့်သော်။ ။ဥပါဒါန ဂေါစ္ဆကေ ဂဏ္ဌိပုဒ်။

သံကိလိဋ္ဌတိကေဟူသော်လည်း အားလုံးကို မယူလင့်၊ 'ကိလေ သေန္တီတိ ကိလေသာ' စသည်ကိုသာယူ။ ။ကိလေသာ ဂေါစ္ဆကေ ဂဏ္ဌိပုဒ်။

ကာမေ မစသော အာဓာရ၌ ဘုမ္မသဒ္ဒါကျသည်၊ ထို့ကြောင့် 'ကာမေ ကာမဘဝေ ကာမဘုံ၌'စသည်ပေး၊ ပရိယာပန္န အာဓေယျာ ဓေ၏ အာဓာရသည် လောကုတ္တရာ ခံ၍ လောကုတ္တရာလည်း ပရိယာပန္န မည်၏ ဟု ယူမည်စိုးရကား 'တေဘုမ္မက ဝဋ္ဋေ'မိန့်သော်။

လောကီတရား၏ပရိယာပန္နသည် လောက၏,ဝါ-၌ ပဏ္ဏတ္တိသိမ်ပြစ် ရကား လောကုတ္တရာဟူသော အာဓာရကို မကြံမရှာသင့်ဟုလိုသည်၊ ဤကား 'ပရိယာပန္နာ အာဓေယ္ယာဝစာ အကျုံးဝင်သည်တည်း' ဟုသမ္ဘန် သည်ကိုရည်သည်။

ဝါ,ပရိယာပန္နာ-ပရိစ္ဆေဒကဖြစ်သော တဏှာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သည်တည်း၊အာဓေယျဝါစာ-အကျုံးဝင်သည်တည်း။

ဤသို့နှစ်ထပ်သမ္ဗန်မှု''ပရိစ္ဆေဒကတဏှာယ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ အာပန္နာ ဂတာ ပရိယာပန္နာ''ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ အာဓေယ္ယဂဓာကို အဓိပ္ပါယ်ကြား၊ ဝဋ္ဋမူလကား တဏှာအဝိဇ္ဇာတည်း။

'ဝဋ္ဋတော-ဝဋ်မှ'၊ ဋီကာ၌ကား ဝဋ္ဋဓာရကတော ဟူ၏၊ ဋီကာ အလိုသော် 'ဝဋ်ဟူသော နှောင်အိမ်မှ'ပေး၊ နိယျာနိယာ ဟူလိုလျက် နအဖိတ် ဤကို ဣရသ, ယ ဂိုလည်း ကပြု၍ နိယျာနိကာ ရှိသည်၊ အနိယသဒ္ဒါကား များသောအားဖြင့် ကဗ္ဗားဟော ဟု ဋီကာဆရာ

ပြန်ပွားရေးမှ).

သို၏၊ ဆရာတို့ကား ဘာဝ ကမ္မေသု တဗ္ဗာနိယာဟုရကား များသော အားဖြင့် ကံဟော ဟုကုန်၏။

ဌေတောပဒ ရာဂါဒိဟဒ-တို့ဖြင့်၊ ရဏာနိ-ဝိတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ရဏာ-ကုန်၏။

ရဏ သဒ္ဒေ (ခါတ်နက်) ရာဂစသည်ဖြင့် နှိပ်စက် ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မငိုသော်လည်း ငိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ရကား ငိုသည်ချည်းမည်၏-ဟုလိုသတည်း။

ပဟာနေ ဝသေန ဧကသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဝိဋ္ဌနိဋ္ဌိတ ပဟာနေကဋ္ဌာ၊

ပဟာနေကဋ္ဌ၏ အစွမ်းဖြင့် သရဏောပဒ ဝိဂ္ဂဟကိုယူမှု ရာဂါဒိနှံ့ အာဒိဖြင့် ဒေါသ မောဟကိုသာယူ၊ သမ္ပယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့် ယူမှု ကိလေသာကိုးပါး ကြွင်းသောအကုသိုလ် စေတသိက်တို့ကိုယူ၊ ဋီကာ ဆရာကား အဋ္ဌကထာမှာပါ ရဏသဒ္ဒါ၏ ရေကာဝါစက, ရုဒ္ဒဝါ စက, ဒုက္ခာဒိဝါစကကိုလည်း ကြံတော်မူ၏။ ။ဝိဋ္ဌိဒုကေဂဏ္ဌိပဒ့။

ဝိဋ္ဌာဘာဂီ၏ ဝိဂ္ဂဟ နှစ်ချက်တွင် ရှေးကား ကိတန္တ သမာသ်၊ အရကား ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ်, နောက်ကား တဒ္ဓိတ်၊ အရကား လှယ်သော အားဖြင့် (ဂ)ချစုံရသည်၊ မနောမယိဒ္ဓိကား ကိုယ်မပါ နှလုံးသာ ဘန် ဆင်း သတည်း၊ ဣဒ္ဓိဝိဓကား ကိုယ်လျှင် ဖန်ဆင်းသတည်း၊ ရုပ္ပဖန် ဖန်ဆင်းသည်ကား ဣဒ္ဓိဝိဓ နိမ္မိတ၊ ဗုဒ္ဓကား မနောမယိဒ္ဓိ ဟုချ၍မှတ်။

ကတမေ ဓမ္မာ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တကာ ဓမ္မာ ဣမေ ဓမ္မာ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဟူသော နိဒ္ဒေသနှင့် ညီစေလိုရကား ဣ၊ပ။တာ မိန့်သော်။

"ပုနအနေ္တာဘုရဏဘာဝေန ဝိဒ္ဓံသေတုံ အသမတ္ထတာယ" ပဋိသိဓ် နှစ်ချက်မြစ်ရကား ပုနပ္ပုနံ အန္တောဘုရဏ ကျသည်၊ အချို့ သော သူတို့ကား အန္တောဘုရဏ ထင်မှား၍ ပါဌ်ကို ပြင်ဆင်ကုန်၏၊ မသင့်၊ ဗာလာ ပဏ္ဍိတာတို့၌ ဥပစာရ၊ နောက်ကား ဥပစာရကို တဒ္ဓိတ်နှင့် လှယ်သည်၊ ဝိဇ္ဇာသ ကား ဘာဝသမ္ပန်။

ကဏှာဘိဇာတိ ဟေတုတော-အပါယ်၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝါ- ဘုန်းနည်းခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော် ကြောင့်။

ဝိဋ္ဌက်တင်တော်

ကလျာဏဓိဇာတိတိ၊ အပါယာ ဝုဋ္ဌတိ၊ မနုဿေသုစ ဒေါဘဂ္ဂိယံ၊ (ဋီကာ၁)

အနိယပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်ရကား တပဋ္ဌိတိ တပနိယာ မိန့်သော်၊ဋီကာ ဆရာ့အကြိုက်၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ နာနံ့ဟူသည်ကို မြဲစေ လိုရကား သိရိဝဇ္ဇ ကော စသည်မိန့်သော်၊ဝစနမတ္တမေဝ၌ မတ္တံ့ဖြင့် ပဌာနမိတ်ကို စဉ်စေ၊ သိရိဝဇ္ဇကော စသည်ကား လိုရင်းမဟုတ်၊ ထိုကို ဥပမာမျှ၍ အလုံးစုံသော သဒ္ဒါကိုသာ လိုအပ်သည်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌'ဒါသာဒိသု သိရိဝဇ္ဇကာဒိ သဒ္ဒါဝိယ'စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သတည်း။

အဋ္ဌကထာ၌ ယထာရုတ ယူချေသော် သုံးခုစုံမှ သဒ္ဒါကုန်သည် စကားကျခဲ့၊ ယင်းသို့မဟုတ် တခုခုရတွင်ပင် ကုန်လျှင်းသတည်း၊ ဋီကာ၌ ဝစနတ္တအထူးကို ဆိုလေသေး၏၊ နာမကရဏဓွေနကား စတု ခန္ဓနိဗ္ဗာန်တည်း၊ နမနဋ္ဌေနကား စတုခန္ဓသာတည်း၊ နာမနဋ္ဌေနကား နိဗ္ဗာန်သာတည်း။

ပဋိရိတဋ္ဌေန - ရှက်အပ်သည်ကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပိတဋ္ဌေန- လန့်အပ်သည်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပဋိကူလ ဂါဟိမှိ - ဖေါက်ပြန်သော အယူရှိသော၊ ဝိပစ္စနိကသာတေ - ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သာယာခြင်းရှိထသော၊ အနာဒရေ-ပုဂ္ဂလ, ဓမ္မနှစ်ပါး၌ ရိုသေ ခြင်း မရှိထသော။

အပ္ပနံ ပါပုဏာနံ အပ္ပနာ၊အပ္ပ ပါပုဏနေ။

သုရတဘာဝေါ-ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်၊ ဝိရိယသီသေန ဝိရိယပါမောက္ခေန - ဝိရိယကို အမှူးပြု သဖြင့်၊သီလမေဝ-အဖန်တလဲလဲမှီဝဲအပ်သောသီလသည်သျှင်၊ (ဤတွင် များစွာသောစာတို့၌ 'သောရစ္စမေဝ' ရှိတတ်သည်၊ ဋီကာနှင့်မညီ၊အဋ္ဌကထာနှင့် ညီ၏။)

သီလဿ-လောကီလောကုတ္တရာသီလကို၊သမ္ပာဒနတော- ကြောင့်၊ သီလပရိပူရဏတော-အစိတ်သီလကို ပြည့်စေတတ် သော ကြောင့်၊ ယထာဒိဋ္ဌိဿ အနုစ္ဆဝိဒိဋ္ဌိဿ ကလျာဏ ဒိဋ္ဌိဿ-ကောင်းသောအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။

နောက်နောက်သည်ရှေးရှေး၏အဖွင့်၊တံ သမ္ပယုတ္တ၌ တံကား ဒိဋ္ဌိ ကိုဋ္ဌ၊ပစ္စေါနံ ပိဂိုသလည်းကောင်းတည်း။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ပဋ္ဌမကျော်သူမြတ်သည့် ရေးဦးအပ်သော မြင်သော အနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည့် မပြောင်းအောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန် ပြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော မွေ့သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ၌ ဒုကမာတိကာ၏ ဂဏ္ဌိပဒကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

မာတိကာ၏ သံဝဏ္ဏနာကိုအားထုတ်ပြီး၍ ပဒဘာဇနီ၏သံဝဏ္ဏနာ ကို အားထုတ်လိုရကား ဣဒါနိ စသည်မိန့်သော်။

ယထာ နိက္ခိတ္တာယ မာတိကာယကား ကရဏတ္ထ၌ တတိယာ၊ သတ္တမျတ္ထ၌ မကြိလင့်၊ ဒေသေတုံ၏ အရကား သောတုဇနတို့၏ဉာဏ် တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဓာတုကထာ ဋီကာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော မဓုသာရတ္ထ ဒီပနီစသည်တို့၌ “ ဒေသေတုံတိ သောတုနော ဉာဏံ ဥပ္ပါဒေတုံ ” စသည်ဖြင့် မိန့်သော်။

တုံပဒ္ဒည်းကား တဒတ္ထသမ္ပဒါန်၊ ဝတ္တိသဒ္ဒါအားဖြင့် တုမတ္ထသမ္ပဒါန် လည်း ဖြစ်ကောင်း၏ဟု ဓာတုကထာ ဋီကာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော မဓု သာရတ္ထဒီပနီ, ဟောနီသယ စသည်တို့၌ မိန့်၏၊ ကုသလာတိ၌ ဣတိ ကား အာဗျာ(မိဖ္လောင်း)ဆရာတို့ကား ‘ကုသလာတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ ပဒဘာဇနီယံ-ကို’ဟု ယောဇနာကုန်၏၊ထိုသို့ယောဇနာမှုဥပလက္ခဏ နည်းဟု မှတ်။

ယသ္မိံ သမယေ။ပ။ဟောတိတိ ဣမိနာ-ဖြင့်။

ဒေသနာ တုံ၌ ကရိယာ၊ဤ၌ ယသ္မိံ ။ပ။ဟောတိတိဟုသာမန်ဆိုလျှင်း မှုလည်း ဒသိတုံကို မြင်ရကား ကရိယာပုဒ်ဟု သိရ၏၊ အချို့သော ယခုအခါကာလ၌ ဖြစ်သော ဆရာတို့ကား အာကာရ ယောဇနာလေ ကုန်၏၊ မသင့်၊ ဒသိတံ ဒိပိတံ နှစ်ပုဒ်ကား ကရိယာ ရှိနေတည်း၊ ထိုတွင် ဒသိတံကား မုချ၊ဒိပိကံကား ဥပစာ။ တသ္မ ကာမာဝစရ ကုသလာသ ဟူ၍၊ နိဒ္ဒေသ၌စပ်။

တာ၀-ပုဒ်ကို ခွဲဝေသည်၏ ရှေးဦးစွာ။

(ပိဋကတ်တော်

ဝတ္ထုဗ္ဗန္တ ရော ပေက္ခလည်း ဟူကုန်၏၊ အပ္ပနာဟူသည်ကား ဆုံးစေသည်, နိဂုံးအုပ်သည်ဟူလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် အနုဋ္ဌ အပ္ပေတုံတိ နိဂမေတုံဟု မိန့်သတည်း၊ 'ယေဝါပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စ သမုပ္ပန္နာ အရူပိနော'ကို အဋ္ဌကထာဆရာကား အပ္ပနာ၌ သွင်း၏၊ ဋီကာ ဆရာကား ဓမ္မုဒ္ဒေသ၌ သွင်း၏၊ ထိုတွင် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်ကား ''ဖဿော ဟောတိ ဝေဒနာ ဟောတိ''စသည်ကဲ့သို့ 'ယေ ဝါ ပန အရူပိနော ဓမ္မာ အတ္ထိ ကေပိ ဟောန္တိ' ဟောတိ သဒ္ဒါနှင့် သမ္ဗန်ကိုပြု၍ မဟာအပ်။

ဣမေဓမ္မာ ကုသလာဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း ဥဒ္ဒိဋ္ဌဖြစ်သော တရားတို့ကိုသာလျှင် နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှါ မမိန့်အပ်၊ ဥဒ္ဒေသာဝသေသဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှါ မိန့်အပ်၏၊ ထို့ကြောင့် အပ္ပနာ၌ သွင်းအပ်၏၊ ထိုသို့ အပ္ပနာ၌ သွင်းအပ်သောကြောင့်လည်း နိဒ္ဒေသ၌ ယေဝါ ပန အရူပိနော ဓမ္မာဟူသော ပဒဘာဇနီကို မမိန့်အပ်၊ ထို အကြောင်းဖြင့်လည်း အပ္ပနာ၌ သွင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေအပ်၏။

အဘယ့်ကြောင့် ဒုတိယ ဟောတိ သဒ္ဒါနှင့် သမ္ဗန္ဓကို မပြုအပ်သနည်း,ပဒဘာဇနီကိုလည်း မမိန့်သနည်းဟူမူကား 'ဆန္ဒော ဟောတိ' စသည်ဖြင့် သရုပ်အားဖြင့် မပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အတ္ထိမျှသာ မိန့်၍ ဒုတိယဟောတိသဒ္ဒါနှင့် သမ္ဗန္ဓကို မပြုအပ်,နိဒ္ဒေသကိုလည်း မပြုအပ် ဟူလိုသတည်း၊ (အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတော်) အဘယ်ကို မြင်၍ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတော်ကို သိသနည်းဟူမူကား 'ယေဝါပန။ပ။ အရူပိနော ဓမ္မာတိ ဣဒံ ဖဿော ဟောတိတိ ဧဝမာဒိကံ ဝိယ နဝိသုံ ပေပိ ဟောန္တီတိ ဟောတိသဒ္ဒေန သမ္ဗန္ဓံ ကတွာ ဝုတ္တံ ဒိဋ္ဌာဝသေသေ စ ပန ဂဟေတွာ ဣမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အပ္ပေတုံ ဝုတ္တန္တိ အပ္ပနာယ အဝရောဓိတံ၊ ဧဝဉ္စ ကတွာ နိဒ္ဒေသေပိ တေသံ ပဒဘာဇနီယံ န ဝုတ္တံတိ၊ သရူပေန ပန အဒဿိတတ္တာ အတ္ထိတိ ဝတွာ ဒုတိယေန ဟောတိသဒ္ဒေန သမ္ဗန္ဓော နိဒ္ဒေသော စ န ကတော'ဟူသောအဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်ကိုပြသော ဋီကာပါဌ်ကို မြင်၍သိသတည်း။

ဋီကာဆရာ၏ အလိုတော်ကား ယေဝါပန တရားတို့ကို သင်္ခေပအားဖြင့် ဥဒ္ဒေသ၌ ဟောပြီးရကား နိဒ္ဒေသ၌လည်း သင်္ခေပအားဖြင့်

ဟောတော် မူပြန်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် ယေဝါပန ဓမ္မ၏ ဥဒ္ဒေသ၌ ဝင်ခြင်းသည် သင့်မြတ်၏၊နိဒ္ဒေသ၏အဆုံး၌ မိန့်အပ်သော ယေဝါပန ဓမ္မ၏လည်း နိဒ္ဒေသ၌ ဝင်ခြင်းသည် သင့်မြတ်၏ဟူလိုသတည်း။

အဘယ်ကိုမြင်၍ ဋီကာဆရာ၏အလိုတော်ကို သိသနည်းဟူမူကား 'သင်္ခေပေန ပန ဥဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ သင်္ခေပေနေဝ ယေဝါပန ဓမ္မာ နိဒ္ဒိဋ္ဌာတိ ဧတဿ ဓမ္မဿ ဥဒ္ဒေသေ အဝရောဓော ယုတ္တော၊ဓမ္မနိဒ္ဒေသေစ နိဒ္ဒေသာဝသာနေ ဝုတ္တဿာတိ'ဟူသော ဆရာ့အလိုတော်ကို ပြလိုသော ဋီကာပါဌ်ကို မြင်၍ သိသတည်း။

ပုစ္ဆာပဓါနဆန္ဒဖြင့် ပုစ္ဆာ၏အဖြစ်သည် ထင်ပြီးရကား ပုစ္ဆာဝိသေသကိုပြလိုသောဆရာသည် 'အယံ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာ'ကို မိန့်သော်။

> ကထေတုမိစ္ဆတီတိ ကထေတုံ၊ကာမေတီတိ ကာမော၊သော ဧဝ ကမျော၊ကထေတုံစ သော ကမျောစာတိ ကထေတုကမျော၊ ဆရာရစေ။ဝါ-ကထနံ ကထေတုံ၊ကမနံ ဣစ္ဆနံ ကာမံ၊တဒေဝ ကာမျံ၊ကထေတုံ ကာမျံ ယေနာတိ ကထေတုကာမျော၊ ၎င်းဆရာရစေ၊ဝါ-ကထေတုံ ကထနတ္ထံ ကာမျံ ယဿာတိ ကထေတုကာမျော၊ ၎င်းဆရာရစေ။ ဝါ-ကထေတုံ ကထနတ္ထံ ကာမျော ကထေတုကာမျော၊ ဆရာရစေ။ ကထေတုကာမျဿ ဘာဝေါ ကထေတုကမျတာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရစေ။ ပုစ္ဆနံ ပုစ္ဆတိ ဧတာယာတိ ပုစ္ဆာ၊ မေးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒါသော်လည်း ရစေ၊ ထိုဝစီဘေဒသဒ္ဒါကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သော်လည်း ရစေ။ ကထေတုကမျတာယ ပဝတ္တာ ပုစ္ဆာ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာ၊၎င်းရစေ၊ ဤကား မဏိမဉ္ဇူအလို။

ယောဇနာ၌ကား တာပဒ္ဒည်းကို သုတ္တကြံ၏၊ ပုစ္ဆာ စ နာမ ဝါဒါ ပဝတ္တံ ဝစနံ၊တဒုပ္ပါဒကော ဝါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ (မရသာရဇ္ဈဒီပနီ, အနု, မဏိမဉ္ဇူလည်းဆို၏၊)

သာမညမရှိသော် ဝိသေသဆိုကောင်းအံ့လောစုဒ်ရှိရကား မဟာနိဒ္ဒေသ၌လာသောပုစ္ဆာကိုပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပဉ္စဝိဓာ ဟိ ပုစ္ဆာ-စသည်တက်။

လက္ခဏံ-ကို၊အညာတံ-မသိနိုင်သည်၊ဟောတိ-၏၊ အဒိဋ္ဌံ-မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်သောညာဏ်ဖြင့် မမြင်နိုင်သည်၊အတုလိတံ-ချိန်သဘွယ်ဖြစ်သောပညာဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်၊အတီရိတံ-ဝိပံသပညာဖြင့် မစုံစမ်းနိုင်သည်၊(မကူး မြောက်နိုင်သည်သော်လည်းဟူ) အဝိဘူတံ-ညာဏ်အား ထင်ရှားမဖြစ်သည်၊ အဝိဘာဝိတံ-ညာဏ်ဖြင့်ထင်ရှားမပြုအပ်သည်၊ဟောတိ-၏၊(သမ္ဗန်)

အဒိဋ္ဌဇောတနာ - မသိမမြင်နိုင်သည်ကို ထွန်းပကြောင်း, သိကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ (တသမာသ်တည်းလည်း ဖြစ်ကောင်း၏) ပါ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာလည်း(သော်လည်း နာမသတ်ပေး။)

'အဒိဋ္ဌံ ဇောတိယတိ ဧတာယာတိ အဒိဋ္ဌဇောတနာ'ဟု ကရဏ သာဓ်ပြု၊ ကတ္တုသာဓ်,ဘာဝသာဓ်မပြုလင့်၊ အဘယ်ကို ထောက်၍ဆို သနည်းဟူမူကား 'အဒိဋ္ဌံ ဇောတိယတိ ဧတာယာတိ အဒိဋ္ဌဇောတနာ' ဟူသော ဋီကာပါဌ်၊ "အဒိဋ္ဌံ ဇောတိယတိ ဧတေန ဒိဋ္ဌံ သံသန္ဒတိ ဧတာယာတိ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ" "ဝိမတိံ ဆိန္ဒတိ ဧတာယာတိ ဝိမတိစ္ဆေဒနာတိ ဧတာသမ္ပိ သဒ္ဒတ္ထော နယတော ဒဿိတော"ဟူ၍ ကရဏသာဓ်သာလျှင် လာသောအနုပါဌ်၊ "ဇောတိယတိ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ ဧတာယာတိ ပုစ္ဆာ၊ ယ ဧတေန ကတ္တုဘာဝါဒိသာဓနံ နိဝတ္တေတိ"ဟူ သော မဓုသာရတ္ထဒီပနီပါဌ်တို့ကို ထောက်၍ဆိုသတည်း။

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား သဒ္ဒတ္ထသို့လည်း မရောက်,နာမသတ်သို့လည်း မရောက်မူ၍ 'အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မမြင် နိုင်၍ မေးသောပုစ္ဆာ'စသည်ဖြင့် ယောဇနာကုန်၏၊မသင့်။

ပုစ္ဆာအကျိုးကို ထုတ်လိုရကား ဓမ္မာကုသလာတိ ဟိ စသည်မိန့် သော်။ဝစနဒွန္ဒဖြင့် ကတမေကို စဉ်စေ။

ကိံ ကေန-အဘယ်သူသည်၊ ကတာ-ပြုအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံ ဝါ ကမ္မံ-ကိုမူလည်း၊ကရောန္တိ-နည်း၊(မိန့်ကြောင်း)ကိံ ဝါ-အဘယ်ကိုမူလည်း၊ ကတာ-ပြုအပ်ကုန်ပြီနည်း၊ ကိံ ဝါ-ကိုမူ လည်း၊ကရောန္တိ-ပြုကုန်ဆဲနည်း၊ (ဝါတို့ကျေးဇူးရှင်)

ကံ-အသို့၊ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတာ-နည်း၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ကံ ဝါ-သို့၊ ကန္တရာန္တိ-နည်း၊ (တပါးသော ဆရာတို့)

ကရဓာတ်, ဘူဓာတ်, အသဓာတ်သည် သဗ္ဗဓာတုကဟုရကား 'ကထာ ပုန္တိ တဗ္ဗာကံ-တဗ္ဗတို့သော၊ဝါ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ကရောန္တိ ကံ-ကရောန္တိ တို့သော၊' ဤကား နောတာကြော၊ အဘယ်ကို ထောက်၍ ကြံသနည်းဟူမူကား 'အဖြေမြင်လျှင်,အတင်သိက,မိဖ၏ကျွမ်းရိုးအနေ' ဟူသောစကားနှင့်အညီ 'ကတမတိ ဝစ္စ ပန တေသံ ပုဗ္ဗာဘာဝေါ ပညာသတိ'ဟူသောပါဠိကိုမြင်ရကား ကြံပစေသတည်း၊ ဟိ ယသ္မာ န သက္ကာ၊ တသ္မာ ပုန္နတိသို့ပြန်၊ တေနဝုတ္တံကား လဒ္ဓဂုဏ်၊ ပဘေဒ တော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ ဒိပေတွာ ကား မာတိကာကိုယူ၊ ပဘေဒဝန္တံ ဒေသနတ္တံကား နိဒ္ဒေသကိုယူ။

အဓိပ္ပါယ်ကား......မာတိကာ၌ ဝိသေသနရှိကုန်သော ဓမ္မတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ထိုဓမ္မတို့သည် ဝိသေသိတဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဓာန ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဓာနဖြစ်သောဓမ္မတို့သည်လည်း ပုန္တိတဗ္ဗ, ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗ ထိုက်ရကား ပုန္တိတဗ္ဗာကံဖြစ်ခြင်းငှါ ကတမ ဓမ္မာ မိန့်သော်။

ဝိသေသာနဖြစ်သော ပုန္တိဟဗ္ဗတို့ကိုပြခြင်းငှါ တဖန် ကုသလာ မိန့်သော်။

ဤသို့ ပဘေဒဝန္တကို ပြခြင်းငှာ ဝါ- နိဒ္ဒေသကို ပြခြင်းငှာ ဤပဒ နိက္ခေပကို ပြုလေသည်ဟူလို၊ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ဝိသဇ္ဇနာ၌ လည်း ဤနည်းယူ။

"ပဘေဒတော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ ဒိပေတွာ"ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြလိုရကား ကတမသ္မိံ စသည်မိန့်သော်၊ (ဒိပေတွာတိုင်အောင်ယူ)

"ဓမ္မာ ဟိ ယသ္မာ ဒေသေတဗ္ဗာ တေစ ဓမ္မာ အနေကပ္ပဘေဒါ၊ဟိ ယသ္မာ ဒေသေတဗ္ဗာ တသ္မာ"ဟု သမ္ဗန်၊ တသ္မာကို ဇဝံ ပဘေဒတော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ ဒိပေတွာ၌စပ်၊ ဟိသဒ္ဒါ ကာရဏတ္ထာ (အနု)အချို့ သော သူတို့ကား ဟိ ဝိတ္ထာရိယာမိ ဟု ဋီကာအလိုသော် ယောဇနာ လို၏ ဟု ဆိုကုန်၏၊ ဋီကာဆရာ့အလိုတော်ကို မသိရာလေ၊ အနုဋီကာ သည်လည်းမရှိ၊ ပိုင်, မိဓ္ဓောင်း စသည့် အာစရိယဝိနိစ္ဆယတို့၌လည်းမဆို၊ ထို့ကြောင့် မသင့်။

(ပိဋကတ်တော်

ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိတ္ထာရဏ္ဏကို အကြောင်းနှင့်တကွ ပြလို၍ ရကား ဓမ္မာဒေယဝ စသည် တပန်မိန့်သော်၊ အဘယ့်ကြောင့် ပဘေဒအားဖြင့် ဟောအပ်သနည်း စုဒ်ရှိရကား ပဘေဒတော ဟဲ စသည်မိန့်သော်။

ပဘေဒတော -အားဖြင့်၊ ဒေသနာ - ဟောခြင်းသည်၊ ဃန ဝိနိဗ္ဘောဂ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏာဝဟာ - တခဲနက်ကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ သိနိုင်သော ဉာဏ်,ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ကို ဆောင်သည်၊ (ဤအနက်ကား ဋီကာ, အနု, မဏိသာရမဉ္ဇူဒီပနီ, ယောဇနာ, မိန်းမွန်ခြင်းအလို)

ဝါ - တခဲနက်သော ဓမ္မတို့ကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်းနိုင်သော ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်ကိုဆောင်သည်၊ (ဤအနက်ကား ဂဏ္ဌိအလို) ဟိ ယသ္မာ ဟောတိ၊ တသ္မာဟု သမ္ဗန်။

ပဘေဒဝန္တ ဒေသနဉ္စကို ချဲ့လိုရကား ဃနဒါနိ စသည်မိန့်သော်။

ဤကား ဋီကာစသည်နှင့်အညီ ဖြစ်သော အသင့် ယုတ္တိရှိသော စကားတည်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား "ဖဝံ ပဘေဒတော ဒေသနံ ဒိပေတွာ ဃနဒါနိ စသည်ကို နိဂုံးဟု နှလုံးသွင်း၍ အတက် ဆိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့ကား မျက်စိအားနည်းသော ယောကျ်ားသည် မိမိစွဲလမ်းအပ်သော ကြိုး၏ အစအဆုံးကိုမသိနိုင်သကဲ့သို့ မိစ္ဆာဉာဏ် ဖြစ်လျှင်းလေသတည်း။

ထိုကို ယုတ္တိအားဖြင့် မြဲစေလိုရကား ပဘေဒဝန္တေသု ဟိ စသည် တက်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......နိဒ္ဒေသကိုပြအပ်သည်ရှိသော် ဥဒ္ဒေသဘည်းဟူသော မာတိကာကို ညွှန်ခြင်းသည် သင့်မြတ်သည်ဟူလို။

'အထဝါ ဥဒ္ဒေသော ဓမ္မပဋ္ဌာနော ပုစ္ဆာ သံသယိဘပဋ္ဌာနာ၊ န စ ဓမ္မသဘာဝေါ သံသယိတော၊ ကုသလာဒိဘေဒါ ပန သံသယိတော တိ နိဒ္ဒိတသံသယိကာသေနာယံ ပဒါနုက္ကမော ကတော'အဋ္ဌကထာမှ အသီးသော ဋီကာဆရာ၏ အလိုတော်၊ (အရာ မဟုတ်သောကြောင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မဆိုလိုက်ပြီ၊ ပညာဝဇ္ဇနအလို့ငှါသာ ပေဒ္ဓ ရေး တင်လိုက်တော့သည်)

ပြန့်ပွားရေးမှူ)

မဟာသမယောတိ မဟာသမူဟော၊ ပဝုဒ္ဓံ ဝနံ ပဝနံ၊ တသ္မိံ ပဝနသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေတိ အဓိပ္ပါယော၊ (ဝိနယဋီကာ)

ဥဂ္ဂဟမာနော တွင် မာနဟူသည် ထိုပရိဗိုဇ်၏ပကတိအမည်တည်း၊ ဗိုးစဉ်း (အနည်းငယ်) သော အဘတ်ကို သင်တတ်သောကြောင့် ဥဂ္ဂဟမာနတွင်သတည်း၊ ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ရကား သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တ ဟူလေသတည်း၊ ပေါက္ခရသာတိစသော ပုဏ္ဏားတကာတွန်း, အစေလက ပရိဗိုဇ်စသောသူတို့သည် မိမိတို့အယူကို ပြောဖြစ်သောကြောင့် သမယပ္ပဝါဒက ဟူလေသတည်း၊ တည်ပင်အစဉ်တို့ဖြင့် ရံရကား တိန္ဒုကာစိရ ဟူလေသတည်း။

တိန္ဒုကာနံ စီရေန ပန္တိယာ ပရိက္ခိတ္တော တိန္ဒုကာစီရော၊ အထ ဝါ တိန္ဒုကာနံ စီရံ ပန္တိ ယသ္မိံ သော တိန္ဒုကာစီရော၊ (ယောဇနာ)

ဧကသာလက အမည်ကား ရှေးဦးကာလ၌ တခုသောစရပ်သာ ရှိသည်ကို စွဲ၍ ခေါ်တွင်ရကား အာဒိလဒ္ဓတည်း၊ (သာရတ္ထဒီပနီ) ၌အလိုကား ''တခုသောစရပ်ရှိထသော'' ပေး။

ဧက သာလကောတိ ဧကောသာလရုက္ခော(ဝဇီရဗုဒ္ဓိ)၌အလိုကား 'တခုသော အင်ကြင်းပင်ရှိထသော' ပေး၊ ကုန်ကာဘိပ် ဝေနန္တိ၊ (ဝဇီရဗုဒ္ဓိ)

ပသေနဒီ မင်းကြီး၏ မိဖုရား မလ္လိကာ၏ ဥယျာဉ် ဖြစ်ရကား မလ္လိကာယ အာရာမေ ဟူသတည်း။

ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ-၌၊ ယော အဘိဇ္ဈာစ-သည့်ရှင်း၊ သမ္ပရာယိကော-သော၊ ယော အဘိဇ္ဈာစ-သည်ရှင်း၊ အတ္ထိ-၏၊ အတ္ထာဘိ သမယာ-အကျိုးနှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်၊ ဓီရော-ကို၊ ပဏ္ဍိတော တိ - ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ - ၏၊(ဆရာ့အနက်) ဝါ, အတ္ထာဘိ သမယာ - ကြောင့်၊ နရော - ကို၊ ဓီရောတိစ-ရှင်း၊ ပဏ္ဍိတော တိစ-ရှင်း၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဝဇီရ ဗုဒ္ဓိအလို) အတ္ထာဘိ သမယော-သော၊ ဓီရော-ကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊(ရွှေဥမင် ဆရာတော်ကား ဤသို့ သမ္ဗန်တော်မူသည်)

သာရတ္ထဒီပနီ၌ 'အညာဘိသမယာ ယထာ ဂုဏ္ဌ ဉာဏ်ယုတ္တ သံခါတ ဟိတ ပဒုလာဘာ'ဟု မိန့်သည်ကိုရင်း, ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ 'အတ္တာဘိသမယာတိ အတ္တနောဟိတ ပဋိလာဘာ'ဟု မိန့်သည်ကိုရင်း, မူလဋီကာ၌ ''အတ္တာဘိ သမယာတိ ဟိတ ပဋိလာဘာ'' ဟု မိန့်သည့်ကိုရင်း, မိခင့်ကြောင်း၌ ဟိတ် သမ္ဗန်သည်ကိုရင်း ထောက်၍ သဝ်ဟေ်တာ် လျော့သည့် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏ နောက်သားတို့ မေးမှားသည့်သော်လည်း ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု သိသင့်၏။

သမ္မာ – ကောင်းစွာ၊ မာနာဘိသမယာ-မာန်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။

သမ္မာသဒ္ဒါသည် အောက်မဂ်တို့ကို စဉ်စေသည်၊ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ၌ 'သမ္မာတိ မာနဿ အဂ္ဂမဂ္ဂဉာဏေန သမုစ္ဆေဒပဟာနံ ဝုတ္တံ'မိန့်သတည်း၊ ဒုက္ခသစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသောသူကိုနိုင်စက်တတ်ရကားမိဋ္ဌနဟူသည်။

မိဋ္ဌနမေ အတ္တော မိဋ္ဌနဒွေ၊ ဉတ္တကာရဿ ဋကာရံ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ ဒွိ သေသသုဒ္ဓိ။

အကြောင်းအရာတို့သည် ကပ်၍ပြုပြင်အပ်ရကား သင်္ခတမည်ဖြစ်၏၊

သမစ္စဥပစ္စယေဟိ ကတော သင်္ခတော၊ သင်္ခါတပနံ ပရိဒဟာနံ သင်္ခါရေပါ၊ သင်္ခါရေပါဒ ဝေ အတ္တော သင်္ခါတပဋ္ဌော၊ ဝိပရိဏာမော ဇရာယ မရဏေနစာတိ ဒွိဓာ ပရိဏာမေတဗ္ဗတာ အဘိသမေတဗ္ဗော ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗောတိ အဘိသမယော။ (မိဋ္ဌနမှ စသည်ရစေ)

ဂါထာတွင် ခဏသည် အဗျာကတ တချို့၌ မရှိကောင်းရကား ဋီကာ၌ 'ဣဓခဏတိ ဝစနံ အကုသလေသု အဗျာကတေသုစ ကေသုဗိ ခဏဿ အသမ္ဘဝတော' ဟု မိန့်သတည်း၊ ထိုဂါထာကို ချဲ့လိုရကား ယသ္မိံ စသည်မိန့်သော်။

ပဥ္စယာနံသာမဂ္ဂီ၌ ပစ္စယာနံ၏အရကား စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, အာလောက, မနသိကာရ၊ သောတပသာဒ-သဒ္ဒါရုံ, ဝိဝရ, မနသိကာရ, စသည်ကို ယူ။

ပစ္စုပ္ပန္နံ ဇော အရူပဇော,ဝိကလိင်္ဂေါ အသညီဇော၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တိရစ္ဆာနော,ပေတော နေရယိကော ဝိစ။

ဟူသောအဋ္ဌက္ခဏကိုငဲ့၍ တရကိုလျှင် နဝမဟူသတည်း။

စက်လေးပါးတွင် အတ္တသမ္မာပဏိဓိနှင့် ကင်းသော ကုသိုလ်မည်သည် မရှိ၊ 'တံ တံ ဥပါဒါယ'ဟူသောဂါထာကား ကာလနှင့်သမ္ပဟကို ဆောင်သကည်း၊ 'ဗုဒ္ဓကာလော ရူပကာလော'စသည်ကား ဂါထာကို ဖွင့်သည်၊ဗိဇ အကျိုးချသည်ကို ဝမ္မဘူသည်ကား အဋ္ဌကလာပ်ကိုရည်သည်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ဓမ္မပဒိပါဒိုဒါ အဋ္ဌကလာပ ဧမွ သန္တာယာဟ'မိန့်သတည်း။

သိဒ္ဓတော်ဒိယ ဂယှမာနော ကာလော ကာလသဒ္ဒယော၊(ဝိဂ္ဂဟ) ကာလသမ္ပဟေပိ ဥတွကား ဝိညေယျောသို့ သမ္ဗန်။

ဉာတရော-သော ဟေတုဘိ ဧသ ဧသော သမယော-ကို၊
ဧတ္တ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ - ၌အရာ၌၊ ဝါ, ဧတ္တ ဧတသ္မိံ
ဂါထာဗန္ဓေ-၌၊ဝါ,ဧတ္တ ဧတသ္မိံ သမယ သဒ္ဒတ္တ နိဒ္ဒေသေ-
၌၊ ပစ္စယော-ကိုသာလျှင် (ဝိညေယျော၌စပ်)

ဧဖြင့် ဟေတု ဟေတု, သာဓာရဏ ဟေတုကို စဉ်စေ၊ ဉာတရောကား ဟေတုဘိ ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေသနံ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ''ဉာတရော ပန ဟေတုဘိ ဧသ သမယော ပစ္စယောဝ ဝိညေယျော'' ဟူ၍၎င်း, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၌ 'ဉာတရောပိ တဗ္ဗိသေသနံ' ဟူ၍၎င်း, ''ဉာတရောပိ ပဒံ ဟေတုပဒဿ ဝိသေသနံ''ဟူ၍၎င်း မိန့်သတည်း။

ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား ဤသံဝဏ္ဏနာများကို နှုလုံးမသွင်းမူ၍ ပါဠိသသဘည့်၍ သမ္ဗန်ကုန်၏၊ ဉာတရသဒ္ဒေါ နာမဝါစကော (ယောဇနာ)ဒီဘွဟ်။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗာကား ယောဇနာ၊ထိုကို ချဲ့လိုရကား ကထံ စသည်တက်။

ငါးပါးသော အတ္တကို ယူသည်ကို မခံနိုင်ရကား ကသ္မာ စသည်ဖြင့် စောဒနာသည်၊ အာဘော်ကား သဒ္ဒါတရသည် အနက်တရသာ ဟော ကောင်းသည်တကား ဟူလို၊ ဝါ-အကျိုးမရှိသော် တရသာဆိုကောင်း သည်တကား ဟူလို၊ဝုတ္တံ ဒိပေဘ်၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြလိုရကား 'တေန ဧကကာရဏဝါဒေါ ပဋိသေဓိတော ဟောတိ' မိန့်သော်။

ဧကေ ကာရဏဝါဒေါ ပကတိ ကာရဏဝါဒေါ-ပြေတ့လျှင် အကြောင်း ဟူသော ဝါဒကို၊ ဧကေ ကာရဏ ဝါဒေါ ဣဿရ ကာရဏဝါဒေါ-ဖြပ္ပလျှင် အကြောင်းဟူသော ဝါဒကို။

ဧကေ ကာရဏဝါဒေါတိ ပကတိ ကာရဏ ဝါဒေါ၊ ဣဿရ ကာရဏ ဝါဒေါ ဝါ၊ (ဋီကာ)

ဤဋီကာပါဌ်၌ ဣဿရကိုသာ ဆိုသည်ကား ဥပလက္ခဏာ နည်းတည်း၊ ပဇာပတိ ကာရဏ, ပုရိသ ကာရဏ, ကာလကာရဏ, ဘာဝ ကာရဏ စသော ဝါဒတို့ကိုလည်း ဤ၌သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏၊ ဧကော ကတ္တာ နာမ နတ္ထိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဗြဟ္မာစသော တစုံတယောက်မျှ ပြုတတ်သောသူ မရှိ-ဟူလို။

ထိုကို ယုတ္တိအားဖြင့် ချဲ့လို၍ သဘာဝေန ဟိ စသည်တက်။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... စက္ခုရူပ စသော အကြောင်း, ဟေတု အာရမ္မဏ စသော အကြောင်းရှိငြားလျက် ဗြဟ္မာ, စန္ဒ, ပရမိဿာ စသော အကြောင်း, ပဇာပတိ, ပုရိသ ကာလ စသော အကြောင်းတပါးကို ငဲ့ခြင်းသည် မသင့်ပြီဟူလိုသတည်း။

ဧကော ကတ္တာနာမ နတ္ထိ၏ အကျိုးကို ပြလိုရကား 'ဖဿ' စသည် တက်။

တတ္ထ သိယာ၌ 'တတ္ထ ဝစနေ ကဿစိ ပရိဒေဝနာ သိယာ' (သာရတ္ထဒီပနီ)ငါတို့ဆရာကျေးဇူးရှင်ကား ကဿစိ စောဒနာ သိယာ ဟူ၏၊ အချို့သောသူတို့ကား 'တတ္ထဝစနေ ဘေဒကော သိယာ' ဟူ၏၊ မသင့်နတည်း။

မိမိစကားကို ယုတ္တိအားဖြင့် ပြစေလိုရကား 'ကိံ ကာရဏာ' စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား.....အပိုင်တခုတခုကပင် အကြောင်းမဖြစ်၏ရှင့်၊ အများပေါင်းသော် အသို့မူ၍ အကြောင်းဖြစ်အံ့နည်းဟူလိုသော်။

စောဒကဆရာသည်ပင် မိမိစောဒနာကို 'ဝစနံ သတ္တံ မနောအညံ' ကဲ့သို့ သူတပါးတို့အား ထင်လိမ့်မည့်ပိုးရကား နဟိ ကေဝလံ အနေ့ စသည်ဖြင့် လောကူပမာဆောင်သော်။

ဟိ သစ္စံ-၏၊ ဝါ ဟိ ယုတ္တံ-၏၊ အန္ဓသတေ-သူကန်းတချ
တွင်၊(ပါဠိသေသ)

အနုအလိုကား'ဥဿီသဂေ ပံ ငုတ္တာန ရုဒံ ဝေနမြေဒံ'၌ ပံသဒ္ဒါ၏ သာမညာ, ကမ္မညာ နှစ်ပါးကို သိအပ်သကဲ့သို့ ဤ'သတံ ပဿတိ' ဟူ သောပါဠိ၌လည်း အန္ဓသတံကို နိဒ္ဒါရဏညွှန် ပဌမာ, နေဘက်ကိုင်မှု ကတ္တုညွှန် ပဌမာဟု သိအပ်၏။

ဧကသ္မိံ အန္ဓေ-ဘယောက်တယောက်သောသူကန်းသည်။

သဒ္ဒါမျှကိုထောက်မှု အားမရှိဘဲ,အနက်ကိုထောက်မှု ဝိဘတ္တာ၊ ဋီကာ အနုစသည်တို့၌ အားမရှိဘဲဟူသည်ကား သဒ္ဒါမျှကိုရည်သည်။

ဒဋ္ဌုံ-ငှါ၊ အသက္ကောန္တာ-သော်၊ အန္ဓသတံ-ရာသည်၊ နှ
ပဿတိ-မမြင်၊ ဝါ, နဟိ ပဿတိ-မမြင်သည်သာလျှင်ကတည်း၊
ဣတိ ဧဝံ ပရိဟာရော သိယာ၊ ဝါ စောဒနာ သိယာ။

အဓိပ္ပါယ်ကား... သူကန်းတယောက်တယောက်မျှ မမြင်သည်ရှိ သော် ပေါင်းပြားသော်လည်း မမြင်တော့သည်သာဖြစ်သကဲ့သို့ဟူလို၊ (အမှာကံ ခန္တိ)ယခုကာလ၌ဖြစ်သောအမျိုးသောသူတို့ကား အနေက ဟေတုတော၏ အရကို အကြောင်းဟူသမျှကိုနှလုံးသွင်း၍ စောဒက ဆရာ စောဒနာသည်ဟုယူ၍ စောဒကဆရာအလိုကို ပြသောအားဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဆိုကုန်၏၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ဥပမာကား.....လေးလုံးလေးလုံး စသော ပတ္တမြားကို ကောက် ယူလိုသော မျက်စိ အားနည်းသော ယောကျ်ားအား အလုံး၏အဖြစ်ဖြင့် တူသော ကျောက်စရစ်စသည်ကို ကောက်မိသကဲ့သို့ ထင်မိသည်။

'နှ ဟိ ဧကသ္မိံ အန္ဓေ'စသည်ကိုလည်း ပရိဟာရဆရာ၏စကားဟု ယူ၍ 'ဣတိ ရုဒံ ဝစနံ-သည်၊နယုတ္တံ-သည်၊နော ဟောတိ ယုတ္တံဝေ'ဟု သမ္ဗန်၏၊ ဤသို့ စောဒက, ပရိဟာရ ဆရာတို့၏ စကားအစအဆုံးကို မသိရာ၌ ဥပမာကား မျက်စိအားနည်းသော ယောကျ်ားသည် မိမိ ဆွဲကိုင်အပ်သော ကြိုး၏အစအဆုံးကို မသိသကဲ့သို့ ထင်မိသည်။

နော နယုတ္တံကား ပရိဟာရပါဌ်၊ထိုကို ချဲ့သောအားဖြင့် 'အသာမဂ္ဂိ ယံ အပေတု၊ ပ။ ပဏ္ဍိတော'ဟူသော စောဒကဆရာ၏ စောဒနာကို ဖြေလိုရကား သာဓာရဏဖလ နိဒ္ဒါဒကဒွန္ဒ စသည်မိန့်၊နုစ ဧကသ္မိံ

(ဗိဋကတ်တော်

အနေ္တ စသော အန္တုပမာကို ပြလိုရကား 'နခ အန္တာနံ' စသည်မိန့်။ ဤ၌ အသင့်ကိုပြလိုရကား စက္ခာဒီနံ စသည်မိန့်။

စက္ခာဒီနံ ပန-တို့၏ကား၊(ဖဿ၌စပ်) (အချို့ကား ပေတဘာဝေါ၌ စပ်၏၊မသင့်)တံ ဖဿ-သည်၊ (သာဓေရဏဖဿံ ဟု သမ္ဗန်) (အချို့ကား ဒဿနံဟု ငွဲ၏၊ မသင့်၊ အသာမင့်ယံကား အပေဘုနံ၌ အာခါရ အချို့ကား လက္ခဏဟူ၏)သာမဂ္ဂိယံ-၌၊ ပေတဘာဝေါ-သည်၊ သိဒ္ဓေါ-ပြီ၊ (အနုပမာ စသည်ကို မရှာသင့်ပြီဟူလို)

ဤအရာ၌ ဆရာတို့သည် ဘာဝေါ သိဒ္ဓေါကို ဘာဝေါအသိဒ္ဓေါ ပုဒ်ဖြတ်လိုသည်ဟူကုန်၏၊ ထိုသူဆချက်သည် ''အသာ။လ။သိဒ္ဓေါတိ နာယံ အဘူတာ သာဒေဘာဗ္ဗာ''ကို အမှတ်မှားသည်ဖြစ်ရာ၏။

ထိုသို့ ပြီးသည်ကို ထင်စွာပြလိုရကား သွာယံ စသည်မိန့်သော်။

လောကဿ-၏၊(ပစ္စက္ခ၌စပ်) လောကဿာ-၌၊ (သိဒ္ဓေါ၌ စပ်) ဉာတိတဿာ ယဉ္ဇိဓဂ္ဂါနံ နယုဉ္ဇံ၊ (ပဲဒွေးသသ ထည့်၍ သမ္ဗန်)။

အဋ္ဌပဒ် အက္ခရာကောင်၌ ခတောပ်လည်း ရှိ၏၊ထိုတွင် အက္ခရာကောပ် ရှိမူ လူပြိန်းသိလွယ်၏၊ပဲဒွေးတော်နှင့်လည်း ညီ၏၊ခကောပ်ရှိမူ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိဘို့အား သဒ္ဒတ္ထ,အဓိပ္ပါယတ္ထသင့် လေစွ၊ဆရာတို့ မနှစ်သက်လှုန်း။

ခဏသာမဂ္ဂီ-ခဏတို့၏ အဖိတ်ကို၊ ဝါ-ခဏအဖိဝင်ကို၊ ဝိနာ-၍။

သာမဂ္ဂိကား အာယတ ပေဘာ ဟု အနုသင်၌ ဆို၏၊ ကာဏာ က္ခန္တ ပေါ ပမာဒိတ်၌ အာဒိဖြင့် ဝါဠုဒ်နူပမာ,သူပိဒ်နူပမာ စသည်ကိုယူ။

အနုဋ္ဌာနေန-မဖြစ်စေသဖြင့်၊ မိန့်ခြင်း၌ကား 'မထစေ သဖြင့်'ဟူ၏။

တဿ ပုဂ္ဂိုသည်ဟူသည်ကား ဆင်းရဲစွာ တင်အပ်သော လေး ရှိသော,ဒဋ္ဌနေမည်သော ပိုလ်နှစ်ထောင်နိုင်သော လေးလည်း ရှိထ သော, ဆရာ၏အထံ၌ ဆယ်နှစ် တဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင် သင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော လေးသမားတယောက်သည် ပစ်အပ်သော မြားကို

မြေသို့မကျမီ ဖမ်းဆီးနိုင်သော ယောက်ျားကိုယူ၊ ဤ ယောက်ျားကား ဘုရားလောင်းမှတပါးမရှိ၊ ဘုရားလောင်းကား ဇဝန ဟံသဇာတ်၌ ဤသို့ လျင်မြန်ခြင်းကို ပြဘူး၏ ဟု အနုဋ္ဌ ဆိုသည်၊ သုတ်၌ရင်း, မရ သာရတ္ထ ဒီပနီ၌ရင်း အဘူတပရိကပ္ပေါပမာ ၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သည် ဟူ၏။

ဧဝံ ယထာဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဧတေသု သမယေသု-တို့တွင်၊ ကာလသင်္ခါတော-ကာလအနက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သမယော သည်(စိတ္တ: ပရိန္ဒိန္နဖြစ်သော သမယသည် သော်လည်း ဝိသေသ ပေး) ပရိစ္ဆေဒက ဝိစ္ဆေန-ဖြင့် (ပါဠိသေသ ထည့်) ဧဝံ-သို့၊ အပဟံ-သည်၊ ပရိတ္တော-နည်းသည်၊ အမှိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ (ပါဠိသေသချည်း)ကုသလ စိတ္တ ပဝတ္တိကာလဿ-ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော ကာလဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏၊ အတိပရိတ္တတံ-ကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ ဝါ, ကာလသင်္ခါတော-သော၊ သမယော-သည်၊ပရိတ္တော-သည်၊အမှိယထာ-သို့၊ဧဝံ တထာ-တူ၊သဗ္ဗော-သော၊ စိတ္တ ပဝတ္တိကာလော-သည်၊ပရိတ္တော-သည်၊အမှိ-၏၊ ဣတိ-သို့ (ပါဠိသေသ) ကုသလ စိတ္တ ပဝတ္တိ ကာလဿ-ခပ်သိမ်းသောကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောကာလ၏၊ အတိပရိတ္တတံ-ကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ (ဤဝါကျကား အတ္ထဒီပနာတည်း) ဝါ-ကာလသင်္ခါ ကာလဥ္စ သင်္ခါတော-ကာလ အနက်ရှိသည် ဟု ဆိုအပ်သော (ကာလဥ္စဟု ဆိုအပ်သော) သမယော သမယသဒ္ဒေါ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထဿ ဘူတဿ-သော၊ ကုသလစိတ္တ ပဝတ္တိ ကာလဿ-၏၊အတိ ပရိတ္တတံ-ကို၊ဒီပေတိ-၏၊ဝါ,ကာလသင်္ခါ တော-သော၊ သမယော သမယသဒ္ဒေါ-သည်၊ မမ-၏၊ အတ္ထ သင်္ခါတော-သော၊ ကာလော-သည်၊ ပရိတ္တော ယထာ-သို့၊ ဧဝံ တထာ-တူ၊သဗ္ဗော-သော၊ ကုသလစိတ္တပဝတ္တိကာလော-သည်၊ပရိတ္တော-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ကုသလစိတ္တ ပဝတ္တိ ကာလဿ-၏၊အတိ ပရိတ္တတံ-ကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ (ဤနှစ် ဝါကျ ကား သဒ္ဒဒီပနာ)

ဤကား ဋီကာ, အနု, မရသာရတ္ထဒီပနီ, မိနှောင်း စသည်နှင့်အညီ ယောဇနာသည်၊ဆရာတို့ကားယထာရုတပါဠိရှိတိုင်း ယောဇနာတော်

(ပိဋကတ်တော်

မှုကြသည်၊ ထိုသို့ ယောဇနာသော်လည်း ဤအနက်အတိုင်းသာ ဝိသေသတ္ထ, အဓိပ္ပါယတ္ထ တို့ကို သိရမည်။

ဝေဝံ-သို့၊ ဒိဋ္ဌေပဒေ နု-သော၊ အဝေနန သမဝေယန-သော၊ ဝါ-သည်၊ ဝေကဿေဝ-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မွေသ-၏၊ ဥပ္ပတ္တိ-ကို၊ ပဋိသေဓိတာ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ရွှေငွေ စသည်ဖြင့်ပြီးသော လက်ကောက်,လက်စွပ်အကျိုးတို့သည် ဖျက်သည်ရှိသော် ရွှေ ငွေစသော အကြောင်းတို့သည် ပျက်ကုန် ချုပ်ကုန်သည် ထင်ရှိသော်လည်း ထင်ရှား ရှိကုန်၏၊ မပျက် မချုပ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် အကြောင်းတရားဟူသမျှသည် အကျိုးမှ ဆိတ်၏ ဟူသော ပကတိဝါဒီတို့၏ ဝါဒ၌ ပဓာနဖြစ်သော တခုသော အကျိုးတရား၏ဖြစ်ခြင်းကို မြစ်တော်မူသကဲ့သို့လည်းကောင်း,အလွန်သိမ်မွေ့ မြဘ်သောကြောင့် အဏုမည်သောအကြောင်း ခုနစ်ခု တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော ဒွိအဏုကမည်သော အကျိုးတခုသည် အဏုနှစ်ခု ဟူသောအကြောင်းမှ မဆိတ်၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊များစွာသော ချည် တည်းဟူသော အကြောင်း သမဝါယကို စွဲ၍ အသိပညာ သဒ္ဒါ ဖြစ်သော ပဋ ဟူသောအကျိုးတခုသည် များစွာသော ချည်တည်းဟူ သောအကြောင်းမှ မဆိတ်၊ ချည်တည်းဟူသော အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ဒိုးခြင်းကွဲဘို့၏ အပေါင်း တည်းဟူသော သမဝါယကို စွဲ၍ ပညာ သဒ္ဒါဖြစ်သော ဃဋဟူသောအကျိုးတခုသည် ဒိုးခြမ်းတည်း ဟူသောအကြောင်းမှ မဆိတ်၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျိုးတရား ဟူသမျှသည် အကြောင်းမှ မဆိတ်ဟူသော ဒွိအဏုက ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝါဒ၌ ဒွိအဏုက တည်းဟူသော ပဟေတုသမဝေတ ဖြစ်သော တခုသောတရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို မြစ်တော် မူသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤသို့ ပြအပ်သော သမူဟဟုဆိုအပ်သော သမယသဒ္ဒါဖြင့် တခုသောတရား၏သာလျှင် ဖြစ်ခြင်းကို မြစ်တော်မူ၏ဟူလို။

'ပကတိဝါဒိနံ မဟာတောဝိယ အဏုဝါဒိနံ အဏုကဿ ဝိယစ ဧကဿေဝ' ဟူသော ပါဌ်၊ ပကတိဝါဒိနံ ဝါဒေ ပဓာနဿ ဖလဘူတဿ မဟာတော ဖလဿ ဧကဿ ဓမ္မဿ ဥပတ္တိ ပဋိသေဓိတာ၊ အဏုဝါဒိနံ ဝါဒေ ဒွိအဏုကဿ ဧကဿ ဓမ္မဿ ဥပတ္တိ ပဋိသေဓိတာ ဝိယစာတိ အတ္ထော' ဟူသော မရသာရတ္ထ ဒီပနီ ပါဌ်နှင့် ညီ

အောင် ယူမည့် ခဲစွ၊ ခဲရပ် ဖြစ်၍ အစွမ်းအလျောက် မကျဉ်း မကျယ် အဓိပ္ပါယ်ဆိုလိုက်သည်၊ဟုတ်မှုယူကုန်ရာ၏။

ပညာရှိတို့ကား သူ၏ဝါဒ၌ အပြစ်သည် ထင်သော်သာ စွန့်ကုန်ရာ၏၊ပညာမဲ့တို့ကား နက်နဲသိမ်မွေ့စွာ ဉာဏ်ဖြင့်မဆင်ခြင်မူ၍ မပြည့်သော ရေအိုးကဲ့သို့ ဂရုဟာဝါဒ စသည်တို့ကို ပြုကုန်သည်၊ ဤထက်အကျယ်ကိုကား သမ္မောဂဏ္ဌိပဗ္ဗသို့ရောက်မှ ဆိုပေအံ့။

သမဝါယဖြစ်သော သမယဖြင့် ပစ္စယသာမဂ္ဂီကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြအပ်ပြီ၊ဤ၌ ပစ္စယဝိသေသကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြလိုရကား ဟေတုသင်္ခါတော စသည်မိန့်သော။

> ပရာယတ္တံ ပုတ္တိတံ-ပြဓာန်းသော အကြောင်းနှင့် စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။

ပရကား ပဓာနဟော၊ဆရာတို့ကား အညအနက်ဟူ၍သမ္ဗန်ကုန်၏၊ သဒ္ဒါမှုကား မပျက်၊ အဓိပ္ပါယ်ရှေ့နောက် မညီသကဲ့သို့ ထင်မိသည်၊ အဓိကရဏဝသေနတ္ထ ဘုမ္မံ၌-

> ဧတ္ထ တေသွံ ကာလသမူဟသမယေ-ကို၊ဂဟိတေ-ယူအပ်သည်ရှိသော်၊အဓိကရဏဝသေန-အာဓာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ဘုမ္မံ-သည်၊ဟောတိ-၏။

ဤသို့ 'ဧတ္ထာတိ ကာလသမူဟ သင်္ခါတေ သမယေ ဂဟိတေတိ အဓိပ္ပါ'ဟူသော ဋီကာပါဌ်၊ 'ဂဟိတေတိ ဧတေန ဘာဝလက္ခဏံ ဒဿိတံ'ဟူသော မဓုသာရတ္ထဒီပနီပါဌ်နှင့် အညီ ပါဌ်သေသ ထည့်စွာ သမ္ဗန်။

အချို့သောသူတို့ကား အာဓေယသာ ပေးကုန်၏၊ ဋီကာစသည်နှင့် မညီညွတ်သောကြောင့် သင့်မည် မထင်မိ၊ ကာလကို ပညတ်မျှဖြစ်လျက် အာဓာရဟူသည်ကား လောကဝေါဟာရ ဝတ္တိစ္ဆာတည်း၊ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာဝသေနတ္ထ ဘုမ္မံ၌ ရှေးနည်းကိုမှီ၍သမ္ဗန်။

ဤပါဌ်၏သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော ဋီကာ၌ 'သတ္တာဝိဟာရဘာဝတော' ဟု အချို့စာရှိ၏၊ 'သတာ ဝိဟာရဘာဝတော'ဟု အချို့ဋီကာရှိ၏၊ ထိုတွင် ရှေ့သည့် မဓုသာရတ္ထဒီပနီစသည်နှင့်ညီညွတ်၏၊နောက်သည် မိန္တောင်းစသော အာစရိယဝိနိစ္ဆယတို့နှင့်ညီညွတ်၏၊ သဘောကား

[ငြင့်ကတ်တော်

မခဲလွှန်း၊ ထို့ကြောင့် ပါဌ်နှင့်နယှန်မျှကိုသာ ဉာဏဝနုနေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရင်း,သတိသမ္ပဇ္ဇာဖြစ်စေခြင်းငှါရင်း မှာလိုက်တော့သည်။

တတြ-တသ္မိံ ကာမာဝစရန္တိပဒေ(၌)၊ဥဒါန်တော ဥဒ္ဒေသတော သဒ်ပတော-အကျဉ်းအားဖြင့်။

ဤ၌ ဥဒါန်တောကို ဥဒ္ဒေသတောဖွင့်သည့်ကား ပိတိသမုဋ္ဌိတ ဖြစ်သော ဥဒါန်းစကား, ဂါထာဗန္ဓတို့ကို စဉ်းစသည်၊ ဥဒ္ဒေသတောကို သဒ်ပတော ဖွင့်သည်ကား ပါဠိပရိယာယ်စဉ်စေသည်၊ ထို့ကြောင့် 'ဥဒါန်တောတိ ဥဒ္ဒေသတော သဒ်ပတော'ဟူသော ဋီကာကို 'ဥဒ္ဒေသတောတိ ဧတေန ဥဒါနသဒ္ဒေသ ပိတိသမုဋ္ဌာ ဝစနဘ္ဘူ ဂါထာဗန္ဓ ဥ အတ္ထံ နိဝတ္တေတိ၊ သဒ်ပတောတိ ဧတေန ဥဒ္ဒေသ သဒ္ဒေသ ပါဠိပရိ ယာယံ နိဝတ္တေတိ'ဟု မခုသာရတ္ထဒီပနီ၌ မိန့်သည်။

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား 'အဖွင့်အားဖြင့်' ဟု ပေးကုန်၏၊ မသင့် အနေတည်း၊ အချို့သော သူတို့ကား 'အကျဉ်း အားဖြင့်'ဟု ပေးကုန်၏၊ဤအနက်ကား ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့အားသာ သင့် ပေ၏၊ ဉာဏ်နည်းသောသူတို့ကား အဘိဂန္တိရ ဖြစ်ပေခဲ့။

အတ္ထတော-သရုပ်အားဖြင့်။

ဆန္ဒရာဂေါ တေဘုမ္မကာ ဝဋ္ဋဖြင့် ကိလေသာကာမ,ဝတ္ထုကာမဟူ သမျှ ကုန်စေသတည်း။

ကာမေတီတိ ကာမော၊(ကိလေသာ ကာမချည်းမည်သော ကာမရာဂ, ကာမတဏှာ, ရူပတဏှာ, အရူပတဏှာ, နိရောဓ တဏှာ ရစေ) ကာမိယတီတိ ကာမော၊ (ကာမနိယ အခိုက်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာ ကာမနှင့်တကွ တေဘုမ္မကာ ရစေ)

ဧ၌ ကိလေသာ ကာမ, ဝတ္ထုကာမ ကုန်လျှင်း မူလည်း ဤ၌ ဗလဝ ဗဟုလဖြစ်သော ကိလေသာ ကာမ, ပဉ္စကာမဂုဏ်ဖြစ်သော ဝတ္ထု ကာမကိုသာ လိုအပ်ရကား ''ယသ္မိံပန ပဒေသေ ဒုဝိဓော ပေသော'' စသည် မိန့်သော်။

ဤသို့ ယူမှသာသျှင် သသတ္ထာဝစရောဝိယ စသော ဥပမာနှင့် ညီအံ့သည်၊ ပဝတ္တိဘာသေနကား အာရမ္မဏ ဝသေနကို စဉ်စေသည်။

တေသံ သသင်္ခါရပုရိသာနံ-ထိုလက်နက်နှင့်တကွသော ယောကျ်ားတို့သည် (တို့ဖြင့်)ပဒေသသဿ-၏ (ဘာဝယုဂ်ထည့်သည်) အဘိ လက္ခိတတ္တာ-မှတ်အပ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဤသို့သမ္ဗန်)

ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား သဒ္ဒါသဘောကို နှလုံးမသွင်းမူ၍''တေသံ-ထိုလက်နက်နှင့်တကွသောယောကျ်ားတို့၏၊ အဘိလက္ခိတတ္တာ-ကြောင့်'ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊မသင့်နေတည်း၊ဥပမေယျဖြစ်သော ''တေသံ အဘိလက္ခိတတ္တာ' ၌လည်း 'တေသံ ကာမာနံ-တို့သည်(တို့ဖြင့် သော်လည်းဟူ၊ ဘာဝယုဂ်လည်း ရှေးနည်းထည့်) ဤ၌ကာမေဟူရကား တဿဟူအပ်လျက် သရုပ်ကိုငဲ့၍ တေသံ ဟူသည်တည်း၊ ဤ၌လည်း အချို့သော သူတို့သည် တေသံကို ကာမာဝစရစိတ္တာနံဟု စွဲ၍၊ မသင့်နေရင်းတည်း။

ကာမာဝစရ ဟူသော ပုဒ်၏ ဥတ္တရပဒလောပကို ပြလိုရကား သွာယံ စသည်မိန့်သော်၊ ဝစနတ္ထတနည်းကို ပြလိုရကား 'အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဝါ။ပ။ကာမာဝစရံ'မိန့်သော်။

ဤဝစနတ္ထ၌ သာမန်တဗ္ဗာကိုရရကား ဝိသေသနကိုရစေလိုသော ဆရာသည် 'ကာမဘဝေ့သ'စသည်မိန့်သော်၊ ဝိဂ္ဂြိုဟ်တနည်း ပြပြန်လိုရကား'အပိစ'စသည်မိန့်သော်၊ဆရာတို့ကား'ဝိဂ္ဂြိုဟ်စစ်ကိုပြလိုရကား' စသည်ဖြင့် တက်၏၊ ဤ၌ ကာမာဝစရံ လိုလျက် အာကို အရဿပြု၍ 'ကာမာဝစရံ'ဟု ရှိလေသည်။

'ပဉ္စသင်္ဂ'-ကို၊အဝစာရေတိ-ကျင်လည်စေတတ်၏၊'ဤသို့ ပဟေတုကတ္တား ထင်အောင်ပေး၊သလနာဒိဟိ၌ အာဒိဖြင့် စလနစသည်ကိုယူ။

ယခင်ဝစနတ္ထမှတပါး ဓာဘကပရိယာယ်စသည်ဖြင့် ပြလိုရကား အပိစ စသည်မိန့်သော်၊ အာရောဂျဒ္ဒေနကား ဓာတကပရိယာယ်၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေနကား သုတ္တပရိယာယ်၊ကောသလ္လ သမ္ဘူတဋ္ဌေန ကား အဘိဓမ္မာပရိယာယ်။

ကောသလ္လ ဘူတဋ္ဌေန-ပညာကြောင့် ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်၊ (ဆရာတို့အနက်) ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန-ပညာနှင့် တကွဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်၊(ငါတို့အနက်)ဤကား 'ကောသလ္လေန သဟဘာဝတိတိ ကောသလ္လဘူတော'ဟူသော ဝစနတ္ထကို လျှောက်သဖြင့်ရင်း, သဟ

(ဝိဋ္ဌကတ်ဆွဲာ်

ဓာတ်ကိုသာရည်၍ စောဒနာထုတ်အပ်သော 'ဉဏသမ္ပယုတ္တံ တာဝ ဇဝံ ဟောတု'စသောပါဠိကို ထောက်သဖြင့်ရင်း, သဟဓာတ်ကိုသာ ရည်၍မိန့်သော 'ကောသလ္လသမ္ဘူတ'ဟူသော ဋီကာပါဠိကို ထောက်သဖြင့်ရင်း ပေးသည်၊ (နောတ္တောဘာ)

ဤအဋ္ဌကထာ၌ပင် 'ကောသလ္လတော သမ္ဘူတတ္တာ'ဟု ဟိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့် မိန့်သည်မဟုတ်တုံလော ဟူငြားအံ့၊ ဤ၌လည်း ဟိတ်ဟု မထင်ဓိ၊ တောပစ္စည်းသည် ဟိတ်၌သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အကယ်၍ ဟိတ်ဖြစ်ငြားအံ့၊ ပကတျာပ,အနန္တရ ရစသည်လည်း ဟိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ခံရာခဲ့၊ ထိုသို့ ခံခဲ့ကလည်း သဟဓာတ်ကိုသာ ရည်သော ယခင် စောဒနာသည် မဖြစ်ရာပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း သဟတ္ထ၌ တော ပစ္စည်းသက်ရာ၏ဟု ထင်မိသည်၊ သင့်လျှင် ယူကုန်ရာ၏၊ မသင့်လျှင် စွန့်ကုန်ရာ၏။

ရုဠှီသဒ္ဒေန-ဉဏသမ္ပယုတ်၌တင်အပ်သောသဒ္ဒါဖြင့်၊ဝါ-ဉဏဝိပ္ပယုတ်၌ တင်အပ်သောသဒ္ဒါဖြင့်။

ဤတွင် ပဌမ တတိယဖြစ်သော ဥပစာရရုဠှီအနက်ကား......အဋ္ဌကထာအလိုတော်၊ ဒုတိယအနက်ကား ဋီကာဆရာ့အလိုတော်၊ ဋီကာစရိယဝါဒ အားဖြင့် ပသိဒ္ဓရုဠှီတည်း၊ ပဌမ အနက်ကား သနိဋ္ဌ, တတိယအနက်ကား အနုမတရုဠှီ,ဒုတိယအနက်ကား ပသိဒ္ဓရုဠှီ။

အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ-အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုးကိုပေး ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ဝါ-အပြစ်မရှိခြင်းလက္ခဏာ, ကောင်းကျိုး ကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

အနဝဇ္ဇ သုခ ဝိပါကမှ တပါး ကုသိုလ်မည်သည် မရှိသျက် ပြား သကဲ့သို့ ဆိုကောင်းအံ့လောဟူငြားအံ့၊ ဝိညာဘဏ္ဍအားဖြင့် 'ပုရေ ဘတ်ံ ပဋိအာသိ ပရေဘဏ္ဍေ တေရပိ'ကဲ့သို့ လက္ခိတဗ္ဗလက္ခဏာအား ဖြင့် ကြံအပ်သောကြောင့်ဆိုသင့်ပါ၏၊ အပြစ်မရှိ၊ မရသာရက္ခ ဒိပနီ ဆရာကား 'သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ'ကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒူပစာဟူလို သည်ကို နှစ်သက်တော်မူ၏။

ထိုနှစ်ပုဒ်တို့တွင် အနဝဇ္ဇမျှသာဆိုက လိုအပ်သောအကျိုးပြီးသျက် သုခဝိပါကကို ဆိုကောင်းအံ့လောဟူငြားအံ့၊ 'ပုနစ ပရံ ဘဒ္ဒေ ကေ

ဒါနံ့တွယ်ရိုယံ ကုသလေသု မေမ္မသု’ စသည်၌ကဲ့သို့ ဝဇ္ဇမှ ကင်းခြင်း ကြောင့် အဗျာကတလည်း လှည်းပါးခဲ့ရကား သုခဝိပါကမိန့်သော်။

ဝါ-သုခဝိပါကမျက်သာ ဆိုကုန်သော် အနဝဇ္ဇကို အတယ့်ကြောင့် ဆိုသနည်းဟူမူကား အနဝဇ္ဇဖြင့် မိမိ၏ ပဝတ္တိသုခကို ပြသည်၊ သုခ ဝိပါကဖြင့် ဝိပါကသုခကိုပြသည်၊ ဝါ-ရှေးဖြင့် အတ္တဝိသုဒ္ဓိကို ပြသည်၊ နောက်ဖြင့် ဝိပါကဝိသုဒ္ဓိကိုပြသည်၊ ဝါ-ရှေးဖြင့် အကုသိုလ်ကို နစ်စေ သည် နောက်ဖြင့် အဗျာကတကို နစ်စေသည်။

ရှေးနည်းမှ အထူးပြလိုရကား သာဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာဝါ စသည်မိန့်၊ နှစ်ဒိကပ်၌ပင် လက္ခဏာကား သာမညသဘာည်း၊ ရသကား ရှေးနှ င်း၌,နောက်၌ သဒ္ဒတ္ထိုပြနူပြဋ္ဌာန်ကား ရှေး၌ ဥပဋ္ဌာနာကာရ,နောက် ၌ ဖလပဒဋ္ဌာန်၌ အထူးမရှိ၊ဤကား နောတကျော။

ဆရာတို့ကား ရှေးနည်း, နောက်နည်း အထူးမရှိဟု နှလုံးသွင်း၍ နှင်နက်စီချည်း ပေး၏၊သင့်မည်မထင်ပေ၊ အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝ၌ ဝေ ဖြင့် သုခဝိပါကကို ကန့်၊ သုခဝိပါက၌ သုခကား ဣဋ္ဌပရိယာယ်ဟု အနု၌ဆို၏။

> သဘာဝေါ ကက္ခဋ္ဌာဒိ ဖုသနာဒိကော အသာဓာရဏော၊ သာမညံ သာခါရဏော အနိစ္စာဒိသဘာဝေါ၊ ဥပဋ္ဌာနာကာ ရောတိ ဂဟေတဗ္ဗာဘာဝေန ဉာဏဿ ဥပဋ္ဌာနာကာရောဖလံ ပနာ အတ္တနော ကာရဏံ ပဋိစ္စ တပ္ပစ္စယ်မိဗ္ဗာဘာဝေန ပဋိမုခံဝါ ဥပဋ္ဌာတီတိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ (ဋီကာ)
>
> အာရမ္မဏံ စိန္တေတီတိ စိတ္တံ။ (ဝိုဂြိုဟ်)

သညာ, ပညာတို့၏ ကိစ္စထက်ထူးသော အာရမ္မဏာ ဂဟဏကို ပြလိုရကား ‘အာရမ္မဏံ ဝိဇာနာတီတိ အဋ္ဌော’ မိန့်သော်။ (ဤကား ဋီကာအလို)ဝါ-ဝိဇ္ဇာသည် ဥပနမိဇ္ဇာ, ဝိဇာနနမိဇ္ဇာ, ပဇာနနမိဇ္ဇာ အားဖြင့် သုံးပါးပြားရကား ဝိဇာနနမိဇ္ဇာကို ပြလိုသော ဆရာသည် ‘ဝိဇာနာတီတိ အဋ္ဌော’မိန့်သော်၊ ဝါ-အာရုံကို ယူခြင်းသည် ဥပနန, ဝိဇာနန,ပဇာနနဟူ၍ သုံးပါးပြားရကား ဝိဇာနနကို ပြလိုသောဆရာ သည် ‘အာရမ္မဏံ ဝိဇာနာတီတိ အဋ္ဌော’မိန့်သော်။ (ဤကား မဏိ မဉ္ဇူအလို)

(ဗိဋ္ဌကတ်တော်

စိတ္တသဒ္ဒါ၏ ဝိဇာနာတိ ဟူသော အနက်ကိုသာ သိအပ်သလော စုဒ်ရှိရကား ယသ္မာဝါ စသည်မိန့်သော်။

ရှေးကထွက်သော်, ကမ္မသာဝ်နှစ်ပါးတွင် အာဝဇ္ဇန်းစွဲး, ဝိထိစည် တုံစဉ်အားဖြင့် အန္တိမဇာနဟု ဆိုအပ်သောအဆုံးဇော, လောကုတ္တရာ ဇောတို့သည် မပါဝင်ခဲ့ရကား အလုံးစုံကို သိမ်းကြုံးသောအားဖြင့် 'အပိစ' စသည်မိန့်သော်။(ဋီကာ)

လောကုတ္တရာကို တုံစဉ်အားဖြင့် အန္တိမဇဝန ဟူသည့်တည်း၊ အချို့သောသူတို့ကား ဟသိတုပ္ပါဒ်ကို ဤဝိဂ္ဂဟ၌ သွင်းကုန်၏၊ထိုသို့ မဟုတ် ပဋ္ဌမဝိဂ္ဂဟ၌ ဝင်လေပြီ၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ဟသိတုပ္ပါဒေါ ပန အညဇဝနဂတိကော'ဟု မိန့်သတည်း။

'ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံ'ဖြင့် မိမိတို့၏သဘောအားဖြင့် ဘူမိ,ဇာတိ,သမ္ပယောဂ စသည်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်ကိုယူ။

စိတ္တကရဏတာယ - ပန်းချီစသော ဆန်းကြယ်ခြင်းကို ပြု တတ်သောကြောင့်၊စိတ္တံ-မည်၏။

ဤအနက်ကား 'လောကသ္မိံဟိ' မှသည့် 'စရဏံ နာမ စိတ္တံ ယေဝ စိတ္တတာ'တိုင်အောင်သော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်လျော်စေသည်၊ စိတ္တ၏ အရလည်း သဝိညတ္တိကဖြစ်သော စိတ်သုံးဆယ့်နှစ်ခုကိုသာရသည်။

ဝါ,စိတ္တကရဏတာယ - ဂတိ စသော ဆန်းကြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောကြောင့်၊စိတ္တံ-မည်၏။

ဤအနက်ကား 'ဟထာ စ ယဒေတံ ဒေဝမနုဿ နိရယ တိရစ္ဆာန ဘေဒါသု ဂတီသု'စသော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့် လျော်စေသည်၊ စိတ္တ၏ အရလည်း သာသဝဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိုသာ ရသည်၊ ဤနှစ်ဝါကျ၌ ''ရူပဘာဝေါ ရုပ်''စသည်၌ကဲ့သို့ ဥတ္တရပဒ လောပဟု မှတ်အပ်၏၊အထက် '' ဣမာယ ကရဏ စိတ္တတာယ ''ဟူသော ပါဌ်၌ လည်း ရှေ့နောက်ပြန်၍ထားသည်ဟု မှတ်အပ်၏။

ဝါ, စိတ္တကရဏတာယ-ပြုအပ်သော ပန်းချီစသည်၏ ဆန်းကြယ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ဤသို့ပေးမှု 'ရမာယ အဂ္ဂိ ဉယတိ' စသည်၌ကဲ့သို့ ဉပကပ်ဝိတ် ဟု မှတ်အပ်၏ 'ကရဏ စိတ္တတာယ'ဟူလိုလျက် ရှေ့နောက်ပြန်သော

အားဖြင့် 'စိတ္တကရဏတာယ' ထားသည် ဟူ၍လည်း မှတ်သင့်၏၊ ဤ အကြောင်းကို သိလိုမှုကား မဏိမဉ္ဇူကြည့်၊ အချို့ကား ''အမှုအရာ ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်''ဟု ပေးကုန်၏။

စိတ္တာနံ ဝိဝိတြာနံ-ဆန်းကြယ်ခြင်းတို့၏၊ အချို့ကား ''ဆန်းကြယ် သော ဗိတ်တို့၏''ဟုကုန်၏၊မသင့်၊ဤ၌ ဗိတ္တကား ဗိညာဏ်ကို မဟော၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'စိတ္တာနံ ပနာတိ ဝိဗိတြာနံဟိ အတ္ထော'ဟူ၍ရင်း, မရသာရဏ္ဍဒီပနီ၌ 'ဝိဗိတြာနံ န ဝိညာဏံ' ဟူ၍ရင်း မိန့်သတည်း။

စရဏံနာမ-စရဏမည်သော၊ စိတ္တံ-ပန်းချီသည်၊(ဆရာတို့ အနက်)ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား၊'စရဏံနာမ-ပြပုံအမည်ရှိသော၊ စိတ္တံ-သည်' ဟု ပေးတော်မူ၍ သွားလေရာရာဆောင်အပ်သော အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပြပုံမည်သော ပန်းချီကို ဆိုလို သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

''စရဏံ နာမ ဂဟေတွာ စရိတဗ္ဗစိတ္တပဋော''ဟူသော ဋီကာနှင့် ညီးပစ္စ,သင့်မြတ်ပေစ္စ။

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား မိန္တောင်းစသော အာစရိယ ဝိနိစ္ဆယကိုရင်း, ဋီကာ, ဂဏ္ဌိ, ယောဇနာ စသော သံဝဏ္ဏ နာ အစောင်စောင်ကိုသော်ရင်း မမျှော်ထောက်မူ၍ ကျမ်းကို ဖွပ်စွဲဘိ သကဲ့သို့ ဟုတ်ဟုဘ်ပြောပြော-

တသ္မိံပိ-ထိုပန်းချီ၌လည်း၊ စရဏံ-ကျင်လည် တတ်သော၊ စိတ္တံ-သည်၊ အတိဗိတ္တမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏ မသင့်နေတည်း။

ရူပါနိ ဗိမ္ဗာနိ-အရုပ်တို့ကို၊လေခါဂဟဏ-အရေးငင်ခြင်း၊ (သားခြင်း သော်လည်းဟူ၊) ရဉ္ဇန-ဆိုးခြင်း၊ ဥဇ္ဇောတန-ပွတ် ခြင်း၊ ဝဏ္ဏနာဒိ-လုံးခြင်း စသော(ရွဲလုံးငယ်စသောသော်လည်း ဟူ၊ ပုဒ်နက်ကြားလိုက်သည်)

ဝိဗိတ္တံ-ဆန်းကြယ်သော၊ သိပ္ပဇာတံ-အတတ်သည်။

ဝေါဟာရာဒိ၌ အာဒိကား နောက်၌ လာလတ္တံ့ လိင်စသည်ကို ကြမ္မာပြုလျက် 'တံပိ ဝိဗ္ဗကတမေဝ'ဟူသည်ကား စိတ္တပဗ္ဗာနကို ရည်

(ပိဋကတ်စာတော်

သည်၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'ဝိတ္တကတမေဝါတိ ဝိတ္တသ မူလကာရကတံ သန္တာယ'ဟု မိန့်သည်။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား '' ကာယကမ္မာဒိဘေဒံ ''စသည် မိန့်၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို ရည်၍ ကမ္မနာနတ္တ ဟူသည်၊ လိင် နာနတ္တ၌ လိင် ဟူသည်ကား သဏ္ဌာန်တည်း။

ဥစ္စ နီစတာ-ကုလ ဘောဂ ဣဿရိယ စသည်တို့ဖြင့် မြင့်သော အဖြစ်, နိမ့်သော အဖြစ်သည်ရင်း (ဟီနပဏီတ လည်း ဤနည်း ပေး) သုဂတ ဒုဂ္ဂတတာ-ကြွယ်ဝသော အဖြစ်, ဆင်းရဲသော အဖြစ်သည် ၎င်း၊ ဝါ ဥစ္စနီစ၌ ကုလ, ဟီန ပဏီတ၌ ဣဿရိယ,သုဂတ ဒုဂ္ဂတ၌ ဘောဂ အစဉ်အတိုင်းဟာပ်။

ကမ္မတောစ-ကြောင့်ရင်း၊ လိင်္ဂတောစ-ကြောင့်ရင်း၊ ဤသို့ ပဒိတ် အဆက်ဆက်ယူမှု လိင်္ဂသညာကို တပ္ပရိယ်ကြံ၍ 'လိင်္ဂသညာ-လိင် သညာတို့သည်၊ (သာမန်) လိင်ကြောင့် ဖြစ်သော သညာတို့သည်၊ (ဝိသေသ)' ဤသို့ပေးနာနာပဒိတ်ကြံမှု ကမ္မတောနှင့်လိင်,လိင်္ဂတော နှင့် သညာကို အစဉ်အတိုင်းဟာပ်၊ ဤပဋမဂါထာဖြင့် အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကာလနှစ်ပါး၌ ဆန်းကြယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဝိတ်ကိုပြသည်။

> ကမ္မုနာ-ကြောင့်၊ လောကော-သတ္တလောကသည်၊ ဝတ္တတိ-၏၊ကမ္မုနာ-ကြောင့်၊ပဇာ-သည်၊ဝတ္တတိ-၏။

နောက်ပါဒသည် ရှေးပါဒ၏အဖွင့်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'လောကော တိ ပဇာတတ္ထာ ပဇာတိ ပုရိမပါဒဿ ဝိဝရဏံ ပစ္ဆိမပါဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော' ဟု မိန့်သတည်း၊ထိုကို မမြော်ထောက်မူ၍ အချို့ကား ရှေးဖြင့်သင်္ခါရ လောက,နောက်ဖြင့် သတ္တလောကကို ပြသည်ဟူ၏။

> ယာယတော-သော၊ရထဿ-ကို၊ အာဏိ-နပန်းစွန်းသည်၊ (စက်ဖွဲ့သည်သော်လည်းဟူ)နိဗန္ဓနံဣဝ-ကဲ့သို့၊ သတ္တာ-တို့ကို၊ ကမ္မနိဗန္ဓနာ-ကံလျှင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။
>
> ယထာ ရထဿ အာဏိ နိဗန္ဓနံ၊ဧဝံ သတ္တလောက ရထဿ ကမ္မနိ ဗန္ဓနန္တိ ဥပမာသံသန္ဒနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။(ဋီကာ)

ပြန်ဖွားရေးမှ)

ယထာ ရထစက္ကံ အရာဒိနာ အင်္ဂပရိဝါရေန ဓိနော (?) ဂစ္ဆတော ရထဿ ဥပနိဗန္ဓနံ နပဂ္ဂိယာတိ၊ ဧဝံ သံသာရေ ကမ္မနိဗန္ဓာ သတ္တာ ပရိဝတ္တန္တိ။ (ဂဏ္ဌိ)

ဓာနိ-ရှုံးခြင်း၊ဝဓ-ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဗန္ဓ-နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ မာတာဝါ သတ္တာ-တို့သည်၊ဝါ,သတ္တာ-ကုန်သော၊မာတာဝါ-တို့သည်။

မာတာဝါကို သတ္တာဖွင့်သည်၊ထိုဖြင့် စောရ ဇေရုဏာအဖြူကိုစဉ်စေသည်၊သိလက္ခန်အဋ္ဌကထာကိုထောက်၍ နေတော်ကြာ။ မာတာဝတည်း ရှိမှ အာလုပ်တည်း၊ သုဘသုတ်ကို ရည်သည်ဟု မှတ်၊ ဆရာတို့လည်း မာတာဝါမလို,မာတာဝဟု အာလုပ်ကို လိုသည်ဟူ၏၊သင့် မသင့်ကိုကြံ။

ကမ္မဒါယာဒါ-ကံ၏အမွေခံဖြစ်ကုန်၏၊ ကမ္မယောနိ-ကံသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။

ငိုကာ၌ ယောနိကို နိမိတ္တံဖွင့်သည်၊အချို့ကား ဟီနပဏီတတာယ၌ မန္တိမ ကျေသည်ဟူ၏၊ဤကျမ်း၌ပင် အင်္ဂစတ္တာလီသ ဂေါတ္တစသည်ကို ဆိုလတ္တံ့သောကြောင့် သင့်မည် မထင်မိ။

အနုံ ဘုတွာ ပဂတသဉ္ဂါတံ – ခံစားပြီး၍ ကင်းသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ကုသလာ ကုသလံ-သည်၊ဘုတွာ ပဂတုပ္ပန္နံနာမ-မည်၏။

အနိပ္ပါယ်ကား-တခုသောဝတ္ထု၌ပင် အကုသိုလ်သည် ရဇ္ဇနစသည့်ဖြင့်,ကုသိုလ်သည် အရဇ္ဇန အလောဘစသည်ဖြင့် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားတတ်ရကား ဘုတွာပဂတုပ္ပန္နမည်၏၊ဝိပါက်သည် ခံစားစေကာမှ ကမ္မဝေဂက္ခိတ္တဖြစ်ရကား ဘုတွာပဂတမမည်၊အဟိတ်ကြိယာသည် ဟိတ်မရှိခြင်းကြောင့် အတိဒုဗ္ဗလဖြစ်ရကား ဘုတွာပဂတမမည်၊ သဟိတ်ကြိယာသည် ရဟန္တာတို့အားသာဖြစ်၍ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၌ခြောက်ပါး၌ လျစ်လျူရှုတတ်ရကား ဘုတွာပဂတ မမည်ဟူလို၊ (ဤကား ရှေးနည်း၏အဓိပ္ပါယ်)

နည်းတပါးကိုပြလိုရကား 'ဥပါဒါဒိတ္တယံ'စသည်မိန့်။

ဥပါဒါဒိတ္တယံ-သို့၊အနုပတွာ-၍၊နိရုဒ္ဓံ-သော၊ ဘုတွာပဂတ သဉ္ဂါတံ-ဖြစ်ပြီး၍ ကင်းသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ကုသလာ ကုသလဉ္စ-သည်ရင်း၊ (စသဒ္ဒါဖြင့်ငင်) သေသသဉ္ဂါတဉ္စ-ကုသိုလ်

အကုသိုလ်မှ ကြွင်းသော သင်္ခတ တရားသည်ရင်း၊ ဘုတ္တာဝိပဂတုပ္ပန္နံ နာမ-၏။

ဤနောက်နည်းအလိုကား သင်္ခတဟူသမျှ ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာန်သာကြွင်း၏၊ ဘုတ္တာပဂတုပ္ပန္နံ,ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ သင့်သည်ချည်း။

> ဝိဇ္ဇံ-သော၊ကမ္မံ-သည်။ပ။ ဩတစ္စာ-ကြောင့်၊ ဩကာသ ကတုပ္ပန္နံနာမ-၏။

ဤပါဌ်ဖြင့် အတိတ်ကံကို ဩကာသကတုပ္ပန္နဟူသည်။

> တထာကတောကာသံ-သော၊ ဝိပါကဇ္ဇ - သည်လည်း။ပ။ ဩကာသကတုပ္ပန္နံနာမ-၏။ ·

ဤပါဌ်ဖြင့် ဝိပါက်ကို အနာဂတ် ဖြစ်သော်လည်း ဩကာသက တုပ္ပန္န ဟူသည်၊ ထိုတွင် အတိတ်ကို "ဥပ္ပန္နတ္တာတိ ဥပ္ပန္နံ" ပြု၊ ဂဏ္ဍီရ စေ၊ ဝိပါကကို "ဥပ္ပန္နံသတ္တိ ဥပ္ပန္နံ"ပြု။

> တာသု တာသု ဘူမိသု - ထိုထိုသို့သော အတ္တဘောဟု ဆို အပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌(အတ္တဘောတို့၌ သော်လည်းဟူ) အ သမူဟတံ-မနှုတ်အပ်သော (မသတ်အပ်သော သော်လည်း ဟူ)

မသတ်အပ် မခွါအပ်သောကြောင့် ဥပ္ပန္နဟူသည်၊ "ဘူမိလဒ္ဓံယေန တံ ဘူမိလဒ္ဓံ" (ယောဇနာ အလို) ဋီကာအလို "အဂျာပဠိတော" စသော ပြယုဂ်တို့ကဲ့သို့ "လဒ္ဓါ ဘူမိ အသာတိ ဘူမိလဒ္ဓံ" ဟူလို၏။ "လဒ္ဓံ ဘူမိ ယေနာတိ ဘူမိလဒ္ဓံ" သော်လည်း ဟူ၏၊ ဩကာသ က တုပ္ပန္န၌လည်း ဤနည်းပင်၊ဝိပဿနာယ အာရမ္မဏဘူတာကား သဒိသ ဖြစ်၍ ဆိုပါသည်။

အချို့သော သူတို့ကား ဤပါဌ်ကို ထောက်၍ "ဘာဝနာ အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန ဝိပဿနာ ဉာဏာနိတိ ဘူမိ"ဟု ဝစနတ္ထ ပြုကုန်၏၊ မသင့်၊ ငါတို့ဆရာ ကျေးဇူးရှင်ကား ယခင်ပါဌ်ကို နေယျတ္ထဟု ယူ တော်မူ၍ 'ကိလေသ ဇာတံ ဘာဝတိ ဠေတိ ဘူမိ" ပြုလိုသည်ဟူ၏၊ ကိလေသာနံ ဥပ္ပတ္တိ ဝတ္ထုဘာဝ ဘူမိတိ ဝုစ္စတိ"ဟူသော ဂဏ္ဌိပါဌ် နှင့်ညီလှစွ၊ သင့်မြတ်စွ။

အဘိဓေယျတ္ထကို ဆိုပြီး၊ ဝစနတ္ထကို မဆိုပြီလော ဗုဒ္ဓိရှိရကား တတြာယံ ဝစနတ္ထော စသည်မိန့်။

ဥပ္ပန္နေ။ပ။အတ္တ ရစာပေဘိဒ္ဒ အာနာပါနသတိ ကတ္တားလာ၊ပုဂ္ဂလာ မိဋ္ဌာန် ဖြစ်မှု ကရိုဏ်းလာ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးပါး မစုံ သော်လည်း ဖြစ်ဆဲသော ခဏောကဒေသကိုပင် ခဏတ္တယဟူသည်၊

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတီတိ ဇော ဝစနံ-ဤစကားသည်၊ ဒေသနာ သီသ မေဝ-ဒေသနာ၌ပဓာနဖြစ်သော စကားမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ဒေသနာယ ပဋ္ဌာနေန ဂဟိတော အတ္တော သီသန္တိ ဝုစ္စတိ (ဋီကာ)

ဤဋီကာ၌ အတ္ထဟူသည်ကား သဒ္ဒါကိုပင် အတ္ထနက္ခါရအားဖြင့် အတ္ထ ဟူပါသည်၊ထို့ကြောင့် မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ ရှုဒ်အတ္ထနက္ခါရဝသေန ဝုတ္တံ မိန့်သည်။

လောကိယဓမ္မံ-ဒေသေတဗ္ဗဖြစ်သော လောကီဓမ္မသို့၊ပတွာ-၍၊ဒေသနာယံ-၌၊(ပါဠိသော်သ) ဝိတ္တံ-သည်၊ ဇေဋ္ဌကံ။ပ။ဟော တိ-၏၊ ဝါ, လောကိယဓမ္မံ - လောကီတရားသို့၊ (လောကီ စိတ္တုပ္ပါဒ်သို့ သော်လည်း ဟူ)ပတွာ-၍၊ လောကိယစိတ္တုပ္ပါဒေ သု-တို့၌၊(ပါဠိသော်သ) ဝိတ္တံ-သည်။ပ။ဟောတိ-၏၊ (ဋီကာ,အနု နှင့်အညီ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်လိုက်သည်)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေကေစိ - ကုန်သော၊ အကုသလာ-ကုန် သော၊ဓမ္မာ-စိဟ်သည် ကြည်အပ်သောတရားတို့သည်ဝင်း၊အကု သလ ဘာဂိယာ-အကုသိုလ်၏အဘို့၌တည်ကုန်သော၊(ကေန္တ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော သော်လည်းဟူ) ဓမ္မာ-ရာဂစသော စုဒ္ဒသဓမ္မ တို့သည်ဝင်း၊ အကုသလပက္ခိကာ - အကုသိုလ်၏ အသင်းအပင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ဖဿ စသော တရားတို့ သည်ဝင်း၊သဗ္ဗေ-ကုန်၏၊သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ-ကုန်၏။(သမ္ဗန်)

ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောသူတို့ကား အကုသလာ စသည် ကို ဝိသေသနသာ ဟု မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်၍ ဓမ္မာသို့ချည်း သွားကုန်၏၊

မသင့်၊ အတ္တုနောမတိမျှသာ ဖြစ်သည်၊ သဟဇာတ် ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း အဓိပတိပစ္စယအားဖြင့် ပစ္စယံ ဥပ္ပန္နတိလည်းဟူ, မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာလည်း ဟူပါသည်၊ ဋီကာ၌ကား ' အနန္တရပစ္စယမန်ဝါ သန္တာယ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ တာ ဝုတ္တာ'' ဟု မိန့်၏၊ထိုကို ဤ၌မလိုဟု ဆရာတို့မိန့်၏။

ဝိနေတ္တနနိယျာတိကား အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ်ကို ရည်သည်၊ ဝါ- တဏှာသမ္ပယုတ် ဝိညာဏ်ကို ရည်သည်၊ ပဘဿရံကား သဘာဝ ပဏ္ဍရကိုရည်သည်၊သဒ္ဒါစသည်တို့ဖြင့် ပဏ္ဍရကိုမရည်၊အရကျိုးတွေ့ သတိယာ ကတ္တားလာ၊ကရိုဏ်းသော်လည်းလာ။

ဗျာပန္နေ-ရာဂ စသည်တို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်သည် ရှိသော်။
(အဝသုတေ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းသမ္ဗန်)

သဗ္ဗာနိပိ ဂေဟိတာနိ၌ သဗ္ဗာနိ၏အရကား ယေကေစိ။ပ။ဥပ္ပန္နတိ တသုတ်, မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။ပ။အနုပါယိနီတသုတ်, ဝိနေတ္တနနိယျာတိ လောကော။ ပ ။ မန္တဂူ တသုတ်, ဝိတ္တသံကိလေသာ။ပ။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌ တသုတ်,ဝိတ္တေဂဟပတိ။ပ။ပေတတိတသုတ် ဤသုတ်တို့ကိုယူ၊ ပဋ္ဌုတ္တ ရာ သဗ္ဗကုသလာဓမ္မာ နပရိဟာယန္တိတသုတ်,ပညာ ပန ကိမင်္ဂယာ တသုတ်,ပည်ဝတော စသည်တသုတ်။

ကိမင်္ဂယာ၏ ဝိသဇ္ဇနာကား အဘိညတ္တာ,ပရိညတ္တာ,ပဟာနတ္တာ တည်း၊ အချို့ကား ပည်ဝတော စသည်ကို ဝိသဇ္ဇနာဟု ထင်ကုန်၏၊ တဒနုယာ ပညာနုရူပ၊ (ဂဏ္ဌိ)

သာတ မဓုရ ဝေဒယိတ သင်္ခါတေန-သာတမဓုရဝေဒယိတ ဟု ဆိုအပ်သော၊(သာယာအပ်, ကောင်းမြတ် ခံစားအပ်သည် ဟု ဆိုအပ်သော)

သာတကို သဘာဝအားဖြင့်ဆိုသည်၊ မဓုရကို သဒိသူပစာအားဖြင့် ဆိုသည်၊ထိုစကားသည် မှန်လှစွ၊ မဓုရကား ရသဝိသေသကို ဟော သတည်း၊ကေစိတို့ကား ရူပကဟူ၏။

ပုန္နတ္တံ အနာဂတံ ဘဝံ ကရောတိတိ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ။
(ပေါနဗ္ဘဝိကာလည်း ပါဌ်ရှိ၏)

တတြတတြ အာရမ္မဏေ ဘဝေ ဝါ အဘိနန္ဒတိတိ နန္ဒီ၊ နန္ဒီ ဝေ ရာဂေါ နန္ဒီရာဂေါ၊ နန္ဒီရာဂဘူတာ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ။

(သဟဂတာကား အနက်မရှိ၊ ဇောတကမျှသာ၊တည်တွာသော်လည်းဟူ)

အဋ္ဌိကသညာ သဟဂတံ-အဋ္ဌိကသညာသာလျှင် အမှီရှိသော၊ (အခြေရှိသော်လည်းဟူ) "နိဿယေတိ ပါဒကေ" (ဋီကာ)သံသဋ္ဌာ-အရွယ်အဆင်းလျှင်ခြင်းတူကုန်သော၊ (ဆရာတို့ကား 'လေ၏ လျင်ခြင်းနှင့်တူသော လျင်ခြင်းရှိကုန်သော' ဟူကုန်၏၊)

ဟယတိ သီဃံ ဂစ္ဆတိတိ ဟယော။
သဟဂတေ-သမ္ပယုတ်သဟဇာတ်၌။

န သဟဇာတမတွေလှန်၊ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်၌ သံသဋ္ဌသမ္ပယုတ္တကို ကေဿအားဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်၊ ရူဓာပိ ရူမသ္မိ ပဒေ ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသော အတိသယနိဒ္ဒေသောတည်း၊ အသင်္ဂါရိကံ ဟောင်ထွံဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်၏။

ပါဠိတော်၌ပင် လာလေသလော စုဒ်ရှိရကား အသင်္ဂါရိက ဘာဝေါ ပန စသည်တက်။

အသင်္ခါရိကဘာဝေါပန-ကိုကား၊ပါဠိယံ-၌၊(ထည့်)အနာဘဋ္ဌတာယေဝ ဘာသိတုံ အယုတ္တတာဒိဝ-ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ, အဘာသိတေပိ ဝိညာယမာနတ္တာဝေ-ကြောင့်လျှင်၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပဋ္ဌမစိတ္တနိဒ္ဒေသေ-၌၊ဘဂဝတာ-သည်၊နဂဟိတော-ယူတော်မမူ၊ (သဂြိုဟ်တော်မမူသော်လည်းဟူ)

ဤကား 'အမိဋ္ဌါယော ပန ပါဠိယံ အဘာသိတတ္တာ ဝေ တတ္ထ ဒေသေတဗ္ဗဘာဝေန နဂဟိတော နသင်္ဂဟိတော နတဿဏ္ဍသ အဘာဝါတိ'ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

ဝါ,ပါဠိယံ-၌၊ အနာဘဋ္ဌတာယေဝ – ဘုရားမဟောသောကြောင့်သာလျှင်၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ န ဂဟိတော-သံဂါယနာဆရာတို့ မယူအပ်၊(မမိန့်အပ်သော်လည်းဟူ) ဤကား 'အထဝါ ပါဠိယံ အနာဘဋ္ဌတာယ ဝေ အဋ္ဌကထာယံ န ဂဟိတော န တဿဏ္ဍာ ဝဏ္ဍာ'ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့်အညီတည်း၊ ဤသို့

(မိဋ္ဌကတ်ဇော်

အပြည့်အစုံသမ္ဗန်မှ သိသာမည်၊ အချို့ကား ''အနာဘဋ္ဌတာ ယေဝ-ပါဠိတော်၌ မလာသောကြောင့်လျှင်'' ဟူကုန်၏။

နိယမေတွာ၏ ကံကို 'ဋ္ဌမဿ စိတ္တဿ အသင်္ခါရိကဘာဝံ' ထည့်၊ ဋီကာ,ဂဏ္ဌိအလို၊ဆရာတို့ကား 'ပရစိတ္တဿ သသင်္ခါရိကဘာဝံ' ဟူ၍လည်း ထည့်ကုန်၏၊ မနောဝိညာဏ်နှင့် မဆန့်ကျင်အောင် မနောဒွါရကို ဝတ္ထုဟု ယူ၊ ဝါ-မနောဒွါရ၏ မှီရာဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထုကိုလည်း 'ကုန္တာ ပစရန္တိ' စသည်ကဲ့သို့ ဝတ္ထုဟူပါသည်။

သရသဘာဝေန-မိမိ၏ကိစ္စအဖြစ်ဖြင့်။

ဤ၌ ရသကား ကိစ္စကိုဟောသည်၊အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်ခြင်းသည်ပင် အဝိဇ္ဇာ၏ ကိစ္စဟူလို။

ဝါ,သရသဘာဝေန-မိမိတို့၏သဘောဖြင့်။

အဝိဇ္ဇာ၏သဘော သင်္ခါရ၏သဘောကို ယူ၊ ဤကား ဋီကာအလို၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား 'သရသဘာဝေန ပစ္စယဘာဝေန' ဟူ၏၊သရသဘာဝေန ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏၊ ယခင်ဋီကာ နောက်အနက်ပင်၊ ဧကသမုဋ္ဌာနာ စသည်၌ ဧကသမုဋ္ဌာန်ကား ကမ္မဇရုပ်ဝိညတ်တည်း၊ ဒွိသမုဋ္ဌာန်ကား ဤ၌ မလို၊ပဉ္စာရုံ၌ ဝင်သတည်း၊ တိသမုဋ္ဌာန်ကား လဟုတာဒိတ္တယတည်း၊ စတုသမုဋ္ဌာန်ကား အာပေါ,ဩဇာ, အာကာသတည်း၊ နကုတောစိ သမုဋ္ဌာန်ကား ဇရတာ,အနိစ္စတာတည်း၊အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာကား ရုပ်၌သာတည်း၊ နဝတ္တဗ္ဗာကား ပညတ်နိဗ္ဗာန် တည်း၊ ဝုတ္တာဝသေသကား စိတ် စေတသိက်တည်း။

ဤကား 'ဧကသမုဋ္ဌာနာ စက္ခာဒယော ကမ္မသမုဋ္ဌာနာဝ၊လဟုတာဒယော တိသမုဋ္ဌာနာ၊အာပေါဓာတု အာဒယော စတုသမုဋ္ဌာနာ၊ဇရတာ အနိစ္စတာစ နကုတောစိ သမုဋ္ဌိတာ၊တထာ နဝတ္တဗ္ဗာတိ ပညတ္တိ နိဗ္ဗာနဓမ္မာ' ဟူသော ဧကသမုဋ္ဌာန်,တိသမုဋ္ဌာန်,စတုသမုဋ္ဌာန် စသည် သာလာ၍ ဒွိသမုဋ္ဌာန် မလာသော ဂဏ္ဌိပါဌ်၌ 'ဧကသမုဋ္ဌာဒိတာ ရူပဓမ္မေသု ဧဝ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ တေသု တဗ္ဗောဟာရ ဗာဟုလ္လတော၊ အတီတာဒိဘာဝေါ ရူပါရူပဓမ္မေသု' ဟူသော ဒွိသမုဋ္ဌာန်၏ ဤ၌ မလို အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသော ဋီကာပါဌ်နှင့်အညီတည်း။

ပြန်ပွားရေးမှ)

ဝါ-ဧကသမုဋ္ဌာန်ကား စိတ်တည်း၊ ဒွိသမုဋ္ဌာန်ကား စေတသိက်တည်း၊တိသမုဋ္ဌာန်ကား လဟုတာဒိတည်း၊စတုသမုဋ္ဌာန်ကားအာပေါစသည်တည်း၊နကုတောစိသမုဋ္ဌာန်ကား နိဗ္ဗာန်တည်း၊အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာလည်း ရုပ်,နာမ်သာတည်း၊ နဝတ္တဗ္ဗာကား ပညတ်တည်း၊ ဝုတ္တာဝသေသကား ဇရတာ အနိစ္စတာ ကမ္မဇ စိတ္တဇရုပ်တို့တည်း။

ဤကား ဒွိသမုဋ္ဌာန်ဟု ရှိသော အချို့သောပါဌ်တို့ကို ရည်၍မိန့်အပ်သော 'စိတ္တစေတသိက နိဗ္ဗာနာနံ ပိ ဝါ ယထာသဘာဝံ ဧကဒွိ နကုတောစိ သမုဋ္ဌာနတာ ယောဇေတဗ္ဗာ' ဟူသောဋီကာပါဌ် ''အနန္တရ စိတ္တဟေတုကတ္တာ စိတ္တဿ ဧက သမုဋ္ဌာနတာ ဝုတ္တာ သဟဇ စိတ္တဿ ဟေတုကတ္တာ စေတသိကာနံ ဒွိသမုဋ္ဌာနတာ''ဟူသောအနုပါဌ်နှင့် အညီတည်း။

ယေပန အနာပါထဂတာ။ပ။ ဝဒန္တိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား အနုမြူတဇ္ဇာရီမြူကဲ့သို့ ဝဏ္ဏပရိတ္တ, ကလာပ ပရိတ္တဖြစ်၍လည်း ရဲရဲညီသော သံချောင်း၌ ချအပ်သော ရေပေါက်ကဲ့သို့ ခဏပရိတ္တ, သန္တတိ ပရိတ္တ ဖြစ်၍၎င်း,ရှစ်သောင်းလေးထောင် အမြင့်ဆောင်သော မြင့်မိုရ်တောင်ကဲ့သို့ အတိမဟန္တ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း အတိဒူရဖြစ်၍၎င်း, မျက်ခုံးမွေးစသည်ကဲ့သို့ အစ္စာသန္နဖြစ်၍၎င်း, အတီတဗုဒ္ဓရူပ, အနာဂတ ဗုဒ္ဓရူပ စသည်ကဲ့သို့ အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်၍၎င်း, အနာပါထဂတ ဖြစ်ကုန်သောရူပါရုံစသည်တို့သည် ဓမ္မာရုံမည်ခဲ့တကား ဟူလို။

ဝိသယိဓမ္မံ ဝိသေသတော သိနောတိ ဗန္ဓတီတိ ဝိသယော၊
ဂါဝေါ စရန္တိ ဧတ္ထာတိ ဂေါစရော၊ ဂေါစရော ဝိယာတိ ဂေါစရော။

အနညတ္ထ ဘာဝကြောင့် ဝိသယ, တဗ္ဗဟုလ စာရိတာကြောင့် ဂေါစရ မည်သည်၊ (အထူး)

မနောပဋိသရဏံ၌ မနောကား မနောဒွါရိက ဇောတည်း၊ ပဉ္စဒွါရိက ဇောမဟုတ်။

သုတ္တဿကို ထင်စွာပြလိုရကား ဇောတသံ ဟိ စသည်တက်သော်၊ ''မနေန-သည်၊''ပစ္စုန္နံ ဘဝိယ မာနာနိ၌ ကတ္တား၊ အပိသဒ္ဒါ အရ စယတ္ထော။

(ပိဋကတ်တော်

ရူပါရုံ စသည်တို့၏ ဝမ္မာရုံ၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်း၌ အကြောင်းတပါး ဆောင်လိုရကား ဒိဗ္ဗစက္ခု စသည်မိန့်သော်။

အာဒိဖြင့် ဒိဗ္ဗသောတ ဈာန္ဒိဝိညောဏ်ကို ယူ၊ စ သဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော၊အောက် မနောဝိညာဏ်ကိုပေါင်း၊ ဃဋ္ဋေတွာ ဟူသော်လည်း အဘိမုခီကိုသာယူ။

ဟရိတာလ-ဆေးဒန်း၊ မနောသိလာ-မြင်းသီလာ၊ ဓေ-တံခွန်၊ ပဋာက-ကုက္ကား၊ မာလာဒါမ – ပန်းဆိုင်း (ပန်းကုံးလည်းဟူ) ဒီပမာလာ-ဆီမီးစဉ် (ပုဒ်အနက်ကိုသာ ကြားလိုက်သည်၊ ပြေပြစ်အောင် ပေး)

သောဠသသု-တဆယ့်ခြောက်ရပ်ကုန်သော၊ ပါဒ ဝိဋ္ဌိကာသု – ဘိနပ်တော် အပြင်တို့၌ (ဆင်ခြေ အနားတို့၌လည်းဟူ, ကလာပ်ပြင်လည်းဟူကုန်၏၊ကြေးဝန်းလည်းဟူကုန်၏ ၊သရေန-ဖြင့်၊ဘဏ္ဍဿ-သရဏ္ဍယ်သော၊သရဘာဏကဿ-ပါဠိရွတ်သောရဟန်း၏၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား 'အော်ရွတ်သော ရဟန်း' ဟူကုန်၏)

ကုဒြူသက-လူး၊ကောဓံ ရုမိရံ ဒုဿတိတိကုဒြူသကော၊ အာဒိဖြင့် ကျိတ်စသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်။

ဒုက္ခသေယျံ-မကောင်းသော အိပ်ရာကို၊ ကပ္ပေတွာ-ရ၍။

ဣဒါနိ ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာဒီနံ ဝသေန အာပါထ ဂမနေ အယမ ပရောဝိ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကော နယော ဟောတိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ယခုအခါ၌ သဘောအားဖြင့် ဒိဋ္ဌအစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပရိဏာတ အပရိဏာတ ဖြစ်သော ဘောဇဉ်, သပ္ပါယ အသပ္ပါယ ဖြစ်သော ဥတုဘောဇဉ် ကြောင့် ကမ္မည အကမ္မည၊ ကမ္မည အကမ္မညကြောင့် သုခ ဒုက္ခ၊ သုခ ဒုက္ခကြောင့် အနုဝတ္တန၊အနုဝတ္တနကြောင့် ဇာဂရဏဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဥတုဘောဇဉ် စသော အကြောင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ထင်ခြင်း, ဇာဂရဏ သုတ္တမှတပါး ပကတိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ခံစားဘူးသော အာရုံ၌ ဆင်ခြင်ခြင်း,မြင်ဘူးသည်နှင့် သဒိသ ဒဿန အသဒိသဒဿန သဒိသာ သဒိသဒဿန, ကြားဘူးသည်နှင့် သဒိသ သဝန အသဒိသ သဝန သဒိသာ သဒိသ သဝန စသည်၏ အစွမ်းကြောင့် ထင်ခြင်း,

သုတ္တဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓာတုခေါ်ဘ စသောအကြောင်း၏အစွမ်းကြောင့် သုပိန ဒဿနဌ ထင်မြင်ခြင်းအရာ၌ ငါ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား အဋ္ဌကထာမှ လွတ်သော အဋ္ဌကထာ၌ မဆိုသော အာစရိယ ပရံပရာဘတ ဝိနိစ္ဆယ ဟူလိုသတည်း။

အာရုံထင်ရာ၌ တပ္ပနိုပက္ခ တဒေကဒေသ တံသမ္ပယုတ္တစသည်ကြောင့်လည်း ထင်ကောင်းသေး၏။

သဒ္ဓါ ရုစိအာကာရ ပရိဝိတက္က ဒိဋ္ဌိ နိဇ္ဈာနက္ခန္တိ အာဒိနံ ပန-ယုံကြည်ခြင်း, နှစ်သက်ခြင်း, အခြင်းအရာကိုကြံဆခြင်း,ပညာဖြင့် မြင်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ကား။

ကြားကာမျှနှင့် မဆင်ခြင်ဘဲ ယုံကြည်သည်ကား သဒ္ဓါ, ကိုယ်တိုင် ပွေ့၍ မဆင်ခြင်ဘဲ ယုံကြည်သည်ကား ရုစိ,အခြင်းအရာကိုကြံ၍ဆင်ခြင်သော ပညာသည်ကား အာကာရ ပရိဝိတက္က, ဆင်ခြင်သောသူအားပညာဖြင့် မြင်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ခြင်းသည်ကား ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ(၍ကား အထူး)(မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ အဓိမောက္ခကို သဒ္ဓါဟူ၏)

ပုပ္ဖ-ပန်း၊ ဝတ္ထ-ပုဆိုး၊ ဓာတု-ငွေ့၊ (ဆေးဒန်း မျက်စဉ်းစသော ဓာတ်) (ပဒတ္ထကိုသာ ကြားလိုက်တော့သည်) သုဘနိမိတ္တ-သုဘဟု ယူခြင်း၏ အကြောင်း၊ (မဇ္ဈေလောပတည်း) နိယမိတ-မှတ်၊ ပရိဏာမိတ-ညွတ်၊ သမုဒါစာရ-ပြော၊ အာဘုဇိတ-နှလုံးသွင်း၊ လူခပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ - ဒေါသ များသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြဉ်သောသူ၏အဖြစ်၊(၍ပါဌ်ဖြင့်ဒေါသသည် သောမနဿ၏ ဥဇုပနိုပက္ခဟု ပြသတည်း)သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလ သေဝနတာ-ဒေါသနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသောသူ၏အဖြစ်၊ အဓိမုတ္တတာ-ပီတိသို့ ညွတ်သော စိတ်ရှိသော သူ၏အဖြစ်။

သောမနဿနှင့် အဝိပ္ပယောဂ ဖြစ်ရကား ပီတိကို သောမနဿကာရဏာဟူပါသည်။

ကမ္မတော စသည်ကို ချဲ့လိုရကား ယောဟိ စသည်တက်။

အနုဝဇ္ဇာဒိ-ကုန်သော၊ သိပ္ပါယတန ကမ္မာယတန ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနာဒိ - အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဆင်စီးသော

[[ပိဋကတ်တော်

အတတ်, လယ်လုပ် ကုန်သွယ် အစရှိသောအမှု, သက်ကြည့် ဗေဒင် စသော အတတ်တို့ကို၊ ဝါ – မြွေကိုက်မန္တန် စသော အတတ်တို့ကို၊ (ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနကိုသာ လှယ်သည်၊)

သိပ္ပဋ္ဌ တံ အာယတနဋ္ဌ ဇိဝိတဝုတ္တိယာ ကာရဏာတောတိ သိပ္ပါယတနံ၊ (ကမ္မာယတနကိုလည်း ဤနည်းသိ)ဝိဇ္ဇာဧဝ ဌာနံ အာယုဒီဃသေ ကာရဏာတောတိ ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနံ၊(ဝိဂြိုဟ်)

အဇ္ဈာပဇ္ဇေ-ကြောင့်ကြကင်းသော၊(ဒေါမနဿကင်းသော၊ ဒေါသကင်းသော သော်လည်းဟူ) လောကေ-ရူပါဝစရဘုံ၌၊ ဥပ္ပန္နဿ-ပဋိသန္ဓေ နေထသော၊တဿ -ထိုရူပါဝစရဘုံ၌၊ သုခိနော-ရှိသော၊တဿ-အား၊အာဒါသေ-ကြေးမုံ၌၊ ဆာယာဝ-ကဲ့သို့၊ဓမ္မပဒါ မွေကောဋ္ဌာသာ-တရားအဘို့တို့သည်၊ (အစုတို့ သည် သော်လည်း ဟူ) ပလဝန္တိ ဥပဋ္ဌဟန္တိ ပဒိဿန္တိ – ထင်ကုန်၏။

ဥပမာကား......စတုက အင်္ဂုတ္တရ သောနုဂတသုတ်အဖွင့်, ၇ဋ္ဌဒ္ဓ ဒီပနီတို့၌လာသည်ကိုထောက်၍ ထင်ဓိမ့်သော၄ါ ထည့်၍ သမ္ဗန်လိုက် သည်၊ဤကား တသုတ်။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊သတုပ္ပါဒေါ-သတိဖြစ်သော၊သတ္တော-သည်၊ ဒန္ဓော-နှည်း၏၊အထ တဒါ-၌၊သော သတ္တော-သည်၊ ခိပ္ပမေဝ-လျှင်၊ဝိသေသဘာဂီ-ဗျာန် မဂ်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်) ဝိသေသ ဘာဂီ-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်၊ဟောတိ-၏၊(ဂဏ္ဌိအလို)ဤလည်းတသုတ်။

ပညာဒသကကား လေးဆယ့်တနှစ်မှဝင်သည်၊ငါးဆယ်စေ့အောင် ယူ။

ယောဂါ-ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်သောသမာဓိကြောင့်၊ဝေ- စင်စစ်၊ဘူရိ-ပညာသည်၊ဇာယတိ-၏၊ အယောဂါ-သမာဓိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ဘူရိသင်္ခယော-ပညာ၏ ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဇာ ယတိ-၏။

ဘူရိဝိယာတိ ဘူရိ၊ဘူတေ အတ္ထေ ရမတီတိဝါ ဘူရိ။ (ဝိဂြိုဟ်)

ပရိပုစ္ဆကတာ – ခန္ဓာအာယတန စသည်တို့၏ အနက်ကို မိုသော မေးမြန်းခြင်း၏ များသောအဖြစ်၊ (ခန္ဓာအာယတန

ခါတ် စသည်တို့ကို မှီသော မေးမြန်းခြင်း၏ များသောအဖြစ် သော်လည်းဟူ)ပုန္တကဉ် ကကို ဗဟုလဥ္စကြံ။

ဝဏ္ဏုပိသဒကြိယာ-ဆံပင်လက်သည်းစသောအဏ္ဏဝဏ္ဏ၊ သက်နီးစသော ဗာဟိရဝဏ္ဏ၏သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုခြင်း၊ဏ္ဏန္ဒြိယ သမတ္တပဋိပါဒနာ-သဒ္ဓါနှင့် ပညာ, ဝိရိယနှင့် သမာဓိတို့၏ မျှ ခြင်းကိုပြုခြင်း၊(ပြီးစေခြင်းလည်းဟူ) ဂမ္ဘီရ ဉာဏ စရိယ ပစ္စ ဝေက္ခဏတာ-ဂမ္ဘီရဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင် သိအပ်ကုန် သော သုတ္တန်တို့ကို ဆင်ခြင်သောသူ၏အဖြစ်၊ဝါ-ဂမ္ဘီရဉာဏ် ဖြင့်သာ သိအပ်ကုန်သော သုတ္တန်တို့ကို ဆင်ခြင်သော သူ၏ အဖြစ်၊ (သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာအလိုကား 'ဂမ္ဘီရဖြစ်သော ခန္ဓာစသည်တို့၌ ပညာဖြင့်အပြားကို ဆင်ခြင်ခြင်းဟူလို) တဒ ဓိမုတ္တတာ-ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသော သူ၏အဖြစ်။

ဘဏ္ဍာဂါရိကသံဃမိတ္တော၌ ဘဏ္ဍာဒိုးဟူသည်ကား ဒုဋ္ဌဂါမဏိ မင်း၏ ဘဏ္ဍာစိုးတည်း၊ မဟာစေတီလည်း ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း၏ စေတီ တည်း။

ကုလဝံသော-အမျိုးတို့၏ အစဉ်တည်း၊ ကုလတန္တိ-အမျိုး တို့၏ အနွယ်တည်း၊ ကုလပဝေဏိ-အမျိုးတို့၏ အဆက်တည်း၊ (အစပ်တည်းသော်လည်းဟူ)

စာရိတ္တမျှကိုသာရည်၍ သီလမယဟူသည်၊ဝိနည်း၌ နှုတ်မြွက်လျှင် ပေးခြင်းမြောက်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုဝဏ္ဏကို မိမိသို့ ညွတ်စေသော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်သည်၊ပရပရိနာမန စသည်၌လည်း အာပတ် သင့်၏။

ကန္ဒမူသံဝိယ-ကြာဖုး ကြာမြစ်ကိုကဲ့သို့၊(အဖုအမြစ်ကိုကဲ့သို့ သော်လည်း သာမန်ပေး၊ ကြာစွယ် ကြာရင်းကိုကဲ့သို့ သော် လည်းဟူ)နီလုပ္ပလဟတ္ထကံဝိယ-ကြာလက်ကိုကဲ့သို့၊(ဝေါဟာ ရတ္တ၊ ကြာစည်းကိုကဲ့သို့သော်လည်း ပရိယာယတ္တပေး) ကြာ အပေါင်းကို စည်းသည်ကို လောက၌ ကြာလက်ဟူသတည်း။

သဝဏ္ဏကံကား စည် စသည်တည်း၊ ပကတိ အသံ၌ကား ဌာန် ကရိုဏ်းကိုယူ။

ဥပနိသိန္နကထံ-အနီး၌ နေသောသူ၏ စကားကို။

ဇွတ္တကော သဒ္ဒေါ ဖြိဘ္ဘလောကပ္ပမာဏောကား အသံအဆင်းနှင့် တကွဝယူ။

ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သရဘညံ့-ပါဠိရွတ်သံကို။

ဓမ္မာယတန အပရိယာပန္နကား ဆ အဇ္ဈတ္တိကာယတန,တိလက္ခဏာ, ပညတ်တည်း၊ အကြွင်းကား ပရိယာပန္နတည်း၊ အဠပါနာနိသရုပ်ကား အမ္ဗ မဓုက မုဒ္ဒိက သာလူက စောစ မောစ ဇမ္ဗု ဖါရုသကတည်း၊ သံဃာဘတ္တာဒိနို၌ အာဒိဖြင့် ဥဒ္ဒေသဘတ် စသည်ကိုယူ။

> ပဋုပဋုသဒ္ဒံ – ဖျစ်ဖျစ်ဟူသော အသံကို၊ ဝါ – ကျွတ်ကျွတ် အသံကို၊ ကာဠဂန္ဓကာဒိ ဂန္ဓော-ဆိုးရည်, ဆိုးရည်ခေါက် စသည်တို့၏ အနံ့သည်၊ (ဝါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား "ဖအောင်း နက် စသည်တို့၏ အနံ့သည် ဟူ၏) ပဓိးဘာဂရသ ဝသေန- သုံးဆောင် ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဓိတိ သောမနဿ တည်းဟူသော ရသ၏ အစွမ်းဖြင့်။

ပကတိရသနှင့် တူရကား ဓိတိ သောမနဿကို ရသဟူပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့် အာရုံဖြင့်သာ မှတ်၍ ဘုရားဟောသနည်း စုဒ်ရှိရကား ဏ္ဍမဿ ပန စသည်တက်သော်။

အာရမ္မဏ။ပ။ တော၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ရူပါရမ္မဏ ဖြစ်သော ဓိတ် သည် ရူပါရုံ၌သာ မြဲ၏၊ရူပါရုံကိုလွှတ်၍ သဒ္ဒါရုံစသော အာရမ္မဏန္တ ရ၌ မဖြစ်ရကား ရူပါရမ္မဏံဝါ စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ဘုရားမှတ်သည် ဟူလိုသော်။

ဒွါရံ ပန။ပ။ တ္တာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ကာယကံသည်ပင် ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်ခဲ့, ဝစီကံသည်လည်း ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ကံသည် ဒွါရနိယမ မဖြစ်၊ကံ၏ ဒွါရနိယမ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒွါရလည်း ကမ္မ နိယမ မဖြစ်၊ထို့ကြောင့် ရကား "ကာယဒွါရေန ဝါ ဝစီဒွါရေန ဝါ မနော ဒွါရေနဝါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ" ဟု ဘုရား ပါဠိတော်၌ မဟော ဟူလို သတည်း။

ကမ္မဒွါရ၏အနိယမ အဖြစ်ကို ပြလိုရကား ဏ္ဍမဿစသည်မိန့်သော်၊ ပဥ္စဝိညာဏာနိ ပဥ္စဝိညာဏ ဒွါရာနိ၌ ဆဠဝိညာဏ် ဆဠဒွါရကိုကား

မြန်ပြွားရေးမှ)

စက္ခုစသော ဒွါရ, စက္ခုဝိညာဏ်စသော ဒွါရိကကဲ့သို့ ဒွါရ ဒွါရဝတ္တ တကွမရှိရကား မညွှန်းသတည်း။

တဏ္ဍ တိဿံ ဒွါရကထာယံ-၌၊ (တဏ္ဍ တသ္မိံ မာတိကာ ဌပနေသော်လည်းစွဲ)

ကာယကမ္မဒွါရ၌ ကာယ၏အပြားကို ပြလိုရကား 'တဏ္ဍ စတုဗ္ဗိဓော'စသည်မိန့်သော်။ကာယလေးပါး၏သရုပ်ကို နိယတ ရူပရူပ ပါဠိ ယာဂတရုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ပြလိုရကား 'တဏ္ဍ စက္ခာယတနာဒိနံ' စသည်ကို မိန့်သော်။

သဒ္ဒကိုကား အနိယတဖြစ်၍,ဝိကာရုပရိစ္ဆေဒကို ရူပရူပ မဟုတ်၍, ဟဒယဝတ္ထုကို ပါဠိယာဂတ မဟုတ်၍ ဤ၌ မယူသတည်း။

ကမ္မသမုဋ္ဌာနာနေဝ-ကုန်သော၊အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ကမ္မသမုဋ္ဌာန ရူပါနိပိ - တို့သည်ရှင်း၊ စတဿော - လေးပါး ကုန်သော။ပ။ ဩဇာ-ဍင်း၊ဣတိ ဣမာနိ အဋ္ဌရူပါနိပိ-တို့သည်ရှင်း။

ဥပါဒိန္နကကာယောနာမ၌ တုလျတ်,လိင်တ်၊သာဓကပါဌ်၌-

ကုသလစိတ္တသဝါ-ကုသိုလ်စိတ် ရှိသော၊ ကာယဿ-၏, ကိုယာ ထမ္ဘနာ-သည်၊ ဝါ,ကုသလစိတ္တဿ ကုသလစိတ္တေန-ဖြင့်၊ဥပ္ပန္နာ-သော၊ကာယဿ-၏ ယာ ထမ္ဘနာ-သည်၊ (ယောဇနာဆရာအလို၊ ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား ကာယဿ၌ သမ္ဗန် ဟူ၏)။

ဧကာဝဇ္ဇန ဝိထိယံ-မနောဒွါရဝိထိ၌။

ပဉ္စဒွါရဝိထိကား အာဝဇ္ဇန်းနှစ်ခုရှိရကား ဧကာဝဇ္ဇနဝိထိ မမည် ဟု ယောဇနာ၌ဆို၏။

ပဌမစိတ္တသမုဋ္ဌိတာ-ပဌမဇောကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝါယော ဓာတု-သည်၊အတ္တနာ-နှင့်၊ သဟဇာတံ-သော၊ ရူပကာယံ။ပ။ သန္ထမ္ဘေတိ-၏။

ပဌမဇော စသည်၌ စာလနကိစ္စမတတ်ရကား ဝိညတ်မရှိဟု အချို့ ကုန်းသာသူတို့သည် ဆိုကုန်၏၊ ထိုသူတို့ကား စာလနကိစ္စ ရှိမှသာ ဝိညတ်ဖြစ်သည် ထင်မှားလေကုန်၏၊ယင်းသို့မဟုတ်၊မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ကပင် ဓိညတ်ဖြစ်သတည်း၊ဖြစ်သောဓိညတ်ကား စာလနကိစ္စမတတ်၊ သန္တိဋ္ဌာနသန္ဓာရဏကိစ္စသာ တတ်သတည်း။

နဓိတ္တသမုဋ္ဌာနာဖြင့် တပါးသောရုပ်ကဲ့သို့ ပရမတ္ထအားဖြင့် အသီး မရှိ၊ဓိတ္တဇရုပ်တို့၏ ဓိကာရမျှသာ ဟူလို၊ ထိုသို့လျက် အသို့မူ၍ ဓိတ္တ သမုဋ္ဌာနာ၌ ဝစ္စဖြစ်ကုန်သနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ယထာ' စသည် တက် သော်။

စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ-ကုန်သော၊ ရူပါနံ-တို့၏၊ ဝိညတ္တိတာယ-ဝိကာရဖြစ်သောဝိညတ်၏အဖြစ်ကြောင့်။

'ဝိညတ္တိ ဗဟုလာ' စသည်၌ကဲ့သို့ ယာစနဝိညတ် မဟုတ် ဟူလို၊ အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ္တသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၏ ဝိကာရဖြစ်သောကြောင့် ဥပစာ အားဖြင့် စိတ္တသမုဋ္ဌာန်မည်ပါ၏ ဟူလိုသတည်း၊ ဘုတ်တို့၏ ဝိကာရ ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါဒါရုပ်အဖြစ်ကိုလည်း သိလေ။

ကာယိကကရဏံ- ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အမှုအရာကို၊ (အလိုကို,အကြံကိုလည်းဟူ)

ဝိညတ်စသည် :စက္ခုဝိညေယျ ဖြစ်၏ဟူသော သက်သကို ဖြစ်လိုရ ကား 'စက္ခုပထသ္မိံ ဟိ' စသည်မိန့်သော်။ ဝုတ္တတ္ထ ပြီးစေလိုရကား 'စက္ခုနာ ဟိ'စသည်မိန့်သော်။ ဝုတ္တတ္ထကို လောကူပမာဖြင့် ပြီးစေလို ရကား 'ယထာ ဟိ'စသည်မိန့်သော်။

နိဒါဃသမယေ-နွေအခါ၌၊ သုရာပါနဒွါရေ-သေတင်းကုပ် တံခါး၌၊စာလေတိ-လှုပ်စေ၏၊(လှုပ်၏သော်လည်းဟူ)အန္တော ဥဒကေ-ရေ၏အတွင်း၌၊ (ဥဒကေ ဥဒကဿ-၏၊ အန္တော-၌၊ သော်လည်းဟူ)ပုဋ္ဌကာနိ-ရေပြွက်တို့သည်၊ မဟာဃဿ-သည်းစွာသောရေအယဉ်၏၊ ဂတမဂ္ဂပရိယန္တေ-စီးသော ခရီး ၏အဆုံး၌၊တိဏ ပဏ္ဏ ကသဋံ-မြက်ဖတ်, သစ်ရွက်ဖတ်သည်၊ (မြက် သစ်ရွက် အမှိုက်သည်သော်လည်းဟူ) ဥဿာရိတံ-စု သည်၊(တင်သည်သော်လည်းဟူ)။

ဝိညတ်အဖြစ်၌ အကြောင်းတပါးကို ပြလိုရကား 'န ကေဝလဉ္စ' စသည်တက်သော်။

သောဏာ သိင်္ဂါလ ကာက ဂေါဏာဒယော-ခွေး,မြေခွေး, ကျီး,နွားအစရှိသည်တို့သည်၊ ယေနဝါ တေနဝါ-တဖျင်တကွဲ၊ ဟုတ်ဟုတ်ကြွားကြွားသောအရပ်သို့။

သူတပါးအား ပါကဋကာလ၌ ဖိညှတ်မည်စေ၊ အပါကဋကာလ၌ အသို့မူ၍ ဖိညှတ်မည်အံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား 'ပါကာရကုဋ္ဋာဒိ'စသည်မိန့်သော်။

ပါကာရကုဋ္ဋာဒိ အန္တရိကဿ-တံတိုင်းနံရံ အစရှိသည်ဖြင့် ခြားထသော၊ပရဿ-အား။

'အတ္တနာ သဟဇာတံ ရူပကာယံ စာလေတိ'စသော ဆရာ့စကားကို စွဲ၍ ဓောဒကဆရာဆိုသည်၊ဗိတ္တသမုဋ္ဌာနကေ စသည်ဖြင့် စောဒနာသတည်း၊သမာသ်၌ ယ,တသဒ္ဒါရှိသော် နိဂ္ဂဟိတ် ခွေးဘော်နှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးရောက်မြဲဟူရကား 'တံ ဂတိကော'စသည်ရှိသတည်း။

ဇဝံ-သို့တ္တုဒ် သမ္ဗန္ဓံ အယံ ဥပမာယ သမ္ဗန္ဓော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ဒွေ မေသာ စသည်ကား နိဂုံး။

ဒွါရကိုပြဖြီး၍ ကမ္မကိုပြလိုရကား 'ယာ ပန'စသည်မိန့်သော်။ ဒွါရနှင့် ကမ္မကိုပြဖြီး၍ ကမ္မာဝဏ္ဏာန,ဒွါရဝဏ္ဏာနကိုပြလိုရကား 'တတ္ထ' စသည် မိန့်သော်။

ဒွါရေ-မိမိဒွါရမှတပါးသောဒွါရ၌၊ကမ္မာနိ-တို့သည်၊စရန္တိ-ကုန်၏၊ဒွါရာ-တို့သည်၊ ဒွါရစာရိနော-ဒွါရတပါး၌ ကျင်လည်ကုန်သည်၊ယသ္မာ နဟောန္တိ-ကုန်၊ တသ္မာ-ထိုသို့ ဒွါရတပါး၌ မကျင်လည်ခြင်းကြောင့်၊ဒွါရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ကမ္မာနိ-တို့ကို၊အညမညံ-ချင်း၊ဝဝတ္ထိတာ-မှတ်အပ်ကုန်၏။

ဒွါရဖြင့် ကံကိုမှတ်မှု ယေဘုယျ,ကံဖြင့် ဒွါရကိုမှတ်မှု တဗ္ဗဟုလ၊ ဤကားအထူး၊အဋ္ဌကထာ၌ပင် အထက်မှာမိန့်လတ္တံ့။

ဝိကာဆရာမြတ်၏ ယခင်နည်းမှတပါး အကြံတော်၏ အစွမ်းဖြင့်ကား စစ်မြေပြင်၌များသောအားဖြင့် ကျင်လည်ခြင်းကြောင့် စစ်မြေ၌ သွားခြင်း ထင်ရှားသောဆင်ပြောင်သည့် ရွာစသည်၌ သွားလေသော်လည်း 'သင်္ဂါမာဝစရသာ'တွင်သကဲ့သို့ ကာယဒွါရ၌သာ များသောအားဖြင့်ဖြစ်သော ပါဏာတိပါတစသည်သည် ကာယဖြင့်သာ ပြီးစေ

[ဝိဋ္ဌကတ်ဋ္ဌတော်

အပ်သောသဘောထင်ရကား ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော်လည်း ကာယဒွါရ သာ တွင်သည် ဟူလို၊ဝစီဒွါရ၌လည်း ဤနည်းဆို။

တတ္ထ တေသု ကမ္မဒွါရေသု စွဲ၊ ဥပ္ပန္နံနဋ္ဌာနံကား သဟာဓာတ်ပိညတ် တည်း။

ဒွါရဖြင့် အမည်ရရာ၌ ဥပမာဆောင်လိုရကား'ယထာ ပန'စသည် တက်သော်။

သိပ္ပလိ ဒေဝတာ-လက်ပံပင်စောင့်နတ်၊ (လက်ပံပင်နတ် လည်းဟူ)ပလာသဒေဝတာ-ပေါက်ပင်နတ်၊ ပုဗိမန္ဒဒေဝတာ- တမာပင်နတ်၊ဖန္ဒနဒေဝတာ-ကြို့ပင်နတ်၊(ဒေဝေါယေဝ ဒေဝ တာ၊တာပစ္စည်းကား သွတ္ထ)

ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်၊ (ကာယဒွါရဖြင့်လည်းဟူ) ကမ္မံ-အမှု ကို၊ (ကံကိုလည်းဟူ) စေ ကတံ-အကယ်၍ ပြုခြားအံ့၊ ကာယ ကမ္မန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ကာယောစ-ကိုယ်ကိုလည်း၊ ကာယ ကမ္မံ-ကိုလည်း၊အညမညဝဝတ္ထိတာ-တပါးဖြင့် တပါးကို မှတ် အပ်ကုန်၏၊အညမညံ-အချင်းချင်း၊ဝဝတ္ထိတာ-မှတ်အပ်ကုန်၏၊ (ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏ သော်လည်းဟူ) 'သူဗိယာ' စသည်ကား ဥပမာတည်း။

သူဗိယာ-အပ်ဖြင့်၊ဝါသိယာ-ပဲခွပ်ဖြင့်၊ပုရိသေန-ယောကျ်ား သည်။

ဧဝံ သန္တေကား 'ကာယေန'စသော ဂါထာတည်း၊ ဝါကျဟူက ဝေတ္ထုရှိမြဲဖြစ်ရကား နကမ္မဝဝတ္ထာနံ လှန်။

ဖြာဟ္မဏာဂါမ-ပုဏ္ဏားရွာ၊အမ္ဗဝန-သရက်တော၊နာဂဝန- ကံ့ကော်တော၊(ယေဘုယျနည်းတို့) ဝစန စရက-တောမှုဆိုး၊ (ဝနေ စရတီတိ ဝနစရကော၊ဝိဂြိုဟ်)ထူလကုမာရိကာ-ဟိုင်းမ ဓိမ်၌ဆွမ်းခံသောရဟန်း၊(ထူလကုမာရီသု ဘိက္ခတီတိ ထူလ ကုမာရိကော၊ တဗ္ဗဟုလတ္တို)။　။ကာယကမ္မ ဒွါရကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဝစီဒွါရကထာယံကို ဝါစာ၌စပ်၊ စတုပတိ သိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ၌ အင်္ဂ၊အင်္ဂအထူးမရှိ၊အရကား စတုဏ္ဏံနိပါတ တတိယဝဂ် သုဘာသိတ

သုတ်၌လာသော "သုဘာသိတံ ဥတ္တမမာဟုသန္တော ဓမ္မံဘဏေနာဓမ္မံ တံ ဒုတိယံ၊ပိယံဘဏေနာပိယံ တံ တတိယံ၊ သစ္စံဘဏေနာလိကံ တံ စတုတ္ထံ"ဟူသော ဂါထာအတိုင်းယူ။

ဝိညူနံကား "တေသံ ဥပလက္ခိတတ္တာ"၌ကဲ့သို့ ဆဋ္ဌီကတ္တား။

ဝုတ္တတိတိ ဝါစာ၊ ဂိရိယတိတိ ဂိရာ။

"ဗျပ္ပထောတိ ဝါကျဘေဒေါ" မဂ်လတ္ထဒီပနီအလို၊ ဤအဋ္ဌကထာရူပကဏ္ဍ၌ ဆိုလတ္တံ့သည့်အလိုကား 'ဝါကျဥ္စ တံ ပထောစ အတ္ထံ ဉာတုကာမာနံ ဉာပေတုကာမာနဥ္စာတိ ဗျပ္ပထော'ဟူလို၏၊ 'ဝါစာယ ပထော ပထေ'ဟူသော သဒ္ဒနီတိသုတ်ဖြင့် 'ပထ'နှောင်းသောကြောင့် 'ဝါစာ'သဒ္ဒါကို 'ဗျ'ပြု။

သဟာသဒ္ဒါ-သော၊ကောပိညတ္တိ-သည်၊အတ္ထိ-၏။

တကွဖြစ်ကာမျှကိုယူ၊အဖြစ်အချုပ်တူသည်ဟု မယူလင့်၊ထို့ကြောင့် "ဝိတ္တာနုပရိဝတ္တိတာယ ပန သော နယာဝ သဒ္ဒဘာဝိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော" (ဋီကာ)

ဝိတက္က ဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါနာမ-ဝိတက်၏ ပြန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အသံမည်သည်၊ ဝါ-ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ပြန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အသံမည်သည်။

ရှေးအလိုကား "ဝိပ္ဖါရဏံ ဝိပုလပဝတ္တနံ ဝိပ္ဖါရော၊ ဝိတက္ကသသ ဝိပ္ဖါရော ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရော၊ ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရေန ဥပ္ပန္နော သဒ္ဒေါ ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါ"ဟူလို၊ အရကား ဇိဝှါစလန, တာလုစလန စသည်ကိုပြုတတ်သော ဝိတက္ကဖြစ်သော သုခုမသဒ္ဒ ရ၏၊ နောက် အလိုကား ကောသိသ်ပြု၊ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရနှင့် သဒ္ဒကိုလည်း ကမ္မဓာရယ်တွဲ၊ ရှေးကား ယောဇနာ စသည်အလို၊ နောက်ကား ဂဏ္ဌိအလို၊ မဟာအဋ္ဌကထာအလိုကား ဝိတက်ပြန့်ကာသာ ဖြစ်သောအသံကား မကြားကောင်းဟူလို။

ထိုကို ဖြစ်လိုရကား အာဂမအဋ္ဌကထာသု ပန စသည်မိန့်။

သုတ် အဋ္ဌကထာနှင့် ပဋ္ဌာန်းပါဠိအလိုကား ကြားကောင်း၏ဟူလို၊ တသ္မာ စသည်ကား သုတ်အဋ္ဌကထာနှင့် ပဋ္ဌာန်းပါဠိကို သာကေမူ၍ မဟာအဋ္ဌကထာကို ဗုဒ္ဓဃောသမဟာထေရ်မြတ် ပယ်သည်။

[(ဝိဋ္ဋကတ်တော်

ဝိညတ္တိဟေတုနာယ - ဝိညတ်လျှင် အကြောင်းရှိသော ဘုတ်တို့၏ ထိုက်ခြင်းကို၊ဝါ-နှင့်၊ဝိနာ-၍။

ဤသို့ ပေးမှ "ဝိညတ္တိပစ္စယာ ဟေတုနာ ဝိညတ္တိဟေတုနာ" ဟူသော ဋီကာပါဌ်, "ဓိဂ္ဂဇ ပထဝိသတ္တိ ဝိညတ္တိ ဘူသံဟေတုန ဇော မတော" ဟူသော သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာပါဌ်စသည်နှင့်ညီအံ့သည်။

ဝါ,ဝိညတ္တိဟေတုနာယ-ဝိညတ်ဟူသော ထိုက်ခြင်းသည်။

ဤကား "ဝိညတ္တိဧဝဝါ ဟေတုနာ ဝိညတ္တိဟေတုနာ"ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့်အညီတည်း၊အဓိပ္ပါယ်ကား မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဝိတက္ကဝိစာရသဒ္ဒကို သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ် ဟု ဆို၏၊ ထိုသဒ္ဒသည် သဒ္ဒအကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည်သာ ဖြစ်၏၊ ဝိညတ္တိဟေတုနာ အကယ်၍ မရှိငြားအံ့၊ သဒ္ဒမဖြစ်ရာ၊ သဒ္ဒမဖြစ်ငြားအံ့၊ သောတဝိညာဏ်လည်း မဖြစ်ရာပြီ ဟူလိုသည်၊ ပါဌ္ဌာနုသာရ မဟုတ်သော်လည်း သဘောရောက်အဓိပ္ပါယ်ဆိုလိုက်သည်။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား 'ဏ္ဍဒ ဝက္ခာမိ'စသည်မိန့်။

တေ သမုဋ္ဌာနိက ကာယံ။ပ။နလဗ္ဘတိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား စလနကို ဤ၌ စစ်ဆေးဘွယ်မရှိပြီ၊ကာယဝိညတ်ဖြစ်မှု စလန, ဝစီဝိညတ်ဖြစ်မှု ဟေတုနဟု မှတ်အပ်၏ဟူလိုသတည်း။

ဥပထမ္ဘနကိစ္စမ္ပိနတ္ထိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ပဋ္ဌမဇောကပင် ဟေတုနာကာရဖြင့် ဖြစ်ပြီးရကား ဟေတုနာအကျိုး၌ ဥပထမ္ဘနက ပြုဘွယ်မရှိပြီ ဟူလို၊ဝါ-လဒ္ဓါသေဝနဖြစ်သော ပဋ္ဌမဇောဖြင့် ဟေတုနာသည် အားကြီးပြီးရကား ဥပထမ္ဘနပြုဘွယ်မရှိပြီဟူလို၊ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာ့မြတ်အလိုတော်။

ဋီကာဆရာမြတ်ကား "ဥပထမ္ဘနံ နတ္ထိ ဇေတ္ထိတိ ဝိစာရေတဗ္ဗာ ဂဟေတဗ္ဗံ"ဟု မိန့်၏၊ မိန့်သည့်အလိုကား......ဇော ခုနစ်ချက်တို့တွင် တချက် တချက်သည် အက္ခရာ တလုံး တလုံးကို ဖြစ်စေတတ်ရကား ပေါင်းသော် အက္ခရာခုနစ်လုံးဖြစ်၏၊ထိုတွင် ခြောက်လုံးသောအက္ခရာတို့ကား မထင်ရှားကုန်၊ သတ္တမဖြစ်သော အက္ခရာကား ထင်ရှား၏၊ ထို့ကြောင့် ဥပထမ္ဘနရှိမည်ကဲ့သို့ ထင်မိ၏ ဟူလိုသတည်း။　　။ဝစီဒွါရကထာ။

အာယူဟတိ-လုံ့လပြုတတ်၏၊ (အားထုတ်တတ်၏၊) (မိမိတို့၏ က်ိစ္စဥဲ့ယှဉ်စေ၏ ဟူလို)အဘိသင်ရေတိ-ပြုပြင်တတ်၏၊ ပိဏ္ဍံ-အပေါင်းကို၊ကရေတိ-ပြုတတ်၏။

ပိဏ္ဍံ ကရောတိ ဟူသော်လည်း အာယူဟန အစွမ်းဖြင့်သာ ယူ၊ ကလာပ်၏အစွမ်းဖြင့် မယူလင့်။

ကပ္ပေတိ ကပ္ပေန္တီ ဝိယ-ပဝတ္တတိ-ကြံသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။

နိဗ္ဗာပါရကို သိ ေစသည်၊ပကပ္ပေတိ၌'ပ'ကား ဝေတ္တွဏ္ဍာနုဝတ္တက၊ လောကတ္တရာကို မယူရာ၌ ကမ္မကျွယကတဏ္ဍာ ပဋိတ်ခတ်။ ။မနော ဒွါရကထာ။

စေတနာပဋံ။ပ။မနသာဝဟူသော ပါဠိ၌ ဤသို့ယောဇနာ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ပုရိမစေတနာယ-ဖြင့်(ထည့်) စေတယိတွာ-၍၊ကာယေန-ဖြင့်၎င်း၊ မနသာ-ဖြင့်၎င်း၊ ကမ္မံ သန္နိဋ္ဌာနကမ္မံ-နောက်ကံကို၊(သန္နိဋ္ဌာနကံကိုသော်လည်းဟူ) ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကရောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ စေတနံ-ပစ္ဆိမစေတနာကို၊ (နောက်စေတနာကိုသော်လည်းဟူ)ကမ္မံ-ဟူ၍၊အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ဝဒါမိ-၏။

'စေတနာယ စေတယိတွာ'ကား ပုဗ္ဗကာလကြိယာတည်း၊ ကမ္မံ ကရောတိ ကား အပရကာလကြိယာတည်း၊ စေတနာယ၏ အရကား ပုဗ္ဗစေတနာ၊ကမ္မံ၏အရကား အပရစေတနာ။

အခ်ိဳ႕ဆရာတို့ကား ပုဗ္ဗစေတနာကား စေတနာသာမည်၏၊ အပရစေတနာကား စေတနာလည်းမည်,ကံလည်းမည်၏ ဟူလိုသည်။

ဝါ, ဘိက္ခဝေ-တို့၊ စေတနာယ - သဟဇာတစေတနာဖြင့်၊ စေတယိတွာ-၍၊ ကာယေနဝါ-ဝိဏ္ဏတ္တိသမုဋ္ဌာနကာယဖြင့်၎င်း၊ ဝါစာယ-သဒ္ဒဝါစာဖြင့်၎င်း၊ မနသာ-ဖြင့်၎င်း၊ ကမ္မံ စောပနာ ဘိဏ္ဍာဒိကြိယံ - စောပနကြိယာ အဘိဏ္ဍာစသော ကြိယာကို၊ ယသ္မာ ကရောတိ၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ စေတနံ-သဟဇာတ စေတနာကို၊ ကမ္မံ-ဟူ၍၊ အဟံ-သည်၊ ဝဒါမိ-၏။ (ဤသို့ သမ္ဗန်မှု စောပနာကို ဝိညတ်ခွေးဟုသူ)

ဝါ,ကာယေန-ကာယဝိညတ်ဖြင့်၎င်း၊ဝါစာယ-ဝစီဝိညတ်ဖြင့်၎င်း၊ မနသာ ဖြင့်၎င်း၊ ကမ္မံ စောပနာ ဘိက္ကမာဒိကြိယံ-ရူပကာယ၏ ထမ္ဘန စလန,ဥပါဒိန္န၏ ဃဋ္ဋနဟု ဆိုအပ်သော စောပနကြိယာ, အဘိက္ကမ စသော ကြိယာကို၊ ယသ္မာ ကရောတိ တသ္မာ စေတနာ-သဟဇာတ စေတနာကို၊ ကမ္မံ အဟံ ဝဒါမိ ဟု သမ္ဗန်။

ဤနှစ်ဒီကပ်၌ကား သမာနကာလဖြစ်သျက် ပုဗ္ဗကာလကဲ့သို့ မိန့်ပါသည်၊စေတနာဟံ ကမ္မံ၌ သဟဇာတဖြစ်သော ကာရကစေတနာကို ကမ္မဆိုပါသည်၊ ခဲ့ဥ၊ ဋီကာသက်သက်နှင့် မသိသာ၊ အနုဋီကာ စသည်နှင့် ညှိ၍ကြံသူပါ။

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ကာယေ-ကာယဝိညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညတ်သည်၊သတိဝါ-ရှိသော်လည်း၊ အနုရောဓိတေဝါ-မချုပ်သော်လည်း။

ဤသို့သမ္ဗန်မှု ဝါကား အဋ္ဌာနယ ဂ၊ အဋ္ဌလည်း ဋီကာပါဌ်ထား အလိုသော် သမုစ္စယ သမ္ပိဏ္ဍနဟူလိုသကဲ့သို့မှတ်၏၊အနုအလိုကား ဝိကပ် ဟူလို၏၊ဝိကပ်ကြံချမှု ခဲ့ဥ၊ဂဏ္ဌိ၌ကား 'ကာယေဝါ သတီတိ ကာယ ဝိညတ္တိ သင်္ခါတေ ကာယေ သတိ'ဟု ဖွင့်၏၊မိန့်သည့်အလိုကား ဝစန သိလိဋ္ဌ ပဒပူရဏမျှသာ ဟူလိုသကဲ့သို့ ရှိ၏၊ သင့်လေစွ၊ အချို့ကား သုခဒုက္ခံ၌သည်၍ ပေးကုန်၏၊မသင့်။

ကာယသံစေတနာဟေတု- ကာယသံစေတနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ (ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာကြောင့် သော်လည်းဟူ) အဇ္ဈတ္တံ-သော၊ သုခဒုက္ခံ-သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏။

နောက်နှစ်ချက်၌လည်း ဤနည်းသမ္ဗန်၊ ဤလည်း တသုတ်၊ တိဒိဝါ ဘိက္ခဝေ စသည်တသုတ်၊သစေ ယံ အာနန္ဒ စသည်တသုတ်၊ အနက်ကား ဤသို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တိဒိဝါ-သော၊ ကာယသံစေတနာ-သည်၊ အကုသလံ-အကုသိုလ်တည်း၊ ကာယကမ္မံ-တည်း၊ ဒုက္ခုန္ဒြိယံ-ဒုက္ခိန္ဒြေကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဒုက္ခဝိပါကံ-မကောင်းကျိုးကို ပေး

ပြန်ပွားရေးမူ)

ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊(ဖြစ်စေတတ်၏သော်လည်းဟူ၊ဤနည်းချည်းသမွန်)

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ပါဠိလိပုတ္တသ-သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ-သည်၊ဇေ၀-သို့၊ပုဠော-အပ်သော၊အယံသမိဒ္ဓိ မောဃပုရိသော-သည်၊ဝါ,သမိဒ္ဓိ-မည်သော၊အယံ မောဃပုရိသော-ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်၊ သံစေတနိယံ။ပ။ဝေဒယတိတိ-ဟူ၍၊ဇေ၀-သို့၊သစေ-၍၊ဗျာကရေယျ-အံ့။

ဤသို့ကား မဖြေခဲ့တုံ၊သုခဝေဒနိယံစသည်ကိုချန်၍ ဖြေဘိ၏တကားဟူလို။

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ဇေ၀-သို့၊ဗျာကရမာနော-သော၊ဝါ-သော၊သမိဒ္ဓိ-မည်သော၊ မောဃပုရိသော-သည်၊ ပါဠိလိပုတ္တဿ-ပြည်သားဖြစ်သော၊ (ပါဠိလိပုတ္တမည်သော သော်လည်းဟူ) ပရိဗ္ဗာဇကဿ-အား၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဗျာကရမာနော-ဖြေသည်၊ (ဖြေခြင်းသည်သော်လည်းဟူ) ဟုတ္ဂ-၍၊ ဗျာကရေယျ-မည်ရာ၏။

သုခဝေဒနိယံ စသည်ကိုချန်၍ ဖြေရကား သမ္မာဗျာကရဏ မဖြစ်နိုင်ပြီဟူလို၊သုတ်ပါဠ်၌ 'သံစေတနိယံ-စေ့ဆော်ခြင်းသဘောရှိသော' (ဏိကပစ္စည်း၌ ကကို ယပြု)

သုခဝေဒနိယံ-သုခဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ (ကောင်းသောအာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိသောသော်လည်းဟူ)

ဘုရားရှင်တို့ဟောတော်မူသော မောဃပုရိသနှစ်ပါးတွင် ထိုခဏ၌ မဂ်ဖိုလ်မရှိသော မောဃပုရိသဟုယူ။

ကမ္မစတုက္ကေန-ဖြင့်၊ ဒီပိတော-၏၊ (စတုက္က၌ စတုက္ကဖြင့်ပြသည်ကို စတုက္ကကိုပြ၏ဟူပါသည်)ကဏှံ-မည်းသော၊ကဏှဝိပါကံ-မည်းသော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ-သည်၊အတ္ထိ-၏၊ (ဤနည်းချည်းသမွန်)

ဤပါဠိကား အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုက္ကနိပါတ် ကမ္မဝဂ်၌ ဟောသည်၊ သုတ်၌ မဂ္ဂင်,ဗောဇ္ဈင်နှစ်ပါးလာလျှင်းမူလည်း မဂ္ဂင်၏ဘာဇာ

ပနသာလျှင် မဟာဓိသဲယဖြစ်ရကား တဏ္ဍ လောကုတ္တရမဂ္ဂါ စသည်မိန့်သော်။

ဗောဇ္ဈင်ကား မနောကံကိုသာဆည်းခြင်းကြောင့် အပ္ပဓိသယ ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့် ကံသုံးပါးသို့ဆည်းသောမဂ္ဂင်၌ ဝင်သတည်း။

အသို့ဆည်းသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ယံဟိ'စသည်တက်သော်။

ကာယေန ဒုဿိလျကား ပါဏာတိပါတစသည့်တည်း၊ ဝါစာယ ဒုဿိလျကား မုသာဝါဒ စသည်တည်း၊ မနေန ဒုဿိလျကား ကြွင်းသော သဗ္ဗာကုသလတည်း၊ ဝါ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ, မိစ္ဆာဝါယာမ,မိစ္ဆာသတိ,မိစ္ဆာသမာဓိတည်း။

ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စသည်ကို ဒုဿိလျဟူသည်ကား ကာယဝါစာတို့၌ကဲ့သို့ သိလဒ်ပ္ပတ္တိဖြစ်လျှင်းသောကြောင့်ဆိုသည်မဟုတ်၊သိလပဋိပက္ခသာယှု၊ထိုစကားသည် သင့်စွ၊မာနသိကသိလဝိပတ္တိမည်သည်မရှိ။

ဆရာ......လောကုတ္တရာ၌ ဘဇနကိုဆိုပြီ၊ လောကီ၌ ကမ္မပထသို့ မရောက်သော တရားတို့ကား အဘယ်သို့ ဆည်းသနည်း၊ အဘယ်၌ သွင်းသနည်းစုဒ်ရှိရကား 'ဣမသ္မိံ ဋ္ဌာနေ'စသည် မိန့်သော်။

ဣမသ္မိံ ဋ္ဌာနေ-၌၊ ဒွါရသံသန္ဒနံနာမ-ဒွါရ၌ သွင်းခြင်းမည်သည်၊ဟောတိ-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဒွါရ၌သွင်းသောအားဖြင့် ကာယဒုစရိုက်စသည်မည်ပါ၏ ဟူလို၊ ကမ္မပထံ အပတ္တာနမ္ပိ တံတံဒွါရေ သံသန္ဒနံ အဝရော ဓနံ' ဟူသောဋီကာနှင့်လျော်စေသည်၊ဤဋီကာ၌ 'ပိ'ဖြင့် ကမ္မပထပတ္တကို ပေါင်းလေ။ဝါ-ကံကိုပဋ္ဌာနပြုသော် ဒွါရပျက်ခဲ့၊ ဒွါရကို ပဋ္ဌာနပြုသော် ကံပျက်ခဲ့ရကား ဤသို့ မပျက်ခြင်းကို သိအပ်၏ ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် 'ဣမသ္မိံ ဋ္ဌာနေ'စသည်တက်သော်။

ဣမသ္မိံ ဋ္ဌာနေ-၌၊ ဒွါရသံသန္ဒနံနာမ ကမ္မဒွါရာဘေဒနံနာမ-ကံ ဒွါရတို့၏ မပျက်ခြင်းမည်သည်၊ဟောတိ-၏။

''အာဏတ္တိသမုဋ္ဌိတေသု ပါဏာတိပါတာဒိန္နာဒါနေသု ကမ္မမ္ပိ ကာယကမ္မံ ဒွါရမ္ပိ ကမ္မဝသေနေဝ ကာယဒွါရံ''စသော အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်လတ္တံ့သည်ကိုရည်သော 'ဒွါရန္တရေ ကမ္မန္တရုပ္ပတ္တိယမ္ပိ ကမ္မဒွါရာ

ဘောဒနံစ ဠာဠိရသံသန္ဒနံ နာမ’ဟူသောဋီကာနှင့်လျော်စေသည်၊ ဤဋီကာ၌ ‘ဝိ’ကား သကကမ္ဗ,သကဠာဠိရဖြစ်ကြသော ပဂေဝဟူလို။

အဝရောဓနေဖြစ်သော ဠာဠိရသံသန္ဒနကိုချဲ့လိုရကား ကာယဝိဗ္ဗဠာဠိရေသု ဟိ စသည်မိန့်သော်။

တတြ-တသ္မိံ ဠာဠိရသံသန္ဒနေ ဌဲ၊မိဂဝံ-သမင်တောသို့။

မိဂေ ဝနန္တိ ဗာဓေန္တိ ဧတ္ထာတိ မိဂဝံ၊တောရစေ။ဘနဓာတ်ကား ဗာဓနေ၌ ဖြစ်သည်။

ဓနုံ-လေးကို၊ သန္ဓေတွာတိ-စီရင်၍၊ ဖိယံ-ညှို့ကို၊ ဝန္ဓေတိ-ကျစ်၍၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဘုဥ္စတိ-၍၊ (တောသွား ထမင်းစားသည် ဟူလို)ဝတ္ထံ-ပုဆိုးကို၊ပရိဒဟတိ-ဖြင့်ဝတ်၍၊ (တောသွားအံ့ဟု အောက်ပုံးကျိုက်သည့်, ဦးရစ်ပေါင်းသည့်ဟူလို)သသ မိဋ္ဌာရ မဋ္ဌမိဒ၌ ‘ပိ’ကား မိမိကိုရည်သောသမင်တို့ကား ပဂေဝဟူလို။

သော စ ခေါ-ထိုကမ္မပထဘေဒသည်လည်း၊ဗျာပါဒဝသေန-ဏှာမေ သတ္တာ ဟညန္တု၊ စသောဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဟော တိ-၏။

ဤပါဠိဖြင့် ကာယကံဟူသော ဝေါဟာရ အသာဘာကိုပြသည်၊ ပရ သန္တက ပဋိဃာမန စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဏှာမေ သတ္တာ ဟညန္တု စသည်ဖြင့် ကြံသော်ဆိုသော်သာလျှင် မနောကံဟူသောဝေါဟာရကို ရသဘည်း၊ ‘နပါဏာတိပါတာဝသေန’ကား ကာယကံသည် မနော ဠာဠိရ၌ မဖြစ်ဟု ပြသည်။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား ‘အကုသလံ ဟိ ကာယကမ္မံ’စသည်မိန့်သော်။

အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယော-တို့သည်၊ စေတနာ ပက္ခိ ကာဝါ-ကာယကံ၏ အဘို့၌ ကျကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ-ကုန် ၏၊(သဒ္ဒက္ခ) စေတနာပက္ခိကာဝါ – ကာယကံ ဟူသော ဝေါ ဟာရကို ရကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ (အမိပ္ပါယ်ဆို) အဗ္ဗောဟာရိကာဝါ-မနောကံဟု မခေါ်ဝေါ်လောက်ကုန်သည့် လည်း၊ဟောန္တိ-ကုန်၏။ (ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကင်းကုန်သည့်, ခေါ် ဝေါ်ခြင်း မရှိကုန်သည့်, မခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သည်၊ဗိတ်ကြိုက် ရာပေး)

(ပိဋကတ်တော်

ဤနှစ်ခုဒိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် မနောဒွါရိကမှေ့ ယေဘုယျဖြစ်၍ မနောကံမည်လျှင်းမှုလည်း ကာယဒွါရိက စေတနာနှင့် သဟကာရီကရဏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယကံ ဟူသော ဝေါဟာရကို ရလေတော့သည်၊ပရသန္တက အဝှုပရိဏာမန စသည်ဖြင့် မဖြစ်၊ဏ္ဍမေ သတ္တာ ဟညန္တု စသည်ဖြင့်မဖြစ်ရကား မနောကံဟူသော ဝေါဟာရလည်း ကင်းလေတော့သည် ဟူလိုသတည်း။

မခေါ်ဝေါ် လောက်သည်, ခေါ်ဝေါ် ခြင်း ကင်းသည် ဟူရာ၌ သက်သေကား သသဒ္ဒာ ရုပထဝိစသည်၌ အဒါပါ စသည်တည်း။

ဝါ,အဗျော်ဟာရိကာ-ပါဏာတိပါတ စသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မခေါ် ဝေါ် အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ-ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ကာယကံဟူသောဝေါဟာရကိုရလျှင်းမှုလည်း ပါဏာတိပါတ စသည်၏အစွမ်းဖြင့် မဆိုအပ်, မခေါ် ဝေါ် အပ်ဟူလိုသတည်း၊ ဤနည်းချည်း နောက်နောက်ကို ကြံ။ ဝိတဏ္ဍာဝါဒိ သုတ်၌ အနက်ခဲရပ်ကား-

ကုန္တိ ဂတံ-ဝမ်း၌ဘည်သော၊ ဂဗ္ဘံ-သူငယ်ကို၊ (ကိုယ်ဝန်ကိုသော်လည်းဟူ) ဇဝံ-ဤသို့ ကြည်သည်ရှိသော်၊ (ကြည်ကာမျှသော်လည်းဟူ) ကုဒ္ဓုမ္ဘသ-သား၏၊ (သူငယ်၏,ကိုယ်ဝန်၏, အန္ဓယ်၏၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး) ယောဇနာ, ဋီကာ စသည် ကုန်အောင်ကြည့်မှ ဤကဲ့သို့ အနက်လိုကြောင်းကို သိလေအံ့၊ ဥပဃာတော-သေခြင်းသည်၊ (ပျက်ခြင်းသည်, ကျေခြင်းသည်၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး) စိန္တိတမတ္တေယေဝ-ကြံကာမျှ၌လျှင်၊ (ဖြင့်လျှင်သော်လည်းဟူ) ကြည်သော်ကား ပဂေဝဟူလို။ တမေနံ-ထိုဝိတဏ္ဍာဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊(ဝတွာ၌စပ်)

သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့တင်၏ဟူသည်ကို မနှစ်သက်၊ အနူးအညွတ် ခွင့်မပြုလိုရကား သုတ္တဿ သာ မဆိုမူ၍ ''တာ သုတ္တဿ'' မိန့်သော်။

ရှုဒ္ဓိဆယ်ပါးတို့တွင် သတ သဟဿ ရုပ်စသည်ကို ဖန်ဆင်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဣဒ္ဓိကား အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ, ပကတိအဆင်းကို စွန့်၍ ကုမာရဝဏ္ဏ,နာဂဝဏ္ဏစသည်ကို ဖန်ဆင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော

ဣန္ဒြိကား ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ, မိမိတို့၏အတွင်း၌ အမှတ်မဲ့တပါးပါးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သော ဣဒ္ဓိကား မနောမယိဒ္ဓိမည်၏၊ ဤသုံးပါးကား အဘိညာဏ်ချည်းတည်း။

ရှေး၌ဖြင်း,နောက်၌ဖြင်း, ထိုခဏ၌ဖြင်း ရအပ်သော အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သော ဣဒ္ဓိကား ညာဏဝိပ္ဖါရ ဣဒ္ဓိ၊ ဗာကုလထေရ် သံကိစ္စသာမဏေတို့ဝတ္ထုကို ထုတ်လေအပ်၏၊ ရှေး၌ဖြင်း, နောက်၌ဖြင်း, ထိုခဏ၌ဖြင်း ရအပ်သောသမထ၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သော (ဈာန်၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော သော်လည်းဟူ)ဣဒ္ဓိကား သမာဓိဝိပ္ဖါရဣဒ္ဓိမည်၏၊သာရိပုတ္တမဟာထေရ်, သဉ္ဇီဝထေရ်, ခါဏုကောဏ္ဍညထေရ်, သာမာဝတီတို့ ဝတ္ထုကို ထုတ်လေအပ်၏။

ကတမာ အရိယာ ဣဒ္ဓိ၊ဣဓ ဘိက္ခု သစေ အာကင်္ခတိ၊ ပဋိကူလေ အပ္ပဋိကူလသညီ ဝိဟရေယျန္တိ၊အပ္ပဋိကူလသညီ ဝိဟရတိ၊သစေ အာကင်္ခတိ၊ အပ္ပဋိကူလေ ပဋိကူလသညီ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ပဋိကူလသညီ ဝိဟရတိ၊ ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ၊ သတော သမ္ပဇာနော-ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စေတောဝသိပတ္တဖြစ်သော အရိယာတို့အား ရကောင်းသော ဣဒ္ဓိသည် အရိယာဣဒ္ဓိမည်၏။

ဂဏ္ဌိကား နိရောဓသမာပတ်ကို အရိယာဣဒ္ဓိဟူ၏၊ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်မညီရကား ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အလုံးစုံသောငှက်, အလုံးစုံသောနတ်, အချို့သောသူ, အချို့သောဝိနိပါတိကတို့၏ ကောင်းကင်ပျံခြင်းသည် ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ မည်၏၊ (အချို့သောသူ ဟူသည်ကား ကမ္ဘာဦးသူတို့ကိုယူ၏၊ ဂဏ္ဌိ၌ကား စက္ကဝတ္တိမင်း၏ ကောင်းကင်ပျံခြင်းကိုလည်း ဤ၌သွင်း၏၊ ဤစကားလည်း ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့နှင့် မညီ၊ထို့ကြောင့် ဆင်ခြင်အပ်၏။

စက္ကဝတ္တိမင်း၏ စစ်သည်လေးပါးနှင့်တကွ ကောင်းကင်ပျံခြင်း, ဇောတိလသူဌေး၏ အတောင် ရှစ်ဆယ်ရှိသော ရွှေတောင် ပေါက်ခြင်း, ဃောသကသူဌေး၏ ခုနစ်ပါးသောအရာတို့၌ သေစေမ့်သော်ငှါ လုံ့လပြုလျက် မသေခြင်းစသည်ကား ပုညဝတောဣဒ္ဓိမည်၏။

[ဝိဇ္ဇာကတ်တော်

ကမ္မပိပါကဖိဒ္ဓိကား အကျိုးမြဲတည်း၊ ပုညဝတော်ရုဒ္ဓိကား အကျိုးပေးခိုက်သာ၊ ဤကား အထူး။

ဝိဇ္ဇာမိုရ်၏ မန္တန်စုတ်၍ ကောင်းကင်ပျံခြင်းစသည်ကား ဝိဇ္ဇာမယရုဒ္ဓိမည်၏၊ သကဋဗျူဟာ စက္ကဗျူဟာ ပဒုမဗျူဟာ အစရှိသော အစီအရင်ကြောင့် ဖြစ်သောအထူး, ဂဏန်းစောင်း စသောအတတ်,သလ္လကတ္တကစသော ဆေးအတတ်,ရုရုစသော ဗေဒင်အတတ်, ငိဋုကတ်သုံးပုံ စသော အတတ်, အယုတ်သဖြင့် လယ်ထွန်ခြင်း ကြဲခြင်းစသော အမှုတို့ကို ပွဲ၍ ပြီးသောအထူးသည်ကား တတ္ထတတ္ထ သမ္မာပယောဂပစ္စယာရုဒ္ဓိနေကြန ရုဒ္ဓိမည်၏၊ ဤထက်ကုန်စင်အောင် သိလိုမူကား ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, သာရတ္ထသင်္ဂဟ, အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ,ဂဏ္ဌိတို့နှင့်ညှိ၍ယူလေ၊ အနုသစ်,ဥဒါန်းသုတ်တို့ကိုလည်း မြော်လေ။

တတ္ထ ကတရံ ရုဒ္ဓိ ဝဒေတိတိကား သမာနဝါဒီပုစ္ဆာ၊ ဘာဝနာမယန္တိကား ပရဝါဒီဝိသဇ္ဇနာ ပရဝါဒီကား အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကိုရည်သည်၊ ဘာဝနာမယချင်းတူသော်လည်း ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ, မနောမယိဒ္ဓိကိုရည်သည် မမှတ်လင့်။

မသိဟူသည်ကို မြဲစေလိုရကား ရုဒ္ဓိမာ စေတော ဝသိပတ္တောဘိဇ္ဈ ဟိ စသည်မိန့်သော်။

အာထဗ္ဗနိဒ္ဓိ ပန-ဝိဇ္ဇာမယရုဒ္ဓိကိုကား(အဓိပ္ပေတာ၌စပ်)မိန္နောင်း၌ကား ''အာထဗ္ဗနိဒ္ဓိ ပန-ရူးတုပ် ရူးခဲတန်ရိုးကိုကား'' ဟူ၏၊ ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား ''ယော ယန္တ ရားအတတ်ကို''ဟူ၏။

အာထဗ္ဗနတော ဝိဇ္ဇတော ဓာတာ ရုဒ္ဓိ အာထဗ္ဗနိဒ္ဓိ၊(ဝိဂ္ဂဟ)

ဒဗ္ဗေ-နေဓာမြက်တို့ကို၊အဋ္ဌရိတ္ဝာ-ဖြန့်၍၊(ပဋ္ဌရိတွာလည်းရှိ၏၊ အနက်တူပင်) သတ္တမေ ပဒေ - ခုနစ်ဘါးမြောက်၌၊ အပါဒါနိကား ''သုသာနမဏ္ဍလာဒိတော-သုသာန်မြေကို နင်းသည်မှ''ဟု ခံလေ။

ဝဋ္ဋေတွာ ဝဋ္ဋေတွာ-ဆုပ်၍ဆုပ်၍၊(ပွတ်၍ပွတ်၍လည်းဟူ) ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား 'ဖိမ့်၍ဖိမ့်၍၊ (ဝင့်၍ဝင့်၍လည်းဟူ၏) ဝိဇ္ဇံ-မန္တန်ကို၊ပရိဇပ္ပန္တိ-စုတ်ကုန်၏။

နေယျတ္ထံကိံ-လော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့မဟုတ်၊ နေတတ္ထံကိံ-လော၊(နီတတ္ထံလည်းရှိ၏၊အနက်တူပင်)

ဝစနုတ္တရေန ဂမေတဗ္ဗတ္ထံ နေယျတ္ထံ။
သယမေဝ ဂမိတဗ္ဗတ္ထံ နေတတ္ထံ။(အထူး)
ပကတည္ဟု-လိမ္မာ။

မနောဒွါရေ အာပတ္တိယာ ပညာပနံနာမနတ္ထိ၌ 'မနောဒွါရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိတိဣဒံ ယေဘုယျဝသေန ဝုတ္တံ၊ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနာဒိသု အာပတ္တိသမ္ဘဝတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ'ဟု ကင်္ခါဋီကာ၌ မိန့်သည်ကို ထောက်၍ ပညာနည်းသောသူတို့သည် မနောဒွါရ၌ အာပတ်မည်သည် ရှိ၏ဟု ယူကုန် မှတ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့၏ ဝါဒ၌ ပါဠိအဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့ကို ဆောင်၍ အပြစ်တင်ဘွယ် များစွ၊ ယင်းသို့ များလျှင်းမှုလည်း''ထား ဆောက်ကမ်းနည်း''ဖြင့် မိမိတို့ကိုးသောဋီကာဖြင့်ပင် ဆိုလိုက်အံ့။

ဓာတုရူပ ရစတဂ္ဂဟဏာသိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့်၌''သစေ ပန ကာယဝါစာ ဟိ အပဋိက္ခိပိတွာ စိတ္တေန အဓိဝါသေတိ၊ ကာယဝါစာ ဟိ ကတ္တဗ္ဗဿ ပဋိက္ခေပဿ အကရဏတော အကိရိယသမုဋ္ဌာနံ ကာယဝစီဒွါရေ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ မနောဒွါရေ ပန အာပတ္တိ နာမ နတ္ထိ'' ဟု မိန့်အပ်ရကား ထိုသူတို့၏ အညာဏအဖြစ်သာတည်းဟုမှတ်အပ်၏။

ယခင်ဋီကာ၌ အသို့ယူမည်နည်းဟူငြားအံ့၊ ဝိတ္တသာဒိယနမျှကိုငဲ့၍ ဆိုသည်ဟု ယူအပ်၏။

ဇိနစက္ကံ-ဘုရားသာသနာတော်ကို။

မုသာဝါဒဝဂ်၌သာ ဟောတော်မူအပ်သော, ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ ဟောတော်မမူအပ်သော အနရိယဝေါဟာရကို ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ ဟော၏ဟုယူသော ဝိတဏ္ဍဝါဒီသို့လိုက်၍ပုစ္ဆာပြုလိုရကား ဥတ္တရိ။ပ။ အကိရိယတောတိ မိန့်သော်။

ဝုတ္တတ္ထကို ပါဠိဖြင့် ပြီးစေလိုရကား 'ဝုတ္တမ္ပိ စေတံ' စသည် မိန့်သော်။

ကေနစိ - တစုံတယောက်သော၊ မနုဿေန-လူကို၊ ဝါစာ ဝါစာယ-စကားဖြင့်၊ အနာလပန္တော - မပြော၊ ပရေ-တပါး

သောသူတို့ကို၊သန္တာယ-ရည်၍၊ဂိရံ-စကားကိုလည်း၊ နော စေ ဘဏေယျ-မဆိုရာ၊ဝါစသိကံ-ဝါစသိကဖြစ်သော၊အာပတ္တိံ-သို့၊အာပဇ္ဇေယျ-၏၊ကာယိကံ-သော၊ အာပတ္တိံ-သို့၊နအာပဇ္ဇေယျ-ရာ၊သောပဇ္ဇာ သော ပဇ္ဇော-ကို၊ ကုသလပ်-တို့သည်၊ စိန္တိတာ စိန္တိတော-ကြံအပ်၏။

ဤသို့ အနက်သမ္ဗန်မှု ဝါစာနှင့် ဂိရကို နှစ်ပုဒ်, သန္တာယကို ပါဌ သေသ,ပဇ္ဇာမေသာ ကုသလပ် စိန္တိတာ၌ ပဇ္ဇာ မေသာ စိန္တိတာတို့ ကို လိင်္ဂဝိပလ္လာသဟု မှတ်။(ကန်ဒီဂိုကာအလို)

ဝါ, ယောဘိက္ခု-သည်၊ ကေနစိ-သော၊ မနုဿေန-လူကို၊ ဝါစာဂိရံ-စကားကို၊အနာလပန္တော-မပြော၊(ဝါစာ သန်ဒါတ ဟူသော ဋီကာနှင့် လျော်စေသည်) ဝါ, ဝါစာဂိရံ-နှုတ်မြွက် ခြင်းကို၊ကတွာ-၍ အနာလပန္တော-မပြော၊(ဝါစာနှုတ္တာလနံ ဝါ ဟူသောဋီကာနှင့်လျော်စေသည်) ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ သန္တာ ယ-၍၊နောစေဘဏေယျ-ရာ။ပ။သော ပဇ္ဇာ-ကို၊ကုသလပ်-တို့သည်၊စိန္တိတာ-၏၊(ဂဏ္ဌိကား ကန်ဒီဂိုကာနှင့် တူစွာဆို၏၊ ယောဇနာ,ဋီကာတို့ကား အလားတူကြ၏)

ခန္တိသီဝါဒယော-ကုမာရနတ်,ပရမိဿွာနတ်စသည်တို့သည်၊ (ခန္ဒနတ် သီဝနတ်အစရှိသည်တို့သည်သော်လည်းဟူ)

မဟိဿရ,သိဝ,သူလိ,ဣဿရ,ပသုပတိ,ဟရ ဟူသည် ပရမိဿွာ ချည်းတည်း၊ ကုမာရ, ခန္ဒ,သတ္တိမရဟူသည် ပရမိဿွာသား၏ အမည် တည်း၊ထို့ကြောင့် ပရိယာယ်ဖြစ်၍ စိတ်ကြိုက်ရာပေး။

ဋီကာ၌ 'ခန္ဒာတိ ကုမာရော၊သိဝါတိ မဟေသရော'ဖွင့်သည်ကို မရ သာရတ္ထဒီပနီ၌'ကုမာရောတိ ဖြဟ္မာ'ဖွင့်သည်ကား အဘိဓာန်,အဘိဓာန် ဋီကာတို့နှင့်မညီ၊ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အကြောင်းကိုရှာအပ်၏။

တေသံ-ထိုကုမာရနတ်,ပရမိဿွာနတ်စသည်တို့အား၊အဘိ ဝါဒန အဉ္ဇလိကမ္မ ဘူတပိဌက ပရိဘဏ္ဍနာဒိနိ - ရှိခိုးခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်း, ကောင်းကင်၌ နေဝန်းပြုခြင်း, မြေကျင်းဘျ ခြင်း စသည်တို့ကို။

ပြန်ပွားရေးမှု

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိကုန်သော သူတို့သည် မိမိတို့နေရာအပ အထက် ကောင်းကင်၌ နေဝန်း လုပ်ခြင်းဖြင့် ကိုးကွယ် ကုန်သတည်း၊ ဤအ ကြောင်းကို သိလိုမူ ဂဏ္ဌိကိုကြည့်။

ဝါ, အဘိဝါဒန။ပ။ဏ္ဍာဒိနိ – ရှိခိုးခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း, ကုမာရနတ် ပရမိဿရနတ် စသည်တို့၏ နေရာ အင်းပျဉ် စီရင်ခြင်း မြေကျင်ကျုံခြင်း စသည်တို့ကို။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကုမာရနတ် ပရမိဿရနတ်တို့ နေဘို့ဟု အင်းပျဉ် ထုစီရင်၍ ကောင်းကင်၌ထားကုန်သည်ဟူလို၊ ဤအကြောင်းကို သိလို လျှင် ယောဇနာကိုကြည့်၊ အချို့သောသူတို့ကား ဘူတပိဋ္ဌက သဒ္ဒါ၏ အဋ္ဌကို မိမိတို့အညာဏဖြစ်လေလျှင် အနက်မထုးသကဲ့သို့ မှတ်၍ ပရိ ဘဏ္ဍသဒ္ဒါနှင့်တချက်တည်းသ မွှန်ကုန်ဘိ၏၊မသင့်။

ဣမေသတ္တာ – တို့သည်၊ ဟည္တန္တု–သေစေကုန်သတည်း၊ (ပင်ပန်းစေကုန်သတည်း သော်လည်းဟူ) ဗဇ္ဈန္တု – မိစေကုန် သတည်း၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု–ပြတ်စေကုန်သတည်း၊ မာဝါ အဟေသုံ– မဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ဒုတိယာ ကြံမှုကား–

ဣမေသတ္တာ – တို့ကို၊ ဟည္တန္တု – သတ်စေကုန်သတည်း၊ ဗဇ္ဈန္တု–ဖွဲ့စေကုန်သတည်း၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု–ပြတ်စေကုန်သဘည်း။ (သမွှန်) မာဝါအဟေသုံ၌ ကမ္မဋ္ဌ သက်သော် မသင့်ရကား ယထာရဟာသော်လည်း ယောဇနာ။

စေတနာ ပနေတ္ထ အဗ္ဗောဟာရိကာ၌–

ဧတ္ထ–ဤဝစီဒွါရ၌၊(ဤအရာ၌သော်လည်း သာမန်စွဲ)စေတ နာ ပန – ဝစီစေတနာသည်ကား၊ အဗ္ဗောဟာရိကာ – ဝစီကံဟု မခေါ် ဝေါ် အပ်၊(ခေါ် ဝေါ် ခြင်းကင်း၏ စသည်ဖြင့် ရှေးနည်း ပေး၊အောက် ကာယဒွါရ၌လည်း စွဲလေ)

တိပိဝ ဘိက္ခဝေ မနောသဥ္စေတနာ အကုသလံ မနောကမ္မံစသည် ဖြင့် စေတနာကိုသာ မနောကံဟု သဘောအားဖြင့် ဟောရကား......

(ဗိဋ္ဋကတ်တော်

ကာယကံ စသည်၌ စေတနာ ပက္ခိကာ ဟူသကဲ့သို့ အဘိဇ္ဈာဒိပက္ခိကာမဟူသတည်း။

အနဘိဇ္ဈာဒယော စေတနာပက္ခိကာဝါ ဟောန္တိ စသည်၌ ပါဏာတိပါတာဒိ ဝိရမဏာဗ္ဘာနဖြစ်လျက် ဝိရတိပက္ခိကာ မဆို၊ စေတနာပက္ခိကာ ဆိုရာ၌ ''တိဝိဓာ ဘိက္ခဝေ ကာယသံစေတနာ ကုသလံ ကာယကမ္မံ''စသောပါဌ်ဖြင့် ရှေးနည်းချေ။ ။ကမ္မကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

စက္ခုဝိညာဏဓာတ္ခါရံ-စက္ခုဝတ္ထုကိုမှီသော ဝိညာဏ်၏ခါရ၊ ဝါ-စက္ခုတည်းဟူသော ဝိညာဏ်၏ခါရ၊ ဝါ,စက္ခု-စက္ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ဝိညာဏခါရံ-ဝိညာဏခါရ။

ပဌမဝိကပ်၌......'စက္ခုသ္မိံ နိဿိတံ ဝိညာဏံ စက္ခုဝိညာဏံ' ဟု တပ္ပုရိသ်တချက်တွဲပြီးမှ 'စက္ခုဝိညာဏဿ ခါရံ စက္ခုဝိညာဏခါရံ' ဟု တပ္ပုရိသ်လည်း တွဲပြန်၍၊တပ္ပုရိသ်နှစ်ချက်ရသတည်း။

ဒုတိယဝိကပ်၌......'ဝိညာဏဿ ခါရံ ဝိညာဏ ခါရံ'ဟု ရှေးဦးစွာ တပ္ပုရိသ်တွဲပြီးမှ 'စက္ခုမေဝ ဝိညာဏ ခါရံ စက္ခုဝိညာဏ ခါရံ'ဟု ကမ္မဓာရယ်တွဲ။

တတိယဝိကပ်၌ကား ဝါကျတည်း၊ ဤကိုရည်၍ မဟုတ်လော၊ ရှေးဆရာတို့သည်......

တပ္ပုရိသ ခွယ မေကော၊ တပ္ပုရိသ ကမ္မဓာရယော။
ဒုတိယော တတိယော ဝါကျော,ဒဠ္ဟဗ္ဗော သာရမတိနာ။

ဟု မိန့်ကုန်သည်၊ သောတ, ဃာန စသော ပုဒ်တို့၌ ဥတ္တရလောပ တည်း၊ထိုပုဒ်တို့၌ သင့်သော် သင့်တန်စေ၊ စက္ခု ဇိဝှါတို့ကဲ့သို့ ပုဒ်နေ မဟုတ်ရကား ဝါကျအသို့သင့်အံ့နည်းဟူငြားအံ့၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသ အားဖြင့် ''သောတ-သောတသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏ ခါရံ-ဝိညာဏခါရ''ဤသို့အားဖြင့် ယောဇနာသင့်ပါ၏ဟုယူ၊ အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသဟူသည် ဝိဘတ်ကျေသည်, ထင်ရှားမရှိသည်ကို ဆိုသလော ဟူငြားအံ့၊ ယင်းသို့မဟုတ်၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသနည်း, ဝိဘတ္တိလောပ နည်းသည် အသီးအခြားပင်ဖြစ်ရကား ဝိဘတ်ပင် မရှိဟုယူ၊ ယင်းသို့ နည်းတမျိုးဖြစ်လျက် မရသာရတ္ထဒီပနီ၌-

'အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော နာမ ထေရဝါဒါနုဗုတ္တမောတိ အာဒိသု ဝိယ ဝိဘတ္တိလောပေါ အဒဿနံ အနုစ္စာရဏံ'ဟု အသို့မူ၍ဆိုသနည်း ဟူငြားအံ့၊ မူလဋီကာ၌ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသသာလာ၍ ဝိဘတ္တိလောပ မလာခြင်းကြောင့် နည်းနှစ်ပါးသည် မထူး ဟု အယူရှိတော်မူသည် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသကို ကေဝလဝိဘတ္တိရဟိတ ဖြစ်သော အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသ, ဝိဘတ္တိလောပဖြစ်သော အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသဟု နှစ်ပါးခွဲ၍ ထိုတွင် လောပဖြစ်သော အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသဟု အယူတော် ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ ဤကား ဆရာ၏ ရင်နို့ကို ဝို့သောအားဖြင့် လိုက်လျော၍ ကြံသောအယူတည်း။

သဘောသို့လိုက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ မဓုသာရတ္ထဒီပနီ ဆရာမြတ် စကား သည် ဤ၌ မသင့်သကဲ့သို့ထင်မိ၏၊အဘယ့်ကြောင့်နည်း 'ထေရဝါဒါန ဗုတ္တမော'ဟူသောပုဒ်၌ ဝိဘတ်ရှိလျက် ကျေသောပုဒ်မဟုတ်၊ ဝိဘတ် ကင်းသော ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, သဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသ သုံးပါး၌ အကျုံးဝင်သော ဝိဘတ္တိလောပကို အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသဟု မိန့်ခြင်း ကြောင့်ရင်း, နည်းနှစ်ပါး၏ စင်စစ် အထူးရှိခြင်းကြောင့်ရင်း မသင့် သကဲ့သို့ ထင်မိ၏။

'ထေရဝါဒါနုဗုတ္တမော ဟူသောပုဒ်၌ ဝိဘတ်ရှိလျက် ကျေသော ပုဒ်မဟုတ်၊ ဝိဘတ်ကင်းသောပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်'ဟူသောစကားကို အဘယ်ထောက်၍ ဆိုသနည်းဟူမူကား 'ယဿ ပဒံ ဝိဘတ္တိ အဝိဟိ တာ၊သော အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော၊ ယထာ အဋ္ဌပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာ ထေရ ဝါဒါနုဗုတ္တမောတိ၊တတ္ထ ပုဂ္ဂလောတိစ ထေရောတိစ ဝတ္တဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလ ထေရာတိ ဝုတ္တံ'ဟူသော မဓုသာရပါဌ် စသည်ကိုထောက်၍ ဆို သတည်း။

''သဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသသုံးပါး၌ ဝိဘတ္တိလောပသည် အကျုံးဝင်၏'' ဟူသောစကားကို အဘယ်ကိုထောက်၍ ဆိုသနည်းဟူမူကား ''နိဒ္ဒေ သော ဒုဝိဓော သဝိဘတ္တိကာဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသဝသေန၊ ယဿ သဒ္ဒဿ ပဒံ ဝိဘတ္တိ ဝိဟိတာ၊ သော သဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော၊ တတ္ထ ဝိဘတ္တိနံ ဝိဘတ္တိအာဒေသလောပ ဝသေန တိဝိဓောပိ သဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသော နာမ''ဟူသော မဓုသာရပါဌ်ကိုလည်း ထောက်၍ဆိုသည်။

(ပိဋကတ်တော်

'နည်းနှစ်ပါး၏ စင်စစ်ထူးခြင်းကြောင့်'ဟူသောစကားကိုအဘယ်ကိုထောက်၍ဆိုသနည်းဟူမူကား-

အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသေတိ ဝိဘတ္တိ ရဟိတေန နိဒ္ဒေသေ၊ နနု စ ဝိဘတ္တိ အတ္ထိ ဓောတကောတဲ ဝုတ္တတ္တာ၊ကထံ အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသေ အတ္ထော ပါကဋော ဘဝေယျာတိ၊ တန္န၊ အကၟရ သမူဟပဒဝသေနာပိ အတ္ထသ ဝိညာဝိတတ္တာ၊ ဝုတ္တံ ဟိ နှ ဝိဘတျန္တ ပဒမေဝ ပဒံ ပုဗ္ဗာပရာနံ အတ္ထုပလဒ္ဓိ ဝဒန္တိ၊ ကေစိ ပန လောပံသန္ဓာယ အဝိဘတ္တိကန္တိ ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ၊ တဒယုတ္တံ၊ သဒ္ဒသတ္ထေ ဝြထာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဝြထ ဣတိ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော ဝိဘတ္တိလောပေါဝါတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ယဒိ ဟိ ဝိဘတ္တိလောပေါ ဘဝေယျ၊ ဝိဘတ္တိလောပေါဝါတိ ဒုတိယဝိကပ္ပနံ နဝတ္တဗ္ဗံ သိယာ၊ဝုတ္တော စ သော၊ တသ္မာ ဝိညာယတိ ကေဝလော အဝိဘတ္တိကော ယေဝါတိ''ဟူသော ဒသရပ်,

'အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသေတိ သောတာဒိ သဒ္ဒတော ဝိဘတ္တုပ္ပတ္တိ မကတွာ ဝိဘတ္တိရဟိတေန နိဒ္ဒေသေန ပုဗ္ဗာပရာနံ အတ္ထုပလဒ္ဓိယံ ပဒန္တိ ဟိ ဝစနတော အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသေ ပိ ပုဗ္ဗာပရ မကၟရသမူဟာ အတ္ထုပလဒ္ဓိဝသေန ပဒန္တိ ဝုစ္စတီတိ'ဟူသော စုဒ္ဒသရပ်။

ဝြထ ဣတိ ဝိဘတ္တိလောပေန နိဒ္ဒေသော အဝိဘတ္တိနိဒ္ဒေသော ဝါ စသော ရူပသိဒ္ဓိဋီကာပါဌ်,

ဝါထော ပနွေတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဝိဘတ္တိလောပဝသေန ဝါထပနွေတိ ဝုတ္တံ စသော များစွာသော သုတ္တနိဒ္ဒေသပါဌ်-စသည်တို့ကိုထောက်၍ဆိုသတည်း၊ တေတ္တိံသရပ်ကိုလည်းမြော်။ ဤအရာသည် အလွန်ခဲ၏၊ ဋီကာပါဌ်လည်း အချို့သောစာတို့၌ အလွန်အပို ရှိ၏၊ အချို့သောစာတို့၌ အနည်းငယ်ရှိ၏၊ ထိုတွင် အနည်းငယ်သော ပါဌ်သည်သာလျှင် ဋီကာပါဌ်ဟောင်းဖြစ်၏၊ ထိုပါဌ်ဟောင်းကိုသာ ယုံကြည်စွာမှတ်အပ်၏၊ဒသရပ်,စုဒ္ဒသရပ်, တေတ္တိံသရပ်တို့၌ ထိုပါဌ်ဟောင်းတို့သာ ဆုံးဖြတ်၏၊အနုဟောင်း၌လည်း ထိုပါဌ်ကိုသာ ပဓာနပြု၏၊အနုသစ်၌ကား ပါဌ်သစ်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်၏၊ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ငြားသော်လည်း ဆရာ

သည်ပင်''အာစရိယာ ပန တစ္ဆ ပါဠိ တစ္ဆ အတ္ထံ နပသံသန္တိ''ဟုမိန့်ရကား ကြိုက်တော်မမူဟု သိရ၏၊ထို့ကြောင့်ရကား ဋီကာ,ယောဇနာ,ဂဏ္ဌိ,မိန္တ္တောင်း,အနုဟောင်း,အနုသစ်,ဒသရပ်, တေတ္တိ သရပ်တို့ကို ညှိ၍ စုတ်စုတ်နစ်နစ်ကြံ။

စက္ခုနာ သံဝရော သာဓု စသည်ဖြင့် ဘုရားသည် သံဝရနှစ်ပါးကို ဟောလျှင်းမူလည်း အဋ္ဌကထာ၌ကာယနှစ်ပါးခွဲရကား ၇စ်ပါးဖြစ်၏၊သံဝရ၇စ်ပါးဖြစ်ပြီးရကား ပဋိပက္ခအသံဝရကိုလည်း ၇စ်ပါးဟု ပြလိုသောဆရာသည် စက္ခု အသံဝရော စသည်မိန့်သော်။ အတ္ထအားဖြင့် ၇စ်ပါးပင်လော စုဒ်ရှိရကား တေ အတ္ထတော မိန့်သော်။ ဤ၌လည်း ပင့်ပတ်အားဖြင့် ငါးပါးဖြစ်သတည်း။

ဒုဿီလျံ-ဒုဿီလ၏အဖြစ်(ပါဏာတိပါတစသောစေတနာတည်း)မုဋ္ဌဿစ္စံ-သတိလွတ်သောသူ၏အဖြစ်။ (သတိ၏ ပဋိပက္ခ ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့တည်း၊ မရသာရုတ္တဒီပနီ ၌ကား ပမာဒဟူ၏)

အညာဏံ-မသိခြင်း၊(မောဟတည်း)အက္ခန္တိ-သည်းမခံခြင်း၊(ပဋိဃတည်း)ကောသဇ္ဇံ-ပျင်းခြင်း၊(ထိနမိဒ္ဓတည်း)

ဝစီဒွါရဖြင့် မှတ်အပ်သော မုသာဝါဒ စသည်၏ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အသုဒ္ဓဖြစ်ရကား ဝိနာ ဝစီဒွါရေန သုဒ္ဓ-ဟု ဝိသေသ မိန့်သော်။

ဧတ္ထ-၌၊ အသံဝရော-သည်၊ စောပန ကာယ အသံဝရော နာမ-၏။

အသံဝရကား ဒွါရန္တ ရ၌ဖြစ်လျှင်းမူလည်း မိမိဒွါရဖြင့်သာအမည်ရသတည်း၊ဤ၌ ဆိုဘွယ်များစွာ၊အထက် ကမ္မပထ သံသန္ဒနာသို့ရောက်မှ ဆိုအံ့၊သံဝရ၏ အတ္တငါးပါးတို့တွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကား သီလမည်၏၊ဣန္ဒြိယသံဝရကား သတိမည်၏၊ယာနိ သောတာနိ လောကသ္မိံ အဇိတာတိ ဘဂဝါ သတိ တေသံ နိဝရဏံ သောတာနံ သံဝရံ ဗြူမိ၊ပညာယေတေ ပိဓိယျရေကား ဉာဏမည်၏၊ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလကိုလည်း ဉာဏ၌ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏၊ခမော ဟောတိ သီတဿ

[ပြိဋ္ဌကတ်တော်

ဥဏ္ဍသတော ခန္တိမည်၏၊ ဥပ္ပန္နံ ကာမဝိတက္ကံ နာဓိဝါသေတိ စသည်ကား ဝိရိယမည်၏၊အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိကို ဝိရိယဖြင့်သဖြိုတ်အပ်၏။

ပါဏာသ-သူ၏အသက်ကို၊ဝါ-သတ္တဝါကို၊အတိပါတော-လျင်စွာ ချခြင်း။

သဘောအားဖြင့်တည်၍ ဖြည်းဖြည်းကျဘေသင့်သောသူ၏ အသက်ကို လျင်စွာချပေတိသည်ဟူလိုသတည်း၊ဤဝိကပ်၌ "အတိ" ကား...... သိဃတ္ထ ဟော။

ဝါ,အတိပါတော-ဓားလက်နက် စသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်၍ ချခြင်း။

သဘောအားဖြင့် တည်ပေအံ့သောသူ၏ အသက်ကို ဓားလက်နက် စသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်၍ ချပေတိသည် ဟူလိုပါသတည်း၊ ဤဝိကပ်၌ 'အတိ'ကား အတိဘဝနတ္ထဟော၊ဤတွင် အချို့သောစာတို့၌ သရသေနေဝ ပတနသဘာဝဿ ပါဏဿ အတိဝ ပါတနံ ဟု ရှိ၏။

'သရသေနေဝ-မိမိသဘောအားဖြင့်လျင်၊ ပတန သဘာဝဿ-ကျခြင်းသဘောရှိသော၊ပါဏဿ-ကို၊အတိဝ-လျင်စွာလျင်၊ဝါ,အတိဝ-နှိပ်စက်၍လျင်၊ပါတနံ-ချခြင်း'ဟု သမွန်။

တိရော အဋ္ဌိတာတိ တိရစ္ဆာနာ။

လူတို့ကဲ့သို့ အထက်၌ဖြင့်သည်ဖြစ်၍ မသွား, ငါလာရှည်သည်ဖြစ်၍ သွားသည်ဟူလို။

တဿ-ထိုပါဏာတိပါတ၏၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ သမ္ဘာရာ-အဆောက်အဦတို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ (အကြောင်းကို သမ္ဘာရဟူသည်)

ပါဏော-သတ္တဝါလည်းဖြစ်စေ၊ ပါဏသညိတာ-သတ္တဝါ ဟူသောအမှတ်လည်း ရှိစေ၊ ဝဓကစိတ္တံ-သတ်လိုသော စိတ်လည်း ရှိစေ၊ဥပက္ကမော-လုံ့လပြုလည်းပြုစေ၊တေန-ထိုလုံ့လကြောင့်၊မရဏံ-သေလည်း သေစေ၊ ဣတိ ပဉ္စသမ္ဘာရာ ဟု ဈေးကို ဖြန်၍ သတ်။

သာဟတ္ထိကော-မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်း၊ အာဏတ္တိကော-စေ၍သတ်ခြင်း၊နိဿဂ္ဂိယော-ဓားလက်နက်စသည်ကို လွှတ်၍

သတ်ခြင်း၊ ထာဝရော–တွင်း ချောက် စသည်တူး၍ အမြဲထား သောအားဖြင့်သတ်ခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာမယော–အတတ်ဖြင့် သတ်ခြင်း၊ ဣဒ္ဓိမယော–တန်ခိုးဖြင့် သတ်ခြင်း။

တန်ခိုး ဟူသည်ကား ဣဒ္ဓိဆယ်ပါးတွင် ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ တည်း၊ ဒါဌာကောဋ္ဌကမင်းစသည်တို့၏ အစွယ်ခေါက်သဖြင့် သေခြင်းစသည် ကို ယူ။

အဒိန္နသသ အာဒါနံကား ယုပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌီကံ။

ပရဿ–သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ဟာရဏံ–ဆောင်ခြင်း၊ထေယျ–ခိုးခြင်း၊စောရိကာ–ခိုးခြင်း၊ ထေယျာဝဟာရော–ချိန်စဉ်းလဲ တင်းစဉ်းလဲစသည်တို့ဖြင့် ခိုးခြင်း၊ ပသယှာဝဟာရော–အနိုင် အထက် ခိုးခြင်း၊ (အားရှိ အားမဲ့ခိုးခြင်း သော်လည်းဟူ) ပရိ ကပ္ပါဝဟာရော – ကြံဆ၍ခိုးခြင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နာဝဟာရော–မြက် သစ်ရွက် စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ ခိုးခြင်း၊ ကုသာဝဟာရော– ကမ္ဗည်းပြောင်း၍ ခိုးခြင်း။

မာတုရက္ခိတာ – အမိစောင့်သော မိန်းမ၊ (ဤနည်းချည်း သမ္ဘန်) ဂေါတ္တရက္ခိတာ–အနွယ်စောင့်သောမိန်းမ၊ (မျိုးတူ, နွယ်တူ, မာလာကာရ စသောအားဖြင့် ဂိုဏ်းတူသူတို့သည် စောင့်အပ်သည်ကို ယူ) ဓမ္မရက္ခိတာ–မွောစာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စောင့်သောမိန်းမ၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား သီတင်းသုံးဘော် တို့စောင့်သောမိန်းမဟူ၏၊ပဏ္ဍုရင်ပရိဗိုဇ်စသော ဆရာတပါး ကို ရည်၍ ရဟန်းပြုသောသူတို့သည် စောင့်အပ်သော မိန်းမ စသည်ကိုယူ)

ဂေါတ္တဝန္တေသု ဂေါတ္တသဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မစာရီသုစ ဓမ္မသဒ္ဒေါ ဝတ္တတိ၊(တေရသကဏ်ဋီကာ)

သာရက္ခာ – ဝမ်းထည်း မှန်းသော မိန်းမ၊ (သင့်မှာ သား ယောကျ်ား, ငါ့မှာ သ္မီးမိန်းမ ဖွားသော် သင့်သားနှင့် ငါ့သ္မီး ထိမ်းမြားအံ့ဟု မဖွါးမီကပင် မှန်းထားသော မိန်းမ၊ အယုတ်သ ဖြင့် ဤသည့် ငါ့မယားဟုပန်းကုံးစွပ်လိုက်ခြင်းစသည်ဖြင့် မှန်း ထားသော မိန်းမကိုယူ)

သပရိဒဏ္ဍာ-ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၊ (မသွားလင့်ဟု ထားသော ဒဏ်ကိုသာယူ) ဓနက္ကီတာ-ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်သော မိန်းမ၊ ဆန္ဒဝါသိနီ-အလိုတူနေသော မိန်းမ၊ ဘောဂဝါသိနီ-စည်းစိမ်ကြောင့် နေသောမိန်းမ၊ (ထိုယောကျ်ားတို့၏လက်မှ ဆုံ,ကျည်ပွေ့ စသော အိမ်၏ အဆောက်အဦကို ရ၍ ကြိုက်နှိုးသဖြင့် မယားခံလေသော ဇနပုဒ်သူ စသည်ကိုယူ) ပဋဝါသိနီ-ပုဆိုးကြောင့်နေသော မယား၊(ဝတ်လောက်,ရုံလောက်သော ပုဆိုးမျှကိုရ၍ ချစ်နိုးသဖြင့် မယားခံလေသော သူဆင်းရဲမ စသည်ကို ယူ)

ဩဒပတ္တကိနီ – ရေတခွက်တည်း၌ လက်နှစ်ဘက်ကို ချ၍ 'ဤရေသည် မကွဲမပြားသကဲ့သို့ သင်တို့နှစ်ယောက်မကွဲမပြားစေသတည်း'ဟု မိဘနှစ်ပါးစုံ ထိမ်းမြားသောမယား၊ ဩဘဋစုမ္ဗဋာ– ခေါင်းချချစေ၍ နေသောမယား၊ (ထင်းခွေ, ရေခပ်မိန်းမစသည်တို့ကို ယနေ့မှစ၍ ဤအမှုကို မပြုလင့်ဟု ခေါင်းချစေ၍ သိမ်းဆည်းသော မယားဟူလို) ဒါသိစ ဘရိယာ-ကျွန်လည်းဖြစ်,မယားလည်းဖြစ်သောမယား၊ (ကျွန်မ မယားသော်လည်းဟူ)ကမ္မကာရီစဘရိယာ၌ တဒင်္ဂအခဖြင့် အမှုလုပ်ကိုယူ။

ဓဇာဟဋာ–သုံ့ရမယား(စစ်ပါမယားဟူလို)မုဟုတ္တိကာ-
တခဏမျှနေသောမယား(ပြည့်တန်ဆာမ စသည်ကို ယူ)

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၌ သုရာပါဏကိုသွင်း၊ထိုကြောင့် လက်သန်းငိကာ၌ "သုရာပါနမ္ပိ ဧတ္ထေဝ သင်္ဂယှတိတိ ဝဒန္တိ၊ ရသသာဒါတေသု ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဘာဝတော"ဟု မိန့်သတည်း၊ဤကာမေသုမိစ္ဆာစာရအရာ၌ အကြင်သူသည် ညဥ့်အခါ အိမ်ပျော်စဥ်တွင် သူ့ခင်ပွန်းကို ဖြစ်မှား၏၊ထိုမိန်းမလည်း အိပ်မူးစမက်ဖြစ်ရကား မိမိလင်အမှတ်ဖြင့် သံဝါသခံ၏၊ထိုသူသည် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဖြစ်မည်လော,မဖြစ်မည်လောဟု ယခုအခါ အချို့သော ဒါယကာတို့၏ အမေးသည် ဖြစ်ပေါ်သတည်း၊ထိုကို အချို့သောဆရာတို့သည် အဂမနီယဝတ္ထုလည်း မှန်ပြီး,သေဝနစိတ်လည်း ရှိပြီး, သေဝနပယောဂလည်း ရှိပြီး, မဂ္ဂေနမဂ္ဂ ပဋိပတ္တိ အဓိဝါသနလည်း ဖြစ်ပြီးရကား ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဖြစ်၏ ဟူကုန်၏။

ငါတို့ကား မဖြစ်ဟုထင်မိပချေသည်၊အဘယ့်ကြောင့်နည်း သဒ္ဒါရ လေးပါး၌ သေဝနစိတ်,သေဝနပယောဂဟူသော်လည်း သာမန်မလို၊ ထိုအင်္ဂမဗ္ဗယ၀တ္တု၌ သေဝနစိတ်, သေဝနပယောဂကိုသာ လိုအပ်၏၊ ဤမိန်းမကား မိမိလင်၌သာ သေဝနစိတ်, သေဝနပယောဂ ရှိသော ကြောင့်တည်း၊ သာဓကလိုမှုကား ဖရုသဝါစာ၌ အမိသည် သားကို ဆဲရာ၌ အင်္ဂါသာမန်စုံလျက် ဖရုသဝါစာမဖြစ်သည်ကို ထုတ်ဆောင် လေ၊အနုကိုလည်း ကြည့်လေ၊သဒ္ဒါရ၌ကား ဥက္ကံသအားဖြင့်ဆိုသည် သာယူ၊ရံခါ သုံးပါးသာ ရသတည်း။

အဘူတံ-မဟုတ်၊ အတစ္ဆံ-မမှန်၊ ယမတ္ထံ-အကြင် အကျိုး ကို၊ ဘဏ္ဍတိ-ဖျက်၏၊ နဒီမဉ္ဇေ-မြစ်ကဲ့သို့၊ သန္ဒတိ - စီး၏၊ ဝါ, နဒီ သန္ဒတိ မဉ္ဇေ-မြစ်ကဲ့သို့ စီးယောင်တကား၊ဣတိ-သို့၊ ပူရဏကဿ နယေန-ပြည့်သည်ကို ဆိုသောနည်းဖြင့်၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား 'ပြည့်သောနည်းဖြင့်ဟု' ဆို၏)

မုသာဝါဒ ကမ္မုနာ-နှင့်၊ ဗဇ္ဈတိ-စပ်၏၊ (ကမ္မပထ မြောက် ၏-ဟူလိုသည်)

အတ္တနော-၏၊ ဝိယဘာဝံ-ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပရ ဿ-အား(၏)သုညဘာဝံ-မုန်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ (ဆိတ်သည် ၏ အဖြစ်ကို, အချည်းနှီး၏ အဖြစ်ကို၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး)

သုညဘာဝံတိ ပိတိ ဝိရဟိတတာယ ရိတ္တတံ (ဋီကာ)

နေဝ ကဏ္ဏသုခါ-နားမချမ်းသာ၊ (နားတံကျင် ဖြစ်၏-ဟူလို) န ဟဒယင်္ဂမာ-နှလုံးသို့ မဝင်၊(စကား ကြမ်းရကား နှလုံးသူတို့ မသွင်းဟူလို။

နှလုံးသူတို့မသွင်းဟူရာ၌ သက်သေလိုမှုကား ဇာကနိပါတ်ဇာတ်၌ နန္ဒိဝိသာလဝတ္ထု, စတုက္ကနိပါတ်ဇာတ်၌ လာသော " ဟယ် မုဆိုး အမဲပေးလော့ "ဟု တောင်းသော သူဌေးသား တယောက်, "အစ်ကို ကြီး အမဲပေးလော့"ဟု တောင်းသောသူဌေးသား တယောက်, 'ဘခင် အမဲပေးပါလော့'ဟု တောင်းသော သူဌေးသား တယောက်, "အဆွေ အမဲပေးပါလော့" တောင်းသော သူဌေးသား တယောက် ဤ သူဌေး သား လေးယောက်တို့ကို ထုတ်လေအပ်၏။

(ပိဋကတ်တော်

သံ သုခံ ဟိတဥ္စ ဖလတိ ဝိသရတိ ဝိနာသေတီတိ သမ္ဖံ။

သမ္ဖံ နိရတ္ထကံ-အကျိုးမရှိသော စကားကို၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား 'အနက် မရှိသော စကားကို' ဟူ၏)

မမ္မန္တွဒက-မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြတ်တတ်၊ကံ-ကြောင့်၊ဋ္ဌမေ-တို့သည်၊ အင်္ဂရိကာ - အရှက်မရှိကုန်ဘိသနည်း၊ အနောတ္တပ္ပိနော - အလန့်မရှိကုန်ဘိသနည်း၊ အာဂမာဓိဂမသမ္ပတ္တိံ - ပရိယတ်, ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။

ဘာရတယုဒ္ဓ-နွတ္တပေါင် နွတ္တရန်တို့ စစ်ထိုးသော စကား၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား ဘာရတ ညီနောင် စစ်ထိုးသော စကားဟူ၏) သီတာဟရဏ-သီတာခိုးသော စကား၊ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား မယ်သီတာ ဆောင်သော စကားဟူ၏)

အဂဏ္ဍာတွေ-မယုံသည်ရှိသော် (မယူသည်ရှိသော်) (စိတ်ကြိုက်ရာပေး) ကမ္မပထဘေဒေါ-ကမ္မပထအထူးသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ (သမ္ဖပ္ပလာပဟူသော ကမ္မပထအထူး မဖြစ်ဟူလို) ဝါ, ကမ္မပထဘေဒေါ - ကမ္မပထကိုဖျက်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ (ဓမ္မဖြစ်သောသမ္ဖပ္ပလာပကို ဖျက်၍ အဓမ္မဖြစ်သော သမ္ဖပ္ပလာပ မဖြစ်ဟူလိုသတည်း၊ ဤထက် အကျယ်ကိုကား သမ္မောဂဏ္ဍိ ပဗ္ဗသို့ရောက်မှဆိုအံ့။

အဘိဇ္ဈာယတိ-မက်မောတတ်၏၊(အဓိပ္ပါယတ္ထ) သူတပါး စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုဘတ်၏၊ (သဒ္ဒတ္ထ) ဣတိတသ္မာ အဘိဇ္ဈာ (သမ္ဗန်)

အဘိပုဗ္ဗ ဈေ ဓာတ်၊ဈေဓာတ်သည်လည်း......

ဈေတု ဥဇ္ဈာန ဒယှနေ,ဥဏာဒိတ္တိစိန္တာသု စ၊
သဇ္ဈာယော ပ နိဇ္ဈာနေသု,ဝေဒိတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။

ဟူသော ဧကက္ခရကောသ၌ လာသော ဥဇ္ဈာနတ္ထ စသည်တို့တွင် စိန္တနတ္ထ၌ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့်ရကား အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီဋီကာ၌......

ပရသမ္ပတ္တိံ အဘိမုခံ ဈာယတိ လောဘဝသေန စိန္တေတီတိ အဘိဇ္ဈာ။မဏိသာရမဥ္ဇူသာ၌-'လောဘဝသေနာတိ ဣမိနာ ဝိတက္ကပညာဝသေန စိန္တနံ နိဝတ္တေတိ၊ စိန္တေတီတိ ဣမိနာ

သဏ္ဌာပေနတိ အတ္ထံ နိဝေဒ္ဒေတိ’ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ဤသဏ္ဌာပေနတိ၌ ဣတိကား အာချတ္တတည်း၊ဝါ-ဥပလက္ခဏာတည်း၊ ဈေခာတ်၏ ထိုမှတပါး စိန္တနတ္ထဝါစကလို၏ ဟူမှုကား သဏ္ဌာယတီတိ ဝိပ္ပဋိသာရဝသေန ဝဟတ္တိန္တော္ဝိယ ဂဒြဘော တံတံ စိန္တယိ စသည်ကို ထုတ်။

ဤတွင် ပညာနည်းသောသူတို့ကား ‘ဉာသုယမှုနမနွေ့ာနွောဝါ’ ဖြင့် ပြီးသည်ဟု ယူကုန်၏,၊မှတ်ကုန်၏၊မသင့်။

အဘိသဒ္ဒါ၏ အတိရေကတ္ထစသည်ကိုစဉ်စေလိုရကား ပရာဘဏ္ဍာဘိမုခီ ဟုတွာ မိန့်သော်။ စိန္တနတ္ထကိုပြလိုရကား တန္နိန္နတာယ ပဝတ္တတိတိ အတ္တော မိန့်သော်။ဂဟောတဗ္ဗ နိဝေဒ္ဒတဗ္ဗနှစ်ပါးတို့တွင် စိတ်ကြိုက်ရာဆိုသင့် တက်သင့်၏ဟုပြခြင်းငှါ လိုးလွဲဆိုလိုက်သည်။

မိစ္ဆာ-မှားသောအားဖြင့်၊ (ချွတ်သောအားဖြင့်၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး)မိစ္ဆာနောင် တတိယာကျေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ “မိစ္ဆာ ပဿတီတိ ဝိတထံ ပဿတိ” ဟူသည်ကို အနုသစ်၌ ဝိတထံတိ ဝိတထဘာဝေန ဟုမိန့်အပ်ပြီ၊ မိနွေ့ာင်းဆရာကား ဋီကာ၌ ဒုတိယာကျေသည်ကို ရည်သည်ဟူ၏၊ ဤအလိုကား ‘မိစ္ဆာ-အမှားကို’ဟုပေး။

ကောဋ္ဌာသတောကား ဖဿ ပဥ္စမ ကောဋ္ဌာသ စသည်တို့တွင် ရထိုက်သော ကောဋ္ဌာသအားဖြင့် ဟူလို။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား ‘တတ္ထ ဓမ္မတော’စသည်တက်။

အဘိဇ္ဈာစသည်ကို အတ္ထအားဖြင့် ကမ္မပထဟု ဟောတော်မူသကဲ့သို့ ပါဏာဘိပါတ စသည်ကို မဟောသည်ကား အနိယမ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း (ဋီကာအလို)ဤဋီကာ၌ စောဒနာဘွယ်ရှိ၏၊ အသို့ စောဒနာဘွယ် ရှိသနည်း။

အဘိဇ္ဈာစသည် နိယမတုံလော၊ ကမ္မပထ အပတ္တလည်း မရှိပါတုံလော၊ ဤသို့ စောဒနာဘွယ်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ရကား အနုသစ်၌ ပါဏာတိပါတ စသည်ကို ကမ္မပထအဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားရကား အတ္ထအားဖြင့် မဟောသည်၊အဘိဇ္ဈာစသည်ကား ကမ္မပထအဖြစ် မထင်ရှားရကား အတ္ထအားဖြင့်ဟောသည်ဟုမိန့်၏၊ဤကား လိုအပ်ရင်းအဓိပ္ပါယ်

ကိုသာ ဆိုလိုက်သည်၊ ဋီကာ, အနုလာတိုင်း စုဒ် စောဒနာထုတ်၍ ဆိုမှု ကျယ်စွ။

အဓိန္တာဒါနံ-သည်၊ သတ္တာရမ္မဏံဝါ-သတ္တဝါလျှင် အာရုံ ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ သင်္ခါရာရမ္မဏံဝါ-သတ္တဟု ခေါ် ဝေါ်အပ်သော သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း၊ဟောတိ-၏။

ဤ အဓိန္နာဒါနံ စသည်၌ သတ္တာရမ္မဏာ ဟူသော်လည်း ပဥ္စသိက္ခာ ပဒ ပရိတ္တာရမ္မဏာဝေ-ဟု ဟောတော်မူရကား သတ္တဟု ခေါ်ဝေါ် အပ်သော သင်္ခါရ ဟူ၍သာယူ၊ သိက္ခာပဒ ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာနှင့် ညီလေ။ ။အကုသလ ကမ္မပထာယံ ဂဏ္ဌိပဒ္ဓံ။

ဝိရတိနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည် ကာယကံ စသည် မည်ပါ သော် ဝိရတိတို့လည်း ကမ္မပထ မည်ပါရကား ပါဏာတိ ပါတာဒီဟိ ပန ဝိရတိယော မိန့်သော်၊ ထို့ကြောင့် ပဋိပါဠိယာ သတ္တစေတနာဝိ ဝဇ္ဇိတ္တိ ဝိရတိယောပိ ဟု မိန့်သတည်း။

အလ္လသသမံသံ – အသက် ရှင်သော ယုန်၏အသားကို၊ (မိမ်းကာ သာမန်မဟုတ်၊ လောလောသေ အသားဟူလိုသည်) ဝလ္လိယာ-နွယ်ဖြင့်၊ ဗန္ဓော-ငြိလေသော် (မိလေသော်) ဂန္တ- ပြေးလေတော့၊ ပရိဘုဉ္စ-စားလေတော့၊ ဝေါရောပေတာ-ချဘူး သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ-မသိစဘူး (ငါတို့ ကျေးဖူးရှင်) ဋီကာ အလိုကား ဝေါရောပေတာ-ချသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ နာဘိဇာနာ မိ-မသိစဘူး၊ (ဤသို့ သမ္ဗန်)

မဟာသပ္ပေါ – စပါးကြီးမြွေသည်၊ ဓိတ္တံဝိ-သည်လည်း၊ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ-(ကိုယ် နှုတ်ကား ပဂေဝ ဟူလို)

အာရုံအခြား ပဟာတဗ္ဗအခြား အသို့ သင့်အံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား ယထာ ပန စသည် ဥပမာဆောင်သော်။

သတ္တကမ္မပထာ-တို့သည်၊ဉာဏသမ္ပယုတ္တဓိတ္တေန-ဖြင့်၊ဝိရ မန္တဿ-ကြဉ်သော သူအား။ပ။ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ (ဉာဏဝိပ္ပ ယုတ်၌လည်း ဤနည်းပင်) အနဘိဇ္ဈာ-သည်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ ဓိတ္တေန-ဖြင့်၊ဝိရမန္တဿ ပဇဟန္တဿ-ပယ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ (ဤသို့ သမ္ဗန်၊ သတ္တကမ္မပထမှာကဲ့သို့ ကြဉ်သောသူအား ဟု

မသမ္မန်လင့်)ထိုစကားသည် သင့်စွ၊ မနောဒုစရိုက်မှ ကြဉ်ခြင်း မည်သည် မရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အနဘိဇ္ဈာ စသည်ဖြင့် အဘိဇ္ဈာ စသည်တို့ကို ပယ်သောကြောင့်တည်း၊ မခဲလွှန်း၊ 'သတိမမူ-ဂူမမြင်'ဟူသကဲ့သို့သာ မရှိစေလင့်၊ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ၌လည်း ဤနည်းချည်းပေးလေ။

ရှမည်ဆို ဌာနေ-၌၊ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ့နာမ-ကမ္မပထ ပတ္တ အပတ္တ ဖြစ်သော သံဝရ အသံဝရတို့၏ အမည်တူ၏အဖြစ်ဖြင့် ပြခြင်းမည်သည်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗ-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဒွါရ သံသန္ဒနာ၌ ကမ္မပထ အပတ္တ ဖြစ်သော ဒုစရိုက်တို့၏ ကာယဒွါရိက၏အဖြစ်ဖြင့် သံသန္ဒနာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ကမ္မ ပထ အပတ္တဖြစ်သော သံဝရ အသံဝရ,အကမ္မဖြစ်သော သံဝရ အသံ ဝရ၏ ကမ္မပထဖြစ်သော သံဝရ အသံဝရတို့နှင့် ကာယကမ္မ စသော သမာနနာမ၏အစွမ်းဖြင့် သံသန္ဒနဖြစ်၏ ဟူလို၊ ဤကား ပဌမဝိကပ်၊ ဤဝိကပ်၌ ...

ကမ္မပထာစ အကမ္မပထာစ ကမ္မပထာ၊ သံသန္ဒတိ ပကာ သေတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ သံသန္ဒနံ၊ ကမ္မပထာနံ သမာန နာမ ဝသေန သံသန္ဒနံ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ၊, (သော်လည်း ဝိဂြိုဟ်ပြု) ကမ္မပထေ သမာန နာမဝသေန သံသန္ဒတိ ပကာသေတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ၊ (သော်လည်းပြု) ယခင် အတ္ထ၌ 'ခြင်း'ဟု ပေးသည်ကား ဝေါဟာရတည်း။

ဝါ,ကမ္မပထသံသန္ဒနံနာမ-ကမ္မပထပတ္တဖြစ်သော ဒုစရိုက် သုစရိုက်တို့၏အမည်ကိုမစွန့်သောအားဖြင့် ပြခြင်းမည်သည်ကို၊ (ကာယကံစသောအမည်ကို မစွန့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပြခြင်းမည် သည်ကိုသော်လည်းဟူ)ဝေဒိတဗ္ဗ-၏။

ဤ၌ **အဓိပ္ပါယ်ကား**... ကမ္မပထဖြစ်သော သုံးပါးသော ကာယ ဒုစရိုက်, သုံးပါးသောကာယသုစရိုက် စသည်တို့၏ ဒွါရန္တရ၌ဖြစ်လေ ပြီးငြားသော်လည်း ကာယကံ စသောအမည်ကို မစွန့်ဟု ပြခြင်းသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနာမည်၏ ဟူလိုသတည်း၊ ဤကား ဒုတိယဝိကပ်၊ ဤ ဝိကပ်၌ ကမ္မပထပုဒ်ကား ယထာရုတပင်တည်း။

[(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

'ကမ္မပထာနံ နာမဝိဇာဟနဝသေန သံသန္ဒနာ ကမ္မပထ သံသန္ဒနာ၊ စသည့်ဖြင့် ဖွေးနည်း ဝိဂြိုဟ်ပြု။

ဝါ ကမ္မပထ သံသန္ဒနာ နာမ - ကမ္မပထ ပတ္တ အပတ္တ ဖြစ်သော ကာယကံ စသည်တို့၏ ဖဿဒွါရ စသည်တို့၌ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြခြင်း မည်သည်ကို၊ (ကမ္မပထ အကမ္မပထ ဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ ဒွါရတို့၌ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြခြင်း မည်သည်ကို၊ သော်လည်း သာမန်ပေး)။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗ-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထ ပတ္တ,အ ပတ္တဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ ဖဿဒွါရစသည်၌ ဖြစ်သည်ကို ပြခြင်းသည် ကမ္မပထ သံသန္ဒနာ မည်၏၊ ဤကား တတိယာ ဝိကပ်၊ ဤဝိကပ်၌ .....

ကမ္မပထာ စ အကမ္မပထာ စ ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထာနိ ဖဿဒွါရာဒီဟိ ဥပပတ္တိ သံသန္ဒတိ ပကာသေတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ သော်လည်း ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ ကမ္မပထာနံ ဖဿဒွါရာဒီဟိ ဖဿဒွါရာဒိသုဝါ ဥပတ္တိဝသေန သံသန္ဒနာ ကမ္မပထ သံသန္ဒနာ သော်လည်းပြု။

ဤသုံးဝိကပ်တို့တွင် ပထမဝိကပ်ကား 'ပဉ္စဒွါရဝသေန ဟိ ဥပ္ပန္နော အစ မနောကမ္မ မေဝ ဟောတိ' အဆုံးရှိသော အဋ္ဌကထာကို ရည်သော "တသ္မာ ဟေဋ္ဌာ ကမ္မပထ ပတ္တာနံ ဝေ ကာယကမ္မာဒိ ဘာဝ ဿ ဝုတ္တတ္တာသေသာနဉ္စ တံတံ ဒွါရုပ္ပန္နာနံ ကုသလာ ကုသလာနံ ဒွါရ သံသန္ဒနေ တံ တံ ဒွါရပက္ခိကဘာဝဿ ကတတ္တာ ဣဓ ကမ္မပထံ အပတ္တာနံစ စေတနာဘာဝတော အကမ္မာနံစ အ သံဝရာနံ သံဝရာနံစ ဘဇာဝိယ မာနာနံ ကမ္မပထာနံ ဝိယ ကာယကမ္မာဒိတာ ဒိပနံ'ဟူသော ဋီကာပါဌ်,ကသ္မာ၊ အကမ္မပထာနံ ကမ္မပထေသု ကမ္မပထာနံစ အကမ္မပထေသု သမာန နာမတာဝသေန"နှင့်တကွ ဆိုက်ချ "ဧဒ္ဒြ သံသန္ဒိတတ္တာ"ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့် လျော်စေသည်။

ဒုတိယ ဝိကပ်ကား"တိဝိဓံကာယဒုစ္စရိတ္တံ" အစ 'မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ' အဆုံးရှိသော အဋ္ဌကထာကို ရည်သော"ကမ္မပထ ပတ္တာနံ တိဝိဓ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ တိဝိဓ ကာယသုစရိတာဒိနံစ ဒွါရန္တရ စရ

ဏော ဝိ ကာယကမ္မာဒိဘာဝါ ဝိဇဟာနဒီပနံ ”ဟူသော ဋီကာပါဌ်, ကသ္မာ ဟူသော ပုဒ်(တောင်း)သည်လည်းကောင်း လိုက်အပ်သော ‘ကမ္မပထာနံ ကမ္မပထေသု သာမညနာမာဝိဇဟာနဝသေန’ နှင့် တကွ ဆိုက်ရာ‘ ဧတ္ထ သံသန္ဒိတဗ္ဗာ’ ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့် လျော်စေသည်။

တတိယဝိကပ်ကား “အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဉ္စဖဿဒွါရဝသေန န ဥပ္ပဇ္ဇတိ”အစ ‘ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ’အဆုံးရှိသော အဋ္ဌကထာကို ရည်သော ‘ယထာ ပကာသိတာနံစ ကမ္မပထဘာဝံ ပတ္တာနံ အပတ္တာနံစ အကုသလ ကာယကမ္မာဒီနံစ ကုသလကာယကမ္မာဒီနံစ ဖဿဒွါရာဒိဟိစ ဥပ္ပတ္တိပကာသနံစ ကမ္မပထသံသန္ဒနံနာမ’ဟူသောဋီကာပါဌ်, ‘ကသ္မာ’ ဟူသော ပုဒ်(တောင်း)သည် လိုက်အပ်သော ‘ဥဘယေသံစ ဥပ္ပတ္တိ ဝသေန ဒွါရေသုစ ဧတ္ထ သံသန္ဒိတဗ္ဗာ’ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့် လျော်စေသည်၊ခဲစွ၊ ဟုတ်မှု ယူကုန်ရာ၏၊ မဟုတ်မှု စွန့်ကုန်ရာ၏၊ ဤကား လိုရာပဋ္ဌာနကို အမြွက်မျှဆိုလိုက်သည်။

ဋီကာဥဇုကား......‘ကမ္မပထပတ္တာနံ ဒုဿီလျာဒီနံ’မှ စ၍ ‘ကမ္မန္တရံ ဟောတီတိ’ တိုင်အောင်သော ပါဌ်တို့ဖြင့် ဓမ္မသိရိထေရ်ဟု ဆိုအပ်သော ကေစိဆရာ၏ဝါဒကိုအပြစ်တင်ခြင်းငှါ များစွာသောအယုတ္တ၏အဖြစ်, ဝိရောဓ၏အဖြစ်ကိုဆို၏၊ ထိုစကားကို ဤ၌ ဆိုသည်ရှိသော် ‘ဆရာအားပြ-တပည့်တိမရ’ဟူသကဲ့သို့ ရှိရာခဲ့၊ထို့ကြောင့် မဆိုလိုက်သည်၊အလိုရှိမူ ဋီကာကိုကြည့်လေ။

အောက်မာတိကာ၌ ‘ကမ္မဒွါရံ ဝိညာဏဒွါရံ ဖဿဒွါရံ’ စသော အားဖြင့် ဒွါရငါးပါးကို ဆိုလျှင်းမှုလည်း ကမ္မဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ကံတို့၏ ဉာတပါကဋ်ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း, ကမ္မဒွါရကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ကမ္မဒွါရကို ထား၍ ပဉ္စဝိညာဏ ဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့် အသံဝရ စသည်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုရားမဟောရကား ယင်းသည့် ဒွါရကိုလည်း ထား၍ ကြွင်းသော ဖဿဒွါရ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ပြလိုသော ဆရာသည် ပဉ္စဖဿဒွါရဝသေန ဟိ ဥပ္ပန္နော စသည်ကိုမိန့်သော်။

သာဓကေလိုမူကား စက္ခုသမ္ဖဿ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊သုခံဝါစသည်, စက္ခုသမ္ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာက္ခန္ဓော အတ္ထိကုသလောစသည်, စက္ခု

ဝိညာဏာ သဟဇာတော ဟိ ဖဿော စက္ခုသမ္ဘဿော၊ စသည်ကို ဆောင်လေ။

ဤစကား၌ မနောသမ္ဘဿနှင့်တကွဖြစ်သော သံဝရ အသံဝရတို့ကို စက္ခုဖဿဒွါရစသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူလိုဟု ယူ။

တိဝိဓံ-သော၊ ကာယဒုစ္စရိတံ - သော၊ အကုသလံ-သည်၊ ကာယကမ္မမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ "ပစိကမ္မာဒိ ဘူတော ကာယ အသံဝရော စောပနံ ပတ္တောဝိ နကာယကမ္မံ" ဟု လှန်။

စတုဗ္ဗိဓံ-သော၊ဝစီဒုစ္စရိတံ-သော၊ အကုသလံ-သည်၊ ဝစီကမ္မမေဝ-သည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊"ကာယကမ္မာဒိဘူတော ဝစီအသံဝရော ဝစီဒွါရေ ပဝတ္တောပိ နကာယကမ္မံ"ဟု လှန်။

တိဝိဓံ။ပ။မနောကမ္မမေဝ-လျှင်၊ဟောတိ-၏၊ "ကာယ ဝစီ ဒွါရေသု ပဝတ္တောပိ နကာယဝစီကမ္မံ"ဟု လှန်။

ဤသို့အဓိပ္ပါယ်လာရကား......ဂင်္ဂါရေနှင့် ယမုနာရေသည် အတူတကွ နှီးနှောကြသကဲ့သို့ ရေး၌ ပြအပ်သော ပဋ္ဌမဝိကပ်၏ အရဖြစ်သော အသံဝရဝိနိစ္ဆယနှင့်ရင်း, မိမိမှ ဒုတိယဟုဆိုအပ်သောတတိယ ဝိကပ်၏အရဖြစ်သော ဝိနိစ္ဆယနှင့်ရင်း ဒုတိယဝိကပ်၏အရဖြစ်သော ဤဝိနိစ္ဆယသည် မဆန့်ကျင်သည်, နှီးနှောသည်, အညီသည်သာလျှင် ဖြစ်၏၊(အနုအလို)

မရောသာရေတ္တာဒိပနိဒ္ဒကား – ဒုစ္စရိတဝိနိစ္ဆယကိုပင် ဒုတိယဝိနိစ္ဆယ ဟူ၏၊ ဤ၌ သူ စောဒနာဘွယ်ရှိ၏၊အသို့ရှိသနည်း၊ မဆန့်ကျင်, နှီးနှော သည်,ညီသည်ဟူသောစကားသည် ကာယကံ ဝစီကံတို့၌ သင့်သော် သင့်တန်စေ၊ မနောကံ၌ "အကုသလံ မနောကမ္မံ ပန ဆ ဖဿ ဒွါရ ဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ကာယ ဝစီဒွါရေသု စောပနပတ္တံ အကုသလံ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ ဟောတိ"ဟု အဋ္ဌကထာပင် တိုက်ရိုက်လာရကား အသို့မဆန့်ကျင်အံ့နည်း, နှီးနှောအံ့နည်း, ညီအံ့နည်း၊ အသို့လျှင် မနောကံသာ မည်အံ့နည်းဟူလို၊ဤသို့ စောဒနာဘွယ်ရှိ၏။

အောက် ဒွါရသံသန္ဒနာ၌ ပြအပ်သောနည်းဖြင့် ကာယဝစီဒွါရတို့၌ ဖြစ်သော သုံးပါးသောမနောဒုစရိုက်,စောပနအပတ္တဖြစ်သောအလုံးစုံ

သောအကုသိုလ်ကိုယူရကား မဆန့်ကျင်သည့်,နှီးနှောသည့်,ညီသည် ဖြစ်၏ဟု ချေ။

အဓိပ္ပါယ် အဖြေခြင်းကား...... သင် စောဒက 'စောဒက ဆရာ တဘက်ကာ'ဟူသည်နှင့်အညီ'ကာယေန ကတံ ကမ္မံ'စသော ကာယ ဒွါရ,ဝစီဒွါရနှင့် ဆက်ဆံသော တတိယာမဇ္ဈေလောပ ီ တပ္ပုရိသ်ကို သာ မျှော်၍စောဒနာခြင်းသည်'အဘမဲ့စဉ်သာ နွားကြီးရှိရာ လှည့်ကာ ဒယောင်'ကဲ့သို့တကား၊ ဤတတိယာမဇ္ဈေလောပတပ္ပုရိသ်ကို မမှတ် လေလင့်။

'ကာယေ ကတံ ပဝတ္တံဝါ ကမ္မံ ကာယကမ္မံ၊ ကိန္တံ၊ မနော ကမ္မံ'စသော သတ္တမီ မဇ္ဈေလောပ ီ တပ္ပုရိသ်သမာသ်ကို မှတ် လေ ဟူလိုသတည်း။

ဝါ သင် စောဒကကို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌ တံ ကာယဝစီ ဒွါရေသု စောပနပဝတ္တံ၌ တံ သဒ္ဒါသည် အကုသလံ မနောကမ္မံ ဆ ဖဿ ဒွါရ ဝသေန ဥပ္ပန္နတိ" ကိုသာ စွဲသည်မဟုတ်၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဥပ္ပါဒ မတ္တနှင့်စပ်သော အလုံးစုံသောကံကိုစွဲ၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား မဆန့် ကျင်သည့်, နှီးနှောသည့်, ညီသည်သာဖြစ်၏ဟု မှတ်လေအပ်၏၊ ငိုကာ ကိုမှီ၍ စောဒနာ ပရိဟာရကို ဆိုလိုက်သည်၊ မနောကံသည် ဆဖဿ ဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြလိုရကား တံ ကာယဝစီ ဒွါရေသု စောပနံ ပဝတ္တံ စသည်မိန့်သော်။

ကာယဝစီ ဒွါရေသု-တို့၌၊စောပနံ ပဝတ္တံ-သော၊ တံ အကု သလံ-ထိုအကုသိုလ် မနောကံသည်၊ ကာယဝစီ ကမ္မံ-ကာယ ကမ္မ ဝစီကမ္မမည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါ, တံ အကုသလံ- ထိုအကုသိုလ်သည်၊ ကာယဝစီကမ္မံ - ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော မနောကံမည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဤကား တံ၏ အစွဲ ဝိသေသကို ရည်သတည်း။

ဝါ ယထာ ဝုတ္တကမ္မ ပဘေဒသည် အကြြင်သို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့် ဖြစ်၏၊ ထိုအခြင်းအရာကို ပြလိုရကား တံ ဟိ စသည်မိန့်သော်။

တံ ကမ္မံ-ထိုကံသည်၊ (သုံးပါးကိုပင်ယူ) ကာယဝစီ ဒွါရေ သု-တို့၌၊ စောပနံ ပဝတ္တံ-မူကား၊ အကုသလံ-သော၊ ကာယဝစီ

ကမ္မံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ရှေးနည်း) (တံ အကုသလံ-ထို အကုသိုလ်ကံသည် သော်လည်းဖွဲ့) ဤကား အဖွဲ့သာမညကို ရည်သည်၊ သံကာရ ဘာဝကိုလည်း ရှေးနည်း သိလေ။

ယခုအခါ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗစိတ်၏ ထိုထိုသို့သော ကမ္မဒွါရ, ဖဿာဒွါရ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည့်ကိုရင်း (ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း သော်လည်း ဟူ) ဌာန်ကရိုက်းထိ၍ ဘုရားဟောအပ်သော ပါဠိ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း ပြလိုရကား တတ္ထ ကာမာဝစရံ စသည်မိန့်သော်။

ဤအထက်၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဟပ်လေ၊ တိဝိဓ ကမ္မဒွါရ ဝဏ္ဏနာ၌ ကာယကမ္မဒွါရ, ဝစီကမ္မဒွါရ၌ ထင်ရှား၏၊ မနောကမ္မဒွါရ ဝဏ္ဏနာ ဟူသည်ကား "စိတ်၏ ကမ္မဒွါရ ဘာဝဟု ဆိုအပ်သော သတ္တိဖြင့်" ဟူလို၊ စိတ်ကား မနောကမ္မ ဒွါရ၊ စိတ်၏ဒွါရဘာဝကား မနောကမ္မ ဒွါရဝသ၊ ဤကား အထူး၊ ဝါ အကျိုးဖြစ်သော ဖဿာဒိ ဓမ္မ၏ စိတ္တာ ဓိပတေယျ နာမကို အကြောင်းစိတ်၌ တင်သကဲ့သို့ အကျိုးဖြစ်သော ကမ္မ၏ ကမ္မဒွါရနာမကို အကြောင်းစိတ်၌ တင်ပါသည်၊ ဤကားမနော ကမ္မဒွါရ၊ မနောကမ္မ ဒွါရဝသကား သတ္တိရင်းတည်း၊ ဤသို့ သမ္ဗန္ဓယုတ် စိတ်၏ မနောကမ္မဒွါရ အဖြစ်ကို ဆိုသဖြင့် စောပနဒွယ ချပ်တ ဖြစ် သော မနောပဗန္ဓဟု ဆိုအပ်သော အနန္တရမန၏ မနောကမ္မဒွါရအဖြစ် ၌ ဆိုဘွယ်မရှိဟု-မှတ်လေအပ်၏။ ။ဒွါရ သံသန္ဒနာယံ ဂဏ္ဌိပဒဖွင့်။

ကျုံးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ပဋ္ဌမကျော် သူမြတ်သည် ရေးစီ အပ်သော အနှစ်သဘွယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သောအနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော မွေသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၏ ဒွါရ ကထာ၏ ဂဏ္ဌိပဒကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

ပဒယောဇနာ, ဖလယောဇနာနှစ်ပါးတို့တွင် ဖလယောဇနာ အား ဖြင့် ယောဇနာလိုသော ဆရာသည် ယံ ယံ ဝါ ပနာရဗ္ဘာတိ ဖြေ အယံ ယောဇနာ မိန့်သော်။

အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ-ဖလ ယောဇနာ တည်း၊ ပဒယောဇနာကို ပြလိုသောအရာ၌ "ပဒယောဇနာ

တည်း'' ဟု ပေး၊ ယောဇနာဟူသည်လည်း သမ္ဗန္ဓပင်တည်း၊ သာဓိ, အနုသန္ဓေ, ပယောဇနာ, ပဒသမ္ဗန္ဓအားဖြင့် သမ္ဗန္ဓ လေးမျိုးတို့တွင် ဤ၌ ''ပယောဇဉ်''ဟုယူ၊ သမ္ဗန်ကား ကျယ် သည်၊ယောဇနာကားကျဉ်းသည်၊သမ္ဗန္ဓ၌ ယောဇနာကျသည်။

အချို့သော ဆရာတို့ကား သမ္ဗန္ဓနှင့် ယောဇနာ မထူးဟူကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ စကားသည် '' သမ္ဗန္ဓောတိ ဍမေသံ ပုဗ္ဗာပရ ပဒါနံ အညမည သမ္ဗန္ဓနံ၊ န ပန ယောဇနာ ''ဟူသော မဏိမဉ္ဇူ စသည်နှင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့၏၊ ထိုစကား သင့်စွ၊ အထူးမရှိသော် န ပန ယောဇနာဟု မကန့်ရာ၊ ပဋ္ဌာန်း ဋီကာ ကျမ်းရိုးဆရာကား ''သဒ္ဒါတင်းလင်း ရှိမူ သမ္ဗန္ဓ, မရှိမူ ယောဇနာ'' ဟူ၏၊ ငါတို့အမှတ်ကား ထူးသည်လည်း ရှိ၏၊ မထူးသည်လည်းရှိ၏၊ ဖလယောဇနာနှင့် ပယောဇနာ သမ္ဗန္ဓ ကား မထူး၊ အချို့သော ပဒဒယောဇနာနှင့် ပဒသမ္ဗန္ဓလည်း မထူး၊ အဘယ်သို့သော ပဒယောဇနာ ပဒသမ္ဗန္ဓနည်း ဟူမူကား အသွားဝေး သော်, ရှေးပုဒ် နောက်ပုဒ် ပြန်သော်, နောက်ပုဒ်ကို ရှေးသို့ ငင်သော်, ထားသော် ပဒယောဇနာလည်း ပဒသမ္ဗန္ဓနှင့် မထူး၊ ပဒသမ္ဗန္ဓလည်း ပဒဒယောဇနာနှင့်မထူး၊ပုဒ်သစ် လောင်းစွက်သော ပဒယောဇနာကား ပဒသမ္ဗန္ဓနှင့်ထူးသတည်း၊ဤကား ငါတို့အမှတ်။

ရူပါရမ္မဏံ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံ ဝါ အာရဗ္ဘ ဟူသော ပုရိမဝါကျ၌ အပြစ်ကိုပြ၍ ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဒုတိယဝါကျဖြင့် သဗ္ဗာရမ္မဏ အဖြစ်, ကမာဘာဝအဖြစ်, အနိယမအဖြစ်တည်းဟူသော ပယောဇန သရုပ်ကိုပြလိုရကား 'ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တေသု'စသည်မိန့်သော်။

ဟေဋ္ဌာမှသည် သဒိသံဟောတိ ရွေ့ကား ဒေါသပြ၊ ဍာဒဥ္စမှသည် ဥပ္ပန္နတိဝေ ရွေ့ကား သဗ္ဗာရမ္မဏပြ၊ဇေဝံမှသည် ကမောနတ္ထိ ရွေ့ကား ကမာဘာဝပြ၊ရူပါဒိသုမှသည် နတ္ထိ ရွေ့ကား အနိယမပြ။

တသ္မိံ သမယေတိ ဍာဒံဝစနံ-သည်၊ အနိယမနိဒ္ဒိဋ္ဌဿ-အနိ ယမအားဖြင့် ပြအပ်သော၊ သမယဿ-ကို၊ နိယမတော-အား ဖြင့်၊ပဋိနိဒ္ဒေသဝစနံ-အကျယ်ညွှန်းပြသောစကားတည်း။

ဤတွင် ဆရာတို့ကား အဘိဓမ္မာအလိုသော် 'ယ'ကား အနိယတ်၊ 'တ'ကား နိယတ်၊ ဝိနည်းအလိုသော် 'တ'ကား အနိယတ်၊ 'ယ'ကား

ပြဋ္ဌကတ်ရှုတာ်

နိယတ်ဟူကုန်၏၊ထိုဆရာတို့၏စကား၌ အဘိဓမ္မာအလိုဟူရာ၌ မှန်၏၊ ဝိနည်းအလိုဟူရာ၌-

နတ္ထိ ဝေတသာ နိယမောတိ အနိယမော၊နိဋ္ဌိသိယတိ အဇ္ဈော ဝေတနာတိ နိဋ္ဌေသော၊ဉစ္စတိ ဝေတနာဘိ ဝစနံ၊ နိဋ္ဌေသောဝေ ဝစနံ နိဋ္ဌေသဝစနံ၊ အနိယမဿ နိဋ္ဌေသဝစနံ အနိယမနိဋ္ဌေသ ဝစနံ။

ပဋ္ဌမံ အနိယမိတဿ သမယဿ နိဋ္ဌေသဝစနန္တိ အဇ္ဈော'ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီပါဌ်ကိုရင်း,

ယတော ကာရကတော ပေတိ,ဘယာဒိ တန္တု ကိံဘဝေ၊
ရူတိ သံသယ သံယုတ္တာ, ယဒေဝါ နိယတံ ဘဝေ။
တဒပါဒါန သညံ ဝါ,ဟောတိ နာနည္တိနိန္တယာ။
သံသယာ ပဂမာစေဝ, တဒေဝ နိယတံ ဘဝေ၊

ဟူသော သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယကိုရင်း ထောက်၍ ပယ်အပ်၏။

အာစရိယာနံကား ရေဝတထေရ်တည်း၊ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍဟူသည် စိတ္တဝိဘာဂတည်း၊ စိတ္တဝိဘာဂဟူကလည်း စိတ်တို့ကို ကာမာဝစရ စသောအပြားဖြင့်သာ ဝေဘန်အပ်၏၊ဖဿစသည်တို့ကို ကာမာဝစရ အပြားဖြင့် မဝေဘန်အပ်ရကား 'န ပနေတံ သာရတော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ' မိန့်သော်။

တုလာ သံဃာတ ဘိတ္တိပါဒ ကူဋဂေါပါနသိ ပက္ခပါသက မုခဝဋ္ဋိယော-ခေါင်လျှောက်, အတွင်းထုတ်လျှောက်, နံရံခြေ, ထုပိကာ, အခြင်, ခေါင်အုပ်, လည်စည်းတို့သည်၊ (ခြင်ဝိတ်တို့ သည်သော်လည်းဟူ)

တလတိ သံဃာတေသု ပတိဋ္ဌတီတိ တုလာ, ပက္ခာနံ သမ ဝါဟိတ ဘာဝကရဏတော တုလယတိ မိနာဗျေတာယာ တိ တုလာ၊အရကား......ခေါင်လျှောက် နှာရောင်တည်း။

သမ္ဘာ ဃဋေန္တေ ၂ထ္တ ဂေါပါန သျာဒယောတိ သံဃာဋော၊ အရကား အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အလျား၏ အစွမ်းဖြင့် သည်တိုင်, သည်မ, သည်ရန်, သည်ထွေးတို့၏ အထက်၌တည်သော စရွေး၌ စွပ်အပ်သော သစ် ဝိသေသတည်း၊ အထူးအားဖြင့်ကား ......

မြန်မာ့ပွားရေးမှ)

လောကဥ္စ ပုဗ္ဗ ပဏ္ဏိမာယာမဖြစ်သော'လျော့က်'ဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဒက္ခိဏုတ္တရာယာမ ဖြစ်သော ထုပ်,ထုပ်ဆီး, ထုပ်လုင်ဟု ခေါ်ဝေါ် အပ်သော သစ်ဝိသေသတည်း။

ဘိဒိယတိ ဒွိဓာ ကရိယတီတိ ဘိတ္တိ၊(နံရံ ရစေ)ဘိတ္တိယော ပါဒေါ ဘိတ္တိပါဒေါ၊ (ကလပ်ပြင် စသည်ရစေ) ဤပုဒ်ကား ဓွန်ဖြစ်မှု သင့်စွ၊ ဆရာတို့မကြံခဲ့။

ကုဋ္ဋိယတိ ဆိန္ဒိယတီတိ ကုဋ္ဋိ၊ (ထုပိကာတည်း)

ဂံ ဝသေသာဒကံ သူရိယာဒိ ကိရဏာဠ ဗိဝန္တိ ဗိနာသယန္တိအဘုန္တိရိမ ပဝေသန ဝသေနာတိ ဂေါပါနာ၊ (ဒုပ်ကျွတ် စသည် ရစေ)၊ ဂေါပါ နာသိ သိနေ့တ္တိ ဗန္ဓေတ္တိ ဋ္ဌောတိ၊ ဂေါပါနသိ, (အခြင်ရစေ)

ဒွိန္နံပက္ခာန မပတနတ္ထံ ဗန္ဓနတော ပါသော ဝိယာတိ ပက္ခ ပါသော၊ (အခြင်တို့၏ အထက်၌ ဗိလာထားအပ်သော သစ်ဝိသေသရစေ) ထို့ကြောင့် မူလဋီကာ၌ "ဂေါပါနသိနံ ဉပရိ တိရိယံ ဌပိတကဋ္ဌံ ပက္ခပါသော"ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

မုခဿ ဝဋ္ဋိ မုခဝဋ္ဋိ၊(ခြင်ဗိတ်ရစေ,လည်စည်းသော်လည်း ရစေ)

ထမ္ဘတိ ပဋိဗန္ဓတီတိ ထမ္ဘော၊ ဓာရေတီတိဝါ ထမ္ဘော၊ ရေ ဓာတု, ရမ္ဘ ပစ္စယော, ဓဿ ထတ္တံ။

ဣဒံ ပန အကာရဏံကား 'ဗိတ္တဿ ပဌမာဘိနိပါတတ္တာ' စသော မဟာအဋ္ဌကထာစကားကိုယူ။

ကာရဏကို ပြလိုရကား ဒေသနာ စသည်တက်။

ဒေသနာဝါရေနေဝ-ဒေသနာဝါရဖြင့်လျှင်(ဒေသနာက္ကမဖြင့် လျှင် သော်လည်းဟူ။

နာမ်ဖြစ်လျက် အသ္မိမူ၍ဖုသန စသည်ရှိသနည်း စုဒ်ရှိရကား အယံ ဟိ စသည်တက်၊ ဝါ-ဝုတ္တဌကို ချဲ့လိုရကား အယံဟိ စသည် တက် သော်။

အနလ္လီယမာနောဝ-မငြိသော်လည်း၊ (ဝုတ္တဥဿုံ၌ 'အာစရိ ယေဟိ'ကတ္တားလာ)မေဏ္ဍော-ဆိတ်၊ သမ္ဗာ-ခွက်ခွင်း၊ပါဏိ- လက်ချပ်။

[ပြိဋကတ်တော်

ဝိတ္ထာရောဌ် ဝိတ္ထာရကား အာဇ္ဈတ္တ၊ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ ကား သသမ္ဘာရစကားတည်း။

ပဉ္စသတ္တံ-၏၊အယံ ဖဿော-ကို၊တဇ္ဇ တဇ္ဇ-ထိုထိုသို့သော အရာ၌၊ တဂ္ဂတံ သင်္ဂတိ ဖဿောတိ-ဟူ၍၊ ဇိဝံ-သို့၊ ကာရဏာ ဝသေန-ဖြင့်၊ဝိဒိတော-သိတော်မူအပ်၏၊ (ဘဂဝတာ ကဏ္ဍား လာ၊ဗဟိဒ္ဓါ ဥဏှပဗ္ဗယာကား မိုးတည်း)

လာခါသင်္ခါတ ခေတုနိသိတာ-ချိတ်ဟုဆိုအပ်သောခေတ် ကိုရှိသော၊ ဥသွာ-အငွေ့သည်၊ (တေဇောခေတ်သည် သော် လည်းဟူ)

ချိတ်ကို ခေတ်ဟူရာ၌ အကျယ်ကို သိလိုမူကား ခေတုဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ,ပါရာဇိကဏ်ဋီကာ လောကဝိဒူအဖွင့်ကိုကြည့်လေ။

ဝိတဗ္ဗိတင်္ဂါရ သင်္ခါတေ - မီးကျီးစုဟု ဆိုအပ်သော၊တဇ္ဇာ သမန္နာဟာရေနစ-ထိုဖဿ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿအား လျော်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်၎င်း၊ (ထိုဖဿအား လျော်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၎င်း သော်လည်းဟူ) ဣန္ဒြိယေနစ-စက္ခု စသော ဣန္ဒြေသည်၎င်း၊ပရိက္ခတေ-အာရုံပြုအပ်သော၊ (ဋီကာ, ဂဏ္ဌိ,အနုသစ်အလို) ဝါ-ရှေးရှုပြုအပ်သော, သိမ်းဆည်းအပ် သော၊(ဂဏ္ဌိ)ပဝတ္တတိ-၏၊(ပဏ္ဍိတေန ကဏ္ဍားလာ)

ဝေဒယိတလက္ခဏာ-ခံစားသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟု သာမန်သော်လည်းပေး)

ဝေဒေန အယိတံ ပဝတ္တံ ဝေဒယိတံ၊ (ဝိဂ္ဂဟ)

အနုဘဝနရသာ၌ ရသကား ကိစ္စဝါစကသာဘည်း။

ဝါ,ဣဋ္ဌာကာရ သမ္ဘောဂရသာ-ကောင်းသော အာရုံအစု ကို သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ (ရှေးကား သာမန်၊နောက်ကား ဝိသေသ) စေတသိက အဿာဒပစ္စုပဋ္ဌာနာ-စေတသိကဖြစ် သော သုခဝေဒနာလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏(စေတသိက ဖြစ်သော သာယာအပ်သော ဝေဒနာလျှင် ပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏သော် လည်းဟူ) ပဿဒ္ဓိ ပဒဋ္ဌာနာ-ကာယပဿဒ္ဓိလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊ဣဿရဝတာယ-အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ဝိသယဝိတာယ-ထိုက်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (စိရင်တတ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်, အလိုအလျောက် ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ဖိတ်ကြိုက်ရာပေး)

ဝိသယဝိတာယာတိ အရဟာတာယ၊အနေကဏ္ဍဏ္ဍာဟိ ဓာတူနံ အရ ဟာဋ္ဌော ဝိပုဗ္ဗော သုသဒ္ဒေါ ဝိသယံ ဝါသဇနံ၊ ဝသိတာကာမ ကာရိ တာဝါ ဝိသယိတာ-ဟူသောဋီကာနှင့်လျော်စေသည်။

ဖတ္တတ္တကို လောကူပမာဖြင့် ပြီးစေလိုရကား ရာဇာဝိယ စသည် မိန့်သော်။

ပေဋ္ဌာယ-ပချုပ်၌၊(ပအုပ်၌သော်လည်းဟူ)

မောဂ္ဂလာန်အလိုကား 'ပေလာ'ဟု ဒန္တဇနှင့်လို၏၊ များသောစာ တို့၌ကား မုဒ္ဓဇ 'ဠ'နှင့်ရှိ၏။

လဋ္ဌနံ-တံဆိပ်ကို၊ပစ္စာဘိညာဏရသာ-အမှတ်ဖြင့် တဘန် သိခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ (ပစ္စကား သဒိသေနွဘော်တည်း) အဘိညာ ဏံ-အမှတ်ကို၊ကာဋ္ဌဝိလကာဒိအဘိညာဏံ-မှဲ့စသောအမှတ် ကို။

ကာဋ္ဌနှင့် တိလက အရမထူးဟု ယောဇနာ၌ ဆို၏၊ဝါတို့ ကျေးဇူး ရှင်ကား'မှဲ့ မှန်ကူစသောအမှတ်ကို'ဟူ၏၊ဤအလိုအထူး။

ဝိဋ္ဌန္တန ဂေါပက ဘဏ္ဍာဂါရိကသာ - တန်းဆာစောင့် ဖြစ် သော ဘဏ္ဍာပိုး၏။

နာမသာ လိခနံ ပဏ္ဏံ နာမပဏ္ဏံ၊(မဖွေးလာပိတည်း)

ပုနသဥ္ဇာနန ပစ္စယနိမိတ္တ ကရဏရသာ - တဘန်သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်ကိုပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ယထာဂဟိတ နိမိတ္တဝသေန-ယူဘူးသော အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်၊(အကြင် အခြင်း ဖြင့် ယူအပ်သော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် သော်လည်းဟူ) ဟတ္ထိ ဒဿကအန္ဓာဝိယ-ဆင်ကိုမြင်လိုသောသူကန်းကဲ့သို့၊ (ဆင်ကို မြင်ဘူးသောသူကန်းကဲ့သို့သော်လည်း ဟူ၊မမြင်ဘဲ အမှတ်ဖြင့် သာ လက်ခြေစသောသဏ္ဌာန်ထင်ရကား အာရုံပြုပါသတည်း) အနောဂါဠ္ဌဝုတ္တိတာယ-မသက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊တိဏပုရိသကေသု-မြက်ရုပ်ယောကျ်ားတို့၌။

[ဝိဠုကတ်တော်

ယထာဂဟိတ စသည်ဖြင့် မိန့်ခဲ့သော ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် ဉာဏသမ္ပယုတ်,ဝိပ္ပယုတ်နှစ်ပါး၌ရှိသော သညာပင်လော စုဒ်ရှိရကား 'ယာပနေတ္တ'စသည်မိန့်သော်။

ဉာဏသမ္ပယုတ်၌ အဘိနိဝေသကရဏ ဝိပရိတဂါဟအဗိရဋ္ဌာနသည် မရှိဟူလို။

အဘိ သန္ဒဟတိ-ဖြစ်စေတတ်၏။

အကျဉ်း အကျယ်လိုမူကား......

အဘိသန္ဒဟာဘိ ပဗန္ဓတိ ပဋ္ဌပေတိ-ဖြစ်စေတတ်၏၊(ဖွင့်၍သမွန်)

အဓိပ္ပါယ်ကား... ကိုင်ကုန် လုပ်ကုန်ဟူသကဲ့သို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံ၌ ယှဉ်စေ၏ ဟူလို။

စေတယိတလက္ခဏာ - ကြောင့်ကြခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ (စေ့ဆော်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်းဟူ) စေတနာ ဘာဝလက္ခဏာ-ကြောင့်ကြသည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။

စေတနာဘာဝေါ ဗျာပါရဘာဝေါ (ဋီကာ) နှ ဥဿာဟနဘာဝေါ (အနုသစ်)

ယင်းသို့ အနုသစ် ဗျတိရေက လှန်ခဲ့သော် ''စေတနာ ပန အတိရေက ဥဿာဟာ''စသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို မမြင်သည်မူ၍လောဟူငြားအံ့၊ မြင်၏၊ မြင်လျက်ဆိုသည်ကား ယခင်အဋ္ဌကထာ၌ ဥဿာဟ ဖြစ်လျှင်းသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်၊စေတနာ၏ ဗျာပါရမဟာတ္တမျှကိုသာပြပါသည်ဟု သိစေလိုသည်ယူ။

ထာဝရိယ သဘာဝ သဏ္ဌိတာ - လယ်ရှင် ယောကျ်ားသဘော၌ တည်၏။

ထာဝရဿ ခေတ္တဿ သာမိ ထာဝရိကော၊ ထာဝရိကော ဧဝ ထာဝရိယော၊ ထာဝရိယဿ သဘာဝေါ ထာဝရိယ သဘာဝေါ၊ ထာဝရိယ သဘာဝေ သဏ္ဌိတာ ထာဝရိယ သဘာဝသဏ္ဌိတာ။

ဗလိပုရိသော-သူရင်းခစားယောကျ်ားတို့ကို။

အချို့ကား အားရှိသော ယောကျ်ားတို့ကို ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ ဗလိပုရိသောတိ ဘတိယာ ဂဟိတကမ္မကရပုရိသေ (ဂဏ္ဌိ)

သိမ်-လယ်၏အပိုင်းအခြားကို၊မဂ္ဂ-ကို၊ သမကံ-ဖြောင့်စွာ၊ (ညီစွာ)ဘရတိ-သွင်း၏ (ဆောင်၏)မဂ္ဂ-ကို (သို့)ဟု သမ္ဗန်၊ ကံလည်း ဗလိပုရိသေလာ၊ ဒိဿာ ဒွိကမ္မိကတည်း။

အဓိယမာနော-သရဇ္ဈာယ်လတ်သော်၊ ဝါ-သော၊ (ဇေဒ္ဒ သိသေဿသို့ သွား)

အဇ္ဈာကော - သရဇ္ဈာယ်ခြင်းတို့ကို၊ (ခြင်း၌ သော်လည်းဟူ) တဒနုဝတ္တိတာယ - ထို တပည့်ကြီးသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ သန္ဓဟာန ပဌပဥ္စာနံ-ဗဲတ်တပါးကို ဖွဲ့ခြင်းလျှင် ထင် သော အခြင်းအရာရှိ၏ (နောက်ဗိတ်ကိုဖွဲ့ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏ ဗိတ်ကြိုက်ရာပေး)

ဤတွင် အချို့စာကား သန္ဓဒါန, အချို့စာကား သန္ဓာန, အချို့ စာကား သန္ဓဟ ပဋ္ဌပဥ္စာနရှိ၏၊မသင့်။

စက္ကုနာ-ဖြင့်၊ဝါ-သည်၊ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော၊(ဤ၌'တ'ပစ္စည်း ကား ကာလသုံးပါးနှ်ဖြစ်သည်)နဂရဂုတ္တိကော-မြို့စောင့်သည်၊ မဟာရာဇ – မင်းမြတ်၊ (မိလိန္ဒမင်း သော်လည်းဟူ၊ ဤကား အနက်ရိုး) ဝါ,မဟ်-မြေအပြင်၌၊အရိ-ရန်သူကို၊ အဇ-အောင် တော်မူဟတ်သောမင်း။

ဤကား အရှင်မဟာအရိယဝံသအကျော် အလိုတော်၊ ဤအလိုကား မဟိ အရိ အဇ ပုဒ်ဖြတ်၊ဤမျှသာ ဤ၌သင့်သည်၊ ထိုကာလ တကျိပ် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကြံအပ်သော မေ အဟိ အရိ အဇ ဟု ပုဒ်ဖြတ်အပ်သော်-

မေ မမ-၏၊အဟိ-စီးပွားမဲ့ကိုပြုတတ်သော၊အရိ-ရန်သူကို၊ အဇ-အောင်တော်မူတတ်သောမင်း၊ဟူသောဝိကပ်,

''မဟာရာဇ မဟာရာဇ မဟာရာဇ မမေဝ ဟိ နေ တဿ ဍုတိ ဝဟ္ဒာန နွေ ဇနာ ကလဟံ ကရုံ'' ဟူ၍ မြွေသမား နှစ်ယောက်သည် ကလဟပြုအပ်သောအရာ၌ လာသော မေ အဟိ အရာဇ ပဒစ္ဆေဒ ပြု အပ်သော်......

မေ-ငါ၏၊အဟိ-မြွေသို၊ အရာဇ-စဖွယ်လော့၊ (က,လော့) ဟူသောဒိကပ်ကိုကား ဤ၌ မသင့်။

(ပိဋကတ်စွတော်

ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ-မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ အာစရိ
ယေဟိ-တို့သည်၊(ကတ္တားလာ)အဝိစာရိတံ-မစိစစ်ရင်လေ။

အယံ ပနေတ္ထ ယုတ္တိကား ဗုဒ္ဓဃောသဆရာထေရ်မြတ် အလိုတော်
တည်း။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား 'ယထာ ဟိ' တက်။

ဓမ္မာ့တပါး ကတ္တားကိုနှစ်စေလိုရကား 'ဝိတက္ကေတိတိ ဝိတက္ကော'
မိန့်သော်၊နိုင်ငံသို့လိုက်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ကို ပြလိုရကား
'ဝိတက္ကနံဝါ ဝိတက္ကော' မိန့်သော်။ ဓာတွတ္ထကို ပြလိုရကား ဦဟနန္တိ
စသည်မိန့်သော်။

ဝိတက္ကော-သည်၊ အာကောဋနလက္ခဏော - ခေါက်ခြင်း
လက္ခဏာ ရှိ၏။

ရှုပ်ရှုပ် ပထဝိပထဝီစသည်ဖြင့် မခေါက်တတ်သော်လည်း ခေါက်
တတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူလို။

အနုရဝတိ-ကြည်းဟည်း၏၊အနုသဒ္ဒါယတိ တဘန်မြည်၏၊
လိုက်၍မြည်၏သော်လည်းဟူ)အာဟနနပရိယာဟနနရသော-
အစ၌ခေါက်ခြင်း, ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဝါ-
ရှေးရှုခေါက်ခြင်း, လှည့်၍ ခေါက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ (တီးခြင်း
နှက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏ သော်လည်းဟူ) ဝိတက္ကာဟတံ-ဝိတက်ဖြင့်
ရှေးရှုခေါက်သည်ကို၊ဝိတက္ကပရိယာဟတံ-ဝိတက်ဖြင့် လည်၍
ခေါက်သည်ကို၊(ရှေးနည်းသော်လည်း နှစ်ထွေးပေး)

ဝိစရတိ-သုံးသပ်တတ်၏၊ (ကျင်လည်တတ်၏သော်လည်း
ဟူ) ဝိစရဏံ-သုံးသပ်ခြင်း၊ အနုသဉ္စရဏံ - အဘန်တလဲလဲ
သုံးသပ်ခြင်း၊(ကျင်လည်ခြင်းသော်လည်းဟူ)

အနုသဉ္စရဏံ အနုပရိဝတ္တနံ။ (သာရတ္ထဒီပနီ)

ကတ္တဗ္ဗိ-အချို့သောစိတ်၌၊ (ပဉ္စမဈာန်, ကာမာဝစရစိတ်၌
သော်လည်းဟူ) အဝိယောဂေ-မကွေကွင်းခြင်းသည်၊ (မပြတ်
ဖြစ်ခြင်းသည်သော်လည်းဟူ)၊ ဧတ္ထ-ဤဝိတက် ဝိစာရနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ပဌမုပ္ပတ္တိကာလေ-၌၊ ဗတ္တသာ-၏၊ ပရိပ္ဖန္ဒနဘူတော-တုန်
လှုပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝိတက္ကော-သည်၊ဝိပ္ဖါရဝါ-တုန်လှုပ်

ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ပါ,ဠေ-တို့တွင်၊ ဝိတက္ကော-သည်၊ ဝိပ္ပါရဝါ-တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိ၏၊(တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏ သော်လည်းဟူ)

ဝိပ္ပရဏံ စလနံ ဝိပ္ပါရော၊ဝိပ္ပါရော အဿ အတ္ထီတိ ဝိပ္ပါရဝါ၊(အာရုံ၌ မတွန့်ခြင်း,မဆုတ်ခြင်းရသတည်း)

ထိုကို ထပ်ဆင့်မြဲနှောင်စေလိုရကား ပဌမပ္ပတ္တိစသည်တက်သော်။

ပဌမပ္ပတ္တိကာလေ-၌၊ ဝိတ္တသော-၏၊ ပရိပ္ဖန္ဒနဘူတော-တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ (ငါတို့ဆရာကား ဥပမာကချို၍ တချက်တည်းသမ္ဗန်ကုန်၏)ဝိစာရော-သည်၊သဒ္ဓံ ဝုတ္တိ-ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ဝိတ္တသော-၏၊ နာတိ ပရိပ္ဖန္ဒနဘာဝေါ - မတုန်လှုပ်လွန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊(ဝိတက်ကဲ့သို့ သုံးနည်းသမ္ဗန်)ဧကဂ္ဂေါ-တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊အပေ့တိ-ဖြစ်၏၊(အဂ္ဂကား အာရုံဟော)တံ ဝစနံ- ထိုမဟာအဋ္ဌကထာစကားသည်၊ အနုပ ဗန္ဓနေန - ဥပစာရ အပ္ပနာတည်းဟူသော မပြတ်သော သန္တာနဖြင့်၊ပဝတ္တိယံ-၌၊အတိဝိယ-လျှင်၊ယုဇ္ဇတိ-၏။

ဤ မဟာအဋ္ဌကထာစကားအလိုကား ပုဗ္ဗာရမ္မဏာ၌သာ ဝိတက်သည် ဝိပ္ပါရဝါဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗာရမ္မဏာကား နာတိပရိပ္ဖန္ဒန ဖြစ်သဘည်း၊ ဤအကြောင်းကိုကား ဋီကာ,အနုကိုနှော၍ ကြည့်။

မလဂ္ဂဟိတံ-အညစ်အကြေး လိမ်းကျံသော (ကြေးတင်သော,သံချေးတက်သော၊ ဗိတ်ကြိုက်ရာပေး) စုဏ္ဏတေလ ဝါလဏ္ဍုပကေန-ပြာမှုန့်,ဆီ, ဆိတ်မွေး စသည်တို့ဖြင့် ပြီးသော ကရွတ်ခွေဖြင့်(ပြာမှုန့်,ဆီ,သားမြီး ကရွတ်ခွေဖြင့် သော်လည်းဟူ)

ဝါလကား အဿာဒိလောမ ဝါစကတည်း၊ အချို့သောသူတို့ကား ''သံမှုန့်ရောသော ဆီ သားမြီးထွေးဖြင့်''ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ အဏ္ဍုပက စုမ္ဗဋက နှစ်ပုဒ်သည် ဒိုး၏ တည်ရာ ဟောချည်းတည်း၊ ဤကို ရည်၍ မဟာတံတိုလော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌ ဝါလဏ္ဍုပက ဟူသည်ကို ဋီကာ၌ ''ဝါလဏ္ဍုပကံ ဠေက လောမာဒီဟိ ကတစုမ္ဗဋကံ ''ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ သာရတ္ထဒီပနီ၌လည်း ''စုဏ္ဏတေလ ဠေက လောမာဒိ ကတစုမ္ဗဋကေန''ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

(ပိဋကတ်တော်

စုဒ္ဒေသူတိ စုဒ္ဒေသယတိ ဣတော မိဒောာ စုဒ္ဒေသယတီတိ စုဒ္ဒံ၊ (ပြာမုန့် စသည် ရစေ) တိလသာ ဣဒံ တေလံ၊ (ဆီသာမန်ရစေ) ဗိသေသေန သိတုဏှံ ဟာရိတုံ အလံ ဝါလံ၊ (အမြိုးနှင့်တကွသော သားမွေးရစေ) ဝါလံ လာတိ ဂဏှာတိ ဖြေတေနာတိ ဝါ ဝါလံ၊ (အမြီးရစေ) အန္တံ သမီပမာဓေယျသာ ဥပဂန္တွာတိ ကျဏ္ဍုပက်(ကရွတ်,ခေါင်းခုသာမာန် ရစေ) နှံ့သာ ဓဏ္ဍာ၊ ဂဿစ ကော၊ ဝါလေန ဖြဋ္ဌကာဒိ လောမေန ကတံ အဏ္ဍုပက် ဝါလဏ္ဍုပက်၊ (ဆိတ်မွေးဆိတ်မြီး စသည်ဖြင့် ပြီး သော ကရွတ်ခွေ ခေါင်းခု ဗိသေသ ရစေ) ဤသုံးပါးကား သံချေးကို စားတတ်သည်ချည်း ဖြစ်ရကား ရုဏ္ဏဥ္စ တေလဉ္စ ဝါလဏ္ဍုပကဥ္စ ဟု ဒွန်တွဲ၊ဤအကြောင်းကိုသိလိုမူ သုတ္တသင်္ဂဟ ပါဠိ,အဋ္ဌကထာကိုကြည့် လေ။

ဤတွင် ယောဇနာဆရာ သတိချွတ်လေစွ၊ မှားလေစွ၊ အသို မှား သနည်း၊ ရုဏ္ဏတေလနှင့် နောက်ပုဒ်ကို သမာသ် မကြံ၊ ရုဏ္ဏတေလေန ဟု ဗိဘတ်ဆုံးစေ၍ ကြံခြင်း, ဝါနှင့်လကို တပုဒ်တည်း သားမွေး သား မြီး ဟော မယူမူ၍ အဏ္ဍုပကကိုလည်း ဒိုး၏ တည်ရာ မဟောမူ၍ ဝါကို သမုစ္စယတ္ထကြံခြင်း လနှင့် ဏ္ဍုကိုလည်း "လဍုတိ ဟိံသတိ မလဘာဝန္တိ လဏ္ဍု"ဟု ကြံခြင်း, 'လဏ္ဍုစ တံ ဥပကဍ္ဎာတိ လဏ္ဍု ပကံ'ဟုကြံခြင်း၊ဤအလုံးစုံသည် မှားသည်ချည်း,မသင့်သည်ချည်း။

သဥ္စုရဏ-ဧရွှေ့ရှား၊ မဏ္ဍလံ-အဝန်းကို (လုံးသော အရေး ကို)သန္နိရုမ္ဘိတွာ-နှက်ပိုက်၍၊ဗိနယတိတပွေတိ-ပျံ့စေတတ်၏၊ (ရောင့်ရဲစေတတ်၏သော်လည်းဟူ)ဝါ,ဗိနယတိ ဝဍ္ဎေတိ-ပွား စေတတ်၏၊ (ဖရဏရသာဓ္ဌ ကံကား ကာယသာ လာ)သြဒဂျ ပဋ္ဌုပဋ္ဌာနာ-တက်ကြွသောအဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။

ဥဒ္ဓံ အဇတိ ဂန္တွာတီတိ ဥဒဂ္ဂံ၊ဥဒဂ္ဂသာ ဘာဝေါ သြဒဂျံ၊(ဗိဂ္ဂဟာ)

ခုဒ္ဒကာပီတိကား ကြက်သီးမွေးညင်းထကာ တကြိမ်သာဖြစ်သည်၊ ခဏိကာပီတိကား အထပ်ထပ်ဖြစ်သည်၊ဤကား အထူး၊ (ပုဏ္ဏဝလ္လိက ကျောင်းကား သိဟိုဠ်ကျွန်း၌ရှိသတည်း)

ဣမာယ ဝေလာယ-ဖြင့်၊စတသော ပရိသာ-တို့သည်၊မဟာ စေတိယံ-ကို၊ဝန္ဒန္တိဝတ-ရှိခိုးကုန်သည်တကား၊သုဓာတလေ-

အင်္ဂါတေအပြင်၌၊(ဇယ်အပြင်ကိုယူ) ပဟာဠဒုမိတြဂေဏ္ဍုကော
ဝိယ-ခတ်အပ်သော ဇိမ်ကျင်ကဲ့သို့၊ ဃရာဇိရေ - ဇိမ်မှူး၌၊
(ဇိမ်ဦး၌,ကြမ်းပြင်၌သော်လည်းဟူ) (ဃရေရှိမှ ဇိမ်၌ပေး)
ဂဏာသဏ္ဌာယသဒ္ဒံ-အပေါင်းသရဏ္ဌာယ်သံကို၊ (ပရိတ်ရွတ်သံ
ဟူလိုသည်)ယေ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂတ္ဝာ-သွား
လေ၍။ပ။လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ ဣမေ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဉာ
ပတ - ဘုန်းရှိလေကုန်စွ တကား၊ (ပညာတိ မေ ဟု အချို့စာ
ရှိ၏၊မသင့်)ပူရိတဝတ္ထိံ ဝိယ-ပြည့်သော စည်ပေါင်းကဲ့သို့၊ပက္ခန္ဒ
ပဗ္ဗတကူဋံ ဝိယ-စီးသော တောင်ဝှမ်းကဲ့သို့၊ အနုပရိပုရံ-ပြည့်
သည်။

အနုပရိဖုဋံ ရှိမူ 'အဘန်တလဲလဲ ထက်ဝန်းကျင်မှ တွေ့သည်'ဟု
ပေး၊ ဥဗ္ဗေဂထက် နိစ္စလ ဗိရဋ္ဌိတိက ဖြစ်ရကား ဖရဏာ အားကြီးသ
တည်း။

ပဥ္စဝိဓာ-သော၊ သာပနေသာပီတိ-သည်၊ ဂဗ္ဘံ-ပဿဒ္ဓိ၏
တည်ရာကို၊(အကြောင်းကို,တိုက်ကို၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး)တိုက်
ကိုပေးရာ၌ "ပဿဒ္ဓိယာ နိမိတ္တဘာဝေန"ဟု ဝိသေသန လာ။
ဂဏှန္တိ-ယူလျက်၊ ပရိပါကံ-ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်
လျက်၊ဝါ,သော၊ပီတိ-သည်၊(သော်လည်းဟူ) ကာယပဿဒ္ဓိံ
စ-ငှင်း၊ပိတ္တပဿဒ္ဓိံ စ-ငှင်း၊ဇူတိ-သို့၊ ဒုဝိဓံ-သော၊ ပဿဒ္ဓိံ-
ကို၊ပရိပူရေတိ-၏၊(ဤနည်းကိုမှီ၍ နောက်နောက်ကို သိလေ)

အပ္ပနာ မဟုတ်ရကား တာသု ဠပေထွာ အပ္ပနာသမာဓိ မိန့်သော်၊
ဆန္ဒေတဗ္ဗကို ပြုပြီး၍ ဂပောတဗ္ဗကို ပြုလိုရကား ပူရိတာ ဣတရာဒွေပိ
ဣဓယုဇ္ဇန္တိ မိန့်သော်။

ဣတရာ - သော၊ ဒွေပိ - နှစ်ပါးသော သမာဓိတို့ကိုလည်း၊
ပူရိတာ-ပြည့်စေခြင်းသည်၊ဣဓ-ဤအရာ၌၊ယုဇ္ဇတိ-၏၊ယုဇ္ဇတိ
ဟု ဧကဝစနန္တနှင့် ရှိသည်ကို ရည်သတည်း။ ယုဇ္ဇန္တိ ဟုရှိမူ
ကား ဣတရာ-သော၊ ဒွေပိ-နှစ်ပါးသော သမာဓိတို့ကိုလည်း၊
ပူရိတာ-ပြည့်စေတတ်၏(ပီတိ ကတ္တားလာ)ဒွေပိ-နှစ်ပါးသော
သမာဓိတို့ကိုလည်း၊ ဣဓ-၌၊ ယုဇ္ဇန္တိ-န်၏(သမ္ဗန်)

သုခ တဏ္ဍာရိယာယံ ဟူရကား ထံ သုခံ ကရောတီတိ အတ္ထော မိန့်သော်၊သုဒ္ဓ၊ ၀ါ ခါဒတိလည်း တပိကပ်၊ ခဏာတိလည်း တပိကပ်။

ဥပမြူဟာနရသံ-ပွါးစေခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘ တုဋ္ဌိ-ဣဋ္ဌာရုံကိုရသဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းသည်(ရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည် သော်လည်းဟူ) ပဋိလဒ္ဓ ရသာနုဘဝနံ-ရအပ်သောအာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသည်၊ ကန္တာရ ခိန္နဿ -သဲပုတ်ခရီး၌ ပင်ပန်းသောသူအား၊(အချို့ကား 'ကုန်ပြီးသော ခရီးခဲရှိသော သူအား' ဟူကုန်၏ မသင့်)

ကံ ဥဒကံ တာဒရတိ ထွေ့ာတိ ကန္တာရံ၊ (သာရတ္ထ ဒီပနီ) ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား'ကေန တရန္တိ ထွေ့ာတိ ကန္တာရံ' ဟူ၏။

ရှေးကား ရေသည် လူကို ခဲရာဟူလို၊ နောက်ကား ရေဖြင့် ခရီးကို လွန်ရာ ဟူလို။

ခေဒံ ဂတော ခိန္နံ၊ ဝနန္တောဒက ဒဿန သဝနေသု ဝိယ-တော၌ ရေကို မြင်ခြင်း,ကြားခြင်းတို့၌ ကဲ့သို့၊ဝနမေဝ ဝနန္တံ၊ (သုတ္တ) ဃမ္မပရေတော-အပူဖြင့် နှိပ်စက်သည်၊ တသိတော-မွတ်သည်၊ ပိပါသိတော-သိပ်သည်၊ ပုတ္တ-၍ (ထည့်)ဇာ တဿရ ဝန သဏ္ဍော-ဒိုင်, တောအုပ်သည်၊ဥပ္ပလဒလနာဋ္ဌိ ပတ္တာဒိန်-ကြာပွင့်ချပ်, အရိုး,အရွက်စသည်တို့ကို၊ (ငါတို့ဆရာကား အဘိဓာန်၌ ဒလ, ပတ္တသည် အရွတ်ပောချည်း ဟူသည်ကို ထောက်သော်ကား'ကြာရွက်ရိုးတံ ကြာရွက်စသည်တို့ကို' ဟူလို၍)ဥပ္ပလ ပဒုမ ကုမုဒါဒိန်-ကြာနီ,ကြာဖြူ,ကြာပုဏ္ဍရိက် ပဒုမာ, ကုမုဒြာ စသည်တို့ကို၊ ဘိသမူဠာလပေါက္ခရာဒိန်-ကြာဝွယ် ကြာရင်း စသည်တို့ကို။

ဆာတဘာယံ ဘိသတိ ဝိနာသေတီတိ ဘိသော၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်)အဘိဓာန်ဋီကာ၌ 'ဘာသ ဝိတ္တိယံ၊အာကာရဿိ' ဟူရကား 'မူလေ ဇလေဝ ဘာသတိ ဝိဗ္ဘတီတိ ဘိသော' ဟူလို၏။မူလေ ဇာယတီတိ မူဠာလော၊ အညတ္ထေ အလော၊ ရဿာဒိ၊ဠွတ္တံစ၊ပုသတိ ဝုဍ္ဎိ ဟုတွာ ဘဝတီတိ ပေါက္ခရံ၊ ပုသ ဝုဍ္ဎိမှိ၊ခရော၊သဿ ကော၊ ပေါက္ခရေ ဇလေ ဇာတာတိ ဝါ

ပေါက္ခရံ၊ဘိသဉ္စ မုဠာလဉ္စ ဘိသမုဠာလံ၊ ပေါက္ခရဿ ဘိသ မုဠာလံ ဘိသမုဠာလပေါက္ခရံ။

မဒ္ဒါလဝမူလာနိ-ဟင်းရံ့မြစ်တို့ကို၊(ခတောက်မြစ်တို့ကို) မဒ္ဒ လဝတိ ရုဟာဘိတိ မဒ္ဒါလဝံ၊(မန္ဒာလကမူလာနိဟု အချို့ စာရှိ၏၊ဤအနက်ပင်) ခန္ဓေ-၌၊ ခိပိတွာ-ပစ်၍၊ (တင်၍သော်လည်းဟူ)ရှေးလည့်ကိုပိုက်၍ နောက်သို့ တဘက်တစပစ်လိုက်သည်ဟူလို။

ဝိတ္တသ-၏၊ ကေဝဋ္ဋဘာဝေါ - တရသော အာရုံ ရှိသည့်၏ အဖြစ်၊သမာဓိ-သည်၊ပါမောက္ခလက္ခဏော-အကြီးဟူသော လက္ခဏာလည်းရှိ၏၊(အကြီးပြုသောလက္ခဏာလည်းရှိ၏သော်လည်းဟူ) အဝိက္ခေပလက္ခဏော - မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာလည်းရှိ၏။

ထိုတွင် ပါမောက္ခလက္ခဏာကိုချဲ့လိုရကား ယထာ ဟိ ကူဋ္ဌာဂါရ စသည်မိန့်သော်။အဝိက္ခေပလက္ခဏာကိုချဲ့လိုရကား ယထာစသေနင် စသည်မိန့်သော်။

အဝိသာရလက္ခဏော-မရွေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ ဝါ-ကား၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏော-သမ္ပယုတ်တရားတို့၏မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊(သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မပျံ့လွင့်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏သော်လည်းဟူ)နှာနိယစုဏ္ဏာနံ - ရေချိုး ကသယ်မှုန့် တို့ကို၊ ဝိသေသတော ယေဘုယျေန-များသောအားဖြင့်၊ န အတိဿယေန ဟု လှန်၊(အနှ) ဝါ,ဝိသေသတော အတိဿယေန-လွန်သောအားဖြင့်၊(ထူးသောအားဖြင့်သော်လည်းဟူ) မရသာရဏ္ဍ ဒိပနီအလို သန္တာနဋ္ဌိတိဖြစ်သော သမာဓိကိုသာ ပဒဋ္ဌာန ဟု ယူ၊ ခဏဋ္ဌိတိကို မယူလင့်။

အသဒ္ဓိယဘာသ အဘိဘာဝနတော အဓိပတေယျဋ္ဌေန ဣန္ဒြိယံကား ဝိဂ္ဂ ပြု။ဝိဂ္ဂဟာစစ်ကား......အသဒ္ဓိယံ ဤသတိ အဘိဘဝတီတိ ဤသိယံ၊ (ဤသခေါတ်,ဏျပစ္စည်း) ဤသိယမေဝ ဣန္ဒြိယံ ကား ... ဝိဂ္ဂဟာစစ်တည်း။ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ဤသိယသည်ပင် ဣန္ဒြိယ ဖြီးသတည်း၊ ဤကို သိလိုမူ မဏိသာရမဉ္ဇူကို ကြည့်လေ။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

အဓိမောက္ခ လက္ခဏော ဝါ ရုန္ဒုတ္တံ ကာရေတိတိ ရုန္ဒြိယံကား ဝိဂ္ဂဟာစစ်ပင်၊ကတ္တုသာဓန ရုန္ဒဓာတ်,ဏျပစ္စည်း၊ဒြေဒဿဟူသော သဒ္ဒနီတိသုတ်ဖြင့် 'ဒ'အက္ခရာကို ဒြပြု၊ဏျပစ္စည်း၌သုတ်ကြီးဖြင့် ရှုလာ၊ ဤကို သိလိုမူ သဒ္ဒနီတိ, ပဒ္ဒာနုသာရဒီပနီတို့ကို ကြည့်လေ၊ယောဇနာ၌ကား ရုန္ဒုတ္တံ ကာရေတိတိ ရုန္ဒြိယံ တိ တဒ္ဓိတ ဝိဂ္ဂဟော၊ယဒါဒိနာ ရုယော၊ ရုန္ဒသဒ္ဒေ အကာရဿ ယော-ဟူ၏။

သာ ပနေသာ သဒ္ဓါ-သည်၊ သမ္ပသာဒန လက္ခဏာစ-ကြည်စေခြင်း လက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ သမ္ပက္ခန္ဒန လက္ခဏာစ-သက်စေခြင်း လက္ခဏာလည်း ရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒါန သီလ စသည်၌ မသက်ဝံ့သည်ဖြစ်၍ နောက်သို့သာ ဆုတ်ပြန်လတ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ငါစင်ရှိပြီးရကား လိုက်လည်း ဟူဘိသကဲ့သို့ သက်စေတတ် ဟူလိုသတည်း၊ ဆရာတို့ကား ''ပြေးဝင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏''ဟူကုန်၏။

ပက်သေဝါလ ပဏကကဒ္ဒမံ-ညွန်ဖြစ်, မှော်, ငါးပသိ, ညွန်ပျောင်းကို (ရွှံ့, မှော်, ရေညှိကိုသော်လည်းဟူ)

''ပင်္ကော ကဒ္ဒမတော ဃနီဘူတော ဟောတိ''ဟူရကား ကဒ္ဒမထက် ပက် ခဲသည်, ဖြစ်သည်၊ သေဝါလာ တိလဗီဇဥ္စ၊ သင်္ခါစ ပဏကာဒယော-ဟူသော သေလအပြား၌ ပဏကကို အသီးဆိုပြီးရကား ဤ၌ သေဝါလ သဒ္ဒါဖြင့် တိလ ဗီဇမည်သော မှော်, သင်္ခမည် သော မှော်ကိုသာ ယူ၊ အထူးကို သိလိုမူ အဘိဓာန်ဋီကာကို ကြည့်လေ၊ ပဏကဖြင့်ကား ''ပဏကံ ပိစ္ဆလံ ဥဒကမလံ''ဟု ဋီကာ၌ မိန့်ရကား သလိပ်ကဲ့သို့ ချွဲသောရေ၏ အညစ်အကြေး ဖြစ်သော ပဏကမျိုးကို ယူ။

သံခုဘိတံ-ချောက်ချားသည်၊ အာဝိလံ-နောက်နက် သည်၊ လုလိတံ-လှုပ်ရှားသည်၊ကလလီဘူတံ၊ညွန်သဘွယ်ဖြစ်သည်၊ (ညွန်ဖြစ်သည်)

ဩကပ္ပနလက္ခဏာ-အာရုံသို့သက်၍ ကြံခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

အနုပဝိသိတွာ ဝေမေတန္တိ ကပ္ပနလက္ခဏာ (ဋီကာ)၊ အချို့ကား ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟူကုန်၏၊မသင့်။

ပက္ခန္ဒနရသာ-ပြေးဝင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အကာလုသိယပစ္စုပဋ္ဌာနာ - မမည်းညစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်) 'အနာဝိလဘာဝေါတိ အတ္ထော'ဟူသော ဋီကာ အဓိပ္ပါယတ္ထ စကားကျှန့်ညင်၍၊ သင့်မြတ်၍၊ တိုက်ရိုက်ပေးမှုကား 'မနောက်နောက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏' ဟု ပေး။ သဒ္ဓေယျဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနာ-သဒ္ဓေယျဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

'ရတနတ္တယံ ကမ္မဖလဉ္စ သဒ္ဓေယျဝတ္ထု'ဟုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,'ဗုဒ္ဓါဒိဝတ္ထူနိ သဒ္ဓေယျာနိ'ဟူသောမူလဋီကာ၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော 'ဗုဒ္ဓါဒိဝတ္ထူနီတိ ဧတ္ထ ဣဓလောက ကမ္မ ဖလ သမ္ဗန္ဓာပိ သင်္ဂဟိတာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ' အနုဋီကာမိန့်ရကား ရတနာသုံးပါး,ကံ,ကံ၏အကျိုးကို သဒ္ဓေယျဝတ္ထုယူ။အချို့နိဿယတို့၌ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုသာသမ္ဗန်၏၊မသင့်။

သောတာပတ္တိ ယင်္ဂ ပဒဋ္ဌာနာ - သောတာပတ္တိ အင်္ဂါလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

'စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ သပ္ပုရိသူပသေဝနံ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ ယောနိသော မနသိကာရော၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ၊ ဣမာနိ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ သောတာပတ္တိ ယင်္ဂါနိ' ဟု အင်္ဂုတ္တရစတုက္ကနိပါတ်၌ရင်း,သပ္ပုရိသ သံသေဝနာ စသည်ဖြင့် ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ, မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာစသည်၌ရင်း မိန့်ရကား သပ္ပုရိသူပသေဝန စသော လေးပါးကို သောတာပတ္တိယင်္ဂ ဟု ယူ။ ဂဏ္ဌိ၌ကား 'စတ္တာရိ သောတာပတ္တိ ယင်္ဂါနိ၊ ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ ဓမ္မေ သံဃေ အရိယကန္တေဟိ သီလေဟီတိ' ဟု မိန့်ရကား ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပသာဒ စသောလေးပါးကို ယူ၏၊ယခင် ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့နှင့်မညီ၊ အကြောင်းသာဓက မရှိမှုကား မမိန့်ပေရာ၊ ကျမ်းအထူးရှာလေ၊ကြံသို့လေ။

ဟတ္ထ ဝိတ္တဗီဇာနိဝိယ-လက်,ဥစ္စာ, မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့၊ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-ကုန်၏။

သာဓကကား ...'သဒ္ဓါ ဟတ္ထော နာမ၊ အရိယဘာဝတော'စသောသုတ်,သဒ္ဓီဓ ဝိတ္တံ စသောသုတ်,သဒ္ဓါ ဗီဇံ တပေါ ဝုဋ္ဌိ စသောသုတ်တို့ကိုထောက်လေ။သဒ္ဓါသအဖြစ်ကို 'ကုသလဓမ္မာနံ အာဒါနေ ဟတ္ထော ဝိယ

(ပိဋကတ်တော်

သံဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိ နိပ္ဖါဒနေ ဝိတ္တုံဝိယ၊အမတကာသိဖလဖလနေ ဇိဒ္ဓံဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ’ ဟူသော မူလဋီကာ, သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာပါဌ်တို့ကို အစဉ် လျှောက် သဖြင့်မှတ်လေ၊(သာရတ္ထဒီပနီဟူသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာကိုဆိုသည်)

ဥပထမ္ဘနလက္ခဏာ-ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏာ - အားပေးခြင်း လက္ခဏာလည်း ရှိ၏၊ အနုဗလပ္ပဒါနံ ပဂ္ဂဟော၊(ဋီကာ)

ရှေးကို ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြလိုရကား ယထာပိ စသည့်မိန့်သော်။

ထူဏူပတ္ထမ္ဘနံ-ထောက်တိုင် ထောက်သဖြင့်၊ ထူဏန္တိ ထမ္ဘံ၊(ဝိနိစ္ဆယဋီကာ) ဝီရိယုပထမ္ဘနံ- ဝီရိယတည်းဟူသော ထောက်တိုင်ဖြင့်။

နောက်ကို ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြလိုရကား ‘ယထာ ပန ’စသည် တက်သော်။

သင်္ဂါမေ-ပေါင်းရုံးစု၊ ဩလီယေယျ-ဆုတ်နစ်၊ ဥဿဒ္ဓပတိ-ချီ၏၊ ပဂ္ဂဏှာတိ-မြှင့်၏၊ (အားပေး၏သော်လည်းဟူ) ဝီရိယာရမ္ဘ ဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနံ -ဝီရိယာရမ္ဘ ဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

အာရမ္ဘဝတ္ထုကား ရှစ်ပါးတည်း၊ထိုအာရမ္ဘဝတ္ထုကိုကား “ဣဓ ဝုသော ဘိက္ခုနာ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ ဟောတိ၊ ကမ္မံ ခေါ မေ ကာတဗ္ဗံ ဘဝိဿတိ၊ကမ္မံ ခေါ ပန ကရောန္တေန သုကရံ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနံ ပန မနသိကာတုံ၊ ဟန္ဒာဟံ ဝီရိယံ အာရဘာမိ၊ အပ္ပတ္တဿ ပတ္တိယာ အနဓိဂတဿ အဓိဂမာယ အသစ္ဆိကတဿ သစ္ဆိကိရိယာယာတိ၊သော ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ အပ္ပတ္တဿ ပတ္တိယာ အနဓိဂတဿ အဓိဂမာယ အသစ္ဆိကတဿ သစ္ဆိကိရိယာယ ဣဒံပဌမံ အာရမ္ဘ ဝတ္ထု”စသော အစဉ်ဖြင့် သင်္ဂီတိ သုတ်၌ လာသည်ကို ကျိုတကျူသရုပ် ဖော်ကာမျှ ပြအပ်သော “မဂ္ဂေါ ဂန္တဗ္ဗော ဟောတိ၊မဂ္ဂေါ ဂတော၊ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ၊ ကမ္မံ ကတံ၊ အပ္ပမတ္တကော အာဗာဓော ဥပ္ပန္နော ဂိလာနာ ဝုဋ္ဌိတော ဟောတိ၊ အစိရ ဝုဋ္ဌိတော ဂေလညာ၊ ဂါမံဝါ နိဂမံဝါ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော နလဘတိ၊ လူခဿဝါ ပဏီတဿဝါ ဘောဇနဿ ယာဝဒတ္ထံ ပါရိပူရိံ လဘတိ။ပ။ ပါရိပူရိန္တိ တောနိ အနုရူပ ပစ္စဝေက္ခဏာ

ပြန်ပွားရေးမှ)

သဟိတာနိ အဋ္ဌဝိရိယာရမ္ဘဝတ္ထုနိ၊တံ မူလိကာနိဝါ ပစ္စဝေက္ခဏာ’ ဟူသော မူလဋီကာပါဌ်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သိလေ။

ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏော-ထင်ခြင်းလက္ခဏာ၌၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်းလက္ခဏာ၌,အာရုံကို မစွန့်ခြင်းလက္ခဏာ၌၊(သဒ္ဒတ္ထ)

ဝိရတကာဒိအာရမ္မဏံ ဥပဂန္တွာ ဌာနံ အနိဿဇနံဝါ အာရမ္မဏသေ ဥပဋ္ဌာနံ။ (ဋီကာ)

အဝိလာပန လက္ခဏာစ - မပေါ် စေခြင်း လက္ခဏာလည်း ရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား..... သတိသည် ဖူးတောင်းကဲ့သို့ အာရုံ၌ မပေါ် စေမူ၍ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်ထားသည်၊အောက်မေ့သည်၊မမေ့မလျော့ခြင်းကိုပြုသည်ဟူလိုသတည်း။

ဥပဂ္ဂဏှနလက္ခဏာစ-ထောက်ပံ့ခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ (အားပေးခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏သော်လည်းဟူ)ဘဏ္ဍာဂါရိကော - ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ (ဘဋ္ဌာဘရေလည်း အချို့စာ ရှိ၏၊ အနက်တူပင်) သာပတေယျံ-ဥစ္စာနှစ်သည်၊ (ဝေါဟာရတ္ထ) ဥစ္စာရှင်စိုးပွားသည်၊(သဒ္ဒတ္ထ)

သံ ဝုစ္စတိ ဓနံ သသာ ဓနသာ ပတိ သံပတိ၊ သံပတိဿ ဟိတံ သာ ပတေယျံ။ (ဝိဂ္ဂဟ)

ဂတိယော - ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္နေသိတွာ - စုံစမ်း၍၊ (ကောင်းစွာရှာ၍)အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့် ကြံယာဝိသေသန လာ၊အပရောနယောကား ရသစသည်ကိုသာ လဲလှယ်သည်။

အသမ္မောသနရသာ-တွေဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တည်းဟူသော ကိစ္စရှိ၏။

သမ္မောသ ပစ္စနိကကိစ္စံ အသမ္မောသော၊ နသမ္မောသာ ဘာဝမတ္တံ၊ (ဋီကာ) ထို့ကြောင့်ရကား ‘မတွေဝေခြင်းကိစ္စရှိ၏’ဟု သာမန်မပေးလင့်။

ဝိသယာဘိမုခီဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ-စိတ်၏အာရုံသို့ ရှေးရှုဖြစ်ကြောင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။

(ဝိဂ္ဂကတ်တော်

အညတော အာဂတွာ မိတ္တံ ဝိသဇ္ဇေယ အဘိမုခေါ ဘဝတိ ဇောယာတိ ဝိသယာဘိမုခဘာဝေါ၊ (ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) ထို့ကြောင့်ရကား ဘာဝနာထင်အောင်ပေးသော အချို့သော သူတို့၏ အနက်သည် မသင့်။

ကာယာဒိ သတိပဋ္ဌာန ပဒဋ္ဌာနာ-သတိ၏ အာရုံ ဖြစ်သော ကာယအစရှိသည်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏၊ဝါ-ကာယ အစရှိသည်လျှင် အာရုံရှိသော, သတိပဋ္ဌာန်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

ရှေးကား ကာယာဒိနှင့်သတိပဋ္ဌာနအရတူ၊အာရုံနှင့်နှင်တည်း။ နောက်ကား ကာယာဒိအရ အာရုံ၊သတိပဋ္ဌာနအရ အာရမ္မဏိက၊ ရှေး သတိလျှင် နောက်သတိ၏ပဒဋ္ဌာန်ဖြစ်သည်ဟုလို။

သတိယာ ဝတ္ထုဘူတာ ကာယာဒယော ကာယာဒိ သတိ ပဋ္ဌာနာ၊ သတိယော ယေဝဝါ ပုရိမာ ပစ္ဆိမာနံ ပဒဋ္ဌာနံ (ဋီကာ)

အဋ္ဌကထာယံ ပန – မဟာအဋ္ဌကထာ၌ကား၊ ဆရာ အယူ တော်၌ သုဒ္ဓ၊အဋ္ဌကထာအယူ၌ ဟောတု (အလုံး)

ယထာ ဟိ စတုရဿတ္တိကကား ဩဘာသန လက္ခဏာကိုမြင့်သည် ယထာပန ဆေကောကား ပဇာနန လက္ခဏာကို မြင့်သည်။

ဟိန ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ သုက္က သင့်ရိဘာဂ အပ္ပဋိဘာဂေ-ယုတ်သည်, မြတ်သည်, မည်းသည်, ဖြူသည်, တူသောအဘို့ရှိသည်, တူသောအဘို့ မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ဓမ္မေ-တို့ကို၊ အကျွလိတ ပဋိဝေဓ လက္ခ ဏာ-မချော်သော သိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ကုသလိဿာသမိတ္တ ဥသု ပဋိဝေဓောဝိယ-လိမ္မာသော လေးသမားသည် ပစ်အပ်သော မြား၏ ရှုးခြင်း ကဲ့သို့တည်း၊ ဝိသယောဘာသ ရသာ- အာရုံကို ထွန်းပခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ အရည ဂတ သုဒေသကောဝိယ-တော၌ ကျင်လည်သော ခရီးညွှန်သူကဲ့သို့တည်း။

နာဋ္ဌိယာ – တင်းဖြင့်၊ မဟာတုလာယ – ချိန်ကြီးဖြင့်၊ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော – ပီတိ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။

ယေဘုယျ, ပရိဗျတ္တ, ကိစ္စအားဖြင့်သော ပီတိ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော သောမနဿကို ဆိုသည်၊ပီတိဝိပ္ပယုတ် သောမနဿကိုလည်းသဗ္ဗိုဟ်သည်ပင် ယူ (အနုအလို)

ဝါ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော-ပီတိ သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။

ပီတိနှင့် သောမနဿကို ခွန်ပြု၍ သောမနဿ ဝေဒနာကြောင့်သာ ပုဂ္ဂိုလ် သုမနမည်သည်မဟုတ်၊ ပီတိကြောင့်လည်း သုမနမည်ပါ၏ယူ (မဓုသာရတ္ထဒီပနီအလို)

အနုဟောင်း, အနုသစ်ကား ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော တိ ဝတ္တော ယေန ယောဂါ သုမနော ဟောတိ၊ တံ သောမနဿဥ္စ ဝိဘတိတိ၊ ပီတိယာစ သောမနဿ ဘာဝေါ အာပန္နတိ၊ တသ္မာ ပီနာပိ ကာယေန ဝတ္တုံနာ သာတ ဝေဒနာ သမ္ပယောဂတောတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဠု နိပ္ပီတိက သောမနဿဥ္စ သင်္ဂဟိတံ ဟောတီတိ ဟူသော ဋီကာဝယ် အထူးထွက်သော စကားတည်း။

ဝါ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော - ပီတိဖြင့် မှတ်အပ်သော သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။

ပီတိ ဥပလက္ခိတံ ဝါ သောမနဿံ၊ သပ္ပီတိကံ နိပ္ပီတိကဉ္စ သောမနဿဥ္စ အတ္တော ဒဋ္ဌဗ္ဗော (ဋီကာ)

သုမနဿ ဘာဝေါ သောမနဿံ၌ ပဌမဝိကပ်အလိုသော် ပဓာနအားဖြင့် သပ္ပီတိက သောမနဿ, အပဓာနအားဖြင့် နိပ္ပီတိကသောမနဿရစေ၊ ဒုတိယဝိကပ်အလိုသော် ပီတိသောမနဿရစေ၊ တတိယဝိကပ်အလိုသော် သောမနဿနှစ်ပါးရစေ၊ဒုတိယဝိကပ်၌ ပီတိသည် ဘာဝဝင်ဖြစ်သည်ကား အလွန်ခဲစွ။

ပဝတ္တသန္တတာဓိပတေယျ-ဖြစ်ဆဲသောသန္တာန်၌ အကြီးဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ (ဖြစ်ဆဲဥပါဒိဏ္ဏကအစဉ်၌ အကြီးဖြစ်၍ ဖြစ်သည်သော်လည်းဟူ)

ပဝတ္တနှင့် သန္တတိကား အရအတူ၊ အချို့ကား အထူးဟူကုန်၏၊ ပဝတ္တသင်္ခါတာယစ သန္တတိယာ အဓိပတိသန္တုတံ-ဟူသော ဋီကာစသည်နှင့် မညီ၊ ထို့ကြောင့် မသင့်။

[ဝိဋ္ဌကတ်တော့]

နာမ်ဇီဝိတ, ရုပ်ဇီဝိတနှစ်ပါး၏ သမာနလက္ခဏာကို ပြလိုရကား (ပြလိုသောကြောင့်)လက္ခဏာဒိပဒ် ပန အတ္တနာ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနံ စသည် မိန့်သော်။

> အတ္တနာ-နှင့်၊ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနံ – မကွဲပြားကုန်သော၊ ယာပယိတဗ္ဗ ဓမ္မ ပဒဋ္ဌာနံ-မျှစေအပ်သောတရားလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊(ဆရာ့အနက်) အာဟာရစသည်ကို ယာပယိတဗ္ဗဓမ္မဟု ယူ။(ဂဏ္ဌိ) ဝါ-မိမိလျှင်ဖြစ်စေအပ်သော ဓမ္မလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

နာမ်ဖြစ်အံ့, ဇီဝိတကြည်သော သဟဇာတ်ကို၊ ရုပ်ဖြစ်အံ့, ဘုတ်ကို ပဒဋ္ဌာနဟု ယူ၊ဤနောက်သာ အသင့်။

ထိုသဟဇာတ်တရားကို ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အကယ်အနုပါလနစသည် ကို ပြီးစေငြားအံ့၊ ထိုတရားတို့အား နိရောဓသည် အသို့မူ၍ ဖြစ်အံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား သန္တေပိ စသည်မိန့်သော်။

> အနုပါလနလက္ခဏာဒိမှိ-သော၊ (အာဒိဖြင့် ပဝတ္တန, ဌပန တို့ကိုယူ) ဝိဇ္ဇမာနေ-သည်၊ သန္တေပိ-သော်လည်း၊ အနုပါလေတဗ္ဗဓမ္မာနံ-တို့၏၊ (သမ္ဘန်ထည့်) အတ္ထိက္ခဏေယေဝ-ရှိသော ခဏ၌သာလျှင်၊ တံ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ-သည်၊ တေ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ အနုပါလေတိ-၏။

အခိပ္ပါယ်ကား......ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အနုပါလနစသောကိစ္စတပ်လျှင်းမှုလည်း ထိုအနုပါလေတဗ္ဗဓမ္မတို့၏ရှိစဉ်သာ စောင့်တတ်၏၊ထိုဓမ္မတို့ နိရောဓသို့မရောက်စိမ့်သောငှါမတတ်နိုင်ဟူလို။'ဥဒကံဝိယဥပ္ပလာဒိနိ' ကား ကြာမရှိသော် ရေအဘယ်ကိုစောင့်မည်နည်း ဟူသောအဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် မြှင့်သည်။

မိမိသည် မဖြစ်စေအပ်သော် အသို့လျှင် စောင့်နိုင်အံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား ယထာသကံ။ပ။ပါလေတိ မိန့်သော်။

> ယထာသကံ – မိမိဥစ္စာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နေ-ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ ပါလေတိ-၏။

''ဓာတိဝိယ ကုမာရံ''ကား ''နို့ထိန်းသည် နို့ဗို့တတ်ခြင်းတျကာ မြင်မြင်ဝါးဝါးသော သူငယ်ကို ထိန်းသိမ်းချိမ စောင့်ရှောက်သည်

မဟုတ်၊မိမိသည် နိစ္စမပြတ် မွေးမြူအပ်သော သူငယ်ကိုသာ ထိန်းသိမ်း ချီယ စောင်မသကဲ့သို့''ဟူသော အနက်ဖြင့် မြှင့်သည်။

မိမိနှင့် အဝိနိဘုတ္တဖြစ်သော တရားတို့ကို ဇိဝိတိန္ဒြေ ဖြစ်စေသော ဟု ဆိုပြီး၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကိုကား အသူ ဖြစ်စေသနည်း စုဒ်ရှိရကာ သယံ စသည်မိန့်သော်။

ဝါ, အဝိနိဘုတ္တတရားကိုကား 'ဇိဝိတိန္ဒြေကြောင့်ဖြစ်သော'ဟု ဆိုပြီး၊ဇိဝိတိန္ဒြေကား အသူကြောင့်ဖြစ်သနည်း စုဒ်ရှိရကား သယံ စသည် မိန့်သော်။

> သယံ - မိမိသည်၊ ပဝတ္တိတ ဓမ္မ သမ္ဗန္ဓေနေဝ-ဖြစ်စေအပ်သော ဓမ္မနှင့် စပ်သဖြင့် သာလျှင်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ (သဟဇာတ တရားတို့ကြောင့် ဖြစ်၏-ဟူလို၊နိယျာမကော ဝိယကား ဥပမာ ဖြင့် ပြသည်) နိယျာမကော-လှေသူကြီးသည်၊ အတ္တနာ ပဝတ္တိတ နာဝါ သမ္ဗန္ဓေနေဝ-မိမိသည် ဖြစ်စေအပ်သော လှေနှင့် စပ်သဖြင့်လျှင်၊ (ရှေ့ကိုမျှော်၍ထည့်) ပဝတ္တတိဝိယ - ကဲ့သို့ တည်း။

ဤတွင် များစွာသော စာတို့၌ 'နိယမကော ဝိယ နာဝံ'ရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ် အဋ္ဌကထာ, သစ္စသင်္ခေပ အဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီ မည်သော လက်သန်း ဋီကာတို့နှင့် မညီရကား နိယျာမကော ဝိယ သာ လိုသည်၊ နာဝံ ကား မရှိသင့်ပြီ၊ မလိုပြီ ထင်သည်။

ဒေါ်ပ္ပါယ်ကား......လှေနှင့် သဟဇာတ အဝိနိဘုတ္တဓမ္မတူစေ၊ လှေ သူကြီးနှင့် ဇိဝိတိန္ဒြေ တူစေ၊ လှေကို လှေသူကြီးဖြစ်စေသည် စောင့် သည်ကား လောကဌ ပါကဋ, လှေသူကြီးကို လှေစောင့်သည်ကား အပါကဋ၊ယင်းသို့ အပါကဋ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း လှေသူကြီးသည် လှေ ကြောင့် ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ရကား စောင့်သည်သာ,ဖြစ်စေသည် သာ မည်သကဲ့သို့ ဇိဝိတိန္ဒြေလည်း သဟဇာတဓမ္မကြောင့်သာ ဖြစ်ရ ကား သဟဇာတ ဓမ္မသည် စောင့်သည်ပင်, ဖြစ်စေသည်ပင် မည်ပါ ၏-ဟူလို။

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သော သူတို့ကား ဥပမေယျ၌ ''ပဝတ္တတိ''ဟူသော သဒ္ဒါကို ''ပဝတ္တယတိ''ဟု ဟောတု ထင်လျှင်း အောင် ပြင်၍ 'သဟဇာတ ဓမ္မိကံ'ထည့်၍ သမ္ဗန်ကုန်၏၊ဥပမာ၌လည်း

[ပိဋကတ်တော်

'နာဝံ'ကို ယထာရုတအတိုင်း ယူ၍'ပဝတ္တယတိ'၏ ကံ အဖြစ်ဖြင့်သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မသင့်၊ ဤအကြောင်းကို သိလိုမူ လက်သန်းဋီကာ၁, မဏိမဉ္ဇူ။, ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ စသည်ကို ကြည့်လေ။

သဟာဓာဘ ဓမ္မတို့သည် ဇိဝိတိန္ဒြေနှင့် စပ်ကုန်လျက် အခြင်းခပ်သိမ်း အဘယ့်ကြောင့် မတည်သနည်း ဟုဒ်ရှိရကား န ဘင်္ဂေ ဟာ ဥဒ္ဒိပဝတ္တယတိ မိန့်သော်၊ အကြောင်းထုတ်လိုရကား အတ္တနော ပဝတ္တယိ တမှာနံ စ အဘာဝါ မိန့်သော်၊ ဘင်၌ အဘယ့်နည်း ဟုဒ်ရှိရကား န ဘင်္ဂက္ခဏေ ဠပေတိ မိန့်သော်၊ အကြောင်း ထုတ်လိုရကား သယံ ဘိဇ္ဇမာနတ္တာ မိန့်သော်၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စေလိုရကား ခီယမာနေ။ပ။ သိခံ မိန့်သော်၊ ပါလန ကိစ္စသည် မရှိ၍လော ဟုဆိုလိုရှိရကား န စ။ပ။ ဟိတံ မိန့်သော်၊ အကြောင်း ထုတ်လိုရကား ယထာ။ပ။ တော မိန့်သော်။

တဿ တဿ အနုပါလနာဒိကဿ – ကို၊ သာဓနတော သာဓေနန-ပြီးစေခြင်းကြောင့်၊ ဒဿနဓေနန သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသည် ကား အဓိပ္ပါယတ္တ။

အဓိပ္ပါယတ္တကိုပြဆိုပြီ၊ သဒ္ဒတ္တကို မဆိုပြီလော ဟုဒ်ရှိရကား ဝစနတ္ထတော ပန စသည်တက်သော်။

သမ္မာ အဝိပရီတော-မဖေါက်မပြန်၊ ပဿတိ-၏၊ (ဤနည်းချည်း သမ္ဗန်) သမ္မာ အဝိပရီတော-မဖေါက်မပြန်၊အာရမ္မဏေ-၌၊ သမာဓိယတိ တိဋ္ဌတိ-တည်တတ်၏ (အညီအညွတ် တည်တတ်၏, ကောင်းစွာတည်တတ်၏ သော်လည်းဟူ)

ကရဏ သာဓန၌ သမာဓိယန္တိ တိဋ္ဌန္တိ ဖွင့် အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီမည်သော လက်သန်း ဋီကာ၌ကား 'သမ္မာသာမဉ္စ အာဓိယတိ ဧတေန စိတ္တံတိ သမ္မာ သမာဓိ' ဟု အဝုတ္တ ကတ္တ သာဓန မိန့်၏။

ကိဘ ဝိဂ္ဂဟကို ပြပြီး၍ သမာသ ဝိဂ္ဂဟကို ပြလိုရကား အင်္ဂ ပသဋ္ဌာ စသည် မိန့်သော်။

အ သဒ္ဒိယေ-မသဒ္ဒါခြင်းကြောင့်၊ န ကမ္ပတိ-မတုန်လှုပ်တတ်၊ (ဤနည်း နောက်နောက်ကို သမ္ဗန်၊ ဥဘယ ပဒါဝသနကား သဒ္ဓါပုဒ်, ဗလပုဒ် စသည်ကိုယူ)

မြန်ပွားရေးမှ)

ကာယဒုစ္စရိတာဒီဟိ-တို့ကို၊ ဟိရိယတိ-ရှက်တတ်၏၊ ဥပယောဂေ ကရဏဝစနံ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ၌ ဟိတ်အနက်၌ ကရိုဏ်းဟူ၏၊ ဇေတေဟိ ဇေ-ထိုကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကြောင့်လျှင်၊(ဟေတွတ္ထေ ကရဏဝစနံ)

သမုဋ္ဌာနံ-သမုဋ္ဌာန်ဝင်း၊ အဓိပတိ-ဝင်း၊ လဇ္ဇာ-ဝင်း၊ဘယလက္ခဏေနစ-ဝင်း၊(ဤသို့သရုပ်ကြားနည်းသော်လည်း သမ္ဗန်) လဇ္ဇာဘယလက္ခဏေန-နှင့်၊ သဒ္ဒိံ-တကွ၊ သမုဋ္ဌာနဥ္စ-ဝင်း၊ အဓိပတိစ-ဝင်း၊(ဤသို့သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထသင့်အောင်သမ္ဗန်)

ဟိရိနာမ-မည်သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ-နိယကဇ္ဈတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ (သာမန်ဆိုသော်လည်း နိယကဇ္ဈတ်ကိုသာ ယူ။ဤနည်း နောက်နောက်က ကိုင်၍ သမ္ဗန်လေ) လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ-ရှက်ခြင်းသဘော၌တည်၏၊ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ-ကြောက်ခြင်းသဘော၌ တည်၏၊ သပ္ပဋိဿဝလက္ခဏာ-ဝန်ခံခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဂရုနာ ကိဉ္စိဝုတ္တေ ဂါရဝဝသေန ပဋိဿဝနံ ပဋိဿဝေါ၊ သဟပဋိဿဝေန သပ္ပဋိဿဝံ။ (ဋီကာ ဝိဂ္ဂဟ)

ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား ''သပ္ပဋိဿဝလက္ခဏာ-ကျိုးနွံခြင်း လက္ခဏာရှိ၏''ဟု သမ္ဗန်တော်မူ၏။

'သပ္ပဋိဿဝဘူတံ တံ သဘာဝဥ္စ ယံကိဉ္စိ ဂါရဝဉ္စ အတ္ထော'ဟူသော ဋီကာအဓိပ္ပါယ်ကြားနှင့်ညီစွ, သင့်မြတ်စွ၊ ရှေးကား သဒ္ဒတ္ထ၊ နောက်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ယခုအခါ အချို့သောသူတို့ကား သဒ္ဒတ္ထ သို့လည်း မရောက်,အဓိပ္ပါယတ္ထသို့လည်း မပေါက်......

'သပ္ပဋိဿဝလက္ခဏာ - အမျိုးမြတ်သည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ရှက်ခြင်းသည်၊ ဟိရိနာမ-မည်၏'ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊မသင့်။

ဝဇ္ဇာဘီရုက ဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ-အပြစ်ကိုကြောက်တတ်, ဘေးအားဖြင့်ရှုတတ်သော လက္ခဏာရှိ၏။

ကေ ဥဒကေ ဝန္တိ ပရိဝန္တီတိ ကေဝဋ္ဋာ။

အန္ဓဗာလာနံ-အလွန်မိုက်ကုန်သော သူတို့၏။

(ပိဋကတ်တော်

ဂရဟိသာနုဝိ တံ ဝိညူ။ပ။သဝသိကား အဌကွရာဂါထာတည်း။

တံ-သင့်ကို၊ဝိညူ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိသာနုဝိ-ကဲ့ရဲ့ကုန်
လတ္တံ့၊နာဂရိကော-မြည်ကြီးသူသည်၊ အသုစိ-မစင်ကို၊ ဝဇ္ဇေ
တိယထာ-ကြဉ်သကဲ့သို့၊သီလဝန္တေဟိ-တို့သည်၊ တွံ-သင့်ကို၊
ဝဇ္ဇိတော-ကြဉ်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊
ကထံ-အသို့မူ၍၊ပါပံ-ကို၊တွံ-သည်၊ကရိဿသိ-အံ့နည်း။

မြည်ကြီးသူနှင့် သီလဝန္တဟပ်၊မစင်နှင့်မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟပ်။

နာဂရိကော၊နဂရေ ဇာတိ မနုဿော၊(ယောဇနာ)

ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောနိဿယာစရိယတို့ကား 'အသု
စိ နာဂရိကော' ဟူသောပါဌ်ကို အသုစိနာဟု'နာ'အက္ခရာနှင့်စပ်လျက်
တတိယန္တကြံဆ၍ 'ဂရိကော'၌ 'ဂ'အက္ခရာကိုလည်း 'ဘ'အက္ခရာ
ပြင်ဆင်၍'က'အက္ခရာကိုလည်း 'တ'အက္ခရာပြင်၍ "အသုစိနာ ဖြင့်၊
ဘရိတော-အလိမ်းလိမ်းကပ်သောသူကို၊ ဇနေဟိ-တို့သည်၊ ဝဇ္ဇိတော
ယထာ-ကဲ့သို့"ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊မသင့်၊ ဂဏ္ဌိကိုထောက်သဖြင့်လည်း
ပယ်အပ်သည်ပင်။

အယံ လောကသန္နိဝါသော-ဤစကြဝဠာသည်၊ မဟာပန-
ကျယ်သလျှင်ကတည်း၊ ဈာနိုမန္တော - တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗ
စက္ခုကာ-ဒိဗ္ဗစက္ခုကို ရကုန်သော၊ ပရစိတ္တဝိဒုနော-သူတပါး
တို့၏ စိတ်ကိုသိတတ်ကုန်သော၊ (သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၌ စပ်)။
အဂါရဿ-အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ (အိမ်မှသော်
လည်းဟူ) အနာဂါရိယံ-ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ (ကျောင်း၌သော်
လည်းဟူ)'ဒေဝတာ'သဒ္ဒါကား ဒုတိယာလိင်၊ ထို့ကြောင့် "တာ
နုရတော ပဿန္တိ"ဟု ဒုတိယာလိင်ရှိသော စာသာမှန်သည်။

ဟိဋ္ဌိတော-ရှက်သည်၊ (ရှက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်သော်
လည်းဟူ)

ဟိဋ္ဌိတောတိ လဇ္ဇာယေဝေတံ ဝေဝစနံ (ဂဏ္ဌိ)

တကြိမ် သြပမ္မ စသော ဥပမာဖြင့်ပြရာ၌ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား-
'ဟိရိ'သည် မကောင်းမှုကို မစင်ကိုကဲ့သို့ ရှုသည်၊ 'သြတ္တပ္ပ'သည်
မကောင်းမှုကို မီးကိုကဲ့သို့ ရှုသည်ဟုလိုသတည်း။

ဇာတိ မဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ-အမျိုး၏ မြတ်သော အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ သတ္ထုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ-ဆရာဘုရား၏ မြတ်သော အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဒါယဇ္ဇ မဟတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာ-အမွေခံ၏ မြတ်သောအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ (အမွေခံအပ်သော ကျေးဇူး၏ မြတ်သောအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသော်လည်းဟူ)

ဒါတဗ္ဗံ ဒါယံ၊ဒါယံ အာဒဒါတီတိ ဒါယာဒေါ၊ ဒါယာဒဿ ဘာဝေါ ဒါယဇ္ဇံ။

သဗြဟ္မစာရီ မဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ-သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ မြတ်သောအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း။

ဤအရာ၌ စကားလွတ်ဆိုလိုက်အံ့၊ဟိရိဩတ္တပ္ပတို့၏ အညမည သမုဋ္ဌာန အစရှိသော အဖြစ်ကိုကား ထိုထိုသို့သော အညတ္တစသည်တို့၌ ထင်သော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆိုအပ်၏၊ စင်စစ်ကား ထို ဟိရိ ဩတ္တပ္ပတို့ကား တရံတခါမျှလည်း အညမည ဝိပ္ပယောဂသည် မဖြစ်၊ ထိုစကားသည် သင့်စွ၊ ဝါ အဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်သနည်း၊ လဇ္ဇန သဘောရှိသော ဟိရိလည်း နိဗ္ဘယ ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ပါပဘယ သဘောရှိသော ဩတ္တပ္ပလည်း အ လဇ္ဇန ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မဖြစ်သတည်း။

အညတ္တ သမုဋ္ဌာနာဒိတာစ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပါနံ တတ္ထ တတ္ထ ပါကဋ ဘာဝေန ဝုတ္တာ၊ န ပန တေသံ ကဒါစိ အညမညံ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ န ဟိ လဇ္ဇနံ နိဗ္ဘယံ၊ပါပဘယံ ဝါ အလဇ္ဇနံ ဟောတီတိ (ဋီကာ)

အ ဂေဓ လက္ခဏော - မမက်မောခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏၊ (မတောင့်တသော လက္ခဏာ ရှိ၏ သော်လည်းဟူ)

အ ဂေဓော အနဘိဇ္ဈာနံ အနဘိကင်္ခနံ (ဋီကာ)

ဝါ-ကား၊ အလဂ္ဂဘာဝလက္ခဏော-မငြိစွန်းသော အဖြစ် လျှင် လက္ခဏာရှိ၏၊ ကမလ တလေ-ကြာပေါ်၌၊ ဒလေရှိမှု 'ကြာဖက်၌' ပေးလေ၊အပရိဂ္ဂဟာဏရသော-မသိမ်းဆည်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

တစုံတခုသော ဝတ္ထုကိုမျှ မက်မော မြတ်နိုးသဖြင့် မသိမ်းဆည်း ဟူလိုသော်။

မုတ္တ ဘိက္ခုပိယ – ရဟန္တာကဲ့သို့တည်း၊ အနလ္လီန ဘာဝ ပစ္စု ပဋ္ဌာနော–မငြိမကပ်သော အလိုလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏၊ (ဗိုးစည်မျှ မဟုတ်၊ အလျင်းပင် မတတ်နိုင်ဟူလို)

ဤ၌ အနလ္လီနဘာဝကား ဆဗ္ဗိတပ္ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်၊ ဘာဝလည်း 'အလဂ္ဂဘာဝ စသည်၌ကဲ့သို့ ဘာဝနိမိတ္တတ္တ ဝါစက မဟုတ်၊ ''ဘိနံ ဘာဝေါဒုရာဇာနော၊မန္တသော ဝေါဒကေ ယထာ၌''ကဲ့သို့အဓိပ္ပါယ ပရိယာယ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် မူလဋီကာ၌ရင်း, သာရတ္ထဒီပနီ မည် သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ၌ ရင်း 'အနလ္လီနော ဘာဝေါ အဓိပ္ပါယော ဧတဿာတိ အနလ္လီန ဘာဝေါ၊ ဇိဝံ ဟိ ဥပမာသ သမေတိ ''ဟု မိန့် အပ်ပြီ၊ အချို့ကား ဘာဝနိမိတ္တတ္တ ထင်လျှင်းအောင် သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မသင့်၊ အစဉ်ကြ လက္ခဏာဟု သံယုဂ်ထင်အောင် ရေး,ဘတ်။

အနုကူလ မိတ္တောဝိယ–လျော်သော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့၊ (မိမိသို့ လိုက်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်း ဟူလို) အာဃာတ– ရန်ညိုး၊ ပဋိဃာဟ–ပူပန်ခြင်း၊ စန္ဒနံဝိယ–စန္ဒကူးကဲ့သို့၊ သောမ္မ ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော – ငြိမ်းချမ်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။

သောမ္မ ဘာဝေါ ပါမောဇ္ဇဝသေန သီတလ ဘာဝေါ၊(ယောဇနာ) ''စိတ်၏ ပြုစင်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိ၏''လည်း ဟူကုန်၏။

ဒုသိလျသည် ဒေါသ သမုဋ္ဌာန ဒေါသုပနိဿယသော ဖြစ်ရကား အဒေါသော ဒုသိလျ မလဿ–မိန့်သော်၊ ကုသလ ဓမ္မတို့၌ အကျုံး ဝင်သော သမာဓိပညာတည်းဟူသော ယုဂနဒ္ဓ ဓမ္မတို့၏ အညမည အနတိဝတ္တနအားဖြင့် ပွါးခြင်း, သဒ္ဓါ စသော ဣန္ဒြေတို့၏ ဝိမုတ္တိရသ တည်းဟူသော ဧကရသအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း, ထိုဝိမုတ္တိရသ အားလျော် သော, ဝါ ထိုယုဂနဒ္ဓ ဓမ္မတို့အားလျော်သော ဝီရိယကို ဆောင်သော အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း, ပွါးခြင်း, အာသေဝန, ပဂုဏ, ဗလဝအားဖြင့် ဖြစ် ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘာဝနာသည် ပညာဖြင့်သာ ဖြစ်ရကား အမော ဟော။ပ။ ဣဗ္ဗာ မိန့်သော်။

အဘာဝနာယ-မဖြစ်ခြင်း မပွါးခြင်း၏၊ (သမ္ဗန်ကား ယုဂနဒ္ဓဗမ္မာဒိနံ လာလို၏၊ဝိသေသနကား အနတိဝတ္တနာဒိနာ လာလို၏)

ဝါ အမောဟသည် အကုသိုလ်၏ ဥဖုပဒ္ဒိပက္ခဖြစ်ရကား အမောဟော။ပ။ကွော မိန့်သော်။

အဘာဝနာယ-အကုသိုလ်၏(ဓမ္မ၏ မပွားခြင်း၏)အလောဘေန-ဖြင့်၊ အနဘိက်-မလွန်သည်ကို၊ ဂဏှာတိ-၏။

နိဂ္ဂုဏ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ သော်လည်း ဂုဏဟု,ဒုက္ခ၌သော်လည်း သုခဟု, အသုဘ၌သော်လည်းသုဘဟု အ်လွန်မယူဟုလိုသော်၊သဝိတ်သက်နိုးစသော ဝိဘဇနိယ ဝတ္ထုအရာ၌ အလွန်မယူဟု မှားတတ်၏၊ "အဒေါသေန အနူနံ"၌ ပြန်သောအားဖြင့်သိလေ။

အမောဟေန-ဖြင့်၊ အဝိပရိတံ-မဖေါက်မပြန်သည်ကို(လေးပါးသော ဝိပ္ပလ္လာသဖြင့် မဖေါက်မပြန်သည်ကို-သော်လည်း ဝိသေသပေး (ဝိပရိတဂ္ဂဟဏတော-လေးပါးသော ဝိပ္ပလ္လာသကို ယူတတ်သောကြောင့် သော်လည်းသမ္ဗန်) ယာထာဝ သဘာဝံ-ဟုတ်သော သဘောကို၊ ယာထာဝ သဘာဝတော-အားဖြင့်။

ဤမျှကား ဤသူ ကျေးဇူး, ဤမျှကား ဤသူ့အပြစ် ဟု ဂုဏ,ဒေါသအားဖြင့် အမှန်ရှုသည် ဟူလိုသည်၊ ဣဋ္ဌိတာ လာဘဒုက္ခံ န ဟောတိ၊ မာဇိယတု"စသည်ဖြင့် တောင့်တခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိဟူလိုသည်၊ အလောဘေန စ ဂဟဋ္ဌာနံ၌ လယ်, ယာ စသည်၌ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန် မရှိရကား သုခ သံဝါသ ဖြစ်သည် ဟူလို၊ အမောဟဖြင့် ရဟန်းတို့အား အယူဝါဒ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း ကင်းရကား သုခ သံဝါသ ဖြစ်သတည်း။

နိစ္စံသမ္ဗူ ငွံ-အမြဲတွေဝေသော၊ တိရစ္ဆာန ယောနိံ-သို့၊ ရာဂဝသေန ဥပဂမနသဿ၌ကံကား မိတ္တသန္တဝပုဂ္ဂိုလ်သော်လည်းလာ၊ရူပါရုံ စသည်သော်လည်း လာ။

ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂအန္တံ ဿ-ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းတည်းဟူသော အယုတ်ကို၊ အတ္တကိလ

မထာနုဧယာဂအနတ္ထသာ - ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်းဟူသော အယုတ်ကို၊ပဘေဒနံ-ပျက်ခြင်းသည်။

ပုရိမာနိ ဧွေ။ပ။ဏ္ဍနိဒ္ဒေ၌ အဒေလာဘဖြင့် ကာယာနုပဿနာ, အဒေါသဖြင့် ဝေဒနာနုပဿနာ,အမောဟဖြင့် စိတ္တာနုပဿနာ,ဓမ္မာနုပဿနာ အစဉ်အတိုင်း ဟာ၏။

အမောဟေန-ဖြင့်၊ ဥဒါသိနပက္ခေသု-လျစ်လျူသော အတ္တိရှိကုန်သော၊(ဖြစ်ကုန်သော)သတ္တသင်္ခါရေသု-တို့၌၊နိဋ္ဌုတော-ငြိမ်းသည်၊ဟောတိ-၏။

အမောဟဖြင့် လျစ်လျူရှုခြင်းမှ ငြိမ်း၏ဟူလို၊ ဤ၌ ဥဒါသိနသတ္တါကားဥပေက္ခာသတ္တါ,မဇ္ဈတ္တသတ္တါတို့၏ပရိယာယ်တည်း၊ထို့ကြောင့်မဏိမဉ္ဇူ၌ "အဇ္ဈုပေက္ခိတ္တာတိ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါယ စတ္တုဘာရိယာယ ပုရိသော ဝိယ ဒိဋ္ဌာဒိနဝေသု တေသု ဓမ္မေသု ဥဒါသိနာ ဟုတွာ" ဟူ၍၎င်း, "ဥဒါသိနတ္တာတိ သင်္ခါရာနံ ဝိပတ္တိ သမ္ပတ္တိယော၊နိသာယ ယထာက္ကမံ ဘယနန္ဒိနမဘာဝေန မဇ္ဈတ္တဘာဝတော" ဟူ၍၎င်း မိန့်အပ်ပြီ၊ သစ္စသံခိပ်ဋီကာ သင်္ခါရုပေက္ခာအဖွင့်၌လည်း ဤနည်းမိန့်အပ်ပြီ။

ဥပဘောဂါသာယ-စည်းစိမ်၌ တပ်သဖြင့်၊ပရိဂ္ဂဏ္ဍအာဃာတဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော-စွန့်အပ်သော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိ၏။

အာဃာတတသာ ဝတ္ထု ကာရဏံ အာဃာတဝတ္ထု၊ အာဃာတ ဝတ္ထုဿ ပရိဂ္ဂဟော အာဃာတဝတ္ထု ပရိဂ္ဂဟော၊ ပရိစတ္တော အာဃာတဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော ယေနာတိ ပရိစတ္တအာဃာတဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော၊(ဗိဂ္ဂဟ)

အပရိတာယက်-အကြီး မရှိထသော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ-ကို၊ ဝါ, အပရိတာယကံ - နတ်ဗြဟ္မာနိဗ္ဗာန်သို့ မဆောင်တတ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ-ကို၊ ကောပင်နာမ-အဘယ်သူလျှင်၊ ဣဒံ-ဤသည်၊ နိစ္စ-တည်း ၊ဣတိ-သို့၊ သမ္ပာ-ကောင်းစွာ၊ ဥတွာ - သိပြီးလျက်၊ တဿ-ထိုအနိစ္စ၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ (ခံ့စေခြင်းငှါ ဟူလိုသည်)ပိယံ-ချစ်ခြင်းကို၊ (လောဘကိုဟူလိုသည်) ဥပ္ပါဒေယျ-ဖြစ်စေတော့အံ့နည်း၊ (မဖြစ်ဟူလိုသည်) သင်္ခါရေ - တို့ကို

မှုလည်း၊ဒုက္ခာတိ-ဟူ၍၊ဇာနန္တော-သိပြီးလျှက်၊အပရံ-သင်္ခါရ ဒုက္ခမှ တပါးသော၊ အစ္စန္တတိခိဏံ-စင်စစ် ထက်စွာထသော၊ (အလွန်ထက်ထသော သော်လည်းဟူ)ကောဓဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေယျ-အံ့နည်း။

သင်္ခါရဒုက္ခမျှကိုလည်း ဒုက္ခဟုဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပြီးပါမှ ဒုက္ခဒုက္ခ ဖြစ်သော ကောဓဒုက္ခကို အဘယ်မှာ ဖြစ်စေတော့မည်နည်း၊ မဖြစ် စေပြီဟူလို)

အတ္တသုညတဉ္စ - အတ္တမှ ဆိတ်သော အဖြစ်ကို လည်း၊ ဘုဇ္ဈိတွာ-လျက်၊ပုန-တဖန်၊သံမောဟံ-သို့၊အာပဇ္ဇေယျ-နည်း၊ (တဖန်အတ္တဟု အသူယူအံ့နည်း ဟူလိုသည်)

ရှုဓကမ္မပထဝသေန ဟူသော်လည်း အဘိဇ္ဈာစသည်ကဲ့သို့ ကမ္မ ပထစစ် မယူလင့်၊မနောကမ္မ၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော ကံဖြစ်ရကား ကမ္မ ပထရာသိ၌ သင်္ဂြိုဟ်ပါသည်ယူ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ''ကမ္မပထတာ တံ သဘာဝဂတာ ဟိ ကမ္မပထဝသေန''ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

မာတာ-အမိ၊မာတုစ္ဆာ-မိခွေး(မိထွေး)မာတုစ္ဆာတိ မာတု ဘဂိနီ၊(စက္ကဝတ္တိသုတ်အဋ္ဌကထာ) မာတုလာနီ-အရီး၊ (ဦးရီး မယားသော်လည်းဟူ)

မာတုလာနီတိ မာတုလဘရိယာ၊ (၎င်းအဋ္ဌကထာ) အာ စရိယဘရိယာ-ဆရာ့မယား၊ (ဆင်စီး မြင်းစီးစသည်ကို သင် ပေးသော ဆရာ့မယား)

အာစရိယဘရိယာတိ သိပ္ပါယတနာဒိ သိက္ခာပကဿ အာ စရိယဿ ဘရိယာ၊(၎င်းအဋ္ဌကထာ)ဂရုဒါရာ-ဘကြီးဘထွေး တို့၏မယား၊(အရိုအသေပြုအပ်သောသူတို့၏မယားသော်လည်း သာမန်ပေး)ဂရုဒါရာတိ ဗုဒ္ဓပိတု မဟာပိတု အာဒီနံ ဘရိယာ၊ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)

သံဘေဒံ-ရောနှောခြင်းသို့ရောက်သော၊(ပျက်ခြင်းသို့ရောက် သော သော်လည်းဟူ) ကာယစိတ္တဒရထရူပသမလက္ခဏာ-စိတ်စေတသိက်တို့၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဤ၌ ဒရထဟူသော်လည်း သာရဒ္ဓ ဒရထ သာတည်း၊ ကိလေသ ဒရထမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့်ဋီကာ၌ 'ဒရထော သာရဒ္ဓော'ဟုမိန့်အပ်ပြီ၊ အရကား ဒုက္ခဒေါမနဿလျှင် အကြောင်းရှိသော ဥဒ္ဓစ္စ အစရှိသော ကိလေသာတည်း၊ဝါ-ခန္ဓာလေးပါးတည်း။

အပရိပ္ဖန္ဒ သီတိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ-မတုန်လှုပ်သောအဖြစ်, ငြိမ်းချမ်းသောအဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ (အကျိုးရှိ၏)ဝါ-မတုန်လှုပ်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောငြိမ်းချမ်းသော အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ ကာယစိတ္တာနံ-တို့၏၊ အဝူပသမကရ ဥဒ္ဓစ္စာဒိကိလေသ ပဋိပက္ခဘူတာ - မငြိမ်းချမ်းခြင်းကိုပြုတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဓာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ (ဤသို့သမ္ဗန်မှု အာဒိကား ပဓာနတ္ထ၊ မရိယာဒတ္ထလည်း သင့်သည်ပင်)

ဥဒ္ဓစ္စ ပဓာန ကိလေသာ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ၊ဥဒ္ဓစ္စံ ဝါ အာဒိံ ကတွာ သဗ္ဗကိလေသေ သံဂဏှာတိ၊(ဋီကာ) (နောက်နောက်၌ အာဒိရှိသည်ကိုလည်း ဤနည်း နှစ်ချက်နှစ်ချက် သမ္ဗန်လေ) မငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ(အပိုင်းအခြားရှိသော) အစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။

အပဋိဃာတ-မပင်ပန်းခြင်း၊ (မညှိုးဆဲခြင်း သော်လည်းဟူ) (ကမ္မနိ သာရ ကမ္မညံ) သုဝဏ္ဏဝိသုဒ္ဓိဝိယ - ရွှေစင်ကဲ့သို့၊ (ဦးသစ်သော ရွှေကဲ့သို့ သော်လည်းဟူ) ဟိတ ကိရိယာသု-စီးပွားကိုပြုခြင်းတို့၌၊ဝိနိယောဂက္ခမဘာဝါဝဟာ-ယှဉ်ခြင်းငှါ ခံ့သောအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်၏။

ရွှေစင်သည် လက်ကောက်,လက်စွပ်စသောတန်းဆာအထူး၌ယှဉ်ခြင်းငှါ စီရင်ခြင်းငှါ ခံ့သကဲ့သို့ ကမ္မညတာလည်း ဒါနသီလ စသော ဟိတကိရိယာ၌ ယှဉ်ခြင်းငှါ ခံ့၏ဟူလိုသည်၊ 'မာယာသာဠေယျ'ကို နာမသတ် ပေး။

သမ္ပဇည လေးပါး၏ အထူးကိုကား "စေတိယ ဝန္ဒနာဒိအတ္ထံ အဘိက္ကမာဒိသု အတ္ထာနတ္ထ ပရိဂ္ဂဏှနံ သာတ္ထက သမ္ပဇညံ၊ သတိ စ အတ္ထေ သပ္ပါယာသပ္ပါယ ရူပါဒိ ပရိဂ္ဂဏှနံ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ ဂေါစရ

ဂါမာ ဘိက္ကမနာဒိသု ကမ္မဋ္ဌာနာ ဝိဇဟနံ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊ အဘိက္ကမနာဒိနံ ဓာတုအာဒိဝသေန ပဝိစယော အသမ္မောဟ သမ္ပဇညံ”ဟူသော ဋီကာပါဌ်ကို မှီသဖြင့် သိလေ(ဥပကာရဝသေန၌ သမ္ပဒါန်ကား သဗ္ဗယောဂိနံ လာ)

အတ္ထတော-တရားကိုယ်အားဖြင့်။

‘ယုဂနန္ဓဝသေန ဂဟိတာ’၌ နာမ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယုဂနန္ဓန မတူချေရကား “ဓုရာကဖုနေ အာဇာနေယျာ ယုဂေ ဂေါ ဟုတွာ အညမညာနာတိဝတ္တနေန နန္ဓာဝဋ္ဋပိယ အညမညံ နိမိတ္တဘာဝေန ယုဂေ ဂေါ ဟုတွာ နန္ဓာဘဒ္ဒါတိ ယုဂနန္ဓာဘဒ္ဒါတိ ယုဂနန္ဓာ”ဟု ဝိဂြိုဟ်မှုလေ။

ရူပါဘာဝေန-သိတဥတု ဥဏှဥတုစသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊အရူပိနော-ဟုန်သော။

အချို့ကား..... ရုပ် မဟုတ်ကုန်သည်၏ အကြောင်း ဟူကုန်၏၊ မသင့်။

ပဒေပဒေသပ္ပဘာသမ္ဗေ-ငါးဆယ်အလွန်ရှိသော တရားတို့ကို၊ တေသု တေသု ဟိ သုတ္တပဒေသုကား‘ဆန္ဒံ ဒေဝါနမိန္ဒ’စသော ယေဝါ ပနက သုတ်တို့ကိုယူ။

မေတ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂေါ-ဈာန်၏ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော ပရိကမ္မမေတ္တာသည်၊ အတ္ထိ-၏။

ဈာန်ဟူသည် မေတ္တာဈာန်သာတည်း၊ ဤနည်း နောက်နောက်ကို သမ္ဗန်၊ ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား နာမသတ်ပေး၏။

ဝိရတိဝသေန-ကြဉ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊(ကြဉ်ကာ မဟုတ်၊ နှုတ်မြွက်၍ ဆောက်တည်သည်ကို ဤတွင်လိုသည်)

အပဏ္ဏကင်္ဂေသု-မချွတ်ယွင်းသော အင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင်၊ (မြတ်သော အင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင် သော်လည်းပေး)

အပဏ္ဏကင်္ဂါနီတိ အဝိရုဒ္ဓင်္ဂါနိ (ဋီကာ) အပဏ္ဏကင်္ဂါနီတိ နိဒ္ဒေါသင်္ဂါနိ (ဂဏ္ဌိ)

အချို့ကား “ မဆန့်ကျင်သော အင်္ဂါတို့ကို သာလျှင်” ဟူကုန်၏၊ ထိုသူတို့ကား ဋီကာ၌ အဝိရုဒ္ဓင်္ဂါနိ ဟူသည်ကို ဆန္ဒသို့လိုက်၍ အဝိရုဒ္ဓင်္ဂါနိ ဟု မြင်မြင်ငါးငါး ပြင်ဆင်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ မသင့်။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

အဓိရဋ္ဌဂ်ါနီတိ ဧကမသ္မိံ ဓိတ္တေ နိယတာနိ (မရသာရဏ္ဏ ဒီပနီ)

အဓိမုစ္စနံ-နှလုံးသွင်းခြင်း (အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း သော်လည်းဟူ)အဓိမောက္ခော-ခြင်း။

အာရမ္မဏာ ဝိနိစ္ဆယကိုသာ ဤ၌ အဓိမောက္ခဟူပါသည်၊ သဒ္ဓါဓိမောက္ခကို မယူလင့်။

အာရမ္မဏေန-ဖြင့်၊ အဏ္ဏိကတာ ပဇ္ဇုပဋ္ဌာနော-၏။

အဘာယ်၌ အလိုရှိသနည်း ဟူငြားအံ့၊ ဂဟာဏော လာ၊အာရမ္မဏေန ကို ကံ မယူလင့်၊သေယျထ္ထိကောကိုကျမှ ဤတွင် ကုန်စည်အောင် ကျ နိုင်မည်။

အသံသပ္ပနရသော-မရွေ့ခြင်း ကိစ္စရှိ၏(ရွေ့ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက် လျှင် ကိစ္စရှိ၏ သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေး) အချို့ကား ယုံမှားခြင်း ကိစ္စ ရှိသော ဟူ၏၊ မသင့်၊ “ဒါရကဿ ဝိယ ဧဠတော ဗိတောစ သံသပ္ပန ဿ ကရိယာဓိ နကရိယာမိတိ အဝိနိစ္ဆယဿ ပဋိပက္ခကြိယာ အ သံသပ္ပနံ”ဟူသော မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ပယ်။

ပုရိမ မနတော-ရှေးဘဝင်မှ၊ (အာရမ္မဏာ ပန့်ပါဒကော စသည်၌ နာမသတ်ပင်ပေး) သော-ထိုမနသိကာရသည်၊ သာ ရဏာ လက္ခဏော-အောက်မေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

“သာရေဇ္ဇော်ဝိယ ဟောတီတိ မနသိကာရော သာရဏာ လက္ခ ဏော ဝုတ္တော”ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ မိန့်ရကား ‘အောက်မေ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏’ သော်လည်းပေး၊ ဤ မနသိကာရ၌ ‘အာရမ္မ ဏာ ဘိမုခဘာဝ ပဋ္ဌုပဋ္ဌာနော’ အောက်သတိ၌ ‘ဝိသယာ ဘိမုခ ဘာဝ ပဋ္ဌုပဋ္ဌာနော’ ဟူရကား အသို့ထူးသနည်း နှလုံးရှိလေအင်၏။

အသံမုဿန၏အစွမ်းဖြင့် ဝိသယသို့ ရှေးရှုသည်ကား **သတိ**၊ သံ ယောဇန၏ အစွမ်းဖြင့် ရှေးရှုသည်ကား **မနသိကာရ**၊ ဤကားအထူး။

အချို့သော နိသယစရိယတို့ကား ‘သာရဏာ လက္ခဏော-စိတ် ကို အာရုံ၌ အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော’ဟူကုန်၏၊ ယခင် ဋီကာကို ထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်တော့သည် သာ၊‘တေသုတေသု ဓမ္မေ သု မဇ္ဈတ္တတာ’၌ တေသု တခု မလို၊ လွန်သည်၊ ထို့ကြောင့်ရကား

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ "တေသု ဓမ္မေသူတိ ယေသု ဓမ္မေသု သယံ ဥပ္ပန္နာ၊ တေသု အတ္တနာ သမ္ပယုတ္တေသု ဝိတ္တစေတသိကဓမ္မေသု" ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ မူလဋီကာ၌လည်း " ဓမ္မေသူတိ ဝိတ္တစေတသိက ဓမ္မေသု "ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

တေသု ဓမ္မေသု-ထိုသဟဇာတ် တရားတို့၌၊မဏ္ဍတ္တတာ-လျစ်လျူရှုသော အဖြစ်သည်၊ တတြ။ပ။ တာ-တာမည်၏။

အာရုံ မပြုသော်လည်း သမ္ပယုတ္တဖြစ်သော ထိုသဟဇာတ်တို့၌ ဘယ နန္ဒနကင်းရကား တတြမဇ္ဈတ္တတာမည်၏ ဟူလို။

ပက္ခပါတုပစ္ဆေဒနရသာ-အပင်း၌ကျခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။

"အပင်း၌ မကျသော်လည်း ကျသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ကို မဖြတ်သော်လည်း ဖြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏"၊ ဤသို့သော်လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ, အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာနှင့် အညီပေး၊ ကာယ ဒုစရိတာဒိ၌ အာဒိဖြင့် ဝစီဒုစ္စရိုက်, မိစ္ဆာဇီဝတို့ကို ယူလေ။

အမဒ္ဒနလက္ခဏာ-မနင်းနယ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ (နင်းနယ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေး) သင်္ကောစန-တွန့်။

သဒ္ဓါပဋိဂ္ဂါဟပ္ပ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏ ပဒဋ္ဌာန၌အာဒိဖြင့် သန္တုဋ္ဌိ သလ္လေခကိုယူ၊ အပရေတို့ကား သဒ္ဓါသည် ကာယ ဒုစ္စရိုက်မှ ကြဉ်ခြင်း၏, ပဋိရောဂ္ဂပ္ပသည် ဝစီဒုစ္စရိုက်မှ ကြဉ်ခြင်း၏, အပ္ပိစ္ဆတာစသည်လည်း မိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခြင်း၏ ပဒဋ္ဌာန ဖြစ်သော ဟူကုန်၏။

အာပတိတဂ္ဂဟာလောန-မယူသေးသည်ကို ယူသဖြင့်၊ (ယူပြီးသည်ကို မယူသဖြင့်) အဝိဘတ္တိကာ-ဝေဘန်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်၊နပ္ပဟာတွီ-မဖြစ်ကုန်။

'အ'ကား ဝိရဟတ္ထ၊သဝိဘတ္တိကာ၌ 'သ'ကား ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ။

ဧကေ ဧတေသု ဒုတိယဋ္ဌာနာဒိသု-ထိုဒုတိယဋ္ဌာန အစရှိသည်တို့ကို၊ဝိဘာဇနီယမာနေသု-ဝေဘန်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။

လက္ခဏတ္ထ၌ 'ထ'ပစ္စည်း၊ထို့ကြောင့်ဋီကာ၌ "ဧတ္တာတိ ဧတေသု သဝိဘတ္တိကေသု ဒုတိယဋ္ဌာနာဒိသု ဝိဘာဇနီယမာနေသု"ဟု မိန့်အပ်၏၊အချို့ကား အာဓာရ ကြံကုန်၏။

(ပိဋကတ်တော်

အပုဗ္ဗံနာမ-မရှေးသောမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ (ရှေး၌ာနတို့၌ မဆိုသောမည်သည် မရှိပြီတကားဟူလို)

ပဒံ-ဗျာနအစရှိသောပုဒ်သည်၊ ပုရိတံ-ပဥ္စကအစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြည့်၏။

'ဆိုပြီးကိုယူမှ ပဉ္စကဇ္ဈာနကထာစသည်'ဟူလို၊ ဆိုပြီး, ယူပြီးသည်ကိုသာ ဆိုသည်,ယူသည်ရှိသော် များစွာသောပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဒါတို့ကဲ့သို့ မရှိပြီလော၊အသို့လျှင် ရှေ့နောက်စပ်ဖွဲ့နည်း၊ နှလုံးသွင်းသော စောဒကဆရာသည် 'အနနုသန္ဓိကာ ကထာ'မိန့်သော်။ ဓမ္မတို့ကို အစဉ်အားဖြင့် မဆိုခဲ့ရကား နှလုံးသွင်းသော စောဒကဆရာသည် 'ဥဒ္ဒုံပါဒိယာ' စသည်မိန့်သော်။'ဥပ'ကား ပဋိသေဝဝါစက၊အနက်ကား 'ကျိုကျိုး အားဖြင့်'ဟူလေ။

ဝေတနံ-ရိက္တာ၊ ပဋိဝိသံ-အတ္ထိကို၊ (ဆုကိုသော်လည်းဟူ) ဆန္ဒစသည်ကို ယေဝါပနကဖြင့် ဟောကြောင်းကိုကား ပါဠိ ဂဏ္ဌိပဒ၌ ဆိုအပ်ပြီ။ ။ဓမ္မုဒ္ဒေသဝါရေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

"ဖုသနကဝသေန ဥဒ္ဒိဋ္ဌော ဖဿော"၌ ဖုသနဟူသော်လည်း အာရမ္မဏ သမန္နာဂတ ဖုသနကိုသာ ယူ၊ ပဋိလာဘ ဖုသနကို မယူလင့်၊ အကယ်၍ ပဋိလာဘဖုသနကို ယူချေသော် ဖုသန မရကောင်းသော အချို့သောဓမ္မ လွတ်ခဲ့ရာ၏။

"ဖဿောတိ ဣဒံ ဖဿဿ သဘာဝဒီပနတော သဘာဝပဒံနာမ" ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......စိတ္တံ မနော စသည်၌ ကိစ္စဝိသေသကို၊ မာနသံ စသည်၌ သမာနတ္တဖြစ်လျှင်းမှုလည်း သဒ္ဒဝိသေသကို၊ပဏ္ဍရံစသည်၌ ဂုဏဝိသေသကို၊ စေတသိကံ သာတံ စသည်၌ နိဿယဝိသေသကို၊ စိတ္တဿ ဌိတိ စသည်၌ မိမိမှတပါးသော စိတ်၏ အနိုက်အတွင့်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းအထူးကို၊ အလုဗ္ဘနစသည်၌ မိမိမှတပါးသောစိတ်, ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကြိယာဖြစ်ခြင်းအထူးကို၊ အလုဗ္ဘိတတ္တံ စသည်၌ မိမိမှ တပါးသော စိတ်,ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဖြစ်ခြင်းအထူးကို၊ဝါ-တပါးသော စိတ်,ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အထူးကို ငဲ့သကဲ့သို့ မငဲ့မူ၍ ဓမ္မမျှဖြင့် ပြအပ်ရကား 'သဘာဝ ပဒ'မည်၏ ဟူလို။

ဖုသနာတိ ဖုသနာကာရော - တွေ့ထိသော အခြင်းအရာ တည်း၊ (အခြင်းအရာဟူသည် ကြိယာတည်း၊ "ဖုသနကြိယာ ဖုသနာကာရော" ဋီကာ)

သံဖုသနာတိ-ဟူသည်ကား၊ သံဖုသနာကာရော - အညီ အညွတ်ထိသောအခြင်းအရာပင်တည်း၊(ကပ်၍ထိသောအခြင်း အရာလျှင်တည်းသော်လည်းဟူ)

ဤ၌ 'သံ'ကား 'သမုဒယော'စသည်၌ကဲ့သို့ သမာဂမတ္ထ၌ ဖြစ်သတည်း၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ 'သံဖုသနာတိ အာရမ္မဏာ သမာဂမဖုသနာ' ဟူသည်ကို အနု၍ 'သံသဒ္ဒေါ သမုဒယောတိ အာဒီသုဝိယ သမာဂမတ္ထ ဒီပကောတိ အာဟ သမာဂမ ဖုသနာတိ'ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ အချို့ကား 'ကောင်းစွာတွေ့သောအခြင်းအရာရှိကုန်သော'ဟူကုန်၏၊မသင့်။

အထဝါ - ကား၊ တသ္မိံ သမယေ-၌၊ ဖုသနဝသေန-ဖြင့်၊ ပဝတ္တော-သော၊ယော ဖဿော-ကို၊ အညေနာပိ-သော၊ ပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ဖုသနာ။ပ။တ္တန္တိ ဝုစ္စတိ-၏၊ အယံ ဖဿော-သည်၊တသ္မိံသမယေ-၌ဖဿော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဤသို့ သမ္ဗန်)

ပဉ္စမံ-သော။ပ။မဟာဝိတ္ထံ-ကို၊ဘာဇေတွာ-၍၊ ဒဿေန္တေ န-သော၊ဘဂဝတာ-သည်၊(အာရောပိတာနိ၌စပ်) အတိရေက ပဏ္ဏာသ-ကုန်သော၊ယာနိမာနိပဒါနိ-တို့ကို။ပ။အာရောပိတာနိ-တင်အပ်ကုန်၏၊တာနိပဒါနိ-တို့သည်၊ဝိဘတ္တိံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တာနိ-ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊တိဟိ ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ဝိဘတ္တိံ-သို့၊ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊နာနာဟောန္တာနိ-အထူးထူးဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊စတူဟိ ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ နာနာဘဝန္တိ-အထူးထူး ဖြစ်ကုန်၏။

အပရဒီပနာ ပန-တပါးသောဝေဝုစ်ဖြင့်ပြခြင်းတို့သည်ကား၊ (ဖုသနာ,သံဖုသနာ,သံဖုသိတတ္တံ ဟု ဝေဝုစ်တို့ဖြင့်ပြခြင်းသည် ကား ဟူလို)

ဝါ,အပရဒီပနာ ပန-ရှေးဆိုပြီးသည်ကို တဘန် ပြခြင်းတို့ သည်ကား၊(ဖဿောဟူသော ရှေးပုဒ်၏အနက်ကို ဖုသနာ။ပ။တ္တိ

စသည်ဖြင့် တဘန်ပြခြင်းသည်ကား ဟူလို) ဒွေ ဌာနာနိ-တို့ သို့၊ဂန္ထတိ-၏။

'ကသံ'ကား ပုစ္ဆာသုတ်၊ 'တောနိ ဟ်' စသည်ကား ဝိသဇ္ဇနာ တည်း။

ဗျဉ္ဇနဝသေန - သဒ္ဒါ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ဥပသဂ္ဂဝသေန- ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ အတ္ထဝသေန-ဝေါဟာရတ္ထ, အာကာရတ္ထ၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း။

သုံးပါး၏ အထူးကိုပြလိုရကား 'တတ္ထ ကောခေါ' စသည်တက်၊ ကောခေါ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ကုဿုနာ ကုသိုလ်တတ္တံ စသည် ဖြင့် အထပ်ထပ်ဟောလျှင့်ငြားသော်လည်း ကောခ သာမန်သာ ရရကား သဒ္ဒါ၏အစွမ်းဖြင့်သာ ဝေဘန်ခြင်းမည်သည်ဟူလို။

ထိုကို ပြစေလိုရကား 'ဇ္ဈော ဟ်' စသည် တက်သော်။ ဇောကာဝ ကောခေါ ဟူသော်လည်း ရှေးကောခ၌ မထူးသောကောသောမန်ကို သာ ယူ၊တရားကိုယ်တူကာ မယူလင့်။

စာရော။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား စာရောဟူသော သဘာဝ ပုဒ်၌ ရအပ်သော အတ္ထကိုသာ ဝိ, အနု စသော ဥပသာရလျှောက်၍ ဝေဘန်တော်သည်၊စာရမှ ထူးသောဝိစာရသည် မရှိပြီဟူလို၊ ဤကား ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တကကို ရည်သည်။

ဝါ-ဓာတွတ္ထ ဝိသေသက ဖြစ်၍ အတ္ထထူးသော်လည်း ဥပသာရ လျှောက်မှုဥပသဂ္ဂ၏အစွမ်းဖြင့်သာ ဝေဘန်ခြင်းမည်၏ဟူလို၊နှ အနုဿ ဝသေန လှန်။

ပဏ္ဍိစ္စံ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ကောခေါ, ကုဿုနာ, ကုသို တတ္တံ စသည်၌ကဲ့သို့ ဗျဉ္ဇန၏အစွမ်းဖြင့် ဟောလေသည်လည်း မဟုတ်၊ စာရော, ဝိစာရော စသည်၌ကဲ့သို့ ဥပသာရ၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသည် လည်း မဟုတ်။ဗဟုသုတပညာကား **ပဏ္ဍိစ္စ**, ဆင်စီး မြင်းစီးစသည် လိမ္မာသောပညာကား **ကောသလ္လ**, အနှုတ်မရှိသောအရာ၌ သိမ်မွေ့သော ပညာကား **နေပုည**, ကောင်းစွာတရားကို ဟောစွမ်းနိုင်သော ပညာကား **ဝေဘဗျ** ဤသို့အစရှိသော ဝေါဟာရတ္ထ, အာကာရတ္ထ အထူးအားဖြင့် ဟောသည်ဟူလို။

ဥပသာရလည်း မလောင်း, ဝေါဟာရ အာကာရအထူးလည်းမရှိ၊ အထပ်ထပ်ပရိယာယ်အများဟောသည်ကား ဗျဉ္ဇနံ, ဝေါဟာရ အာကာရထူးသည်ဖြစ်စေ မထူးသည်ဖြစ်စေ ဥပသာရလောင်းသည်ကား ဥပသဂ္ဂ, ဥပသာရမလောင်းမူ၍ ဝေါဟာရ အာကာရအထူးသို့လိုက်၍ ဟောသည်ကား အတ္ထ၊ (ဤကား အထူး)

သံဖုသိတတ္တန္တိ အတ္ထဝသေန၌ အာကာရတ္တကိုယူ၊ ဝေါဟာရတ္တကို မယူလင့်။

ပဋိက္ခေပ နာနတ္တေန-မြစ်ခြင်းထူးသောအားဖြင့်။

ပဋိက္ခေပနံ ပဋိသေခနံ ပဋိက္ခေပေါ၊ (အနု)

ဝါ,ပဋိက္ခေပ နာနတ္တေန-ဆန့်ကျင်ဘက်ထူးသောအားဖြင့်၊

ပဋိပက္ခော ဝါ ပဋိက္ခိပိယတိ တေန သယံဝါ ပဋိက္ခိပတိတိ ပဋိက္ခေပေါတိ ဝုစ္စတိ (ဋီကာ) ဤနောက်သာ အသင့်၊

ကောဓဂေရုတာ – အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်၊ န သဒ္ဓမ္မ ဂေရုတာ–တရား၌အလေးမပြုသည်မည်၏၊ ဝါ,ကောဓ ဂရုတာ-အမျက်၌ အလေးပြုသောသူ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော၊ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ–တရား၌ အလေးမပြုသောသူ၏ အဖြစ်။

ဤသို့ သမ္ဗန်မှ ကောဓဂရုတာ စသည် ဝိသေသန, န သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ စသည် ဝိသေသျ ဖြစ်မည်၊ ဝိသေသန ဝိသေသျ အဖြစ်ထင်မှ လည်း သရုပ်ကို သိသာအံ့သည်၊ "အသဒ္ဓမ္မ ဝစနီယ ဘာဝေန ဇောဗ္ဗ ဘူတောပိ အသဒ္ဓမ္မော ကောဓ ဂရုတာဒိဝိသေသေန သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ ပဋိက္ခေပ နာနတ္တေန နာနတ္တံ ဂတောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝုတ္တံ" စသော ဋီကာနှင့်လည်း ညီအံ့သည်။

အချို့ကား 'ကောဓဂရုတာ-ဖြစ်၊ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ-ဖြစ်'ဟုသမ္ဗန် ကုန်၏၊ ယင်းသို့ သမ္ဗန်ခဲ့သော်၊ "တိဏံ-မြက်၊ ခါဒိ-စား၏၊ ဝိဝိ-သောက်၏၊ ဇလံ-ရေ"ဟူသကဲ့သို့ အပေတတ္ထ ဖြစ်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် မသင့်။

ပဒတ္ထာဘိ-ပုဒ်တပါးဖြင့် ထင်စွာပြုခြင်း၊ဤသို့ပေးမူ 'ထုတိ' ကား ဝိဘာဝနဟော၊ န ထောမနံ လှန်၊ဒဠ္ဌီကမ္မ-မြဲမြံစွာပြုခြင်း။

ဖသောဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို ဖုသနာ,သံဖုသနာ,သံဖုသိတတ္တံ

[ပိဋကတ်တော်

ဟု ပုဒ်တပါးဖြင့် ထင်စွာပြသည်ကား **ပဒဘာဇနီ**၊ အနက်ထူးမရှိသော်လည်း တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ သောတုဇနတို့အား အရိုအသေပြုစေခြင်းငှါ ဖုသနာစသည်ဖြင့် တဘန် ဟောသည်ကား **ဒုတိယဘာဇန**၊ (ဤကား အထူး)

ဖုဋ္ဌဘာ မဏ္ဍိတ ဝိဘူသိတံ နာမ-ပွင့်ခြင်း,တန်ဆာ ဆင်ခြင်း,တင့်တယ်ခြင်း မည်သည်၊ အကြိမ်-ဖုက်ဗိတ္တိကို၊ အနေ ဝွာ-ကွင်း၍၊ မနောသိယာ ဗိန္ဒု-ဆေးဒန်း မြင်းသိလာ ပေါက်ကို၊ ဝိတ္တတိလကော နာမ-ဆန်းကြယ်သော မှန်ကူခြင်း မည်သည်။

တဋ္ဌံ-ထိုသူအား လျောက်ပတ်သော၊ တဿာရုပ္ပံ-ထိုသူအား လျော်သော (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်) တဋ္ဌံ-ထိုအစွမ်းအား လျော်သော၊ တဿာရုပ္ပံ-ထိုအစွမ်းအား လျောက်ပတ်သော၊ ကထံ-စကားကို၊ မန္တေတိ-ပြောဟော၏၊ ပါ-ကား၊ ဈာ ဒိုဟိ-ကုန်သော၊ တေဟိ-ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေဟိ-ကုန်သော၊ ရူမသာ သုခ သ-၏၊ ပဗ္ဗေယေဟိ-တို့ဖြင့်(တို့ကြောင့်သော်လည်း ဟူ)ဧဘာ-ဖြစ်သည်တို့တည်း၊ ဏ္ဍာဘိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ တဏ္ဍာ-မည်၏။

ဤ၌ 'တ'ကား ပ ဋ္ဌိတော်၌ ယထာဝုတ္တ အာရုံကိုစွဲသည်၊ ဓာနောင်လည်း 'တ'ကျေသည်၊ နိသက္ကာ၌နကား နိသတ္တဘာဝံ ခေရတိတိ ဝေတုဟူလို၊ မရုရဋ္ဌေနသာတံ၌'မရုရဋ္ဌေန'ကား သာတ၏အကြောင်း ပြမှုသာ၊ ဝစနတ္ထပြ မဟုတ်၊ ဝစနတ္ထကား 'တံ သမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေဝါ အတ္တနိ သာဒယတိတိ သာတံ'ပြု ဟူလေ၊ 'ဒကာရဿ တကာရံ ကတွာ'။

ခပ်သိမ်းသောဝါကျသည် ဝေဒ္ဒနာ၏မြဲဟူရကား န အသာတံ ဝေဒယိတံ ဟု ဝေအကန့်မိန့်သော်။(ဤနည်းချည်း ရှေး၌ရင်း နောက်၌ရင်း သိလေ)

အဋ္ဌလိက္ခစရော-ကောင်းကင်၌ သွားသည့်အတူ ဖြစ်တတ်သော၊ (နိရာဝရဏတ္တာ ဟိတ်လာ) မာနသော - စိတ်နှင့်ယှဉ်

သော၊ သွာယံ သော အယံ ပါသော – ထိုဤဂ တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်၊စရတိ ပဝတ္တတိ–၏။

ပေါသော'ဟု အချို့စာရှိတတ်၏၊မသင့်၊ပါသောတိ ရာဂပါသော၊ (ဋီကာ)အန္တလိက္ခစရေကို'ကောင်းကင်၌ သွားတတ်သော'ဟု သာ မန်ပေးသော်လည်း ဥပစာသာ၊'သော ဟံ နိရာဝရဏတ္တာ အန္တလိက္ခ စရော'(ဋီကာ)

ဘဂဝါ–ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ သာသနေ–၌၊ ရတော – မွေ့လျော်သော၊ သာဝကော – တပည့်သားသည်၊ အပ္ပတ္တမာနသော – အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မူ၍၊ သေခေါ– သေက္ခမျှသာဖြစ်လျက်၊ ကာလံကယိရာ–သေခြင်းသည်၊ကထံ ဟိ–အသို့မူ၍၊ဇနေ–၌၊သုတာ–ထင်ရှားသနည်း၊ ဝါ, ဘဂဝါ– ရား၊တုယှံ–၏ သာသနေ–၌၊ ရတော–သော၊ဇနေ–၌၊ သုတော ပါကဋော–သော၊ သာဝကော–သည်၊အပ္ပတ္တမာနသော–မူ၍၊ သေခေါ–လျက်၊ကထံ ဟိ ကေန ကာရဏေန–ကြောင့်၊ကာလံ ကယိရာ – သေရှာလေသနည်း၊ ကာလံ–ကို၊ ကယိရာ–ပြုလေ သနည်း။

ဟဒယံ ဝါ – စိတ်ကိုမူလည်း၊ (ဥရံဝါ – ရင်ကို မူလည်း) ဟဒယာ–မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ဟဒယံ–သူတပါးစိတ်ကို၊ အညာယ–၍၊ ဂန္တတိ မဉော–သွားယောင်ဘကား၊(ဝါတို့ကျေးဇူးရှင်)

အချို့ကား......'ဂန္တတိ'ဟု 'ဂ'အက္ခရာနှင့် ရှိသည်ကို တန္တတိ ဟု 'တ'အက္ခရာနှင့် ယူ၍ တန္တတိ မဉော–ရွေသကဲ့သို့ တကား'ဟူကုန်၏။

အချို့ကား......''ဟဒယာ–ဖြင့်ဟဒယံ–ကို၊ မဉော–အောက်မေ့၏၊ အညာယ–၌၊ဂန္တတိ–ဖြစ်၏''ဟူကုန်၏။

တတော–ထိုဘဝင်စိတ်မှ၊အကုသလမ္ဗိ–အကုသိုလ်စည်းကျော် လည်း (အကုသိုလ်ကိုလည်း) ''ဗိ''ကား သမ္ဘာဝနာ၊ ကောပန ဝါဒေါ ကုသလံ ဟု လှန်၊ ၎ုတ္တံ၌စင်။

နိဝါသန – နေရာ၊ အာကရ-တည်ရာ၊ သမောသရဏ– စုဝေးရာ၊ သဥ္ဇာတိဒေသ–ဖြစ်ရာ။

လေ့ာကကား''သာသနေ''ကို စဉ်စေသည်၊ '၎ုတ္တတိ'၌စင်။

(ဗိဠကတ်တော်

ရူသရောယတနံ - ပရမိသွားနေရာ၊ ဝါသုဒေဒါယတနံ-မိ သနိုးနေရာ။

'သာသနေပန' လည်း 'လောက'ကို စဉ်စေသည်။

မနောရမေ-သော၊ အာယတနေ-၌က်တို့၏ ဗုဒေးရာ ဖြစ်သော သစ်ပင်၌၊နံ ရုက္ခံ-ကို၊ ဝိဟင်္ဂမာ-၌က်တို့သည်၊ သေဝန္တိ-ကုန်၏။

အချို့ကား ''သာသနေပန''သည် ပါဠိအခင်ဟူ၏၊ ငါတို့ကား မထင်ချေ။

ဒက္ခိဏာပထော-ဒက္ခိဏာ ပထတိုင်းသည်၊(ငါတို့ ကျေးရွာ ရှင်ကား 'ဂင်္ဂါတောင်ဘက်သည်'ဟူ၏)

သတိ အာယတနေ-သတိဟူသော အကြောင်းသည်၊သတိ-ရှိလတ်သော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ-သက်သေထိုက်သော အဖြစ်သို့၊ ရာသနေ-အရပ်ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ခန္ဓာ-ဟူ၍၊ ၃နေတ္တာ-၏၊ ဝါ ရသနေ-အရပ်ဟူသော အနက်၌၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓသဒ္ဒါကို၊ ပနေတ္တာ-၏၊ (ဤသို့ နှစ်တွေ သမ္ဗန္ဓိုင်ကြောင်းကို သမ္ဗန္ဓဂဏ္ဌိ ပဒ္ဒသို့ ရောက်၍ ရေးပေအံ့)

ရူဋ္ဌိတော-ကြောင့်။

ပါဠိအဘူးကို မှတ်လိုရကား ရူမသ္ဓိ ပသ ပဉ္စကေ စသည်မိန့်သော်။

စိတ္တဥ္စ - သည်လည်း၊ တဇ္ဈာ မနောဝိညာဏ ဓာတုဒ္ဒာ-သာမည်၏၊ (နတဇ္ဈာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ဘသံဝံလျှန်) တသ္မာ-ကြောင့်၊ နတဇ္ဈာ။ပ။ ဓာ-ကို၊ ပညတ္တိ-ပါဠိသို့၊ နအာရောပိတာ-မတင်အပ်၊ (ငါတို့ဆရာ)တဇ္ဈာ။ပ။ ဓာ-တည်းဟူသော၊ပညတ္တိ-နာမပညတ်ကို၊ (အမည်ကို)န အာရောပိတာ-မတင်အပ်(မထုတ်အပ် မဆိုအပ်သော်သည်းပေး)

ဤတွင် အရှင်ဒီကာဆရာသည် ဓောဒကဆရာ၏ ဓောဒနာ အာဘောဂကို နှလုံးသား၍ မိန့်သော တံ သဒ္ဒေ မှသည် န ဇေဝံ ဝိဓေသုကာရဏံ မဂ္ဂိတဗ္ဗံ တိုင်အောင်သော ပါဌ်ကား အလွန် သြဇာရှိစွ, အလွန်နှစ်လိုဘွယ် ရှိစွ၊ ကျယ်အံ့ မိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်သည်၊ ညဏ်ပွားခြင်း ရင့်ခြင်းကို အလိုရှိမူ လေ့ကျက်ပါ မှတ်ပါ။။

နိမ္မထိတာနံ ဣန္ဒြိယာနံ သင်္ချာတပ်ကုန်သည်ရှိသော် (နေ့အဖ်ကုန်သောဆီတို့၏ သော်လည်းဟူ) အရူပိနံ-ကုန်သော၊ စိတ္တစေတသိကာနံ-ကုန်သော၊ ကောရမ္မဏာ – ၌၊ ဝတ္ထုမနာနံ-ကုန်သော၊ ရှုမယ် မြွာနံ - တို့၏၊ (ပညတ္တိ ၌ စပ်) ပညတ္တိ နာမပညတ်ကို (အမည်ကို သောလည်းဟူ) ဥဒ္ဒရမာနေန-ထုတ်ဆော်မှုသဖြင့်၊ ဟတ္ထပုဒ္ဒေန-လက်ခုပ်ဖြင့်။ ၊

ဟတ္ထပုဒ္ဒေနာတိ ဘတ္တကောသကေန (ဂဏ္ဌိ)

တက္ကနာသေန-အာရုံကို ငင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။

ကုဒေပဒိယ ဥဒ္ဒကာသ အာရမ္မဏာသ အာကဍ္ဎနံ ဝိတက္ကနံ (ဋီကာ)

တက္ကနသဒ္ဒံ ဝိဝရန္တော ကုဒေပ ဝိယာတိ အာဒိမာဟ (မဓု သာရတ္ထဒီပနီ)

ဝိတ္တသ အာရမ္မဏာ အာနယနာကာရပ္ပဝတ္တော အညတော အာရမ္မဏံ တတ္ထ အာကဍ္ဎန္တော ဝိယ ဟောတီတိ အာရမ္မဏာ သ အာကဍ္ဎနံ ဝိတက္ကနန္တိ ဝုတ္တံ (အနု)

ဆရာတို့ကား 'ကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်' ဟူကုန်၏၊ ဒေကဂ္ဂ-တည်ကြည်သော (မတုန်လှုပ်သော၊ တခုဘည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ကြိုက်ရာ ပေး) အနေပ္ပတ်-တင်တတ်၏၊ ''ဖြစ်စေ၏'' လည်း ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ 'ဝိတက်ဖြစ်အံ့ တင်တတ်၏၊ သမာဓိဖြစ်အံ့ ထားတတ်၏' ပေး၊ ဤကား အသင့်၊ မဏိမဥ္ဇူကိုကြည့်။

ယထာဝတာယ-ဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (မဖောက် မပြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) စိတ်ကြိုက်ပေး။

ယထာဝတာယာတိ အဝိပရီတတာယ (ဂဏ္ဌိ)

နိယျာနိက တာယ-ထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် (နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) စရဏာက ဝသေန - သုံးသပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် (ထက်ဝန်းကျင်မှ လည် တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) (စိတ်ကြိုက်ပေး) သင့်သည်ချည်း၊ ကျမ်းရှိသည်ချည်း။

အချို့ကား 'ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်'ဟူကုန်၏၊ အချို့ကား 'ကျင့်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်' ဟူကုန်၏၊ မသင့်သည်ချည်း။

ဝိစရဏဝသေန-ဖြင့်(အထူးထူးအပြားပြား သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) (ဈေးဝိတက္ကနဲ၌လည်း ဤနည်းသမွန်လေ)

သရံ-မြားကို၊ ဖိသာယ-ညှို့၍၊ အနုသန္ဓ ပဋိတွာ-ဘွဲ့၍၊ ဠပေတိ ဝိယ-ကဲ့သို့၊ စိတ္တံ-ကို၊ အာရမ္မဏေ-၌၊ အနုသန္ဓ ပဋိတွာ-ဘွဲ့၍၊ ဌပနတော-ကြောင့်၊ စိတ္တဿ အနုသန္ဓနတာ-မည်၏။

ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာကာရန်-ငယ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း, ကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့၏၊ ဝိတ္တိ သရိက္ခတာယ-စည်းစိမ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (သရိသ, သဒိသ, သရိက္ခတို့ကား ပရိယာယ်) ဥဂ္ဂတတ္တာ-တက်ကြွသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ဥဂ္ဂဘတ္တာဘိ ကာယစိတ္တာနံ ဗိတိယာ ဥဒ္ဓ အာပါဒိတတာ။ (ဂဏ္ဌိ) ဝါတို့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဤအနက်ကိုသာ ပေးလေ့ရှိသည်။

အချို့ကား....."ဥဂ္ဂတတ္တာ အဘ္ဘုဂ္ဂတတ္တာ-ပြည့်ဖြိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်"ဟူကုန်၏၊မသင့်၊ အတ္တနော မနတာ၌ အတ္တအရကား ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

အနဘိရဒ္ဓဿ-မငြိမ်းသောကိုယ်စိတ်ရှိသောသူ၏။

အနဘိရဒ္ဓါနာမ အပဿဒ္ဓ ကာယစိတ္တော။(ဂဏ္ဌိ) ဝါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား'အမျက်မထွက်သောသူ၏'ဟု ပေးတော်မူ၏။

ဗေသော သဘာဝေါ - ဤသဘောသည်၊ ရဖုဋ္ဌာနဋ္ဌာနေ-မြူထရာအရပ်၌၊သန္ဓိသိဒတိ-စု၏၊(တပေါင်းဘည်းတည်၏ သော်လည်းဟူ၏)အာကောဋနဲ-ခေါက်၊မဒ္ဒနဲ-နယ်၊ဝိသာဟာရဿ ပေါက်ပြန့်သော ပျံ့လွင့်ခြင်း၏၊ (အထူးထူးအပြားပြား ပျံ့လွင့်ခြင်း၏,တပေါင်းတည်းမတည်ခြင်း၏)

ပဌမဝိကပ်၌-ဝိဇ္ဇပ္ပံ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ ဝိသာဟာရော၊ ဒုတိယဝိကပ်၌-ဝိဝိဓံ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ ဝိသာဟာရော၊ တတိယဝိကပ်၌ သံဟရဏံ သမ္ပိဏ္ဍနံ သံဟာရော၊ ဝိဂတော သံဟာရော ဝိသာဟာရော၊ ဝိဂြိုဟ်ပြုလေ။

အဝိသာဟရသော-မဲရွေ့သောစိတ်၏။

သမ္မုခါဝိနယာဒိ၌ 'အာဒိ'ဖြင့် သတိဝိနယ,အမူဠ္ဌဝိနယ,ပဋိညာတ ကရဏ,ယေဘုယျသိက,ပါပိယသိက,တိဏဝတ္ထာရကတို့ကိုယူ။

အညည်သ်ိ-သော၊ ပရိယာယေ-အကြောင်းကို၊ အာရဒ္ဓ- သော်။

သမာနာဓိကရဏဘာဝညပနတ္ထ၌ တခုသောအနက်၌ဖြစ်သည်ကို ကြွေပျဲပါသည်၊စင်စစ်ငါးပါးသောအနက်ကို ရလျင်းသောကြောင့် မဟုတ်၊ထို့ကြောင့်ဋီကာ၌'ဋ္ဌိန္န ဗဟူနံဝါ ပဒါနံ ဧကသ္မိံအတ္ထေ ပဝတ္တိ' ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ယဒိ ဝိရိယံ ယံ အဝိ ဝိရိယံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တဒဝိဝိရိယံ တံ အဝိဝိရိယံ-သည်၊ ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-မည်၏၊ (ဤနည်း သမ္ဗန်၊ဣတိ ဟိ၌ 'ဟိ'ကား ဝေတ္တ။ 'ဣတိဟိ ဣတိ ဝေ-ဤသို့ လျှင်'(သဒ္ဒန်)

သဗ္ဗအာရမ္ဘပဋ္ဌယာ-ခပ်သိမ်းသော ကံဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊အာရမ္ဘာဒနံ-ကံတို့၏။

အာရမ္ဘတိစ-အာပတ်လည်းသင့်၏၊ဝိပ္ပဋိသာရီစဟောတိ- နှလုံးမသာသည်လည်း ဖြစ်၏။

အာရမ္ဘတိစာတိ အာပဇ္ဇတိ စ။ (ဋီကာ)

မဟာရမ္ဘာ - ကြီးစွာသော ပြုပြင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေ မဟာသညာ-အကြင် ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗိ တေ မဟာပ္ဖလာ န ဟောန္တိ (သမ္ဗန်)၊ ယညသာပနာဒိ ကြိယာ-ယဇ်တိုင်ထူခြင်း စသောအမူအရာသည်၊ အာရမ္ဘထ- လို့လ ပြုကုန်လော့၊နိက္ကမထ-မပျင်းကုန်လင့်၊(ပျင်းခြင်းမှထွက် မြောက်စေကုန်လော့ သော်လည်းဟူ)ပါဌာ-ကို၊ အာရမ္ဘန္တိ ဟ်ံသန္တိ - ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာ- ဝိဇ္ဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ဆေဒန ဘဉ္ဇနာဒိကံ- ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းအစရှိသော၊ ကောပနံ - ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ ပရိပရိဋ္ဌာနံ-အဆင့်ဆင့်သော အရာသို့၊ (စင်ကြယ်သော အရာ သို့ သော်လည်းဟူ)

ပရံပရံ ဌာနန္တိ ဝိသုဒ္ဓံ ဌာနံ။ (ဂဏ္ဌိ)

ဥဂ္ဂတ္ဝါ-တက်၍၊ ယာမနဝသေန-လို့လပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဗျာယာမနဝသေန-ထူးသော လို့လပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (အထူးလို့လ ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းဟူ) ဓိတ္တစေတသိကာနံ-တို့ကို၊ ဓာရဏဝသေန-အားဖြင့်၊ (ဓိတိ၌စပ်၊ ဤဝိကပ်ကား သဟဇာတ်ကိုရည်သည်) ဝါ, အဝိဇ္ဇေဒတော-အားဖြင့်၊ပဝတ္တနဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ကုသလသန္တာနံ-ကုသိုလ်အစဉ်ကို၊ဓာရေတိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ဓိတိ-၏၊ (ဤဝိကပ်ကား ခဏကွဲကိုရည်သည်)

ကာမာနံ-တို့ကို၊ပနူဒနာယ-ဖျောက်သောအားဖြင့်(ဖျောက်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းဟူ) ဇသောဓမ္မော-သည်၊ နိက္ခမော-မည်၏၊(ဤနည်း နောက်နောက်ကို သမွန်)

ဗန္ဓနစ္ဆေဒါယ-ဗန္ဓနတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ဖြတ်သောအားဖြင့် (ကြောင့်) ဩဃနိတ္ထရဏာယ-သံသရာတည်းဟူသောဩဃမှ ထုတ်သောအားဖြင့်(ကြောင့်)ပါရင်္ဂမနဋ္ဌေန-နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်(ကြောင့်)ပုဗ္ဗင်္ဂမနဋ္ဌေန-ပြဓာန်း,ရှေ့သွား (ဗိတ်ကြိုက်ရာ ပေး) အဓိမတ္တဋ္ဌေန-အတိုင်းအရှည် ထက် လွန်သော (လွန်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး) ပလိဃုဂ္ဃါတနတာယ-အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော တံခါးကျည်ကို ခွါသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ (ကြောင့်) အဝဋ္ဌိတိကာရိတာယ-အာရုံသို့ သက်၍ တည်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (မြဲမြဲစွာတည်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းဟူ)ကာမံ-စင်စစ်၊တာဒေစာစ-အရေသည်လည်း၊ နှာရုစ-အကြောသည်လည်း၊ အဋ္ဌိစ-အရိုးသည်လည်း၊ အဝသိဿတု-ကြွင်းစေသတည်း၊ ဣတိ ဇဝံ-သို့၊ပဝတ္တိကာလေ-၌၊ အသိထိလပရက္ကမနဝသေန-မလျော့မပေါ့သောလို့လ၏အစွမ်းဖြင့်။

တဗ္ဗာတိကေ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ (ထိုလို့လအားလျော်သော သော်လည်းဟူ) ဇဏ္ဏုနာ-ပုဆစ်ဖြင့်၊ ဘူမိံ-မြေကို(၌) ဥပ္ပီဠေတွာ-ထောက်၍၊(တုပ်၍သော်လည်းဟူ)

တိဋ္ဌတိ-ကုန်သော၊သရဏာ၁နံ-သရဏတို့၏၊(တိ၏အရကား ဗွာဒိ ဃလ္လတည်း။

အသဒိသူပမာအားဖြင့်ပြလိုရကား 'ယထာပတိ'စသည်တက်သော်။

ဓိရကတဓိရဘာ၁သိတာနံ-ပြု၍ကြ၁ပြီး,ဆို၍ကြ၁ပြီးသောအမှု, စကားတို့ကို၊ အသမ္မုသန ဘာ၁ဝေ၁ - မမေ့သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာစ - စိတ်၌ အာရုံကို ထင်စေခြင်း လက္ခဏာ၌ရင်း၊ ဓော၁တန လက္ခဏာစ-စိတ်၌အာရုံကိုထွန်းပ စေခြင်း လက္ခဏာ၌ရင်း။

အယံပိ ပညာ-သည်လည်း၊ သဏ္ဍေပန-သိမ်မွေ့သော၁အနက် အားဖြင့် ရင်း၊ ဓိတ္ထရေ ဋ္ဌေနစ-ပြန့်သော အနက်အားဖြင့် ရင်း၊ (ကျယ်သောအနက်အားဖြင့်ရင်း သော်လည်းဟူ)ဘူရိဝိယ-မြေ နှင့်တူသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဘူရိ-မည်၏။

ပါသာဏ သက္ခရ ဝါလိကာဒိ ရဟိတာ ဘူမိ သဏှာ၁တိ သဏှဋ္ဌေနာ၁တိ ဝုတ္တံ(ဋီကာ)

သဏှဋ္ဌေနာ၁တိ သုခုမဋ္ဌေန (အနု)

နနု ပထဝိနာမ သဏှာ၁ပိဃော၁တိ အသဏှာ၁ပိတိ ကတ္ဖာ အာဟ ပါသာဏာ၁တိ အာဒိ၊ ပါသာဏ သက္ခရ ဝါလိကာဒိ ရဟိတာ ဘူမိသဏှာ န သဗ္ဗာဘူမိတိ အဓိပ္ပာ (မရသာ၁ရဏ္ဍ ဒိပနီ)

ယထာ ပါသာဏ သက္ခရ ဝါလိကာဒိရဟိတာ ဘူမိ သဏှာ၁ပိတိ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ ပညာပိ ကိလေသ ပါသာဏာဒိ ရဟိ တာ သဏှာ၁တိ ဝုစ္စတိ (ဂဏ္ဌိ)

ယခုကာလ၌ ဖြစ်သော အချို့သော သူတို့ကား ဋီကာ, အနု, ဂဏ္ဌိ တို့ကို မထောက် မမျှော်မှု၍ သဏှဋ္ဌေနဟု ဆရာတို့ အစဉ်ဆက်သည် အလျောက် ဟ အက္ခရာနှင့် ရေးသားသော ပါဌ်ကို သဏ္ဍဋ္ဌေနဟု ဍ အက္ခရာနှင့်ပြင်ဆင်၍၊'သဏ္ဍဋ္ဌေန-တည်ရာဖြစ်သောအနက်ကြောင့်'၊ ဟု ပေးကုန်၏၊မသင့်။

ဤ ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဥပ္ပထပဋိပန္နေ - ခရီးမဟုတ်သည်၌ ပြေးကုန်သော၊ သိန္ဓဝေ-မြင်းတို့ကို၊ ပတောဒေါ-နှင်တံသည်၊ (ဝိဇ္ဇုတိဝိယ၌စပ်၊ ဥပမေယျ၌ ဥပ္ပထကား ကာမအာရုံ စသည်တည်း)

အာလောကနဋ္ဌေန-အလင်းဟူသော အနက်အားဖြင့်၊ ဩဘာသနဋ္ဌေန - အရောင်ဟူသော အနက်အားဖြင့်၊ ပဇ္ဇောတနဋ္ဌေန-ထွန်းပခြင်းတည်းဟူသော အနက်အားဖြင့် (အလင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့် စသည် သော်လည်းသမ္ဗန်)

တေနေတံ ဝုတ္တံ၌ အာခါရကား 'စတုကင်္ဂုတ္တရ နိကာယေ''လာ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်သုတ္တန်အရာ၌ဟောလေရာ အသိမှု၍ ဤ၌ဟောတော်မူကုန်သနည်း စုဒ်ရှိရကား တဒနုရူပေန။ပ။ကထာ မိန့်သော်။

အနက်တပါး သဒ္ဒါအများဆိုခဲ့၊ ပုနရုတ္တိမဖြစ်တုံလော စုဒ်ရှိရကား အတ္ထော ပဟိ စသည် မိန့်သော်။

အဘယ်အကျိုးရှိ၍ သုဝိဘတ်ဖြစ်သနည်း စုဒ်ရှိရကား အညထာ စသည် တက်သော်။

ဒုလ္လဘ ပါတုဘာဝဋ္ဌေန - ရခဲသော ထင်ရှားခြင်းရှိသော အနက်အားဖြင့်၊ အတုလဋ္ဌေန - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အနက်အားဖြင့်၊ အနောမသတ္တ ပရိဘောဂဋ္ဌေန - မယုတ် မာသော သတ္တဝါတို့သည် သုံးဆောင်အပ်သော အနက်အားဖြင့်။

အာယာပနဋ္ဌေန-ဖြစ်စေတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊တိဋ္ဌန္တိ-တည်တတ်ကုန်၏၊ ယပေန္တိ ယာပေန္တိ-မျှတတ်ကုန်၏၊ (ခွဲ၍သော်လည်း သမ္ဗန်)ဈာရိယန္တိ ပဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ဘတ်ကုန်၏ (ခွဲ၍သော်လည်း သမ္ဗန်)ပါလယန္တိ-စောင့်ဘတ်ကုန်၏၊ (အတ္တာနံ 'ကံ' လာသင့်၏။

ယေနဓမ္မေန တသ္မိံ သမယေ ဟူသည့်အလိုကား ''ယ''ကား ကရဏ၌ ပဥ္စမာဟူလို၊ နောက်နည်းကား သိသာ၏၊ ကြိယာ၌ ယှဉ်သည်၊ ဘာဝနပုံ ကြံသော်လည်း သင့်မြတ်သည်ပင်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ''ယံတိ ဘာဝနပုံသကံ ဝါ ဧတံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ''ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ 'ပဋိရူပိတဗ္ဗေနာတိ ဥပယောဂေ တြ ကရဏဝစနံ - ကံအနက်၌ ကရိုဟ်း' ဟူလို၊ ဋီကာ၌ကား ဟိတ်အနက်၌ ကရိုဟ်းဟူ၏၊ ထို့ကြောင့် ဝါ အနက်

ရှိသော စသဒ္ဒါဖြင့် 'ပဏိရယိတဗ္ဗေနာတိစ ပေဟတု အဇ္ဈေ ကရဏာ ဝစနံ ယုဇ္ဇတိ' ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

အ ကောသလ္လသမ္ဘူတာနံ-ပညာကြောင့် မဖြစ်ကုန်သော (ပညာနှင့်တကွ မဖြစ်ကုန်သော၊ ကောသလ္လသမ္ဘူတ အရာ၌ အကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ) သမာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းကို၊ပဋိလာဘံ-ရခြင်းကို၊ သမင်္ဂီဘာဝံ-ပြည့်စုံခြင်းကို။

တောသံ ဓမ္မာနံကား ပဌမပုဒ်၌ 'တို့သို့' ဒုတိယ၌ 'တို့ကို' တတိယ၌ 'တို့နှင့်'လျော်အောင် သမ္ဗန်။

အလုဗ္ဘနကဝသေန-မတပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။

ဤ၌ ''က'' ပစ္စည်းကား သွတ္ထ၊ ထို့ကြောင့်''မတပ်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်'' ဟု ကတ္တုသာဓ် မသမ္ဗန်လင့်၊ သာရာဂပဋိပက္ခတော-ဖြင်းစွာ တပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ န အဘိဏှာ ယတိ-သူ၏ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုမကြံတတ်။

ဤကား အဘိဏှာ ကမ္မပထအရာ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဇောက္ခရ ကော သ, လက်သန်းဋီကာ, မဏိမဉ္ဇူ, ပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ စသည်နှင့် အညီတည်း၊ (ပါဠ်ကို သတိမရ ဋ္ဌါရကထာမှာ ကြည့်လေ)

ဝါ, အနဘိဏှာယတိ-မမက်မောတတ်။

ဤကား 'အဘိပုဗ္ဗော ဝါ ဓာတု သဒ္ဒေါ လုဗ္ဘနေ ဝိရုဠှော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဥပသဂ္ဂဝသေန အတ္ထဝိသေသ ဝါ ဝိနော ဇေ ဝါ ဓာတုသဒ္ဒါ'ဟူသော ပါထေယျ ဋီကာနှင့် အညီတည်း၊ အ လောဘော ကုသလမူလန္တိ အလောဘသင်္ခါတံ ကုသလမူလံ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား .....အလောဘော ကုသလမူလံကား ဝါကျမဟုတ်၊ကမ္မဓာရည်း သမာသ်၊ အလောဘ၌ 'ဘ'အစိတ် အကိုသြရေး၍ အလောဘော ကုသလမူလံပြီးသည်ဟူလို။

အဒုဿနကဝသေန-မပျက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊အဒေါသော-မည်၏။

ဘာဝသာဓ်မှတပါး ကတ္တုသာဓ်ကိုပြလိုရကား 'န ဒုဿတိတိဝိ အဒေါသော'မိန့်သော်။ ဝိကား ဝါသဒ္ဒတ္ထ၊ 'ဝိ ဝါ အပရော နယော' သမ္ဗန်။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဉာတိဓိ-ထို့ကြောင့်လည်း၊ (ဤသို့ သမ္ဗန်သော်လည်း ဝါ သဒ္ဒတ္ထဟု သိလေ)

ရူပကာယကို စည်စေလိုရကား‘တယော ခန္ဓာ အဓိပ္ပေတာ’ မိန့်သော်။

ကိလေသ ဒရထ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဖေဝ-ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကိုသာလျှင်၊လဟုပရိဏာမော-လျင်သော အပြန်သည်၊ သီဃံ သီဃံ-လျင်စွာလျင်စွာ၊ ပရိဝတ္တနသမတ္ထတာ-ပြန်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်။

အာခရကား ကုသလကမ္မေ, အနိဋ္ဌာဒိ မနသိကာရေ လာသင့်၏၊ ရူပါဒီသု မလာသင့်၊ကုသလကမ္မဖြင့် ကုသိုလ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော လဟုတာ,အနိဋ္ဌာဒိ မနသိကာရေဖြင့် ကုသိုလ်အဗျာကတနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော လဟုတာကိုယူ။

ခဏတ္တယတူလေငြားသော်လည်း ကုသိုလ်အဗျာကတ အောက် အကုသိုလ်နှံ့၏,လေး၏၊ အကုသိုလ်တို့တွင်လည်း မောဟသမ္ပယုတ်သည် အထူးသဖြင့်နှံ့၏,လေး၏၊လဟုတာသမ္ပယုတ်ဖြစ်သောကုသိုလ် အဗျာကတတို့တွင်လည်း ပုထုဇဉ်တို့၏ စိတ်သည် သေက္ခတို့၏ စိတ် အောက်နှံ့၏၊သေက္ခတို့၏စိတ်သည်လည်း အသေက္ခတို့၏စိတ်အောက် နှံ့၏၊ အသေက္ခတို့၏ စိတ်သည်လည်း ဘုရားသဗ္ဗညုတ စိတ်အောက် နှံ့၏၊ဘုရားသဗ္ဗညုတစိတ်တော်ကား သိခါပတ္တ ဖြစ်သော လျင်ခြင်း တည်း။

သိနိဒ္ဓ-သိမ်မွေ့သည်ကို၊ မဋ္ဌ-ပြေပြစ်သည်ကို၊ (တပေါင်း တည်းသော်လည်းပေး)လဟုတာ-ပေါ့ပါးလျင်မြန်ခြင်း။

ဖြစ်ပြီးသောစိတ်, စေတသိက်တို့၏ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည် မုဒုတာ မည်၏၊မပင်ပန်းခြင်းသည် မုဒုတာမည်၏သော်လည်းဟူ။

အကက္ခဠ-မကြမ်း၊အကထိန-မခက်မခိုင်၊ ကုသလကြိယာ ယ-၌၊ ဝိနိယောဂက္ခမတာ - ယှဉ်ခြင်းငှါ ခံ့သောအဖြစ်၊ ဉာတိ အယံ-ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော-တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား......သိနေဟာ၏ အစွမ်းဖြင့် စွတ်သော ကြေသော အတိမုဒုတဖြစ်သော စိတ်သည် မကြေသော ရွှေကဲ့သို့ ကမ္မည မဖြစ်၊

ပြန်ပွားရေးမှ)

မာနအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့် အလွန်မာသောစိတ်သည်၊ (အလွန့်ဖွဲ့အပ်သော စိတ်သည်သော်လည်းဟူ) မလျော်အပ်သော ရွှေကဲ့သို့ ကမ္မညမဖြစ်၊အနုရူပ မုဒုတာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်သည် အသင့်အားဖြင့် ကျက်သော နယ်ခြင်းငှါ ခံ့သော နူးညံ့သောရွှေကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၌ ကမ္မညဖြစ်၏ဟူလိုသတည်း။

လဟုတာ၌ မုဒုတာ၊မုဒုတာ၌ ကမ္မညတာ ခဏတခုသာဖြစ်လျှင်းမူလည်း ကိစ္စအားဖြင့် ကျက်သည်မည်၏။

ပဗ္ဗောသဏ္ဍနတာယ - ဆုပ်သော အကုသိုလ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဆုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဟု သာမန်သော်လည်းပေး)

အကုသိုလ်ကိုသာ ပဗ္ဗောသဏ္ဍနဟုယူ၊ဆုပ်နယ်ခြင်း ကြိယာမျှကို သာမယူလင့်၊ကုဋိလတာ စသည်၌လည်း ဤနည်းသိလေ။

နဂ်လကောဋိဝကော်နာမ-ထွန်တုံးကောက် ကောက်သည်မည်၏။

ဆရာ......ဆရာ၏ မတိဝိနိစ္ဆယကိုဆိုပြီ၊တပါးသောဆရာတို့ အသို့ ဆိုကုန်သနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ဒီဃ ဘာဏကာ ပနာဟု' စသည်မိန့်သော်။

ဒီဃဘာဏကာ ပန-ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာကို တတ်ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊(သာမန်သော်လည်း သမ္ဗန်)

ဤတွင် အချို့သောအဋ္ဌသာလိနီ၌ 'ကေဗ္ဗော ဟိ ဘိက္ခု ပဌမဝယေ ကေဝိသတိယာ အနေသနာသု ဆသုစ အဂေါစရေသု စရတိ၊ အယံ ဂေါမုတ္တဝကော်နာမ'ဟု ရှိ၏၊အချို့သော အဋ္ဌသာလိနီ၌ကား 'ကေဗ္ဗောဟိ ဘိက္ခု သဗ္ဗဝယေ ကေဝိသတိယာ အနေသနာသု ဆသုစ အဂေါစရေသု စရတိ၊ အယံ ဂေါမုတ္တ ဝကော်နာမ'ဟု ရှိ၏၊ ဤတွင် အချို့သော ဒီဃနိကာယ်ပါဠိကား 'ကေဗ္ဗော ဟိ ဘိက္ခု ပဌမဝယေ ကေဝိသတိယာ အနေသနာသု ဆသုစ အဂေါစရေသု စရတိ၊ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမဝယေသု လဇ္ဇီ ကုက္ကုစ္စကော သိက္ခာကာမော ဟောတိ၊ အယံ ဂေါမုတ္တဝက်တာနာမ'ဟု ရှိ၏၊ အချို့သော ဒီဃနိကာယ်ပါဠိကား

'ဧကစ္စော ဟိ ဘိက္ခု သဗ္ဗဝယေ ဧကဝိသတိယာ အနေ့သနာသု ဆ
သုစ အဂေါစရေသု စရတိ၊အယံ ဂေါမုတ္တ ဝင်္ကတာနာမ'ဟု ရှိ၏။

ဤတွင် အဋ္ဌသာလိနီ၌လည်း ရှေးပါဠိ, ဒီဃနိကာယ်၌လည်း ရှေး
ပါဠိသည် မသင့်၊ပမာဒလေခမျှသာ ဖြစ်သည်၊ နောက်ပါဠိသာ အတိ
ယုတ္တ၊အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ အဋ္ဌသာလိနီ၌ မိန့်အပ်သော နည်းနှစ်ပါး
တို့တွင် ရှေးနည်းကား အဘိဓမ္မာ,နောက်နည်းကား သုတ္တန်၊ရှေးနည်း
၌ ဓမ္မဖြင့်ပိုင်းခြားသည့်, နောက်နည်း၌ ဝယဖြင့် ပိုင်းခြားသည်သာ
ထူးသည်၊ဝင်္ကသုံးပါး၏အလွန်ကောက်ခြင်း,အလတ်အားဖြင့် ကောက်
ခြင်း,မကောက်လွန်းခြင်းသဘောကို မစွန့်သောကြောင့်တည်း။

အစမှသည် အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ကား **ဂေါမုတ္တဝင်္က**,
အလယ်မှသည် အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ကား **စန္ဒဝင်္က**,အဆုံး
တွင်သာ ကောက်သည်ကား **နင်္ဂလကောဋိဝင်္က**၊(ဤကား အထူး)

ယင်းသို့ ဂေါမုတ္တဝင်္က၌ ပဌမဝယေရှိသော် အသိုလျှင် အစမှသည်
အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ဖြစ်အံ့နည်း၊ အသို့လျှင် ဒုတိယဝင်္က,
တတိယဝင်္ကတို့နှင့် ထူးအံ့နည်း၊ ဤသဘောကိုထောက်၍လည်း ပမာဒ
လေခဟု သိအပ်တော့သည်၊ ထို့ကြောင့် မဟုတ်လော၊ ဒီဃနိကာယ်
ဋီကာ၌ 'အယံ ဂေါမုတ္တ ဝင်္ကတာ နာမ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ယာဝပရိ
ယောသာနာ ပဋိပတ္တိယာ ဝင်္ကဘာဝတော'စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ။

> ဧကဝိသတိ အနေ့သနာနာမ ဝေဇ္ဇကမ္မံ ကရောတိ၊ဒူတကမ္မံ
> ကရောတိ၊ပဟိဏကမ္မံ ကရောတိ၊ ဂဏ္ဍံ ဖါလေတိ၊ အရုမက္ခနံ
> ဒေတိ၊ဥဒ္ဓံ ဝိရေစနံ ဒေတိ၊အဓောဝိရေစနံ ဒေတိ၊နတ္ထု တေလံ
> ပစတိ၊စက္ခု တေလံ ပစတိ၊ ဝေဠုဒါနံ ဒေတိ၊ ပဏ္ဏဒါနံ ဒေတိ၊
> ပုပ္ဖဒါနံ ဒေတိ၊ဖလဒါနံ ဒေတိ၊သိနာနဒါနံ ဒေတိ၊ ဒန္တကဋ္ဌဒါနံ
> ဒေတိ၊ မုခေါဒကဒါနံ ဒေတိ၊ စုဏ္ဏဒါနံ ဒေတိ၊ မတ္တိကဒါနံ
> ဒေတိ၊စာဋုကကမ္မံ ကရောတိ၊မုဂ္ဂသူပိယံ၊ပါရိဘဋံ ၂၊ ဇင်္ဃပေ
> သနိယံ ဒွါဝိသတိမံ ဒူတကမ္မေန သဒိသံ၊ တသ္မာ ဧကဝိသတိ။
> (ဋီကာ)

ဤဋီကာ၌ ဒူတကမ္မနှင့် ပဟိဏကမ္မ အထူးကိုကား ''ဒူတေယျံ
ဝုစ္စတိ ဒူတကမ္မံ၊ဂိဟီနံ ပဟိတံ ပဏ္ဏံဝါ သာသနံဝါ ဂဟေတွာ တတ္ထ

တတ္ထ ဂမနံ ပဟိဏကမ္မံ ဝုစ္စတိ၊ ဃရာဃရံ ပေသိတဿ ခုဒ္ဒက ဂမနံ” ဟူသော သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာကို ထောက်သဖြင့်သိလေ။

မုဂ္ဂသူပိယံ၌ မကျက်သောပဲနောက်နှင့် မှန်သောစကားနှင့်တူစေ၊ ကျက်သော ပဲနောက်နှင့် မမှန်သော စကားနှင့် တူစေ၊ ထို့ကြောင့် မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၌ 'တသ္မာ ပနေတ္ထ သစ္စဝစနံ အပက္ကသဒိသန္တိ အ ဝိပရိတဘာဝတော'ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဇင်္ဃပေသနိယံ ဒွါဝိသတိမံ ဒူတကမ္မေန သဒိသံ၌ သဒိသအကြောင်း ကိုကား 'တေသံ တေသံ ဂိဟီနံ ဂါမန္တရဒေသန္တရာဒိသု သာသန ပဋိသာသန ဟရဏံ ဇင်္ဃပေသနိယံ'ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ အတ္ထ ကို ထောက်သဖြင့် သိလေ။

မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၌ကား 'ဇင်္ဃပေသနိယံတိ ဒွိတိကုလန္တရ အန္တ ရေ ပေသနံ'ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ဤသို့မိန့်ရာ၌ ကုလသဒ္ဒါသည် ဂါမဒေသ ပရိယာယ်တည်းဖြစ်မူကား ဂင်္ဂါရေနှင့် ယမုနာရေသည် နှီးနှောသကဲ့ သို့ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, အနု၌လာသော အလုံးစုံသော ဝိနိစ္ဆယသည် နှီးနှော၏၊ ယင်းသို့မဟုတ် ကုလသဒ္ဒါသည် ဂေဟပရိယာယ်တည်း ဖြစ် ငြားအံ့၊ မနှီးနှော၊ ဇင်္ဃပေသနိယသည် ပဟိဏကမ္မသဒိသဖြစ်ရာ၏။

ဆ အဂေါစရာ ဝေသိယာဂေါစရော ဝိဓဝါ ထုလ္လကုမာရီ
ပဏ္ဍက ပါနာဂါရ ဘိက္ခုနီ ဂေါစရောတိ၊ (ဋီကာ)

တေန-အပ္ပနာဝါရေန(စွဲ)ဖြင့်၊ (ဒဿိတာနံ၌စပ်)။ ။နိဒ္ဒေသဝါရ ကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တကေန ဝစနေန-ဤမျှသောသဒ္ဒါဖြင့်။

ဧတ္တာဝတာတိ ဧတ္တကေနာတိ ပဒဒွေ ပဝတ္တော တတိ ယန္တနိပါတော။

ဧတ္တာဝတာ ဧတပရိမာဏဝန္တေန ဝစနေန – ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသောသဒ္ဒါဖြင့်၊(စကားဖြင့်သော်လည်းဟူ)

ဧတ္တာဝတာတိ ဣဒံ တဒ္ဓိတန္တံ တတိယန္တနာမိက ပဒံ။

ပုဗ္ဗာ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် အသီးအသီး ပြားလျှင်းမှုလည်း ပုဗ္ဗာအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်တူရကား 'နိဒ္ဒေသဝါရေ စတူဟိ ပရိစ္ဆေ ဒေဟိ'မိန့်သော်။ ။ဓမ္မဝဝတ္ထာနဝါရော နိဋ္ဌိတော။

ဟောန္တိတိ၌ ရှုတိကား အာချတ္တ။

ဖဿာဒယော ဓမ္မေ သံမ်ိဝိတွာ ဂဏှာတိ ဧတေနာတိ သံ ဂဟော၊သံဂဟော ဧဝ ဝါရော သံဂဟာဝါရော။

ပါဠိပဝိုရ်ဆြေဒကိုပြလိုရကား 'သော ဥဒ္ဒေသ'စသည်တက်။

တေသံ တေဝိသတိ ကောဋ္ဌာသာနံ-တို့၏၊ဒိံ-ဤဆိုလတ္တံ့ သော၊အဓ္ဓော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊(ဝိံကား ရုစ္စမာနာပေက္ခ)

ဖဿော ဟောတိ စသောသင်္ဂဟပါဠိဖြင့် သဂြိုဟ်အပ်သကဲ့သို့ ဆန္ဒောဟောတိ စသည်ဖြင့် မသဂြိုဟ်ရကား ခန္ဓာယတနဓာတ်စသည် တို့၌ ဝင်လေသျှင်းမှုလည်း 'ဌပေတွာ ယေဝါပန'စသည်မိန့်သော်။

သင်္ဂဟတဗ္ဗဘာဝကိုသာ မြစ်သည်၊ခန္ဓာယတနာဒိဘာဝကိုမမြစ် ဟူလို၊ထို့ကြောင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏နိဒ္ဒေသ၌ ဘုရားဟောလတ္တံ့၊ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတော်၊ ဋီကာဆရာကား သင်္ခါရက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၌ ဟောအပ်သည်ဖြစ်ခဲ့ရကား ဌပေတွာ ယေဝါပနကေကိုပင် မမိန့်လိုပြီ၊ ယေဝါပနကကို မချလိုပြီဟူလိုသည်။

အကြောင်းတရားဟူသမျှသည် အာဟာရဋ္ဌမှမကင်းရကား 'ပစ္စယ သင်္ခါတေန'မိန့်သော်။

ပစ္စယသင်္ခါတေန – အာဟာရ ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်သော၊ (သဟဇာတ မဟုတ် ဟူလို၊)

ဝါ အာဟာရဏဋ္ဌသည် ဇနကဖြစ်သော ဟေတု ဥပထမ္ဘက ဖြစ်သော ပစ္စယနှစ်ပါးလုံးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ရကား ပစ္စယသင်္ခါတေန မိန့်သော်။

ပစ္စယ သင်္ခါတေန-ဥပထမ္ဘဟု ဆိုအပ်သော (န ဟေတု သင်္ခါတေနဟု လှန်)ရှေ့မပန-ဤတရားသုံးပါးတို့ကား၊ တထာ စ-သဟဇာတ စသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဟောန္တိ-ကုန် ၏၊ အညထာစ-တပါးသော ဥပထမ္ဘန အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

တထာစာတိ သဟဇာတာဒိ ပစ္စယေ သန္ဓာယာဟ၊ အညထာစာ တိ အညေန ဧကေနာကာရေန။ (ဋီကာ) ဧကေနာ ကာရေနာတိ ဥပ ထမ္ဘာကာရေန၊(အနု)

တိဿောစ ဝေဒနာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာကား ယထာသမ္ဘဝစကား တည်း၊ သုခသမ္ပယုတ် ဖဿ အာဟာရသည် သုခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏၊ ဒုက္ခသမ္ပယုတ် ဖဿအာဟာရသည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏၊ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ်ဖဿအာဟာရသည်ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကိုသာ ဆောင်နိုင်၏၊ ဗိတ်တခုတည်း၌ ဝေဒနာသုံးပါးကို မဆောင်နိုင်၊ ဤ၌ သုခသမ္ပယုတ် ဖြစ်ရကား သုခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်၏ ဟူလို သည်။

တယောဘဝေ အာဟာရတိလည်း ယထာသမ္ဘဝ စကား၊ ကာမ မနောသဉ္စေတနာဟာရသည် သဝိဂ္ဂါရပဋိယာ ဝိညာဏံ ဟူရကား အထူးအားဖြင့် ဝိညာဏ်,သာမာန်အားဖြင့် ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တည်းဟူသော ကာမဘဝကို, ရူပါဝစရ မနောသဉ္စေတနာ ဟာရ သည် အထူးအားဖြင့် ဝိညာဏ်, သာမာန်အားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါ ဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော အသညသတ်နှင့် တကွသော ရူပဘဝကို, အရူပါဝစရ မနော သဉ္စေတနာ ဟာရသည် ဝိညာဏ်တည်းဟူသော အရူပဘဝကို ဆောင်၏၊တခုသော မနောသဉ္စေတနာဟာရသည်ဘဝ သုံးပါးကို မဆောင်နိုင်၊ဤ၌ ကာမ မနောသဉ္စေတနာဟာရဖြစ်ရကား ကာမဘဝကိုသာ ဆောင်၏-ဟူလိုသည်။

ယထာဂမ မဂ်ဟူသည်ကား မဂ်၏ရှေးအဘို့၌ တည်သော နာနာ က္ခဏိကဖြစ်သော အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂင်တည်း၊ဝိပဿနာဗိတ်သော်လည်းဟူ၊ အယံ ဟိ သုတ္တန္တိကာ ဒေသနာနာမ ပရိယာယ ဒေသနာ၌ အဓိပ္ပါယ် ကား လောကုတ္တရာ၌ အဋ္ဌင်္ဂိက မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်ရကား ပုဗ္ဗဘာဂ နာနာက္ခဏိက မဂ်ကိုလည်း အဋ္ဌင်္ဂိကဟုဖလူပစာရအားဖြင့်ဆိုပါသည် ဟူလို။

ဗတ္တ ဝိဝိတ္တဋ္ဌေန ဟူသော်လည်း ဝိဇာနနကိုသာယူ၊ ရာသဋ္ဌေန စော။ ပ ။ နွောကား စတ္တာရော ခန္ဓာ၌ ပါလေသော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သဒ္ဒါကား ဓာတုပေက္ခ မဟုတ်၊ ဒဗ္ဗာပေက္ခဟု သိစေလိုပါသည်၊ (ပါဠိတော်မှာ ဤနည်းချဉ်း နောက်နောက်ကို သိလေ) ကော် မနိန္ဒြိယံ ဟောတိကား ပုဗ္ဗဂ်မ စကားဘည်း၊ ကော် သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဟောတိ စသည် ပင် ဟူလို ရှိလို၏၊ (ဤပါဠိတော်မှာ ကောဋ္ဌာသ သင်္ဂဟကား အတ္တ အတူ)။ ။သင်္ဂဟ ဝါရေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

[ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဥဒ္ဒေသဉ္စကား သင်္ဂဟော၊ နိဒ္ဒေသဉ္စကား ဝိဘင်္ဂနော၊ နဲ ယောဇ္ဇဉ္ စ်ကို ဟိ ယသ္မာ ဖြင်၊ ဝုတ္တာဉ္စစ်။

ဧဝံ တေသ္မိံ သမယေ-ထိုတရား အပေါင်း၌၊ ဝါ, ဧဝံ-ဧတေသု ဓမ္မေသု-တို့၌၊ သဗ္ဗောဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ဘာဝေါ ဝါ-ဘာဝကိုလည်းကောင်း။

ဘာဝဟူသည် သဗ္ဗဝါရင်းတည်း၊ဝါ ပညတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ရကား နှစ်ပါး ရမ်ဖွဲ့သော၌ါ နာမသတ်သာ သမ္ဗန်။

အ သာရာ-အနှစ်မရှိကုန်၊ အပရိယာယကာ - အကြီးမရှိကုန်။ ။သုညတဝါရေ ဂစ္ဆိုပဇ္ဇံ၊ နိဋ္ဌိတာဝစ ဇိဟိ မဟာ ဝါရေဟိ မဗ္ဗောတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌသ ပဌမဝိတ္တဿ အတ္တဝဏ္ဏနာယံ ဂစ္ဆိုပဇ္ဇံ။

သသင်္ဂါရေနာတိ ဣဒမေဝပဒံ - ဤပုဒ်သည်သာလျှင်၊ အ ပုဗ္ဗံ-မရှေးသော(သဒ္ဒတ္တ)ဝါ-အသစ်တည်း (အဓိပ္ပါယတ္တ) တဿ ပဒဿ-၏၊ အတ္တော-ကို၊ (ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော ထည့်၍ သမ္ဗန်လေ)

သဟ သင်္ခါရေနာတိ သ သင်္ခါရောကား ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ဟူကလည်း အညပုဒ်နှင့် မကင်းကောင်းရကား "ယော ပစ္စယ ဂဏော"ဟု အညပုဒ်ထည့်၊အညပုဒ်သည် နာမ်ပုဒ်တည်း၊ နာမ်ဟူက လည်း ကြိယာနှင့် မကင်းကောင်းရကား ဟောတိ ဟူသော ကြိယာ ထည့်။

"ဝါ, တိကိမာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ ကတ မာနိ တီဏိ၊ ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ ဝယော ပညာယတိ၊ ဌိတဿ အညထတ္တံ ပညာယတိ"ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ခတ တရား ဟူက ဥပ္ပါဒဟူသော ဘာဝ ကြိယာနှင့် မကင်းကောင်း ရကား "ဖဿော ဟောတိ ဝေဒနာ ဟောတိ"အစရှိသော ပါဠိကို ထောက် သဖြင့် ဟောတိဟူသော ကြိယာထည့်၊ထို့ကြောင့်ရကား ယောပစ္စယ ဂဏော သင်္ခါရေန သဟ ဟောတိ၊ဣတိတသ္မာ သော ပစ္စယဂဏော သ သင်္ခါရော'ဟု အပြည့်အစုံ သမ္ဗန်၊ သ သင်္ခါရံဟု အချို့စာရှိ၏၊ တေန သင်္ခါရေန ဟု ဝိဘတ်ကွဲ ခံ။

သပ္ပယောဂေန-တွန့်သောစိတ်ကို အားထုတ်စေတတ်သော ပယောဂနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သဥပါယေန - ကုသိုလ်ပြုခြင်း မပြုခြင်း၌ အကျိုးအပြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း, သူတပါးတို့သည် တိုက်တွန်းခြင်း အစရှိသော အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ပစ္စယဂဏေန-ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်(ကြောင့်) ဣတိ အယံ-သည် ကား၊အတ္ထော-တည်း။

သသင်္ခါရ၏ အကျိုးကို ထင်စေလိုရကား 'ယေန ဟိ' စသည်တက်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား.....အာရမ္မဏ စသော ပစ္စည်းသည်ပင် ပယောဂ, ဥပါယမရှိသော် ပဌမစိတ်၏ အကြောင်း၊ ပယောဂ, ဥပါယရှိသော် ဒုတိယစိတ်၏ အကြောင်းဖြစ်၏ဟူလို။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား ''တဿေဝံ''စသည်တက်။

ဝိဟာရပစ္စန္တေ-ကျောင်းစွန်၌။ ။ဒုတိယစိတ္တေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော-အလွန်ရွှင်သည်၊ ပရိဿုတ္တက ဉာဏံ ပန-ပိုင်ခြားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်သည်ကား၊ဒဟရကုမာရကာနံ-သူငယ်တို့၏၊(အလွန်ငယ်သောသူတို့၏သော်လည်းဟူ)

ဒဟရကုမာရစသည်တို့၏အထူးကိုသိလိုမူကား ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ, အဘိဓာန်ဋီကာ,သဒ္ဒနီတိတို့ကိုကြည့်လေ။ ။တတိယစိတ္တံ။

ဒိဿတိ ဝေတနာတိ ဒါနံ၊ဒါနံဧဝ ဒါနမယံ၊ သီလတိ သမ္မာဒဟတိ ကာယဝစီကမ္မာနီတိသီလံ၊သီလယတိ ဥပဓာရေတီတိဝါ သီလံ၊ဘာဝေတိ ကုသလေ ဓမ္မေ အာသေဝတိ ဝဍ္ဎေတိ ဧတာယာတိ ဘာဝနာ၊ အပစယတိ ပူဇာဝသေန သာမီစိ ကရောတိ ဝေတနာတိ အပစိတိ၊အပစိတိ ဧဝ သဟာဂတံ အပစိတိ သဟာဂတံ။

'နန္ဒိရာဂ သဟာဂတံ'စသည်၌ကဲ့သို့ တဒ္ဓိတဟူလို၊ဤကား အပစိတိအရ စေတနာကောက်သည်ကို ရည်သည်၊ အပစိတိ၏ အရ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ ကာယကြိယာ,ဝစီကြိယာတည်း ဖြစ်မူကား-

'အပစိတိယာ သဟာဂတံ အပစိတိသဟာဂတံ'ဟု တပ္ပုရိသ်တွဲ။

(ပိဋကတ်တော်

တံတံ ကိစ္စကရဏေ ဗျာဝဋဿ ဘာဝေါ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အညေသံ သန္တာနေ နိဗ္ဗတ္တာ ပတ္တိ ဒိယတိ ဧတာယာတိ ပတ္တာနုပ္ပဒါနံ၊ပတ္တိံ အဘိအနုမောဒတိ ဧတာယာတိ အဗ္ဘာနုမောဒနံ။ အကြွင်း ထင်ရှား၏၊အကျယ်ကို သိလိုမူ အဘိဓမ္မာဝတာရ, အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီမည်သော လက်သန်းဋီကာတို့ကို ကြည့်လေ၊ အန္နာဒိ သုတ္တေ အာဒိဖြင့်......

အန္နံ ပါနံ ဝတ္ထံ ယာနံ,မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊
သေယျာဝသထ ဒီပေယျံ, ဒါနဝတ္ထူ ဒသာဣမေ။

ဟူသော ဂါထာ၌ ကြွင်းသည်ကိုယူ။

ဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဥဇု-စွာ၊ ကရောန္တဿ-အား၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ-သော၊ ပုည။ပ။နာမ-မည်၏၊ (ဤရှေးနည်း၌ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မကား စေတနာ)

ဒိဋ္ဌိဇုကံ-သည်၊ သဗ္ဗေသံ - ခပ်သိမ်းသော ပုညကြိယာဝတ္ထူနံ-တို့၏၊ နိယမလက္ခဏံ - မဟပ္ဖလ ဒ.ဖြစ်ဖြင့် မြဲခြင်းကို မှတ်တတ်သော ကမ္မဿကတာ ဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ -၏၊ (မှတ်တတ်၏, မှတ်ကြောင်း ဖြစ်၏ သော်လည်းဟူ)ဤ နောက်နည်း၌ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မကား ဉာဏ်တည်း)

အဋ္ဌကထာနည်းကို ပြပြီး၍ ပါဠိနည်းကို ပြလိုရကား သုခေဿပန စ သည်တက်။သာမညဖြင့် ဝိသေသကို ပြလိုရကား ဂူမသ္မံ ဌာနေ တက်သော်။

ငါတို့ ဆရာကား ဤကဲ့သို့သော အရာကို ဟင်းလွှက်နည်းဟူ၏။

အယောကူဋံ-သံချောင်းကို၊ (ဂုဏ္ဍဟု အချို့စာရှိ၏)ပထဝိံ-ကို၊ ဒွိဓာကတွာ-နှစ်ဖြာပြု၍၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်ကို၊ ခိတ္တံ-ချလိုသည် ရှိသော်၊ ဘဿတေဝ-ကျရာသလျှင်ကတည်း၊ (ယောဇနာ) ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား “ ပျက်ရာသလျှင်ကတည်း ” ဟူ၏၊အဘာနိဗ္ဗ ဘဝေနေ-၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ကုန်သော၊ (မဟာဗြဟ္မာနော၌ စပ်)

ဥက္ကဋ္ဌ သမ္ပတ္တိကတ္တာ နတ္ထိ ဧတေသံ ကနိဋ္ဌာဘာဝေါတိ အကနိဋ္ဌာ။

ဒဠှထာမဓနုဂ္ဂဟဿ-ပိုလ်နှစ်ထောင် ဆောင်သော လေးကို ကိုင်ဆောင်ထသော၊ ဓနုအာစရိယဿ-၏၊(ထည့်)

အဓိပ္ပါယ်ကား …'ဒဠှထာမဓနုံနာမ ဒွိသဟဿထာမံ ဝုစ္စတိ၊ ဒွိသဟဿံ ထာမံတိ စ ယဿ အာရောပိတဿ ဇိယာဗန္ဓော လောဟသီသာဒီနံ ဘာရော ဒဏ္ဍေ ဂဟေတွာ ယာဝကဏ္ဍပမာဏာ ဥက္ခိတ္တဿ ပထဝိံ မုစ္စတိ'ဟုအနုဋီကာ,'ယာဝကဏ္ဍပမာဏာတိဒီဃတော ယတ္တကံ ကဏ္ဍဿ ပမာဏံ၊ တတ္တကေ ကဏ္ဍေ ဥက္ခိတ္တမတ္တေ အာရောပိတော ယေဝ ဇိယာ ကဏ္ဍေသု သော စ ဘာရော ပထဝိတော မုစ္စတိ ဒွိသဟဿ ပလံ လောဟာဒိဘာရံ ဝဟတိ သမတ္ထံ'ဟု အဘိဓာနဋီကာ၌မိန့်ရကား တင်ပြီးသောလေးညှို့အလယ်၌နှစ်ထောင်ပိလ်လေးသော ဘာရကို ချည်၍ လေးညှို့ကို ချီလသော် လေးညှို့အလယ်နှင့် လေးဖိုးအလယ် အကြားသည် မြားနှင့်အရှည် ခွင်လည်း ကျယ်အံ့၊ ဘာရလည်း မြေမှကြွအံ့၊ ဤလေးသည် ဒွိသဟဿထာမ မည်၏၊ ယင်းသည့် ဒွိသဟဿထာမ လေးသည်ပင် ဒဠှထာမ ဓနု မည်၏၊ ထိုလေး၌ ''လိမ္မာဘက်စွမ်းနိုင်သော ဆရာဟူ''လိုသည်။

အချို့ကား ပိလ်တထောင် အားရှိသော လေးကိုတင်နိုင်သော လေးသမား၏'' ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ သဟဿ ထာမ၏ အထွက်ကို ဒဠှ ထာမ ဓနု၌ သမ္ဗန်သောကြောင့်တည်း၊ ပိလ်နှစ်ထောင် တဘာရ ဖြစ်ကြောင်းကိုကား ''တုလာ ပလ သတဉ္စာထ, ဘာရော ဝီသတိ တာ တုလာ''ဟူသော အဘိဓာန်ကို ထောက်သဖြင့် သိလေ၊ အချိန် အရေ အတွက်အားဖြင့် ကျပ်ရှစ်သောင်းသည် ပိလ်နှစ်ထောင် ရှိ၏။

တာလစ္ဆာယံ-ထန်းရိပ်ကို၊ မဟာဗြဟ္မာနော-မဟာဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။

တေဟိ တေဟိ ဈာနာဒီဟိ ဂုဏဝိသေသေဟိ ဗြူဟိတာ ပရိဝုဍ္ဎာ တိ ဗြဟ္မာနော။

ဗြူဟဓာတ် မ ပစ္စည်း၊ ဥကို အပြု၍ ဗြဟ္မပြီးသည်၊ ထို့ကြောင့် မဏိမဉ္ဇူ၌''ဗြူဟ။ပ။ဗြဟ္မာနောတိ ဧတေန ဗြူဟဓာတုတော မ ပစ္စယံ ကတွာ ဥကာရဿ အကာရံ ကတွာ ဗြဟ္မာတိ ရူပံ သိဒ္ဓံ ဟောတီတိ ဒဿေတီတိ''ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဗြဟ္မာတိ ကာမာဝစရ သတ္တာနံ သေဋ္ဌဋ္ဌေန တထာ ဗြူဟိတ ဂုဏတာယ ဗြဟ္မဝိဟာရတော နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌေနစ နိသီဒနဋ္ဌေနစ ဗြဟ္မာ၊ (သင်္ခါရုပပတ္တိသုတ် အဋ္ဌကထာ)

[(ဗိဋကတ်စွတော်

တုမွေ-တင်း၌ (ဆရာ)

ယောဇနာ၌ကား 'အဋ္ဌကေ'ဟူ၏၊ အောက်၌ဆိုခဲ့ပြီ၊ အချို့ကား ဒွေး၌ ဟူကုန်၏၊ မသင့်။

> ပုဏ္ဏက သေဋ္ဌိ ကာဠဝလ္လိယ သုမန မာလာကာရာဒိနံ-သူဌေး ပေုဏ်, ကာဠာဝလ္လိယသူကြွယ်, သုမန ပန်းသည် စသည်တို့၏၊ ကုသလံဝိယ-ကဲ့သို့တည်း။

သူဌေး ပုဏ်ကား သာရိပုတြာအား ဒန်ပူမျက်နှာသစ်ရေလှူသည်၊ ကာဠဝလ္လိယ သူကြွယ်ကား မဟာကဿပအား စားရာတို့ကိုခွဲခြမ်း၍ လှူသည်၊ သုမန ပန်းသည်ကား ဘုရားရှင်အား ပန်းရှစ်ဆုပ်ဖြင့် ပူဇော်သည်၊ သူဌေးပုဏ်နှင့် သုမနပန်းသည် ဝတ္ထုကား မွေ့ဒ၌လာ၏၊ ကာဠာဝလ္လိယ သူကြွယ် ဝတ္ထုကား မဇ္ဈိမ နိကာယ် ဒေဝဒူတသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။

> ဂဏိဝရော-ဂိုဏ်းတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊ (ဂိုဏ်း ဆရာတို့ထက် မြတ်သောသူ ဖြစ်တော်မူထသော၊) ဝါ-ဂိုဏ်း ဆရာတို့တွင် မြတ်သောသူ ဖြစ်တော်မူထသော။

ရှေးကား''ဒွိ ပဒုတ္တမော''ကဲ့သို့ နိဂ္ဂဟိရဏ လက္ခဏာမှ ကင်းသော ဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ်၊ နောက်ကား '' ရူပါဒိ ဇေကကာ လမ္ဗဏာနော '' ဟူသော လက်သန်းဒိုကာပါဌ်ကဲ့သို့ နိဂ္ဂဟိရဏလက္ခဏာရှိသော ဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ်။

> မုနိသေဋ္ဌော - မြတ်သော မုနိ ဖြစ်တော်မူထသော၊ (မုနိ လေးပါးတို့ ထက် မြတ်တော် မူထသော သော်လည်းဟူ) သဥ္ဓည္ဍူ - ဥဉ္ဇယျမေ်တရား ငါးပါးကို သိတော်မူပြီးထသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ (တဖြောင့်တည်းသော်လည်း သမ္ဗန်)

ကျူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ပဋ္ဌမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ်အောက်မေ့ အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန် ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၌ ကာမာဝစရကုသိုလ် နိဒ္ဒေသ၏,၌ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗကား ဤရွေ့ ပြီးပြီ။

"ကုဏ္ဍာပစရန္တိ" စသည်၌ ဌာနီဖြစ်သော ကုဏ္ဍ၏ အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော လူ၌ တင်စားသောအားဖြင့် ကုဏ္ဍဟူသကဲ့သို့ ဌာနီ ဖြစ်သော ရူပ၏အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော ဘဝ၌ တင်စားသောအားဖြင့် ရူပဟူသည် မဟုတ်၊ဘဝဟူသော ဥတ္တရ ပဒလောပအားဖြင့် ရူပဟူပါ သည်ဟု ဖြလိုရကား "ရူပံ ဝုစ္စတိ ရူပဘဝေါ"မိန့်သော်။

ထိုကြောင့်ရကား ဋီကာ၌ 'ဥတ္တရပဒ လောပံ ကတွာ' ဟူသည်ကို မဓုသာရတ္ထဒီပနီ၌'ကိံ ဥပစာရဝသေန ရူပံ ရူပဘာဝေါနာမ၊ ဥဒါဟု ဥတ္တရပဒလောပေနာတိ အာဟ ဥတ္တရပဒလောပန္တိ အာဒိ"မိန့်ပြီ။

ဥပပတ္တိ,နိဗ္ဗတ္တိ,ဇာတိ,သဉ္ဇာတိ၌ အောက်အောက်သည် အထက် အထက်၏အနက်၊ အထက်အထက်သည် အောက်အောက်၏ အနက် သော်လည်း ဆိုသင့်၏၊ တပါးသောအရာ၌ နိဗ္ဗတ္တိ, အဘိနိဗ္ဗတ္တိကား သံသေဒဇ,ဩပပါတိကကိုရည်သည်၊ ဇာတိကား အပရိပုဏ္ဏာယတ န,သဉ္ဇာတိကား ပရိပုဏ္ဏာယတနကိုရည်သည် ဟူ၏၊ဤ၌မရ။

နိရယဂါမိံ-ငရဲသို့ လားစေတတ်သော၊ (ရောက်စေတတ် သောသော်လည်း ဟူ) မဂ္ဂဉ္စ-စေတနာကိုငင်း။ သဒ္ဓါစ-ငင်း၊ ပင်ရီသဉ္စ-ငင်း၊ ကုသလံ-အပြစ်မရှိသော ဝါ-ကောင်းကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဝါ-ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ဒါနဉ္စ- အလောဘငင်း၊ ဝါ-စေတနာငင်း၊ဒေဝေဗ္ဗာ-တို့သည်၊သပ္ပုရိ သာနုယာတာ - သူတော်ကောင်းသို့ အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်၏ ဝါ-တို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်၏၊ (ဤအလို'ဧတေ ဓမ္မာ-တို့ ကိုဟုပေး)ဟိ သစ္စံ-၏၊(ဟိ ယုတ္တံ သော်လည်းဟူ)ဧတံ မဂ္ဂံ-ထို ကြောင်းကို၊ ဒိဗ္ဗံ ဒေဝလောကဂါမိကံ - နတ်ပြည်သို့ လား စေတတ်သော၊ မဂ္ဂ-အကြောင်းဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ- ၏၊ (ဟိ ကသ္မာသော်လည်းဟူ) ဧတေနမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဇနော- သတ္တဝါသည်၊ (ကတ္တားထည့်) ဒေဝလောကံ- သို့၊ ဂစ္ဆတိ- လားတတ်၏,သွားတတ်၏၊ (ရောက်တတ်၏ သော်လည်းဟူ) ဣတိတသ္မာ ဝဒန္တိ (သမ္ဗန်)

'ဒါနံ'ကို နှစ်ချက်သမ္ဗန်ရာ၌ ရှေးကား 'ကုသလံ ဒါနန္တိ အလော ဘော ဒဗ္ဗမ္ဗော'ဟူသောဋီကာ,'အလောဘော ဒဗ္ဗမ္ဗော နု စေတနာ'ဟူ

[ဗိဋကတ်တော်

သော မရသာရတ္တဒီပနီ, 'ကုသလဥ္စ ဒါနန္တိ ဣတ္ထ သဘာဂ ကုသလတ္တာ မန္တရိယပဋိပက္ခတ္တာစ အလောဘော ကုသလံ ဒါနန္တိ ဝုတ္တံ'ဟူသော ဂဏ္ဌိနှင့်အညီတည်း။

နောက်ကား 'အထဝါ စေတနာ ဒါနံ၊ တံ ဝဇ္ဇေတွာ ဣတရေ ခန္ဓေ စေတနာသမ္ပယုတ္တကာတိ ဝုတ္တာ'ဟူသော ဋီကာ, 'ဣတရေ ခန္ဓေတိ သဒ္ဓါ ဟိရိစ'ဟူသောအနု, မရသာရတ္တဒီပနီနှင့်အညီတည်း၊ ဝစနတ္ထ ကား ဤသို့တတ်။

ဟိရိယတီတိ ဟိရိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရစေ၊ (စိတ်သော်လည်းရစေ)
ဟိရီနော ဘာဝေါ ဟိရိယံ၊(ဟိရိရစေ)

အချို့သောသူတို့ကား ဟိရိယပုဒ်ကို ဗိရိယဟု နှလုံးသွင်း၍ ပြင်ကုန်,ရေးကုန်,ဘတ်ကုန်၏၊ ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သော နိဿယာစရိယတို့သည်လည်း ဋီကာ, အနုသစ်အကုန်မမျှော်မူ၍ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား သမ္ဗန်ကုန်၏၊မသင့်။

ဒိယတိ ဧတေနာတိ ဒါနံ၊ အလောဘရစေ၊(စေတနာသော် လည်း ရစေ)

ဒိဝံ ဂမေတီတိ ဒိဝိယော။ သဒ္ဓါ, ဟိရိ,အလောဘရစေ။

ဤ၌လည်း ဒိဝိယံပုဒ်ကို မိမိတို့၏ ရှေးပါဌ်နှင့် ညီလျှင်းအောင် ဗိရိယံဟု ပြင်၍ ရေးဘတ်ကုန်၏၊ အချို့သော နိဿယာစရိယ တို့သည်လည်း ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ပါဌ်ကို မသုတ်သင်မူ၍ သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မသင့်၊ သဝ်ါရူပပတ္တိသုတ်၌ မဂ္ဂေါကား စေတနာ၊ ပဋိပဒါကား သမ္ပယုတ်။

ဈာန စေတနာ-ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။

"အာဇည ရထော"ကဲ့သို့ မဏ္ဍလောပိ၊ ဝဇန္တိ သဒ္ဓါသည် သမ္ဗ ဒါနပေက္ခဖြစ်ရကား မဂ္ဂေါတိဝုတ္တံ့ထည့်၊အယံတာဝ ဣဓ ဘာဝနာယ အဓ္ဓောကား စကားမျိုး, စကားရိုး, စကားကိုးတို့တွင် စကားမျိုး တည်း။

စကားမျိုးပြီးရကား အညတ္တပန စသည်တက်ရချေသော် အထူးကို ပြလိုရကား တတ္ထစသည်တက်။

> အဓိသီလေ-၌၊ သမ္ပန္နာဝေဏိ သဒ္ဓဟန္တိ - ယုံကြည်ကုန်၏၊ ဩကပ္ပနာ သဒ္ဓဟနာ - ယုံကြည်ခြင်း၊ သီလ ပရိဘာဝိတော-သီလဖြင့် ထုံအပ်သော၊ ရူပံ - ရုပ်ကို၊ ဝိဘာဝေဟိ-ကွယ်စေလော့။

ဆရာ......တပါးသောအရာ၌ မြင်အပ်သောအနက်ကိုစွန့်၍ ဓနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝဍ္ဎေတိ ဟူသောအနက်ကိုအဘယ့်ကြောင့် မိန့်အပ်သနည်း စုဒ်ရှိရကား ပုနစာပရံ ဥဒါယိစသော သုတ်ကို ဆောင်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ဓကားကျကား စောဒကဆရာသည် ဤသုတ်ကို မမြင်၍လော၊ ငါတို့ကား ဤသုတ်ကို မြင်၍ဆိုသည်-ဟူလို၊ "ယောပနာယ မေဏ္ဍ ဝေကာရော"၌ အက္ခရေဟိ ကာရော ဟူရကား 'ဇဝ ကာရော' မလို၊ "ဝေသဒ္ဒေါ"လိုသည်ဟု မဏိမဥ္ဇူ, နိရုတ္တိမဉ္ဇူ တို့၌ ဆို၏။

ယသ္မာ နိယမတ္ထော၊ တသ္မာ ဒီပေတိ ဟု သမ္ဗန်၊ ကာမ ပရိစ္စာဂေ နေဝစဒ္ဓ စကိုကား ပဋိပက္ခဘာဝဥ္စ အဓိဂမဥ္စ ယှဉ်။

ဝုတ္တတ္ထကို ချဲလိုရကား ကထံ စသည် မိန့်သော်။

ဝေါ့ပြီ၌ ဟိကား အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာအလိုသော် ဟိ သတ္တံ, ပါရာဇိကဏ် ယောဇနာအလိုသော် ဟိ ဝိတ္ထာရေဿာမိ ဟူလို၏။

> ဝါ ဇဝံ နိယမေ ကရိယမာနေ ဏ္ဏမသ ဈာနဿ-၏၊ ကာမာ-တို့သည်၊ ပဋိပက္ခဘူတာနန္နံ-တုံလော၊ ဝါ နန့်-စင်စစ်၊ ပဋိပက္ခဘူတာ-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ဩရိမတိရ ပရိစ္စာဂေန-ဖြင့်၊ပါရိမတိရဿ-ကို၊အဓိဂမော-သည်၊ဟောတိ ဏ္ဏဝ-ကဲ့သို့၊အဿ ဈာနဿ-ကို၊အဓိဂမော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ဏ္ဏဒံ အဟံ အဓိပ္ပါယော-သည်၊ဝါဏ္ဏဒံဝစနံ-သည်၊ဟိယသ္မာ ပညာယတိ၊ တသ္မာ နိယမံ-ဝေသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝါ ကရောတိ(သမ္ဗန်)

ဤကား 'ဟိတိ ယသ္မာတိ တေဿ အတ္ထော တေနေဝ ဝက္ခတိ တသ္မာတိ'ဟူသော ဝိနိစ္ဆယဋီကာစသည်၌လာသော သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယကို ထောက်၍ နော တက္ကော။

ဇဝံ ဝစနံ-ကို။

(ပိဋကတ်တော်

ဇ၀ံ တယာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန ပဉ္စိတေန နခေါပန ဒဠှဝ္ပံ၊ (မဏိမဥ္ဇူ စသည်အလို)

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ကား 'ဧတေန္တိ ပုဗ္ဗပဒေဃဝ အဝဓာရဏာဝစနံ' ဟူ၍၊ ရွှေဥမင်ဆရာတော်လည်း ဇတံ ဧကာဝရံ ဖွဲ့တော်မူ၏။

တံ နိဿရဏာတော - ထိုကာမတို့သည် ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။

နိဿရဏ္ဍိ နိဂဏ္ဍတ္တိ ဧတေန ဩ္ဒဝါတိ နိဿရဏံ၊ ကာမာနံ နိဿရဏံ ကာမနိဿရဏံ။ (ဋီကာ)

ဗျာပါဒနိဿရဏာ စသည် ဆိုလေလော၊ အဘယ့်ကြောင့် ကာမနိဿရဏံ ဟု ဆိုတုံသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ကာမဓာတုသမတိက္ကမန တော ဟိ' စသည်တက်သော်။

ဟိ သဒ္ဒ 'ဟိ'ယုတ္တံသော်လည်းဟူ) ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ နေက္ခမ္မံ-အကြောင် ပဌမဈာန်သည်၊အတ္တိ-၏၊ ဇတံ နေက္ခမ္မံ-သည်၊ ကာမာနံ-တို့သည်၊နိဿရဏံ-ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်၏။

ကာမာနံကား ကတ္တဝဏ္ဍ သာမိဝစနတည်း၊ သို့မှ သဒ္ဒသဘော သင့်အံ့သည်၊ 'ဇ၀ံ ဟိ ကတ္တရိ သာမိဝစနံ ယုဇ္ဇတိ'ဟူသော ဋီကာနှင့်လည်း ညီအံ့သည်၊ အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား အဝချုတ္တ၌ သာမိကြံကုန်၏၊မသင့်။

ပဌမော သမထောကား သောတာပန်,ဒုတိယောသမထောကား သကဒါဂါမ်ဟူ၍၊နဟိ သဏ္ဍာ၌ ဟိကို ဝိဟငိတုံ ဟိယသွာ နသဏ္ဍာ တသွာဟုသမ္ဗန်၊တဒင် ဝိဇေကာဒယော၌ အာဒိဖြင့် ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက, သမုစ္ဆေဒဝိဝေက,ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေက, နိဿရဏဝိဝေက လေးပါးကိုယူ၊အချို့သောနိဿယ၌ကား ရှေ့နောက်နှစ်ပါးကို ချဘိ၏၊ နောက်၌ အာဒိဖြင့် စိတ္တဝိဝေက, ဥပဓိဝိဝေကနှစ်ပါးကိုယူ။

နိဒ္ဒေသေ-မဟာနိဒ္ဒေသ၌။

ဝုတ္တာ၌စပ်၊ကတ္တားကား သာရိပုတ္တထေရေနလာ၊မနာဝိယာမလို, မနာဝိကာလိုသည်။

တဒ္ဓေဝစ-ထိုမဟာနိဒ္ဒေသ၌ဂင်း၊ ဝိဘင်္ဂေစ-ဗျာနဝိဘင်း၌ဂင်း၊(ဝုတ္တာ၌ စပ်)

ဤသို့ ယောဇနာရာ၌ ကဏ္ဍားကား နိဒ္ဒေသကိုရည်မှု သာရိပုတ္တ ထေရေန,ဝိဘင်းကိုရည်မှု ဘဂဝတာကဏ္ဍားလော၊ တဏ္ဍေဝ ရှိသည် ဟူ၍ တပါးသောအရာ၌ကဲ့သို့ အနည္သာတ, ပဋိုက္ခေပနှစ်ပါးကို မကြံ မယူလင့်၊အချို့ကား တဏ္ဍေဝကို ဝိဘင်္ဂ၌ ဆိုက်၍၊ မဟာနိဒ္ဒေသ၌ ဝိဘတ်ဟူကုန်၏၊မသင့်။

တေ သဗ္ဗေပိ သင်္ဂဟိတာ ဣစ္စေဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗာကား ဝတ္ထုကာမကိုသာ မယူလင့်၊ ကိလေသာကာမကိုသာ မယူလင့်၊ နှစ်ပါးလုံးကိုပင် ယူလို သည်။

နှစ်ပါးလုံး ယူကျိုးကိုပြလိုရကား 'ဧဝံ ဟိ' စသည်တက်သော်။

ဟိ သစ္စံ၊ဧဝံ သင်္ဂယှမာနေ-ဤသို့နှစ်ပါးစုံကို သင်္ဂြိုဟ်သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊(ယုဇ္ဇတိ၌စပ်)ဝတ္ထုကာမေဟိ-တို့မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ-ဆိတ်၍လျှင်၊ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင်၊ အတ္ထော ယုဇ္ဇတိ သမ္ဗန်။ ။ (ဝိသဒ္ဒေါ ကြိယာသမုစ္စယတ္ထော၊န ကာရကသမုစ္စယတ္ထော)

ရွှေဥမင်ဆရာတော်ကား ကာရကသမုစ္စယသမ္ဗန်လေ၏၊ သာရတ္ထ ဒီပနီ,အနုစသည်နှင့်မညီ၊ ထို့ကြောင့် မသင့်၊ မသင့်ကြောင်းကိုကား သာရတ္ထဒီပနီနှစ်စောင်၌ပင် ဆိုပြီ။

တေန ဝတ္ထုကာမ ဝိဝေကေန စွဲ၊ဝါ-တေန ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟီတိ ပဒေန စွဲ၊နောက်တေန၌လည်း နှစ်ချက်စွဲ၊ ပုရိမေန စေတ္ထ၌ 'စ'ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒဒွယေစွဲမှု ပုရိမေန ဒုတိယေနတို့ကား ပုဒ်စွဲ၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဝိဝေကဒွယေစွဲမှု ပုရိမေနကို ကာယဝိဝေကေန, ဒုတိယေနကို စိတ္တဝိဝေကေန စွဲ။

လောလဘာဝဿ-တပ်သောအဖြစ်၏၊ ဝါ-လျှပ်ပေါ်သော အဖြစ်၏၊ဝါ-ထိုထိုသို့သော ရူပါရုံစသည်တို့၌ တပ်ခြင်း၏။

ဟေတု၏အရကား ဝတ္ထုကာမတည်း၊ဗာလ၏အရကား အဝိဇ္ဇာ, ဒုစ္စရိတ စိန္တာ စသည်တည်း၊ ဟေတု၏ အရကား အယောနိသော မနသိကာရ တည်း၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသော အကုသိုလ် တရားတည်း၊ ပယောဂသုဒ္ဓိဟူသည်ကား ပါဏာတိပါတ စသော အသုဒ္ဓပယောဂမှ စင်ခြင်းတည်း၊ကာမ စသည်မှ စင်ခြင်းမဟုတ်။

အာသယပေါသနံ-မြတ်သောဆန္ဒ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ပါရာဇိကကဏ်ဍ၌ကာ၌ အဈ္ဈာသယ သမ္ဗဒ်ပေါ,ယောဓနော၌ အဈ္ဈာသယ ဝိသောဓနံ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ အဈ္ဈာသယ ဝိသောဓနံ အာသယ ပေါသနံ ဟူသည်နှင့်အညီ။

ဝါ, အာသယပေါသနံ-အဟုတ်အဟတ် သိစွမ်းနိုင်သော ပညာ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို။

''ဩွေစ အာသယောနာမ ယထာဘူတ ဉာဏံ ဓမ္မံ''ဟူသော မရသာရတ္ထဒီပနီနှင့် အညီ၊ ဧကြား-

သဿတုစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိစ၊ ခန္တိစေဝါနုလောမိကာ၊
ယထာ ဘူတံစ ယံ ဉာဏံ၊ ဧတံ အာသယ သဒ္ဒိတံ။

ဟူသော အာသယလေးပါးတွင် မဝင်၊ နောက်ကား ဝင်သည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒော ယေဝ၌ န ကုသလစ္ဆန္ဒော လှန်၊ အနေက ဘေဒတော စသော၌ အသကား ကာမစ္ဆန္ဒသာ စွဲ။ .

ဥပရိဈာနင်ပစ္စနီက ပဋိပက္ခဘာဝ ဒဿနတော-အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့သော ဈာနင်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နီဝရဏ တို့ကို ပယ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ (သမ္ဗဒ်ါနတ္ထ၌ တော ပစ္စည်း၊) (ဝါ-''ပြသောအားဖြင့်'' သော်လည်း ဝိသေသနတ္ထ သမ္ဗန်)

ဥပရိနှင့် ဈာနင်ကား ဝစ္စမာန ကျေသော မဇ္ဈေလောပ တပ္ပုရိသ်၊ ဝါကျမဟုတ်၊ ''ဥပရိ ဝစ္စမာနာနိ ဈာနင်္ဂါနိ ဥပရိဈာနင်္ဂါနိ (မူလဋီကာ သာရတ္ထဒီပနီ နှစ်ကျမ်း)''ဥပရိဈာနင်္ဂါနီတိ ဧတ္ထ မဇ္ဈေ လောပ သမာ သံ ဒဿေတုံ ဥပရီတိ အာဒိမာဟ''(မရသာရတ္ထဒီပနီ)

ထို့ကြောင့် ရွှေဥမင်ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ ဥပရိကို တခြားသမ္ဗန် ခြင်းသည် မသင့်၊ 'ဥပရိဈာနင်္ဂါနံ ပစ္စနီက ပဋိပက္ခဘာဝဒဿနတော' ဟု အချို့ပါဌ်ရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိရာ၌ ....

ဥပရိ ဈာနင်္ဂါနံ-အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့သော ဈာနင်တို့၏၊ ပစ္စနီက ပဋိပက္ခဘာဝ ဒဿနတော - ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင် သောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ (ပြသဖြင့်, ပြသောအားဖြင့်) (သမ္ဗန်)တေသံ-ထိုနီဝရဏတို့ကို၊ ဈာနင်္ဂါ နိစ ဈာနင်္ဂါနိဝေ-တို့သည်သာလျှင်၊ပဋိပက္ခာနိ-ပယ်ကုန်၏။

နီဝရဏတို့သည် ဈာနင်ကို မပယ်ဘူး ဟူလို၊ အချို့စာ၌ ဈာနင်္ဂ နေဝ ရှိ၏)

ပေငှကေ - နေတွက်ကျမ်း၌၊ (ဝိက္ခမ္ဘနေ၏ ကံ ဟူသမျှကား ဆင်မြဲ့နှင်နှင်) အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန-ယူပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒကို မယူသဖြင့်၊ ဝါ-မယူသေးသော နီဝရဏလေးပါးကိုသာ ယူ သဖြင့်။

ပဥ္စကာမဂုဏိ။ပ။ သဒ္ဒ ဂုဏကား ဗဟုဝစနတ္တ၌ ဖြစ်သည်၊ "ရှုဋ္ဌ ဂဏ္ဌိ၌ကား "ပဉ္စပိ ကာမဂုဏေဟိတိ ရူပသဒ္ဒါဒိဟိ ပဉ္စကာမ ဂုဏေဟိ ကာမ ကောဋ္ဌာသေဟိ ဂုဏာသဒ္ဒေါ ကောဋ္ဌာသဋ္ဌေ ဝတ္တ တိ"ဟူ၏၊သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာနှင့် မညီ။

အာဃာတဝတ္ထုဘေဒါဒိ၌ အာဃာတဝတ္ထုကား "အနတ္ထံ မေ အစရိ"စသော ကိုးပါးကိုယူ၊ အာဒိဖြင့် 'ဒုက္ခာဒိ, ပုဗ္ဗန္တာဒိ ဘေဒ ဝိသယကိုယူ၊ဒေါသ မောဟအစဉ်အတိုင်း ဟာ၀်။

ဝိတက်၏ကိစ္စအထူးဖြင့် မြဲမြံသောအဖြစ်သို့ရောက်သော ပဌမဈာန် သမာဓိ၌ရင်း, ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နီဝရဏမှ အလွန်ဝေးသော အဖြစ်သို့ရောက်သော ထိရဘာဝဖြင့် ထိုပဌမဈာန်နှင့် တူကုန်သော ဝိတက်ကင်းသော ဒုတိယဈာန်သမာဓိစသည်၌ရင်း အပ္ပနာဟု အဋ္ဌ ကထာ ဝေါဟာရဖြစ်ရကား အပ္ပနာ ဟူသော နာမသည် ဝိတက်၏ အမည်ဖြစ်လျှင်းမူလည်း အပ္ပနာသမ္ပယောဂတော မိန့်သော်။

ရုက္ခောဝိယ ပုပ္ဖေနစ ဖလေနစ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......အပွင့် အသီး စသောအစိတ်မှ လွတ်သော သစ်ပင်မည်သည် မရှိဘဲလျက် သပုပ္ဖ သဖလဟု ခေါ် ဝေါ် အပ်သကဲ့သို့ ဝိတက်စသောအစိတ်မှ လွတ်သော ဈာန်မည်သည် မရှိပြီးသော်လည်း သဝိတက္ကံ သဝိစာရံဟု ခေါ် ဝေါ် အပ်ပါသည် ဟူလို။

ဝိဝိစ္စ-ကြဉ်ခြင်း၊ ဝိဝေကော-ကြဉ်ခြင်း၊ (ဘာဝသာဓနေ) ဝိဝိစ္စောဝါ ဝိဝေကောကား ကတ္တုသာဓနေ, ကမ္မသာဓနေ တို့ တွင် ကတ္တုသာဓနေကို ရည်မှု "နီဝရဏာ-မှ၊ ဝိဝိစ္စော-ကြဉ် တတ်၏၊" ကမ္မသာဓနေကို ရည်မှု "နီဝရဏေဟိ - တို့သည်၊

[(ဝိဋ္ဌကတ်ခွောာ်

ဝိဝိတ္တော-ကြဉ်အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဝိဝေကော-
မည်၏၊(သမ္ဗန်)''

ဤကိုရည်၍ 'ဝိဝိတ္တောတိတိ ဣမိနာ နီဝရဏေဟိ ဝိနာဘူတော ဟောတိ ဝိဝေစိတောတိစ သာဓနဒွယံပိ သင်္ဂဟိတမေဝါတိ'ဟု သာရတ္ထဒီပနီနှစ်ကျမ်း၌ မိန့်အပ်ပြီ၊တသ္မာ ဝိဝေကာကား ဘာဝသာဓနကို ရည်သည်၊တသ္မိံဝါ ဝိဝေကေကား သာဓနနှစ်ပါးကိုရည်သည်။

တသ္မာ ဝိဝေကာ-ထိုဝိဝေကကြောင့်၊ ဟေတွတ္ထေစေတံ
နိဿက္ကဝစနံ။

ဓမ္မဝိနယာဒယော့ဝိယ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား... ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ဓမ္မဝိနယံ၊(စက္ခုစ သောတဉ္စ စက္ခုသောတံ စသည်ကဲ့သို့) ပီတိစ သုခဉ္စ ပီတိသုခံ ဟု သမာဟာရဒွန်ဒ ပြုလေဦး ဟူလိုသတည်း၊ ရှေးနည်း၌ ဝိဝေကဇ ပီတိသုခနှစ်ပုဒ်သည် ဗျာန်ရချည်း။

ဝိဝေကဇံ-ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော၊ဝါ-၌ဖြစ်သော၊ ပီတိ
သုခံ-ပီတိသုခရှိထသော၊ဈာန်-ကို၊ (ဤသို့သမ္ဗန်လေ)

ပါဠိတော်မှာ-နောက်နည်း၌ ဝိဝေကဇသည် ပီတိသုခ၏ဝိသေသန၊ ဝိဝေကဇံ နှင့် ပီတိသုခံလည်း အလုတ္တသမာသ်။

ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ - ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ
ရှိထသော။(သမ္ဗန်လေ)

ပါဠိတော်မှာ-ဝိဝေကဇ ပီတိသုခ န္တိ ဝိပါဌ်သော၊ဝိဝေကဇ၏ပီတိသုခ၏ဝိသေသန ဝိသေသျအဖြစ်ကို မြဲစေလိုရကား 'ယထေဝဟိ' စသည် တက်။

ဈာနံ-သည်၊ ဝိဝေကဇံယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ပီတိ
သုခမ္ပိ-သည်လည်း၊ ဧတ္ထ-၌၊ ဝိဝေကဇမေဝ-သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏၊(သမ္ဗန်)

ဤပီတိသုခဟူသော ပုဒ်၌ ပီတိကား ရူပါဝစရအရာ ဖြစ်ရကား ဖရဏာသာတည်း၊ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌'သမာဓိသမ္ပယောဂတော ဖရဏာပီတိ၊ အယံ ဣမသ္မိံအတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ ပီတိ'ဟု ဆိုအပ်ပြီ၊ ဂဏ္ဌိ၌လည်း 'တာသု ပုရိမာ စတ္တာရော ကာမာဝစရာ၊ ပန္တိမာ ရူပါဝစရာ၊တသ္မာ ဧဝမာဟ သမာဓိသမ္ပယောဂ ဂတာ ဖရဏာပီတိတိ' ဟု ဆိုအပ်ပြီ၊မဟာသီလဝံသထေရ်မြတ်သည်လည်း......

ပြန်ပွားရေးမှ)

"ဖရုဏာသောကီ၊ပီတိဆိဖြင့်၊ဝသိစဉ်ပင်၊ဤအရှင်ကား" စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ။

ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ - သင်္ချာ အစဉ်, ရေတွက်ခြင်း အစဉ် ရှေးရှိသောအားဖြင့်(ယလောပ)ပဌမံ-မည်၏၊ ဝါ, ပဌမန္တိ ဣဒံ ဝစနံ-သည်၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာဝတ္တံ-အရေ အတွက်အစဉ်မျှသာတည်း၊ (ဒေသနာက္ကမမျှသာ ဟူလို) ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီနှစ်ကျမ်း၌ 'တေန ဒေသနာက္ကမံ ဥလ္လိင်္ဂေတိ'ဟု ဆိုအပ်ပြီ။

ပဌမံ–ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နံ-ရအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဌမံ-မည်၏။

ဤ၌ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါကား အတီတ စသည်တို့တွင် ပဋိလဒ္ဓအနက်၌ ဖြစ်သည်၊ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီမည်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ 'ဥပ္ပန္နန္တိ ဟိ အဓိဂတန္တိ အတ္ထော'ဟု ဆိုအပ်ပြီ၊ဆရာတို့ကား'ဖြစ်၏'ဟူကုန်၏၊ ဤဝစနတ္ထ(ဝိကပ်)၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ဥပ္ပတ္တိက္ကမဟူလိုသည် (ပဝတ္တိက္ကမ ဟူလိုသော်လည်းဟူ)

ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိယဋ္ဌေန-ရှေးဦးစွာဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။
ဝိပဿနာယ ကတကိစ္စိနာမ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တာ။(ဂဏ္ဌိ)
သကလဋ္ဌေန-အလုံးစုံကို အာရုံပြုသောအနက်အားဖြင့်။

မြေအဝန်း၏အစိတ်မျှကို အာရုံမပြု၊ အလုံးစုံကိုပြုသည်ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ "သကလဋ္ဌေနာတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေန ကတေဝါ အကတေဝါ ပါရိဆိန္နဂဟိတေ (ပထဝိဘာဂေ) ပထဝိမဏ္ဍလေ သကလာရမ္မဏာ ကရဏဋ္ဌေန န ဟိ တဿ ဧကဒေသ မာရမ္မဏံ ကရိယတိ"ဟု ဆိုအပ်ပြီ။

အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား "သကလဋ္ဌေန-ကျယ်စွာဖြစ်တတ်သောအနက်အားဖြင့်"ဟူကုန်၏၊မသင့်။

ဒသပလိဗောဓ၏ အရကိုကား-

အာဝါသောစ ကုလံ လာဘော, ဂဏော ကမ္မေန ပဉ္စမံ၊
အဒ္ဓါနံ ဉာတိ အာဗာဓော, ဂန္ထော ဣဒ္ဓိစ တေ ဒသ။

[ဝိဋ္ဌကတ်ခွေတော်

ပလိဗောဓာ ဘ၀ဆွေ့ တေ,ယုတ္တဃောဂဿ ဘိက္ခုနော။
ဟူသောဂါထာကို မှီးသဖြင့် သိလေ။

အဋ္ဌတိံသကမ္မဋ္ဌာန်း၏ သရုပ်ကား......ဒသကသိဏာ, ဒသအသုဘာ, ဒသအနုဿတိ,စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရ, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်,ကာယဂတာသတိ,အာကိဉ္စညာယတန,နေဝသညာနာသညာယတနတည်း။

ခုဒ္ဒကပလိဗောဓကား .....ကေသဆေဒါပန,စိဝရရဇန, ပတ္တပစန စသည်တည်း။

သတ္တ အသပ္ပါယ၏အရကိုကား-

အာဝါသော ဂေါစရော ဘဿံ,ပုဂ္ဂလော ဘောဇနံ ဥတု၊
ဣရိယာပထေ သတ္တေတေ,အသပ္ပါယေ ဝိဝဇ္ဇယေ။

ဟူသောဂါထာကိုမှီးသဖြင့် သိလေ၊သတ္တ သပ္ပါယကိုလည်းတဲ့ဖို ပက္ခအားဖြင့် သိလေ။

ဒသ အပ္ပနာကောသလ္လကိုကား......ဝတ္ထုဝိသဒ ကြိယာ, ဣန္ဒြိယသမတ္တ ပဋိပါဒနတာ,နိမိတ္တကုသလတာ,ယသ္မိံသမယေ စိတ္တံ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ တသ္မိံ သမယေ စိတ္တဿ ပဂ္ဂဟနာ, နိဂ္ဂဟနာ, သံပဟံသနာ, အဇ္ဈုပေက္ခနာ, အသမာဟိတ ပုဂ္ဂလ ပရိဝဇ္ဇနာ, သမာဟိတ ပုဂ္ဂလ သေဝနာ,တဒဓိမုတ္တတာ-ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့် သိလေ။ ။ ပဌမဈာနကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဂူပသမဟူသည် ပဟာန်တည်း၊ပဟာန်ဟူသည်လည်း သမတိက္ကမတည်း၊သမတိက္ကမဟူသည်လည်း ဒုတိယဈာန်ခဏ၌ အပါတုဘာဝတည်းဟု ပြုသိုရကား ဂူပသမကို သမတိက္ကမ စသည်ဖွင့်သော်။

အဘယ်ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ဂူပသမနည်း၊ ပဌမဈာနိက ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ဂူပသမလော၊ဒုတိယဈာနိက ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ဂူပသမလော၊ပဌမဈာနိကဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ဂူပသမဟူငြားအံ့၊ တရံတခါမျှ ပဌမဈာနိက ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ဂူပသမသည် မရှိ၊ ဒုတိယဈာနိက ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ဂူပသမ ဟူငြားအံ့၊ ဒုတိယဈာန်၌ ဝိတက်ဝိစာရ အခြင်းခပ်သိမ်း မဖြစ်ရကား ဂူပသမ မရှိ၊ ဤသို့ စောဒနာရှိရကား တတ္ထ ကိဉ္စာပိ စသည်တက်သော်။

မြင်အပ်သော နီဝရဏတည်းဟူသောအဖြစ်၏ ထိုထိုသို့သော ဈာန်ခဏ၌ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ ရောက်ခြင်းသည် ရူပသမ မည်၏၊ ထိုရူပသမကိုလည်း ဝိတက်အစရှိသော ဈာနင်တို့သာ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဖဿ စသော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် မပြုကုန်၊ ထို့ကြောင့်ရကား ဝိတက်စသည်တို့၏ ရူပသမကိုဆိုခြင်းသည်သာ အသင့်ဟုပြလိုရကား 'ဩဠာရိကဿ'စသည် မိန့်သော်။

ဝါ-ဝိတက်စသည်တို့ကဲ့သို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏လည်း အာဒီနဝဒဿနသုတ်၌လာ၏၊ထို့ကြောင့်ရကား 'ဝိတက္ကာဒီနံ တံ သဘာဂတာနဥ္စ ရူပသမာ'စသည် ဟူအပ်လျက် ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြလိုရကား 'ဩဠာရိကဿ'စသည်မိန့်သော်။

ဋီကာ,အနုစသည်၌ဆိုသောစကားနှင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဟပ်စပ်၍ ယူမည် ခဲ၍၊ ဝါ-ဝိတက္ကဝိစာရ သမတိက္ကမ ဒ္ဒေါဖြင့် ဝိတက်ဝိစာရကို လွန်မှသာလျှင် ဒုတိယဈာန်ကို ရခြင်းကိုပြသဖြင့်, ပီတိရာဂ စသော သဒ္ဒါတို့၏ ပီတိစသည်ကို လွန်မှသာလျှင် တတိယဈာန် စသည်ကို ရသည်ဟူသောအနက်ကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြရ၏၊ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် မပြဘူးဟူလို၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ အဓိပ္ပေတံ၊ နအဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တာဒိ လှန်။

အကြောင်းကိုပြလိုရကား 'ဝိဘင်္ဂေ ပန'စသည်တက်သော်။

ပနသဒ္ဒေါ အဝိသဒ္ဒတ္ထော၊ ဤအတက်ကို သာရတ္ထဒီပနီနှစ်ကျမ်း၌ ဆို၏၊ယောဇနာဆရာကား 'တံ ဝိပံသိတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ'ဟူ၏။

ဓမ္မသင်္ဂဏီ၌ အဇ္ဈတ္တံ ဟု ဟောတော်မူပြီ၊ ဝိဘင်း၌ အသို့ဟော သနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ဝိဘင်္ဂေ ပန'စသည် တက်သော်၊ (ပန သဒ္ဒေါ ဝိသေသတ္ထော)ဤကား ယောဇနာဆရာအလို။

နီလဝဏ္ဏယောဂတော – ညိုသော အဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ဝတ္ထံ-ပုဆိုးသည်၊နီလံဝိယ-နီလမည်သကဲ့သို့။

ဤကား နီလံ ဝတ္ထံဝိယဟု နှစ်ပုဒ်လုံး နိဂ္ဂဟိတ်ကာရန်နှင့် ရှိသည်ကို ရည်သည်၊ 'နီလ ယောဂတော ဝတ္ထံ နီလံဝိယာတိ အဓိပ္ပါယော' ဟူသောဋီကာနှင့်လည်း လျော်စေသည်။

[ပီဠကတ်တော်

နီလဝဏ္ဏံ ဝိယ ဟု အကယ်၍ရှိငြားအံ့၊ ''နီလဝဏ္ဏံ-ပုဆိုးညိုသည်၊ နီလံဝိယ-ကဲ့သို့''ဟု ဖွဲ့ဥမင်ဆရာတော် ယောဇနာသကဲ့သို့ သမ္ဗန်၊ 'ပုဆိုးညိုကဲ့သို့'ဟု အချို့ဆိုကုန်၏၊ ဣမသ္မိံစ အဋ္ဌကထာ၏ အရကို ရှေးနောက်ညှိ၍ ပါဠိ၌သမ္ဗန်သော်ကား-

အစ္ဆတ္တံ-အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊(မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော သော်လည်းဟူ)စေတသော-ကို၊(ဥပယောဂတ္ထေ သာမိဝစနံ) သမ္ပသာဒနံ-ကြည်စေတတ်သော၊ ဧကောဒိဘာဝံ-သမာဓိကို ပွားစေတတ်သော၊ (မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကို ပွားစေ တတ်ထသော)ဈာနံ-ကို၊ (သမ္ဗန်)

ပုရိမသ္မိံ အဋ္ဌကထာ၏အရကို သမ္ဗန်သော်ကား-

အစ္ဆတ္တံ-ထသော၊ သမ္ပသာဒနံ-ကြည်ထသော၊(သမ္ပသာဒန မည်ထသောသော်လည်းဟူ)စေတသော-၏၊ (သမ္ဗန္ဓေ သာမိ ဝစနံ)ဧကောဒိဘာဝံ-ထသော၊ဈာနံ-ကို၊(သမ္ဗန်)

ဋီကာ၌ကား သမ္ပသာဒနသဒ္ဒါသည် ဈာန်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ သမာဓိ ဝါစကဖြစ်သော ဧကောဒိဘာဝသဒ္ဒါသည်လည်း ဈာန်၌ဖြစ်၏ ဟူပါ သော်၊ ယုတ္တတ္တဖြစ်လေစွ ဟူ၏။

ဣမသ္မိံစ အဋ္ဌကထာ- ဤဟေတုကတ္တားကို ကြံသော အနက်၌၊ပုရိမသ္မိံအဋ္ဌကထာ-ရှေးသုဒ္ဓကတ္တား၌ ကြံသသော အနက်၌၊ အနုရူပာရဇ္ဇကွာ - မတင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒေတိ - ဖြစ်တတ်၏၊ ဥဒယတိ-ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဥဋ္ဌပေတိ- ဖြစ်စေတတ်၏။

နှံနှ အဘက်, စလည်းစွက်မှု, နှစ်ချက်မချ, စောဒနာလည်းရ, အာဘော်သည်း ပြ၏'' ဟူရကား အထကသ္မာ။ပ။ဝုစ္စတိကား စော ဒနာ၊ အယံသဒ္ဒါ။ပ။ သမာဓိကား အာဘော်၊ ဝုစ္စတေ ရှိက ''ပရိဟာ ရော မယာ ဝုစ္စတေ''ဟု သမ္ဗန်။

ဝိဝိတရင်္ဂသမာကုလံ-တံပိုးငယ် တံပိုးကြီးတို့ဖြင့် ချောက် ချားထသော။

ခုဒ္ဒကာ ဦမိယော ဝိဝိယော၊ မဟာတိယော တရင်္ဂါ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ)ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား ''တံပိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော''ဟူ၏၊ 'ယေ

ဝိဗိယော ယေဝ တရင်ဘာဝေါ”ဟူသော ဂုဋ္ဌထွ နိပနီနှင့်ညီစွ၊ သင့်မြတ်ပေစွ။

သဒ္ဒါယ-သည်၊ သတိယာဝိ-သော်လည်း။

ပရိသမန္တတော ပရိပုနပ္ပုနံဝါ ဗောဓေတိတိ ပလိဗောဓော၊ရကာရဿ လကာရံ ကတွာ။

ဖဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေန-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတေန ဝိဘင်ပါဠေန-နှင့်။

အညဒတ္ထုတိ ဧကံသတ္ထေ နိပါတော။

သန္တာ-ငြိမ်းကုန်သည်(ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် သော်လည်းဟူ) (သမံ နိရောဓံ ဂတာ) သမိတာ-ဘာဝနာဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်စေအပ် ကုန်သည်၊ (ချုပ်စေအပ် ကုန်သည်) သော်လည်းဟူ (ဘာဝနာယ သမံဂမိတာ နိရောမိတာ) ဝူပသန္တာ - ကောင်းစွာ ငြိမ်းကုန်သည်၊ (တတောဝ သုဋ္ဌု ဥပသန္တာ) အတ္ထင်္ဂတာ - ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (အတ္ထံ ဝိနာသံ ဂတာ) အဗ္ဘတ္ထင်္ဂတာ - အလွန်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (ဥပသဂ္ဂေန ပဒံ ဝဍ္ဎေတွာ ဝုတ္တံ၊ ဤတွင်ရွေ့ ပါဠ်ကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာချည်း၊) အပ္ပိတာ-ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်၊ (ဂမိတာ ဝိနာသံ၊ မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ) ဗျပ္ပိတာ-အထူးသဖြင့် ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်၊ (ဥပသဂ္ဂေန ပဒံ ဝဍ္ဎေတွာ ဝုတ္တံ၊)

သောသိတာ-ခြောက်တင်ကုန်သည် (ခြောက်တင်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကုန်သည့် သော်လည်းဟူ)

ပဝတ္တိ သန္တာနတော သန္တာနဿ အဘာဝေန သောသံ သုက္ခဘာဝံ ဂတာ၊ဝိသောသိတာ၌ ဥပသာရ လျောက်သည်သာ ထူးတော့သည်။

ဗျန္တီဂတာ-ကင်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (ပဋ္ဌမကျောရာနှင့်ရှိမှု ‘ကင်းခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်သည်’ဟူကုန်၏၊ ဝိဂတန္တီဂတာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာစကားချည်း)

အယံ အဍ္ဍော - ဘာဝနာဖြင့် ပယ်ခြင်းကြောင့် ဝိတက် ဝိစာရ မရှိဟူသော အနက်သည်၊ သိဒ္ဓေါဝ-လျှင်တည်း၊ အယံ

(ဗိဋ္ဌကတ်တော်

အဇ္ဈော - သည်၊ ဝေမေဝံ - ဤစောဒကဆရာ ဆိုတိုင်းလျှင်၊ သိဒ္ဓေါ ဝ - ပြီးကောင်းသည်သာ ဟုတ်၏ရှင့်၊ ပန တထာပိ - သော်လည်း၊ ဖြေ ဝစနံ-ဤဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသော စကားသည်၊ တဒဓ္ဌဒီပကံ - ဝိတက် ဝိစာရ မရှိကာမျှသော အနက်ကိုသာပြတတ်သည်၊ န-မဟုတ်။

အဘာယ်အနက်ကိုသာ ပြတတ်သနည်း ရဒ်ရှိရကား နန္ဒ အဝေါဝမှ စသည် တက်သော်။

ကိလေသ ကာလုဿိယဿ - ကိလေသာတည်းဟူသော နိဝရဏတို့ဖြင့် ချောက်ချားခြင်း၏ (ကိလေသာတည်းဟူသော မည်းခြင်း၏)

န တတိယ စတုတ္ထဈာနာနိဝိယ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ ဝိယစ အဘာဝါဒ္ဓ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ ဝိယ စသည်ကို စက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့သည် မရှိ၍ အစက္ခုက အဒေသာတကမည်သကဲ့သို့သည်လည်း မဟုတ် ဟု ရွှေဥမင်ဆရာတော် အဓိပ္ပါယ် ဆိုသည်ကား မသင့်မှားလေစွ၊ ဝိတက် ဝိစာရ မရှိခြင်းကြောင့် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် တို့သည် အဝိတက္က အဝိစာရမည်သကဲ့သို့လည်း မဟုတ်၊စက္ခုဝိညာဏ်စသည် သည်အဝိတက္က အဝိစာရမည်သကဲ့သို့လည်း မဟုတ်၊ ဝိတက္က ဝိစာရ တို့၏ငြိမ်းခြင်းကြောင့် အဝိတက္က အဝိစာရမည်၏-ဟူလို သာဆို။

ဒုတိယန္တိ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာကား ယကျေသည်၊ ဒုတိယံ ဥပ္ပန္နန္တိပိ ဒုတိယံလည်း သဘောရသည်ပင်၊ အဋ္ဌကထာ စာကိုယ်တို့၌ မဆိုလေ၊ ယင်းသို့ ပေတို့၌ မရှိလေသော်လည်း သောတုဇနတို့အား နူတ်ဖြင့် အဓိပ္ပါယ် ဆိုရသင့်ကြောင်းကို ရည်၍မူလော ဒုတိယံ ဥပ္ပန္နန္တိပိ ဒုတိယံ တမ္ပိဝတ္ထုံ ဝန္တတိ ဟူအပ်ပြီ။ ။ဒုတိယဈာန ကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဝိရာဂ သဒ္ဒါ၏ အတ္ထနှစ်ပါး, စသဒ္ဒါ၏ သမ္ပိဏ္ဍနနှစ်ပါးကို ချဲ့လိုရကား တဿ ယဒါ ဝူပသမံ သမ္ပိဏ္ဍေတိ စသည်တက်သော်။

ကိစ္စဘိယျော-သည်မျှသာမဟုတ်သေး(ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်) အလွန်(ရွှေဥမင်)ဝိတက္က ဝိစာရဝူပသမော - သည်၊ ဈာနဿ ဈာနဿ၏၊မင်္ဂေါနန္ဒ-အကြောင်း မဟုတ်တုံလော၊(အကြောင်း

ပြန်ပွားရေးမှု)

စင်စစ်ဖြစ်၏-သော်လည်းဟူ) ဇာတိ ဇာဒံ ပယောဇနံ-၍ပြကျိုးသည် (ဝါ, ဇာတိ-ဇာဒံ ကာရဏံ-သည် သော်လည်းဟူ)ပညာယတိ-၏။

ဝုတ္တတ္ထကို ချဲ့လိုရကား တဒမိဂမာယ စသည်တက်သော်။

တေန ကာရဏေန - ထို တတိယဈာန်၏ ကျေးဇူးကို ဆိုသောကြောင့်၊ ဗိတိယာစ။ ပ ။ ဂူပသမာတိ - ဟူသော၊ ဒယံ အဋ္ဌာ-၍ အနက်ကို၊ ဝုတ္တာ-၏။

'ဂန္ဓေ ဟိ ဝဏ္ဏိတေ အဋ္ဌော ဝဏ္ဏိတော'ဟူရကား အနက်ကိုသော်လည်း ဝုတ္တော၏ ကံဆိုပါသည်၊ဝါ, အဋ္ဌော ဝေဒသ အတ္ထိဘိ အဋ္ဌော, ဟူသော်လည်း သဒ္ဒါရရကား......

အယံ အဋ္ဌော-၍သဒ္ဒါကိုသော်လည်းပေး၊ ဥပပတ္တိတော ယုတ္တိတော-အသင့်အားဖြင့်၊ သမံ-အမျှ (အညီ,ထပ်တူ) ဗိတ်ကြွက်ပေး။ဝိသဒါယ - သန့်ရှင်းသော၊ ဝိပုလာယ - ပြန့်ပြောသော၊ ထာမဂတာယ - အားသို့ ရောက်သော (မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်သောသော်လည်းဟူ)တာယ ဥပေက္ခာယ-နှင့်၊ပရိသုဒ္ဓ ပကတိဘာဝါ ဝိဇဟနာ ကာရဘူတာ-စင်ကြယ်သော ပကတိ အဖြစ်မှ မစွန့်သော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ (အာရုံ ခြောက်ပါး ထင်သော်လည်း နိက္ကိလေသ အဖြစ်ကို မစွန့် - ဟူလို) မဇ္ဈတ္တာ ကာရဘူတာ-လျစ်လျူရှုသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ (''သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ'' စသည်ဖြင့် သတ္တဝါတို့၌ လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူလိုသည်) သဟဇာတ ဓမ္မာနံ-သဟဇာတ်တရားတို့တွင်၊ (ဥပေက္ခာ၌စပ်၊ သဟဇာတ ဓမ္မာနံတိ နိဒ္ဓါရဏေ သာမိဝစနံ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ) မဇ္ဈတ္တာ ကာရဘူတာ-လျစ်လျူဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ (အာခါရလာသော် သဟဇာတ ဓမ္မသုပင် လာ၊ အချို့ကား သဟဇာတ ဓမ္မာနံကို သာမျက္က သမ္ဗန်ကုန်၏၊ အတိအယုတ္တ၊) ဥပေက္ခာ နိမိတ္တံ-ဥပေက္ခာ နိမိတ်ကို (နာမသဘ်) (ထိုဥပေက္ခ နှစ်ပါး၌ လျစ်လျူဖြစ်သော ဝိရိယတည်းဟူသော အကြောင်းကို(သဒ္ဒတ္ထ) နိမိတ္တ၏ သမ္ဗန်ကား နောက်ဝိရိယလာ) အနုစ္စာရဋ္ဌ နာတိသိထိလ ဝိရိယ

သင်္ဂါတာ-မတင်းလွန်း မလျော့လွန်းသော လုံ့လဟု ဆိုအပ်သော။

အဋ္ဌသင်္ဂါရုပေက္ခာ၌ အဋ္ဌ၏ အရကား လောကီ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရှစ်ပါးတည်း၊ ဒသ သင်္ဂါရုပေက္ခာ၌ ဒသ၏ အရကား မဂ် လေးခု၏ အစွမ်းဖြင့် လေးပါး, ဖိုလ်လေးခု၏ အစွမ်းဖြင့် လေးပါး, နိရောဓ သမာပတ်ကာလ၌ သုညတသမာပတ်, အနိမိတ္တ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် နှစ်ပါး ဤ ဆယ်ပါးတည်း၊ သရုပ်မျှသာ ပြလိုက် သည်၊ အကျယ်ကိုသိလိုမူကား ပါဠိအဋ္ဌကထာဖြစ်အံ့၊ပဋိသမ္ဘိဒါ,ဂဏ္ဌိဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌသာလိနီ ဂဏ္ဌိ, ယောဇနာဖြစ်အံ့၊အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ, ဋီကာ ဖြစ်အံ့၊ မူလဋီကာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ, အနုဖြစ်အံ့၊ မဟာသာရတ္ထ ဒီပနီကို ကြည့်လေ၊ ကျယ်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်ပြီ။

နီဝရဏာဒိ ပဋိသင်္ခါ သန္တိဋ္ဌနာ-နီဝရဏ အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်၍ ဆုံးဖြတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် တည်သော၊ (ဥပေက္ခာ ၌စပ်)

ပဌမဇ္ဈာနာဒိဟိ ဝိက္ခမ္ဘိတာနိ နီဝရဏ ဝိတက္က ဝိစာရာဒီနိ ပဋိ သင်္ခါယ သဘာဝတော ဥပပရိက္ခိတွာ သန္နိဋ္ဌာနဝသေန တိဋ္ဌမာနာ နီဝရဏာဒိ ပဋိသင်္ခါ သန္တိဋ္ဌနာ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ)

သန္တိဋ္ဌတိ အဇ္ဈုပေက္ခတိတိ သန္တိဋ္ဌနာ၊(ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ) ဤအလိုသော် အာအက္ခရာနှင့် သန္တိဋ္ဌနာ ဟူမည်သကဲ့သို့ရှိ၏။

ဂဟဏော-ယူခြင်း၌။

ကံကား နီဝရဏ စသည်ကိုစွဲသော တေသံ သဒ္ဒါလာ၊ အကယ်၍ နီဝရဏာဒိ သန္နိဋ္ဌာန ဂဟဏေ ရှိငြားအံ့၊ နီဝရဏစသည် ပညာဖြင့် ဆုံးဖြတ်၍ယူခြင်း၌ဟု သမ္ဗန်၊ဋီကာစသည်နှင့်မညီ၊ဂဏ္ဌိနှင့်ကားညီ၏၊ ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား ပါဠိအဋ္ဌ ကထာ ဋီကာအနု အစောင်စောင်ကိုရင်း, ဂဏ္ဌိယောဇနာတို့ကိုရင်း မမျှော်ခေါ်မူ၍“နီဝရဏ စသည်တို့၌ လျစ်လျူရှုသဖြင့် တည်ခြင်း၌, မစွဲလမ်းခြင်း၌” ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ နီဝရဏာဒိ၌ အာဒိဖြင့် ဒုတိယ ဈာန် စသည်တို့၏ ပဟာတဗ္ဗဖြစ်သော ဝိတက်ဝိစာရ စသည်ကိုယူ။

ယံ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏတ္တယံ-သည်၊အတ္ထိ-၏၊ (လက္ခဏာ ဖြင့် လက္ခဏဝန် ခန္ဓပဉ္စကကို မှတ်သည်) ယံ ဘူတံ-အကြင်

အကြောင်းတရားတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာပဉ္စကသည်၊အတ္တ- ၏၊ (ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ-သည်၊ ဘူတံ-အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဖြစ်၏ သော်လည်းဟူ) တံ ခန္ဓပဉ္စကံ-ကို၊ ပဇဟတိ-၏။

မုစ္စိတုကမျတာဉာဏေန ကရိုက်းလာ၊ ဝါ ခေတုသဒ္ဒေါ အနေ ကဗ္ဗော ဟူရကား......

ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ-ကို၊ဝါ-သည်၊ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏတ္တယံ-ကို (ထည့်သည်) အတ္တ ဥပလဘတိ-ရ၏၊ ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ-သည်၊ ဘူတံ-အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ တံ ခန္ဓပဉ္စကံ-ကို၊ ပဇဟတိ-၏(သမ္မန်)ဥပေက္ခံ-လျစ်လျူရှုခြင်းကို။

ယ ဒတ္ထိတိ ယံ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏတ္တယံ ဥပလဘတိ၊ ယံ ဘူတန္တိ ယံ ပစ္စယ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ ဘူတံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ တံ ပဇဟတီတိ အနိစ္စာ နုပ ဿနာဒိဟိ နိစ္စသညာဒယော ပဇဟန္တော ဝ သမဒေဝ ဒိဋ္ဌာဒိနဝတ္တာ တဗ္ဗ ပဋိဗဒ္ဓ ဆန္ဒ ရာဂ ပဟာနေန ပဇဟတိ၊ ယထာ အာဒိန် နဟော တိ၊ ထထာ ပဋိပတ္တိယာ ပဇဟတိ၊ တထာ ဘူတောစ တတ္ထ ဥပေက္ခံ ပဋိလဘတိ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ)

ယဒတ္ထိယံ ဘူတန္တိ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ တံ မုစ္စိတုကမျတာ ဉာဏေန ပဇ ဟတိ၊ ဒိဋ္ဌသောဝတ္ထိကတ္တယသ သင်္ခါလက္ခဏာဒိဝိနနေ ဝိယ ဒိဋ္ဌ လက္ခဏတ္တယသ ဘူတဿ သင်္ခါရလက္ခဏ ဝိစိနနေ ဥပေက္ခံ ပဋိ လဘတိ(ဂင်းဋီကာ မူလဋီကာ, ဂဏ္ဌိ၊ ခဲစွ)ထို့ကြောင့် အဖန်တလဲလဲ ကြံပါ၊ ကြည့်ပါ၊ ယခင်သမ္ဗန်ခဲ့သောအနက်မှ အထူးဋီကာ စသည်နှင့် ညီလျှင်းအောင် ထွက်ပေမူ သင့်ရာလိုက်ပါ၊ သင့်သည်သာလိုရင်း။

သဟာဇာတာနံ – တို့ကို၊ သမဝါဟိတ ဘူတာ – အမျှရွက် ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော (အဂ္ဂသုခေဝိဌ် ဝိကား သမ္ဘာ ဝနာ) အပက္ခပါတဇနနီ-အဘို့၌ ကျခြင်းကို မဖြစ်စေတတ် သော (မကျခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သော်လည်းဟူ) သဗ္ဗ ပစ္စနီက ပါရိသုဒ္ဓိ ပစ္စနီက ဂူပသမနေပိ-နိဝရဏ ဝိတက် ဝိစာ ရ စသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း,ဆန့်ကျင် ဘက်တရားတို့၏ငြိမ်းခြင်း၌လည်း၊အဗျာပါရဘူတာ-မကြောင့် ကြသောအားဖြင့် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ – မကြောင့်ကြခြင်းသို့ ရောက်သော။

(ဗိဋ္ဌကတ်တော်

''ဆ ဖြ ဗော တ၊ ဗျာနင်ပ၊ အဏ္ဏတတြာ''

အကယ်၍ အဏ္ဏအားဖြင့် တူပြားအံ့ အဆိုလျှင် အပြားဖြစ်အံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား တေန တေန စသည်တက်။

ခုနစ်နှစ်မှ တဆယ့်တနှစ် တိုင်ရုံကား ကုမာရ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်မှသည် အသက်နှစ်ဆယ်တိုင်ရုံကား ယုဝ၊နှစ်ဆယ် အထက်ကား ဝုဍ္ဎ၊ တနည်းကားတဆယ့်ရှစ်နှစ် ကုမာရ၊ မဒ္ဒိသရွေ့ ယုဝါ၊ ဒို့ပြီးကဝုဍ္ဎ။

စစ်သူကြီးအရာ ရောက်ခိုက် သေနာပတိ၊ မင်းအရာ ရောက်ခိုက် ရာဇာ (ဤကား အထူး)

သင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနူပေက္ခာနံပိ – တို့၏လည်း၊ ဧကီဘာဝေါ – တူသော အဖြစ်သည် (တရတည်း၏ အဖြစ်သည် သော်လည်းဟူ) ဟောတိ–၏၊(ဖြန်)

အဏ္ဏကား အဘယ်နည်း ပုစ္ဆာရှိရကား ပညာ ဧဝ ဟိ သော မိန့်သော်။

သာ–ထိုသင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနူပေက္ခာသည်၊ ပညာဧဝ-ပညာသာလျှင်တည်း။

တပါးတည်းလျက် အဆိုမှု၍ နှစ်ပါးဖြစ်သနည်း စုဒ်ရှိရကား ကိစ္စဝသေန ဒွိဓာ ဘိန္နာ မိန့်သော်၊ ထိုကို ချဲ့လိုရကား ယထာဟိ စသည်တက်သော်။

အဇပဒ ဒဏ္ဍံ – ဆိတ်ခြေသွံတန်ကို၊ (အရင်း၌ ဆိတ်ခြေ ကဲ့သို့ နှစ်ခွထားသော လှံတန်ဟူ၏)

သံ ဝိဘေဒ၊ ဧွခမ္ဘ၊ အဏ္ဏ မြတ်ပညာ၊
ရိဝေဘေဒ၊ ဧွခမ္ဘ၊ အဏ္ဏပုဒ်အလာ။

အနာဘောဂရသာ–မသုံးဆောင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ အဗျာပါဒ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ·ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ (မိမိတို့)ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်စေခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏(သမ္ပယုတ်တို့) ။ ။ဥပေက္ခကောစ ဝိဟရတီတိ တေသာ အဏ္ဏဝဏ္ဏနာယံ ဂဏ္ဍိပဒ့်။

သရဏာ လက္ခဏာ–အောက်မေ့ခြင်း (ကြံခြင်း,ထင်ခြင်း)လက္ခဏာ ရှိ၏၊ စိတ်ကြိုက်ရာပေး၊ အသမ္မုဿနရသာ–မမေ့ခြင်းကိစ္စ,မေ့ခြင်း၏

ဆန္ဒ့ကျင်ဘက်လျှင် ကိစ္စရှိ၏၊ (ရှေးကား ဝေါဟာရဋ္ဌ၊ နောက်ကား သဒ္ဒဋ္ဌ၊) အာရက္ခ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ တည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ-စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အသမ္ဗောဟ လက္ခဏံ-မတွေဝေခြင်းလက္ခဏာ, တွေဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏၊စိတ်ကြိုက်ပေး၊ တီရဏ ရသံ-ကူးခပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊(ကိစ္စ၏ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏ သော်လည်းဟူ)'တီရဏံ ကိစ္စသ ပါရဂမနံ' ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ပဝိစယပစ္စုပဋ္ဌာနံ-စုံစမ်းခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ပဝိစယော ဝိမံသာ ဧင်း ဋီကာ။တီရဏ ပဝိစယော ဝိမံသာ၊ (ဧင်းဋီကာ)

ဥပစာရမတ္တန္တိ- ဥပစာရမျှသာန်မျှသည်လည်း၊ န သမ္ပဇ္ဇတိ-မပြည့်စုံ၏ရှင့်၊ အပ္ပနာ-အပ္ပနာကား (မျှာန်ကား သော်လည်းဟူ) ပဂေဝ-နည်း၊ ဝိတ္တသာ-၏၊ ဂတိ-ဖြစ်ခြင်းသည် (အလားသည်)သော်လည်းဟူ။

သတိသမ္ပဇညကိစ္စ ပရိဂ္ဂဟိတာကား တသမာသ်တည်း၊ဂတိ ဣန္ဒြိ တဖ္ဘာကို ဥပမာန ဥပမေယျနှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်၍သမ္ဗန်လေ။

ကိဥ္စာပိယျော - သည်မျှသာ မဟုတ်သေး (ငါတို့ဆရာ) အဘယ်တပါး လွန်သနည်း ဟူမှုကား (ရွှေဥမင်ဆရာ) ဓေနုပဂေါ-နို့စို့သော(နို့မခွာသေးသော သော်လည်းဟူ)ဝစ္ဆော-နွားသူငယ်သည်၊ (ဥပဂန္တတိဋ္ဌ ကတ္တား) ဓေနုံတော-နွားမမှ၊ အပနီတော-ကွဲကွာသည်ရှိသော်၊ အရက္ခိယမာနော-နွားထိန်းမစောင့်မှုကား၊ ပုနဒေဝ-လျှင်၊ သုခပိတိတော-မှ၊ အပနီတံ-ဲသည်ရှိသော်၊ တံ သတိသမ္ပဇညာရက္ခေန - ထိုသတိ သမ္ပဇည တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်၊အရက္ခိယမာနံ-မစောင့်ပေမှုကား။

ပီတိသမ္ပယုတ္တမေဝ သိယာဠ အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုတိယဈာန်သာ ဖြစ်လေရာခဲ့ ဟူလို၊ ဣဒဥ္စ အတိမဓုရံ သုခံကား တတိယဈာန် သုခတည်း၊ ဣဒ မိဓေဝ၌ ဣဒံကား သတော,သမ္ပဇာနော နှစ်ပုဒ်ကိုစွဲ။

သုခ ပဋိသံဝေဒနာ ဘောဂေါ-သုခဝေဒနာကို ခံစားအံ့ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ နာမကာယေန-နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ-သော၊

ပိဋကတ်တော်

သုခံ-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ပဋိသံဝေဒေယျ (သမ္ဗန်)ဝါ-ကား၊ နာမကာယ သမ္ပယုတ္တံ-သော၊ ယံ တံ သုခံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ သမုဋ္ဌာနေန-ထိုသုခဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော၊ အတိ ပဏီတေန-သော၊ အသာ တတိယဇ္ဈာန သမင်္ဂိနော-၏၊ ရူပေန-ဝိတ္တဇရုပ်ဖြင့်၊ ရူပကာယော-တိဇရုပ်သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဖုဋ္ဌော ဗျာပိတော-နှံ့၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယဿ-ရူပကာယ၏၊ ဖုဋ္ဌတ္တာ ဗျာပိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဈာနာ-မှ၊ ဝုဋ္ဌိတောပိ-သော်လည်း၊ သုခံ-ကာယိက သုခကို၊ ပဋိသံဝေဒေယျ-ရာ၏။

မထမိ စေတသိက သုခကို, ထပြီး ကာယိက သုခကို နာမကာယဖြင့် ခံသည် ဟူလို၊ သုခနှစ်ပါးကို ခွဲခြား၍ သမ္ဗန်လိုမူကား......

ဝုဋ္ဌိတောပိ-ထပြီးလည်း၊ သုခံ-ကာယိက သုခကို၊ အဝုဋ္ဌိတောပိ-မထမီလည်း၊ သုခံ-စေတသိက သုခကို၊ ပဋိသံဝေဒေယျ-ရာ၏၊ ဟု ပိကို ဝင်၍ သမ္ဗန်။

ယံ ဈာန ဟေတု-ယံ ဈာန ကာရဏာ-ကြောင့်။

ဟေတု အတ္ထေ နိပါတော ယသ္မာတိ အတ္ထော၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ) အချို့ကား ဟိတ်အနက်၌ ပဌမာဟူ၏၊ အာစိဏ္ဏတို့ကို ဒေသေတို့စသည်ဖြင့် ဖွင့်သည်ကား ထုတိ ကမ္မသာ၊ ကိတ္တနတ္ထချည်း၊ ထိုကြောင့် ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပါယော အုပ်သည်။

တတ္ထ-ထိုတတိယဈာန်၌၊ သုခါဘိသင်္ဂေန-သုခ၌ တပ်သဖြင့်၊ နအာကဍ္ဎိယတိ-မငင်၊ (သုခ၌ တပ်သဖြင့် ပီတိကို မဖြစ်စေ ဟူလို)

ဝါ သုခါဘိသင်္ဂေန-သည်၊ အယံ ပုဂ္ဂလော-ကို၊ န အာကဍ္ဎိယတိ-မငင်အပ်၊ (ငင်ခြင်းငှါ မတပ်နိုင်ဟူလိုသည်)

ယထာစ-ဖြင့်လည်း၊ ပီတိ-သည်၊ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ-မဖြစ်၊ ဧဝံ တထာ-ဖြင့်၊ဥပဋ္ဌိတ သတိတာယ-ကြောင့်၊သတိမာ-မည်၏။

ဤ၌ သတိဖြင့် သမ္ပဇညကိုလည်းယူ ‘ဧဒိသေသု ဌာနေသု သတိဂ္ဂဟဏေနေဝ သမ္ပဇညမ္ပိ ဂဟိတံ ဟောတိ’ (သာရတ္ထဒီပနီ)။ ။တတိယဈာနေ ဂဏ္ဍိပဒ်။

ဥပ္ပန္နံ-မိမိတို့၏ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော(မခွါအပ်သေး သော သော်လည်းဟူ)ဒုက္ခိန္ဒြိယံ-သည်၊ ကဏ္ဍ-အဘယ်ဈာန် ကြောင့်၊ အပရိသေသံ-မဲ့၊နိရုဇ္ဈတိ-နည်း၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ဣဓ-၌၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကာမေဟိ-တို့မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ-၍လျှင်၊ပဌမံ ဈာနံ- ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-၍၊ ဝိဟရတိ-၏၊ ဧတ္ထ-ဤ ပဌမဈာန်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ-သော၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ-သည်၊ အပရိသေသံ-မဲ့၊ နိရုဇ္ဈတိ-၏။

ကဏ္ဍာတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဧတ္ထာတိ ပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနေပိ ဟောတုမှိ ဘုမ္မ ဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (သာရတ္ထဒီပနီ)ထို့ကြောင့်ရကား အာခါရမပေးလင့်။

ခုံသ မကာသာဒိ သမ္ဗသေနဝါ-ဖြုတ်ခြင် စသည်တို့၏ အတွေ့ဖြင့်ရင်း(ခြင် မှက် စသည်တို့၏ အတွေ့ဖြင့် သော်လည်း ဟူ) ဝိသမာသနုပါတာပေနဝါ-မညီမညွတ်သော နေရာ ကြောင့် ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ-၏၊ ဥပ္ပတ္တိ-သည်၊ သိယာ-၏၊ အန္တောအပ္ပနာယံ-၌၊ နတွေဝ သိယာ-ရာ၊ ပဋိပက္ခေန-ဆန့်ကျင်ဘက် သမိန္ဒြေသည်၊ အဝိဟ တတ္တာ-မသတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။

အထက် ဝိတက္က ဝိစာရ ပစ္စယေပိဌ် ဝိကား အဋ္ဌာနပယုဂ်၊ ထိုဝိကို ဆောင်၍ “ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ-ကို၊ ပဟီနဿာပိ-သော်လည်း ”ဟု သမ္ဗန်။

ဝိတက္က ဝိစာရ ပစ္စယေ-ဝိတက် ဝိစာရ တည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော၊ ကာယ ကိလမထေစ - ကိုယ်၏ ပင်ပန်း ခြင်းသည်ရင်း၊ စိတ္တုပဃာတေစ-စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်ရင်း၊ သတိ-သော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဝိတက္က ဝိစာရာ ဘာဝေ-ဝိတက် ဝိစာရမရှိသည်ရှိသော်၊ နေဝဥပ္ပဇ္ဇတိ-မဖြစ်၊ ယတ္ထပန-ယသ္မိံ ဒုတိယဈာနူပစာရေ-၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယ ဈာနူပစာရေ-၌၊ ဝိတက္က ဝိစာရဘာဝေ-ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဒုတိယဈာနူပစာရေ-၌၊ ဝိတက္က ဝိစာရာ - တို့ကို၊ အပ္ပဟီနာ ဧဝစ - မပယ်အပ်ကုန်သေး သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယဈာနူပစာရေ-၌၊ အဿ ဒေါ မနဿိန္ဒြိယဿ-၏၊ ဥပ္ပတ္တိ-သည်၊ သိယာ-၏၊ ပီတိ သမုဋ္ဌာန

(ပိဋကတ်တော်

ပဏီတ ရူပ ဖုဋ္ဌကာယသ - ဒိတိလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော မွန်မြတ်သော ရုပ်ဖြင့်နှံ့သော ကိုယ်ရှိသောသူအား၊သုခိန္ဒြိယ သ-၏၊ (စေတသိက သုခကို မယူလင့် ကာယိက သုခကိုယူ) ဥပေက္ခာယ-၏၊ အဘာဝေန-မရှိသဖြင့်။

အနဘိဏ္ဏန္တတ္တာဒ္ဓ ဟောတု အဒ္ဓေါဂဝိသေသနပြု၊တဏ္ဏ တဏ္ဏကို တောသု တောသု ဗျာနေသု ဖွင့်။

ပဟီနာဝိ-ပယ်အပ်ကုန်ပြီးလျက်လည်း၊ (ပိကား ဂရဟာ) သမာဟဋ္ဌာ - ပေါင်း၍ ဆောင်အပ်ကုန် သနည်း၊ အသဏ္ဏ ထောယျသ-သော၊ ဒုဋ္ဌဂေါဏသ - နွားပျက်ကို၊ သမာဟရ တိ-သွင်း၏၊ကေကာ-တခုစီ တခုစီ၊ နိဟရန္တော-ထုတ်လျက်၊ အဒုက္ခ မသုခါယ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊ သမာပတ္တိယာ-စတုတ္ထ ဈာန်သမာပတ်၏၊ ဝဏ္ဏ ဘဏနတ္တံ - ကျေးဇူးကို ဆိုခြင်းငှါ၊ ပစ္စယ ဃာတေန-အကြောင်းကို သတ်သဖြင့်။

အတိဒူရေ ဟောန္တိတိဒ္ဓ ဏ္ဏတိကား ပရိသမာပန၊ ဝေဒနာ လေး ပါးကို ပေါင်း၍ ဟောကြောင်းကိုကား ပြီးပြီ ဟူလိုသည်။

သုခေန ဂဟေတုံ အဒုက္ခမသုခါယ စေတော ဝိမုတ္တိယာ ပစ္စယ ဒဿနတ္ထံ ဓတသ ဗျာနသ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ ရာဂဒေါသာနံ အတိဒူရ ဘာဝံ ဒဿေတိ၊၅၊အပေါင်း လေးပါးကို ခြားနား၍ မှတ်လေ။

ဏ္ဏဋ္ဌာနိဋ္ဌ ဝိပရိတာ နုဘဝန လက္ခဏာ-ဏ္ဏဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံမှ ပြန်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ဝါ-ဏ္ဏဋ္ဌအနိဋ္ဌ အခြင်းအရာမှ ကြည်သော ကျစ်လျှုသော အခြင်းအရာ ဖြင့် ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အဝိဘူတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-မထင်ခြင်း လျှင် အခြင်းအရာရှိ၏။

သုခ ဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ ထင်သော အခြင်းအရာမရှိ၊ ကျောက်ဖျာ၌ သွားသော သမင်၏ခြေရာကဲ့သို့ သဘောအားဖြင့် သိအပ်သောအခြင်း အရာသာရှိ၏ ဟူလိုသည်၊ သုပရိသုဒ္ဓါဒ္ဓ 'သု'ကား ဘူသတ္ထ၌ ဖြစ်သည်၊ သောမ္မဘာဝေနစ၌ ''စ''ကား အဋ္ဌာနပယုဂ်။

ဒိဝါ-၌၊ သူရိယပ္ပဘာ ဘိဘဝါစ-နေရောင်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သောမ္မ ဘာဝေနစ - ငြိမ်းချမ်းသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော - အား၊ ဥပကာရကတ္တေန

ပြန်ပွားရေးမှု)

ဝါ – ကျေးဇူး ပြုတတ်သော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘာဂါယ–သော၊ ရဏ္ဍိယာ–ကို၊ အလာဘာစ–ကြောင့်ဝင်း၊ (ဝိသေသန နှစ်ချက်ကို သဘာဂ၌ စပ်၊ အဋ္ဌာနပယုဂ်စသဒ္ဒါကို ဟိတ်နှစ်ချ၌ယှဉ်)။ ။စတုတ္ထဗျာနေ ဂဏ္ဌိပဒ်၊ စတုက္ကနယေ နိဋ္ဌိတော။

ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ၌ "ဈတိ" ကား အာချဉ္ဈ။

ယသ္မာ ပန ဓမ္မဓာတုယာ–အကြင် သဗ္ဗညုတညာဏ်၏၊ ဝါ-ကို၊သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ-ကောင်းစွာသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနာဝိလာသပတ္တော နာမ–ဒေသနာ၏အရာ၌ စံပယ်ခြင်းသို့ ရောက်သောမည်သည်၊ ဟောတိ–၏။

'ဘဂဝါ'ပကတိကတ္တားလာ၊ ဤတွင် ဒေသနာဝိလာသ ပတ္တာနာမ ဟု အာ ကာရန်နှင့်ရှိတတ်၏၊မသင့်၊ ဩ ကာရန်နှင့် ရှိသော ပါဌ်သာ အသင့်၊ အချို့ကား အာ ကာရန်နှင့် ပါဌ်ပျက်ကို မြင်လေလျှင် မဆင်မခြင်'ဟောန္တိ'ဟု ပြင်ကုန်ဘိ၏။

သာဓမ္မဓာတု – ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ တထာဂတသ–သည်၊သုဋ္ဌု–စွာ၊ပဋိဝိဒ္ဓါ–၏။

ဤကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာနှင့် ယောဇနာကို ထောက်၍ သမ္မန်သော အနက်၊အကယ်၍ ဒေသနာဝိလာသပတ္တာနာမဟောတိကို ပါဌ်သင့်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိငြားအံ့–

ယသ္မာ ပန ဓမ္မဓာတုယာ – ဖြင့်၊ သုပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ–ကြောင့်၊ ဒေသနာ–သည်၊ ဝိလာသပတ္တာနာမ–မည်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ သာ ဓမ္မဓာတု–ကို၊ တထာဂတဿ–သည်၊သုဋ္ဌု–စွာ၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ပဋိဝိဒ္ဓါ-၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ဒေသနာဝိလာသပတ္တော–စံပယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ဒေသနာရှိသော၊ သတ္ထာ–သည်၊ ဘာဇေသိ–၏၊(သမ္ဗန်)ဤကား နောတက္ကော။

'ယာနိစ စတုက္ကနယေ ဒုတိယ တတိယ စတုတ္ထာနိ၊ တာနေဝ ဈာ တတိယစတုတ္ထပဉ္စမာနိ'ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတော်ကား ပဉ္စကာ၌ ဒုတိယသည် ပဌမကိုဆည်း၏၊တတိယသည် ဒုတိယ,စတုတ္ထ သည် တတိယ,ပဉ္စမသည် စတုတ္ထဖြစ်၏ ဟူလိုသည်။

[(ဝိဋ္ဌကတ်ဋ္ဌတော်

ဋီကာဆရာ၏အလိုတော်ကား ပဉ္စကဣ ဒုတိယသည် ဒုတိယပင်၊ တတိယသော်တမူကား ဒုတိယသို့ဆည်း၏၊ပဉ္စကဣ ဒုတိယ,တတိယ ဈာန်နှစ်ပါးကို ဒုတိယဈာန်ဣထည့်၍ ဒုတိယဈာန်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏ ဟူလို။

အစောက် အပြော ကျယ်ဝန်းသော သမုဒြာဣ ယုန်သူငယ်သည် သက်ခြင်းငှါ မဝံ့၊သက်သော်လည်း မထောက်မိသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့ နက်သော ကျယ်သော ပညာရှိသော ဆရာမြတ်နှစ်ပါး၏ ဝိနိစ္ဆယဣ ယုန်သူငယ်နှင့် တူသော ပညာဒုဗ္ဗလဖြစ်သော ငါတို့ကား 'ဤသည် သင့်၏,ဤသည် မသင့်'ဟု ဆိုခြင်းငှါ မငံ့၊ ဆိုသော်လည်း မထောက် မိသည်သာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား အယူနှစ်ကွဲ မှတ်အပ်တော့သည် သာ။

ပါနဗျသနေန-သေကြောင်း။

ဝိဝိတဗ္ဗံ ပါနံ၊တဒေတံ သဗ္ဗသော သုခံ ဗျသတိ ဝိက္ခိပတိတိ ဗျသနံ၊ပါနံ ဧဝ ဗျသနံ ပါနဗျသနံ။

ဝိဘဝဇာတံ - စည်းစိမ်ကို၊ သုရာမဒမတ္တံ-သေယစ်သော၊ (တံဣစပ်၊တံကို တံ အမစ္စပုတ္တံစွဲ) နိစ္စောလံ-အချည်းစည်း၊ ဖိဏ္ဍာ ကရသာရကမဘွေန-သင်ဖြူးဆွေးမျှဖြင့်၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာပါဌကော- ကျမ်းတတ်သောသူသည်၊(လက္ခဏာဘတ်သောသူသည်သော် လည်းဟူ)အဝဿယော-ကိုးကွယ်ရာ၊ မတ္တိကာယ-မြေမှုန့်ဖြင့်၊ တစ္ဆေသိ-ငြမ်းမောင်း၏၊ ကဏ္ဍသူလံဝိယ - နားတံကျင်ကဲ့သို့၊ အနေကဗျာသနပါရိဇုညပတ္တော - များစွာသော ပျက်စီးခြင်းတို့ ဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော။ ။ပဉ္စကနယေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ အဿာတိ ဒုက္ခာပဋိပဒံကား ကစ္စည်းကျမ်းဣရုပ်ပြီး သုတ်ပြီး မရှိ၊''ထိယံ တုလျာဓိကရဏော စေ ဘာသိတ ပုန္နပုံသကာ ယထာရဟံ ပုန္နပုံသကာဝ'' ဟူသော သဒ္ဒနီတိစသောသုတ်ဖြင့် ဈာန်ဣ ဝါစက တုလျာဓိကရဏာဖြစ်သော ရှေ့ပုဒ်နောင်မှန္နောင်းသော ဟော အပ်သော နပုလ္လိင်ရှိသော ပဋိပဒါဟူသော ဈာန်လိင်ကို နပုလ္လိင်ကဲ့သို့ ငဲ့၍ ဒုက္ခာပဋိပဒံ ပြီးသည်။

တဿ တဿ ဈာနဿ-၏၊ ဥပစာရံ-ဥပစာရဈာန်သည်၊ ကာမာဝစရသမာဓိ-သည်၊(စိတ်ကြိုက်ရာပေး)

ဥပစာရံ ဟု သာမန်ဆိုလျှင်းမှုလည်း ဥပစာရစိတ်ကို မယူလင့်၊ နီဝရဏ ဝိတက် ဝိစာရ နိကန္တိ စသည်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ထိရ ဖြစ်သော ဥပစာရဖြစ်၍ဖြစ်သော ကာမာဝစရသမာဓိကိုသာယူ။

အသို့မှု၍ လေးပါးပြားလေသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'သာ ပနေသာ' စသည်တက်။

သာပနေသာ ပဋိပဒါ-သည်၊ ဧကစ္စဿ-အား၊ နီဝရဏာဒိ ပစ္စနီကဓမ္မ သမုဒါစာရဂ္ဂဟဏတာယ-နီဝရဏ အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (မြစ်ခြင်းများသောကြောင့် ဟူလို) ဒုက္ခာ ကိစ္ဆာ-ငြိုငြင်သည်၊ ပဟောတိ-၏၊အသုခသေဝနာ-မချမ်းသာသော မှီဝဲခြင်းရှိသည်၊ ပဟောတိ-၏၊ဣတိ အယံ-လျှင်၊အတ္ထော-တည်း။

အသုခသေဝနာတိ ကသိရဘာဝနာ(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)

ပုဗ္ဗဘာဂေ၏အပဒါန်ကား ဥပစာရဈာနာဓိဂမတော လာ၊ ဈာနာဓိဂမတော သာမန် မလာသင့်၊ သဗ္ဗာယ စသည်၏အစွမ်း, တဏှာ အဝိဇ္ဇာ၏အစွမ်း,အဓိကာရ၏အစွမ်း, ကိလေသာ ဣန္ဒြေ၏အစွမ်းဖြင့် ဆရာပြခဲ့သော ပဋိပဒါ အဘိညာတို့သည် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် သာမန်သာ ဖြစ်ခဲ့၊ စုဒ်ရှိရကား ဓမ္မနိဒ္ဒေသကိုလည်း ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ညွှန်းသင့် ပါ၏ ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် ယော ပုဂ္ဂလောစသည်မိန့်သော်......

ပဌမဈာန်၌ ပဋိပဒါ အဘိညာတို့၏အထူးကို ဆိုပြီ၊ ဒုတိယဈာန်၌ အဘယ်သို့ဆိုအံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား တတ္ထ စသည်တက်သော်.....

တတ္ထ တသ္မိံ ဒုတိယဈာနေ-၌၊ တဒနုဓမ္မတာ။ပ။ပညာတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တာသတိယာဝါ-ကိုလည်း၊ တံတံ ဈာနနိကန္တိ ယာဝါ-ကိုလည်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနေ-၌၊ ပဋိပဒါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ တံတံ ဈာနူပစာရပ္ပတ္တဿ-အား၊အပ္ပနာယ-၏၊ ပရိဝါသေ-ဖြစ် ခြင်း၌၊အဘိညာစ-ကိုလည်း၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။

အနိပ္ပါယ်ကား...... ထို ပဌမဈာန်အား လျော်သော ပဌမဈာန်သို့ ညွတ်သော, ပဌမဈာန်သို့ ၄မ်းသော, ပဌမဈာန်လျှင် အာရုံရှိသော ဒုတိယဈာနဘာဂိယ မဖြစ်၊ ဝိတိဘာဂိယဖြစ်သော သတိကို ခွါခြင်း, " ဈာနာ ဝုဋ္ဌဟိတွာ ဈာနံ အဿာဒေတိ၊ အဘိနန္ဒတိ၊ တံ အာရဗ္ဘ

ရာဂေါဥပ္ပဇ္ဇတိ''စသောဈာနနိကန္တိကိုဆိုခြင်း၌ ဆင်းရဲမှု ဒုက္ခပဋိပဒါ, ချမ်းသာမှုကား သုခပဋိပဒါဟူလိုသော်။

တဒနုဓမ္မတာ၌ ဓမ္မတာသဒ္ဒါကား အနုပတာသဒ္ဒါနှင့် သမာနတ္ထ တည်း၊ယခင်ဆောင်ခဲ့သောပါဠိမှာ အနေကန္တိက ဖြစ်သော အာဂုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြပြန်လိုရကား အနေကန္တိကဒီပကဖြစ်သော အပိသဒ္ဒါနှင့်တကွ အာဂမနဝသေနာပိ စသည်တက်သော်၊ဒုတိယဈာန်၌ဆိုပြီ၊ တတိယဈာန်,စတုတ္ထဈာန်တို့၌ အသို့ဆိုအံ့နည်း စုဒ်ရှိရကား 'တတိယ စတုတ္ထေသုပိ ဧသေဝ နယော'မိန့်သော်။　။ပဋိပဒါယံ ဂဏ္ဌိပဒ်၊

ယံ ဈာနံ-သည်၊ အပဂုဏံ-မလေ့လာသည်၊ဟောတိ-၏။

မလေ့လာကာမျှတည်း ပရိတ္တ မည်သလော စုဒ်ရှိရကား ဥပရိဈာနဿ ပစ္စယော ဘဝိတုံ န သက္ကောတိ မိန့်သော်။

အဓိပ္ပါယ်စကားကျကား......'တသက်ပန် လေ့လာလျှင်းမူလည်း အထက်ဈာန်၏ အကြောင်းမဖြစ်သော် ပရိတ္တသာ မည်၏ဟူလို။

အဝဍ္ဍိတေ-မပွားသော။

မူလထင်သည်မှ လက်တသစ်,နှစ်သစ်မျှ မပွားဟူလိုသည်။

သုပ္ပမတ္တေ-စကောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊အာရမ္မဏေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ (စသည်ဖြင့် ဝါကို ယှဉ်) ယံ ဈာနံ-သည်၊ ပဂုဏံ-လေ့လာ၏၊သုဘာဝိတံ-ကောင်းစွာပွားစေအပ်၏။

လေ့လာကာတည်း အပ္ပမာဏမည်သလော စုဒ်ရှိရကား ဥပရိဈာနဿ ပစ္စယော ဘဝိတုံ သက္ကောတိ မိန့်သော်။

အဓိပ္ပါယ်စကားကျကား-ဉာဏဂုတ္တရဖြစ်သောသူတို့အား တနေရာ တည်း၌သော်လည်း အထက်ဈာန်ကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော် ဝသီဘော် ဖြင့် အပဂုဏ နာတိသုဘာဝိတ ဖြစ်လေလျှင်းမူလည်း အပ္ပမာဏ မည် ပါ၏ဟူလို။

ဝိပုလေ-ပြန့်ပြောသော။

မူလအာရုံထက် တသစ်မျှ ပွားသော်လည်း အပ္ပမာဏဝိပုလသာ မည်၏၊ ဒွင်္ကုလာဒိသု ပဒေဂဝ။　။အာရမ္မဏစတုက္ကေ ဂဏ္ဌိပဒ်၊

ဉာတိ ပေဗ္ဗာ၌ ပေဗ္ဗာ၏အပါဒါန်ကား သောဠသက္ခတ္တုကတော ခံ၊ဒေသနာ ဝိလာသပဈ္ဈောစေသ၌ စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ။

ပဘိန္နပဋိသမ္ဘိဒေါ-ပြားသောပဋိသမ္ဘိဒါရှိထသော။

ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးရှိထသောဟူလို၊ ပဘေဒပဋိသမ္ဘိဒါဟု အချို့စာရှိ၏၊ အတူပင်၊ လေးပါးသရုပ်ကား အတ္ထ, ဓမ္မ, နိရုတ္တိ, ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ-ဤလေးပါး။

ဒသဗလ စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝိသဒဉာဏော-ဒသဗလညာဏ်, စတုဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပညာရှိတော်မူထသော၊(ဒြေသ ဒြေသော၌စပ်)

ဒသဗလညာဏ်၏သရုပ်ကိုကား-

ဌာနာဌာနေ ဝိပါကေစ,ဉာဏံ ပဋိပဒါယစ၊
နာနာလောကဓာတုမှိစ,သတ္တာနံ အဓိမုတ္တိယာ။
ဈာနာဒိနံ သံကိလေသေ,ဝေါဒါနေစ ပရောပရေ၊
စုတူပပါတဉာဏဉ္စ,ဒိဗ္ဗစက္ခုသဝက္ခယံ။

ဟူသောဂါထာကိုမှီးသဖြင့် သိလေ။

စတုဝေသာရဇ္ဇညာဏ်၏သရုပ်တို့ကား-

အနန္တရာယေစ နိယျာနေ,ဗုဒ္ဓတ္တေ အာသဝက္ခယေ၊
ဣမေသု စတု ဌာနေသု,ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ ဝိသာရဒေါ။

ဟူသောဂါထာကိုထောက်သဖြင့် သိလေ။

ယာထာဝ သရသ လက္ခဏသ-မဖေါက်မပြန်သော ကိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဝါ-မှန်သောသဘော ဝိသေသလက္ခဏာ, သာမညလက္ခဏာကို။

ရှေးနည်း၌ ယာထာဝနှင့် သရသလက္ခဏာအထူး၊ နောက်နည်း၌ ယာထာဝကား အကြောင်းအကျိုး စသည်ဖြင့် မှန်သော သဘော, သရသဖြင့် ဖုသနစသောသဘော, ဝိသေသသဘော, လက္ခဏာဖြင့် အနဝဇ္ဇစသော သာမညသဘောကိုယူ။

ဆရာ......သဒ္ဓိက နဝက,ပဋိပဒါ အာရမ္မဏနဝကတို့ကို အဇ္ဈာသယဒေသနာဝိလာသအားဖြင့် ဟောသောဟူပြီ၊ဤသောဋ္ဌသက္ခတ္တုကနယကို အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'ယသ္မာ ပန ယေ ကေစိ ဈာနံ' စသည်တက်သော်။

ယေကေစိ-ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ ဈာနံ-ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ နာမ-ဖြစ်စေသည်မည်ကုန်၏။

ဤ၌ ဥပ္ပါဒေန္တိသာ မဆို၊ နာမသဒ္ဒါနှင့်တကွဆိုရကား ကတာဓိကာရ ဖြစ်သော မဂ်ကို ရသဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ဈာန်ရှိကုန်သော အကြင်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဈာန်ကား မဂ္ဂပဋိဗဒ္ဓဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေသည် မမည်ဟူလိုသော်။

န တေ အာရုမ္မဏ ပဋိပဒါဟိ ဝိနာ ဥပ္ပါဒေတုံ သက္ကောန္တိ ၌လည်း ဖြစ်စေသည်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ အာရုမ္မဏပဋိပဒါတို့နှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ကုန်၊ယခင် ဆိုခဲ့သော ဖြစ်စေသည် မမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ကင်း၍ ဖြစ်ကုန်၏, ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်၏ ဟူလိုသော်။ ။

ပထဝီကသိဏေ ဂဏ္ဌိပဒံ။

တေသု-ထိုဆယ်ပါးသောကသိုဏ်းတို့တွင်၊ပိညာဏကသိဏံ - သည်၊ တတ္ထ - ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသ၌၊ ကသိဏုဂ္ဃါဋိမံ-ကသိုဏ်းကိုခွါခြင်းကို၊နလဗ္ဘတိ-အပ်။

နိရောဓပါဒကံ န ဟောတိဖြင့် အာရုပ္ပပါဒကလည်း မဖြစ်ဟု ပြ၊ နေယျတ္ထ, နိတတ္ထနှစ်ပါးကို ထင်စေလိုရကား 'အနုပုဗ္ဗ။ပ။ လဗ္ဘတိ' မိန့်သော်။

ဇတံ ဈာနံ - ဤ ပရိစ္ဆေဒါကာသ၌ ဖြစ်သော ဈာန်သည်၊ အဘိညာပါဒါဒိကံ-သည်၊ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဇဝံ တထာ-တူ၊ပုရိမကသိဏေသု-တို့၌၊ဥပ္ပန္နဈာနမ္ပိ-သည်လည်း၊ဟောတိ-၏၊နိရောဓပါဒကဘာဝေါ ပန-သည်ကား၊ ဋ္ဌေ ဇတေသု ဈာ နေသု-တို့၌၊ဝိသေသော-ထူးလေ၏၊ ဋ္ဌေ တေသ္မိံ ရူပါဝစရာဓိကာရေ-၌၊အာကာသ ကသိဏေ-၌၊ဝတ္တဗ္ဗံ-သော၊ယံဝစနံ-သည်၊သေသံ-ကြွင်းသည်၊သိယာ-၏၊တံသဗ္ဗံ-ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တမေဝ - တည်း၊ ကသိဏာ နုလောမတော-ကသိုဏ်း အနုလောမအားဖြင့်၊ (ပထဝီစသော ကသိုဏ်းရှစ်ပါး အစဉ်အားဖြင့် ဟူလိုသည်) ကသိဏပဋိလောမတော - ကသိုဏ်း ပဋိလောမ အားဖြင့်၊ (ဩဒါတ စသော ကသိုဏ်း ရှစ်ပါးကို ပြောင်းပြန် ဝင်စားသော အားဖြင့် ဟူလိုသည်)၊ ကသိဏာ နုလောမ ပဋိလောမတော-အားဖြင့်။

ပထဝီမှသည် ဩဒါတတိုင်အောင်, ဩဒါတမှသည် ပထဝီတိုင်အောင် တပြောင်းပြန်ပြန် ဝင်စားသောအားဖြင့် ဟူလိုသည်၊ ဈာနာနုလောမတော စသောသုံးချက်၌ သမာပတ်ရှစ်ပါး၏အရတွင် ဤနည်းယူလေ။

ဈာနုက္ကန္တိကတော–ဈာန်ကို ချန်သောအားဖြင့်၊ (သာမန်သော်လည်းပေး)

ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စား၍ ထိုကသိုဏ်း၌ပင်တတိယဈာန်ကို ဝင်စား၏၊ ထို့နောင် အာကာသာနဉ္စာယတနကို, ထို့နောင် အာကိဉ္စညာယတနကို ဝင်စား၏၊ ဤသို့ ကသိုဏ်းကို အနုက္ကမပြု၍ ဈာန်ကို ကေန္တရိကအားဖြင့်ချန်ခြင်းသည် **ဈာနုက္ကန္တိက** မည်၏၊ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ တဘန်လည်း ထိုပဌမဈာန်ကိုပင် တေဇောကသိုဏ်း၌, ထို့နောင် နီလကသိုဏ်း၌, ထို့နောင် လောဟိတကသိုဏ်း၌ ဤသို့ဈာန်ကိုအနုက္ကမပြု၍ ကသိုဏ်းကို ဧကန္တရိကအားဖြင့် ချန်ခြင်းသည် **ကသိဏုက္ကန္တိက** မည်၏။

ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို,တေဇောကသိုဏ်း၌ တတိယဈာန်ကို, နီလကသိုဏ်းကို ခွါ၍ အာကာသာနဉ္စာယတနကို, လောဟိတကသိုဏ်းအားဖြင့် အာကိဉ္စညာယတနကို,ဤသို့ဈာန်ကိုရင်း,ကသိုဏ်းကိုရင်း ချန်ကျော်၍ဝင်စားခြင်းသည် **ဈာနကသိဏုက္ကန္တိက** မည်၏။

အင်္ဂသင်္ကန္တိတော–အင်္ဂါပြောင်းသောအားဖြင့်။

ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန် ဝင်စား၍ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ပင် ဒုတိယဈာန်ကိုဝင်စားခြင်းသည် **အင်္ဂသင်္ကန္တိက**မည်၏၊ဈာန်နှင့်အင်္ဂါ အထူးမရှိရကား **ဈာနသင်္ကန္တိ** လည်း ဆိုသင့်၏၊**ဈာနာနုလောမ** ဟူသည်လည်း **ဈာနသင်္ကန္တိ**ပင် ဟူ၏။

အာရမ္မဏသင်္ကန္တိတော–အားဖြင့်။

ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စား၍ ထိုပဌမဈာန်ကိုပင် အာပေါကသိုဏ်းစသည်၌ ဝင်စားခြင်းသည် **အာရမ္မဏသင်္ကန္တိ** မည်၏၊ ကသိဏာနုလောမဟူသည်လည်း **အာရမ္မဏသင်္ကန္တိ** ပင်ဟူ၏၊ ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို,အာပေါကသိုဏ်း၌ ဒုတိယဈာန်ကို,တေဇောကသိုဏ်း၌ တတိယဈာန်ကို, ဝါယောကသိုဏ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို,

(ဝိဋ္ဌကတ်ဋ္ဌတော်

နီလကသိုဏ်း၌ ရှုါသောအားဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနကို, ပီတကသိုဏ်းအားဖြင့် ဝိညာဏဉ္စာယတနကို, လောဟိတကသိုဏ်းအားဖြင့် အာကိဉ္စညာယတနကို, ဩဒါတကသိုဏ်းအားဖြင့် နေဝသညာနာသညာယတနကို,ဤသို့ကေသိုဏ်ကရိုက၏အစွမ်းဖြင့် အင်္ဂါ,အာရုံ နှစ်ပါးကို ပြောင်း၍ ဝင်စားခြင်းသည် **အင်္ဂါရမ္မဏာသင်္ကန္တိ** မည်၏။

ပဉ္စင်္ဂိက စတုရင်္ဂိက စသည်ဖြင့် မှတ်ခြင်းသည် **အင်္ဂဝဝတ္ထာန်** မည်၏၊ပထဝီ အာပေါ စသောကသိုဏ်းကိုမှတ်ခြင်းသည် **အာရမ္မဏဝဝတ္ထာန်** မည်၏။

ဇုဋ္ဌဝိကုဗ္ဗနံနာမ-တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း မည်သည်ကား၊ ဓိပ္ပနသန္တိဘာဝေါ-လျင်သောအဘိညာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သည်၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) လျင်စွာရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်၊(သဒ္ဒတ္ထ)

ဓိပ္ပနံ သန္တိ နိသာမနံ အဓိဂမော ဧတဿ ပုဂ္ဂလဿာတိ ဓိပ္ပနသန္တိ၊(ဝိဂြိုဟ်)။ ။သေသကသိဏာကထာယံ ဂဏ္ဍိပဒံ့။

အဘိဘာယတနသင်္ခါတံ-သော၊ရူပါဝစရကုသလံ-ကို။

အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ၊နိမိတ်ဖြစ်သည်မှ နှစ်ဝိထိ သုံးဝိထိ လေးဝိထိ ငါးဝိထိဖြစ်သော ပရိကမ္မဉာဏ်ရစေ။ ယောဂိနော သုခဝိသေသာနံ အဓိဋ္ဌာနတာယ မနာယတန ဓမ္မာယတန ပရိယာပန္နတာယဝါ အာယတနံ၊(ငင်းရစေ) အဘိဘူ အာယတနံ ဧတဿာတိ အဘိဘာယတနံ၊ (ဈာန်ရစေ)

အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ၌ကား အဘိဘူအရကိုပင် ဈာန်ရကောက်၍ ထိုဈာန်သည် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သုခဝိသေသ၏ တည်ရာဖြစ်ရကား အာယတန မည်သောဟူ၏။

အဘိဘဝိတဗ္ဗံဝါ အာရမ္မဏသင်္ခါတံ အာယတနံ ဧတဿာတိ အဘိဘာယတနံ၊ (ဈာန်ရစေ)

အဓိပ္ပါယ်အဖြေခိုင်ကား......အကြောင်း ပရိကမ္မဉာဏ်သည် အဘိဘာယတနမည်ရင်း၊ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်ရကား အကျိုးဈာန်ကိုလည်း အဘိဘာယတန ဟူပါသည်၊(ကာရဏူပစာ)

အလာဘိတာယဝါ-မရသောကြောင့်လည်းကောင်း။

နိယကဇ္ဈတ္တစသည်၌ မဖြစ်စေအပ်သော ဝဏ္ဏကသိုဏ်းဈာန်ရှိ၏ ဟူလိုသည်။

အနတ္ထိကတာယဝါ-အလိုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။

အဇ္ဈတ္တိကကသိုဏ်းအာရုံဖြင့် ဈာန်ရခြင်း၌ အလိုမရှိ ဟူလိုသည်၊ ပရိကမ္မဝသေနကား ပရိကံဓော,အပ္ပနာဝသေနကား ဥပစာရဘာဝနာဓောကည်း၊အဋ္ဌကထာအရကား ပါဠိမှာ ဝလိုက်တော့ကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်၊ 'သိလာပုတ္တက' ကဲ့သို့ဟူ၏။

သမ္ပန္နဂဟဏိကော-ကောင်းသော ဝမ်းရှိသော၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)ပြည့်စုံသော ဝမ်းရှိသော၊(သဒ္ဒတ္ထ)

'စမြင်းဒေါသ စသည်မခံသော ဝမ်းရှိသော'လည်း ဟူလိုသည်၊ဤကား သံသုဒ္ဓ ဂဟဏိကော၌ ဂဟဏိသဒ္ဒါကဲ့သို့ ကုစ္ဆိဝါစကကို ရည်သည်။

ဝါ, သမ္ပန္နဂဟဏိကော-ကောင်းသော ကမ္မဇတေဇော ရှိထသော၊(အဓိပ္ပါယတ္ထ) ပြည့်စုံသော ကမ္မဇတေဇော ရှိထသော၊(သဒ္ဒတ္ထ)

အစာကို ကျေစေနိုင်သော တေဇောရှိသည် ဟူလိုသည်၊ ဤကား ''သမဝေပါကိဏိယာ ဂဟဏိယာ''ကဲ့သို့ ကမ္မဇတေဇော ဓာတု ဝါစကကို ရည်သည်၊ အချို့ကား 'ပြည့်စုံသောဝမ်းရှိထသော'ဟူ၏၊ မသင့်၊အချို့ကား 'အနည်းငယ်ကိုသိမ်းဆည်း၍ ယူတတ်သော'ဟူ၏၊ မသင့်။

ဧက ကဗဠမေဝ-တလုပ်ကိုသာလျှင်။

သဟာနိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၌ ခဏတူဖြစ်လျှင်းသည်မဟုတ်၊နိမိတ်ထင်သည်မှ ပဋ္ဌမစိတ်ကို မလွန်မူ၍ ဖြစ်စေသည်ကိုယူ၊ ဓာနာဓိပတ္တောပိ ကား ဆရာ့အလိုသော် ပုဗ္ဗဘာဂ,သုတ္တန်အဋ္ဌကထာအလိုသော် အပရဘာဂဖြစ်သော အာဘောဂတည်း၊ ဤ၌ ပစ္ဆာအာဘောဂကို ဓာနာဓိပတ္တောပိ ဟူသည်ကား အကြောင်းဈာန်နှင့် စပ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဈာန်၌ ဖြစ်သော အဘိဘာဝနအခြင်းအရာကို ယူ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဟူလိုသည်။

[ပိဋကတ်တော်

မဟာ္ဂုတ္တံသော - အစားကြီးသော၊ (အစားကြူးသော၊ စိတ်ကြိုက်ရပေး)ကော-တရသော၊ဘတ္တဝဖိုတကံ-ထမင်းဖြင့်ပြည့်သော လင်ပန်းကို၊အတိဘဝိတွာ-နှိပ်၍၊ (နှလုံးမသွင်းသည်ကို နှိပ်၍ဟူပါသည်)ပရိတ္တံ ပရိတ္တာရမ္မဏံ အပ္ပမာဏံ ပရိတ္တာရမ္မဏန္တိ-ဟူသော၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အာရမ္မဏဒုကေ-၌ပဌမအဘိဘာယတနံ, ဒုတိယ အဘိဘာယတနံ အာရမ္မဏဒုကအရာ၌၊ ပရိတ္တာနီတိ-တို့ဟူ၍၊အာဂတတ္တာ-ကြောင့်၊အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာ-ကို၊နဂဟိတာ-အပ်၊ ပရတော ပရသ္မိံ အာရမ္မဏဒုကေ-တတိယအဘိဘာယတနံ, စတုတ္ထအဘိဘာယတနံ အာရမ္မဏဒုကအရာ၌။ပ။နဂဟိတာ-အပ်၊ အဋ္ဌကထာယံ ပန-မဟာအဋ္ဌကထာ၌ကား၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊ဟိ-သင့်စွ၊ ပရိသုဒ္ဓါနိ-ကုန်သော၊ နီလာဒီနိစ-တို့ကိုလည်း၊ အပရိသုဒ္ဓါနိ-ကုန်သော၊ နီလာဒီနိစ - တို့ကိုလည်း၊ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနီတိ-တို့ဟူ၍၊ဣဓ ဣမသ္မိံ အဘိဓမ္မေ-၌၊အဓိပ္ပေတာနိ-အပ်ကုန်၏၊ အာဂမဋ္ဌကထာသု ပန-တို့၌ကား၊ သုဝဏ္ဏာနိဝါ-သုဝဏ္ဏလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိဝါ-လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ အဘိဘာယတနာနိ-တို့သည်၊ ပရိတ္တ အပ္ပမာဏဝသေနေဝ-အားဖြင့်သာလျှင်၊ဒေသိတာနိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ဝုတ္တံ-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား .... သုတ္တန်ပါဠိ၌ သုဝဏ္ဏ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ပရိတ္တ အပ္ပမာဏ တို့ကို အသီးအသီးမဟော၊ ရောထွေး၍ဟောခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း အသီးအသီး မဆို၊ ဒေသနာသို့လိုက်၍ ပရိတ္တ အပ္ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ဆိုလေသည် ဟူလို။

အဘိဓမ္မာဒေသနာ၌ အဘိဘဝနံ ဟူသည်နှင့် ညီစွာ အသီးအသီး ဟောကျိုးကိုပြလိုရကား 'ဣမေသု'စသည်တက်သော်။ အဇ္ဈတ္တ အရူပသညီဟူသောပါဌ်ကို အဇ္ဈတ္တံ ရူပါနိ ဟု ဗုဒ္ဓိထုတ်လိုရကား 'ကသ္မာ' စသည်တက်သော်။ ယခင် ပါဌ်ကို ဖြေစေလိုရကား 'တတ္ထ ဝါ ပဒိ' စသည်တက်သော်။ အဇ္ဈတ္တံရူပါနိ ဆိုလော ဟူသော ငါ စောဒက၏ စောဒနာ၌ အဘိဘဝနီယ မဖြစ်သောကြောင့်ဟု ပရိဟာရဆရာဆိုပြီ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီ ဟူ၍ကား အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မူလေသနည်း ဗုဒ္ဓိရှိရကား 'အဇ္ဈတ္တံ'စသည်တက်သော်။

ပြန်ပွားရေးမှ)

အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီတိ ဣဒံ ပန ဝစနံ-သည်ကား၊ ဒေသနာ ဝိလာသမတ္တမေဝ-မျှသာတည်း။ (နတသသအညံ ကာရဏံ မတ္ထိ တဗ္ဗံ လှန်လေ) စတူသုပိ-လေးပါးသော အဘိဘာယတနတို့၌ လည်း၊ နီဒသနဝသေန-ထင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩဘာ သနဝသေန-ထွန်းပ(အရောင်အလင်း) (စတ္တာရိ၏ သရုပ်ကား နီလစသည်ကိုယူ)။ ။အဘိဘာယတနကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

အဓိမုစ္စနဋ္ဌေန-အဓိမုစ္စနအနက်အားဖြင့်။

ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ချက်တွင် ရှေးကား လွတ်ခြင်း, နောက်ကား နှလုံး သွင်းခြင်းအနက်တည်း၊တဒသာ၌ အဿကို ပုဂ္ဂလဿဖွဲ့။

အဂ္ဂိတာရက-မျက်လုံး၊ဇတံ ဝစနံ-၍ရူပီဟူသော စကား ကို။

ကသိဏဒေသနာ အဘိဓမ္မဝသေန၌ အဓိပ္ပါယ်ကား အဘိဓမ္မာ၌ ဈာန်ကို ကသိဏ, သုတ္တန်၌အာရုံကို ကသိဏဆိုခြင်းကား အဘိဓမ္မာ နည်းတည်း၊ထိုတွင် ၍၌ဈာန်ကို ကသိဏဆိုသည် ဟူလို။ ။ဝိမောက္ခ ကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ရာဂ ပဋိဃ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန - ရာဂပဋိဃကို ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကိုခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သော် လည်းဆို)မေတ္တတိ-ချစ်တတ်၏၊ သိနေဟတိ-ချစ်တတ်၏၊ ဣတိ အယံ-၍သည်လျှင်၊အတ္ထော-တည်း။

သိနေဟဟူသော်လည်း တဏှာကို မယူလင့်၊ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမဟိတာ ကာရ ပဝတ္တိတည်း။

မိတ္တေ-ချစ်နှစ်လိုသော သူ၌၊ (သဒ္ဒတ္ထ) အဆွေခင်ပွန်း၌၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)

၍ကား "မိတ္တောနာမ ယော ဝိယော မနာပေါ"ဟူသော ဂဏ္ဌိ, 'မိတ္တေ ဝါ အာရမ္မဏဘူတေ ဝိယေ ပုဂ္ဂလေ ဘဝါ'ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာနှင့်အညီတည်း။

ဝါ,မိတ္တေ-ကိုယ်၌၊ဘဝါ-တည်း။

၍ကား'မေတ္တတီတိ မိတ္တော၊ဟိတဇ္ဈာသယော ခန္ဓပဗန္ဓော၊တပ္ပရိ ယာပန္နတာယ မိတ္တေ ဘဝါ'ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာနှင့်အညီတည်း။

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဗဂရဏာဝသေန-နှံ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊(အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဟူလိုသည်)

မောဒန္တီတာယ စသော ကရဏ,ကဏ္ဍုန္နှစ်ချက်ကား ဥပစာရချည်း၊ မေ့ဟူက အဝသဝတ္တနသာ ဟူရကား 'မောဒနမတ္တမေဝ ဝါ တန္တိ' မိန့်သော်။

ဟိတာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ-စီးပွားကိုကျင့်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ဝါ-စီးပွားအတွက်ကိုဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏၊ (စီးပွားကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်းဟူ)ဟိတူပသံဟာရရသာ-စီးပွားကို ဆောင်ခြင်းကိစ္စ၊ ဝါ-နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ အာဃာတဝိနယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-ရန်ညိုးကိုဖျောက်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ ဝါ-ရန်ညိုးကိုဖျောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးရှိ၏။

မနာပဘာဝဒဿနကား ယောနိသောမနသိကာရတည်း၊သိနေဟသမ္ဘဝေါ္ဒ သိနေဟာဟူသည် တဏှာတည်း၊ ဝိပတ္တိ ဟူသည်ကား မေတ္တာကို ခိုး၍ တဏှာ လှည့်စားတတ်၏, ဖျက်ဆီးတတ်၏ ဟူလိုသည်။

သတ္တာ-တို့သည်၊ ကမ္မဿကာ-ကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိကုန်၏၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ရုစိယာ-ဖြင့်။ ဤတွင် ကမ္မဿဟုရှိတတ်၏၊မသင့်၊ကဿာတိ ကဿ ဇနဿ (ယောဇနာ)

အညာဏုပေက္ခာယ-မိုက်ခြင်း, မသိခြင်း တည်းဟူသော လျစ်လျူရှုခြင်း၏၊(သဒ္ဒတ္ထ)မိုက်သောအားဖြင့် လျစ်လျူရှုခြင်း၏၊(အဓိပ္ပါယတ္ထ)

ဝိပဿနာသုခဥ္စေဝ ဘဝသမ္ပတ္တိစဋ္ဌ စသဒ္ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌမေ့သုခဝိဟာရောစ ဆည်းလေ။

အာဒေဝဏိကံ-အသိးသောအကျိုးတည်း၊ ယဒိဒံ ယာသော စေတောဝိမုတ္တိ-သည်၊ဇေတံ သော စေတောဝိမုတ္တိ-သည်၊ဗျာပါဒဿ-၏၊ နိဿရဏံ - ကင်းကြောင်းသည်၊ (ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်သော်လည်းဟူ)သမိပစာရေ-အနီး၌သွားသော၊

သပဗ္ဗော ဝိယ - ရန်သူကဲ့သို့၊ (ခင်ပွန်းယောင် ဆောင်သော ရန်သူဟူလိုသည်) ဩကာရံ-အခွင့်ကို၊ ('သ'ကို 'ရ' ရေးသည်၊ ဩတာရံ ရှိတတ်၏၊ မသင့်) တတော-ထိုရာဂမှ၊ ဝါ-ရာဂ၏ ခွင့်ရခြင်းမှ၊ သဘာဝ ဝိသဘာဝတာယ-သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

ဤတွင်လည်း များစွာသောစာတို့၌ 'သဘာဂ ဝိသဘာဂတာယ' ဟု ကဏ္ဍဇတတိယက္ခရာ'ဂ'နှင့် ရှိတတ်၏၊မသင့်။

လောကာမိသပဋိသံယုတ္တာနံ-လောကအာမိသနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊(တဏှာကို မှီကုန်သောဟူလိုသည်) ဂေဟသိတံ-ကာမဂုဏ်ကို မှီသော၊ ပဉ္စသေနာသနေသုစ-ကျောင်းစွန်တို့၌၎င်း၊ အဓိကုသလဓမ္မေသုစ-သမထဝိပဿနာတရားတို့၌၎င်း။

ပဉ္စသဒ္ဒါကား ရရတ္တ ဖြစ်သည် ဟူ၏၊ အဓိကုသလ ဓမ္မေသူတိ သမထဝိပဿနာဓမ္မေသု၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)

ဗာလဿ - မိုက်စွာထသော၊ မူဠ္ဌဿ - တွေဝေထသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ-များစွာသော ကိလေသာစသည်ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ အနောဓိဇိနဿ - မဂ္ဂေါဓိဖြင့် မအောင်အပ်သော ကိလေသာဓိ ရှိထသော၊ (မအောင်အပ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား ရှိထသော သော်လည်းဟူ) အဝိပါကဇိနဿ-မအောင်အပ်သေးသော ပဋိသန္ဓေ ရှိထသော၊ (ဝိပါက် ရှိထသော သော်လည်းဟူ) အနာဒိနဝဒဿာဝိနော-သံသရာ၌ အပြစ်ကို ရှုလေ့ မရှိထသော၊ အဿုတဝတော-အကြားအမြင်နည်းထသော၊ပုထုဇ္ဇနဿ-အန္ဓပုထုဇဉ်အား။

ထိုတွင် အနောဓိဇိနဿဖြင့် သေက္ခ၏အဖြစ်ကိုပယ်သည်၊အဝိပါကဇိနဿဖြင့် ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို ပယ်သည်၊ ဗာလဿ မူဠ္ဌဿ အနာဒိနဝဒဿာဝိနော အဿုတဝတောဖြင့် ကလျာဏပုထုဇဉ်ကိုပယ်ပြန်သည်၊အန္ဓပုထုဇဉ်သာကြွင်းရကား ထင်စေခြင်းငှါ ''ပုထုဇ္ဇနဿ-အန္ဓပုထုဇဉ်အား''ဟု သမ္ဗန်လိုက်သည်၊ ပညတ္တိဓမ္မဝသေန၌ ပညတ္တိနှင့် ဓမ္မကား ကမ္မဓာရယ်။

ကောရဇ္ဇာ-တခုသော ခရီးကို၊ (ရဇ္ဇာဂဟဏေန ရဇ္ဇာဝါသိနော သတ္တာ ဂဟိတာ)ကသိဏာနံ-ကသိဏ်းဗျာန်တို့၏၊

နိဿန္ဒော - အကျိုးဆက်သည်၊ အာရုပ္ပါယတာ - အာရုပ္ပဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရုပ္ပါ-အာရုပ္ပသမာပတ်သည်၊ ကသိဏာနံ-တို့၏၊ နိဿန္ဒောယထာ-ကဲ့သို့၊(ဤသို့သော်လည်း သမ္ဗန္ဓ်)

ကသိုဏ်းဈာန်ကို ရမှ အရူပသမာပတ် ပြီးရကား အကျိုးဆက်မဟုတ်သော်လည်း အကျိုးဆက်နှင့်တူသကဲ့သို့ ဟူလိုသည်။

ရူပါဝစရသမာဓိ,အောက်၌ဖြစ်သော သုံးပါးသော အရူပသမာဓိ ပြည့်စုံမှသာ ရအပ်ရကား 'သမာဓိနံ နိဿန္ဒော နေဝသညာနာသညာယတနံ'ဟူပါသည်၊ဝိပဿနာ၏ အာနုဘော်ဖြင့်သာဝင်စားအပ်ရကား ဝိပဿနာနံ နိဿန္ဒော ဖလသမာပတ္တိ ဟူပါသည်၊ ဒွိဟိ ဗလေဟိ သမန္နာဂတတ္တာ စသည်ဖြင့် ဘုရားဟောရကား သမထ။ပ။တ္တိ ဟူပါသည်။

ထိုကို ဥပမာဖြင့်ပြလိုရကား 'ယထာ ဟိ'စသည်တက်။

ဖြဟ္မာနော-ဥပပတ္တိဖြဟ္မာတို့သည်၊ဝါ-ဗောဓိသတ္တဖြဟ္မာတို့သည်။

ဖြဟ္မသမာဝ၌လည်း နှစ်ချက်ပေး၊ ယေန ကာရဏေန ပဝတ္တန္တိ၊ တံ တေန ကာရဏေန အပ္ပမညာ၊သမ္ဗန္ဓ်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ကား တန္တိ တသ္မာဟူ၏၊ ဤအလိုသော် ယေနကို ယသ္မာပြင်။

အနာဘောဂ-မခံစား၊ (လျစ်လျူရှု၏ ဟူလိုသည်) ကိဿဒ္ဓိ ပရိယာဝေ - တစုံတခုသော အလှည့်၌၊ ဝါ - အကြောင်း၌၊ (ရှေးကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,နောက်ကား ယောဇနာ)အဗျာဝဋာ အနုသုက္ကာ - မကြောင့်ကြသည်။ ။ဖြဟ္မဝိဟာရကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဝါယုနာ-လေကြောင့်၊ဘဿာ-ပြသည်၊သမုဂ္ဂတောဝိယ-တက်သကဲ့သို့၊ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ-အသက်ကုန်သည်မှ၊ (သေသည်မှလည်းဟူလို) ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ယထာနုက္ကမံ-စွာ၊ သမုဂ္ဂတေန-တက်ထသော၊ သူနဘာဝေန - အကောင်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓုမာတတ္တာ - သေသည်မှ အထက်၌ တက်ခြင်း ကြောင့်၊ (ဖူးရောင်ခြင်းကြောင့်ဟူလိုသည်)

တိုက်ရိုက် ဝိဂ္ဂဟကား 'ဥဒ္ဓံ ဓုမာတံ သူနံ ဆဝသရီရံ ဥဒ္ဓုမာတံ' ဟု သတ္တမီတပ္ပုရိသ်ပြု၊ ယင်းပါဌ်၌ ဥဒ္ဓံသည် ဥ၏ အတ္ထ, သမုဂ္ဂတေန

သည့် ဓုမာတ၏ အတ္ထ၊ အချို့ကား ဥဒ္ဓုမာတကို 'ဥဒ္ဓံ ဥမာတ'ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ "ဥဒ္ဓံ ဥမာတံ ဥဒ္ဓုမာတံ"ဟု ဒုတိယာပြုလိုသည်ဟု ဆိုကုန်၏၊ ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်ဟူရာ၌ မသင့်၊ ထို့ကြောင့် မဟာတ်လော၊ မဏိမဉ္ဇူ၌ 'ဥဒ္ဓံ ဓုမာတန္တိ သတ္တမီ တပ္ပုရိသသမာသော'ဟုဆိုအပ်ပြီ၊ ယခင် ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းသည်လည်း မသင့်၊ ဥဒ္ဓု မာတ သာ ပုဒ်ဖြတ်လိုသည်၊ ထို့ကြောင့် မဟာတ်လော မူလဋီကာ၌ 'ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ ဥဒ္ဓုမာတံ' အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီမည်သော လက်သန်းဋီကာ၌ 'ဥဒ္ဓံ ဓုမာတံ သူနံ သဝသရီရံ ဥဒ္ဓုမာတံ'၊ တဋ္ဋီကာ၌ 'ဥဒ္ဓံ ဓုမာတန္တိ တပ္ပုရိသသမာသော'၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ 'ဥဒ္ဓုမာတတ္တာတိ ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ သူနတ္တာ'ဟု ဓမာဘာသဒ္ဒါဖြင့် ထင်စွာမိန့်အပ်ပြီ။

ယောဇနာ၌ ဥဒ္ဓံ ဥမ္မာတံ ဥဒ္ဓုမာတံ မရှိသည်မှ၍လော ဟူပြောအံ့၊ ယောဇနာတပဲ ရှိစေ၊ ယောဇနာဆရာ၏ ဆရာပင်မည်ထိုက်သောဆရာတို့စင် ဖြစ်ရကား မသင့်။

ကပစ္စည်း၏ သွတ္ထ အဖြစ်ကိုပြလိုရကား ဥဒ္ဓုမာတမေဝ ဥဒ္ဓုမာတကံ မိန့်သော်။ သွတ္ထမှတပါး ကုစ္ဆိတတ္ထ၌ ဖြစ်သော ကပစ္စည်းဟု ပြပြန်လိုရကား ပဋိကူလတ္တာ ဝါ ကုစ္ဆိတံ ဥဒ္ဓုမာတန္တိ ဥဒ္ဓုမာတကံ မိန့်သော်။

ဤတွင် ယခုကာလ၌ဖြစ်သော အချို့သောနိဿယာစရိယတို့ကား ကုသဒ္ဒါကြံကုန်၏၊ ဥဒ္ဓုမာတနှင့် 'က'ကိုလည်း ကမ္မဓာရယ် တွဲပြီး ပုဒ်ကို ဖြန့်၍ထားသည်ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ ထိုတွင် ကုသဒ္ဒါကြံခြင်းကိုကား 'ကုစ္ဆိတံ ဥဒ္ဓုမာတံတိ ဥဒ္ဓုမာတကံတိ ဟိ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကပစ္စယဿ ကုစ္ဆိတတ္ထေ ပဝတ္တနတော'ဟူသော မဏိသာရမဉ္ဇူပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်၏။

ကမ္မဓာရယ်ကြံခြင်း, ပဒနိပ္ဖတ္တနတ္ထ ကြံခြင်းကိုကား ယခင်ပါဌ်ကိုလည်းကောင်း, "နှ ယထာ ဝုတ္တသဒ္ဒါနံ ကမ္မဓာရယသမာသဘာဝံ ဥဒ္ဓုမာတကန္တိ ပဒဿ တဒ္ဓိတတ္တာ" ဟူသော ပါဌ်ကိုလည်းကောင်း ထောက်သဖြင့် ပယ်အပ်၏၊ ဤနည်း နောက်နောက်ကိုကြံ။

ပရိဘိန္နံ–အဖြူအနီတို့နှင့်ရောသော။

လက်သန်းဋီကာအလိုသော် "အဖြူအနီ စသည်တို့နှင့် ရောသော" ဟူလို၏။

(ပိဋကတ်တော်

သေတရတ္တေဟိ ပရိဘိန္နံ ဝိမိဿိတံ နီလံ ဝိနီလံ။ မူလဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

အချို့ကား ဘေဒအနက်ကြံ၍ ''ပရိဘိန္နံ-ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျက်ပြီးသော''ဟူကုန်၏၊မသင့်၊ မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ ဝိသဒ္ဒါ၏ ဝိပရိဏာမတ္ထကိုလည်းကြံ၏၊လက်သန်းဋီကာ၌ကား ဝိသေသတ္ထကိုလည်း ကြံတော်မူပြန်၏။

ဝိဿန္ဒမာနံ- ယိုစီးသော၊ပုဗ္ဗံ- ပြည်တည်း။ (ကျီး,စွန်ရဲတို့ကြောင့် ယိုစီးသည်ကို ယူ) ခိတ္တံ- ပစ်အပ်သည်၊ (စွန့်အပ်သည် သော်လည်း ဟူ) ကာကပဒါကာရေန- ကျီးခြေသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ သတ္ထေန-သံလျက် ခက်ရင်းဖြင့်၊ ဟနိတွာ-ခုတ်၍။ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ကား''မြွင်း၍''ဟူ၏)

လောဟိတက ဝိဂြိုဟ်နှစ်ချက်တွင် ရှေးကား ကိရတိ၏ **ပဂ္ဃရဏတ္ထ**၊ နောက်ကား **ပရိပုဏ္ဏတ္ထ**၊ဤကား အထူး။

သုဘဂုဏော-ကောင်းသော ကျေးဇူးရှိထသော(စင်ကြယ်သော ကျေးဇူးရှိတော်မူထသော သော်လည်း ဟူ) ဒသသတ လောစနေန-တထောင်သော မျက်စိရှိထံသော၊ဒေဝါနမိန္ဒေန- သိကြားမင်းသည်၊ထုတိ ကိတ္တိ-ချီးမွမ်းအပ်သော (ကျော်စော သံရှိထသော)

ကိတ္တိနောင် သဒ္ဒကျေသည်၊'ယော ဝိရော သပ္ပဝိဒ္ဓဿ'စသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းသည် ဟူလို၊ 'မျက်မှောက်မျက်ကွယ်ချီးမွမ်းအပ်သောကျေးဇူး ရှိထသော'သော်လည်းပေး။

ဒသဗလော-သည်၊ဧကေကဈာနဟေတု-တပါးတပါးသော ဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ဒသ-ကုန်သော၊ယာနိ အသုဘာနိ-တို့ကို၊အဝေါစ-၏။

ဤတွင် အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား ဒသသတလောစနေန ကို ကရိုဏ်းကြံ၍ ထုတိကိတ္တိ၌ ဆိုက်ကုန်၏၊ ထုတိကိတ္တိကိုလည်း ကြိယာဝိသိသ်ကြံ၍ အဝေါစ၌ဆိုက်ကုန်၏၊မသင့်၊ မသင့်ကြောင်းကို ယုတ္တိအာဂုံ အထောက်အထား များစွာဆိုသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့ နည်း၊ မဆိုပြီ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ စသည်ကို :မျှော်လေ ,ကြည့်လေ၊ ဖွေ့

လွယ်မြင်လွယ် အလိုရှိမှုကား အဘိဓမ္မာဂဏ္ဌိ,ယောဇနာတို့ကိုကြည့်လေ။

ဝိတရာဂေါဝိယ-ရဟန္တာကဲ့သို့၊ နိလောလုပ္ပစာရော-လျှပ်ပေါ်ခြင်း ကင်းသည်၊ သော အသုဘဘောဒေါ - ကို၊ သရီရသဘာဝပဋ္ဌတ္တိဝသေန-ကိုယ်၏ မိမိသဘောသို့ ရောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ရာဂစရိတဘောဒဝသေနစ-ဖြင့်လည်းကောင်း။

ဤတွင်လည်း သဘာဝပဋ္ဌတ္တိကို သဘာဝဝိပ္ပတ္တိဟု ပါဌ်ပြင်၍ အချို့သမ္ဘွန်ကုန်၏၊မသင့်။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား ဆဝသရီရဥ္စ စသည်တက်သော်၊ ရာဂစရိတ၏အစွမ်းဖြင့် ပြလိုရကား ဝိသေသတော စသည်တက်သော်။

သရီရသဏ္ဌာန ဝိပ္ပ။ပ။တော၌ အကောင်ဖြစ်က ဒုသဏ္ဌိတဟူ၍သာယူ။

သရီရ ဃန ဘာဝရောဂိနော-ကိုယ်၏တခဲနက်အဖြစ်၌ တပ်သော ရာဂရှိသော သူအား၊ သရီရ သံဃာတ ဘောဒိကာရပ္ပကာသနတော - တပေါင်းတည်း တည်သော ကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်း, ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်၊ (စေ့စပ်သော ကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်း, ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်သော်လည်းဟူ) အလင်္ကာရဇနိတသောဘာရောဂိနော-တန်းဆာကြောင့်ဖြစ်သော တင့်တယ်ခြင်း၌ တပ်သောသူအား၊ မမတ္တရာဂိနော - ငါ၏ ဥစ္စာဟု တပ်သောသူအား၊ အပရိသဏ္ဌိတဇလာယ-မရပ်သောရေရှိထသော' (မတည်တံ့သောရေ,မသေသော ရေရှိထသောသော်လည်းဟူ)အရိတ္တဇလေနေဝ-ထိုးဝါး၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊အာရမ္မဏာထာ-၏၊ဒုဗ္ဗလတ္တာ-ကြောင့်။

(ပဋိကူလဖြစ်၍ အာရုံကို မိမိစိတ်၌ ထားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်ကို ဒုဗ္ဗလဟု ယူ)

ပုပ္ဖဆဒ္ဒကဿ-မစင်ကျုံးယောကျာ်းအား။

ပုပ္ဖဆဒ္ဒကောတိ ဂူထ ဆဒ္ဒကော၊ ပန်းသွန်ယောကျာ်းလည်း ဟူကုန်၏။ ။အသုဘကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

[(ဝိဠကတ်နွေတာ်

ပဋိက္ကူလ မနသိကာရ ဈာနဝသေနစေဝ-ပဋိက္ကူလ မနသိကာရဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ နဝသိဝထိကာဝဏ္ဏဈာနဝသေန စ-ကိုးပါးသော သိဝထိက အပြားရှိသောဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့် ၎င်း၊(ဤ၌ဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည် ပကာရတ္ထ၌ဖြစ်၏) ဝါ-ကိုးပါးသော သိဝထိကတို့၌ ဝဏ္ဏ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့် ၎င်း။

''ကောဟာမတံ ဝါ ဒွိဟာမတံဝါ''စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော ကိုးပါးသော သိဝထိကတို့၌ ဝဏ္ဏ၏အစွမ်းဖြင့် ရသော ဈာန်ဟူလို သည်။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေတော်မူသော ပဌမကျော်သူမြတ် သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့ သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေ ဘန်ကြောင်းဖြစ်သော 'အဋ္ဌသာလိနီ' မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌ ကထာ၌ ရူပါဝစရကုသလကထာ၌ ဂဏ္ဍိပဒ္ဒကား ဤရွေ့ပြီးပြီ။

သမ္ဘာကာရေန-ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။

ရုပ်ရှိခြင်းကြောင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်စက်ခြင်း၄ါ ဆောက်ပုတ် စသည်ကို ယူခြင်းအစရှိသည်ကိုမြင်သော အခြင်းအရာ,ဖေါက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော ပထဝီကသိုဏ်း စသော ရူပနိမိတ်၌လည်းကောင်း, ထိုရုပ်လျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်၌လည်းကောင်း အပြစ်အားဖြင့် မြင် သော အခြင်းအရာတို့ကို သမ္ဘာကာရဟုယူ။

ဝါ-အာရုံအားဖြင့် သမ္ဘာကာရေန, အာရမ္မဏိက သမာပတ်အား ဖြင့် သမ္ဘာသံ ဟု ဆိုသည်။

သညာသိသေန - သညာကို ပဗ္ဗာနပြုသဖြင့်၊ ဝိရာဂါစ - စက်ဆုပ်ခြင်း ကြောင့်လည်း၊ နိရောဓာစ - ချုပ်ခြင်းကြောင့် လည်း။

ဇာတိရေကအားဖြင့် ပြလိုရကား န ဟိသက္ကာ စသည်တက်သော်။

အနတိက္ကန္တ ရူပသညေန-မလွန်သော ရူပသညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ဤဗျာန်ကား အာရမ္မဏာတိက္ကမဖြင့်သာ ရောက်အပ်၏၊ အင်္ဂါတိက္ကမဖြင့် မရောက်အပ်ဟု ပြလိုရကား ယသ္မာ အာရမ္မဏေ။ပ။ နဟောတိ မိန့်သော်။

အဝိရုဏ္ဍသ-တပ်သော သူအား၊ (ဒွိ ပဋိသေဓော ပကတျတ္ထံ၊)

အာရုံကို လွန်သော် အာရမ္မဏာ တိက္ကမကိုသာ ဆိုလေလော၊ အဘယ့်ကြောင့် ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ ဆိုတုံသနည်း စုဒ်ရှိရကား သမတိက္ကန္တာသုစ သညာသု စသည်တက်သော်။

သမာပန္နဿ,ဥပပန္နဿ,ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဿကို ကုသိုလ်ဝိပါက်,ကြိယာ,အစဉ်အတိုင်း ဟပ်လေ။

ဥပပန္နဿ ဝါ-ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း။

ယခင် ဝိဘင်းပါဠိသည် သညာတိက္ကမသာ မဟုတ်တုံလော စုဒ်ရှိရကား ယသ္မာ ပန စသည်တက်သော်။

ပန တထာပိ-ထိုသညာသမတိက္ကမကိုသာ ဆိုလျှင်းမူလည်း။

အဋ္ဌကထာစသည်၌ ပုရိမံ ပုရိမံ ပဋ္ဌိမဿ အဋ္ဌဝစနံ။

ဗျာန်ကာလ၌ ပဋိဃသညာ၏ အဋ္ဌကထာကိုရည်သော ပဥ္စမဗျာန်စသည်၌ ပဋိဃသညာနံ အဋ္ဌကထာ မဆိုသင့်လော စုဒ်ရှိရကား 'ကာမဓေနုတာ' စသည်တက်သော်။ပသံသာဖြင့် အဘယ်မှုစအံ့နည်း၊စင်စစ်အဋ္ဌကထာမပင်ဟု ပြပြန်လိုရကား 'အထဝါ'တက်သော်။ မပယ်ခြင်း၌ အကြောင်းကိုပြလိုရကား 'နဟိ။ပ။သံဝတ္တတိ'မိန့်သော်။ပဋိဃသညာလည်း နာမ်သာမဟုတ်တုံလော စုဒ်ရှိရကား 'ရူပါယတနာဝ တောသံပဝတ္တိ'မိန့်သော်။

တောသံ ပဋိဃသညာနံ ၌၊ အချို့ကား 'ရူပါဝစရဘာဝနာတို့၏' အချို့ကား 'ရူပသညာတို့၏'ဟုစွဲကုန်၏၊မသင့်။

ခရေတုမ္ပိ-မှတ်ခြင်းငှါလည်း၊ကဏ္ဍက-ပြောင့်၊အာနန္ဒေတာ-မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်၊ သန္တ ဝိမောက္ခတာ-ငြိမ်သက်သော ဝိမောက္ခ၏ အဖြစ်၊ ကာဋ္ဌာမေဝ - ကာဋ္ဌာမ၏ အမျိုးဖြစ်သော၊ အာဋ္ဌာရောစ - သည်လည်း၊ တသ္မိံ ဘဝေ - ထို အရူပဘဝ၌။

မြဲစေခြင်းငှါ ပြပြန်လိုရကား 'သခ်ေပတော စေဤ' စသည်တက်သော်။

> ရူမေဟိ အာကာရေဟိ-ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဝိသကဏ္ဍက ဝါဏ်ဓွော-ဝိသကဏ္ဍကကုန်သည်သည်။

ဝိသကဏ္ဍကောတိ ဂုဋ္ဌဝါဏ်ဓွသမညာ၊ ကိသ္မိဉ္စိ ဒေသေ ဒေသဘာသာတိ ကေစိ၊ ဇကနိပါတ် အဂ္ဂိဏ္ဍရရှိကာ 'ဇော' အင်္ဂါတွင်ကြည့်လေ၊ ဂုဋ္ဌဝိသေသ ကဏ္ဍကံ၊ အဘိဓာန်(၆)ကြောင်း 'ရ' အင်္ဂါတွင် ကြည့်လေ၊ အချို့ကား သူငယ်တို့ ငိုယို၍တောင်းမည် စိုးသောကြောင့် မသိရအောင် ဝိသကဏ္ဍက ပရိယာယ်ဖြင့် ကြွေးကြော်သည်ဟူ၏။

> ဂုဋ္ဌဖါဏိတ ခဏ္ဍသက္ကရာဒိနိ – လှန်မစောက် ကျက်သောဆံမုန့် စသည်တို့နှင့် ရောသော တင်လဲခဲ, တင်လဲ, တင်လဲခြောက်,သကာ စသည်တို့ကို။

တင်လဲခဲကား ထန်းလျက်,တင်လဲကား ထန်းလျက်မဖြစ်မီ,တင်လဲခြောက်ဟူသည် ယခုအခါ ညောင်စေးခေါ်၏၊သကာဟူသည် တင်လဲကို မြင့်စွာထားမှ ဖြစ်သည်၊ ဤကား အသူး၊ ကြံ ထန်းလျက်၌လည်း ဤနည်းပင် ယူ။

ဇကနိပါတ် အဂ္ဂိဏ္ဍရရှိကာ၌ကား 'ဥစ္ဆုရသော သမပါကပက္ကောရဏ္ဍာဒိဟိ မိသေသတ္တာ ဝိကာရကတော ဂုဠော၊အဝိကာရကတော ဖါဏိတံ၊ ပါက ဝိသေသေန ခဏ္ဍခဏ္ဍဘာဝိနော ခဏ္ဍော'ဟု ကြံထန်းလျက်ကိုသာ ဆိုလေ၏၊ ဤရှိကာနှင့်......

> ဂုဠော စ ဖါဏိတံ ခဏ္ဍော,မစ္ဆဏ္ဍီ သက္ခရာ ဣတိ၊
> ဣမေ ဥစ္ဆု ဝိကာရာထ,ဂုဋ္ဌသ္မိံ ဝိသကဏ္ဍကံ။

ဟူသော အဘိဓာန်ပါဌ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော၊ "ဣမေစ ဂုဠာဒယော ယထာက္ကမံ ထဒ္ဓတရာ" ဟူသော အဘိဓာန် ဋီကာပါဌ်သည် မညီကြလေ၊ မနှီးနှောကြလေ၊ အသို မနှီးနှောသနည်း၊ ဖာဏိတနှင့် ခဏ္ဍ၌ အထူးမရှိ ညီသည်၊ နှီးနှောသည်သာဖြစ်၏၊ ဂုဋ္ဌနှင့် ဖာဏိတ၌ကား အဂ္ဂိဏ္ဍရ ဋီကာ၌ ဂုဋ္ဌသည် **ပိဏ္ဍ**, ဖါဏိတသည် **အပိဏ္ဍ**ဟူ၏၊ အဘိဓာန် ဋီကာ၌ကား ဂုဋ္ဌထက် ဖါဏိတကို ပြစ်သော ခဲသောဟူ၏၊

ဤသို့ မညီလေ၊ မနီးနှောလေ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် မဆန့်ကျင်၊ ထို အခြင်းဖြင့် ယူအပ်၏။

သမန္တံ-အတိုးနည်းနည်း။

အာကာသာနန္တံမေဝ အာကာသာနဉ္စံ၊သကတ္ထဉ္စ ဏျပစ္စည်း၊ ဏျကို စပြု၍ နကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊ ထိုနိဂ္ဂဟိတ်ကို ဉ ပြု၍ အာကာသာနဉ္စ ပြီးသည်၊ ဤကို ရည်၍ မဟုတ်လော၊ မဏိမဉ္ဇူ၌ .....

ဏျဿ စကာရံ,နကာရဿစ နိဂ္ဂဟိတံ ကတွာ,တဿစ ဉ ကာရံ ကတွာ အာကာသာနဉ္စန္တိ ဝုတ္တံ’ ဟူအပ်ပြီ။

ငါတို့ဆရာ ကျေးဇူးရှင်ကား တသဒ္ဒါကို သံယုဂ်နှင့်တကွ ဉ္စပြု သည်-ဟူ၏၊ ဤအယူတော်သည်လည်း အာစရိယ ဝိနိစ္ဆယ ဖြစ်အံ့, ရွှေကျောင်းရိုး အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂြိုဟ်နိသျှနှင့်၊ ဂန္ထဖြစ်အံ့, သံယောဂ ပဒဿ န္တကာရဿ ဉ္စကာရံ ကတွာ’’ ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာနှင့် ညီစွ၊ နီးနှောစွ။

ဒေဝါနံ ဒေဝါယတန မိဝ၌...... ဒေဝါနံ-တို့၏၊ ဒေဝေါ ဒေဝလောကော-နတ်ပြည်သည်၊ ဝါ, ဒေဝေါ အာကာသော-သည်၊ အာယတနမိဝ - တည်ရာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ (သမ္ဗန်) ကသိဏုဂ္ဃာဋိမာကာသဿ - ကသိဏ်းကို ခွါကြောင်း ဖြစ်သော ကောင်းကင်၏။

ကသိဏံ ဥဂ္ဃာဋယတိ ဧတေနာတိ ကသိဏုဂ္ဃာဋော၊ တဒေဝ ကသိဏုဂ္ဃာဋိမံ၊ ဣမ ပစ္စည်း သွတ္ထ၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ) မူလဋီကာ၌ကား ဥဂ္ဃာဋ ဘာဝေါ ဥဂ္ဃာဋိမံ ဟူ၏။

အညတ္ထ-တပါးသော အရာတို့၌၊ (သုတ်ကို ရည်သည်)

ရူပါဝစရ စတုတ္ထ ဈာန နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ကတာယ-ရူပါဝစရ စတုတ္ထ ဈာန်၌ တပ်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်း၌ ဆင်းရဲခြင်း ကြောင့်။

ကေဏ္ဍုံ ကတွာကား မာသာကဲ့သို့ ကေသိသ် ပြုလေ ဟူလို။ ဝိညာဏာနန္တံလိုလျက် အာကို ရဿ, နကို လောပ, ဏျကို စ, နကို နိဂ္ဂဟိတ်, နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဉ ပြု၍ ဝိညာဏဉ္စ ပြီးသည်။

အယဉ္စေတ္ထ ရုဠှီသဒ္ဒေါကား ဝိညာဏဋ္ဌသဒ္ဒါ၏ အနက်၌ တင်စား သည် ဟူလို၊ အချို့စာ၌ကား အယဉ္စေတ္ထ ပါကဋသဒ္ဒေါ ရှိ၏၊ ထိုသို့ ရှိရာ၌ ဝိညာဏာနဉ္စသဒ္ဒါထက် ဝိညာဏဉ္စသဒ္ဒါသာ ဒုတိယာရုပ္ပ အရာ၌ အာရုံသည်၎င်း, ဝေါဟာရသည်၎င်း ထင်ရှားသည် ဟူလို၊ ရှေးသာ အသင့်၊နောက်ကား အမှာကံ တက္ကနမတ္တံ၊ ယောဇနာယံ ပန အတ္ထေဝ၊ တထာပိ ပုရိမမေဝ ယုတ္တတရံ။

အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ-မဖြစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမနသိကာရေနစ-ဖြင့်လည်းကောင်း။

ရှေးဖြင့် အာရမ္မဏိကကို လွန်သည်၊နောက်ဖြင့် အာရုံကိုလွန်သည်။

အဿ ဝိညာဏဿ-ထိုပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်၏၊ကိဉ္စနံ-ဘင်မျှ ကြွင်းသည်၊နှ-မဟုတ်။ ။အကိဉ္စနဿ-ဘင်မျှ မကြွင်းသော ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်၏၊ဘာဝေါ-အဖြစ်၊အာကိဉ္စညံ-ဖြစ်။

ဏျဿ ဥ ကာရံ တဿစ ဣတ္တံ အာကာရဿစ ဝုဒ္ဓိံ ကတွာ အာကိဉ္စညန္တိ ဝုတ္တံ၊ (မဏိမဉ္ဇူ)

တဒေဝပဒံ-ထိုပုဒ်ကိုလျှင်။ ။အာကိဉ္စညာယတန သန္တ တော။ပ။သညီတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏။ ။ယတြပတိ နာမ-အကြောင် သမာပတ်စင်လျက်၊(အစ္ဆရိယတ္ထ၌ နိပါတ်)

ဒန္တကာရာဒယော-ပန်းပွတ်သမား အစရှိကုန်သော၊(အာဒိ ဖြင့် ပန်းချီသမား အစရှိသည်ကိုယူ)

ရေ-အချင်းတို့၊ အာစရိယာ-ဆရာတို့သည်၊ အဟောဝတ- အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဆေကာ - လိမ္မာကုန်စွ။ ။ဤဒိသာနိ-ကုန် သော၊သိပ္ပါနိပိ-အတတ်တို့ကိုစင်လျက်လည်း၊ကရိဿန္တိနာမ- ပြော၍ ပြုကုန်သတည်း။ ။သော-ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ-ထိုတတိယာရုပ္ပသမာပတ်ကို၊ သန္တတော-အားဖြင့်၊ မနသိ ကရောန္တော-လျက်၊ယာယ သညာယ-ဖြင့်၊နေဝသညီနာသညီ နာမ-သည်၊ဟောတိ-၏၊သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိံ-သင်္ခါရ မှ ကြွင်းသော စတုတ္ထသမာပတ်ကို၊ ဘာဝေတိ-၏၊ဣတိ-သို့၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ပရမသုခုမံ-သော၊အပ္ပနာပတ္တံ-သော၊တံ သညံ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊(သမ္မန်)

ဩဠာ - ဤနေ၀သညာ နာသညာယတန ဟူသော ပုဒ်၌၊ ၀စနတ္ထော ပန ဇ၀ံ ၀ေဒိတဗ္ဗော၊(သမ္ဗန်)

၀စနတ္ထနှစ်ဝိကပ်တို့တွင် ရှေးဝိကပ်ကား ဗဟုဗ္ဗီဟိ, နောက်ဝိကပ်ကား ကမ္မဓာရယ်၊ရှေးဝိကပ်ကား သမ္ပယုတ်နှင့်တကွဖျာန်ရ၊နောက်ဝိကပ်ကား သညာရ၊ရှေးဝိကပ်၌ နေ၀သညာ နာသညာ၀ယ် နေ၀ ကား အဘာ၀တ္ထ၀ါစက၊ နာသညာ၀ယ် န ကား အညတ္ထ၀ါစက၊ နောက်ဝိကပ်၌ နေ၀သည့်ရင်း, နသည့်ရင်း,အသည့်ရင်း, အဘာ၀တ္ထ ၀ါစကချည်း၊ဤ**ကား အလေး**။

နာဠ္ဌံ-ကျိုကို။ ။အနေ္တာ ၀ဏ္ဏတ္တာ-အနေ္တာ၀ဏ္ဏဖြစ်သော ကြောင့်၊ တေဓောဓာတု-သည်၊ ဒဟနကိစ္စံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ နသကြောတိ ဝိယ-ကဲ့သို့။ ။အကတာဘိနိ၀ေသော-မပြုံအပ် သော ဝိပဿနာတည်းဟူသော နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသော။ပ။ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဝိစ-စင်စစ်ကား၊ အာယသ္မာ-သော၊ သာရိပုတ္တ ထေရော-သည်၊ပကတိ ဝိပဿကော-လွန်သောဝိပဿနာရှိ၍၊ (ပနကား ဝိသေသတ္ထ ဇောတက) မဟာပညော - ကြီးသော ပညာရှိ၍၊ သာရိပုတ္တသဒိသော၀-သည်သာလျှင်၊ သက္ကုဏေ ယျ-ရာ၏။

အဝိစ၏နောက်၌ သေယျထာပိ မရှိသောပါဌ်ကို ရည့်သည်၊ သေ ယျထာ ရှိသောပါဌ်ကား မသင့်၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ,မဏိမဉ္ဇူ, ယောဇနာစသည်၌ မရှိ၊ထည့်လေသည်သာ၊ရေးလေသည်သာ။

ခန္ဓာစသည်၌ ဝိပဿနာပြုပြီး၍ နုံ့ရအာရုံတို့နှင့် တကွ နုံ့ဂြိုလ အာရမ္မဏိကတရားတို့ကို ဝိပဿနာပြုစွမ်းနိုင်သော ပြုလေ့ရှိသောသူ ကို ပကတိဝိပဿကဟု ယူ။

ဇဟုတွာ - ယခုသာဖြစ်၍၊ သမ္ဘောန္တိ ပ၀တ္တန္တိ-ကုန်၏၊ (ဤဖြင့် ဥဒယကိုရှုသည်)ဟုတွာ-ဖြစ်ပြီး၍၊ပဋိ၀ေန္တိ-ပျက်တတ် ကုန်၏၊ (ဤဖြင့် ၀ယကိုရှုသည်၊ နဿန္တိဟု အချို့ စာရှိ၏၊ ပရိယာယ်ပင် ယူ)

ဤတွင် ပဋိ၀ေန္တိဟူသောပုဒ်ငယ် ၀ေအက္ခရာ၏နောက်၌ ဒ အက္ခရာ ထည့်၍ ပဋိ၀ေဒန္တိ ဟု ရေးကုန်, ဘတ်ကုန်၏၊ အနက်သမ္ဗန်ကုန်၏၊ မသင့်၊ပဋိ၀ေန္တိသာ ဆိုလိုသည်၊သမ္မောဟာဝိနောဒနီ၌ 'ယဿ ခေါပန

(ပိဋကတ်တော်

ဥပ္ပါဒေါဝိ ဝယောဝိ ပညာယတိ၊ အတ္တာ မေ ဥပ္ပန္နတိ စေဝ ဝေတိ စာတိ'ဟူသော သာဓကပါဠိ၌ ဝေတိစ ဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့ နိရုတ္တိနယ သဘာဝ ပရိယာယ်သာတည်း။

ဥပါဟနာ-မှ၊သြမုဥ္စထ-ကုန်လော့၊(ပါဒေ ကံလာ) ဝါ တို့ကို၊(ကမ္မဇတ္တ ပစ္စတ္တဗဟုဝစန်)

နှာနသာဋကံ-ရေသနုတ်ကို။ ။စတသောပဝိ-လည်းဖြစ်ကုန်သော ၊ဣမာ အရူပသမာပတ္တိယော - တို့သည်၊ အာရမ္မဏာ တိက္ကမတော-အားဖြင့်၊ ဘာ န္တိ-ကုန်၏၊ (ဖုဝံ သန္တဲ့ဗ် တွင် ပုဒ်မကန့်)

ဣဓ-၌အရူပါဝစရသမာပတ်၌၊ပန္တိမာပ န္တိမာ-တို့သည်၊ သုပဏီတတရာ-မွန်မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တတ္တ-ထိုသို့ မွန်မြတ်ရာ၌၊ပါသာဒ တလ သာဋိကာ-ပြာသာဒ်အပြင်၊ ပုဆိုးဟုဆိုအပ်သောဥပမာကို၊ဝိညေယျာ-၏၊(သမ္ဗန်)

ဒိဗ္ဗ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ သုရဘိ ဂန္ဓ မာလာ သ ဒုရ ရသ ပါန ဘောဇန သယနစ္ဆာဒနာဒိဝသေန - နတ်၌ဖြစ်သော ကခြင်း, သီခြင်း,တီးမှုတ်ခြင်း, ကောင်းသော အနံ့ရှိသော နံ့သာပန်း, မြိန်သော အရသာရှိသော အဖျော်,ဘောဇဉ်, အိပ်ရာ,ပုဆိုး အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ပစ္စုပဋ္ဌိတာ-တည်း။

(ထင်,ပြည့်စုံ) သမိဒ္ဓါလည်း အချို့စာရှိ၏။

ကန္တိတ ထူလ သဏှ သဏှတရ သဏှတမသုတ္တာနံ-ရှည့်သည်,သိမ်မွေ့သည်, သိမ်မွေ့မြတ်သည်, အလွန်သိမ်မွေ့သည် ဟုဆိုအပ်ကုန်သောချည်တို့၏၊စတုပလတိပလ ဒွိပလ ဧကပလ သာဋိကာ-လေးပိုလ်, သုံးပိုလ်,နှစ်ပိုလ်,တပိုလ်စီးသော ပုဆိုး တို့သည်၊အဿု ဘဝေယျုံ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

အစီးကိုယူလည်းသင့်၊အထိုက်ကိုယူလည်းသင့်၊ နှစ်ပါးသင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် 'ဒုက္ခသဒ္ဒသဿ။ပ။မဟဂ္ဂဘာဝေဟိ'ဆိုလတ္တံ့။

အနုပုဗ္ဗေန-ဖြင့်၊ပဏီတ ပဏီတာ-ကုန်သော၊စတသောပဝိ-လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာသမာပတ္တိယော-တို့ကို၊ (ဉာတဗ္ဗာ ၌ စပ်)

လင်္ဂေါ-တွဲလွဲ၊လဂ္ဂိတောဝိယ-ငြိသကဲ့သို့။ ။ဇေဝံ-သို့၊ပဝတ္တမာနံ-သော၊ဣုဒ္ဓ-၍နေဝသညာ နာသညာယတနသည်လည်း၊ တံ-ထိုအာကိဉ္စညာယတနကို၊ အာရမ္မဏံ-ကို၊ ကရောတေဝ-လျှင်တည်း။ ကိမိဝ-ကား၊(ထည့်)ရာဇာနံ-ပြည့်ရှင်မင်းကို၊ ဒိဋ္ဌဒေါသံ-မြင်သောအပြစ်ရှိလျှင်းမှုလည်း၊ဇနော-မင်းချင်းသည်၊ ဝုတ္တိဟေတု-အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ နိဿာယ-၍၊ ဝသတိယထာ-ကဲ့သို့တည်း၊ (သမ္ဗန်) ကုရုမာနဥ္စ-ပြုသော နေဝသညာ နာသညာယတနသည်လည်း၊ (ဩလုဇ္ဇဝတ္တတိဥ္စိစပ်) ယထာ ဝါ၌ ဝါကို အပရော နယော ဖွဲ၊ ပဗ္ဗတကား တောင်သာမန်၊ ဂိရိကား ဩသဓ စသည်တို့ဖြင့် ပြည့်သောတောင်ထူး။ ။အာရုပ္ပကုသလကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

ဝိသတိ နယနှစ်ပါးတို့တွင် ရှေးနည်းကား သင့်ရာယှဉ်သည်သာ၊ ပါဠိအနုဂတမဟုတ်၊နောက်နည်းကား ပါဠိအနုဂတပင်။

၍ဝိသတိ မဟာနယတို့သည် ဟီနတိက်၌ မဇ္ဈိမဓမ္မဘာဗိတ် ဖြစ်ရကား 'မဟာပကရဏေ ဟီနတ္တိကေ ဝိဘတ္တာ' မိန့်သော်၊ (ဥပစာတည်း)အဋ္ဌာရသ ကမ္မဋ္ဌါရကိုပြလိုရကား 'ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ'စသည် တက်သော်။

ဟီန မဇ္ဈိမ ပဏီတဝသေန-ဖြင့်။

ဝဋ္ဋနိဿိတ သဝိပါကကုသိုလ်ကား **ဟီန**၊ဝဋ္ဋနိဿိတမှုလည်းဖြစ်စေ, ဝိဝဋ္ဋနိဿိတမှုလည်း ဖြစ်စေ အဝိပါက ကုသိုလ်ကား **မဇ္ဈိမ**၊ (အဟောသိကံကို ရည်သည်၊) ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ သဝိပါကကုသိုလ်ကား **ပဏီတ**၊၍ကား အထူး၊အချို့ကား အဝိပါက၏အရကို ဝိပါက်ကြီးယာဟူကုန်၏၊ ကုသလာဓိကာရဖြစ်ရကား မသင့်၊ အနု၌ တနည်းပြပြန်ကုန်၏။

အဝိဇ္ဇာကြီးကာရေနဝါ ကတံဟီနံ၊အဇ္ဈုပေက္ခနေန ကတံမဇ္ဈိမံ၊ သဏ္ဍာ ကတံ ပဏီတံ။

အာမိသ ကိဥ္စက္ခာဒိ ဟေတုဝါ ကတံ ဟီနံ၊ပုညဖလ ကာမတာယ ကတံ မဇ္ဈိမံ၊ ကတ္တဗ္ဗမိစ္စေဝ အရိယဘာဝေ ဌိတေန ကတံ ပဏီတံ။

[(ပိဋကတ်ဋ္ဌော

ဘဝသမ္ပတ္တိ လောဘေနဝါ ပဝတ္တိတံ ဟီနံ၊ အလောဘဇ္ဈာသယေန ပဝတ္တိတံ မဇ္ဈိမံ၊ပရဟိတာယ ပဝတ္တိတံ ပဏီတံ။

ပရိတ္တကတံဝါ ဟီနံ၊မတ္တသော ကတံ မဇ္ဈိမံ၊အဓိမတ္တသော ကတံ ပဏီကံ။

မဟာဂ္ဂတေသု ပန ပဋိလဒ္ဓမတ္တံ ဟီနံ၊နာတိ သုဘာဝိတံ မဇ္ဈိမံ၊ သုဘာဝိတံ ဝသိပ္ပတ္တံ ပဏီတံ။ (အနု)

ဋီကာဆရာသည် ပြအပ်သော ကုသိုလ်သုံးပါးတို့တွင် မဇ္ဈိမသည် အဝိပါကဖြစ်ရကား မဇ္ဈိမရာသိ° ဌပေတွာ'မိန့်သော်။

ကမ္မာနိစ တာနိ တထာတထာ ဖလဿ ကာရဏဘာဝေန ဌါနာနိ စာတိ ကမ္မဋ္ဌါနာနိ။

အဋ္ဌာရသခတ္တိယ စသည်၌ အဘဗ္ဗကိုးယောက်, ဘဗ္ဗကိုးယောက် အားဖြင့် အဋ္ဌာရသဖြစ်သည်ယူ၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌-

အဋ္ဌာရသခတ္တိယာတိ အဘဗ္ဗာ ဟီန ဟီနတ္တယာဒယော နဝ ဘဗ္ဗာစ ပဏီတ ပဏီတတ္တယာဒယော နဝါတိ ကမ္မာနုရူပေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇဝ် ဗြာဟ္မဏာဒယော ဒေဝါစ ယောဇေတဗ္ဗာ-ဟူအပ်ပြီ။

အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္တစရဏာနိ-လေးဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဂေါတ္တစရဏတို့ကို။

ဤ၌ အဋ္ဌစတ္တာလီသ၏ အရကိုကား ဝိနည်း၌လာသော ဟီနဂေါတ္တ, ပဏီတဂေါတ္တ ကို ထောက်သဖြင့် ယူအပ်၏၊ အသို့ယူအပ်သနည်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌လာသော ဟီန ဟီနတ္တယ အစရှိသော နဝက၌ ဟီန မဇ္ဈိမတ္တယကို ချ၊ ဆဋ္ဌ ဖြစ်၏၊ပဏီတ ပဏီတတ္တယ စသော နဝကဉ်လည်း ပဏီတ မဇ္ဈိမတ္တယကို ချ၊ဆဋ္ဌဖြစ်၏၊ယင်းသည့် ဆဋ္ဌ နှစ်ခုကိုပေါင်းသော် ဋ္ဌါဒသဖြစ်၏၊ခတ္တိယ၌ ဋ္ဌါဒသ, ဗြာဟ္မဏ၌ ဋ္ဌါဒသ, ဝေဿ၌ ဋ္ဌါဒသ၊ ပေါင်းသော် အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္တ စရဏ ဖြစ်၏။

ယင်းကို ရည်၍ မဟာတ်လော၊ ဂဏ္ဌိ၌ 'အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္တစရဏာနီတိ ဧတ္ထ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ဝိနယေ အာဂတာနိ ဒွေ ဂေါတ္တာနိ ဟီနဉ္စ ဂေါတ္တံ ပဏီတဉ္စ ဂေါတ္တံ၊ တတ္ထ ဟီနံ ဟီန မဇ္ဈိမ ပဏီတ ဝသေန တိဝိဓံ ဟောတိ၊တထာ ဥက္ကဋ္ဌံ တတော ဋ္ဌိသုပိ ရာသိသု မဇ္ဈိမ

ရာသိ ဌ ပေတွာ ဟိနပဏီတေ တိခေါ တိခေါ ကတွာ ဗွိသုဝိ ရာသိသု နွါဒသ ဟောန္တိ၊ တေန နွါဒသ ခတ္တိယာ နွါဒသ ဖြာဟ္မဏာ နွါဒသ ဝေဿာ နွါဒသ သုဒ္ဒါတိ အဋ္ဌစတ္တာလိသံ ဟောန္တိ' မိန့်အပ်ပြီ။

ဤကား ဂေါတ္တနှင့် စရဏကို အထူးမဝေဘန်မူ၍ လာသောယခင် ဂဏ္ဌိပါဌ်"အဋ္ဌစတ္တာလိသံ ဂေါတ္တစရဏာနိ တေသံယေဝ ခတ္တိယာ ဒိနံ ဘေဒါ" ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့်အညီ အထူးမခွဲခြမ်းမူ၍ သမ္ဗန် တော်မူသော ငါတို့ကျေးဇူးရှင်တို့၏ အနက်။

ဝါ အဋ္ဌစတ္တာလိသံ-န်သော၊ဂေါတ္တစရဏာနိ-ဘာရဒွါဇ ဂေါတမ အစရှိသော ဂေါတ္တ, ကတကလာပ အစရှိသော စရဏတို့ကို"ယူ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ....ဘာရဒွါဇ ဂေါတမ အစရှိသော လေးဆယ့်ရှစ် ပါးသော ဂေါတ္တ,ကတ ကလာပ အစရှိသော လေးဆယ့်ရှစ်ပါးသော စရဏတို့သည်လည်း ဧကန်၏အစွမ်းဖြင့်သာ ဖြစ်ကုန်၏ဟူလိုသည်။

အဓိပ္ပါယ်အဖြောင့်ကား...... ဘာရဒွါဇ၌လည်း အဋ္ဌာရသဘာရ ဒွါဇ, ဂေါတမ၌လည်း အဋ္ဌာရသဂေါတမ, ကတကလာပ၌လည်း အဋ္ဌာရသ ကတကလာပ စသည်ယူလေ ဟူလိုသည်။

အဋ္ဌာရသ ခတ္တိယာ စသည်ကား **သာမန်**,အဋ္ဌစတ္တာလိသ ဂေါတ္တ စရဏာနိကား **ဝိသေသ**၊ ယင်းသို့ခွဲ၍ သမ္ဗန်လိုသည်ကိုရည်၍ မဟုတ် လော၊ အနှ၌......

ဘာရဒွါဇ ဂေါတမာဒယော အဋ္ဌစတ္တာလိသ လောကေ ဂေါတ္တာနိ မူလဘူတာနိ၊ တထာ ကတ ကလာပါဒယော အဋ္ဌ စတ္တာလိသေဝ စရဏာနီတိ အာဟ အဋ္ဌ စတ္တာလိသန္တိ အာဒိ၊ ဟူအပ်ပြီ။

ဧတ္တာနုဋီကာပါဌေ ကတ ကလာပါဒယော တျာဒိနံ သဒ္ဒတ္ထ ဓိပ္ပါယတ္တော၊ အမှာကံ အာစရိယ ဘူတဿ စတူသု ဒိသာသု အယမေဝေကောတိ အဝဒန္တော၀ိ ဝဒန္တော၀ိယ ပါကဋဿ စန္ဒ မဏ္ဍူသာ ဣတိ ထေရဿ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဟဏကာလေ တဿ နာရေဝိတ ပဗ္ဗော၊ အဓိပ္ပါယ ကထနဝသေန ပါဠာ နုသာရိဝစနဥ္စ နဿရာမိ၊ ဋီကာဂဏ္ဌိသုစ နာဂတော၊မရသာ ရဏ္ဏဒီပနီယဥ္စ ဂဏ္ဌိပကရဏာဂတ ဝိနိစ္ဆယော ဝဏ္ဏော၊

[(ဝိဠင္ဒကတ်ထောင့်

န မေဃသော ယောဇနပ္ပကရဏေစ အနုဋီကာယာဂတ ဝိနိစ္ဆယော ဂုတ္တော၊ န ဝိတ္တာရတော အမှေပဟိ ဩလောကိတ ပုဗ္ဗော ဗဟူသု အညေသု ဂန္ထေသု ဤဒိသော စ ပါဠော ဝိနိစ္ဆယောစ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ န ဖုသိတ ပုဗ္ဗော၊ တသ္မာ ဣမဿာနုဋီကာ ပါဌဿသဒ္ဒတ္တာဓိပ္ပါယတ္တော ဝိသေသေန နာနာဂန္ထေသု ဝေသိတဗ္ဗော ဂဝေသိတဗ္ဗော၊ တတ္ထ တတ္ထ နိသိန္နာနံ ဗဟုဿုတာနံ အာစရိယသေဋ္ဌာနံ သန္တိကေ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ဝေသိတွာ ဂဝေ သိတွာ ပုစ္ဆိတွာ ယထာ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊တထာ ဂဟေတဗ္ဗော။ ။ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာန မိဒံ။

မဟာမုဂ္ဂရံ-ဆောက်ပုတ်ကြီးကို၊ ဒိဋ္ဌိယာ-၏၊ ဂတံဝ-ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဂတံ-ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧတေသံ-ထိုတရားတို့အား၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။

အချို့စာ၌ 'ဒိဋ္ဌိယာဝါ ဂတံ' ရှိတတ်၏၊ 'ဒိဋ္ဌိယာဝ ဂတံ' ရှိသည် သာလျှင် 'ဒိဋ္ဌိသဒိသ ဂမနာနိ'ဟူသော အဖွင့်နှင့်ညီ၏။

အနန္တရပဟိတာယ-အခြားမရှိသော၊သာမညဖလံ-ဖိုလ်ကို။ သာမညဿ မဂ္ဂဿ ဖလံ သာမညဖလံ။

ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ သာမညဖလေ ဋ္ဌဲ၊ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေကဝသေန ဌ အပါယဂမနိယ အနပါယဂမနိယနှစ်ပါးကို ဖြတ်သည်ပင် ယူ။

ဂရုံကတွာ၌ အဓိပ္ပါယ်စကားကျကား......လောကီဈာန်၌ ကတာဓိကာရ အရိယာတို့အား ဈာန သမိဇ္ဈနသည် မဂ္ဂပဒိုဗန္ဓဖြစ်၍ ပဒိုပဒါ ကင်းခဲ့ရကား ဂရုံကရဏ မပြုသည်ဟူလို။

ဒုက္ခေန-ဆင်းရဲသဖြင့်၊ သသင်္ခါရေန-တိုက်တွန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပ္ပယောဂေန-လုံ့လနှင့်တကွ၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ-ဝိပဿနာဖြင့် နေခြင်းကို၊ (ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့် နေခြင်းကို သော်လည်းဟူ) ဝသန္တဿ-နေလျက်၊ဣတိ-သို့၊ ယောကောစိ ဝါရော - ကို၊ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာနာမ - မည်သည်ကို၊ ကတော-၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......သကိံ ဒွိက္ခတ္တုံ တိက္ခတ္တုံ စတုက္ခတ္တုံ အနေက သတက္ခတ္တုံ စသော များစွာသော ဝိက္ခမ္ဘနဝါရတို့တွင် ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီး

သည်ကား အမှတ်မရှိသော ဝါရဟူလို၊ ရောစေသုံ၌ 'အဋ္ဌကထာစရိယာ'ကထွားလာ။

ယတ္ထ ယသ္မိံ ဝါရေ-၌၊ (ပါပေတိ၌ စပ်) ရူမံ ဝါရံ-ကို၊ ရောစေသုံ-ကုန်၏။

အနိပ္ပ္ပါယ်ကား တကြိမ်နှစ်ကြိမ် ဥါတုံ ဖြတ်တုံဖြစ်၍ သုံးကြိမ်မြောက်၌အလျင်သတ်နိုင်၏၊ဤသည်လျှင်ဒုက္ခပဋိပဒါဒန္ဓအဘိညာဏ်မည်တော့သည်၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ နှစ်သက်ကုန်၏ ဟူလိုသော်။

အနိပ္ပ္ပါယ်စကားကျကား စတုက္ကတ္တင့် ဝိက္ခမ္ဘနံ ဝါရဒ္ဓိသု ဝတ္တဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ ဟူလို။

ယောပဟိ စသည်ကား ဝိတ္တာရတည်း၊ ရူပါရူပံပန ပရိဂ္ဂဏှန္တော ကား ကဂ္ဂဋ္ဋံ လက္ခဏာ, ဖုသနလက္ခဏာ စသည်ဖြင့် သိမ်းဆည်းသည်ကိုယူ။

ရူပါရူပ ပရိဂ္ဂဟဖြင့် ဒုက္ခပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာကို ပြပြီး၍ နာမရူပ ဝဝတ္ထာနဖြင့် ပြပြန်လိုရကား ယောပဝိ ရူပါရူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ စသည် တက်သော်။

အကိစ္စ္ဆေနဝိကို ကရိုဏ်းလာ၊ ထိုကရိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ကိစ္ဆေနကို ပဝေဝ ထုတ်လေ၊ နာမရူပ ဝဝတ္ထပေန္တော နာမရူပ မတ္တမေတံ န အညောကောစိ သတ္တာဒိတော' စသည့်ဖြင့် မှတ်ခြင်းကိုယူ။

တနည်း ပြပြန်လိုရကား အပရောတက်သော်၊ပစ္စယေပရိဂ္ဂဏှန္တော ကား အကျိုးမီးခိုးကို မြင်သဖြင့် အကြောင်းမီးကို ဈျောက်၍ ဆင်ခြင်သကဲ့သို့ အကျိုးကိုမြင်သဖြင့် အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသည်ကိုယူ။

တနည်း ပြပြန်လိုရကား အပရော တပန် မိန့်သော်၊ လက္ခဏာနိ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၌ လက္ခဏာကား အနိစ္စစသော လက္ခဏာတည်း။ တပန် ပြပြန်လိုရကား အပရော တက်သော်။

ဝိပဿနာဉာဏေ ံသည်၊ တိက္ခေ-ထက်ခြင်းကို၊ သူရေ-ရဲရင့်ခြင်းကို၊ ပသန္နေ -ကြည်ခြင်းကို၊ ဝဟန္တေ-ဆောင်လေပြီးသော်၊ ဉပ္ပန္နဝိပဿနာ နိကန္တိံ -ဖြစ်သော ဝိပဿနာ၌ တပ်ခြင်းကို၊ (ဝိပဿနံ ပက္ကိလေသကို ဟူလို) ရူမံ ဝါရံ ရောစေသုံကား သင်္ခေပ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥါတုံ ဖြစ်တုံ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ကိုယူ၊ ဉပါယေနကား "နယ"ဟော၊ အနည်းတည

သာဓိတိန္ဒြိယံကား ရတိသဒ္ဒါ နှောင်းရကား အာချာတ်နှင့် ပင်သော်လည်း သမာသ် ဖြစ်သတည်း၊ "ဇောတိပါလော" စသည်ကဲ့သို့ ရတိကြောင့်သာ သမာသ်ဖြစ်သည်၊ "မဖြစ် သော်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ရှိသည်" ဟူလို။

ရတိ လောပ ဖြစ်သော် အာချာတ်နှင့်လည်း သမာသ်ဖြစ်၏၊ ဖော ဘိက္ခု ပသမ္ပဒါ စသည်တည်း၊ ဝေလောပ ဖြစ်သော အာချာတ်နှင့် လည်း သမာသ်ဖြစ်၏၊ အဟောသိ ကမ္မံ စသည်တည်း၊ ပါတိမောက္ခ, ဖော ပသိကတို့ကား သမာသ် မဟုတ်၊ တဒ္ဓိတ်တည်း၊ ပါတိမောက္ခ၌ ဏပစ္စည်း၊ ဖောပသိက၌ ဏိကပစ္စည်း၊ ဖော သာဂတဝါဒိ၌ကား ဖောနှင့် သမာသ်မဖြစ်၊သာဂတနှင့်ဝါဒီသာ သမာသ်ဖြစ်သည်၊မာခလိ အညာသိ ကောဏ္ဍညတို့ကား ဝတ္တိစ္ဆာအားဖြင့် အာချာတ်ပင် နာမ် ဖြစ်လျှင်းသတည်း၊ထို့ကြောင့် မဟုတ်လော၊ သဒ္ဒနီတိဘေဒ ဝိတ္ထာ၌....

သညာယ ဝတ္တုမိစ္ဆာယ, မာချာတံ နာမိကံ ဘဝေ၊

မာခလိစ္စာဒိ သွိစ္ဆေဝံ, သဒ္ဒနီတိယမာဟနံ......ဟူအပ်ပြီ။

သာ-ထိုသမ္မာဝါစာသည်၊ ပရိဂ္ဂဟ လက္ခဏာ-ဝစီဒုစရိုက် ကို သိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ဖြစ်စိမ့်သောငှါ မပေး- ဟူလိုသည်) (ဝါ - သမ္မယုတ် တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ (လူခဖြစ်သော ဒုစရိုက်တို့ကို ပယ်ရကား သိနိဒ္ဓအားဖြင့် သိမ်းဆည်းသည် ချီးမြှင့်သည် မည်၏ ဟူလို သည်) ဝါ-နာသောသူတို့ကို ချီးမြှင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (နာ သောသူတို့အား မသွားဖြစ်စေမှု၍ နာစေတတ်၏ဟူလိုသည်)

သော-ထိုကမ္မန္တသည်၊သမုဋ္ဌာနလက္ခဏာ-ကောင်းသော အမှုကို ဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ကာယိက ကြိယာသည် သာ ဖြစ်စေလျက် သဟပဋိဗန္ဓဖြစ်ရကားသမ္မာဝါစာကိုလည်း ဖြစ်စေ၏ ဟူပါသည်)

ဝါ-သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ချီး မြှင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်းဟူ) သော - ထိုမိစ္ဆာဇီဝ သည်၊ ဝေါဒါန လက္ခဏာ-သတ္တဝါကို ဖြူစင်စေခြင်း လက္ခ ဏာရှိ၏၊ ဝါ-သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ဖြူစင်စေခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏၊ ဝါ-အာဇီဝကို ဖြူစင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

မြန်မာ့ပွားရေးမှ

ဇိဝမာနော ဝါ သတ္တော သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာဝါ ဝေါဒါယန္တိ ဧတေန သယံဝါ ဝေါဒါယတီတိ ဝေါဒါနံ၊ (ဝိဂ္ဂဟ)

မဂ္ဂသန္တိသိတံ-အပေါင်းမဂ်၏မှီရာ။ ။ယာအယံ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ - ကို၊ (ဇုစ္စတိဝ္ဒိစဝ်) လိနဒ္ဓိ ပတိဋ္ဌာနာယူဟာန ကာမသုခတ္တကိလမထာ နုယောဂ ဥစ္ဆေဒ သဿတာဘိနိဝေသာ ဒိနံ-တွန့်ခြင်း, ပြန့်လွင့်ခြင်း, တည်တံ့ခြင်း, အားထုတ်ခြင်း, ကာမချမ်းသာကို ခံစားခြင်း,ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း, ဥစ္ဆေဒ သဿတ တည်းဟူသော နှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိ ကုန်သော။

''ပတိဋ္ဌာနံ ကိလေသ ဝသေန၊ အာယူဟာနံ အဘိသင်္ခါရ ဝသေန၊တဏှာဝသေန ဝါ၊ ပတိဋ္ဌာနံ ဒိဋ္ဌိဝသေန အာယူဟာနံ'' ဟူသောဋီကာ '' လိနဝသေနေဝ ပတိဋ္ဌာ၊ ဥဒ္ဓစ္စဝသေနေဝ အာယူဟာနံ''ဟူသော ဂဏ္ဌိပါဌ်ကို မှီသဖြင့် **ပတိဋ္ဌာန, အာယူဟာန** အထူးကို သိလေတော့။

ဗောဓိဝိဂ္ဂဟပြ နှစ်ပါးတွင် ရှေးကား ဓာဂရဏ, နောက်ကား ဝိကသန။

ဗောဓိယာ-၏၊အင်္ဂါ-အစိတ်တည်း၊ဣတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-မည်၏၊'ဗျာန မဂ္ဂင်္ဂဒိနိဝိယ'ကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဈာန်၏အရအပေါင်း, အင်္ဂါ၏အရအစိတ်,မဂ္ဂ၏အရအပေါင်း,အင်္ဂါ၏အရ အစိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဗောဓိ၏အရအပေါင်း, အင်္ဂါ၏ အရ အစိတ် ဟူလိုသည်။

ဗောဓိဿ-ဗောဓိ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏၊ အင်္ဂါ-အကြောင်းတည်း၊ ဣတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-မည်၏၊ 'သေနင်္ဂရထင်္ဂါဒယောဝိယ'စသည်ကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား ...... အင်္ဂါမှ တပါး သေန ရထ မည်သည် မရှိ၊ ခေါ်ဝေါ် ကာမျှသာဖြစ်သကဲ့သို့ အင်္ဂါ၏အရ ဗောဇ္ဈင်မှတပါး ဗောဓိ မည်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် မရှိ၊ အင်္ဂါ၏အရ ဓမ္မကို အကြောင်းပြု၍ ခေါ်ဝေါ် ကာမျှသာ,ပညတ်မျှသာ ဟူလိုသည်၊ ဤကိုရည်၍ မဟာတ်လောၤဋီကာ၌-

(ဗိဠ္ဌကတ်တော်

"သောနာဂ် ရထင် ါဒယောဝိယာတိ ဧတေန ပုဂ္ဂလပညတ္တိယာ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဘာဝံ ဒဿေတိ" ဟူအပ်ပြီ။

ဗောဓာယ-သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တီ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ကုန်၏၊ (ဤ၀ိဂ္ဂဟ၌ အင်္ဂါကား ကာရဏပဟော၊ ဗုဇ္ဈန္တီတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၌ အင်္ဂါကား တဒ္ဒော။)

အနုဗုဇ္ဈန္တိ-လျော်စွာ သိတတ်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဇ္ဈန္တိ-ရှေးရှုသိတတ်ကုန်၏၊သမ္ဗုဇ္ဈန္တိ-ကောင်းစွာသိတတ်ကုန်၏။

တိဏ္ဏံ ဒေါသာနံကား ရာဂ,ဒေါသ,မောဟတည်း။

ဝေရံ-ရန်ကို၊မနတိ ဝိနာသေတိ-ဖျက်ဆီးတတ်၏၊(ပါဏာတိပါတ စသည်ကို ဝေရ ဟူသည်၊ ထို့ကြောင့် အတွင်းရန်ကို **ဝေရ**,အပရန်ကို **သပတ္တ** ဟူကုန်၏။)

ကိရိယာပထံ-ပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို။

ဝေလာ န တိက္ကမန္တိစ်ပိကပ်တွင်ရှေးကား **ကောပဒ**, နောက်ကား **နိဒ္ဓပဒ**။

သေတုံ-အကြောင်းကို၊ ပဒဋ္ဌာနံ-အကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို၊(အကြောင်း၏ ဖြတ်ခြင်းကိုသော်လည်းဟူ)

ခုဝ ပဋိသေဝနဝသေန-မပြတ်မှီဝဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်။

အခြင်းခပ်သိမ်း ရဟန်းအား ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောကြောင့်ရင်း, အာဇီဝမည်သည် ပစ္စည်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ဆိုသည် ဟူလို။

ဒိန္နာ ပသုတာ-မြူးထူးခြင်း၌ လေ့လာကုန်သော၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ-တို့သည်။ ။ဗန္ဓရဟံဝါ-ဘိကျောက်ထောင်ခြင်းကိုရင်း၊(အချို့ကား 'ခရိုး၌ လုခြင်းကိုရင်း'ဟူကုန်၏)

လဋ္ဌိ-တံဆိုးကို၊(လက်ဆောင်ကိုသော်လည်းဟူ)

တိက်ကိ ကုဟနဝတ္ထုနိ၏ အရကား ပစ္စယသန္နိဿိတ, ဣရိယာပထ, သာမန္တဘာသပ္ပန-ဤသုံးပါးတည်း။

အာဂမနတော-အာဂုံအားဖြင့်ရင်း။

အာဂ ဿတိ တောယာတိ အာဂမနံ၊(ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ ရစေ)

မဂ္ဂဂုဏ္ဍာနံနာမ-မဂ်ဟူသော ထခြင်းမည်သည်။

ဗဟိဒ္ဓါ နိမိတ္တာဘူတာ ဝုဋ္ဌာတောစ အဇ္ဈတ္တဝုဋ္ဌာတောစ ဂုဋ္ဌာတိတိ ဂုဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂေါဧဝ ဂုဋ္ဌာနံ မဂ္ဂဂုဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂဿ ဝါ ဂုဋ္ဌာနံ ပဝတ္တနံ မဂ္ဂဂုဋ္ဌာနံ။

ဤနောက်ဝိကပ်အလိုကား 'မဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းတည်း'ပေး။

အဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ဂုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ ပန-သည်ကား၊ တေဘူမ္မကာသင်္ခါရေသု-တို့၌၊သုညတော၀-အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဿတိ-၏၊(အနတ္တအားဖြင့် ရှု၏ ဟူလိုသည်)

အာဂမနီယဋ္ဌာနေ-အာဂုံ၏ အရာ၌။

အာဂန္တွာတိ ဧတေနာတိ အာဂမနီယံ၊တံ ဧဝ ဌာနံ အာဂမနီယဋ္ဌာနံ။

သ ဂုဏေန ဧဝ-မိမိကျေးဇူးအားဖြင့် သာလျှင်။ ။ဟိ-စွ၊ ဧသော ဒေသနာ-ဤသုတ္တန်ဒေသနာသည်၊ ပရိယာယဒေသနာ-တည်း။

ဘူတံ နိတတ္တံ ပရိဝေဌေတွာ အာယတိ ပဝတ္တတီတိ ပရိယာယော။

ဟိ-စွ၊အာဂမနမေ၀-သည်သာလျှင်၊ရုံ-ဦး၏၊(ပြဋ္ဌာန်း၏၊ ရှေ့သွားဖြစ်၏၊ဗိတ်ကြိုက်ပေး)။ ။ပဏိဓိ-တောင့်တခြင်းကို၊ (တဏှာကိုသော်လည်းဟူ)

ဒုက္ခဝိပဿနာ,အပ္ပဏိဟိတဝိပဿနာကား အတူ၊အနိစ္စဝိပဿနာ ဟူသည်နှင့် အနိမိတ္တဝိပဿနာဟူသည် အတူ။

ဒါတုံ-ငှါ၊ န သက္ကောတိ-နိုင်။

ထိုသို့လျက် အဘယ့်ကြောင့် ရာဟုလာအား ဘုရားဟောတုံသနည်း စုဒ်ရှိရကား 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန'စသည်တက်သော်။

ပန တထာပိ-ထိုသို့မတတ်နိုင်ငြားသော်လည်း၊ (ကထေသိ၌ စပ်)

မာနာနုသယံ - ကို၊ ဥဇ္ဇဟ-စွန့်လော့၊ တတော မာနာဘိ သမယာ-ထိုမာန်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။

အနိမိတ္တအံဖြစ်ကိုမြဲစေလိုရကား'ဝိပဿနာဟိ'စသည်တက်သော်၊

[(ဗိဋ္ဌကတ်နှုတာ်

အနိမိတ္တ မည်ပါပြီ၊ အာဂုံအသို့မူ၍ မဖြစ်သနည်း ဗုဒ္ဓိရကား သာကိဉ္စာပိ စသည် တက်သော်၊ မဂ္ဂင် မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မပေးနိုင်သည်ကို ဥပမာဖြင့် ပြလိုရကား မဂ္ဂါရမ္မဏာတိကေပိ ဟိ စသည် တက်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဆန္ဒ, စိတ္တတို့၏ အဓိပတိကာလ၌ ယခင်တရားနှစ်ပါးသည် အဓိပတိ တတ်ပါလျှင်းမူလည်း မဂ္ဂင်မဟုတ်ချေရကား မဂ္ဂါဓိပတိ အဖြစ်ကို ဘုရားမဟောလေ၊ ထို့အတူ ဤ၌လည်း သင်္ခါရုပေက္ခာ အဓိက ရှိလျှင်းမူလည်း မဂ္ဂင် မဟုတ်ချေရကား အနိမိတ္တမဂ်အားဖြင့် ယင်း သင်္ခါရုပေက္ခာသည် နိမိတ္တအဖြစ်ကို မပေးနိုင်သည်ဟုလိုသည်၊ ဤကား အသဒိသူပမာ။

ဤတွင် ငိုကာ၌ သုံးနည်း ဥပမာကိုမြင့်၍ ဖွေးနည်းကား အသဒိသူပမာ,နောက်နည်းကား သဒိသူပမာ၊ကြည့်လေ ကြံလေ ပြေပြစ်အောင် မြင်နိုင်ခဲ၏၊ ကျယ်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်သည်။

ဏ္ဍစ ဏ္ဍမသ္ဓိ° အဘိဓမ္မေ-၌၊နာမံ-ကို၊လဘေယျုံ-ကုန်ရာ၏၊
နပန လာဘန္တိ-ရကား မရကုန်။

အဓိပ္ပါယ်ကား သဂုဏာရမ္မဏာဖြင့် အမည်ရသောမဂ်သည် သရသပဓာနဖြစ်၏၊ အဘိဓမ္မာ၌ နာမ, လာဘနှစ်ပါးရှိလျှင်းမူလည်း ပစ္စနီက အားဖြင့်သာ နာမ ဝဝတ္ထာနကို ပြုခြင်းကြောင့် မရခဲ့တကား ဟူလို၊ဝါ ပစ္စနီက နိရာပေက္ခဖြစ်သော သရသ,ပဓာနဖြစ်သော သဂုဏာရမ္မဏာ တို့ဖြင့် အမည်ရခဲ့တကား ဟူလို။

ပစ္စနီက နိရာပေက္ခဖြစ်သော သရသဖြင့် အမည်မရကောင်း၊ သဟိတဖြစ်သော သရသ ပစ္စနီကဖြင့် အမည်ရကြောင်းကို ပြလိုရကား အယဉ္ဇိ စသည်တက်သော်။

သရသတောပိ ပစ္စနီကတောပိ နာမံ လဘတိ ဟူသည့် အလိုကား နှစ်ပါးစုံမှအမည်ကိုရသည်၊နိရာပေက္ခ သရသဖြင့်သာ ရသည်မဟုတ်၊ ယင်းနှစ်ပါးတွင် ပစ္စနီကသာ ပဓာန,ပစ္စနီကဖြင့်သာ နာမဝဝတ္ထာနကို ယူအပ်သည် ဟူလိုသည် ဤပါဌ်ကား နေယျတ္ထ။

အနိမိတ္တမဂ်ကား ပစ္စနီက နိရာပေက္ခ သရသ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အမည်မရဟုပြလိုရကား 'အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ ပန'စသည်တက်သော်။နော

ပစ္စနီကတော ဟူသည်ကို ထင်စေလိုရကား 'နဟိတော'စသည်တက်သော်။

ပန တထာဝိ-ထိုသို့မရှိငြားသော်လည်း၊ သုတ္တန္တိကပရိယာယေန-ဖြင့်၊သေဝေသော အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ-ကို၊ဖေ၀-သို့၊(ဝစ္စမာနာပေက္ခ)အဋ္ဌကထာ အာစရိယေဟိ-တို့သည် (ကတ္တားထည့်)၊ အာဟရိတွာ-၍၊ ဒီပိတော -အပ်၏၊ ယသ္မိ ဟိ စသည်ကား ဝိတ္ထာရတည်း။

အနိစ္စတော ဝုဋ္ဌာတိ စသည်၌ သင်္ခါရကို အနိစ္စစသည်ဖြင့်သုံးသပ်ရကား လက္ခဏာနှင့်တကွသောသင်္ခါရကို အနိစ္စတောဆိုသည်ဟုယူ။

ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ - သည်၊ ကိမာရမ္မဏာ - အဘယ်အာရုံရှိသနည်း။

သင်္ခါရအာရုံရှိသလော၊လက္ခဏာအာရုံရှိသလော၊လက္ခဏာအာရုံရှိသော် အသို့လျှင်သင်္ခါရမှ ထအံ့နည်း, သင်္ခါရအာရုံရှိသော် အသို့လျှင် လက္ခဏာပဋိဝေဓဖြစ်အံ့နည်း ဟူလိုသည်။

အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် သင်္ခါရတို့၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် လက္ခဏာကိုသိရကား 'လက္ခဏာရမ္မဏာ'မိန့်သော်၊ သင်္ခါရအာရုံကိုပင် အနိစ္စစသည်ဖြင့် ရှုရကား လက္ခဏာအာရုံဟု ပြလိုသောဆရာသည် 'လက္ခဏံ နာမ'စသည်မိန့်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-သင်္ခါရမှ လက္ခဏာကို အသီးထုတ်သည်ရှိသော် ပညတ်နှင့် အလားတူ၏၊ပရမတ္ထအားဖြင့် အဝိဇ္ဇမာနဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇမာနဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပရိတ္တ စသည်ဖြင့် နဝတ္တဗ္ဗဓမ္မ ဖြစ်၏ ဟူလိုသော်။ သင်္ခါရမှ အသီးမထုတ်ဘဲ ရှုသည်ဟု စကားကျ၊ ထို့ကြောင့်ရကား သင်္ခါရတို့ကို သဘောအားဖြင့် မှတ်သောသူသည်သာ လက္ခဏာကို မှတ်သည်မည်၏ဟု ထင်စွာပြလိုရကား'ယော ပန'စသည်တက်သော်။ (စကားကျကို ဖေါ်လိုရကား ယောပနစသည်တက်သော် လည်းဟူ)

ဗဒ္ဓကုဏပံ ဝိယ-ဆွဲအပ်သော အကောင်ကဲ့သို့၊ (ကုလာပံ ဟု ရှိတတ်၏၊မသင့်)

ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြလိုရကား 'ယထာ ဟိ'စသည်တက်သော်။

ပြိင္ဒကတ်တော်

တတြ တသ္မိံ လောကုတ္တရဈာနေ-၌၊ ဣဒံ-ကား၊ပကိဏ္ဏကံ-ပကိဏ္ဏက တည်း၊ (အချို့ကား ပဥ္စကောဋ္ဌာသကို စွဲကုန်၏၊ မသင့်)

အဇ္ဈတ္တဥ္စ-အဇ္ဈတ္တလည်းကောင်း၊ဗဟိဒ္ဓါစ-လည်းကောင်း၊ ရူပါရူပေသုစ-ရုပ်နာမ်တို့၌လည်းကောင်း၊ပဥ္စသု-ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌လည်း၊ သတ္တ အဋ္ဌဂ်ပရိဏာမံ - သတ္တ အဋ္ဌ စသော အင်္ဂါတို့၏ ပေါက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ (အဋ္ဌဂ်နောင် အာဒိ ကျေသည်)နိမိတ္တံ-နိမိတ်လည်းကောင်း၊ပဋိပဒါ-လည်းကောင်း၊ ပတိ အဓိပတိ-လည်းကောင်း၊ (ပတိရှေး၌ အဓိကျေသည်၊ ဣတိ ဣဒံ-သည့်လျင်၊ပကိဏ္ဏကံ-တည်း။

ဤဂါထာ၌ ပုဗ္ဗနှစ်ဖြင့် အဘိနိဝိသိတဗ္ဗ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗ ဝိပဿနာဘုံကို ညွှန်း၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား-“အဇ္ဈတ္တံ-ကုန်သော၊ ပဥ္စသု-ငါးပါးတို့၌၊ ဝုဋ္ဌာနဥ္စ-လည်းကောင်း” စသည်ဖြင့်သမ္ဗန်သော အချို့သောသူတို့၏ ဝါဒကို ပယ်အပ်တော့သည်သာ။

ဂါထာကိုချဲလိုရကား လောကုတ္တရမဂ္ဂေ ဟိ စသည်တက်သော်။

အဇ္ဈတ္တံ-မိမိခန္ဓာ၌၊ အဘိနိဝိသိတွာ-၍၊ အဇ္ဈတ္တံ-မိမိခန္ဓာမှ၊ ဝုဋ္ဌာတိ-၏။

ယခင်စကားကို ကျဉ်းနိုးရကား ချဲလိုသော ဆရာသည် ‘တတ္ထ အဇ္ဈတ္တံ’စသည်တက်သော်။

အဇ္ဈတ္တံ-မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ပဥ္စသု ခန္ဓေသု-တို့၌၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊ ခန္ဓေဝိ - ၌လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိဏ္ဏ သင်္ခါရေဝိ-၌လည်းကောင်း၊ (ရုက္ခ,ပဗ္ဗတ စသည်ကို အနုပါ ဒိဏ္ဏယူ)(ယံကိဥ္စိ-အမှတ်မရှိသော၊ဓမ္မဇာတံ-သည်၊ခန္ဓပဥ္စကံ-သည် သော်လည်းဟူ၊ထည့်သည်)

သမုဒယဓမ္မံ-ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိ၏၊တံ သဗ္ဗံ-သည်၊ (သဗ္ဗံ-သော၊တံ ဓမ္မဇာတံ-သည်၊ တံ ခန္ဓပဥ္စကံ-သည် သော် လည်းဟူ) နိရောဓဓမ္မံ-ရှိ၏၊ ဣတိ အယံ-ဤ ဝိပဿနာကား၊ (ယံကိဥ္စိ သမုဒယဓမ္မ စသည်ကိုယူ)

ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြလိုရကား ‘ယထာ ဟိ’စသည်တက်သော်။

ဂူထပိဏ္ဍံ-မစင်ခဲ၊(မစင်ဗိုင်,မစင်တုံး)ဝိယူဟာန္တော-လျက်, သည့် ရှိသော်၊ ရုဒ်-ဤလုံးလုံးသည်ကား၊ ကိ°-နည်း၊ ဝိဝိ-ထွဓိထွဓိ၊အပနေထ-ဆောင်ပါကုန်လော၊ ဂုဏ္ဍပဘောဒေါ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အယံ အင်္ဂပရိတ္တာမော - သည်၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တထာ - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ထိုကို ချဲ့လိုရကား 'သင်္ခါရုပေက္ခာညာဏမေဝ ဟိ'စသည် တက်သော်။(ဆရာ့အလိုကား သင်္ခါရုပေက္ခာညဏ်သာမှတ်၏ဟူလိုသည်) ပရဝါဒီကို ပြလိုရကား ကေစိ ပန စသော ထေရဝါဒသုံးပါးကို မိန့်သော်၊ ထိုမထေရ်တို့၏ဝါဒသည် ယုတ္တတရဖြစ်ပေသော် ဆရာ့ဝါဒမပျက်ချေပြီလော စုဒ်ရှိရကား'တေသံပိ ဝါဒေသု'စသည်တက်သော်။

တေသံ ထေရာနံ-တို့၏၊ဝါဒေသုပိ-အယူတို့၌လည်း၊ တတြတတ္ထ° ဝစနေ - ထိုဝိပဿနာ မှတ်အပ်၏ ဟူသော စကား၌၊ (ထေရဝါဒကိုလည်း စွဲကုန်၏၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကာရကိုလည်းစွဲကုန်၏)

သုက္ခာ လူခါ အသိနီဒ္ဓါ ဝိပဿနာ အသာတိ သုက္ခဝိပဿကော။

ပကိဏ္ဏကသင်္ခါရေ-ပကိဏ္ဏကသင်္ခါရတို့ကို၊(ပါဒကဈာန်မှ တပါးသောသင်္ခါရတို့ကို ဟူလိုသည်)၊ ပါဒကသင်္ခါရေသု ပန ပဂေဝ၊ စကားကျ။ သတ္တ မဂ္ဂင်္ဂါနိ ဟောန္တိ ကား ဝိတက်ကျသည်၊ဆဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၌ ပီတိကျသည်။

အယံ ဝိသေသော။ပ။ဟောတိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိပဿနာမှတ်ခြင်းကြောင့် သောမနဿဖြစ်သည်၊ ပါဒကဈာန် မှတ်ခြင်းကြောင့် အချို့သော မဂ္ဂင်,ဗောဇ္ဈင်,ဈာနင်ကျသည် ဟူလို။

ဂေါဝေဏ္ဌုသာ - ဖွတ်အဆင်းနှင့်၊ ဘူမိဝဏ္ဏော ဝိယ-မြေအဆင်းကဲ့သို့၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) ဘူမိဝဏ္ဏော - သည်၊ ဂေါဝေဏ္ဍုသာ-ကို,၏၊ အတ္တနာ-နှင့်၊ သဒိသဘာဝံ-ကို၊ ကရောတိ ဝိယ-ကဲ့သို့။

သဒ္ဒတ္ထ အဓိပ္ပါယတ္ထ နှစ်ပါးတို့တွင် အဓိပ္ပါယတ္ထသာ လိုရင်း၊ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း သဒ္ဒတ္ထကိုမသိမူ၍ အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပေးမှု ကား မချိးမွမ်းအပ်။

ပဌမထေရဝါဒ၌ ဝိပဿနာနိယမမကင်းကြောင်းကိုပြပြီး၍ ဒုတိယ ထေရဝါဒ၌ ပြပြန်လိုရကား 'ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေပန' စသည်တက် သော်။တတိယထေရဝါဒ၌ မကင်းကြောင်းကိုပြပြန်လိုရကား အပေါ ဝတာဟံ စသည်တက်သော်။

သွာယ မဂ္ဂေါ-ထိုအဏ္ဏာသယမျှဖြင့် မပြည့်စုံကြောင်းကို၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ္တေန-ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗော-၏၊ စန္ဒော-လည်း၊ ဦနောနုခေါ် - မပြည့်သေးသလော၊ စန္ဒော-လည်း၊ ပုဏ္ဏော နုခေါ်-ပြည့်ပြီးလော၊ဣတိ-သို့၊ကင်္ခါ-ယုံမှားခြင်းသည်ရှင်း၊ ဝိမတိဝါ-တွေးတောခြင်းသည်ရှင်း၊ ဓမ္မဒေသနာယ-၌၊ အတ္တ မနာဓော-နှစ်လိုကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏ သင်္ကပ္ပါစ-ပြည့်စုံသော အကြံ ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏၊ ယာ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ပစ္ဆိမိကာ-အငယ်ဖြစ်၏၊ သာ ဘိက္ခုနီ-သည်၊သောတာပန္နာ-တည်း၊အဝိနိပါတဓမ္မာ-အပါယ် ၌ မကျသောသဘောရှိ၏၊နိယတာ-ကောင်းကျိုးမြဲ၏။

သပတ္တနိယာမေန မဂ္ဂေန နိယတတ္တာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ။ (ပါရာဇိကကဏ်အဋ္ဌကထာ)

သမ္ဗောဓိပရာယဏာ - အထက်မဂ်လျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိ၏။

မြင့်လိုရကား 'တာသု ဟိ'စသည်တက်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား... အကြင်ဘိက္ခုနီအား ဒုတိယဖလစသည်၌ သက်ပ္ပ တည်းဟူသော အဏ္ဏာသယဖြစ်၏ ၊သက်ပ္ပတပဲရှိစေ၊ဥပနိဿယမရှိရ ကားဒုတိယဖလ စသည်ဖြင့်ပရိပုဏ္ဏသက်ပ္ပမဖြစ်၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော ဘိက္ခုနီအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြင့်သာ ပရိပုဏ္ဏ သက်ပ္ပဖြစ်၏။ပ။အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော ဘိက္ခုနီမအား အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင် ပရိပုဏ္ဏသက်ပ္ပ ဖြစ်၏၊ ဤ၌လည်း ဒုတိ ယာဒိ ဖျာနိကဖြစ်သော ထိုထိုသောမဂ်၌ အဏ္ဏာသယတပဲရှိစေ၊ ဥပ

နိဿယမရှိမှုကား မပြည့်စုံ၊ အဇ္ဈာသယနိယာမက မဖြစ်နိုင်၊ အကြင် အကြင်သို့သော ပါဒကဇ္ဈာန သမ္မသိတဇ္ဈာန သဒိသဖြစ်သော ပဉ္စမမဂ် စသည်၌ ဥပနိဿယသည် ရှိ၏၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်၌သာ အဇ္ဈာသယ နိယာမကဖြစ်၏ ဟူလိုသော်။

တတ္ထ စသည်ကား ထေရဝါဒ သုံးပါးကို အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ ထင်စွာ ပြလိုသည်၊တတ္ထ တေသု တီသု ထေရေသု စွဲ။

> ဘဒန္တ-ရား၊ တေ-အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဉှာ-ကို၊ သုကထိ တော-ကောင်းစွာဖြေပေ၏၊ဣတိ-သို့၊အာဟံသု-ကုန်၏(သမ္ဗန်) နိဒ္ဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသော သူအား၊ ဝုဋ္ဌိဂဝေသနကာလေဝိယ- ပွားခြင်းကို ရှာသောကာလကဲ့သို့၊ ဟောတိ - ဖြစ်ခဲ့တကား၊ ဣတိ အာဟ၊(ပြန်လေ)

ဝေဒိတဗ္ဗံတွင်ရွေ့ ထေရဝါဒသုံးပါးအထူး ပြီး၏၊ ထိုဝါဒသုံးပါး၌ ဆရာ၏ မတိပိန္နဿယကို ပြလိုရကား 'ပဉ္စမဇ္ဈာနတော' စသည် တက် သော်။

> ဒွေပိ ဝါဒါ-တို့သည်၊ဝိရုဇ္ဈန္တိ-ဆန့်ကျင်ကုန်၏၊(အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ကုန်၏ ဟူလိုသည်) တတိယဝါဒေန ပန-တတိယ ထေရဝါဒဖြင့်ကား။

အချို့စာ၌ တတိယထေရဝါဒေဟု အာဓာရရှိ၏၊ ရှေ့နောက်မညီ ရကား မသင့်လွန်း၊ တေစ ဝါဒါ နဝိရုဇ္ဈန္တိ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား အဇ္ဈာ သယဖြင့် ပါဒက,သမ္မသိတ နှစ်ပါးတို့တွင် တပါးတပါးနှင့် တူရကား ထိုဝါဒတို့သည် အညမည ဝိရောဓ မဖြစ်ဟူလိုသော်။

အညမည ဝိရောဓ မဖြစ် ဟူပြီ၊ တတိယဝါဒနှင့်ကား အသို့နည်း ရုဒ်ရှိရကား 'အဇ္ဈာသယောစ သာတ္ထကော ဟောတိ'မိန့်သော်။

တတိယဝါဒနှင့်လည်း မဆန့်ကျင် ဟု စကားကျ၊မဓုသာရတ္ထဒီပနီ ၌ကား 'တေစ ဝါဒါ နဝိရုဇ္ဈန္တိ တတိယထေရဝါဒေနာတိ ယောဇနာ' ဟူ၏၊ဤအလိုသော် 'အဇ္ဈာသယောစ သာတ္ထကော ဟောတိ'ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်သည် နိရတ္ထကဖြစ်ရာ၏၊ပဉ္စမဝါဒနှင့် ဒုတိယဝါဒသည် လည်း ဝိရုဇ္ဈနသာ ဧကန္တ ဖြစ်ရာ၏၊ ယင်းသို့မဟုတ် ထိုဝါဒနှစ်ပါး လည်း တတိယဝါဒနှင့်ယှဉ်ပါသော် အဝိရုဇ္ဈနသာတ္ထကဖြစ်၏၊တတိယ

ဝါဒလည်းသာတ္တကဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့်ရကား ဆိုခဲ့ပြီးသောအဓိပ္ပါယ်သာ သင့်မြတ်မည်ထင်၏။

တန္တိံ-အစဉ်ကို၊ ဥပယိံသု၊ (ကဏ္ဍား အဋ္ဌကထာစရိယာလာ)။ ။ဏ္ဍဓ ပန-ဤအဋ္ဌသာလိနီ၌ကား (ဤငါစီရင်အပ်သော အဋ္ဌကထာသစ်၌ကားသော်လည်းဟူ) ပဝတ္တံ-သံသရာဝဋ်ကို၊ (ကိလေသာဝဋ်ကို သော်လည်း ဟူ, ချစ်ခြင်းကို သော်လည်း သမ္မန်၊ နှစ်ပါးဆက်ဆံအောင် သာမန်ပေးလေ) ဟိ-စွ၊သေဖြေသော ဝေါတြဘူ-သည်၊ကေတော-တတ္ထိုမှ၊ဝုဋ္ဌာနေ-ထ၏။

ဥပ္ပန္န နယောကိုချဲ့လိုရကား ယသ္မိံ ဤစသည်တက်သော်။

ဟိတ်ဟ ကာရဏာတွေ့ နိပါတော၊ (စုဒ္ဒသရပ်)

ယသ္မိံ ဝါရေ-အကြင် ဘာဝနာဝါရ၌ (ဝိပဿနာဇော၏ဝါရ၌ သော်လည်းဟူ)

ယောဇနာ၌ ယသ္မိံဝါရေ ယသ္မိံ မဂ္ဂဝိထိယံ ဟူ၏၊ မသင့်၊ အကြောင်းကို သိလိုမူ ဂုဠတ္ထဒီပနီ, ဒသရပ်, ဓုဒ္ဒသရပ်တို့ကို ကြည့်လေ။

မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ-မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည် (မဂ္ဂဝိထိသည် သော်လည်းဟူ)ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံဝါရေ - ၌၊ အနုလောမံ - အနုလုံသည်၊ ဇေကံ-တကြိမ်၊ နေဝ ဟောတိ-မဖြစ်၊ ပဉ္စမံ-ငါးကြိမ်မြောက်၊ န ဘောတိ-မဖြစ်၊ (န ပဉ္စကံဟု အချို့စာရှိ၏)ပဉ္စကံ-ပဉ္စကာနုလောမာနိ-အနုလုံငါးကြိမ်တို့သည်၊ န ဟောန္တိ-ကုန်၊ (သမ္မန်လေ)

ဒသရပ်၌ကားဆို၏၊ ယင်းသို့ဆိုလျှင်းမူလည်းရှေ့နောက် ထောက်ထားသော အဋ္ဌသင့်လျှင်းမူလည်း ပုဗ္ဗာပရဆန့်ကျင်ခဲ့ရကား မသင့်သကဲ့သို့ ထင်မိ၏။

ရှေးစကားကို ချဲ့လိုရကား ဧကြံ့စသည်တက်သော်၊ရှေးစကားကို မြဲစေလိုရကား ဧကြံ့စသည်တက်သော်သော်လည်းဟူ။

ဇေကံ - တကြိမ်သာ ဖြစ်မှုကား၊ အာသေဝနံ - ပစ္စည်းကို၊ န လဘတိ-မရ၊ ပဉ္စမံ-ပဉ္စမတည်း ဖြစ်မှုကား၊ ဘင်္ဂဿ-နှင့်၊ အာသန္နတ္တာ-ကြောင့်၊ ပဝေဓတိ-တုန်လှုပ်ခဲ့၊ (ဝေါတြဘူ၏ အကြောင်း မဖြစ်နိုင်ခဲ့တုံ ဟူလို) ဟိ - စွ၊ တဒါ - ထိုပဉ္စမ

စိတ္တက္ခဏာ၌၊ ဇဝနံ-သည်၊ ပတိတံနာမ-ချုပ်သော မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

တပါးသောအရာ၌ ပတိတသည် ဥပ္ပန္နံကိုဟောသည်၊ ဤ၌ကား နိရောဓ ဝါစကတည်း၊ (ဒသရပ် အလို၊) ဂဏ္ဌိ၌ကား "ပတိတန္တိ သဒိသ သန္တတိဝသေန ပဝတ္တန္တိ အဓိပ္ပါယော" ဟူ၏၊ တဒါပဲ။ပ။ ဟောတိဟူသော ဤပါဠ်၌ကား ဂဏ္ဌိမှာနံ့,ဋီကာ,ဂဏ္ဌိ, အနုဟောင်း အနုသစ်, ဒသရပ်, စုဒ္ဒသရပ်, တေတ္တိံသရပ် စသည်၌ ဝိနိစ္ဆယနှင့် ညီလျှင်းအောင် ပြေပြစ်အောင် ယူမည်ခဲစွ၊ ကြည့်လေ,ကြံလေ,ဆရာ တို့အား လျှောက်ထားလေ။

ယင်းသို့ခဲရပ်ဖြစ်လျှင်းမှုလည်းကျယ်အံ့ပိုးရကား မဆိုပြီ၊အမြွက်မျှ အဓိပ္ပါယ်ဆိုလိုက်အံ့၊ပဉ္စမအနုလုံအကယ်၍ဖြစ်မူကား ဘဝင်ကျချာ၏၊ ယင်းသို့ ဘဝင် ပတိတာရဟာ ဇဝနနိရောဓာရဟာ ခဏဖြစ်သော ပဉ္စမ ဆဋ္ဌအရာ၌ ဂေါတြဘူ ဖြစ်သည်ကား အာရုံကွဲခြင်းကြောင့်, မဂ် ဖြစ် သည်ကား ဘုံကွဲခြင်းကြောင့် ပုဗ္ဗဇဝန မဖြစ်ရကား ဖြစ်လေသည်၊ ပဉ္စမအနုလုံ အကယ်၍ဖြစ်မူကား ပုဗ္ဗဇဝန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘဝင် ပတိတ ဇဝန နိရောဓဖြစ်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် အနုလုံ ငါးကြိမ်မြောက် မဖြစ်နိုင်ဟူလို။

မဟာအဋ္ဌကထာ၌လာသောနည်းဖြင့် ပြလိုသောဆရာသည်'မဟာ ပည္သာ ပန'စသည်တက်သော်၊ ဝါ, သကဝါဒ ပရဝါဒကို သာမန် အားဖြင့် ပေါင်း၍ပြလိုသောဆရာသည်'မဟာပည္သာ'စသည် တက် သော်။

ပရဝါဒ ဟူသည်ကား ကေစိ ဝါဒတည်း၊ အနုလုံ နှစ်ကြိမ် သုံး ကြိမ် ဖြစ်၏ ဟူသည်ကား သကဝါဒ, လေးကြိမ်ဖြစ်၏ ဟူသည်ကား ကေစိဝါဒ၊ ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌ "ကေစိပန ယဿ စတ္တာရိ အနုလောမာနိ တဿ ပဉ္စမံ ဂေါတြဘု ဆဋ္ဌံ မဂ္ဂစိတ္တံ ဧကံ ဖလစိတ္တံတိ ဝဒန္တိ၊တံ ပန ယသ္မာ စတုတ္ထံ ဝါ ပဉ္စမံ ဝါ အပ္ပေတိ၊န တတော ပရံ အာသန္နဘဝင်္ဂတ္တာတိ ပဋိက္ခိတ္တံ၊တသ္မာ န သာရတော ပစ္စေတဗ္ဗံ" ဟူအပ်ပြီ။

ရှေး၌ဆိုခဲ့သော အနုလုံလေးချက်ကို မန္ဒပညာနှင့်ဟပ်လေ၊ မဟာ ပညာ၏ မဇ္ဈိမပညာ အနုလုံ၌ဝင်ခြင်းကြောင့် မန္ဒပညာ ဝိနိစ္ဆယ၏

ဆရာ မနှစ်သက်ခြင်းကြောင့်မဏ္ဍိမပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာပြလိုရကား တဏ္ဍ စသည်တက်သော်၊ ချဲ့လိုရကား 'ယသ္မိံ ဝါရေ' စသည် တက်သော်။

ယသ္မိံ ဝါရေ-အကြင် ဝိပဿနာဇော၏ ဝါရ၌၊ အာဝဋ္ဋေတိ-လည်စေ၏၊ အဏုသဟဂတံ-စဉ်းငယ်သော အာနုဘော်နှင့်တကွဖြစ်သော။

အဏုသဟဂတန္တိ အပ္ပါနုဘာဝ သဟဂတံ၊ သိမ်မွေ့ ခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်း ပေးကုန်၏၊တတြ တသ္မိံ မဂ္ဂဝိထိယံ ဋွ။

နက္ခတ္တယောဂံ-နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ထုလထုလေ-ရုန့်ရုန့်ကုန်သော၊ (အခဲအခဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ အပိုင် အပိုင် ဖြစ်ကုန်သော၊ဖိတ်ကြိုက်ပေး၊) ပုန-တဖန်၊အနုလောမံ-သည်၊ တံ-ထိုဂေါတြဘုသို့၊အနုဗန္ဓေယျ-လိုက်ရာ၏၊ (နမဂ္ဂေါ အနုဗန္ဓေယျ လှန်)

အဓိပ္ပါယ်ကား ....ဂေါတြဘုသည် အနုလုံ၏ အာရုံကို ယူငြားအံ့၊ ဂေါတြဘုသည် ပုရိမ အနုလုံသို့ လိုက်သကဲ့သို့, ဂေါတြဘုသို့လည်း ပစ္ဆိမအနုလုံသည် တဘန်လိုက်လေရာ၏၊ မဂ်သို့ မလိုက်ရာပြီ ဟူလိုသည်၊ ဤသာ အသင့်၊ အချို့သောသူတို့ကား အနုလောမ၏ အရကို ပုရိမာနုံလောမယူ၍ ဂေါတြဘုကိုစွဲသော တံကို ကဏ္ဍားပေးကုန်၏၊ မသင့်နေ။

ဂေါတြဘု ဉာဏံ ပန-သည်ကား၊ အနုလောမဿ - ပုရိမ အနုလုံ၏၊အာရမ္မဏံ-ကို၊အဂ္ဂဟေတွာ-၍။

အနုလောမေန ဂဟိတာရမ္မဏံ ဂဏှေယျနှင့် လျော်စေသည်။ (လှန်သည်)

တံ-ထိုပစ္ဆိမအနုလုံကို၊ အပစ္စာဝတ္တမာနံ - နောက်သို့ မလိုက်သည်ကို၊ကတွာ-၍။

ပုန အနုလောမံ တံ အနုဗန္ဓေယျနှင့် လျော်စေသည်၊ (လှန်သည်) မခဲလွန်း၊''သတိမမူ ဂူမပြင်''ဟူသကဲ့သို့ ရှိတတ်၏။

အနာဝဇ္ဇနမ္ပိ သမာနံ-အာဝဇ္ဇန်း မဟုတ်လျှင်းမူလည်း၊ (ဤကဲ့သို့ ပုဒ်ကိုတပေါင်းတည်း သမ္ဗန်မှ အနက်သာသည်) အဝိဇ္ဇ သဏ္ဍတိ ဝသေန-မဖြစ်သော သန္တာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဤတွင်

‘အဝိန္တိ’ ဟုရှိတတ်၏၊ အဝိစိသာလိုမည်ထင်သည်) အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ-မဖေါက်ဘူးသော၊ (မထွင်းဘူးသော) အပဒါလိတပုဗ္ဗံ-မခွဲဘူးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ-လောဘတည်းဟူသော တုံးကို၊ ခနုသတမတ္တကေ-ကုလလေး အပြန်တရာ အဝန်းရှိထသော၊ ပဒေသေ-၌၊ (ထည့်) သန္နယှိတွာ-တင်၍၊ စက္ကယန္တေ-စက်ယန္တရားဌ၌၊ အာဝိဉ္ဆိတွာ-လှည့်၍၊ ဓေတဒေဝ လောဘက္ခန္ဓာဒိ ပဒါလနံ-ကို ပင်လျှင်၊ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဋ္ဋသေတု သမုဃ္ဃါတကရဏာန္တိပိ – ဘုံကို ရကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသဝဋ်ကို ဖွဲ့တတ်သောကိလေသာကို သတ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ထည့်)

သမုဃ္ဃါတကရဏာကို မြဲစေလိုရကား ‘မဂ္ဂသ ဟိ’ စသည်တက်သော်၊ သမုဃ္ဃါတကရဏာကို ချဲ့လိုရကား သော်လည်းဟူ။

တံနိမိတ္တံ-သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန-သည့်,ဖြင့်၊ အဘာဝိတော-မပွားစေအပ်သည်၊ အဘာဝိသာ-ဖြစ်ပြားအံ့၊ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ထိုးကျင့်ခြင်းသို့၊ (ဖြစ်ခြင်းသို့ သော်လည်းဟူ) အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိက ဘာဝံ-အသစ်မဖြစ်ထိုက်သောအဖြစ်ကို။

ဥပါဒိဏ္ဏကမှ ထကြောင်းကို ချဲ့လိုရကား ‘သစေ ဟိ’ စသည်တက်သော်။

ဥပ္ပန္နမာနောဝ-ဖြစ်ဆဲကပင်လျှင်၊ သမုဃ္ဃါတေတိ-သတ်၏၊ ဣဒါနိ-ယခု၊ ကုတော-မှ၊ သောတာပန္နဿ-အား၊ သတ္တဘဝေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အနမတဂ္ဂေ-သော၊ သံသာရဝဋ္ဋေ-၌၊ (ဤ၌ ပန္တာ သံသာရကောဋိကို အနမတဂ္ဂ ဟူလို၏) ဥပါဒိဏ္ဏကပ္ပဝတ္တံ-ဥပါဒိဏ္ဏကခန္ဓာသည်၊ ပဝတ္တိဿတိ-ဖြစ်တော့အံ့နည်း၊ ဣမဿ ပနတ္ထဿ-၏သို့ ဥပါဒိဏ္ဏကထကြောင်းကို၊ အာဝိဘာဝနတ္ထံ-ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ-၏။

သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်သော အကုသိုလ်ငါးပါး, ယင်းမှ တပါး အပါယ်၌ ကျစေတတ်သော အကုသိုလ်တို့ကို အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ်ဟုယူ၊ ဆရာတို့ကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို ဆိုသည် ဟုကုန်၏၊ အထောက်အထား တပါးမရှိပြီ၊ နိရောဓေန ဟူသော သမ္ဗန္ဓိပါဌ်နှင့် မတန်ရကား မသင့်၊ ဤနည်း နောက်နောက်ကို ယူလေ။

‘(ဝိဋ္ဋကတ်တော၌

နာမဥ္စ-လည်းကောင်း၊ ရူပဥ္စ-လည်းကောင်း၊ ယေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေဃျု-ကုန်ရာ၏၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ဧတ္ထ-ဤသောတာပတ္တိမဂ်၌၊ နိရုဇ္ဈန္တိ-ချုပ်ကုန်၏၊ အတ္တံ-ကွယ်ခြင်းသို့၊ စရိမ ဝိညာဏဿ-စုတိ စိတ်၏(ပရိနိဗ္ဗာန် စိတ်၏ သော် လည်းဟူ)

ရဟန္တာ၏ ဂုဏ်ထူးကို ပြလိုရကား ပညာစ သတိစမိန့်သော် (သညာစဟု အချို့စာရှိ၏၊ ပညာစ လိုသည်)

ပဋိပဒါ ပတိတိ ဧတ္တ ပန-၌ကား၊ ပဋိပဒါ-သည်၊ စလတိ-လော၊ န စလတိ-လော၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ စလတိ-လှုပ်၏။

ဤတွင် အချို့စာကား "စလတိ န စလတိ"ရှိ၏၊ အချို့စာကား စလတိ န န စလတိ ရှိ၏၊ ဤနှစ်ချက်ပင် ဋီကာနှင့်မညီရကား မသင့်၊ စလတိသာ လိုသည်။

ဤစလတိ ဟူသော ပုဒ်သည် စလနသဘာဝဒဿန သာ ဖြစ်မည် လော၊ ဥဘယ ဒဿနလည်း ဖြစ်မည်လော ဗုဒ်ရှိရကား ဥဘယ ဒဿန ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် တထာဂတဿ ပိ စသည် တက်သော်၊ စလနံကို ပြလိုရကား မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿရဿ စသည် တက်သော်။

နိဒ္ဒါဒိ ဘူတတ္တာ-အိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်။

ငယ်သော ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ဆိုရကား ဒဟာရ ကုမာရကံဟု ကပစ္စည်းနှင့် ဆိုသော်၊ 'ဗုထကံ'စသည်ကဲ့သို့။

ပရိဟရိ - စောင့်မ၏၊ ဖြာပဗ္ဗဏာ - ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်သော၊ မောဂ္ဂလ္လာန - မောဂ္ဂလ္လာန်၊ တွံ - သည်၊ ပစလာယ - မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ်၊ နိသိန္နော - နေသည်၊ (ထည့်) အသိနော - ဖြစ်သလော။

အောက်မဂ်ကို ရပြီးရကား ဖြာပ္ဗဏာ၊ ကိလေသာကို အပပြုပြီးသော သော်လည်းဟူ။ ။ပကိဏ္ဏက ကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒ္ဓံ၊

အမိစ္ဆုပ္ပတ္တိယာစ-ရံခါသာဖြစ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိယုဋ္ဌာန မန္ဒတာယစ-ထိုးကျင့်ခြင်း နုံ့သဖြင့်လည်းကောင်း၊(ဣမေဟိသို့ လှည့်

လေ) ဝဋ္ဋာဒ္ဓနုဿရိမဟာဇနသောဝ-ဝဋ်၌ ကျင်လည်သောလူအပေါင်း ကဲ့သို့၊ဝိရဠ္ဌာကာရာ-ကြဲသောအခြင်းအရာ ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဝိရဠ္ဌ ဝါ ဝိတ ခေဒတ္တ-ကြိုးကြား ကြဲအပ်သော လယ်၌၊အကိုရာဝိယ-အညွန့်တို့ ကဲ့သို့၊ အဠ္ဌပဠ္ဌလံဝိယ-တိမ်လွှာကဲ့သို့၊မက္ခိကာဒဘတ္တံဝိယ-ယင်တောင် ကဲ့သို့။

အာကာရဿ ရဿတ္တံ ကတွာ အညိန္ဒြိယန္တိ ဝုတ္တံ၊အာကာ ရော ဓမ္မမရိယာဒတ္တော။

ယင်းသည် မရိယာဒကို ထင်စေလိုရကား 'ပဌမမဂ္ဂေန ဉာတ မရိယာဒံ'စသည်တက်သော်။

အရဟတ္တမဂ္ဂဝဏ္ဏကော-အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်လည်း သတ်အပ် သော၊မာနော ဝေ-လျှင်တည်း။

ပဋ္ဌကွန္ဓာကို အဘေဒအားဖြင့် အဟ မသ္မိ စသည်ဖြင့် ယူသော မာနကိုယူ၊ ရူပံ အဟံ စသည်ဖြင့် သုံးသပ်သော အဘေဒမာနကိုကား မဂ်သုံးပါး သတ်လေပြီ။

အပဏ္ဏကင်္ဂေဟိ-မချွတ်ယွင်းသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ (မြသည် ဟူလို)

သင္ဒြိနယ သဟာသ အစရှိသည်ကိုကား သမ္မောဂဏ္ဌိပဗ္ဗ၌ သိရ လတ္တံ့။

ဣမေသံ ဝေ နယ သဟာသာနံ-တို့၏ သာလျှင်၊ အဂဒေါ- အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သောဆေးကို၊ အဂဒေါတွေဝ-၍သာ လျှင်၊ဝုစ္စတိယထာ-သို့။

ယောဇနာ၌ကား အဂဒေါတိ သပ္ပေါ ဟူ၏၊ ဤအလိုကား...... "အဂဒေါ-မြွေကို"ပေးလို၏။

တွံ-သည်၊ ဗဟုသစ္စကောနာမ-များစွာသော သစ္စာတို့ကို သိတတ်သော သူပေတကား၊ (နာမကား ဂရဟတ္ထ၌ နိပါတ်) သာရ[illegible] - မြတ်သော တိုက်၌။ ။ပေဋ္ဌာသု - ပခြုပ်တို့၌၊ (ပအုပ်တို့၌သော်လည်းဟူ) ဝိမံသန္တဿဝ-စုံစမ်းစဉ်လျှင်၊ ခါ့ရာပမံနာမ-ဆပ်ပြာဥပမာမည်သည်ကို၊ ရဇကဿ-ကဝါ သည်အား၊(ကူဟာသည်အားလည်းဟူ) ဥသခါရံ-မြေပေါက်

ဆပ်ပြာ၊ (မြေငန်ကိုစစ်၍ ရအပ်သော ဆပ်ပြာဟူလို) ဆာဂိက ခါရံ- မီးတိုက်ဆပ်ပြာ၊ (သမင်စာပင်စသည်တို့ကို ဖုတ်၍ ယူသော ဆပ်ပြာဟူလို) ဂေါမယခါရံ-နွားချေးဆပ်ပြာ၊ (၎င်းတွင် မြင်းချေးစသော ဆပ်ပြာဖြစ်ကောင်းသရွေ့ ပါဝင်လေတော့သည်။)

အံသု အဗ္ဘန္တရဂတံ-ချည်မြှင်၏ အတွင်း၌တည်သော၊ ဂန္ဓကရဏ္ဍကေ-နံ့သာကြုတ်၌။

အသမ္ဘုဟာတော-မစင်, မပျောက်၊ မနုတ်အပ်၊ (စိတ်ကြိုက် ပေး)ဇာတိ ရူပံ-၏ရုပ်သည်၊ ဇာတိရူပဿ-၏ရုပ်၏၊သမုဒယော-ဖြစ်ကြောင်း၊ ဇာတိ ရူပဿ-၏၊ အတ္ထင်္ဂမော - ချုပ်ကြောင်း၊ (ဆရာ)

"ဇာတိရူပန္တိ ဇာဒံ ရူပံ၊ဇွေက ံ ရူပံ ဇာတော ဥဋ္ဌိ ရူပံ နတ္ထိတိ ရူပဿ ဘာဝတ္တေ ဘူတုပါဒါယ ဘေဒဒ္ဓ အာဒိ ကတွာ လက္ခဏာ ရသပစ္စုပဋ္ဌာနဝသေန အသေသ ရူပပရိဂ္ဂဟော ဝုတ္တော"စသော မဟာပဒါန သုတ် အဋ္ဌကထာကိုထောက်သော်ကား-

ရူပံ-သည်၊ ဇာတိ ဇာဒံ ဇွေကံ-၍မျှသာတည်း၊ ရူပဿ-၏၊ သမုဒယော-ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ဇာတိ ဧသော ဇွေကော-၍မျှသာတည်း၊ ရူပဿ-၏၊ အတ္ထင်္ဂမော-ချုပ်ကြောင်းကား၊ ဇာတိ ဧသော ဇွေကော-သာတည်း၊ စသည်ဖြင့်သမ္ဗန်လို၏။

မဟာနဂရေ-မြို့မ၌၊ဇာသဂိယံ-မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ဝိလုမ္ပန္တီ-ဖျက်ဆီးကုန်၏။

ဇနပဒါ-ဇနပုဒ်တို့သည်၊ခေမာ-ဘေးမရှိကုန်သည်၊ဟုတွာ-၍၊(ထည့်)ဥရေ-ရင်၌၊ပုတ္တေ-သားတို့ကို၊ နစ္စန္တာမညေ-ကစေကုန်သကဲ့သို့၊ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏။

မိဘတို့၏ ရင်ခွင်၌ စိတ်, ကိုယ်ကိုလွှတ်၍ သားငယ်တို့ကို နေစေကုန်သကဲ့သို့ ကြောင့်ကြမဲ့ ထိုနိုင်ငံ၌ နေကုန်၏ ဟူလိုသော်။ မညေကို အနက်မဲ့ယူမှု တိုက်ရိုက်ပင်သင့်၏။

"ကရဘူ အာသ ယောဂေ ဘာဝတိ ယာဒေသော သရသိပစ္စယောဝိဝါ"ဟူရကား 'ဒုဗ္ဗလိကရဏံဝိယ'ဟု ၍ကာရန်နှင့်ရှိလေသည်။

မြန်ပွားရေးမှ)

ကုုးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသော ပဋ္ဌမကျော် သူမြတ်သည် ရေးစီရင်အပ်သော မြတ်သော အနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မ သင်္ဂဏီ၏အဋ္ဌကထာ၌ ကုသလပဒ သံဝဏ္ဏနာ၏ဂဏ္ဌိပဒ္ဒကား ဤတွင် ပြီးမြောက် အဆုံးရောက်ပြီ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆိုရာဖြစ်ရကား ဝဏ္ဏယိဿာမ ဟု ဗဟုဝုစ်ချသည်၊ ဝါ-ခန္ဓာငါးပါးဟူသောအဓိပ်ကိုငဲ့ရကား ဗဟုဝုစ်ချသည်၊ယေဟိ၌ ဟိကား ဝိဏ္ဏာရတည်း။

ယေ ဇတေ အသဋ္ဌမ္မာ - တို့သည်၊ သန္တိ—ကုန်၏၊ တေသံ အသဋ္ဌမ္မာနံ–တို့ကို၊(သဝနေနန၌ စပ်)ဗဟုမာနပုဗ္ဗင်္ဂမေန-မြတ်နိုး ခြင်းများသော(မြတ်နိုးခြင်းများစွာရှေ့သွားရှိသော)အတိက္ကန္တ မန္တာဇွေနန – လုံစ်လျူကို လွန်ထသော၊ ဥပပရိက္ခာရဟိတေန- ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းထသော၊ သဝနေန – ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ သမ္ဗဝက်တာသခ်ါတာယ-ထို အကလျာဏမိတ္တာသို့ပြေးဝင် သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ကလျာဏမိတ္တ တာယစ – ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ (ဤနည်းချည်း နောက်နောက်ကိုပေး၍ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၌စပ်)

တေဟော ကာရဏေဟိ–တို့သည်၊ ပရိဘာဝိတေန-ဖြစ် စေအပ်သော၊ ကောတူဟာလ မင်္ဂလာဒိ ပသုတတာယစ–ဒိဋ္ဌ သုတ မုတ မင်္ဂလာ၌လေ့ကျက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ဥပါသက စဏ္ဍာလသုတ် အဋ္ဌကထာအလို)ငါတို့ဆရာကား ‘အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော မင်္ဂလာစသည်၌ လေ့လာသော အားဖြင့်လည်းကောင်း’ ဟူ၏။

ကုန္တိတံ တုဋ္ဌတိ ဟိ°သတိတိ ကောတူဟာလံ။

အဝိရဠ္ဌမာနာနိ-မချွတ်မယွင်း ကုန်သော၊ သဏ္ဍာနိ-လက် နက်တို့ကို၊ ပါဏာ သရီရေသု-သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်တို့၌၊ ပရမံ ဝဇ္ဇံ–လွန်စွာသော အပြစ်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ–၏။

အ ဟိရိကဿ ဘာဝေါ အ ဟိရိက္ကံ-ဟူအပ်လျက်‘က’တခုလောပ တည်း။

(ဗိဋ္ဌကတ်တော်

မဏ္ဍရ လေပေါဝိယ-မျောက်နှဲကဲ့သို့။ ။တေလဥ္စန ရာဂေါ ဝိယ - ဆီ ကျည်တောက်ကဲ့သို့၊ ဆရာ (နယ်ခံဖြင့် စွန်းဘိ သကဲ့သို့ သော်လည်းပေး)တဏှာ နဒီ ဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဝဍ္ဎမာ နော-သော၊ လောဘော-သည် (ထည့်) သိဃ သောတံ - လျင် သော အယဉ်ရှိသော၊ နဒီ-သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ - သို့၊ ဂစ္ဆတိ ဝိယ-ကဲ့သို့၊ အပါယ မေဝ-သို့သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂစ္ဆ တိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ စေတသော-၏၊ ဟဋ္ဌပွသာ ရောတိ-လက်ဖြန့်ခြင်းဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-၏၊ (သဒိသဖြစ်၍ဆိုသည်)

ဇတံ-ထိုသို့ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဝစန သမ္ပဋိစ္ဆန မတ္တမေဝ- စကားကို ဝန်ခံကာမျှ သာတည်း၊ အသတိယ ဗဟ္ဓော-သတိ ကင်းသော စိတ်၌။ ။အန္တဗာလ စိတ္တေပန-မိုက်သော စိတ်၌ ကား (မိုက်သော သူတို့၏ စိတ်၌ကား သော်လည်းဟူ)ဝဋ္ဋနာ- လှည့်ပတ်တတ်သော၊ သ ဒရထံ - ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ဂရုကံ - နှေး၏၊ ဘာရိယံ - လေး၏၊ ကက္ခဠံ-ကြမ်း၏၊ ထဒ္ဓံ- ခိုင်၏၊ အ ကမ္မည်-အမှု၌ မခံ့၊ ဂိလာနံ-နာ၏၊ ဝင်္က-လရေး ကောက် ကွားသေးကောက် ကောက်၏၊ ကုဋိလံ - ထွန်တုံး ကောက် ကောက်၏။ ။ဓဇပဋ္ဌာက-ကြက်လျှာ၊ ပါသာဏာ ဘိ ဃာတ သမုဋ္ဌိတ ဘသ္မံ ဝိယ - ကျောက်ဖိခြင်းကြောင့် တက်သော ပြာကဲ့သို့။ ။မေမ္မုဋ္ဌေသ ကထာယံ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗံ။

ဝိသာဟာရသ - ရှေ့ခြင်း၏။ ။သာသက်သပ္ပဋိ ဘယ ဌေနဲ-ရှုံ့ရှာဘွယ်သောအနက်, ဘေးဘျမ်းရှိသော အနက် အား ဖြင့်။

ကံ တာရေတိ ဇဿာတိ ကန္တာရော၊ ကေန တရန္တိ ဇဿာ တိဝါ ကန္တာရော၊ မရန္တိ သတ္တာ ဇတေနာတိ မရု။

ဝိနိဝိဋ္ဌနဌေန-ဖေါက်ထွင်းတတ်သော အနက်အားဖြင့်ရင်း၊ ဝိလောမနဌေနစ-မလျော်သော အနက်အားဖြင့်ရင်း (ဆန့်ကျင် ဘက် အနက်အားဖြင့်ရင်း သော်လည်းဟူ) အယာထာဝပထ တော-မှားသော ခရီးဖြစ်သောကြောင့်။

တဏ္ဍေဝ-ထိုအယူ၌သာလျှင်၊ ပရိဗ္ဘမနတော = လည်ခြင်း ကြောင့်၊ ဒွေ-၎င်းအယူ၌၊ ဗာလာ-သူမိုက်တို့သည်၊ တရန္တိ- ဝိလဝန္တိ-ပေါ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တိတ္ထံ-မည်၏။

န သမေတိ-န သမာဂစ္ဆတိ-ကောင်းစွာ မဖြစ်တတ်။ ။ န ပရိယောဂါဟတိ - ထက်ဝန်းကျင်မှ မသက် တတ်။ ။ ပတိ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ န အပေက္ခတိ-မရှုတတ်၊ ကုသလာ ကုသလကမ္မေသု - တို့တွင်၊ (ဧကစ္စ ကမ္မ၌ စပ်)ဝိပရိတဂ္ဂါဟိယာဝါ-ပြန်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊သဘာဝဂ္ဂ ဟဏာ ဘာဝေန ဝါ-သဘောကိုယူခြင်း၏ မရှိသောကြောင့် ၎င်း၊ ဧကစ္စ ကမ္မ-သည်မှုလည်း၊ဧတဿ-ထိုတရား၏၊ ပစ္စက္ခံ- မျက်မှောက်သည် (အာရုံသည် သော်လည်းဟူ) နတ္ထိ - မရှိ၊ ဝါ-ကား၊ သယံ-သည်၊ ကဿစိ ကမ္မဿ-ကို၊ ပစ္စက္ခ ကရဏံ နာမ-မျက်မှောက်ပြုခြင်းမည်သည်၊န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဧတသ္မိံ- ထိုမောဟာသည်(စွဲ) မဏ္ဍုံ သုပိ ဝေါဒါနံ-ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ဘဝေ ယျ-ရာ၏၊ တံ မဏ္ဍုံ-ကို၊ ဣမိနာ-ဤစိတ်သည်၊ ဒုဋ္ဌ-ဖျက်ဆီး အပ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဒုမ္မဏ္ဍုံ-မည်၏။ ။ထာမ ဂတဋ္ဌေန- အစွမ်းသို့ရောက်သော အနက်အားဖြင့်၊ (ဖြစ်ဆဲ အနုသယကို ထာမဂတဟူသည်)

အညဒတ္ထု-စင်စစ်၊ လဂ်တိယေဝ-လွန်သလျှင်ကတည်း၊ (ငါတို့ဆရာကား ငြိသလျှင်ကတည်း ဟူ၏) ခဇ္ဇတိယေဝ-ချွတ် သလျှင် ကတည်း၊ (ငါတို့ဆရာကား ချော်သလျှင် ကတည်း ဟူ၏)မဟာပလိဃ သင်္ခါတာ-ကျည်မဟု ဆိုအပ်သော၊လင်္ဂီ- တံခါးကျည်သည်၊ (ငါတို့ဆရာကား တံခါးရွက်ပေါက်သည် ဟူ၏)အချို့ကား တံခါးရွက်သည် ဟူကုန်၏။

သပ္ပယောဂေန-လုံ့လနှင့်တကွ၊သ ဥပါယေန-အကြောင်း နှင့်တကွ။

မြဲမြဲစိတ်ကို မိမိတိုက်တွန်းသည်ကား **သပ္ပယောဂ**၊ သူတပါးတိုက် တွန်းသည်ကား **သ ဥပါယ** ၏ကား အထူး။

[(ပိဋကတ်ဋ္ဌတော်

ကာလေ-သည်၊ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ-ရှည်တိုင်း ရှည်တိုင်း၊ (ကာလ ရှည်ကြာလတ်သော် ဟူလို) ထိနနတာ-အားမထုတ်သော အဖြစ်(ပျင်းသောအဖြစ်)သည်၊ ထိနံ-မည်၏၊ မိဒ္ဓနတာ-မစွမ်းနိုင်သောအဖြစ် (ပင်ပန်းသောအဖြစ်)သည်၊ မိဒ္ဓံ-မည်၏၊ အနုဿာဟ သံဟနနတာ-အားမထုတ်သော အဖြစ်(တွန့်သော အဖြစ်, ပျင်းသောအဖြစ် သော်လည်းဟူ)အသတ္တိဝိဃာတတာ-မစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်, ပင်ပန်းသောအဖြစ်၊ ဣတိ-အယံ ကား၊ အတ္ထော-တည်း။

အနုဿာဟနှင့် သံဟနနကား ကမ္မဓာရယ်၊ အသတ္တိနှင့် ဝိဃာတလည်း ကမ္မဓာရယ်၊ သံဟနနလည်းရှိ၏၊ သံဟတလည်းရှိ၏၊ ကုသိတတ္တ နှင့်နှင့်သာ။

ဩနယှနရသံ-ဖွဲ့ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ။ပစလာယိက နိဒ္ဒါပဋိပဇ္ဇာနံ-တလှုပ်လှုပ်အိပ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား တပက်လက်လက်အိပ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏ဟု ပေးတော်မူ၏) အရတိ တန္ဒီဝိဇမ္ဘိတာဒိသု-မမွေ့လျော်ခြင်း, ပျင်းခြင်း, တဆန့်ကျင်ကျင်ရှိခြင်း စသည်တို့၌။

နာရောယန-ကြက်ငှက်စသည် တိုက်ခြင်း၊ နိရောဇန-လက်ပမ်းလုံးခြင်း၊ မလ္လယုဒ္ဓ-လက်ဝှေ့သတ်ခြင်း၊နဋ-ကချေသည်၊ သမဇ္ဇ-သဘင်၊ ပုဒ်နက်ကိုသာ ကြားလိုက်သည်၊ စပ်၍ပေး) အ ပဏ္ဏကင်္ဂနိ-မချွတ်ဖြစ်ခြင်း၌ ထိုက်ကုန်သည်။

ဝဋ္ဋပကာရေသု-ကုန်သော၊ဌာနေသုဝေ-ကြက်ငှက် တိုက်ခြင်းစသော အရာတို့၌သာလျှင်၊ (ဝေကား အဋ္ဌာန ပယုဂ်)

ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသောနာရာယန။ပ။ဒိနိဟူသော့ပါဠိ၌ နာရာယနကား အချို့စာ၌မရှိ၊ ရှိမှ ရှေးစာဟောင်း ပေဟောင်းနှင့်ညီသည်၊ "နာရာယနံ နာမ ပါဏိ ယုဒ္ဓါဒိ"ဟူသောဂဏ္ဌိနှင့်လည်း ညီမည်။

ဓိပန္တိ-ထွေးကုန်၏၊ ဩကိရန္တိ - ကြဲကုန်၏၊ တဿ - ထို တံတွေးစသည်ကို၊ ပရိဟရဏတ္ထံ - ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဥဿာရဏာယ-ရွေ့ခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋ မာနာယ-သော်၊ (ပွဲရွေ့လတ်သော်-ဟူလို)အချို့ကား "ဥဿာရဏာယ-သဘင်သည်"ဟူကုန်၏။

အသမ္ဗိယာယနဘာဝေန-မျှော့ခြင်းကို မဖြစ်စေသဖြင့်၊(မူလကမ္မပဒေသသုကို ဝတ္တုံ၌စပ်)

ပဟပုဒ္ဓသိဝိသော ဝိယ-လှံတံဖြင့်ခပ်အပ်သော မြွေဟောက်ကဲ့သို့၊ ဝိသပ္ပန ရသော - လျင်စွာရွေ့ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ (အဆီးအတားမရှိပြီဟူလို၊ဆရာ)ဝါ,ဝိသပ္ပနရသော-ထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊(ကိစ္စဟူရှိသော ရသတို့)ဝါ-ဖေါက်ပြန်သောရုပ်ကို ဖြစ်စေခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ (ကိစ္စရှိ၏သော်လည်းဟူ) ဝိသနိပါတောဝိယ-အဆိပ်၏ ကျခြင်းကဲ့သို့၊ (အသ နိပါတောဝိယဟု အချို့စာရှိ၏) နိဿယ ဒဟနရသော-မှီရာ ဟဒယဝတ္ထုကို လောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ (မှီရာကိုယ်ကိုလောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏)

ဒါဝဂ္ဂိဝိယ၌တောမီးသည် မိမိမှီရာတောကို လောင်သကဲ့သို့ ဟူလို၊ အချို့ကား......ဝိသသံသဋ္ဌပူတိ မုတ္တံဝိယ-အဆိပ်နှင့် ရောသော ဆေးကဲ့သို့၊ အချို့ကား 'အဆိပ်နှင့်ရောသော ကျင်ငယ်ပုပ်ကဲ့သို့' ဟူကုန်၏၊ ထိုတွင် နောက်သာအသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဥပမာမြွင့်သော် ပူတိမုတ္တသည် ဟေတဗ္ဗ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗဖြစ်ရင်း ဝိသမှ အထောက်အပံ့ ရပြန်သောအဖြစ်နှင့် မနားဖြစ်သကဲ့သို့,ဤ၌လည်းဒေါသသည် ပကတိသဘောအားဖြင့် ဟေတဗ္ဗ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗဖြစ်ရင်းဟေတဗ္ဗ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗလည်းကောင်း ဖြစ်သော အာဃာတ ဝတ္ထုမှ အထောက်အပံ့ကို ရပြန်သော် အဖြစ်နှင့် မနားဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ (ပူတိစ မုတ္တံစ ပူတိမုတ္တံ)

ကလိန္နဥ္စ ဆန္ဒိတဥ္စာတိ အဗ္ဗော ဟူသော ဂဏ္ဌိပါဌ်ကို နှုန်ပြဟုမယူလင့်၊ ကမ္မဓာရယ်ပြုပင်၊ ပူတိစ ကိလိန္နဥ္စာ တံ မုတ္တဥ္စ ဆန္ဒိတဉ္စာတိ ပူတိ မုတ္တံဟု ပြုစေလိုသည်။

ကဋုကဉ္စုကတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-မသာယာအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော မိမိစည်းစိမ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏ (ဆင်းရဲသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော မိမိစည်းစိမ်လျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏ သော်လည်းဟူ)

ကဋုကာ ကာရဂတိ ကဋုကဥ္စုကတာ၊ အတ္တ သမ္ပတ္တိ အာဝါသာဒိ (မူလဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)

[ဝိဋ္ဌကတ်တော်

ဝါ-မသာယာသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။

ကဒ္ဒုကာ ကာရေန ပစ္စုပဋ္ဌာ ဝိပ္ပဋိသာရ ကဒ္ဒုကဂ္ဂုကတာတိ ဗုစ္စတိ (ဂဏ္ဌိ)

ကဒ္ဒုကသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထ အသာတတ္ထော၊ ဒုက္ခတ္ထောဝါ-ကဂ္ဂုက သဒ္ဒေါစ ဂတတ္ထော (မရသာရတ္ထ ဒီပနီ) (ဝါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား “ စဉ်းစဉ်းလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိသော ”ဟူ၏၊ အချို့ကား “ စိတ်၏ ကြမ်းတမ်းခြင်းလျှင် အကျိုးရှိသော”ဟူ၏၊ မသင့်။)

ဒါသဗျံ ဝိယ-ကျွန်ကဲ့သို့။

(ဒါသဿ ဘာဝေါ ဒါသဗျံ)ဗျတဒ္ဓ ဒါသာဝါ ဟူသော မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် ဒါသ သဒ္ဒါနောင် ဗျ ပစ္စည်း သက်သည် ဟူ၏။

အသုဒ္ဒရောပနတော-မျက်ရည်ကို ယိုစေတတ်သောကြောင့်။

ဥဿာဟိတဿဝါ – တိုက်တွန်းအပ်သော သူအားလည်းကောင်း၊ (သမ္ဗန္ဓနိဟူသမျှကို ဝါနှင့်ယှဉ်၍ချည်းပေး)

ဝိကိစ္ဆာ-ပညာမှ၊ဝိဂတာ-ကင်းသည်တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ–မည်၏၊ သံသယလက္ခဏာ–တွေးတောခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်းဟူ)အယောနိသော မနသိကာရကား အလုဋ္ဌာသမာသ်။

ကင်္ခါယ-ကို၊ အာယနာ-ဆောင်တတ်သည်တည်း။ ။ အာယတိနာမ-ဆောင်သည်မည်၏၊ (အချို့သော ဆရာတို့၏ အနက်)သဒ္ဒါလည်း မသင့်၊အနက်လည်းမသင့်၊အာယတနမလို၊ အာယန သာလိုသည်၊ထိုအာယနလည်း ပဝတ္တနတ္ထကို ဟောသည်၊ထို့ကြောင့်......

. ကင်္ခါယ-ကို၊ အာယနာ-ဖြစ်စေသည်တည်း၊အာယတိနာမ-ဖြစ်စေသည် မည်၏၊ (သမ္ဗန်) ဝါ-ကား၊ အာကာရဝသေန-အခြင်းအရာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဒုတိ ဝစနံ-ကို၊ဗုတ္တံ-၏။

ဤကိုထောက်သဖြင့်လည်း အာယတနမဟုတ်၊အာယနဖြစ်ကြောင်း ကို သိရ၏၊သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ထောက်သဖြင့်လည်း သိရ၏။

မတိ-ပညာသည် န-မဟုတ်။

ကမ္မနေ္တနကား ဒွိဓာဖြစ်ဟန်ကိုသာ ပြသည်၊ ဒွေဓယတိ အနက်ပြ မဟုတ်။

ဋ္ဌေယတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ သေတိ-ရှေ့တတ်၏၊ ဩသက္ကတိ-ဆုတ်တတ်၏၊ဝိလိခန္တိ ဝိယ-ရေးခြစ်ဘိသကဲ့သို့၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ (ထည့်)

စေတော-စိတ်ကို၊ဝိကျွဲပတိ-ပျံ့လွင့်စေတတ်၏။

ပါဠိအနာဂမနဖြင့် ပဋိသန္ဓိအနာဂမနကို ပြီးစေလိုရကား 'ဒသ နေန ပဟာတဗ္ဗာ ဘာဝတော'မိန့်သော်။ပဋိသန္ဓိအနာဂမနဖြင့် အနာ ဂမနကို ပြီးစေလိုရကား 'တေသု ဟိ'စသည်တက်သော်။

ယင်း ဒွါဒသမစေတနာသည် ပဝတ္တိအကျိုးကို ပေး မပေးကိုကား စုဒ် စောဒနာထုတ်၍ ဆိုဘွယ်များစွ၊ ကျယ်အံ့ိုးရကား မဆိုပြီ၊ အလို ရှိပါမူ ဋီကာ,အနု, မဓုသာရတ္ထဒီပနီတို့မှာ ယူလေ၊ အတိဝိတ္ထာရကို အလိုရှိမူကား အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာကို ကြည့်လေ။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ပဌမကျော်သူမြတ် သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သောအနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့ သည် မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဖောဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌ ကထာ၌ အကုသလပဒသံဝဏ္ဏနာ၏ ဂဏ္ဌိပဒ္မကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

တကြိမ်နှစ်ကြိမ်ပြုသည်ကား **ကာတ**, အဘန်တလဲလဲ ပြုသည်ကား **ဥပစိတ**။

စက္ခုသဝိညာဏံကား ဆဗ္ဗိတပ္ပုရိသ်၊ဘေရိသဒ္ဒေါ, ယဝကိုရော ကဲ့သို့ အသာဓာရဏအားဖြင့်ရင်း, အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မ သမာဒါနာနံ ဌာနသော ဟေတုသော ဝိပါကံ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ ကဲ့သို့ သာတိသယအားဖြင့်ရင်း ဆိုသည်သာယူ၊ အချို့ကား မဇ္ဈေ လောပီ ဟူကုန်၏၊ အချို့ကား သတ္တမီတပ္ပုရိသ် ဟူကုန်၏၊ တေသံ အညာဏမတ္တမေဝ ကာရဏံ။

စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာရူပဝိဇာနနလက္ခဏာ-စက္ခုဝတ္ထုကိုမှီခြင်း၊ ရူပါရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာဖြင့် ရူပါရမ္မဏ အညဝိညာဏကို စဉ်စေ၊ ရူပဝိဇာနနသဒ္ဒါဖြင့် စက္ခုသမ္ဖဿယ ဖဿာဒိမွေကို စဉ်စေ၊ အချို့ကား စက္ခုဝတ္ထုကိုမှီ၍ ရူပါရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟုကုန်၏၊မသင့်။

စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ တံ ရူပဝိဇာနနဥ္စာတိ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ ရူပဝိဇာနနံ၊ ဇဝံ လက္ခဏံ စက္ခုဝိညာဏံ''ဟူသော ဝိဂ္ဂဟကို ထော၏။

ဝိဘင်္ဂ ပဉ္စမက-ဝိတက်လျှင် နောက်လိုက် ရှိသည်ကား၊ ဗျာနံနာမ-မည်၏၊ပော တုပဉ္စမကော-ဟိတ်လျှင် နောက်လိုက် ရှိသည်ကား၊ မဂ္ဂေါနာမ-မည်၏၊ ဗျာနံနာမ-မည်သည်ကား၊ ဝိဘင်္ဂပဉ္စမကံ - ဝိတက်လျှင် နောက်လိုက်ရှိ၏၊ မဂ္ဂေါနာမ-ကား၊ ပော တုပဉ္စမကော-ဟိတ်လျှင် နောက်လိုက်ရှိ၏ သော် လည်း သမ္ဗန်။

အဓိပ္ပါယ်ကား..... ဝိတက်ရှိသောစိတ်၌သာလျှင် ဗျာန်ကိုရအပ်၏၊ ဟိတ်ရှိသော စိတ်၌သာလျှင် မဂ်ကိုရအပ်၏၊ မရှိသောစိတ်တို့၌ မရ အပ် ဟူလိုသည်၊ဤတွင် အချို့ဆရာတို့သည်......

''ဝိတက္ကပဉ္စမကံ-ဝိတက်၏ နောက်၌ဖြစ်သောတရားသည်၊ ဗျာနံ-ဗျာန်မည်၏''ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊ သဘောကား သင့်ယောင်ရှိ၏၊ သဒ္ဒါ မသင့်၊သဒ္ဒါမသင့်ရကား အနက်လည်း မသင့်၊ယခုအခါ အချို့သော နိဿယစာရိယတို့ကား '' ဗျာနံနာမ-မည်သည်ကား၊ ဝိတက္ကပဉ္စမကံ-ဝိတက်ပမာဏရှိသည်၊ ဟောတိ-၏'' ဟု သမ္ဗန်ကုန်၏၊သဘော လည်း မသင့်၊သဒ္ဒါလည်း မသင့်၊အနက်လည်း မသင့်။

ပစ္ဆာ ဇာတော ပဉ္စမော၊ဝိတက္ကာ ပဉ္စမော ယဿ တံ ဝိတက္ကပဉ္စမကံ။

''ပိတက္ကဝဇ္ဇေ ယေဝ စိတ္တေ ဗျာနင်္ဂ လဗ္ဘတိ၊ နေတရသ္မိံ တိ ပဋ္ဌာနေ ဟောတိ''ဟူသော မဏိမဉ္ဇူကို ထော၏၊ ဟိတ်၌ လည်း ဤနည်းပင်။

ပကတိယာ-ဖြင့်၊ (အနတိက္ကမသော လှန်)

စတုရင်္ဂကောကား ဖဿ,စေတနာ,စိတ္တေကဂ္ဂတာ,ဇီဝိတိန္ဒြေ။

ပါကဋိကောယေဝ-ထင်ရှားသလျှင်ကတည်း၊ (မုဒ္ဓဇ 'ဋ' နှင့် ရှိသည်ကို ရည်သည်) ဝါ-ရှေးနှင့် တူသလျှင်ကတည်း၊ (ဒန္တဇ 'တ' နှင့် ရှိသည်ကို ရည်သည်) သောပိ ဝိသေသော-ထိုအထူးသည်လည်း (ဖွဲ့) စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ။

ပဋိဃာနုနာနိဃံသော - ထိပါးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အသံသည်။ ။စတုန္နံ အဓိကရဏာနံ-ပေလေးရတို့၏။

ဤဥပမာကား ဃဋ္ဋနနှစ်ပါး၏ မရှေးမနှောင်းသည့်ကို ပြသည်။

ဗဟိဒ္ဓါ မဟာဘူတာရမ္မဏံ၌ ဗဟိဒ္ဓါကား နိဒဿနမျှသာ၊အဇ္ဈတ္တလည်း အာရုံဖြစ်သည်ပင်၊ ဝါ-မှီရာ မဟာဘုတ်မှတပါးကို ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်။

ဓမ္မ-ဤစက္ခုဝိညာဏ်အစရှိသည့်တို့၌၊ ဝတ္ထာဒိသက်မနံ နာမ-ဝတ္ထု အစရှိသည်တို့၏ ပြောင်းခြင်းမည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ။

ပဋိဃာနုနာနိဃံသောကို ရှေးနည်းပေး၊ ယောဇနာ၌ကား"ထိပါးခြင်းတည်းဟူသော အသံသည်" ဟူ၏။

မနောဝိညာဏဓာတ်၏ ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိဇာနနဝိသေသမှ ကင်းရကား 'မနောယေဝ ဓာတု မနောဓာတု မိန့်သော်။

'ဧဝသဒ္ဒေါ မတ္တသဒ္ဒတ္ထော' ဟူရကား 'မနောယေဝ-သိကာမျှလျှင်'ပေး၊ဤအထက်၌ ထွက်ခြင်းဟူသည်ကား မဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဝင်ခြင်းဟူသည်ကား ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အရကား ကြိယာ မနောဓာတ်၊ ဝင်ကြောင်း၏ အရကား ဝိပါက်မနောဓာတ်၊ ထို့ကြောင့် မရသာရတ္ထဒီပနီ၌ 'တတ္ထ မနောဒွါရ နိဂ္ဂမနံ မုခသဒ္ဒေန ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇနံ ဒဿေတိ၊ပဝေသန မုခသဒ္ဒေန သမ္ပဋိစ္ဆနံ ဒဿေတိ'၊ (နာမရူပပရိစ္ဆေဒ)။သံဝဏ္ဏနာ၌လည်း......

အနန္တရာဒိကာ မနောဓာတု, မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ၊
ပဝေသာ ပဂမေဒွါရ,ပရိယာယေန တိဋ္ဌတိ။ ။ဟူအပ်ပြီ။

ဒသရပ်၌ကား'သမ္ပဋိစ္ဆနဉ္စ နိက္ခမနကာရဏံ,အာဝဇ္ဇနံ ပဝေသနကာရဏံ၊သမ္ပဋိစ္ဆနေ ဟိ နိရုဒ္ဓေ သန္တိရဏာဒိနံ ဥပ္ပန္နတ္တာ အာဝဇ္ဇနေ

(ဝိဋ္ဌကတ်ကြော်

ဥပ္ပန္နေ့ ဘဝင်စိတ္တသ ဥပ္ပန္နတော’ဟု ဝိပါက်မနောဓာတ်ကို နိဂ္ဂမနဲ၊ကြိယာမနောဓာတ်ကို **ပဝေသ**နဲ ဟူ၏၊ခဲရပ်။ဋီကာ,အနု,ဒသရပ်, စုဒ္ဒသရပ်, တေတ္တိံသရပ်တို့ကိုကြည့်လေ။

ယသ္မာ ပနေတံ စိတ္တံ။ပ။န ဝတ္တံကား အဋ္ဌကထာအလို၊ ဋီကာ၌ကား မဟာဝိပါက်ကိုကဲ့သို့ ဇနက သဒိသ မရှိရကား မဆိုသည်ဟူ၏။

ဈာနင်္ဂ – ကို၊ (နဥဒ္ဓရုံ၌စပ်)ပဉ္စဝိညာဏသောတေ – ၌၊ ပတိတ္တွာ–ကျ၍၊ဂတံ-၏၊ ဏ္ဍတိ မနသိကတွာ-၍၊နဥဒ္ဓရုံ-မထုတ်သတည်း။

ဈာန်တရားတို့၏ ဒုဗ္ဗလ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဉ္စဝိညာဏ်တို့၌ကဲ့သို့ မရေတွက်လောက်သည်၏အဖြစ်ကို ပဉ္စဝိညာဏသောတ၌ ကျသည် ဟု ယူ။

ဧကံ ဒွေစိတ္တဝါရေ၌ ဧကံကား ပပဉ္စသူဒနီ အမည်ရှိသော မဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာ,ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယမည်သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာ အလိုသော် အနက်ရှိ၊‘တကြိမ်လည်း ဖြစ်သင့်၏’ဟူလိုသည်။

သမ္မောဟဝိနောဒနီ မည်သော အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ, နာမရူပပရိစ္ဆေဒမည်သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟအမည်ရှိသောလက်သန်းအဋ္ဌကထာ, လက်သန်းဋီကာ, မဏိမဉ္ဇူအလိုသော် ‘ဒွိရတ္တ တိရတ္တံ’ ၌ ဒွိကဲ့သို့, ‘ဥတ္တရိဆပဉ္စ’၌ ပဉ္စကဲ့သို့ ဒေသနာနယ, အဋ္ဌကထာစရိယ, ပကတိဝစနာသိလိဋ္ဌမျှသာ၊ တကြိမ်ဖြစ်သည်ပင် မရှိဟူလိုသည်၊ ပန္တိ့မဝစနံ ဂဟေတဗ္ဗံ။

ဂဝက္ခန္ဓေ–နွားအပေါင်းသည်။

အဝိညတ္တိဇနကတောကား ကမ္မဒွါရမရှိကြောင်း, အဝိပါကဓမ္မတောကား ကမ္မပထမရှိကြောင်း, တထာ အပ္ပဝတ္တိတောကား ပုညကြိယာဝတ္ထုမရှိကြောင်း ပြသည်၊ (ယောဇနာအလို)

ဋီကာ၌ကား အဝိညတ္တိဇနကတောဖြင့် ကာယကမ္မဒွါရ ဝစီကမ္မဒွါရကိုပြသည်၊ အဝိပါကဓမ္မဖြင့် မနောကမ္မဒွါရကိုလည်း ပြသည်၊ တထာ အပဝတ္တိတောဖြင့် ပုညကြိယာဝတ္ထုအပြားကို ပြသည်ဟူ၏၊ ဋီကာအလိုသော် စာကိုယ်၌ ကမ္မပထသဒ္ဒါသည် မရှိသကဲ့သို့ထင်မိ၏။

ဗလဝပစ္စယေဟိစ ဥပ္ပန္နံ အသင်္ခါရိကံ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား မပြုမပြင်ကံ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ထင်သော ကံ,ကမ္မနိမိတ်,ဂတိနိမိတ်တို့ကို အာရုံ

ပြသော် ပဋိသင်္ခါ ဘဝင်ရတိကား အသင်္ခါရိက, ပြပြင်ချေမှုကား သသင်္ခါရိက ဖြစ်၏ဟူလိုသော်၊ တဒါရုံကိုကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ကဲ့သို့မှတ်လေ။

တေန စိတ္တေန ထိုမဟာဝိပါက်၏ ရှေးအတိုင်ဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဒိန္နာယ-သော၊ ပဋိသန္ဓိယာ-ဖြင့်၊ အသင်္ချေယျံ-အသင်္ချေယျကာလပတ် လုံး၊ (အလွန်ကိုသာဆိုသည်) အာယု-အသက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဟောတိ မရှိမူ ထည့်)ကာလဝသေန ပန-အသက်နည်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ များသောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ကံ၏ များသောကာလ၌ သော်လည်းဟူ) ပရိတ္တ မတိ-ဘောက်ပြန်၏၊(ရင့်၏သော်လည်းဟူ) ဝါ, အသင်္ချေယျံ-ပတ်လုံး၊ဋ္ဌိတော-သော၊(ထည့်)အာယု-သည်၊ ကာလဝသေန-အသက်၏ နည်းခြင်းကို ပြုတတ်သော ကံ များသောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ပရိတ္တမတိ-ဘောက်ပြန်၏။

အသက်နည်းခြင်းကို ပြုတတ်သော ကံနှင့်တကွဖြစ်သော သန္တာန် သည့် ဖြစ်စေအပ်သော သုက္ကသောဏိတ အကြောင်း, ထို ကံလျှင် အကြောင်းရှိသော လ နေတို့၏ မညီညွတ်သော .လည်ခြင်းစသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဥတု အာဟာရစသော မညီညွတ်သောအကြောင်း တည်းဟူသော ကာလဝန်၏ အစွမ်းဖြင့် ဘောက်ပြန်သည်ကို ကာလ ဖြင့် ဘောက်ပြန်၏ ဟူပါသည်။

ပရိတ္တမတိ-ရင့်၏၊ ကြီး၏,ဘောက်ပြန်၏၊ (စိတ်ကြိုက်ပေးလေ)မဟာဉာသယာ-မြတ်သောဆန္ဒရှိကုန်သည်၊ (အလိုရှိကုန် သည့် သော်လည်း ဟူ) ဥပ္ပိလာဝိနော - လျှပ်ပေါ် ကုန်သည်၊ (အလွန်တပ်ကုန်သည်သော်လည်းဟူ) ဟိတူပစာရော-စီးပွား ကို ကျင့်ခြင်းသည်။

ဝိပါကုဒ္ဓါရကထာယ-ဝိပါက်ကိုထုတ်သောစကား၌၊(ဝိပါက နုဒ္ဓါရက ကထာယဟု အချို့စာရှိတတ်၏၊မသင့်။)

ဧကေ့ဝ-ဤတခုသောစေတနာဖြင့် ကံကို အားထုတ်ရာ၌လျှင်၊ နွါဒသကမဂ္ဂေါဝ-နွါဒသကအပြားသည်လည်း၊ (တဆဲ့နှစ်ပါး

အပြားသည်လည်းသော်ရင်းဟူ)ဟောတိ-၏၊မဂ္ဂကား ပကာရ
ဟော၊ထေရဝါဒသုံးပါးကို အဘိဓမ္မာ ဥသဖြိုဟ်၌ တိဟောတုက
မုက္ကဋ္ဌံစသော ပါဠိက္ကမနှင့် ဟပ်၍ကြံလေ၊တခြားမမှတ်လင့်။
ဣမသ္မိံ ဌာနေ – ဤဝိပါက်ကို ထုတ်ရေ၌၊ သာကေတပဥှ
နာမ-သာကေတပြဿနာမည်သည်ကို၊ထိုသ-ယူကုန်၏။

ဤသာကေတပဥှာကား ထေရဝါဒ သုံးပါးနှင့်ပင် ဆက်ဆံသည်၊ ပဌမထေရဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်သာဖြစ်သည်ကား **မဟာဘုက္ကဋ္ဌ**နု။

ကံကြောင့်ဝိပါက်၏ ဂတာဒေါသဿဒဖြစ်ကြောင်းကို ပြလိုရကား 'အပရမ္ပိ ဣမသ္မိံ ဌာနေ' စသည်တက်သော်၊ ဤဥဿဒ ကိတ္တနလည်း ထေရဝါဒ သုံးပါးနှင့်ပင် ဆက်ဆံသည်။

ပဌမထေရဝါဒသို့ လိုက်၍ ဟေတုကိတ္တနကိုပြလိုရကား 'အပရမ္ပိ' စသည်တက်သော်။

ဂဟ္ဌဝါသတော-အမိန်းတိုက်မှ၊ ပဥ္စပေတုံ-တည်စေခြင်း
၌၊အနာဝဋ္ဋတေယော-မလည်စေမိလျှင်။

ဧကံဝါ ဒွေဝါ စိတ္တာနိ၌ ဧကံဝါကား ပါဋိနယ,ဝစနာသိလိဋ္ဌ,အဋ္ဌကထာစရိယပကတိမျှသာ၊ဒွေဝါ၌ ါကား တဧယာကိုဆည်း၊ယင်းသို့ အဋ္ဌကထာ၌ ဒွေသာ ရှိရကား အချို့သောဆရာတို့သည် ဝဒွေါကို သုံးကြံမချလိုဟူကုန်၏၊ တံ ပန တေသံ အဘိနိဝိသမတ္တံ။

တတော-ထိုပဌမဥဒွေါမှ၊ အာသေဝနံ-အာသေဝနနှင့် တူ
သောအကြောင်းကို၊ အာသေဝနပစ္စည်းကို၊အထောက်အပံ့ကို၊
(စိတ်ကြိုက်ပေး)လဘိတွာ-၍။
အာသေဝနံ လဘိတွာတိစ အာသေဝနံဝိယ အာသေဝနတ္တိ
နှ ကောဗိ ဝိရောဓော။ (အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ)

ဓော မဟုတ်ချေရကား 'ဇဝနဋ္ဌာနေ ဌတွာ' မိန့်သော်။

ဓောမျှမဟုတ်ပြီရကား အာသေဝနပစ္စည်းကား ပဂေဝဟူသော ဤယုတ္တိကို ထောက်၍လည်းကောင်း, 'အာသေဝနပစ္စယေန မဂ္ဂေ ဒွေ၊ န မဂ္ဂပစ္စယာ အာသေဝနေ ဒွေ'ဟု ဝေဒနာတိကသဉ္ဇာဝါရ၌ မဟောသော အာဂုံကိုထောက်၍လည်းကောင်း ယခင်ဆိုခဲ့သော အာသေဝနသဒ္ဒါကို ဥပမာတဒ္ဓိတ်ဟု ယုံမှားမဲ့ မှတ်။

ပြန့်ပွားရေးမှု)

ပဥ္စဒွါရဇ္ဈုပေက္ခာ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ဖြစ်သကဲ့သို့ မနောဒွါရဇ္ဈလည်း အာဝဇ္ဇန်း နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဖြစ်သင့်၏၊ အကြောင်းကိုကား ဉာဏာဝိဘင်း အဌကထာ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗသို့ ရောက်မှသိပေအံ့။

ကေဒါရေ - လယ်တို့ကို၊ ကဏ္ဍမဂ္ဂါဒီဟိ - ဇွန်ပေါက်စသည်တို့မှ (တို့ဖြင့်)

ဆ သတ္တဝါရေဌ ဆကား ဤတွင် ဝစနာသိလိဌမျှသာ၊ တပါးသော အရာ၌ကား ရသင့်၏၊ ပဋိသန္ဓေနှင့် သဒ်ါရ တူသည်ကား **မူလဘဝင်**, ဝေဒနာသာထူးသည်ကား **အာဂန္တုက** ဘဝင်, ဝေဒနာမထူးသည်ကား **ဝိဋ္ဌိဘဝင်**၊ဝါ အာဂန္တုကဘဝင်နှင့် ဝိဋ္ဌိဘဝင် မထူး။

ဖလိတမ္ဗ ရုက္ခမူလေ-သီးသော သရက်ပင်ရင်း၌၊ ဓဋ္ဌိ-တျက်တျက်၊ ဥပသိင်္ဃိတွာ-နမ်း၍၊ ကုလတ္တ ဂန္ဓသာ-ကုလားပဲ၏၊ ဥတ္တရဂ္ဂဘာဝေါ - မြောက်သို့ အညွန့်ထားသော အဖြစ်သည်၊(‘ပဲကုလားချဉ်၏’လည်း ပေးကုန်၏)အချို့ကား ဥတ္တရဂ္ဂဘာဝေါ - အထက်သို့ အညွန့်ထားသော အဖြစ်သည်၊ ဟူကုန်၏၊ ဥတ္တရနှင့် ဥဒ္ဓကိုတူ၏ မှတ်မှားသည်။

ဒက္ခိဏာ ဝလ္လိယာ-တောင်နွယ်၏၊ ဒက္ခိဏတော-တောင်ဘက်မှ၊ ရုက္ခ ပရိဟရဏံ-သစ်ပင်သို့ ရှေးရှုတက်ခြင်းသည်၊ (အချို့ကား ‘လက်ျာနွယ်’ဟူကုန်၏)

ဒက္ခိဏာဝလ္လိတိ ကော လတာဇာတိ(ဂဏ္ဌိ)

သူရိယာဝဋ္ဋ ပုပ္ဖါနံ-ဆူးလေပန်းတို့၏ (နေလိုက်ပန်းတို့၏သော်လည်းဟူ) မာလုဝ လတာယ-မာလောနွယ်၏။

မာလုဝနာမ လတာယ၊(ယောဇနာ) အချို့ကား ‘ပြိန်းနွယ်’ဟူကုန်၏၊မာလော ဟူသည် တပါးသော သစ်ပင်တို့ကို သေစေတတ်သော နွယ်ထူးပင် ဖြစ်ရကား မသင့်၊ အချို့ကား “သစ်ပင်သို့ တက်သမျှ နွယ်သည် မာလော မည်တော့သည်”ဟူကုန်၏၊မသင့်။

မလတိ ဝါရေတိတိ မာလုဝါ၊ အလ မလတိလာ ဇာဝေါ ဟူသော မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် ဇာဝပစ္စည်းသက်၊မဏ္ဍကေ ဆိဒ္ဒသဏ္ဌာဝေါ-ထိပ်၌ပေါက်သော သဘောသည်၊ပလ္လဝ-အညွန့်၊ သရိက္ခက-တူသည်။

ဒွါရဂါမော-ဒွါရရွာသည်၊ (တံခါးအနီး၌ တည်ရကား ထိုရွာကို ဒွါရဂါမ ဟူပါသည်)တိဏာကရဋ္ဌ-မြက်စီးသည်၊(ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား 'မြက်ကရွတ်ခွေ' ဟူ၏) ကေနစိ-ဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓဘာဝံ – ငြိသော အဖြစ်ကို၊ ကာလကဏ္ဍိသလာကံ – သူယုတ်စာရေးတံကို('ဥပါသိကာယ ဇေ'ဟု 'ဇေ'ကို ဤမျှယူဥ်)

ကာကာတိ သဒ္ဒံ ကရောတိတိ ကာကော။

ပလာလဝေဏိံ–ကောက်ရိုးခွေကို၊ ကုဏ္ဍုရော-ခွေးသည်။ ကုဏ္ဍုတိ သသာဒယော ခါဒတီတိ ကုဏ္ဍုရော။

ဥပ္ပဏ္ဍေတ္တိ – မြက်ရယ်မှု ပြုကုန်၏၊ ဂေါခာယ-ဖွတ်သည်၊ ဗိလပဝိဋ္ဌာယ-တွင်းသို့ ဝင်လတ်သော်၊ သာခါ ဘင်္ဂမုဋ္ဌိယာ-သစ်ရွက်ဆုပ်ဖြင့်။

အန္တလိက္ခေ–၌၊ဋ္ဌိတောပိ–သော်လည်း(ထည့်) ပါပကမ္မာ–မှ၊နမုစ္စေယျ–ရာ။ပ။ပဝိသ-၍၊ဋ္ဌိတောပိ-သော်လည်း၊နမုစ္စေယျ-ရာ၊ယတ္ထ ယတ္ထံ ဇဂတိပဒေသေ – အကြင် လောကအရပ်၌၊ ဋ္ဌိတော–လျက်၊ပါပကမ္မာ–မှ၊ နရော–သည်၊ (ထည့်) မုစ္စေယျ–ရာ၏၊ သော ဇဂတိပဒေသော–ထိုလောကအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတေ–မရှိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ....လောက၌ အလွန်အားဖြင့် ဘေးရန်ကင်းရာ ဟုထင်သော ကောင်းကင် သမုဒြာ တောင်ခေါင်း၌ စင်လျက်လည်း မကောင်းကျိုးမှ မလွတ်ရကား ယင်းမှတပါး လောက၌ လွတ်ရာမရှိပြီ၊ နိဗ္ဗာန်သာ လွတ်ရာဖြစ်တော့သည် ဟူလိုသည်။

အာယုသင်္ခါရဿ–ကို၊ ဩသဇ္ဇနေစ – လွှတ်ခြင်း၌လည်း ကောင်း။

အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်၏ဟူသည်ကား မည်သည့်နေ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟု ပိုင်းခြားသည်ကို ယူ၊ ခုတ်ခဲစသည်ကို လက်ဖြင့် လွှတ်လိုက်သကဲ့သို့ လွှတ်သည်မဟုတ်၊ထို့ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ၌-

န ဘဂဝါ ဟတ္ထေနဝိယ အာယုသင်္ခါရံ ဩသဇ္ဇိ၊တေမာသမတ္တမေဝ ပန သမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇိတွာ တတော ပရံ နသမာပဇ္ဇိဿာမီတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေသိ၊တံ သန္ဓာယဝုတ္တံ၊ ဟူအပ်ပြီ။

ဤနိယာမကထာကား ကတ္တာ,ကာရေတာမှကင်းသည်ကိုပြသည်။

တဆဲ့နှစ်ပါးသောစိတ်တို့၏ တရားသောခွါရ၌ အသီးအသီးမိမိတို့၏ ကိစ္စတို့ကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို ကြိုးညှစ်ဥပမာဖြင့် ပြလိုရကား 'ဍမသ္မိံ ဌာနေ'စသည်တက်သော်။

ဍမသ္မိံ ဌာနေ – ဤသောဋ္ဌသဝိပါကစကားအရာ၌၊ (စွဲ) ဥစ္ဆုဝါဠုံ-ကြိခင်းကို၊ နာဠိယန္တံ -ကြိညှစ်ယန္တရားကို၊ ဝေ တနေန-ရိက္ခာဖြင့်၊ ဖါဏိတပါကေနေဝ-တင်လဲ၏ ကျက်ခြင်း ဖြင့်လျှင်၊ ဥစ္ဆုရသေ-ကြိရည်သည်၊ ပက္ကေ-ကျက်ပြီးသော်၊ (တင်လဲဖြစ်ပြီးသော် ဟူလို)ဂုဠဗန္ဓနေန-တင်လဲ၏ ခဲခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓေ-ခဲပြီးသော်၊(ထန်းလျက်ဖြစ်ပြီးသော် ဟူလို)

တိဟိတ်ကံကြောင့် တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုပြီ၊တိဟိတ် ကံကြောင့် ဒုဟိတ်ပဋိသန္ဓေဖြစ်ကြောင်းကို မဆိုပြီလော စုဒ်ရှိရကား ယာ ပန တေန မှသည် ဂတာတိုင်အောင်သောပါဌ်ကို မိန့်သော်။

တေန တိဟေတုကမ္မေန-ဖြင့်၊ယာ ပန ဒုဟေတုကပဋိသန္ဓိ-သည်၊ဟောတိ-၏၊သာ-ထိုပဋိသန္ဓေသည်၊ပဋိဆွန္နာဝ-ဖုံးလွှမ်း သည်သာလျှင်၊ဟုတွာ-၍၊ဂတာ-ဖြစ်၏။

ဒုဟိတ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေနှင့် တူပြီးရကား မဆိုပြီ ဟူလိုသည်။

ဒုဟိတ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော ဒုဟိတ်ပဋိသန္ဓေကို ယင်းတွင်မဆို သော် တူ၏ဟု ဆိုကောင်းအံ့လော စုဒ်ရှိရကား 'ဍဒါနိ ဒုဟေတုက ကမ္မေန'စသည် တက်သော်၊ (နေယျတ္တကို စွဲ)။ အဟေတုက ပဋိသန္ဓိ ကထာကို ပြလိုရကား 'ဍဒါနိ အဟေတုကပဋိသန္ဓိ'စသည်တက်။

ပဋိသန္ဓိ-ပဋိသန္ဓေကို၊ ကမ္မသဒိသာတိ-ကံနှင့်တူ၏ ဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗာ – မဆိုအပ်။ ။ဍဒံ အဟေတုကမ္မံ-ကံကို၊ မန္ဒသဿ လောကေန-လူ့ပြည်ဖြင့်၊ဂဟိတံ-၏။

အပါယ်၌ အသို့နည်း စုဒ်ရှိရကား 'စတူသု' စသည်တက်သော်။ ပဝတ္တေ လဗ္ဘတိ၊ 'ပဝတ္တိ၌ သာ ရသည်' ဟူလို၊ စန္ဒနာဝနေ ကား အနဝတတ်၏အနီး၌ စန္ဒကူးတည်း၊ နိဗ္ဗိတစန္ဒကူးယူသော်လည်း သင့် ရာသည်ပင်၊ 'ကုသလဇဝနဝသေနကထာမဂ္ဂေါ၊နတဒါရမ္မဏာဝသေန'

လှန်လို၏၊ တဒါရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြလိုရကား 'ဇုဋ္ဌာရမ္မဏာ' စသည် တက်သော်။ ကုသိုလ်စောနောင် ကုသလဝိပါက် တဒါရုံ ဝေဒနာဘူ ကြသည်ဟု ပြလိုရကား 'ယံ ပန ဇဝနေန။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံ'မိန့်သော်။

အကုသိုလ်၌ သဒိသဝိပါက်မရှိရကား မရ၊'သသင်္ခါရ အသင်္ခါရ နိယမကိုရည်၍ ယခင်စကားကိုဆိုမှုကား အကုသိုလ်၌ပင် ရသင့်၏' ဟု ဋီကာ၌ဆို၏။

တဒါရုံကို ဇောမှတ်သော ဟူပြီ၊ဇောကိုအဘယ်မှတ်သနည်း ပုစ္ဆာ ထုတ်လိုရကား 'ဇုဒံ ပန ဇဝနံ'စသည်တက်သော်၊အယံ ပန၌ အယံ၏ အရကို 'ဇုဋ္ဌာရမ္မဏာ ပန'ကစ၍ယူ။

အဿာ-ထိုမနောဝိညာဏဓာတ်အား၊အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ-သည်၊ နဋ္ဌိ-မရှိ၊နိဋ္ဌတ္တာစ-အာရုံသို့ ညွတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။

အာဝဇ္ဇန်းကား ထင်သောအာရုံသို့ ညွတ်သည်၊ဘဝင်ကား ပဋိသန္ဓေ၏ အာရုံသို့ ညွတ်သည်၊ ညွတ်သောကြောင့် ကင်းသည်၊ ကင်းသော ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူလို။

ဝိဏ္ဏတ္တာစ-လေ့လာပြီး ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ (အာဝဇ္ဇန်းနှင့်ကင်း၍ ဖြစ်ဘူးလှလေပြီ၊ဖြစ်၍ မရှိသည်၊ကင်း၍ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သည် ဟူလို)

ဝါ,ဝိဏ္ဏတ္တာစ-ပုဂ္ဂိုလ်သည် လေ့ကျက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ အာရုံကို ထင်လှလေပြီးရ ကား ကင်း၍ဖြစ်သည် ဟူလို)သမုဒါစရတ္တာစ-အာရုံ၌ များစွာ ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊(အာဝဇ္ဇန်းကား ထင်သော အာရုံ၌,ဘဝင်ကား ပဋိသန္ဓေအာရုံ၌ ဖြစ်ဘူးလှလေပြီးရကား ကင်းသည် ဟူလို)

သုဋ္ဌုဥ္စ -ပင့်ကူချည်လည်းကောင်း၊ ဂါမိလ္လောစ - ရွာသူ သားငယ်လည်းကောင်း၊ ဝေါဋ္ဌိသကေန -ကြိုညှစ် ဥပမာနှင့် တကွ၊ အမ္ဗောစ-သရက် ဥပမာလည်းကောင်း၊ ဇစ္စန္ဓောစ- သူကန်းလည်းကောင်း၊ပိဋ္ဌသပ္ပိစ-ဆွံ့ လည်းကောင်း၊(တချက် ထည်းသော်လည်းပေး)

ဝိသယဂ္ဂါဟော စ-အာရုံကိုယူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယ မဏ္ဍသော စ - စက္ခု စသော မှီရာ,ဒဿန စသော အနက် လည်းကောင်း၊ (ဈေးကို လည်လေ)

ပါဏာကေနဝါ-ပိုး၊ပင္ဒကေနဝါ-န္တုံ၊ ယူသ-ခြင်ဆိ၊ အန္တရ ဝိထိယံ ခရီးလယ်၌၊ ပံသုကီဠံ-မြေမုန့်ကစားခြင်းကို၊ (သဲမြေ စသည်တို့ကို စု၍၊ ဝါးခြမ်းငယ်တို့ကို ထိုး၍ထိုး၍ လက်ဖြင့် အုပ်ချည်ဖွင့်ချည်ကစားသည်ကိုယူ) ဝေ ပဋိဟတံ-ဤထိလတ် သည်ကား၊ ကိ နုခေါ-နည်း၊ ပဏ္ဍရံ-ဖြူဖြူ၊ ပုထုလံ-လုံးလုံး၊ ကမ္ဗေ-လက်ကောက် လက်ချည် စသောအမှု၌။ ပရိက္ခိပ်တွာ-ဘက်၍။ ။နိဂုဏ္ဍိပိ-ချုပ်သောစက္ခုပသာဒသည်လည်း။

အသင်္ကော္ဘန္တိပိဟု ပါဖြင့် ဆည်း။ ။သုက္ခဓိ၄ါနံ၌ သုကို မြင်လျှင် နွေးတော်ရောက်သည်။ ။ဤတွင်ရွေ့ ပဌမထေရဝါဒ။

ဒုတိယထေရဝါဒ၌ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်ဇောကို ဆိုရာဝယ် အကု သလဇော စတုန္တိကား မောဟမူနွေးကို ချသည်၊ အကြောင်းကား ဇ္ဈာရုံ၌ မောဟမူနွေးနောင် တဒါရုံကျသော် အဟိတ်ကုသလဝိပါက် တဒါရုံသာဖြစ်ရာ၏၊ ယင်းသည့် တဒါရုံကိုလည်း သန္တိရဏအဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်ပြီ၊ အဟိတ်တဒါရုံ၌လည်း ဝိဏ္ဏဇဝနကို မထိုက်၊ ထို့ကြောင့် ချသည်။

ဝိဏ္ဏဇဝနံ-အပေါင်းဇောသည်၊ဇာတိ-၏။

ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကြိယာဇောတို့ကိုပေါင်း၍ဆိုသည်ကို အပေါင်း ဇော ဇော၏ ဟူပါသည်၊ ဝါ-တဒါရုံ တခုခု၌ ပေါင်း၍ ပြသည်ကို အပေါင်းဇော ဇော၏ ဟူပါသည်။

ပဋ္ဌယဘောဒတော-အကြောင်း အထူးအားဖြင့်၊ အကုသလ ဇဝနာဝသာနေ-၌၊ အဟေတုက ဝိပါကမနော-သာလျှင် ဖြစ် သော၊ယံ ပန တဒါရမ္မဏံ-ကို၊ ဒဿိတံ-၏၊ တံ တဒါရမ္မဏံ-ကို၊ ဉာတရေသု-ဒုတိယထေရဝါဒ, တတိယထေရဝါဒတို့၌၊ နဒဿိတမေဝ-လျှင်တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုပဌမ ထေရဝါဒ၌၊ ဝုတ္တံ-သော၊ တံ အဟေတုကတဒါရမ္မဏဒွ-ကို ၎င်း၊ တေသု-ထိုဒုတိယထေရဝါဒ, တတိယထေရဝါဒတို့၌၊ ဝုတ္တံ-သော၊ သဟေတုက ဝိပါကဒွ-သဟိတ် ဝိပါက် တဒါရုံ

(ဝိဠကတ်တော်

ကိုရင်း၊(သာမန်သော်လည်း ပေး)ဣဒံ သဗ္ဗံ-ကို၊ဧတ္တာဝ-ဤပဌမ ထေရဝါဒ၌လည်း။ ။လဗ္ဘတေဝ-လျှင်တည်း။ ။ဒုတိယထေရ ဝါဒေ ပန-၌ကား၊ကုသလတော-ကုသိုလ်အကြောင်းအားဖြင့်၊ (ဤပါဌ်၌ ကုသလဖြင့် ပစ္စယကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်သည် ဟူ၏)

ဧတ္တ-ဤဒုတိယထေရဝါဒ၌၊တိဟေတုကဇဝနာဝသာနေ-၌၊တိဟေတုကံ-သော၊တဒါရမ္မဏံ-သည်၊ယုတ္တံ-၏။ပ။အဟေတုက ဇဝနာဝသာနေ-၌၊ အဟေတုကံ-သော၊ တဒါရမ္မဏံ-သည်၊ယုတ္တံ-၏။

ဤအဟေတုကဇဝနာဝသာနေတွင် အဟေတုကသဒ္ဒါဖြင့် အကုသိုလ်နှင့် အဟိတ်ကို ယူလို၏။

ပန တထာပိ-ထိုသို့ သင့်ငြားသော်လည်း၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ-၍၊ အာစရိယေန-သည်၊န ဝတ္တံ-မဆိုလေ၊(မဆိုသော်လည်း အသင့် ကိုယူရမည် ဟူလိုသည်) ဣတရံပိ-ဒုဟိတ် တဒါရုံကိုလည်း၊ လဗ္ဘတေဝ-ရအပ်သည်သာတည်း။

တသ္မိံ တသ္မိံ ထေရဝါဒေ ယေနာဓိပ္ပါယေန သင်္ဂါရော သင်္ဂါရ ဝိဓာနာဒိ ဝုတ္တံ၊တံ တေနေဝ အဓိပ္ပါယေန ဝုတ္တံ၊ဂဟေ တဗ္ဗံ နအဓိပ္ပါယန္တရံ၊အဓိပ္ပါယန္တရေန အာဠောဠေတဗ္ဗံ။

ဤယုတ္တဂဟဏ၌တုံသော်လည်း တဒါရုံဖြစ်သင့်သည်ချည်းမဟုတ် ကုန်ရကား သဟေတုကံ ဘဝင်္ဂ စသည်တက်သော်။ ။ကာမာ ဝစရကုသလဝိပါကကထာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

အန္တရာယေနကား ဈာန်မှ မလျှောသည်ကို ရည်သည်၊ လျှောမူ အဟောသိကံ။ ။ရူပါ။ပ။ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝလဥ္ဇနဖလသမာပတ္တိယာ-ဝင်စားသောဖလသမာပတ်၌၊ နောလဗ္ဘန္တိ-မရအပ်ကုန်။

အထသဉ္ဈ အထ တဒါ အသာ ပုဂ္ဂလဿ ပြင်။

တေသံ ဖလာနံ-တို့၏၊သင်္ဂါရာရမ္မဏာနိ-သင်္ဂါရလျှင် အာရုံ ရှိကုန်သော၊ တာနေဝ အနိစ္စာနုပဿနာဒိ ဉာဏာနိ-တို့သည်၊ အနုလောမ ဉာဏာနိနာမ - မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ (အနုလောမဉာဏာနိနာမ သာ လိုသည်ကို ဂေါတြဘူဉာဏာ နိနာမ ရှိတတ်၏)

ယောစာယံ ယောစ အယံ နယော-ဂို၊ သုညတမဂ္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တော-၏၊ အပ္ပဏိဟိတ မဂ္ဂေပိ - ၌လည်း၊ သောဝနယော သော ဝေ နယော-၏။

သောဝနယောကို ချဲ့လိုရကား အယံဟိ စသည်တက်သော်။ဝလဥ္စနသမာပတ်၌ ဝုဋ္ဌိတဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးပါးရပြန်ရကား 'တိဝုဏာနိ ဝိပါကမိတ္တာနိ'မိန့်သော်။

အပဏ္ဏကံ-မချွတ်၊အဝိရုဒ္ဓံ-မယွင်း၊ (ပရိယာယံ)
လောကုတ္တရဝိပါကကထာ အကုသလဝိပါကကထာ ပါကဋာ။

ကရဏမတ္တံ-ပြုကာမျှသာတည်း၊ (ဖလံဒေတုံ နသမတ္ထော လှန်လို၏) ဝါတပုပ္ဖဝိယ-လေကြောင့် ပျက်သော ပန်းကဲ့သို့၊ (အပွင့်ပျက်သောပန်းကဲ့သို့သော်လည်း သာမန်ပေး)

အမြစ်မပြတ်သော်လည်း မအောင်ခြင်းကြောင့် မသီးသောပွင့်ပျက်ပန်းနှင့် ဘာမူလ မပြတ်သော်လည်း အကျိုးကို မပေးစွမ်းနိုင်သော အာဝဇ္ဇန်းနွေး၊ အမြစ်မပြတ်သော် စင်စစ် သီးရာသော ပန်းနှင့် ဘာ မပြတ်သော် စင်စစ်အကျိုးကို ပေးရာသော ကြိယာဇောသည် တူ၏ဟူလို။

လုဒ္ဓလုဒ္ဓေသု - အလွန် တပ်သော သူတို့သည်၊ လောလုပ္ပတဏှာ-လျှပ်ပေါ်သောတဏှာကို၊ (အလွန် တပ်ခြင်းကိုသော်လည်းဟူ)

လောပလုပ္ပ တဏှာ ဟူလိုလျက် ဝစနာသိလိဋ္ဌ ဖြစ်စေခြင်းငှါ 'ပ'တခုကိုချေသည်၊ပရိပုဏ္ဏေန ဗလဒ္ဓေနေတံ ဒွယံ ဗလံ နာမ နဟောတိ ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား အဟိတ်၌ မူလကင်းခြင်းကြောင့် သုပတိဋ္ဌိတသတ္တိ ကင်းရကား ပရိပုဏ္ဏဗလမဖြစ်၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဥဒ္ဓေသ၌ မဟော ဟူလိုသည်။

တေံ မိတ္တံ-သည်၊မဟာဂစံနာမ-ဆင်ပြောင်ကြီးမည်၏။

အာရုံတည်းဟူသောနေရာကျယ်ရကား ဆင်ပြောင်ကြီးဟု သဒိသအားဖြင့် ဆိုပါသည်၊ယင်းသို့ နှလုံးမသွင်းမိသောသူတို့သည် "မဟာရာဇ မေတ"ဟု ဆန္ဒသို့လိုက်၍ ရေးကုန်ဘိ၏။

[(ဗိဋ္ဌကတ်စွတ်

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသော ပဌမကျော် သူမြတ်သည် ရေးစီရင်အပ်သော မြတ်သော အနှစ်သာရဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၏ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၌ ဂဇ္ဇုပ္ပဗ္ဗကား အကြွင်းမဲ့ ပြီးပြီ။

ပဉ္စဝိသတိ ရူပါနီတိ ပါဠိယံ ဂုတ္တာနိ ဒသာယတနာနိ၊ ပဉ္စဒသစ သုခုမရူပါနီ ဥပစယော သန္တတိယော ဝါ ကေနစိ ကတ္တာ ဟာဒယဝတ္ထုံ စ၊ (ဋီကာ) ဤဋီကာကိုမှီသဖြင့် ပဉ္စဝိသတိသရုပ်ကို နှစ်နည်းသိလေ။

ဆန္နဝုတိတိ စက္ခာဒိဒသကာ သတ္တ၊ ဥတုသမုဋ္ဌာနာဒယော တယော အဋ္ဌကာ၊ ဥတုစိတ္တဇာ နွေသဒ္ဒါ စ၊ (ဋီကာ) ဤဋီကာကို မှီသဖြင့် ဆန္နဝုတိသရုပ်ကိုသိလေ၊မြန်မာလိုကို အလိုရှိမူ-

စက္ခုအစ၊ဒသက၊သတ္တတည်၍ထား။
ဥတု စိတ္တ၊ အာဟာရ၊ ဇဋ္ဌ သုံးချပြား။
ဥတု စိတ္တ၊ နွေ သဒ္ဒ၊ ပုနထည့်တုံငြား။
ဤကို မှတ်လေ။

အဗျာကတာတိ ပဒံ နိဋ္ဌိတံ။

မဟန္တ ပါတုဘာဝတော – ကြီးသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားခြင်း ကြောင့်၎င်း၊ မဟာဘူတသာမညတော – မျက်လှည့်သည်နှင့် တူခြင်း ကြောင့် ၎င်း၊ မဟာ ပရိဟာရတော – များစွာသော အကြောင်းတို့သည် ဆောင်အပ်သောကြောင့်၎င်း၊မဟာဝိကာ ရတော – ကြီးစွာသော ဘောက်ပြန်ခြင်း ရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မဟန္တဘူတတ္တာစ-ကြီးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။

ယင်းတွင် ပဌမနယကား ပဌိမပဒ၌ အာဒိလောပ၊ တတိယ နယ စတုတ္ထနယကား ပုရိမပဒ၌ ဥတ္တရလောပ၊ဤ၌ နည်းပြမျှသာ ဆိုလိုက် သည်၊ ဤမျှသာ ဆရာတို့ ကြံသည်မဟုတ်၊ ကေပ္ပိ၌ ဟိကား ဝိတ္ထာရ ဇောတက။

ကော် စက္ခုဝါဠံ-သည်။ပ။ ဥဒါဒသသတသဟဿာနိစ-တသန်း နှစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပညာသဥ္စယောဇနာနိ-ယူဇနာ ငါးဆယ်တို့သည်လည်းကောင်း ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ယင်းတွင် ကော်ကား ပကတိကဏ္ဍား၊ ဒွါဒသသတသဟဿာနိစ သည်ကား ဝိကတိကဏ္ဍား၊ ပကတိ ဝိကတိ ကဏ္ဍား နှစ်ပါးတို့တွင် ကြိယာသည် ယောဘုယျအားဖြင့် ပကတိကို ယူ၏၊ အပ္ပကအားဖြင့် ဝိကတိကိုယူ၏၊ဤ၌ကား ဝိကတိသင်္ချာကိုယူသတည်း၊ထို့ကြောင့်......

ပကတိ ဝိကတိစာပိ,ယတြ ဝုတ္တံ ဒွယံပိစ၊
ဝါစကော ပကတိ သင်္ချံ,ဂဏှာတိဿာ ပမာနတော။

အယံ ပန ဂါထာ ယောဘုယျေန ဝါစကဿ ပကတိသင်္ချံ ဂဟဏံ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟု မဏိမဉ္ဇူ၌ မိန့်အပ်ပြီ၊ ဋီကာ၌လည်း အထက် ဂါထာဝယ် ဟောန္တိ ကြိယာနှင့် မိန့်အပ်ပြီ။

သဗ္ဗံ-သော၊စက္ခုဝါဠံ-သည်၊ပရိမဏ္ဍလံ ပရိမဏ္ဍလသဏ္ဌာ နံ-ဝန်းသော သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဝါ-စက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ (နှ ကုက္ကု ဋဓူ သဏ္ဌာနံ-ဟု လှန်)ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ သဗ္ဗန္တိ သကလံ စက္ကဝါဠံဟူ၍၎င်း, ပရိမဏ္ဍလံ ပရိမဏ္ဍလ သဏ္ဌာနံ ဟူ၍၎င်း, ဧတ္ထစ ဝဋ္ဋံ ပရိမဏ္ဍလံတိ ဝုတ္တံဟူ၍၎င်း မိန့်အပ်ပြီ။

အနုဋီကာ၌လည်း'ကိဥ္စာပိ အညတ္ထ ကုက္ကုဋဓူသဏ္ဌာနေ ပရိ မဏ္ဍလ သဒ္ဒေါ ဒိဿတိ၊စက္က သဏ္ဌာနတ္တာ ပန ဝဋ္ဋသဏ္ဌာနေ စက္ကဝါဠေ ဝုစ္စမာနော ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒေါ ဝဋ္ဋပရိယာယော သိ ယာ၊အနေကတ္ထာဟိ သဒ္ဒါတိ အဓိပ္ပါယေနာဟ ပရိမဏ္ဍလံတိ' ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ မဓုသာရတ္ထ ဒီပနီ၌လည်း 'ဝဋ္ဋ ပရိမဏ္ဍလံတိ ဝဋ္ဋံ၊န ကုက္ကုဋဓူသဏ္ဌာနံ' ယောဇနာ၌လည်း 'သဗ္ဗစက္ကဝဋ္ဋံ ပရိမဏ္ဍလ သဏ္ဌာနံ'ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ပရိက္ခေပတော - အားဖြင့်၊ ဆတ္တိံသ သတသဟဿာနိ- တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဖုဖှာနိ သတာနိစ-တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဤကား ဋီကာ, ယောဇနာ စသည်နှင့် အညီတည်း၊ ရွှေဥမင်ဆရာ တော်၏ ပါရာဇိကကဏ်နိဿယ၌ ''သဗ္ဗံ-သော၊ ပရိမဏ္ဍလံ - သည်၊

(ဝိဠကတ်တော်

ဆတ္တိံသ သတ သဟဿာနိစ-တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ သတာနိစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ဇွေကာံ ပမာဏံ-သည်၊ဟောတိ-၏''ဟုသမ္ဗန်တော်မူသည်ကား မူလဋီကာစသည့်နှင့်မညီ၊သတိတော် လျော့သည်ဖြစ်ရာ၏၊ဋီကာနှင့်တပဲမညီစေ၊မသင့်သည်မှု၍လော ဟူငြားအံ့၊'သဗ္ဗ-သော၊ပရိမဏ္ဍလံ-သည်' ဟူရာ၌ အပဋ္ဌာနသည် ပဋ္ဌာနဖြစ်ခဲ့, ဝိကတိသည် ပကတိဖြစ်ခဲ့၊ပရိက္ခေပတော ပရိမဏ္ဍလံဟူသောနှစ်ပုဒ်ကိုသော်လည်း ''ဥတ ပဒေနေဝ ဌတွာ''ဟူသောပါဌ်၌ ပါဒဝါစကကြိသော အချို့သောသူတို့၏ ဝါဒ၌'ရပ်သော ခြေဖြင့် ရပ်၍'ဟူသော အဖွဲ့သည် ရောက်သကဲ့သို့ရှိခဲ့၊ ဇွေကာံ ပမာဏံ ဟောတိ ထည့်၍ သမ္ဗန်ရာ၌ ယခင်ဂါထာကိုထောက်၍ ထည့်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ ယခင်ဂါထာသည်လည်း ယေဘုယျဖြစ်ခဲ့၊ဋီကာ၌လည်း ဟောန္တိ ကြိယာနှင့် ဆိုခဲ့၊ ထို့ကြောင့် သတိတော်လျော့သည် ဖြစ်ရာ၏ ဟူပေသည်။

စတတိ ဘမတိ တေနာတိ စက္ကံ, (ရထားလှည်းဘီးရစေ) စက္ကံ ဝိယ ဝါဋ္ဋတိ ပဝတ္တတီတိ စက္ကဝါဠံ, (ဆရာတို့ကား စက္ကဝတ် ဟူကုန်၏)

တဿ တဿိံ စက္ကဝါဠေ-၌၊ အယံ ဝသုန္ဓရာ-ကို၊ ဒွေ ဝ သတ သဟဿာနိစ-တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိနဟုတာနိစ-လေးသောင်းတို့ လည်းကောင်း၊ ဗဟလတ္တေန-အထုအားဖြင့်၊ ဇွေကာံ ပမာဏံ-ဟူ၍၊ သင်္ခါတာ ကထိတာ-ဆိုအပ်၏။

ဇွေကာံကား သင်္ခါတာ၌ ကြိယာဝိသေသန၊ သင်္ခါတာလည်း ကထနဟော၊ထို့ကြောင့် ယောဇနာ၌ 'ဇွေကာံတိ ပဒံ သင်္ခါတာတိ ပဒေ ကြိယာဝိသေသနံ၊ ဗဟလတ္တေန ဗဟလဘာဝေန သင်္ခါတာ ကထိတာ'ဟူအပ်ပြီ၊ သာရတ္ထဒီပနီ၌လည်း 'သင်္ခါတာ ကထိတာ'ဟူ အပ်ပြီ၊ရွှေဥမင်ဆရာတော်ကား ဇွေကေန ဗဟလတ္တေန အယံဝသုန္ဓရာ-ကို၊သင်္ခါတာ-ရေတွက်အပ်၏'ဟု ပေးတော်မူ၏၊'ဤမြေ နှစ်သိန်းလေးသောင်း'ဟူရာ၌ ပေါ် စကို ရည်သည်၊ကကုသန်နှင့်ကောဏာဂုံ, ကောဏာဂုံနှင့် ကဿပဘုရားတို့၏ အကြား၌ တယူဇနာစီ၊ ကဿပဘုရားနှင့် ငါတို့ဘုရားလက်ထက် တယူဇနာခွဲ တက်ရကား နှစ်သိန်းလေးသောင်းကျော်ပြီ၊ ယင်းသို့လျက် 'ဉိနက်ံဝါ အဓိက်ံဝါ ဂဏနူပဂံ

န ဟောတိ’ဟူရကား အလွန်ကိုမယူမူ၍ နှစ်သိန်းလေးသောင်း နှင်နှင်သာ မိန့်လေသည်၊ မြေတက် အပိုင်းအခြားကို သိလိုမူတား သာရတ္ထသင်္ဂဟာကိုကြည့်။

တသ္မာယေဝ ပထဝိယာ-ကို၊ သန္ဓာရကံ-ခံတတ်သော၊ (ဇလံ၌စပ်) ဗဟလတ္တေန-အားဖြင့်၊ ထွေကံ ပမာဏံ-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ဝါတေ-၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ-၏၊ (သမ္ဗန်) သော-ဤသည်ကား၊လောကဿ-စကြဝဠာတိုက်၏၊ (လောကဓာတ်၏သော်လည်းဟူ)သဏ္ဌိတိ-တည်ခြင်းတည်း၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှ တည်ခြင်းသော်လည်းဟူ) သံကား သဗ္ဗသော ဟူသောအနက်ကိုဟောသည်၊ သဗ္ဗသောလည်း သမန္တတော ဟူသောအနက်ကိုဟောသည်။

ဝေံ-သို့၊ သဏ္ဌိတေ-သော၊ ထွေ စက္ကဝါဠေ-၌၊ သိနေရုပဗ္ဗတုတ္တမော-သည်။

သိနာတိ သောစေတိ ဒေဝေတိ သိနေရု။

တတော-ထိုမြင့်မိုရ်မှ၊ ဥပဍ္ဎုပဍ္ဎေန-သော၊ ပမာဏေန-ဖြင့်၊ ယထာက္ကမံ-စွာ၊ အဇ္ဈောဂါဠှုဂ္ဂတာ-နစ်ကုန်,ပေါ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ-နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော၊ (အချို့ကား နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ဟူကုန်၏၊နိဝါသ တဒ္ဓိတ်သာ လိုသည်)

ရတနစိတ္တိတာ - ကုန်သော၊ (မဟာသေလာ၌စပ်) ယုဂန္ဓရောစ-လည်းကောင်း။ပ။ဖြဟာ-ကျယ်သော၊အဿ ကဏ္ဏောဂိရိစ-လည်းကောင်း၊ ဧတေ သတ္တ မဟာသေလာ-တို့သည်၊ သိနေရုဿ - ၏၊ သမန္တတော-မှ၊ ဋ္ဌိတာ-တည်ကုန်၏၊(ထည့်) မဟာရာဇာနံ-တို့၏၊ အာဝါသာ-တို့တည်း၊ ဒေဝယက္ခနိသေဝိတာ-နတ်, ဘီလူးတို့သည် မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ (ဆရာ)

ပုဒ်နေအလိုသော် ‘‘ယုဂန္ဓရော ဂိရိ-လည်း။ပ။အဿကဏ္ဏောဂိရိ-လည်း၊ဖြဟာ-ကျယ်ကုန်သော၊ဧတေ သတ္တ မဟာသေလာ-တို့သည်’’ ဟု သမ္ဗန်လိုသကဲ့သို့ရှိ၏၊ ဆရာတို့ကား မသမ္ဗန်။

သမုဒ္ဒေဝ မဂ္ဂဝသေန စန္ဒသူရိယ သင်္ခါတံ ယုဂံ ဓရေတီတိ ယုဂန္ဓရော။

ဤသံ မဟိဿရံ ခါရေတိ တဿ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္တာတိ ဤသခရော။

ကေ မယူရာ ရဝန္တိ ဧတ္ထာတိ ကရဝီရော၊(ရကို ကပြု)ကရဝီက သကုဏာဝါ ဗဟာဝေါ ဧတ္ထ သန္တီတိ ကရဝီကော။

သုဒဿနာ ဩသဓိ ဝိသေသာ ဗဟုကာ ဧတ္ထ သန္တီတိ သုဒဿနော၊ သုခေန ပဿိတဗ္ဗောတိဝါ သုဒဿနော၊ သုန္ဒရံဝါ ဒဿနံ ဧတ္ထာတိ သုဒဿနော။

ပဥ္စန္နံ ပဗ္ဗတစက္ကာနံ နေမိ သဒိသံ ကတွာ အတ္တာနံ ဓာရေတီတိ နေမိန္ဓရော၊နေမိ ဘာဝေနဝါ ဓာရေတဗ္ဗော ဥပလက္ခေတဗ္ဗောတိ နေမိန္ဓရော။

ဝိနတာယ နာမ သုပဏ္ဏမာတုယာ နိဝါသောတိ ဝိနတကော၊ ဝိတ္ထိဏ္ဏာဝါ နတာ နဒိယော ဧတ္ထာတိ ဝိနတကော။

အဿ ကဏ္ဍာ သဒ္ဓဒုမာဒယော ဧတ္ထ သန္တီတိ အဿကဏ္ဏော၊အဿ ကဏ္ဏ သဒိသာ ကူဋာ ဧတ္ထ သန္တီတိဝါ အဿကဏ္ဏော၊ (ဝိဂ္ဂဟ)

နာမ ပရိဝတ္တနကိုကား ကျယ်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုပြီ၊အဘိဓာန်ဋီကာ,ယောဇနာစသောပုဗ္ဗာစရိယ,ဝိနိစ္ဆယကိုသာကြည့်ပါလေတော့။

နဂဋ္ဌယာ-နဂဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါ-နဂဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ဓမ္မူ-သည်ကား(အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ)ဝါ နဂဋ္ဌယာ-နဂ သဒ္ဒါဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ ဝါ-နဂ သဒ္ဒါသည် ဟော အပ်သော၊ ဓမ္မူ-သည်ကား၊ (ပါရာဇိကဏ် ဋီကာ) (ပါရာဇိကဏ် ယောဇနာ၌ကား "နဂဋ္ဌယာ-သစ်ပင်ဟု ခေါ်ဝေါ် အပ်သော၊ဓမ္မူ-သည်ကား"ဟူ၏)

ဤသုံးနည်း၌ ဓမ္မူကို နာမသတ်သာ ယောဇနာ၏၊ ရွှေဥမင်ဆရာ တော်ကား "ဓမ္မူ-သပြေပင်ကား"ဟု ရုက္ခဝါစက ထင်လျှင်းအောင် ယောဇနာတော်မူ၏၊ မသင့်လွန်း၊ ဤအရာ၌ ဗျဝစ္ဆေဒက ဝိသေသန ဖြစ်ရကား ဒွယ သာဓာရဏဖြစ်သောနာမသတ် ယောဇနာခြင်းသည် သာ သင့်မြတ်၏။

နဂဋ္ဌတီတိ နဂေါ၊ (ဓမ္မူသည် ကျွန်းကိုလည်း ဟောရကား နဂဋ္ဌယာ မိန့်သည်) တိပဥ္စ ယောဇနက္ခန္ဓ ပရိက္ခေပါ-

ပင်စည်လုံးပတ် တဆဲ့ငါးယူဇနာရှိ၏၊ (တြိန်း ပဋ္ဌ ပဋ္ဌာဒသ-
ဟူလေ) သမန္တတော-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခန္ဓသာခါယာမာ-
ပင်စည်အလျား, ခက်မလေးဖြာ အလျားတို့သည်၊ ပညာသ
ယောဇနာ-ယူဇနာငါးဆယ်နှင်နှင်ရှိ၏။

ဤယောဇနာခြင်းကား "ယံ နွံန္တတော ပရံ သုယျတိ၊ တံ ပဋ္ဌေက
မဘိသမ္ဗဇ္ဈတေ"ဟူသော သဒ္ဒလက္ခဏာနှင့် ညီသတည်း၊ အဓိပ္ပါယ်
လည်း ကုန်စင်သတည်း၊ အချို့ကား အာယာမကိုသာ သာခနှင့် ယှဉ်
ကုန်၏၊မသင့်။

သတယောဇနဝိတ္ထိဏ္ဏာ-အချင်းယူဇနာတရာရှိ၏၊ဥဂ္ဂတာ-
မြင့်တက်သည်လည်း၊တာဝဒေဝ-ယူဇနာတရာရင်းတည်း။

အချင်းယူဇနာတရာဟူရာ၌ ပင်စည်အရေအတွက်, ခက်မအရေ
အတွက်ကို နှော၍ ရေတွက်သော် တရာမကသကဲ့သို့ရှိ၏၊ အာနုဘာ
ဝေန၌ အာနုဘော်ဟူသည် ကြီးသောအဖြစ်, ကပ္ပဋ္ဌာယိအဖြစ်ကိုယူ၊
ပကာသိတောကို ကတ္တုသာဓ် ကြံမှု ထင်ရှား၏၊ ကမ္မသာဓ် ကြံမှု
'ပြအပ်၏'ပေး။

သိရီသေန ဘဝတိ သတ္တမံ၌ သိရီသေနကား ပစ္စတ္တ၌ ကရိုဏ်း၊
သတ္တမံကား လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသ၊ ထို့ကြောင့် "သိရီသေန-ကုက္ကိုသည်၊
သတ္တမံ-သည်၊ဘဝတိ-၏"ဟု သာမန်သော်လည်း သမ္ဗန်။ "သိရီသေန
သိရီသော-သည်၊သတ္တမံ သတ္တမော-သည်၊ ဘဝတိ-၏"သော်လည်း
ဖွင့်၍ သမ္ဗန်။

စက္ကဝါဠသိလုစ္စယော – စကြဝဠာတောင်သည်၊ အဇ္ဈော
ဂါဠှော။ပ။တာဝဒေဝ-တည်း၊ တံ သဗ္ဗံ-ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ-၍၊
ဌိတော-၏၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ လောကဓာတုနာမ-မည်၏၊
ဝါ,မဟာဏ္ဏဝေ-၌၊ဒွေ အသီတိသဟဿာနိ-တိုင်တိုင်၊အဇ္ဈော
ဂါဠှော – နစ်ထသော၊ တာဝဒေဝ – ရင်းလျှင်၊ အစ္စုဂ္ဂတော-
ထသော၊ စက္ကဝါဠသိလုစ္စယော-သည်၊ တံ သဗ္ဗံ-ကို၊ ပရိက္ခိ
ပိတွာ-၍၊ဌိတော-၏၊အယံ-ဤသည်ကား၊လောကဓာတုနာမ-
မည်၏၊(ဤနှစ်ဝိကပ်၌ 'မ'ကား အာဂုံ)

ဝါ,စက္ကဝါဠသိလုစ္စယော-သည်၊မဟာဏ္ဏဝေ အဇ္ဈောဂါဠှော
ဒွေ အသီတိသဟဿာနိ-တို့သည်၊ အစ္စုဂ္ဂတော၊ တာဝဒေဝ-

တည်း၊ အယံ စက္ကဝါဠသိလုစ္စယော-သည်၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ လောကဓာတုံ-ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ-၍၊ ဌိတော-၏၊ ဝါ, မဟာဏ္ဏဝေ။ပ။ အဇ္ဈောဂါဠှော-သော။ပ။ အစ္စုဂ္ဂတော-သော၊ အယံ ဤဒိသော စက္ကဝါဠသိလုစ္စယော သဗ္ဗံ တံ လောကဓာတုံ ပရိက္ခိပိတွာ ဌိတော-၏။

ဤနှစ်ပိုဒ်၌ 'မ'ကား အာဒေသပါရာဇိကဋီကာ,ယောဇနာကို ကြည့်လေ၊ ရွှေဥမင်ဆရာတော်ကား "အယံ လောကဓာတု"ကို 'ပတိဋ္ဌိတော'ကြိယာနှင့်စပ်၏၊ဋီကာစသည်နှင့်မညီ၊သင့်မည်မထင်မိ။

မဏ္ဍ ကဏ္ဍပ ဒေဝ ဒါနဝါဒိ သဒ္ဒိရဝသေန-ငါး,လိပ်,နတ်, အသုရာ စသည်တို့၏ ကိုယ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ဒါနဝကား အသုရာ ဟောတည်း)

[တေရသသု ရက္ခသဒုပဋိတူသု ဒနုနာမဘယ ဇကိဿာ ဒုပတိတု သမ်ါတာယ မာတုယာ ဇပစ္စံ ဒါနဝါ-ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလေ။

မဟာပရိဟာရာနိ-များစွာသောအဆောက်အဦရှိကုန်သည်၊ (အကြောင်းရှိကုန်သည်သော်လည်းဟူ) ဟုတွာ-၍၊ ဘူတာနိ-ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ဣတိပိ-ကြောင့်လည်း၊ မဟာဘူတာနိ-ကုန်၏၊ (ပုရိမပဒ၌ ဥတ္တရလောပ)

လောကေ-ကို၊ တေဇသာ-မီးဖြင့်, မီးသည်၊ ဒယှမာနမ္ပိ-လောင်သည်ရှိသော်၊ ဘူမိတော-မှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ-တက်သော၊အစ္စိမတော-မီး၏၊ အစ္စိ-အလျှံသည်၊ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ-တိုင်အောင်၊ဝိဓာဝတိ-ပြေး၏၊ ယဒါ-၌၊ လောကော-သည်၊ ကုပိတေန-ဖျက်တတ်သော၊ သလိလေန-ရေကြောင့် (ဖြင့်) ဝိနဿတိ-ပျက်၏၊ တဒါ-၌၊ ကောဋိသတသဟဿံ-ကုဋေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ ဇကံ-တခုသော၊ စက္ကဝါဠံ-သည်၊ ဝိလီယတိ-ကျေ၏။

ကုဋေတသိန်းပင် ဖြစ်လျှင်းမူလည်း အာဏာခေတ်၏ အစွမ်းဖြင့် တခုသာဖြစ်ရကား "ဇကံ စက္ကဝါဠံ"ဟူပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ဇကံကို သတသဟဿံနှင့် မယှဉ်သင့်။

ဝါယောဓာတုပ္ပကောပေန - ကမ္ဘာကို ဖျက်တတ်သော ဝါယောဓာတ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ကဋ္ဌမုခေန-ကဋ္ဌမုခဖြစ်သော

မြွေသည်၊ဒဋ္ဌော-ခဲအပ်သော၊ကာယော-ကိုယ်သည်၊ပဋ္ဌဒ္ဓေါ-ခက်ထရော်ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဇဝံ တထာ-တူ၊ ပထဝီဓာတုပ္ပကောပေန - ပထဝီဓာတ် ပျက်သဖြင့်၊ သော ကာယော သည်၊ ကဋ္ဌမုခေဝ ကဋ္ဌမုခ မုခဂတောဏှဝ-ကဋ္ဌ မုခမည်သော မြွေ၏ခံတွင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ပဋ္ဌဒ္ဓေါ-ခက် ထရော်ရှိသည်၊ ဘဝတိ-၏။ (ဝိသဒေါ ဥပမဏ္ဍော-ဟူသော ဂိုကာကိုရည်သည်)

ကဋ္ဌမုခေန-သည်၊ဒဋ္ဌော-သော၊ ကာယော-သည်၊ ပထဝီ ဓာတုပ္ပကောပေနေဝ - ပထဝီ ဓာတ် ပျက်သဖြင့် သာလျှင်၊ ပဋ္ဌဒ္ဓေါ-ခက်ထရော်ရှိသည်၊ယသ္မာ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပထဝီ ဓာတုယာ အဝိယုတ္တော သော ကာယော သဗ္ဗဒါ ကဋ္ဌမုခေဝ ကဋ္ဌမုခ မုခဂတောဝိယ ဟောတိ-ဟု အပြည့်အစုံသမ္ဗန်။

"အထဝါ ဝါသဒ္ဒေါ ဇဝ သဒ္ဒတ္ထော၊ ပထဝီဓာတုပ္ပကော ပေနာတိ ဇတေသု စ ပရတော အာဟရိတွာ ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟူသောဂိုကာကို ရည်သည်။

ကဋ္ဌမုခေန ဒဋ္ဌော ကာယော ပဋ္ဌဒ္ဓေါ ဟောတိဝါ၊နဝါ၊ပထဝီ ဓာတုပ္ပကောပေန ပန သော ကာယော ကဋ္ဌမုခေဝ ကဋ္ဌမုခ မုခဂတော ဝိယ ပဋ္ဌဒ္ဓေါ ဧကန္တ ပဋ္ဌဒ္ဓေါ ဟောတိ၊အထဝါ အနိယမတ္ထော ဝါသဒ္ဒေါ"ဟူသောဂိုကာကို ရည်သည်၊နောက် ဂါထာကိုလည်း ဤနည်းသိလေ။

ပူတိယော-ပုပ်သည်၊သဏ္ဍတ္တော-ပူသည်၊ သဋ္ဌိန္နော-ဖြတ် သည်။

မြွေလေးစင်း၏ အထူးအပြားကိုသိလိုမူ သာရတ္ထသင်္ဂဟကို ကြည့် လေ၊ ဏ္ဍတိ မဟာဝိကာရာနိ ဘူတာနီတိ အလိုကား ပုရိမပဒ၌ ဥတ္တရ လောပတည်း။

လောက၌ ပထဝီစသည်ဖြင့် ထင်ရှားလျှင်းမှုလည်း သဘာဝအား ဖြင့် အပါကဋဖြစ်ရကား 'မဟန္တာနိ မဟတာ ဝါယာမေန ပရိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗတ္တာ' မိန့်သော်၊ဥပါဒါရုပ်ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ 'ယလောပ'ဟု ပြလိုရကား 'စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ ဥပါဒါယ' မိန့်သော်။ (ယင်းဖြင့် ဥပါဒါသဒ္ဒါကို နစ်စေသည်) ဥပါဒါယ၏လည်း သာမည တ္ထလျှင်းပါး

ခဲ့ရကား 'နိဿာယ' မိန့်သော်၊ ဘုတ်ကို ဘုတ်ချင်း မှီပြန်ခဲ့ရကား အမုဋ္ဌိတွာ မိန့်သော်။ တွာပစ္စယန္တ ဝိသေသနသည် ဝိသေသျနှင့်မကင်း ကောင်းရကား ပဝတ္တရူပံ၌ ပဝတ္တကို မိန့်သော်။ (ယင်းဖြင့် မဇ္ဈေ လောပိသမာသ်ပြုလေ ဟူလိုသည်)

တိကိ မာတိကာမုတ္တာနိ၌ တိကိ၏အရကား ဥပ္ပန္နံ ဆဟိ ဝိညာ ဏောပဟိ ဝိညေယျံ အနိစ္စံ ဇရာဘိဘူတံ-ဤကိုယူ။

သတံ စတ္တာရောဒုကာ - တရ္ဘ ့လေးဒုက်တို့သည်၊ (ခြား၍ သော်လည်း သမ္ဗန်)

အတ္တာ ဘာဝတောစ-အနက်မရှိသောကြောင့်ရင်း၊ ကမာ ဘာဝတောစ-အစဉ် မရှိသောကြောင့်ရင်း၊ ဝိသေသာဘာဝ တောစ-အထူးမရှိသောကြောင့်ရင်း၊ (သနိဒဿနံ ဟိ စသည် ကား ဝိတ္တာရ)

ဘေဒေါ-သည်၊ အတ္ထိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဇ်ဝံတထာ-တူ၊ ပဘေ ဒေါ-သည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊(အသဒိသူပမာ) နဟေတုမေဝါတိ အယံ သင်္ဂြေါ-သည်၊ သာဓာရဏာဟေတုပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသော - ခပ် သိမ်းသောရုပ်တို့နှင့်ဆက်ဆံသော ဟိတ်ကိုပယ်ခြင်းကို ညွှန်း ကြောင်းဖြစ်သော သဂြိုဟ်တည်း။

သဗ္ဗံ ရူပဿ သာဓာရဏတ္တာ သာဓာရဏော စ သော ဟေတုပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသောစာတိ သာဓာရဏာဟေတုပဋိက္ခေပ နိဒ္ဒေသော-ပြုလေ။

ဤကား ဆံရာတို့၏ အကြိုက်၊ဒသရပ်အလိုကား ဤတွင် "သာဓာ ရဏဟေတုဟေတုပဋိက္ခေပ နိဒ္ဒေသော"ရှိလို၏၊ အနက်ကား "ခပ် သိမ်းသောရုပ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဟေတုဟေတုကို ပယ်ကြောင်း ဖြစ်သော သဂြိုဟ်တည်း"၊ ဤဒသရပ်အလိုကား "ဣမသ္မိံ ပနေတ္ထ ဟေတု ဟေတု အဓိပ္ပေတော"ဟူသော ဝဏ္ဏနာစကားနှင့်ညီစွ။

သာဓာရဏော ဟေတု ပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသော သာဓာရဏ ဟေတုပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသော ဗိတိ ကတ္တစိ ပေါတ္ထကေ ဒိဿတိ၊ တေသု ပဌမော ဝုတ္တနယေနေဝ ဝါကျသမာသောစ ဝိသော သော၊ဒုတိယော အဝဓာရဏေန သဟ ဝတ္တတီတိ သာဓာရ

ဏော၊ သာခါရဏောစ သော ဟေတုပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသော စာတိ သာခါရဏာ ဟေတု ပဋိက္ခေပနိဒ္ဒေသော တိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊တတိယော သမာသဘာဝေါ ဒုတိယေန ဝိသေသော၊တေသု ဝုတ္တနယော ဝ ယုတ္တတရော။

ကုသလာကုသလံ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝိပါကဋ္ဌာနေ-၌၊ (အကျိုးကိုဖြစ်စေသောအရာ၌သော်လည်းဟူ) ဥတ္တမံ ပဓာနံ-မြတ်၏၊ ဋ္ဌာရမ္မဏံ-သည်၊ ကုသလဝိပါကဋ္ဌာနေ - ကုသလ ဝိပါက်အရာ၌၊ဥတ္တမံ ပဓာနံ-၏။

ကံကြောင့် အကျိုးဝိပါက်ဖြစ်ရကား ကံကို ဟေတု ဟူပါသည်၊ အာရမ္မဏကတည်းဟူသော ပစ္စယုပ္ပန်ဝိပါက်သည် အာရုံပစ္စည်းနှင့် မကင်းရကား ဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံကိုလည်း ဟေတု ဟူပါသည်။

ဌာနသော ဟေတုသော-အကြောင်းအားဖြင့်၊မရုရသာဝိ-ချိုခြင်း၏လည်း၊ အမရုရသာဝိ-မချိုခြင်း၏လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နရူပ မေဝ-ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ကိုသာလျှင်၊(န ပစ္စုပ္ပန္နရူပံ လှန်)

အတိတ် အနာဂတ်ရုပ်တို့သည် ဝိသေယျ မဟုတ်တုံလော ရှိရကား နိယာမော ပန စသည်တက်သော်။

နိယာမော ပန-ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်ခြင်းကိုကား၊ (ဧဝသဒ္ဒါ ကိုကား အချို့ဟူ၏)

ကတံ ဝိခံ - ကျေးဇူးတို့ဖြင့် အသိတည်သောသူကို၊ သီလ ဝန္တံ-ဟူ၏။

ကထံ ဝိခံတိ ဂုဏောဟိ ကတ္တ သဏ္ဌိတံ(ဋီကာ)ငါတို့ ဆရာကား ''အဘယ်သို့ သဏ္ဌာန်ရှိသောသူကို''ဟူ၏၊ အချို့ ကား ''အဘယ်သို့ သဘောရှိသောသူကို''ဟူကုန်၏၊ သဏ္ဌာတိ သဏ္ဌာတိကြိယာ ဂဏာန ဝသေန-တူသောဇာတ်,တူသောဖြစ်ရာ, တူသောကြိယာ, အရေအတွက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သီလက္ခန္ဓေ- သီလကျေးဇူးဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာ-ကုန်၏၊ (ကရဏာတ္ထ၌ သတ္တမီ)

အညမညာ ပကာရ အဝိပ္ပယောဂအားဖြင့် အပ္ပနာစိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း ဟူသော သမာဓိ ဒေသ၌ သမ္မာသတိ စသည်တို့သည် မိမိကိစ္စတို့ကို ပြုကုန်ရကား သမာဓိက္ခန္ဓေ သင်္ဂဟိတာ မိန့်သော်၊ သမ္မာသက်ပ္ပ၏

အပ္ပနာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဋိဝေဓကြိယာတ္တရကား ပညာက္ခန္ဓ သင်္ဂဟိတာ မိန့်သော်။

ဟဋ္ဌိယဒိ-၍၊ ရေ အဋ္ဌော ဘဒြမုခ-မျက်နှာ လှသော ပရ
ဝါဒိ၊ ဝတ ကေဋ္ဌနံ-အားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏေဗ္ဗေ ဝဏ္ဏေဗ္ဗော-၏။

ဗုဒ္ဓစက္ခုကား ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်, **သမန္တစက္ခု**ကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ ရှေးကား အာသယာ ရမ္မဏ, နောက်ကား ဥဇု ယျာ ရမ္မဏ၊ ယခင်နှစ်ပါး ဉာဏစက္ခု,၍သုံးပါးကား ကာမာဝစရ ကြိယာ ဉာဏ်ချည်း၊ သသမ္ဘာရ စက္ခု၌ သမ္ဘာရကား စတုသမုဋ္ဌာနိက ရူပ သင်္ဂဟိတည်း။

သမ္ဘဝေါ-သုတ်၊ သဏ္ဌာနံ-သဏ္ဌာန်၊ (ရှေးကား အာဒေပါ၊ နောက်ကား ဝဏ္ဏာယတန) တော် စက္ခု-သည်၊ ပုထုလံ-ကြီး၏၊ ဝိသဋံ-ကျယ်၏၊ ဝိတ္ထိဏ္ဏံ-ပြန့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မံသပိဏ္ဍံ-ကို၊ လောကော-သည်၊ သဉ္ဇာနန္တော-သော၊ နှာရုသုတ္တက-မျက်ကြော၊ ယတ္ထ-အကြင် သသမ္ဘာရ စက္ခု၌၊ သေတံ-သော၊ ဌေ-၌၊ ပဋိဗဒ္ဓါ-စပ်သော၊ စတုန္နံမဟာဘူတာနံ-တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ ပဝတ္တော-သော (ထည့်) ယောပသာဒေါ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣဒံ-သည်၊ ပသာဒ စက္ခုနာမ-၏၊ တဒေတံ တံ တော် ပသာဒ စက္ခု-သည်၊ (တိဋ္ဌတိ၌စပ်) "ကတ္တုပကာရံ "စသော နိဂ္ဂဟိတ် ကာရန် လေးချက်ကို ကြိယာ ဝိသေသန ပေးလေ၊ ဋီကာ သိရ မတွံ့နောင် ဟုတွာ ထည့်လေ) (ယင်း နိဂ္ဂဟိတ် ကာရန် ငါးချက်ကို တဒေတံ ဆိုသော်လည်း ဝိသေသနပြု)

သာဓယမာနံ-လျက်၊ ယေန စက္ခုပသာဒေန-ဖြင့်၊ ရူပါနိ-တို့ကို၊ အနုပဿတိ-မြင်၏ (မ အာဂုံ) ဝါ မနု မဿော-သတ္တဝါ သည်၊ ပဿတိ-၏။

ရူပါနိ မနုပဿတိတိ မကာရော ပဒသန္ဓိကရော၊ အထဝါ မနုတိ မဿော(ဋီကာ)ဋီကာသိရ သမ္ပုဏ္ဍ ဟူသော်လည်း တည် ရာ ပမာဏကိုသာ ယူ၊ သရီရံ ရူပက္ခန္ဓော ဝေ (ဋီကာ)

ပဋိဃာနုနာ နိဃံသော-ထိပါးခြင်း တည်ရာဟူသော အသံ သည်၊ ဝါ-ကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊ (စက္ခုဝိညာဏ်၏

မှီရာဖြစ်သည်ကိုပင် နိဿံသဟု ယူ၊ ပဿဝိါ စသော နှစ်ဝိကပ် တို့တွင် ရှေးကားသာမန်,နောက်ကား ဝိသေသ(ပရိကပ္ပဝစနံ၊ နဝိကပ္ပဝစနံ လှန်)

ဒဿနေ-မြင်ခြင်း၌ (ဒဿန လက္ခဏာ၌ သော်လည်းဟူ) ပရိဏာယကဋ္ဌေန - ဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ လုဇ္ဇန ပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန-ပျက်တတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ ဝါ-ပျက်တတ်, ဖြစ်တတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋုဋ္ဌနဋ္ဌေန-ဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်၊ (သဏ္ဌာယ ဟူသည် တေဘုမ္မကတည်း)

သုညော ဂါမော - ထမင်း အဖျော်မှ ဆိတ်သော ရွာနှင့် တူ၏။

အနူပါန သမာဟိတဟု မှတ်အပ်သော ရွာ၌ ထိုမှ ဤမှ စုံစမ်း လတ်သော် တစုံတယောက်မျှ မမြင်၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဓုဝ အတ္တ စသည်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ထိုတရားတို့ဝယ် စုံစမ်းလတ်သော် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့ ဟူလို၊အချို့ကား ''လူမှ ဆိတ်သည်''ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ အကြောင်းကိုသိလိုမူ ဝိဘင်းဋီကာကိုကြည့်။

ဝိကပ္ပနတ္ထော - ဝိကပ္ပ အနက်တည်း၊ ဥပသံဟရတော - ဆောင်ကပ်၊ ပုရေဇာတ ပစ္စယေန-ဖြင့်၊အတ္ထိ အဝိဂတ ယူ။

အာရမ္မဏ ပစ္စည်းကိုကား အထက်၌ ဟောလတ္တံ့ရကား မယူသည်၊ ဝါ စက္ခုပသာဒ ဝတ္ထုကာနံ ဖဿာဒီနံဖြင့် ရူပါရုံသာလျှင် အာရုံရှိခြင်း တူရကား တံသဒိသအားဖြင့် မနောဓာတ် စသည်ကို ယူ၊ ဝိထိလည်း အာရမ္မဏ ပုရေဇာတေ တိကဲကို ထုတ်၍ဟော၊ စက္ခုန္ဒြိယ ဇဝနဝိထိ ပရိယာပန္နာနံဖြင့် အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော လောဘမူ ဝိဋ္ဌုပ္ပါဒ်ကိုယူ။

တနု တမ္ဗလောမာ ဝိတေ - နုသော အမွေးနီရောက်သော (တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော, တို့ဖြင့် စီအပ်သော) အဂိုလိ ဝေဓက သညာနေ-လက်စွပ်သညာန်ရှိသော။ ။အဇပဒ သညာနေ-ဆိတ်ခြေ သညာန်ရှိသော၊ ဥပ္ပလ ဒလဂ္ဂသညာနေ-ကြာရွက်ဖျား သညာန်ရှိသော၊သွေဟော ဝိယ-အစေးကဲ့သို့၊အညသ-တပါးသောရုပ်၏၊ အညတ္ထ-တပါးသောရုပ်၌။

ရူပ ခုသာဒယောကား သမာနနိသယံကို ရည်သည်။

ရူပါဝိ ဃာတာရုဟ ဘူတပ္ပသာဒလက္ခဏံ-ရူပါရုံနှင့်ထိပါး ခြင်းငှါထိုက်သောဘုတ်ကို ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ရူပါဝိ ဃာတာရုဟောစ သော ပသာဒေါစာတိ ရူပါဝိ ဃာတာ ရုဟ ပသာဒေါ-ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလေ။

ဒဋ္ဌုကာမတာ နိဒါနကမ္မသမုဋ္ဌာနဘူတ ပ္ပသာဒ လက္ခဏံ-ရှုခြင်းငှါအလိုရှိသောကာမတဏှာ,ရူပတဏှာလျှင်အကြောင်းရှိသောကံကြောင့်ဖြစ်သောဘုတ်တို့ကိုကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဤဝိကပ်၌ ကာမတဏှာ,ရူပတဏှာကိုပင် ဘဝပတ္ထနာအားနုဘော်ဖြင့် ဒဋ္ဌုကာမတာ ခေါ်ပါသည်။

ရူပေသု-တို့၌၊ အာဝိဉ္ဆနရသံ-ငင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ (ကံကား ပဋိသန္ဓေ, ဝိညာဏ်သော်လည်းလာ)

ကာယော-သည်၊ သဗ္ဗေသံ - ခပ်သိမ်းသော ဘုတ်တို့ကို၊ ပသာဒေါ-ကြည်စေတတ်၏၊ (မျှသော ဘုတ်တို့ကိုကြည်စေ၏ ဟူလိုသည်)။ အချို့ကား-

"သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းသော ဘုတ်တို့၏၊သမာနံ-ညီညွတ်ခြင်း သည်၊ကာယော-မည်၏"ဟူကုန်၏။

'ဣဒမ္ပန သဗ္ဗေသန္တိ ဝစနံ သမာနန္တိ ဣမမတ္ထံဒီပေတိ' ဟူသော ဋီကာကိုထောက်သည်ဖြစ်ရာ၏၊မသင့်၊ဋီကာ မကျ။

ယင်းသည့်ဋီကာကိုကား အဋ္ဌကထာဆရာ သဗ္ဗေသံ၏ အစွဲသည် အဓိကဖြစ်သော ဘုတ်ပင်လော စုဒ်ရှိရကား 'ကေစိ ပန'စသည်တက် သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......တေဇောဓိကာနံ စသည် ဝိသေသန ရှေးရှိသော ဘူတာနံကို မစွဲ၊သမာနံ ဟူသော ဝိသေသနနှင့် ယှဉ်သော ဘုတ်ကို စွဲသည်ဟူလိုသော်(ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ဆို)

ဝိဝရ-အာကာသဓာတ်၊ ဥဒ္ဒ-ဤကေစိ,အပရေ နှစ်ပါးတို့ တို့တွင်၊ကေစိပန-တို့သည်ကား၊ တေဇောဒိနံ-တေဇော အစရှိ သည်တို့၏၊ ဂုဏေဟိ-ဂုဏ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒီဟိ-တို့ဖြင့်၊

> အနုဂယှဘာဝေတော ဥပကာရိတဗ္ဗဘာဝတော-အာရုံကို ယူခြင်း၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ကျေးဇူးပြုတတ်သောကြောင့်သော်လည်းပေး)ဣတိ-သို့၊ကာရဏံ-ကို၊ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

တေဓာဝဂ္ဂဏ်ကား ရူပ,ဝါယောဂ္ဂဏ်ကား ဓနု,ပထဝီဂ္ဂဏ်ကား ဂန္ဓ, အာပေါဂ္ဂဏ်ကား ရသ-ဤသို့ အာဒိ နှစ်ချက်တို့ကို ဟပ်လေ၊ အချို့ကား'ဂုဏောဟိ'ကို'အကျိုးဖြစ်ကုန်သော' ဟူကုန်၏။

တေ-ထိုကေစိဆရာတို့ကို(စွဲ) အထာပိ ဝဒေယျုံ ကား စောဒကဖြစ်သော ကေစိ၏ စောဒနာခွင့်ကို သကဝါဒီပင် ချွဲသတည်း။

> တုမှေ - သင် သကဝါဒီတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယယထာ - ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ။ပ။တော-ကြောင့်၊ ရူပါဒယော တေသံ ဂုဏာတိ ဧတံ ဝစနံ-ဟူသော ငါတို့စကားကို၊ တုမှေဟိ - သင် သကဝါဒီတို့သည်၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗံ-အလိုရှိသင့်၏၊ (ဣတိ အထာပိ ဝဒေယျုံ လှည့်လေ)

ကေစိ ပနေဥ္စမှသည့် ဂုဏာတိ တိုင်အောင်သော စကားကား ပဌမဝါဒကိုသာ ရည်သည်၊ ဒုတိယ ဝါဒကို မရည်၊မရည်သော်လည်း အထူးမဆိုပြီးရကား ဤတွင် သွင်း၍ သိရမည်၊ ဣန္ဒြေယျာမ စသော နိဂ္ဂဟလည်း ပဌမဝါဒီသာ မဟုတ်၊ ဒုတိယ ဝါဒီအားလည်း နိဂ္ဂဟပြုလျှင်းသည်ပင် ဟု မှတ်လေ။

> ယဒိသိယာ ယဒိပရိဟာယေထ၊ ဧဝံ သတိ တုမှာကံ-သင်ပရဝါဒီတို့၏၊ဝစနံ မယံ ဣန္ဒြေယျာမ ဟု သမ္ဗန်။

> ဧတေသံ စက္ခာဒိနံ တို့၏၊နိဿယ ဘူတာနံ-မှီရာဘုတ်တို့၏၊ ဧတံ ဝိသေသ ကပ္ပနံ-ကို၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ပဟာယေထ-ပယ်ကုန်လော့၊ (ဓွန့်ပါဘိ ဟူလို၊ ယင်းတွင် အချို့စာ၌ ပရိဟာယေထ ရှိတတ်၏၊မသင့်)

ဘုတ်ကြောင့် မထူးသော်အဘယ်ကြောင့် ထူးသနည်း ဗုဒ်ရှိရကား ယထာ စသည်တက်သော်။

(ပိဋကတ်တော်

ဤကား ငါတို့ဆရာနည်း၊ ပဟာယေထ ဧတေသံ ရှိသောပါဠိကို ရည်သည်၊ပဟာယ ဧတေသံလည်း အချို့စာရှိ၏ ယင်းသို့ရှိမူ......

ဧတေသံ – တို့၏၊ နိဿယဘူတာနံ – တို့၏၊ ဧတံ ဝိသေသ ကပ္ပနံ – ကို၊ ပဟာယ – ၍ (ဂဟေတဗ္ဗံ၌ စပ်)ဘူတာနံ– တို့၏၊ အဝိသေသ-သည်၊ သတိဝိ-သော်လည်း။

ယင်းတွင်လည်း အဝိသေသဘူတာနံဟု ရှိတတ်၏၊ဂဏ္ဌိ,ယောဇနာ တို့နှင့် မညီ၊ အဝိသေသေဝိ ဘူတာနံ သာ လိုသည်။

ရူပရသာဒယော-တို့သည်၊အညမညံ-တပါးသည် တပါးမှ၊ ဝိသဒိသာ-ထူးသည်၊ ဝါ,အညမညံ·ချင်း၊ ဝိသဒိသာ-မတူကုန် သည်၊ ဟောန္တိယထာ ဧဝံတထာ စက္ခုပသာဒါဒယော အည သို့ ဝိသေသကာရဏော အဝိဇ္ဇမာနေပိ ဝိသဒိသာ ဟောန္တိ၊ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ (ထုမြှပ်ကို ကဏ္ဍာလာ၊ ဤသို့ သမ္ဗန်)

အယမေဝ ယုတ္တတရောဝိယ ဒိဿတိ၊ ယောဇနာ အာစရိ ယောစ ဣဒမေဝ ဂရုံကတွာ ယုတ္တတော ဂဟေတွာ နိဂစ္ဆတိ၊ အညမည အသာဓာရဏံ ယံ ကာရဏံ အတ္ထိ၊ တံ ကာရဏံ ကိံ ပန (သမ္ဗန်)

ဘူတဝိသေသေ ဟိ ၌ ဟိကား ဒဠှိ။

စက္ခု သောတာနိ-တို့သည်၊ အသမ္ဘုတ္တ ဝိသယဂ္ဂါဟကာနိ-အသမ္ဘုတ္တဖြစ်၍အာရုံကိုယူတတ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ(ဟိတ်ဆောင်) အဇ္ဈနော-၏၊ (စက္ခုသောတကိုယူ) နိဿယံ-မှီရာဖြစ်သော မဟာဘုတ်သို့(မှီရာသို့သော်လည်းဟူ) အနလ္လီနနိဿယေ ဧဝ-မရောက်သောမှီရာရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ (မဟာဘုတ်ကို မှီရာဟုယူ)ဝိသယေ-အာရုံ၌၊(ရူပ သဒ္ဒကိုယူ)

အနလ္လီနော နိဿယော တေသာတိ အနလ္လီန နိဿယော၊၊ ရူပသဒ္ဒသင်္ခါတော ဝိသယော။ (ဋီကာ)

ဝိညာဏ ဟေတုတ္တာ – ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်တည်း၊ဃာနဇိဝှါကာယာ-တို့သည်၊ သမ္ဗုတ္တဝိသယဂ္ဂါ ဟကာ-ကုန်၏၊ ကသ္မာ(ထည့်)၊ နိဿယဝသေနစေဝ– မှီရာ၏

အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ (ဂန္ဓရသ၏ မှီရာ မဟာဘုတ်ကိုရည်သည်) သယံ အတ္တနော ဝသေနစ-မိမိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ (ဖေါဋ္ဌဗ္ဗကို ရည်သည်၊ယင်းနှစ်ပုဒ်ကိုအလ္လီနေ၌စပ်) အတ္တနော-၏၊ (ဃာန ဇိဝှါ ကာယသုံးခုကိုယူ) နိဿယံ-သို့၊ အလ္လီနေယေဝ-ရောက် သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ဝိသယေ-အာရုံ၌၊ (ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ကို ယူ)ဝိညာဏဟေတုတ္တာ-ကြောင့်တည်း။

ဤကား အသင့်၊ ဤတွင် အချို့သောစာ၌ "နိဿယဝသေန စေဝ သယဥ္စ အတ္တနော နိဿယံ အလ္လီနနိဿယေ ဧဝ ဝိသယေ ဝိညာဏ ဟေတုတ္တာ"ဟု ရှိတတ်၏၊ မသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ နိဿယ ဝသေန စေဝ ဟု ရှိပြီးလျက် အလ္လီနနိဿယေ ဧဝဟု နိဿယကိုတဖန် ဆိုရာ၌ ပုနရုတ္တိဒေါသ ရောက်ခြင်းကြောင့်ရင်း, သယဥ္စဟု ဆိုပြီးပါ လျက် အလ္လီနနှင့် အရမထူးသော နိဿယကို တဖန်ဆိုရာ၌ ပုဗ္ဗာပရ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ခြင်းကြောင့်ရင်း မသင့်၊ အချို့စာ၌ ယခင်ပါဌ် တွင် အတ္တနောသဒ္ဒါလောင်း၍ အတ္တနောဝသေနနိဿယစသည် ရှိပြန် ကုန်၏၊ရင်းသည်လည်းမသင့်၊အချို့သောဆရာတို့သည်ကား အနလ္လီန နိဿယေဧဝကို တသမာသ်တည်းမပေးမူ၍ အနလ္လီနကို ကြိယာဝိသိသ် ပေးကုန်၏၊မသင့်၊ ဤအရာသည် သဒ္ဒါလည်း ခဲခက်၏၊ အနက်လည်း ခဲခက်၏၊သဘောလည်း ခဲခက်၏။

သခေ်ပဝဏ္ဏနာ ဋီကာ, အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီ ဋီကာ, မဏိမဉ္ဇူ၊ ယင်းမှတပါး မူလဋီကာ, ယောဇနာ, ဂဏ္ဌိ, အနု, မဓုသာရတ္ထဒီပနီ, မဏိဒီပနီတို့၌ လာသော ပါဌ်တို့နှင့်, ဤပါဌ်အနက်တို့နှင့်, ဤအနက် သဘောတို့နှင့် ဤသဘောကိုပြေပြစ်အောင်ယူမည် ခဲစွာ၏ဟူလို။

ထို့ကြောင့်ရကား ယခင်သံဝဏ္ဏနာတို့ကိုလည်း အဘန်တလဲလဲ ကြည့်လေ၊ဆရာတို့အားလည်း လျှောက်ထားမေးမြန်းလေ။

ဌိတာနံ-ကုန်သော၊စက္ခုမက္ခုလသူရိယမဏ္ဍလာနံ-တို့၏။ ။ ဧတံ စက္ခုပိ-သည်လည်း၊ ဝိသမဏ္ဍာသယံ - မညီညွတ်ခြင်းကို အလိုရှိ၏။

ဝိသမသို့ ညွတ်ရကား အလိုမရှိသော်လည်း လို၏ ဟူပါသည်၊ဝါ- ဌာနဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈာသယကို ဌာနီ၌ တင်စားသည်။

(ပိဋကတ်တော်

ရူပဓိတ္တပုဗ္ဗလတာဒိဓိတ္တေသု ယေဝ-အရုပ် ခြုံးပန်း ခြုံးနွယ် စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအရုပ်တို့၌သာလျှင်။ ။ဓိလဏ္ဍာ သယံ-တွင်းကိုအလိုရှိ၏၊ (နွားတွင်းကို အလိုရှိ၏ သော်လည်း ဟူ)

အဇဥ္ဈာကာသောပိ ဝဋ္ဋတိယေဝ ဟူသော ပုဒ်၏ အဋ္ဌကထာ အလိုဖြင့် အနက်ကိုဆိုလိုရကား အဇ္ဈောလေဏာသ္မိံပိ စသည်တက်သော်။မိမိအလိုဖြင့်ဆိုလိုရကား ကိံဗေတာယ ဓမ္မတာယ စသည်တက်သော်။

ဇော်ဝါ ဒွေဝါ လေဒ္ဒုပါတေ-ခဲတပစ် နှစ်ပစ်၊ အတိက္ကမ္မ-လွန်၍၊ (ခွဲ၍သော်လည်း သဒ္ဒနက်ပေး) ဝါတူပနိဿယ ဂန္ဓ ဂေါစရံ-ဝါယောဓာတ်ကိုမှီသောဂန္ဓာရုံလျှင် အာရုံရှိ၏။

ဂန္ဓကိုသိခြင်းသည်သာလျှင် ဝါတူပနိဿယ ဖြစ်လျက် ထိုသိခြင်း၌ တင်စားသောအားဖြင့် ဂန္ဓကိုလည်း ဝါတူပနိဿယဟူပါသည်။

ယင်းကို ချဲ့လိုရကား 'တထာ ဟိ'စသည်တက်သော်။

နဝဝုဋ္ဌေဒေဝေ - မိုးဦး ကျလတ်သော်။ ။ဥပဒ္ဓုတောဝ-ကျဉ်းမြောင်း သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ။ဥဒ္ဓနဋ္ဌာနေ-ခုံလောက်တည်ရာ၌၊ဆာရိကံ-ပြာကို။ ။အာမက သုသာနေ-သုသာန်တစပြင်၌၊ (လူကောင်ပစ်သော သင်းချိုင်း၌ သော်လည်းဟူ) သုသဏ္ဌိတသာ-ကောင်းစွာခင်းအပ်သော၊ သယနဿဝါ-၏လည်း၊ ဟဋ္ဌေ-၌၊ဌပိတာနံ-ကုန်သော၊ဖလာနံဝါ-တို့၏လည်း၊ ထဒ္ဓ မုဒုဘာဝေါ-ကို၊ အနိသိဒဇ္ဇော့နဝါ-မထိုင်ဘဲလည်း၊ အနိပ္ပိဇ္ဇော့နဝါ - မနှိပ်ဘဲလည်း၊ ဇာနိတုံ - ၄ါ၊ န သက္ကာ-ကောင်း(သမ္ဗန်)

လက္ခဏာ။ပ။ နိဿယာ၌ အရုပ်ခြုံးပန်း ခြုံးနွယ် စသည်တို့၏ တည်ရာတည်း၊ မဟာဘုတ် ယူသော်လည်း သင့်ကောင်း၏။

ဝဋ္ဋိံ-ဆီမီးစာကို၊ ကတွာ-ကျစ်၍။

ဏ္ဍဒံ ဇေက္ကတော အဝိနိဘုတ္တာနံ၌ ဇေက္ကတော ကား ကလာပဏ္ဍ ရုပ်ကို စဉ်စေသည်။

ဝါ-ကား၊ နိဘာတိ-တောက်ပတတ်၏၊ (ဘာတိသာ အချို့စာရှိ၏၊ ရှေး၌ နိဘာကား အနက်မရှိ၊ နောက်၌ အနက်ရှိ)

ဥမ္မာရ ပုပ္ဖသမာနံ-အောက်မဲညိုပွင့်နှင့် တူသည်ကား၊နိလံ-မည်၏၊ကဏိကာရ ပုပ္ဖ-မဟာလှေကားပွင့်၊ ဗန္ဓုဇီဝက ပုပ္ဖ-မိုးစွေပွင့်၊ ဈာမင်္ဂါရ - မီးသွေး၊ မန္ဒရတ္တ - စဉ်းငယ်နီသော၊ သိန္ဒုဝါရကရဝိရော သမာနံ-ရေအုပ်နှ၊(ကုလား ဇလပ်ပွင့်နှင့်တူသည်)

ယင်းတွင် အဘိဓာန်ကို ထောက်သော် ကရဝိရ လိုသကဲ့သို့ရှိ၏၊ များစွာသော စာတို့၌ကား ကဏဝိရရှိခဲ့၏ ဆင်ခြင်။

ဟရိသဒ္ဒလ ဝဏ္ဏံ-စိမ်းသော မြက်သစ်ရွက် အဆင်းရှိ၏။

ဟရိသဒ္ဒလ ဝဏ္ဏာန္တိ ဟရိ ပဏ္ဏဝဏ္ဏံ (ဂဏ္ဌိ) အချို့ကား စိမ်းသော နေဇာ မြက်နှင့်တူသော ရုပ်တည်း ဟူကုန်၏၊ မသင့်။

သန္ဓိဝေသ သိဒ္ဓေါစ-ဒီဃစသော သဏ္ဌာန် အထူးဖြင့် ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏။

သန္ဓိဝေသ, သဏ္ဌာန နှစ်ပါးကား ဓေဏ္ဍ၊ လက်သန်းဋီကာ, အဘိဓာန်, အဘိဓာန် ဋီကာတို့ကို ကြည့်လေ။

ဝါ - စီရင်ခြင်း အထူးဖြင့် ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ- ၏၊ (ဆရာ) ကုဏ္ဍုင္ဂဏ္ဌိ သဏ္ဌာနံ - ကြက်ဥသဏ္ဌာန်သည်၊ ပရိမဏ္ဍလံ-မည်၏။

တံတံ - ထိုထိုသော ဒီဃစသော သဏ္ဌာန် အထူးရှိသော ဘုတ်တို့၏ အပေါင်းကို၊ ဝါ - စီရင်ခြင်း အထူးရှိသော မဟာဘုတ်ကို၊ နိဿာယ - ၍၊ တထာ တထာ - ထိုထိုသို့သော ဒီဃစသော သဏ္ဌာန်အထူးဖြင့်၊ ဝါ-စီရင်ခြင်း အထူးဖြင့်၊ ဌိတံ-သော၊ ရူပါယတနမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဧတ္ထ-ဤရူပါယတနနိဒ္ဒေသ၌။ ။ဝလာဟကော-တိမ်။

လဗိမာန်၏ အတွင်းကား ပတ္တမြား, အပြင်ကား ငွေဖြစ်ရကား မဏိမယံ ရဇတ ပဋိစ္ဆန္နံ မိန့်သော်၊ ယင်းတွင် အချို့စာကား "သောဝဏ္ဏမယံ" ရှိတတ်၏၊ မသင့်၊ " ရဇတ ပဋိစ္ဆန္နံ "၌လည်း "ရတန ပဋိစ္ဆန္နံ"ရှိတတ်၏၊ မသင့်။

[ဗိုင္ဇကတ်တော်]

နေမိမာန်ကား အတွင်း ရွေ, အပြင် ဖန် ဖြစ်ရကား သောဝဏ္ဏမယံ ပလိကပဋိ သတ္တံ မိန့်သော်။

ဝိသေသေန မာနေတဗ္ဗန္တိ ဝိမာနံ၊ ဝိသိဋ္ဌမာနံ ပမာဏံ ဧတ္ထ အတ္ထီတိ ဝါ ဝိမာနံ၊ (အပြည့်အစုံ အလိုရှိမူ ဝိမာန ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ, သုတ္တသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ စသည်ကို ကြည့်လေ)

ကံသမယံ-ကြေးဖြင့်ပြီးသော အဝန်း (ကြေးရုံဟူလို)

အထက်၌ အသီးဆိုလတ္တံ့ရကား ဌပေတွာ ဝေဠုရိယံ မိန့်သော်။

ဝေဠု ဝဏ္ဏ မဏိ-ဝါးအဆင်းရှိသော ပတ္တမြား။

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌ကား 'ဝေဠုမည်သော တောင်၏လည်း, ရွာ၏လည်း အနီး၌ဖြစ်ရကား ဝေဠုရိယ တွင်သည်ငည်၏' ဟူ၏၊ လောဟ မာသကော စသည်ကို နာမသတ်ပင် ပေးတော့။

ယေစ မာသကာ-တို့သည်လည်း၊ ဝေါဟာရံ-ရောင်းဝယ် ခြင်းသို့။ ။တဋ္ဋိက ပိဠောတိက ကဏ္ဍိက ဝဏ္ဏာဒိဘေဒ-သပေါ်များ, ပုဆိုးကြမ်း, မှိုအစရှိသည် အပြားရှိသော(မှိုတို့၏ အဆင်း စသည် အပြားရှိသော ဟူ၍လည်း သဒ္ဒတ္ထပေး)

တဋ္ဋိကာ နာမ တာလ ပဏ္ဏေဟိ ဝါ ဝါကေဟိ ဝါ ကတတဋ္ဋိကာ (ပါစိတ် အဋ္ဌကထာ)၊ ဤ တဋ္ဋိက၌ ခန်းပိုင်း, ကဲလား စသည်ကိုယူ၊ ပိလောတိကဖြင့် ချည်ဖြင့် ပြီးသမျှကိုယူ၊ ကဏ္ဍိက၌ မှိုဟူသည်ကား ပကတိ မှိုမဟုတ်၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုတို့၌ တက်သော မှိုကိုယူ၊ ''ကဏ္ဍိက ဝဏ္ဏန္တိ ယံကိဉ္စိ ပုပ္ဖိတကံ၊ ယံ သန္ဓာယ စီဝရံ ဝဏ္ဏိတံ ဟောတီတိ ဝုတ္တံ(ဂဏ္ဌိ)၊ အချို့ကား တဋ္ဋိကကို ခွက်ငယ်ဟူကုန်၏၊ မသင့်။

ပဟာရဘေရိ-ခတ်စည်၊ (မြောက်စည်သော်လည်းဟူ)။ ။ တန္တိဗဒ္ဓါနံ-ညှို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ (ဝိဏာဒိနံ၌စပ်) ကံသ တာလ ကဋ္ဌတာလသဒ္ဒေါ-ကြေးခွက်ခွင်း, သစ်ခွက်ခွင်းသံ၊ နိဃံသန ဃဋ္ဋိအာကောဋနာဒိ-ကျောက်စည်ထိုးသံ၊ (ခေါင်း လောင်းထိုးသံသော်လည်းဟူ)။ ။ဝါယတော-လာသော၊သန္ဓ မာနသာ-သော၊ ဥဒကသာဝါ-၏သည်း၊ ဝါတပဋိဟာဘသ-

လေခတ်သော၊ ဥဒကာသဝါ-၏ လည်း။ ။သလ္လာပ-စကား ပြောသံ။ ။ဝံသ ဖါလန-ဝါးခွဲခြင်း။

အသိဒ္ဓ ဒုသိဒ္ဓါနံ-မကျက်သည့်,မကောင်းသဖြင့်ကျက်သည့် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ဉာကာဒီနံ-ဟင်းရွက်စသည်တို့၏၊ သက လိက-ယောက်သွား။

ကသာဝယုတ္တံ-ဖန်သော အရသာနှင့် ယှဉ်၏၊ ခါရိယုတ္တံ-ငန်သောအရသာနှင့်ယှဉ်၏။ ။သိင်္ဂိဝေရမရိစာဒိ ချင်း,ငရုတ် စသည်တည်း။ ။ခါရကဋ္ဌိ-ကား၊ဝါတိင်္ဂဏကဋ္ဌိရာဒိ-ခရမ်း ညှောက်စသည်တည်း။ (ဆရာ)

ယင်းတွင် ဆရာမြတ်တို့ကား ကဋ္ဌိရကို 'အညှောက်' ဟူကုန်၏၊ ဟူသည့်အလိုကား 'ခါရကောတုစ ဇာလကံ'ဟု အဘိဓာန်မိန့်လှည့် ငြားလည်း ယေဘုယျကိုရည်သည်၊ အပ္ပကအားဖြင့် အညွန့်ကိုလည်း ဟောပါ၏ ဟူလိုသည်။ ငါတို့ကား 'ကဋ္ဌိရော မတ္တကော ဘဝေ'ဟု အဘိဓာန် မိန့်လှည့်ငြားသည်း 'ကဋ္ဌိရောပိယာတိ ကဋ္ဌိရော'ဟု ဥပမာ တဒ္ဓိတ်ပြု၍ 'အကင်း'ဟောသာ ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။

ဗဒရသာဠဝ ကပိဋ္ဌသာဠဝါဒိ-ဇီးမ်ဆီးဖျော်, သီးသီးဖျော် စသည်တည်း။

ဗဒရသာဠဝန္တိ ဗဒရစုဏ္ဏာနိ မဒ္ဒိတွာ ကတသာလဝန္တံ မရရမ္ဗိလံ ဟောတိ၊ ကပိဋ္ဌသာဠဝေပိ ဧဝမေဝ ကရိယတိ။ (ဂဏ္ဌိ)

ဤတွင် အချို့စာကား 'ဗဒရအမ္ဗိဋ္ဌက သာလဝ ကပိဋ္ဌသာလဝါဒိ' ရှိ၏၊ အချို့စာကား 'ဗဒရ အာမလက ကပိဋ္ဌသာလဝါဒိ'ရှိ၏၊ ယခင် ဆိုခဲ့သော ပါဠိသာ မူဟောင်း စာဟောင်းတို့နှင့်ညီသည်၊ ဂဏ္ဌိနှင့် လည်း ညီသည်၊ထို့ကြောင့် ဂဏ္ဌိသို့သာ လိုက်၍မှတ်။

ဟရိတကာဒိ-သဖန်းခါး။

ဝိသဒေါ-သန့်ရှင်းသည်၊ (ပြန့်သည်သော်လည်းဟူ) သဒ္ဒာ နနံ-သိကြောင်း။ ။ဥရမ်ံသံ-ရင်သားသည်၊အဝိသဒံ-မသန့်ရှင်း သည်၊ဟောတိ-၏၊(သားမြတ်တို့ဖြင့် ယူသည်ဟူလို) ဝါ, အဝိ သဒံ-မပြန့်သည် ဟောတိ-၏၊ (သားမြတ်တို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်း

[ပိဋကတ်တော်

သည် ဟူလို)အချို့ကား 'ဥရမံသံ-ဝမ်းပျဉ်းသားသည်'ဟူကုန်၏၊ထိုသူတို့၏ အနက်ကား ရယ်ဘွယ်သာတည်း။

ကောသဇ္ဇဝတ္ထုဂ္ဂဟဏမ္ပိ – ဆံထုံးခြင်း၊ အဝတ် ဝတ်ခြင်းသည်လည်း၊ သုပ္ပကမုသလကေဟိ–မန်းငယ် ကျည်ပွေ့ငယ်တို့ဖြင့်၊ စိတ္တ ဓိတလိကာယ–ညဲမင်းငယ်ဖြင့်၊ (မိန်းမရုပ်ငယ်၊ ယောကျ်ားရုပ်ငယ်ဖြင့် သော်လည်းဟူ) မတ္တိကဝါကေန–မြေ ချော်မြွှင်ဖြင့်၊ သုတ္တကံနာမ–ချည်မည်သည်ကို၊ ကန္တန္တိ–ငင်ကုန်၏။

အဋ္ဌိပ္ပါယ်ကား ....မြေ၌ နှိမ့်ခြင်း မြှင့်ခြင်း လှုပ်ကာလှုပ်ကာငင်ဟန်ပြုကုန်၏၊ (ချော်မြွှင်ဖြင့် သော်လည်း မိန်းမကြီးသည့် ငင်သကဲ့သို့ ငင်ကုန်၏ ဟူလိုသော်)

ယင်းတွင် မတ္တိကတန္တေနမလို၊မတ္တိက ဝါကေန လိုသည်၊ကန္တန္တိ၌ 'ကန္ဒန္တိ'ဟု 'ဒ'အက္ခရာနှင့်မလို၊'တ'အက္ခရာနှင့်လိုသည်၊အချို့ကား 'မတ္တိကတန္တေန–မြေရက်တက်ဖြင့်'ဟု ပေးကုန်၏၊မသင့်၊ အချို့ကား 'မြေရက်ကန်း'ဟု ပေးကုန်၏၊မသင့်။

ဣတ္ထိဘာဝေါ၌ 'ဘာဝ'ကို ကစ္စာယနအလိုသော် ကရဏသာဓနပြု၊သဒ္ဒနီတိဘာဒဗိန္တာအလိုသော် အပါဒါနသာဓနပြု။

လိင် စသည်သည် ရူပါရုံနှင့် မကင်းရကား 'စက္ခုဝိညေယျာနိပိ' မိန့်သော်။

ရထနင်္လာဒိဘိ–ရထားထွန်ငယ် စသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါလိကပါဠိံ–သဲကန်သင်းကို။

''တသ္မာ ပုရိသ လိင်''စသောပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့် ပဋ္ဌာန်းအရကောက်ဝယ် ကုသိုလ်အရာ၌ ဣတ္ထိဘာကိုကြည်ခြင်း၊အကုသိုလ်အရာ၌ ပုမ္ဘောကိုကြည်ခြင်းကို မသင့်ဟု ပယ်အပ်တော့သည်၊ လိင်ပြန်ရာ၌ ရဟန္တာ မိန်းမဘို့၏ လိင်ပြန်ကြောင်း၊ မပြန်ကြောင်းကိုကား ယမိုက်ပါဠိ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗသို့ရောက်မှ ဆိုအံ့။

ကမ္မသဟာယံ – ကံလျှင် အဖော် ရှိသော၊ ရာဂစိတ္တံမဝ–သည်လျှင်။

ကံကား အတိတ်၊ ရာဂကား ပစ္စုပ္ပန်။

ယာပယိတဗ္ဗ ဘူတပဒဋ္ဌာနံ - မိမိသည် ဖြစ်စေအပ်သော တရားလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ဘာဝေါ-အလိုကို၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်၏။

ဂဏ္ဌိအလိုကား......ဘာဝေါ-စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို (ပေး)။ ။ကာယ ဝိပ္ဖန္ဒနေန - ကိုယ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်။ ။ဝါကျ ဘေဒေါ - စကား အထူးသည်။

တနည်း ပြပြန်လိုရကား ဝါကျဥ္စ တံ ပဘေဒ စသည်မိန့်သော်။

'ဝါစာယ ဗျာပဒေထ'ဟူသော သဒ္ဒနီတိသုတ်ဖြင့် ပထန္တောင်းရာ၌ ဝါစာသဒ္ဒါကို ဗျပြု။

ဝဗိယာ-၏၊ ဘေဒေါ-အပြားတည်း (အထူးတည်း သော် လည်းပေး, ဘေဒဘည်းသော်လည်း နာမသတ် ပေး) သော ပန - ထိုဝစီဘေဒသည်ကား (ကိုကား) နဲ ဘဂေါ - နဲ ဘဒ္ဒိ တဗ္ဗော-မဝေဘန်အပ်။

ပဘေဒ ဂတာ၌ ပဘေဒ၏အရကား တိဿ ဖုဿ စသည်တည်း။ '' ဒိဿာသဝ နံ စုတိစိတ္တံ '' ၌ ဋီကာဆရာကား ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ စုတိစိတ်ပင် မပြုံဟူ၏။

ကသိ-ရေး၊ ဆိန္ဒိ-ဖြတ်၊ ဘိန္ဒိ-ဖျက်၊ (ပုဒ်နက်သာ ကြား လိုက်သည်)။ ။ ဝါ - ကား၊ အာကာသောတိ - ဟူ၍၊ ဂတံ ဉာဏံ-သိအပ်သည်တည်း (ဋီကာအလို) ဂဏ္ဌိအလိုကား. .... ဂတံ ဉာတံ ပါကဋံ-ထင်ရှားသည်တည်း (ပေးလိုသည်)။ ။ ရူပ ပရိစ္ဆေဒလက္ခဏာ - ရုပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ရူပ ပရိယန္တပ္ပကာသနရသာ-ရုပ်၏ အဆုံးကို ပြခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ရူပ မရိယာဒ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-ရုပ်တို့ကို ပိုင်းခြားခြင်းလျှင် ထင် သော အခြင်းအရာ ရှိ၏၊ဝါ-ကား၊အသမ္ဖုဋ္ဌဘာဝ ဆိဒ္ဒဝိဝရ ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ-ဘုတ်ကို မတွေ့အပ်သော အဖြစ်,အပေါက် ဟင်းလင်း၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ပရိစ္ဆိန္နရူပ ပဒဋ္ဌာနာ-ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်း ရှိ၏။

(ဝိညတ်တော်

အဒန္ဓတာ၌ 'အ'ကား ပဋိပက္ခ။

> အဒန္ဓတာ-မနှံ့ နှေးသော အဖြစ်။ ။သရီရကြံ့သာနုကူလ ကမ္မညဘာဝလက္ခဏာ-ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုအရာအား လျော်သောအမှု၌ ခံ့သောအဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။

နအညမညံ ဝိဇဟန္တိကား ဒုဝိညေယျ နာနတ္တကို ရည်သည်၊ ဇဝံ သန္တေဝိ စသည်ကား ဝိကာရနာနတ္တကိုရည်သည်၊'ယော'ကို ရူပဝိ ကာရော စွဲ။

> အာစယောတိ-ကား၊နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်စတည်း၊ ဝါ-စဦးပေါ် ဖြစ် သည်တည်း။

အာဒိတော စယော အာစယော၊ ဤသံဝါ စယော အာစယော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ) အာဒိတော စယော အာစယော၊ ပဌမုပ္ပတ္တိ။ (မူလ ဋီကာ) ယင်းကိုထောက်၍ သမ္ဗန်သည်။

ဥဒ္ဒေသလျှင် မဟောလျှင်းမူလည်း အာစယကို ဥပစယ ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်သည်ဟုပြလိုရကား 'ယော အာယတနာနံ အာစယော'စသည် တက်သော်။

> ပုနပ္ပုနံ-လဲ၊နိဗ္ဗတ္တမာနာနံ-ကုန်သော၊ အာယတနာနံ-တို့၏၊ ယော အာစယော-သည်၊အတ္ထိ-၏၊ သော၀ အာစယော-သည် ပင်လျှင်၊ရူပဿ-၏၊ ဥပစယောနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝဍ္ဍိ-အထက်၌ ပွားခြင်း။

ယင်းသည့် ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား......ဥပစယ၌ ဥပသဒ္ဒါသည် 'ဥပညတ္တံ ဥပသိတ္တံ'စသည်၌ကဲ့သို့ ပဌမတ္ထ,ဥပရိမတ္ထ၌ ဖြစ်၏၊ ယင်း တွင် ပဌမတ္ထ၌ဖြစ်မှု **အာစယ**တည်း၊ ဥပရိမတ္ထ၌ဖြစ်မှု **ဥပစယ**တည်း ဟူလို။

ထို့ကြောင့် မူလဋီကာ၌ ...'ပါဠိယမ္ပန ဥပသဒ္ဒေါ ပဌမတ္ထော ဥပရိ အတ္ထော စ ဟောတီတိ'စသည် မိန့်အပ်ပြီ။

အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ၌ကား......ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ရုပ်၏ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သည်ကား **အာစယ**၊သတ္တရသမန္တေ့ကား **ဥပစယ**၊ဝါ-အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်ရုပ်, စက္ခုစသော ရုပ်တို့၏ဖြစ်သန္တေ့ကား **ဥပစယ**၊ ယင်းမှ အထက် စုတိတိုင်အောင်ကား **သန္တတိ**မည်သောဟူ၏။

ပဝတ္တိ-ဖြစ်စဉ်တည်း။

ပဗန္ဓော သန္တတိ။ (ဋီကာ)

ဇဝံ ဣမိနာဝစနေန – ဤ ယော အာယတနာနံ အာစယော စသော နိဒ္ဒေသဖြင့်၊ကိံ-အဘယ်ကို၊ကထိတံ-သည်၊ဟောတိ-နည်း။

အာယတနေန ဟိ အာစယော ကထိတော၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ဖြစ်ခြင်းသဘောမှ မကင်းရကား အာစယ,ဥပစယ,သန္တတိ သုံးပါးလုံးသည် အာစယချည်း မည်၏။

ယင်းသည့် အာစယကိုလည်း အာယတနတို့ဖြင့်သာ ပြအပ်ရကား 'အာယတနေန ဟိ အာစယော ကထိတော' မိန့်သည်၊ သဘောဖြင့် သဘာဝဝ္ဘ ကိုလည်းပြသင့်ရကား 'အာစယေန အာယတနံ ကထိတံ' မိန့်သော်၊ အာစယေန အာ။ပ။ ကထိတံကို ထင်စေ မြဲစေလိုရကား 'အာစယောဝ ကထိတော အာယတနမေဝ ကထိတံ' မိန့်သော်။

အာစယော-ကို၊ ကထိတော – ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယတနမေဝ-ကိုပင်လျှင်၊ကထိတံ-ဆိုအပ်သည်မည်၏။

ဤတွင် အချို့စာကား အာစယောဝ ကထိတော ဟု'ဝေ'နှင့်ရှိ၏၊ ဝေမရှိသောစာသည် သင့်မည်ထင်မိ၏၊ ဤကား ဆရာနည်း၊ ဋီကာစသည် အပြည့်အစုံမဖွင့်လေ၊ ယင်းသို့ မဖွင့်ငြားသော်လည်း အစွမ်းအလျောက်ဆိုလိုက်အံ့၊ဟုတ်သော် ယူကုန်ရာ၏၊ မဟုတ်သော် စွန့်ကုန်ရာ၏။

အာယတနေန ဟိ အာစယော စသော ရှေးကထန နှစ်ချက်ကို ထင်စွာပြလိုရကား အာစယောဝ ကထိတော စသော ပါဌ်နှစ်ချက်ကို မိန့်ပြန်သော်။

အာစယောဝ-ကိုပင်လျှင်၊ ကထိတော-ဆိုအပ်၏။

ကရိယာကား ရှေးက လိုက်စေ၊ဝေ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗကား 'န အာယတနမေဝ ကထိတံ''အာယတနကိုသာ ဆိုသည် မဟုတ်လှန်။

အာယတနမေဝ-ကိုပင်လျှင်၊ ကထိတံ-ဆိုအပ်၏(ဆိုသည် မည်၏ သော်လည်းဟူ)

နိဝတ္တေတဗ္ဗကား "နအာစယမေဝ ကထိတံ" အာစယကိုသာ ဆိုသည် မမည့်လှန်။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... အာယတနကို ဆိုသဖြင့် အာစယကို ဆိုသည် မည်၏၊ အာယတနကိုသာ ဆိုသည်မမည်၊အာစယကို ဆိုသဖြင့်လည်း အာယတနကို ဆိုသည်ပင် မည်၏၊ အာစယကိုသာ ဆိုသည် မမည် ဟူလို၊ ဤကား ဋီကာရှိသောစာကို အသင့်ယူ၍ နေ့ပြောတကော်။

ဇေ့ဝိဒ္ဓုမိနာ အာယတနေန အာစယ ကထနာဒိနာ-ဤ အာယ တနဖြင့် အာစယကိုဆိုခြင်း စသည်ဖြင့်၊ ကိံ-ကို၊ ကထိတံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ဥဒ္ဒေသဉ္ဇရင်း, နိဒ္ဒေသဉ္ဇရင်း အာစယကိုသာ ဆိုလေလော့၊ ဥဒ္ဒေသဉ္ဇ ဥပစယ သန္တတိကိုဆို၍ နိဒ္ဒေသဉ္ဇရင်းတို့ကို ဝေဘန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် အာယတနဖြင့် အာစယ စသည်ကို ဆိုခြင်း သည် အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း ဟူလိုသည်။

စတု သန္တတိ ရူပါနံ - တို့၏၊ အာစယော - ဥပစယကို၊ (အထက်၌ ဖြစ်ခြင်းကို) ဥပစယော - သန္တတိကို (ဖြစ်စဉ်ကို သော်လည်းဟူ) ကထိတော-၏ (မျှော်၍ သမ္ပန်)

အာစယောတိ ဥပစယ မာဟ၊ ဥပစယောတိ သန္တတိ (ဋီကာ)

ယင်းကို ယထာက္ကမ ဖွင့်လိုရကား နိဗ္ဗတ္တိ ဝဍ္ဍိ ကထိတာ မိန့်သော်။

အဓိပ္ပါယ်ကား... အာယတနဖြင့် အာစယ စသည်ကိုဆိုခြင်းသည် အာစယ၏ ဥပစယ, သန္တတိ, နိဗ္ဗတ္တိ, ဝဍ္ဍိတည်းဟူသော အာကာရ နာနတ္တကို ဆိုရခြင်း အကျိုးရှိ၏ ဟူလိုသည်။

ယင်းကို ထင်စွာပြလိုရကား အတ္ထတောဟိ စသည် မိန့်သော်။

ဥပစယော-သည်၊ ရူပဿ-၏၊ အာစယ လက္ခဏော-ဖြစ် စဉ် လက္ခဏာရှိ၏။ ။ဥမ္မုဇ္ဇာပန - ပေါ်၊ နိယျာတန-ဆောင် နှင်း။ ။ဥပစိတ ရူပ-ဖြစ်သောရုပ်။ ။သန္တတိ-သည်၊ ရူပဿ- ၏၊ပဝတ္တိလက္ခဏာ-ရင့်သော ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏(ဖြစ်စဉ် လက္ခဏာရှိ၏ သော်လည်းဟူ) အနုပ္ပဗန္ဓ-ဖွဲ့ခြင်း၊ အနုပစ္ဆေဒ- မဖြတ်ခြင်း၊ အနုပ္ပဗန္ဓရူပ - ဖွဲ့အပ်သောရုပ်၊ (ပုဒ်နက်ကိုသာ ကြားလိုက်သည်၊ပြေပြစ်အောင် ပေးလေ)

ခဏ္ဍိစ္စံတိ အာဒယော တယော၌ တယော၏ အရကား ခဏ္ဍိစ္စံ, ပါလိစ္စံ, ဝလိတ္တစတာ ဤသုံးပုဒ်တည်း၊ ပန္တိမာ ဒွေ၌ ဒွေ၏အရကား အာယုနော သံဟာနိ,ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော ဤနှစ်ပုဒ်တည်း။

ပကတိ နိဒ္ဒေသာ – အသက် ယုတ်ခြင်းစသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောအားဖြင့် ပြကြောင်းဖြစ်သော နိဒ္ဒေသတို့တည်း၊ ဝါ-အကျိုးသဘောအားဖြင့် ပြကြောင်းဖြစ်သော နိဒ္ဒေသတို့တည်း။

ပကတိ နိဒ္ဒေသာတိ ဖလူပစာရေန ပကတိယာ နိဒ္ဒေသာ၊ ဇရာယ ပါပုဏိတဗ္ဗ ဖလဿဝါ ပကတိ(ဋီကာ)

မိလာပေတွာ – ညှိုးစေ၍၊ သံဘဂ္ဂ ပလိဘဂ္ဂတာယ ဝါ-အခက် ဇနောင့်ဇနင်းရှိသောအားဖြင့်ရင်း။

သံဘဂ္ဂကား **ကျိုးရေ၌ တည်သည်**၊ ပလိဘဂ္ဂကား **ကျိုးရေမှ ရွေ့သည်**, ဗရိုဖရဲ ကျသည်(အထူး)

ပကတိယာ–အကျိုးသဘောအားဖြင့်၊ ဒိဝိတာ-၏။ ။သုပ္ပသန္နာနိ-အလွန်ကြည်ကုန်သော၊ (ဣန္ဒြိယာနိ၌စပ်)

သုခုမမ္ပိ၌ ဝိကား သမ္ပာဝနာ၊ သြဠာရိကံပန ပဂေဝဟူလို။

ပရိပက္ကာနိ – ရင့်ကုန်သည်၊ အာလုဠိတာနိ – ချောက်ချားကုန်သည်၊ အဝိသဒါနိ – မသန့်ရှင်း ကုန်သည်၊ သြဠာရိကမ္ပိ-သော်လည်း၊ သုခုမံ ပန ပဂေဝ။ပ။ အသမတ္ထာနိ – မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ – ကုန်၏။ ။ကနက – ရွှေ။ ။ပါဏီနံ–သတ္တဝါတို့၏၊ မန္ဒဒသကာဒိသု – စသည်တို့၌၊ ဇရာဝိယစ-ကဲ့သို့လည်း၊ အပါဏီနံ-သစ်ပင်တို့၏၊ ပုပ္ဖဖလ ပလ္လဝါဒိသု-အပွင့်, အသီး, အညွန့် စသည်တို့၌၊ ဇရာဝိယစ-ကဲ့သို့လည်း။

မန္ဒ ဒသကာဒိ၌ အာဒိဖြင့် ခိဍ္ဍ, ဝဏ္ဏ, ဗလ, ပညာ, ဟာနိ, ပဗ္ဘ, ဝင်္က, မောမူဟ, သယန ဒသကတို့ကိုယူ။

ဥပနယနရသာ–ဘင်သို့ဆောင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

သဘာဝါနုပဂမေဝိလည်းရှိ၏၊ နုပဂမေဝိလည်းရှိ၏၊ နပဂမေဝိ ရှိသောစာသာ မှန်၏။

သဘာဝါနုပဂမေဝိ – ကင်းခွင့်စသော သဘောမှ မကင်း လျှင်းမှုလည်း(ပေး)

သဘာဝေါ နပဂမေဝိတိ ကက္ခဠတ္တကာဒိ သဘာဝသာ အနုပဂမေဝိ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)အချို့ကား......

''သဘာဝေါ နပဂမေဝိ- တဘာန်ဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ မရောက်ခြင်းကြောင့်''ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ နဝဘာဝေါဂမပစ္စုပ္ပဋ္ဌာနာလည်း ရှိရာ၏၊ ပဂမပစ္စုပ္ပဋ္ဌာနာလည်း ရှိ၏၊ သင့်သည်ချည်း၊ ရှေးအလိုကား''အသစ်ဖြစ်ခြင်းသို့မရောက်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏''ပေး၊နောက်အလိုကား ''အသစ်ဖြစ်ခြင်း သဘောမှ ကင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏''ပေး။

ပဂိုပစ္စမာနရူပံ-ရင့်ဆဲရုပ်။ ။တံ-ထိုဘင်သို့၊(အနိစ္စတာ-သို့၊ မရဏံ-သို့၊စိတ်ကြိုက်ပေး)။ ။ပရိဘောဒလက္ခဏာ-ထက်ဝန်းကျင်မှပျက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ။ဥက္ကိတ္တာသိကပစ္စာမိတ္တာသဒိသာ-ချီအပ်သော လက်နက်ရှိသော ရန်သူနှင့်တူကုန်၏။ ။ဩကာရံ-သတ်ခွင့်ကို။

ဒုဏ္ဍိတံ အဝတရန္တီ ဧတေနာတိ ဩကာရော၊(ယောဇနာ)ဩကာရံ ဩကာသံ ရှိလိုမည်ထင်သည်။

ဒုဗ္ဗလ ပရာဓိန မဋ္ဌပရာယဏာ ဘာဝကရဏတော-အားနည်းသော အဖြစ်, သူတပါးနှင့် စပ်သော အဖြစ်, ညောင်စောင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသောအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်။

ယောဇနာ၌ကား ပရာဓိန၌ နကို နံဝိဘတ်ကြ၍ နိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာနံ၌ သွား၏၊မသင့်။

ကဗဠိ-ကို၊ကရိယတိ-ပြုတတ်၏၊ (ကရ ဘူ အသယောဂေ ဤပစ္စယော) အာဟရိယတိ-မျိုအပ်၏၊ (ဆောင်အပ်၏သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေး)။ ။ပရိဿယ ဟရဏ ပါလနာနိ-ဘေးရန်ဖျောက်ခြင်း,စောင့်ခြင်းတို့တည်း၊(ယထာက္ကမ ဟပ်လေ) ထိုကို ချဲ့လိုရကား ဝဏ္ဏ ဟိ စသည်တက်သော်။

ဥဋ္ဌဟိတွာ-တက်၍။ ။ဥဒရပဋလံ-ဝမ်းပျဉ်းကို။ ။ဆာယာ ရက္ခသော-သစ်ရိပ်စောင့်ဘီလူးသည်၊(ရက္ခသော ဟု အချို့စာရှိ၏၊မသင့်)။ ။ဝိရဝတိ - မြည်တမ်း၏။ ။ဘဏ္ဍုသွိ -ကို၊ ဂဟိတေ-သော်၊ (ဝဏ္ဍုဟူသည် ဩဒနစသည်တည်း)။ ။

ကုဒြူသက-လူး။ ။ကုန္တလ-မိကျောင်း၊မောရ-ဥဒေါင်း။ ။ သပ္ပဝိနှိက-မြွေ,ကင်း သန်း၊တရစ္ဆ-အောင်း။ ။တိ ဝဿ ဆဋ္ဌိတာနိ-သုံးနှစ်စွန်း၍ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ။ကန္ဒမူလံဝိယ-ကြာဖူး ကြာရင့် (ကြာဥ)ကဲ့သို့။ ။ဂဝယ ဂေါကဏ္ဏ မိဂ-နွား နောက်,ဗိုင်, သမင်၊ (ယင်းတွင် ဂဝဿဟုရှိတတ်၏၊ ဂဝယ သာ လိုသည်)

ဂုန္နံ-နွားတို့၏။

သဟာယေဟိ သဟ ကုဏာန္တိ သဒ္ဒံ ကရောန္တီတိ သကုဏာ။

ဂါမ ဘောဇက-ရွာစား။

ဂါမေ ဥပ္ပန္နသုက်ံ ဘုဥ္စတီတိ ဂါမဘောဇကော။

ဘုမ္မဒေဝ-ဘုမ္မစိုး။ ။စာတုမဟာရာဇိကာနံ-တို့၏။

စတူသု မဟာရာဇေသု ဘတ္တိ ဧတေသန္တိ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုန္နံ ဝါ မဟာရာဇာနံ နိဝါသဋ္ဌာနဘူတေ စတုမဟာရာဇေ ဘဝါ တိ စာတုမဟာရာဇိကာ။

ဩဇာလက္ခဏော-ဩဇာဟူ၍ မှတ်အပ်၏၊ဝါ-ရုပ်ကို ဖြစ် စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊(ဩဇာလျှင် လက္ခဏာရှိ၏၊ ဗိတ်ကြိုက် ရာပေး)

ဥဒယာနန္တရံ ရူပ ဇနေတီတိ ဩဇာ။

ရူပါဟရဏရသော-ဩဇာလျှင်နှစ်ခုမြောက်ရုပ်ကိုဆောင် ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ။ပထဝီဓာတု-သည်၊ ကက္ခဠတ္တလက္ခဏာ-ခိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ပတိဋ္ဌာနရသာ-သဟဇာတ်တရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ သမ္ပဋိစ္ဆနပစ္စုပဋ္ဌာနာ-သဟဇာတ် တရားတို့ကို ခံလင့်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏။ ။ ပရိပါစန - ရင့်စေခြင်း၊ မဒ္ဒဝါနုပ္ပဒါန - နူးညံ့သော အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်း။ ။ဝိတ္ထမ္ဘန-ပြန့်၊ဝါ-ပြည့်၊(အချို့ကား ခိုင်ခြင်း ဟူကုန်၏၊မသင့်)သမုဒီရဏရသာ-တုန်လှုပ်ခြင်းကိစ္စ။

သံပုဗ္ဗ ဥပုဗ္ဗ ဤရကမ္ပနေ ဘာဝေ ယု၊သမီရဏရသာရှိမှ သံပုဗ္ဗ ဤရသာ ကြံလေ။ .

[ပိဋကတ်တော်

ပုရိမာ-တေဇော,ဝါယောတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော၊ အာပေါဓာတုပန-သည်ကား။

ပစ္စုပ္ပိဝ သင်္ဂဟ ဥဒ္ဒေသ၌ မိန့်အပ်သော ဓာတ်လေးပါးတို့တွင် အာပေါသည် တေဇောဝါယောတို့၏ရှေးဦးစွာဖြစ်ရကား ပုရိမာဟူပါသည်၊ဝါ-နိဒ္ဒေသ၌ မိန့်အပ်သော ပထဝီဓာတ် စသည်တို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်ရကား ''ပုရိမာ-ပထဝီဓာတ် စသည်တို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော'' သော်လည်းပေး၊(အချို့ကား ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား 'ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော'ဟူကုန်၏၊မသင့်)

အာယု ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ဥသ္မာ-ကမ္မဇတေဇော။ ။မုဒုတလုဏ ဟာဒ္ဒေ - နူးညံ့သော လက်ရှိသော၊ ဒဟာရေ - သူငယ်သည်၊ ပါဒေ-ခြေကို၊ သမ္ဗာဟန္တေ-ဆုပ်နယ်သည်ရှိသော်၊ တာတ-ညီထွေး၊(ချစ်သား,အမောင်၊ဖိတ်ကြိုက်ပေး)

အဿာဒေတွာ အဿာဒေတွာ-တိုး၍ တိုး၍။

ဆရာတို့ကား ''သာယာ၍ သာယာ၍''ဟူကုန်၏၊ အဓိပ္ပါယ် သင့်လွန်းမည်မထင်မိ၊ အကယ်၍ အဿာဒေတွာဟု တကြိမ်သာဆိုငြားအံ့ '' သာယာသောကြောင့် ''ဟု ပေး၊ ယင်းမှတပါး အသင့်ကြံမိပေမူ အသင့်ကို လိုက်ပါ။

ဝဒါပနာကာရံ-ဆိုစေသော အခြင်းအရာကို။ ။အာဘုဇိတဝသေနဝါ - နှုလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဥဿဒဝသေနဝါ-ပသာဒ အာရုံလွန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။

ဩဒနေနကား ပူရ အယှဉ်ဖြစ်ပါလျက် ဆဋ္ဌီ မနေလေ။

ဥပက္ခလတိ - ချော်။ ။သက္ခရံ-ကျောက်စရစ်ကို။ ။ ကဏ္ဋကသက္ခလိ-နားရွက်။ ။သူစိ ကလာပေန-အပ်စည်းဖြင့်။ ။ အဇ္ဈာသယတော ဝါ-အလိုအားဖြင့်ငင်း၊ ဝိသယာဓိမတ္တတော ဝါ-အာရုံလွန်သောအားဖြင့်ငင်း။

ထိုကို ချဲလိုရကား ဝိဘာရပူဇာဒိသု ဟိ စသည်တက်သော်။

ပဋိမာ-ဆင်းတု၊ ပေါတ္ထကမ္မ စိတ္တကမ္မာနိစ-ပန်းပု ပန်းချီအမှုတို့ကိုလည်း၊ (ပန်းပု ပန်းချီတို့ဖြင့် ဆန်းကျယ်ခြင်းတို့ကို

မြန်ပွားရေးမှု)

လည်း)။ ။ပသိတွာဝါ-ဖူးမြင်ပြီး၍ငင်း။ ။ကေလာသဘာကူဍ ပဋိဘာဂံ - ရွှေတောင်ထွဋ်နှင့် တူသော။ ။သဗ္ဗ တူရိယေသု-ခပ်သိမ်းသော စည်မျိုးတို့ကို၊ (တူရိယာတို့ကဲ့သော် လည်းဟူ) ပဂ္ဂဟိတေသု-ချီတည့်ကုန်လတ်သော်၊ (တီးတည့်ကုန်လတ်သော် သော်လည်းဟူ)

သဗ္ဗတူရိယ၏ အရကိုကား......

အာတတဉ္စေဝ ဝိတတ, မာတတ ဝိတတံ ဃနံ၊

သုသိရဉ္စေတိ တူရိယံ, ပဉ္စင်္ဂိက မုဒိရိတံ၊

ဟူသော ဂါထာကို ထောက်သဖြင့် သိလေ။

သိနေဟဝသေန-အစေး၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ဖွဲ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်)။ ။ဗဒ္ဓါနိ-ဖွဲ့သည်တို့ကို။ ။သာပန - ထိုပထဝီ ဓာတ်သည်ကား၊ ဥဏှာ-ပူသည်၊ ဟုတွာ-၍၊န ဗျာယတိ-မလောင်၊ (အာပေါဓာတ်အရာ၌) သာဝိ-ထို အာပေါဓာတ်သည်လည်း၊ (ဝါယောဓာတ်အရာ၌)သာဝိ-ထိုဝါယောဓာတ်သည်လည်းစွဲ။

ပထဝီဓာတ်၌ ဇျေဓာတ်, အာပေါ, ဝါယောဓာတ်၌ တပဓာတ်နှင့် ဆိုသည်ကား လောက ဝေါဟာရနှင့် ညီစေသည်။

ဩမတ္တံ - အနည်းငယ်သော (ညံ့သော) အာပေါ-သည်၊ အဓိမတ္တ ပထဝီ ဂတိကံ-လွန်သော ပထဝီနှင့် အလားတူသည်၊ ဇာတံ-၏။

ယင်းကို မြဲစေလိုရကား သာ ဟိ စသည်တက်သော်။

ဘာဝညထတ္တမေဝ - ဩမတ္တာဓိမတ္တအားဖြင့် ပေါက်ပြန်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ လက္ခဏံ-သည်၊ အညထတ္တံ နာမ-မည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား ...... ခဲသော ဂုဠ စသည့်တို့၏ အရည်ဖြစ်ခြင်း, အရည်ဖြစ်သော ဥဿုရသ စသည်တို့၏ အခဲဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းတပါးတို့ကြောင့် ဩမတ္တာဓိမတ္တ ဖြစ်သော ပထဝီဓာတ် စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင် ပေါက်ပြန်သည်မည်၏၊ ကက္ခဠ စသော လက္ခဏာ ပေါက်ပြန်ခြင်းမည်သည် မရှိ ဟူလို။

(ဗိဠကတ်တော်

ဣဒ္ဓိ-ဤဝိညတ်ခွေးသည်လည်း၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ-နာမ ဇာတံ-၏၊ (သမ္ဗန်)။ ။ဘူတာနိဝိယ – ဘုတ်တို့ကဲ့သို့ငင်း၊ စေတနာဒယောဝိယ-ကဲ့သို့လည်း၊ထူလံ-ရုန့်၏။

'သမိဉ္စပ ဋ္ဌိတံပိ' ၌ ပိကား သမ္ဘာဝနာ၊ဒူရေ ဋ္ဌိတံ ပန ပဒေဝလှန်။

မိနိတွာ-နှိုင်းယှဉ်၍၊(စုံစမ်း၍သော်လည်းဟူ)ဇာနိတဗ္ဗဒွေန-အားဖြင့်၊(မုနိတွာ အချို့စာ, နိမိတွာ အချို့စာ ရှိ၏၊ မသင့်) ဖုသိတွာ-ရောက်၍၊ (တွေးတော၍သော်လည်းဟူ)။ ။သရိရဋ္ဌကသေဝ-ကိုယ်၌ တည်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟဏံ-ယူကြောင်းသည်၊ (ယူခြင်းသည်သော်လည်းဟူ) ဟောတိ-၏၊ (သရီရဋ္ဌကဿေတံ အချို့စာ ရှိ၏၊မသင့်)

သဗ္ဗတေဇေသု တို့၌၊ဂတံ-ဖြစ်သည်တည်း။ ။တေဇောဘာဝံ-သို့၊ဂတံ-ရောက်သည်တည်း၊ဥသ္မာ-အငွေ့၊ဥသုမ-အပူ၊(အားကြီးသောအငွေ့သော်လည်းဟူ) ဝါယနကဝသေန-လာတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝါတပုဏ္ဏာနံ-လေဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ဥပ္ပလနာဠိတစာဒိနံဝိယ-ကြာရိုး ကြာခေါက်စသည်တို့ကဲ့သို့၊ရူပဿ-၏၊ထမ္ဘိတဘာဝေါ-တည်း။

သုခသမ္ဘသောတိ သုခဝေဒနာ ပဋိလာဘပစ္စယောကား ဖလူပစာ၊ ဝါ-ပစ္စယသဒ္ဒါကျေသည်။

တေ-ထိုကေစိဆရာတို့ကို၊ ''အဋ္ဌါ မုနိသိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ, နတ္ထိ နီဝရဏာ တဝါ'' တိ အာဒိနိ – စသည်တို့ကို၊ ဝတွာ-၍။ပ။ တဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏၊အဋ္ဌါ-မချွတ်၊မုနိ-ဘုရားရှင်သည်၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါးကို သိပေသည်၊အသိ -၏။

ဤကား မုနိအသိပုဒ်ဖြတ်သည်ကို ရည်သည်။

ဝါ,သမ္ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါးကို သိသောသူသည်၊ မုနိသိ-ရဟန်းတို့ထက်မြတ်၏။

ဤကား မုနိ ဣသိပုဒ်ဖြတ်သည်ကို ရည်သည်။

တဝ-အရှင်ဘုရားအား၊နီဝရဏာ-တို့သည်၊နတ္ထိ-ကုန်။

အဓိပ္ပါယ်ကား......ဤပါဠိ၌ နီဝရဏတို့၏ မဂ္ဂဝဇ္ဈကိုဟောခဲ့၊မိဒ္ဓ၏လည်း နီဝရဏဖြစ်ခဲ့၊ရုပ်၏လည်း မဂ္ဂဝဇ္ဈမဟုတ်ခဲ့၊ထို့ကြောင့် မိဒ္ဓရုပ်

မည်သည်မရှိ စင်စစ်ဟူလို၊အာဒိဖြင့် နိဝရဏာဒုက်စသည်ကို သဂြိုဟ်၊ အချို့ကား ဤပါဌ်ကို စောဒကအား ပရိဟာရ်ဆရာ အပြစ်တင်ပါဌ် ဟု ယူ၍ ''တဝါဒ နိဝရဏာ နတ္ထိ'' စသည်ဖြင့် လောင်းစွက်၍ သမ္ဗန်၏၊မသင့်။

ဝိသုံအဘာဝကို ထင်စွာပြလိုကား'ဝါယောဓာတုယာ ဟိ'စသည် တက်သော်။

> ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ အဗ္ဗာယနတော-မဖြစ်တတ်သောကြောင့်တည်း၊ဟိ-စွ၊ဧတာနိ-တို့သည်၊နဗ္ဗာယန္တိ-ဖြစ်ဆဲမဟုတ်ကုန်၊ (မဖြစ်တတ်ကုန်သော်လည်းဟူ) ကသ္မာ-နည်း၊ ဗာတသ-ဖြစ်ပြီးရှပ်၏၊ ပါကဘေဒတ္တာ-ရင့်ခြင်း ပျက်ခြင်းမျှဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိ-စွ၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ ရူပံ-သည်၊ဇီရတိ-ရင့်ကတ်၏၊(အိုတတ်၏သော်လည်းဟူ) ဘိဇ္ဇတိ-ပျက်တတ်၏ (ကုန်တတ်၏ သော်လည်းဟူ)

ယင်းတွင် အချို့စာကား ''ဥပ္ပန္နံ ဟိ ရူပံ အရူပံဝါ ဘိဇ္ဇတိ, အချို့စာကား 'ဥပ္ပန္နံဟိ ရူပံ ဘိဇ္ဇတိ' ဟု ရှိ၏၊ယခင်ပါဌ်သာ အသင့်။

> ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗာတသ ပါကဘေဒတ္တာတိ ဧတံ ဝစနံ-သည်၊သိဒ္ဓံ-၏၊ (သမ္ဗန်)။ ယဒိစတာနိ၌ ''တာနိ-ထိုဇရတာ အနိစ္စတာတို့သည်''စွဲ။

> ပါကော-ရင့်ခြင်းသဘောသည်၊ နစပစ္စတိ – မရင့်တတ်ခဲ့၊ ဘေဒေါဝိ-ပျက်ခြင်းသဘောသည်မှုလည်း၊ နစဘိဇ္ဇတိ-မပျက်တတ်ခဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဗာတသ-ဖြစ်ပြီးရှပ်၏၊ ပါကဘေဒတ္တာ-ကြောင့်၊ဧတံ ဒွယံ၊နဗ္ဗာယတိ-ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၊(မဖြစ်တတ်သော် လည်းဟူ)

> တပ္ပစ္စယဘာဝ ဝေါဟာရော – ထိုတရားတို့၏ အကြောင်းလျှင် အကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ အနုမတော သမ္မုတိတော-ဝန်ခံအပ်၏။

အချို့ကား 'ဆ၍သိအပ်၏'ဟု ပေးကုန်၏၊မသင့်။

> ဇနကပစ္စယာနုဘာဝက္ခဏေ-ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတရား၏ အာနုဘော်ရှိသော ခဏ၌။ ။တေဟိ-ထိုအကြောင်း

[ပိဋကတ်မွှတာ်

တရားတို့သည်၊အဘိနိဗ္ဗတ္တိတခ္ခဏ္ဍကာယသ္မိံ-ဖြစ်စေတတ်သော တရားတို့၏ခဏ၌၊ ပညာယမာနာ-ထင်သော၊ ဇာတိစ-သည် လည်း။ ။သဏ္ဌာဝတော - ရှိခြင်းကြောင့်။ ။ယဒိ-၍၊ ဇိဝံ ဝစနေ-သည်၊သတိ-သော်၊ဒေတံ တယမ္ပိ-ထိုသုံးပါးသည်လည်း။

ယင်းတွင် အချို့စာကား တယမ္ပေတံ ရှိ၏၊အချို့စာကား ဇာတိ အာဒိတ္တယမ္ပေတံ ရှိ၏၊ တယမ္ပေတံ သာ လိုသည်။

နိဿယ ပဋိဗဒ္ဓ ဝုတ္တိတော - မှီရာနှင့် စပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ။ဒေတမ္ပိစ အဘိနိဝေသံ - ထိုအဘာဝနိစ္စ ဟူသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ။ဝလာဟကော-တိမ်တည်း။ ။ နီလာ-ညိုညို၊ ခါယန္တိ-ထင်ကုန်၏၊သမုဒ္ဒေါ သမုဒြာရေသည်၊ ဝဇတိ-တက်၏။ ။အာကာသေ - ရေးခြစ်ခြင်း ကင်းသော၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊သေနာဗျူဟမ္ပိ-စစ်သည်အပေါင်း ကိုလည်း။ ။ပန္နရသ - တဆယ့်ငါးပါး ကုန်သော၊ ရူပါနိ- တို့သည်၊ အနိပ္ဖန္နာနံနာမ-အနိပ္ဖန္နတို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏။

ပန္နရသ သရုပ်ကား အာယတနဆယ်ပါးကို တပါးစီယူ၍ ဆယ်ခု, ဘာဝရုပ်နှစ်ခု,ဇီဝိတိန္ဒြေ,ကဗဠီကာရအာဟာရ,အာပေါ ဤတဆယ့် ငါးခုတည်း၊ အချို့သော နိဿယာစရိယတို့ကား ပသာဒရုပ် ငါးခု, ဝိသယရုပ် ခုနစ်ခု, ဘာဝရုပ်နှစ်ခု,ဇီဝိတိန္ဒြေ ဤတဆယ့်ငါးခုတည်း၊ ဟူကုန်၏၊ ယင်းစကားကားပါဠိ,အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, အနု, ယောဇနာ ဂဏ္ဌိ, ဒသရုပ်, ရဒ္ဓသရုပ်, တေတ္တိံသရုပ်, ယင်းမှတပါး ထိုထိုသော ကျမ်းတို့တွင် တစုံတခု၌မျှမလာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုဆရာတို့၏ မသိခြင်း သည်သာလျှင် အပြစ်၊ ဒသ အနိပ္ဖန္န၏ သရုပ်ကား စာကိုယ်၌ တိုက် ရိုက်ရေးပြီ။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ပဋ္ဌမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီ အပ်သော အနှစ်သာရဝယ် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီမည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၏,၌ ရူပ ကဏ္ဍ၏,၌ ဂဏ္ဌိပဒဖွင့်ကား ဤတွင်ပြီး။

—◆◆◆—

ဝိဘင်္ဂနနည်း တူဟာန်ကို မြဲစေလိုရကား ယထာဟိ စသည်တက်။

ဧတ္တ – ဤကုသလတိက်၌၊ ဝိဘာဇနနယော – ကို၊ သလ္လက္ခိတော ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဇဝံ တထာ-ထူ၊ ပဏ္ဍိတေဟိ-တို့သည်၊ (ပဏ္ဍိတေန အချို့စာရှိ၏) ဝိဘဇန နယံ-ကို၊ သလ္လက္ခေတုံ-ငှါ၊ သဏ္ဍာ – ၏၊ (ဟိယသ္မာ သဏ္ဍာ သော်လည်း သမ္ဗန်) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ထံ ဝိဏ္ဍာရ ဒေသနံ-ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-၍။

ဤဖြင့် "ဝိဏ္ဍာရဒေသနံ နိက္ခိပိယတိ ဧတ္တာတိ နိက္ခေပေါ" ပြုလေဟူလို၊ ယင်းသည့် နိက္ခေပဝတွင် အပနယနဏ္ဍ, အနေ္တာ ဂရဏ္ဍနှစ်နက်ယူလေ၊ အပနယနဏ္ဍ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......အကျယ်ကိုထား၍ မကျဉ်းမကျယ် ဟောသည် ဟူလို၊ အနေ္တာဂရဏ္ဍ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ...... အကျယ်ကို ဤကဏ္ဍ၌ သွင်းသည် ဟူလို။

သင်္ခိတ္တ ဝိဏ္ဍာရ ခေတုကံ-မကျဉ်းမကျယ်သော သဘောရှိသည်၊ ဝါ-မကျဉ်းမကျယ်ကို ဆောင်သည်။

ယခင် အကြောင်းကြောင့်သာ နိက္ခေပ မည်ကောင်းသလော စုဒ်ရှိရကား ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တကာရဏာ ဝသေနာပိ မိန့်သော်၊ (ဝုတ္တဋ္ဌေတ်၌ အာခရကား နိဒါနကထာယံ လာ)

ဟေတုပစ္စယပဘာဝ ဇနကသမုဋ္ဌာန နိဗ္ဗတ္တကဋ္ဌေန-ဟေတုပစ္စည်း ဇနကတည်းဟူသော အကြောင်း ဖြစ်စေတတ်သော သမုဋ္ဌာန် အနက်အားဖြင့်။

ဤကား "မူလဝသေန ပစ္စယဘာဝေါ ဟေတုပစ္စယဋ္ဌော၊ ပဘာဝတိ ဧတသ္မာတိ ပဘာဝေါ၊ သော ဧဝ ဇနကောတိ ဝိသေသိတော၊ သမုဋ္ဌာတိ ဇေတနာတိ သမုဋ္ဌာနံ၊ တဿ ဝိသေသနံ နိဗ္ဗတ္တကဋ္ဌ" ဟူသော ဋီကာနှင့် လျော်စေသည်။

ဝါ-ဟိတ် ပစ္စည်း အမွန် ဇနက သမုဋ္ဌာန်သည် ဖြစ်စေ အပ်သော အနက်အားဖြင့်။

ဤကား'သဗ္ဗာနိဝါ တေသနိ ပရိယာယ ဝစနာနိ' ဟူသောဋီကာနှင့် လျော်စေသည်။

အဏ္ဍဝသေန – အဏ္ဍ၏အစွမ်းဖြင့်၊ (သာမန်)အလောဘ အစရှိသည်တို့၏ တူသော မူလဏ္ဍ၏ အစွမ်းဖြင့် (ဝိသေသ)

[ဝိဋ္ဌကတ်တော်

သဟာစ ဘာဝေန ဧကင့်ဲ သဟာဧကင့်ဲ၊ ပဟာနဝသေန ဧကင့်ဲ ပဟာနေကင့်ဲ။(ဋီကြိုဟ်)

တိဏ်ဏံ-သုံးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနံစ-တို့ကိုလည်း၊ တိဿော-သုံးပါးကုန်သော၊ ပညတ္တိယောစ-တို့ကိုလည်း၊ ကသိဏာနုဿတိမုခေန ကာသံ - ကသိုဏ်းကို ခွါ၍ရအပ်သော ကောင်းကင် ပညတ်ကိုလည်း၊ အဇရာ ကာသံ - ဟင်းလင်းသော ကောင်းကင်ပညတ်ကိုလည်း၊ အာကိဉ္စညာ ယတနဿ-၏၊ အာရမ္မဏံဉ္စ - အာရုံဖြစ်သော ကောင်းကင် ပညတ်ကိုလည်း၊ နိရောဓသမာပတ္တိစ-ကိုလည်း၊ နလဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ (သမ္ဗန်)

တိတိလက္ခဏာနံ၏ အရကား အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တတည်း၊တိဿော ပညတ္တိယော၏ အရကား နာမပညတ်,ကသိုဏ်းပညတ်,သတ္တပညတ်တည်း။

တမ္ဗဘူမိ ကဏှဘူမိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်(ထည့်)တမ္ဗ ကဏှ ဘူမိယောဝ-နီသောမြေ, မည်းသော မြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တိ ယထာ-ကဲ့သို့။

ဝိကပ်နှစ်ချက်တွင် ရှေးဝိကပ်အလိုကား'သုခံ ဝေ ဘူမိ သုခဘူမိ'ဟု ကမ္မဓာရယ်ပြု၊ နောက်ဝိကပ်အလိုကား'သုခဿ ဘူမိ သုခဘူမိ' ဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြု။

ပန တထာပိ-သော်လည်း၊ အနာရမ္မဏတ္တာ-အာရမ္မဏိက မဟုတ်သောကြောင့်၊ တေ-ထိုရုပ်တရားတို့သည်၊ ကမ္မသရိက္ခကာ-ကံနှင့်တူကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-ကုန်။ ။ပက္ကံ-မှည့်သည်၊ ပရိဏာတံ-ရင့်သည်။ ။မာတုလင်္ဂြွေရော - ဦးခိုးထေရ်၊ ရူဠ္ဌိဝိတုင်္ဂြွေရော - ဖထွေးထေရ်။ ။ပန တထာပိ-သော်လည်း၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနာနိ-တို့ကို၊ အဂ္ဂဟိတာနိ - မယူအပ်ကုန်၊ အပရာမဋ္ဌာနိ-မသုံးသပ်အပ်ကုန်၊အနုပါဒိန္နာနေဝ-ဥပါဒါန်ဖြင့်မစွဲလမ်းအပ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

ခန္ဓာကိုသာ အာရုံပြုသည်၊ လောကုတ္တရာကိုပင် အာရုံမပြု ဟူလိုသတည်း။

ဒိ၀သံ–လုံး၊ သဏ္ဍိတ္တော–ရဲရဲညိသော၊ အယော ဂုဠော–သံချောင်းသည်၊ မက္ခိကာနံ–ယင်တို့၏၊ အဘိနိသီဒနသာ–နား ခြင်း၏။

အသံကိလိဋ္ဌ အသံကိလေသိကေသုပိ ဧသေ၀နယောကား သံကိ လေသေဟိ အဂဟေတဗ္ဗာ အသံကိလေသိကာ ကို ရည်သည်။

ဝိဠ္ဌ၀န္တကာ–နောက်ကျောသည် (အင်းပျဉ်းသည်သော်လည်း ဟူ)ဒိဋ္ဌမာနဋ္ဌေန သတိ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတေ ကာယေကား ဝစနတ္ထ ပြသနေ္တာ သံဝိဇ္ဇမာနော ကာယော သက္ကာယော၊ရုပ္ပန အစရှိ သော သဘောဖြင့် ဝိဇ္ဇမာနဖြစ်သော ခန္ဓာပဉ္စကရစေ၊ သက္ကာ ယေ ဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ခန္ဓာပဉ္စကကို အာရုံပြု၍ အတ္တ, အတ္တ နိယ အခြင်းအရာဖြင့် ယူသော ဒိဋ္ဌိရစေ၊ ဤသို့ ဝိဂ္ဂဟပြုလေ။

အဋ္ဌကထာ ဝိဂ္ဂဟကို ပြပြီး၍ အတ္တနောမတိဖြင့် ပြပြန်လိုရကား သယံ၀ါ စသော ဒုတိယ ဝိကပ်ကို မိန့်သော်။

ဝိကြိုဟ်စဉ်ကား ကာယေ ဒိဋ္ဌိ ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တာ သံဝိဇ္ဇမာနာ ကာယဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဟုပြုလေ။

အခိပ္ပါယ်ကား......မိမိဟူသော အတ္တ,အတ္တနိယကားမရှိ၊ မိမိရှိခဲ့, ဝိဇ္ဇမာန ဖြစ်ခဲ့ဟူလို၊ယင်းနှစ်ချက်တွင် ဋီကာကား ရှေးကိုကြိုက်၏၊ အကြောင်းကိုသိလိုမူ ဋီကာကို ကြည့်လေ၊ ဣစ္စေ၀ ဘိက္ခ၀ေဥ္စ ဇေဝံ ကား နောက် 'ဣစ' သို့ လိုက်စေ၊ ဣစ္စေ၀ တိဋ္ဌမာနသာ ဂါထာ၌......

မာရိသ–ချစ်ရှင်၊ ဝါ–ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်။

မာရိသာတိ ပိယ ၀စန မေတံ၊ ဒေ၀တာနံ ပါဠိယေဏ္ဍော ၀ေါဟာရော၊ နိဒုက္ခာတိပိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (သက္ကပဉ္ဇသုတ် အဋ္ဌကထာ)

မာရိသ-အရှင်ဘုရား(ငါတို့ကျေးဇူးရှင်)အချို့ကား'မာရိသ– အချင်း'ဟူကုန်၏၊မသင့်၊ဣစ္စေ၀–ဤအရပ်၌လျှင်(သာမည)၏ ဣန္ဒသာလဂူ၌သာလျှင် (ဝိသေသ) တိဋ္ဌမာနသာ-ရပ်ထသော၊ (တည်ထသော လည်းဟူ) ဒေ၀ဘူတသာ–သည်၊သတော– ဖြစ်သော၊ ၀ါ သတော သံဝိဇ္ဇမာနသာ–သော၊ဒေ၀ဘူတသာ–

နက်ဖြစ်သော၊ မေ-ငါ့အား၊ ပုန-တဖန်၊ မေ-သည်၊အညေန-သော၊ ကမ္မေန-ကြောင့် (ထည့်)အာယုစ-ကိုလည်း၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်ပြီ၊ (စသဒ္ဒါကား သက္ကဘာဝေါစ ဆည်းလို့ မည်ကဲ့သို့ ရှိ၏) ဇေဝံ-သို့၊ ဇာနာဟိ - သိတော်မူလော့(မှတ်တော်မူလော့ သော်လည်းဟူ)

အာဂမာ ဓိဂမာ ဘာဝါ-အာဂုံ, မဂ်, ဖိုလ် မရှိခြင်းကြောင့်၊ (ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား ပရိယတ်, ပဋိပတ် မရှိခြင်းကြောင့် ဟူ၏)ပုထုနံ။ပ။ ဣာဘိ ဟူသော ဤဂါထာကား သင်္ခေပ။

ထိုကို ဝေဘန်၍ပြလိုရကား သော ဟိ စသည်တက်သော်။

ပုထု ကိလေသေ ဇနေန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ စသည်ကား ဝိဂ္ဂဟရ။

ပုထု အဝိဟတ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကာ-များစွာသော မသတ် အပ်သေးသော သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိရှိကုန်၏။ ။ပုထု သတ္ထာရာနံ-များစွာသော ဆရာတို့၏၊ မုခံ - မျက်နှာကို၊ ဥလ္လောကိကာ-မျှော်တတ်၏၊(ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား မော်၍ကြည့်တတ်၏ဟု ပေးတော်မူ၏၊ ယင်းတွင် ပုထုနောင် နာနာသဒ္ဒါ အချို့စာ ရှိ၏၊ မရှိလို)

ပုထု သဗ္ဗဂတိဟိ-ခပ်သိမ်းသော ဂတိတို့မှ၊ အဝုဋ္ဌိတာ-မထအပ်၊ ဝယှန္တိ-မြောတတ်ကုန်၏။ ။သင်္ခါရေဟိ-ပြုခြင်း တို့ဖြင့်၊ ပရိဠာဟေဟိ - လောင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ။ရဇ္ဇာ-တပ် တတ်ကုန်၏၊ဂိဒ္ဓါ-ငြိ၊ ဂဓိတာ-မက်မော၊ မုစ္ဆိတာ-မိန်းမော၊ အဇ္ဈောသန္နာ - လွန်ကြူး၊ လဂ္ဂါ - ကပ်၊ လဂ္ဂိတာ - ကပ်သော အားဖြင့် ဖြစ်၊ ပလိဗုဒ္ဓါ - စပ်ငြွေ့ မြှား၊ အာဝုတာ - ပိတ်ပင်အပ် ကုန်၏၊ နိဝုတာ - မြစ်၊ ဩပုဋ္ဌာ - အထက်မှပိတ်၊ ပိဟိတာ-အောက်မှပိတ်၊(ယင်းတွင်ရှေ့ကား'နိဝရဏေဟိ'ကို ကဗ္ဗား ကြံဆ)

ပဋိစ္ဆန္နာ - မထင်ရှားကုန်၊ (ဤသို့ပေးမှု နိဝရဏေဟိကို 'တို့ကြောင့်' ဟု ဟိတ်ပေး၊ ''ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏'' (ဤသို့ပေးမှု ကဗ္ဗားပင်) ပဋိကုဇ္ဇိတာ-မှောက်အပ်ကုန်၏။

ဤနှစ်ပါဌ်၏ မှန် မမှန် ဟုတ် မဟုတ်ကို သိလိုမူကား မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ၌ ရှစ်ကြောင်း'ဇ'အက္ခရာ၌ ကြည့်လေ၊ ရူပသိဒ္ဓိ, သဒ္ဒတ္ထ, သဒ္ဒ ဝိနိစ္ဆယကို အလိုရှိမူကား......

တဏှာ ဇဟာနံ နာနပ္ပကာရာနံ သဏှာယဒဌိန့် အဝိဟာတဏှာ တာ ဇနေန္တိ တာပတိ ဇနိတာတိဝါ ပုထုဇ္ဇနာ။

အဝိဟာတမေဝဝါ ဇနသဒ္ဒေါ ဝဒတိ၊ ပုထု သတ္ထာရာနံ မုခ မုလ္လောကိကာတိ ဧတ္ထ ပုထု ဇနာ သတ္တု ပဋိညာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ တိ ဝစနတော။

ပုထုသဗ္ဗ ဂတိပတိ အဝုဋ္ဌိတာတိ ဧတ္ထ ဇနေတဗ္ဗာ ဇာယန္တိ ဝါ ဧတ္ထာတိဇနာ,ဂတိယော၊ပုထုဇနာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ၊

ဣတောပရေ ဇာယန္တိ ဧတေဟိတိ ဇနာ၊ အဘိသင်္ခါရာ ဒယော၊ တေ ဧတေသံ ဝိဇ္ဇန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ။

အဘိသင်္ခရဏာဒိ အတ္ထော ဧဝ ဝါ ဇနသဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒယော သန္တာပါ ဧတေဝ သဗ္ဗေပိဝါ ကိလေသာ ပရိဠာဟာ ပုထု ပဠသု ကာမဂုဏေသူတိ ဧတ္ထ ဇာယတီတိ ဇနော၊ရာဂေါ ဂေဓောတိ ဧဝမာဒိကော ပုထုဇနာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇနာ ရတ္တာတိ ဧဝံရာဂါဒိ အတ္ထော ဧဝ ဝါ ဇနသဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟူသော မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ, မူလ ဋီကာပါဌ်တို့ကို နှုတ်ကျက်ဆောင်လေ။

ဝိပ ပဒေပတိ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် (ဝုတ္တော ပေယာတိခြွစပ်)ယေ တေသဒ္ဒါ-တို့ကို၊ ယေတေ ပုထုဇ္ဇနာ-တို့ကို (ယှဉ်)

ဂါထာ၌ ဤသို့ သမ္ဗန်၊ အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော - အန္ဓ ပုထုဇန် လည်း၊ ဧကော - တယောက်၊ ကလျာဏော ပုထုဇ္ဇနော - ဇန် လည်း၊ ဧကော - တယောက်၊ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန - ဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-တို့ကို၊ ဒုဝေ-နှစ်ယောက်တို့ဟူ၍၊ အာဒိစ္စ ဗန္ဓုနာ- နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေန-သည်၊ဝုတ္တာ-ကုန်၏။

ယင်းသို့ မြတ်စွာဘုရားကို 'အာဒိစ္စ ဗန္ဓု'ဟု ဆိုသည်ကား အနွယ် တူသောကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌ "အာ

ဒိစ္စော ဂေါတမော ဂေါတ္တော, ဘဂဝါပိ ဂေါတမဿ ဂေါတ္တတာယ ဝုတ္တံ ဗုဒ္ဓဿာဒိစ္စဗန္ဓုနောတိ။ သုတ္တသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ၌ "အာဒိစ္စ ဗန္ဓူတိ အာဒိစ္စဿ ဂေါတ္တဝသေန ဗန္ဓု၊ အာဒိစ္စော ဟိ ဂေါတမော ဂေါတ္တေန၊ ဘဂဝါပိ ဂေါတမော ဂေါတ္တေန"။ သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာ၌'အာဒိစ္စေန သမဂေါတ္တတာယ အာဒိစ္စဗန္ဓု'။ 'သုတ်ပါထေယျ ဋီကာ၌'အာဒိစ္စေန သမာန ဂေါတ္တတာယ အာဒိစ္စော ဗန္ဓု ဧတဿာတိ အာဒိစ္စ ဗန္ဓု, အာဒိစ္စဿဝါ ဗန္ဓူတိ အာဒိစ္စဗန္ဓု'ဟူအပ်ပြီ။

ဝါ – နေကိုဖွဲ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရကား "အာဒိစ္စဗန္ဓု" ဟူပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ဝိမာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌"တံ ပဋိစ္စ တဿ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတတ္တာ အာဒိစ္စောဝါ ဗန္ဓု ဧတဿ ဩရသ ပုတ္တဘာဝတောတိ အာဒိစ္စဗန္ဓု ဘဂဝါ"ဟူအပ်ပြီ။

ကိလေသေဟိ – တို့မှ၊ အာရကတ္တာ – ကြောင့်၊ (ဤကား ဝစနတ္ထ ပြ)

အရသင်္ခါတေဟိ ကိလေသေဟိ အာရကာတိ အရိယာ၊ အာရကာ တဒ္ဓိတ်၊ အရပုဒ်, ကိယ ပစ္စည်း၊ "က"ကိုချေ၍ "ယ" "ဣ"သို့ ကပ်၍ "အရိယာ"ပြီးသည်၊ ဤကား ဝိဂ္ဂြိုဟ်စစ်။

အနယေ – စီးပွါးမဲ့သည်တို့ကို၊ န ဣရိယနတော – မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ (ဤလည်း ဝိဂ္ဂြိုဟ်ပြ)

အနယေ န ဣရိယန္တီတိ အရိယာ၊ ကတ္တုသာဓန၊ "အနယ နိရိယာ"ဟူလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့်"အရိယာ"ပြီးလေသည်။

အယေ–စီးပွါးတို့ကို၊ ဣရိယနတော – ကြောင့်၊ (ဤလည်း ဝိဂ္ဂြိုဟ်ပြ)

အယေ ဣရိယန္တီတိ အရိယာ၊ ကတ္တုသာဓန၊ "အယ ဣရိယာ" ဟူလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့်ပင်"အရိယာ"ပြီးလေသည်။

သဒေဝကေန–သော၊ လောကေန–သည်၊ အရဏီယတော– ကပ်အပ်သောကြောင့်၊ (ဤလည်း ဝိဂ္ဂြိုဟ်ပြ)

သဒေဝကေန လောကေန အရဏီယာ ဥပဂန္တဗ္ဗာတိအရိယာ၊

ပြန်ပွားရေးမူ ၂

ကမ္မဿဝေန၊ ''အရနိယာ''ဟူလိုလျက်'န'ကိုချေ၍'ရ' 'ဏ'သို့ ကပ်၍ ''အရိယာ'' ပြီးသည်။

ဝါ-တနည်းကား၊ သဗ္ဗဝ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ကို၊ နေ့ဝဝါပိ - ဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တာ-ကုန်၏၊ (ဗုဒ္ဓါဒိပဒ်၌ ''ဟိ'' ကား ဒဠှီ) ယော ဝေ စသော ပါဠိတို့၌......

ယော ဓိရော-သည်၊ ဝေ ဧကန္တေန-ဖြင့်၊ ကတညူ-သူ၏ ကျေးဇူးတို့ကို သိလေ့ရှိ၏၊ ကတဝေဒီ-သိတိုင်း ပြုလေ့ရှိ၏၊ ကလျာဏ မိတ္တော - ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ဒဠှ ဘတ္တိစ-အမြဲဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဒုက္ခိ တဿ-ဆင်းရဲသော၊ သတ္တဿ-၏၊ ကိစ္စံ-ကို၊ သက္ကစ္စံ-စွာ၊ ကရောတိ-၏၊ တထာဝိဓံ - သော၊ သပ္ပုရိသံ - ကို၊ ဓိရောတိ-ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ (ဆရာ)

ဝါ ကတညူ-ပြုဘူးသော ကောင်းမှုကို သိလေ့ရှိ၏၊ ကတ ဝေဒီ-သိတိုင်း ထင်စွာပြုလေ့ရှိ၏၊(ကလျာဏ မိတ္တော စသည် ကား ရှေးနည်းဆို) တထာဝိဓံ-သော၊ ဓိရံ-ကို၊ သပ္ပုရိသံ-သပ္ပုရိသော ဣတိ-ဟူ၍၊ ဓိရာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ဤသို့ သမ္ဗန်မှု ''ဓိရောတိ''ကို ''ဓိရာ ဣတိ'' ပုဒ်ဖြတ်၊ ရှေး၌ကား ''ဓိရော ဣတိ''ပုဒ်ဖြတ်၊ ယင်းမှအသင့် ကြံမိမှုကား သင့်ရာလိုက်ပါ၊ ''ယော တေသံ အရိယာနံ''၌ ''ယော ပုဂ္ဂလော''စွဲ။

န အရိယ ဘာဝ ဂေါစရတော-မဂ်ဖိုလ်လျှင် အာရုံမရှိသော ကြောင့်၊ (အရိယ ဘာဝ ဟူသည်ကား မဂ်ဖိုလ်တည်း)။ ။ ဝုဓ ပဗ္ဗဇိတော - ရဟန်းကြီးသည် (ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော သူသည် သော်လည်းဟူ)။ ။အရိယ ကရ ဓမ္မာနံ-အရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အနိစ္စ အစရှိသော တရားတို့ကို လည်း၊ အရိယ ဘာဝဿစ-အရိယာ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော မဂ်ဖိုလ်ကိုလည်း၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ-ကြောင့်။

ဉာဏ သံဝရော၌''ဉာဏ''ကား သမုစ္ဆေဒ ဉာဏ်တည်း၊ ခန္တိ သံဝရော၌ ''ခန္တီ'' ဟူသည်ကား သည်းခံသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော ပညာတည်း၊ ဝါ-အဒေါသတည်း။

'(ဗိဠကတ်မှတ်ဆော်

အဇိတ – အဇိတ၊ လောကသ္မိံ – လောက၌၊ ယာနိ သောတာနိ – အကြင်အယဉ်တို့သည် (သောတတို့သည် သော်လည်းဟူ) အတ္ထိ သန္တိ–ကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ဘဂဝါ–သည်၊ အာဟ–၏၊ သတိ – သတိကို၊ တေသံ သောတာနံ – ထိုအယဉ်တို့ကို၊ နိဝါရဏံ – မြစ်တတ်၏ဟူ၍၊ သံဝရံ – စောင့်တတ်၏ဟူ၍၊ အဟံ–ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ – ဟောတော်မူ၏၊ ပညာယ – ပညာဖြင့်၊ ဧတေ သောတေ-ထိုအယဉ်တို့ကို၊ပိဓိယျရေ-ပိတ်ရာ၏၊ဤကား နေတ္တိ အဋ္ဌကထာ, အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာအလို)

အဇိတာတိ အာမန္တနံ ဘဂဝါ အဇိတံ အာမန္တေတိ (ဂဏ္ဌိ)
ယာနိသောတာနိ လောကသ္မိံ, သတိတေသံ နိဝါရဏံ,
သောတာနံ သံဝရံ ဗြူမိ, ပညာယေတေ ပိဓိယျရေ–သာ ပါဠိတော် ပါဌ်ရင်း၊ "အဇိတာတိ ဘဂဝါ" ကား သံဂါယနာ ဆရာတို့ ထည့်ပါဌ်။

တထာ–ထိုမှတပါး (ထို့အတူ သော်လည်းဟူ)

'ယံ'ကို ပဟာနံ၌ဿည်၊ "ယထာ"ဟု အချို့စာရှိ၏၊ မသင့်လွန်း၊ ဒိပါ လောကေနေ့ဝကို "ဒိပါလောကေန ဣဝ"ပုဒ်ဖြတ်၊ ဣဝကိုလည်း "တမဿ ပဟာနံ ဣဝ"ဟု ဿည်။

သေယျထိဒံ – အဘယ်သို့ ပယ်သနည်း ဟူမူကား၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန– နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်း သဖြင့်၊ အဟေတု ဝိသမဟေတု ဒိဋ္ဌိနံ – အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ, ဝိသမဟေတုက ဒိဋ္ဌိတို့ကို။

အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား သတ္တဝါတို့ အကြောင်းမရှိဟု ယူသည်၊**ဝိသမဟေတုကဒိဋ္ဌိ**ဟူသည် ဖြဟ္မာစသော အကြောင်းတပါး ရှိ၏ဟု ယူသည်။

ကထံကထိဘာဝဿ–သို့လော သို့လော ဟူသော အယူကို (ယုံမှားခြင်းကို သော်လည်းဟူ)

"ကထံကထိ ဘာဝေါနာမ သောဠသကင်္ခါနံ"ဟု ဂုဋ္ဌတ္ထဒီပနီ၌ မိန့်ရကား ငါသည် ရှေး၌ဖြစ်ဘူးပြီလော ဟု ယုံမှားခြင်းတပါး, မဖြစ်

ဘူးသေးလော ဟု ယုံမှားခြင်းတပါး,အဘယ်သို့ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ မင်းတည်း ဖြစ်ဘူးလေသလော, ပုဏ္ဏားစသည် ဖြစ်ဘူးလေသလော, ဟု ယုံမှားခြင်းတပါး, အသို့သော သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ မြင့်သလော, နိမ့်သလော, မည်းသလော, ဖြူသလော, စသည်ဖြင့် ယုံမှားခြင်း တပါး, မင်းဖြစ်ပြီးတည်း ပုဏ္ဏားစသည် ဖြစ်သလော၊ ပုဏ္ဏားစသည် ဖြစ်ပြီးတည်း မင်းဖြစ်သလော၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ယုံမှား ခြင်းလည်း တပါး ဤသို့ အတိတ်၌ ငါးပါး, အနာဂတ်၌လည်း ဤအတူ ငါးပါး၊ ပေါင်းသော ဆယ်ပါး ဖြစ်၏၊ ရှေးဦး မိထွေးသား ဦးပြည့်ကို မြင်လင့်သော နောက်မှ ဦးပြည်းသော မိကြီးသားသည် မိမိ ဦးခေါင်း ကိုစမ်း၍ ငါကား မိထွေးသားလော စသည် ကြံဆသကဲ့သို့မိမိကိုယ်၌ ယုံမှားခြင်းတပါး, ငါးဖမ်းသော သူသည် ရေ၌ မြင့်စွာ တည်သည် ဖြစ်၍ ချမ်းချမ်းရှိသော မိမိပေါင်ကို ငါးဟု မှတ်၍ ခုတ်ထိုးသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ရင်း, သုသာန်အနီး၌ လယ်စောင့်သော, ကြောက် လျက် အိပ်သော, နိုးလတ်သော, မိမိ ပုဆစ် ဒူးနှစ်ဘက်ကို ဘီလူး နှစ်ယောက်ဟု မှတ်၍ ပုတ်ခတ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့လည်းမိမိကိုယ် ကိုပင် ငါမဟုတ်ဟု ယုံမှားခြင်းလည်းတပါး, မင်းမျိုးဖြစ်လျက် ငါ မင်းမျိုး ဟုတ်ပါ၏လော မဟုတ်လော စသည်ဖြင့် ယုံမှားခြင်းတပါး, ငါ၏ကိုယ်တွင်း၌အသက်သည် လျားလျားလုံးလုံးလော,တိုသလော, ရှည်သလော စသည်ဖြင့် ယုံမှားခြင်းတပါး, ငါကား အဘယ်မှ လာ သနည်း ဟု အရပ်ကို ယုံမှားခြင်းတပါး, ငါကား အဘယ်သို့ လားရ မည်နည်းဟု မိမိကိုယ်ကို ယုံမှားခြင်းတပါး ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်၌ခြောက်ပါး, ယခင် ဆယ်ပါးနှင့် ပေါင်းသော် တဆဲ့ခြောက်ပါးဖြစ်၏၊ ဤ တဆဲ့ ခြောက်ပါးကို **ကင်္ခံ ကင်္ခါဘာဝ**ဟုမှတ်။

အဟံ မမာတိ ဂါဟသာ-ငါ,ငါ၏ဥစ္စာဟူသောအယူကို။ ။ ဓမ္မဋ္ဌိတိယံစ-ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနေစ-၌လည်း၊ ပဋိ လောမ ဘာဝသာ-မလျော်သော အဖြစ်၏ (ဆန့်ကျင်သော အဖြစ်၏ သော်လည်းဟူ)

ဓမ္မဋ္ဌိတိယန္တိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ (ဋီကာ) ဓမ္မဋ္ဌိတိနာမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ (ဂဏ္ဌိ)၊ အချို့ကား ''ဓမ္မဋ္ဌိတိယံ-မဂ်ဖိုလ်တရား၏

(ဝိဋ္ဌကတ်တော်

တည်ခြင်း၌'' ပေးကုန်၏၊ မသင့်၊ ပဋိလောမဟူသည်ကား သ သတ,ဥဒ္ဒေသ အယူတည်း၊ ဝါ-တပ္ပဋိဿဒက မေဟာတည်း။

သန်ါရန္ဗိတ္တဂါဟသ-သန်ါရ နိမိတ်ကို ယူတတ်သော ကိလေသာကို (ယူခြင်းကို သော်လည်းဟူ) စတုန္တ - ကုန်သော၊ အရိယ မဂ္ဂါနံ-တို့ကဲ(တို့၏) ဘာဝိတတ္တာ-ကြောင့်၊ (ယင်း၀တွင် ''အရိယမဂ္ဂါနံ''ဟု အချို့စာရှိ၏၊ မသင့်၊)

သမုဒယပက္ခိကသ - သမုဒယအဘို့၌ တည်သော၊ ဝါ-အပင်းအသင်း ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိအစရှိသော (ကိလေသာတို့ကို သမုဒယ ပက္ခိကဟု ယူ)စာဂ္ဂန္ဒေနေ-စွန့်သော အနက်အားဖြင့်၊ ပဟာနံ-မည်၏ (ယင်းဖွင် ပဟာနဒွေနဟု အချိုစာရှိ၏၊မသင့်) ဝိနယနဒ္ဒေန - ကာယ ဒုစရိုက်စသည်ကို ဖျောက်တတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ဝါ-ကား၊ တံတံ ပဟာနဝတော-ထိုထိုသို့သော တဒင်္ဂစသည်ဖြင့် ပယ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ တဿ ဝိနယဿ-ထိုထိုသို့သော ကာယဒုစရိုက်စသည်ကိုဆုံးမခြင်း၏၊ (ဤနည်း၌ ဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ်) သာဓကပါဠိ၌.....

ယေဝ တေ အရိယာ-အကြင် အရိယာတို့သည်၊ သန္တိ-ကုန် ၏၊ တေဝ တေ အရိယာ - တို့သည်၊ သပ္ပုရိသာ - မည်ကုန်၏၊ 'ယေဝ တေ ပုဂ္ဂလာ အရိယာ,တေဝ တေ ပုဂ္ဂလာ သပ္ပုရိသာ' သော်လည်း သမ္ဗန်၊ တေ နှစ်ချက်ကား ဝစနသိလိဋ္ဌသာ၊ နောက်နောက်ကို ဤနည်းချည်း သမ္ဗန်၊ '' အရိယောတိ ဝါ သပ္ပုရိသောတိ ဝါ '' စသည် အချို့စာရှိ၏၊ ''အရိယေတိ ဝါ သပ္ပုရိသေတိ ဝါ'' စသည် အချို့စာရှိ၏၊ ထို ဩကာရန်နှင့် ရှိသော စာသာ မှန်၏။

အနက်အား......အရိယောတိ ဝါ-အရိယဟူသည်လည်း၊ သပ္ပုရိသ ဝိနယောတိ ဝါ – ဟူသည်လည်း၊ သေသ သော သော - တူ၏၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)''ဤအရိယ စသည်ပင် ထိုသပ္ပုရိသ စသည် မည်၏'' (သဒ္ဒတ္ထ)

သေသောတိ သော သောဇ၀ အတ္ထတော အနညောတိ အတ္ထော (ဋီကာ)

ကေကော–အထူးမရှိ၊ကေဓွေ ကေဓွော–တူသော အနက်ရှိ၏၊ သမေသမော-မျှတ၏၊သမဘာဂေ သမဘာဂေါ–မျှသော အဘို့ရှိ၏၊ တဇ္ဇာတေ တဇ္ဇာတော – ထိုအရိယစသည်ပင် ထိုသဒ္ဒါရှိသ စသော သဘောရှိ၏ (တူသော သဘောရှိ၏ သော်လည်းဟူ)

တဇ္ဇာတေတိ အတ္ထတော တံသဘာဝေါ(ဋီကာ) တညေ တညောဝ-ထိုသဘောဖြင့် သိအပ်သဖြင့် ကတည်း။

ဧကေ, တညေဝတို့ကား တပါးသော ဤကဲ့သို့သောအရာ၌ လာသော ပါဠိ,အဋ္ဌကထာတို့၌မပါ၊**ကထာဝတ္ထုပါဠိ၌လည်း** 'ကာယော တိဝါ သရီယန္တိဝါ သရီရန္တိဝါ ကာယောတိဝါ ကာယံ အပ္ပိယံ ကရိတွာ သေသေ ကေဓွေ သမေ သမဘာဂေ တဇ္ဇာတေတိ အာမန္တာ' ဤမျှသာ လာ၏။

အဋ္ဌကထာ၌လည်း'သောသောယေဝ သေ သေတိပိပါဌော၊ သော သော ယေဝါတိ အတ္ထော၊ ကေဓွေတိ ကေဓွော၊ သမေ သမဘာဂေ တဇ္ဇာတေတိ သမော သမဘာဂေါ တဇ္ဇာတိကော'ဟူ၍သာ လာ၏၊ တညေဝ မပါ,ဧတေလည်းမပါ။

ယောဇနာ၌ကား ဧကကိုဆို၏၊ တညေဝကို မဆို၊ တပါးသော ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လည်း သတိမရချေ၊ ထို့ကြောင့် အနက်သမ္ဗန်လိုက်သော်လည်း ဧကေ တညေဝကို စုံစမ်းဆင်ခြင်ပါ။

သေသေ စသည်ကား ပဌမပုဂ္ဂလ၌သတ္တမီ၊ထို့ကြောင့် မဂသာရတ္ထဒီပနီ၌ "ပစ္စတ္တေ ဘုမ္မာဝစနန္တိ ကတွာ သေသေတိ အာဒိ ဝုတ္တံ"ဟူအပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် အရိယောတိ စသည်ကို ကောရန်ကြံ၍ ဗဟုဝုစ် သေသေစသည်ကိုလည်း ဗဟုဝုစ်သမ္ဗန်ကုန်သော ယခုအခါ အချို့သော နိဿယာစရိယတို့၏ အနက်ကား မသင့်။

အဒ္ဓယံ-နှစ်ပါးမရှိသည်ကို၊('အ'ကား ပိရဟတ္ထ)

ယာ အတ္ထိ-အကြင်အလျှံသည်။ ။ဒိဋ္ဌုပဿနာယ-မှားသော အမြင်ဖြင့်၊တံ ရူပဝန္တံ-ထိုရုပ်ရှိသော၊ အရုပ်-ကို (ထည့်)၊ ရူပဝန္တံ-သော၊တံ အရူပ်-ကို။ ။ကရဏ္ဍကေ–ကြုတ်၌။

ဒွတ္တိံသပရလက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတံ၌ ဒွတ္တိံသ၏အရကား......

[ပိဋကတ်တော်

၁   သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ ရွှေခြေနင်းကဲ့သို့ ခြေဖြင့်ညီညွတ်စွာတည်သော ဘဝါးတော်ရှိ၏။

၂   စက္ကင်္ကိတပါဒေါ - တထောင်သော အကန့်, အကွပ်, ပုံတောင်းနှင့်တကွ အလုံးစုံပြည့်သော စက်ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ခြေတော်ရှိ၏။

၃   အာယတပဏှိ-ဘဝါး၏ လေးတို့တတ္တ ကြွင်းခြင်းကြောင့် ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်းရှိ၏။

၄   ဒီဃင်္ဂုလိ-ရှည်သော လက်ချောင်း,ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိ၏။

၅   မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ-နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော လက်ဘဝါး, ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိ၏။

၆   ဇာလဟတ္ထပါဒေါ - ကွန်ရက်ကဲ့သို့ လက်ခြား, ခြေခြားတော်လည်း ရှိ၏။

၇   ဥဿင်္ခပါဒေါ - ခြေဘမိုးထက် တက်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိ၏။

၈   ဧဏီဇင်္ဃော - ဧဏီမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ညီညွတ်လုံးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိ၏။

၉   ဌိတကောဝအနနောနမန္တော ပရိမသတိ-ရပ်ကျက် မကိုင်း မညွတ်လက်တော်တို့ဖြင့် ပုဆစ်တော်ကို သုံးသပ်နိုင်၏။

၁၀   ကောသောဟိတ ဝတ္ထဂုယှော - အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော အင်္ဂါဇာတ်တော်လည်း ရှိ၏။

၁၁   သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ကဉ္စန သန္နိဘတစော - ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော တင့်တယ်သောအရေတော်လည်း ရှိ၏။

၁၂   သုခုမစ္ဆဝိ-သိမ်မွေ့သောအရေတော်လည်း ရှိ၏။

၁၃   ဧကေကလောမော-တချောင်းတချောင်းသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိ၏။

၁၄   ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော - အထက်သို့ တက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိ၏။

၁၅ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော-ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်သော ကိုယ်တော် ရှိ၏။

၁၆ သတ္တုဿဒေါ-ခြေဘမိုး နှစ်ဘက်, လက်ဘမိုး နှစ်ဘက်, ပခုံးနှစ်ဘက်, လည်ကုပ်တည်းဟူသော ခုနစ်ပါးသော အရပ် တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသောအသားတော်ရှိ၏။

၁၇ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဎကာယော - ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်ကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသောကိုယ်တော်ရှိ၏။

၁၈ စိတန္တရံသော - ရေစီးကြောင်း မထင် ပြည့်သောကိုယ် တော်ရှိ၏၊ ဝါ-ကျယ်သော ဖိရင်တော်ရှိ၏။

၁၉ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော-ကိုယ်တော်နှင့် အလံတော် မျှသည် ဖြစ်၍ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ညီသောအဝန်းတော်ရှိ၏။

၂၀ သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓော-ကောင်းစွာလုံးသောမုရိုးစည်နှင့်တူသော လည်တော်ရှိ၏။

၂၁ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ-အရသာကို ဆောင်တတ်သော ခုနစ်ထောင် သော ကောင်းသော အကြောတော်ရှိ၏။

၂၂ သီဟဟနု-ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးကဲ့သို့ တဆဲ့နှစ်ရက် ထွန်း တက်ရောင်ပ လနှင့်တူသော မေးတော်ရှိ၏။

၂၃ စတ္တာလီသသမဒန္တော-လေးဆယ်သောသွားတော် ရှိ၏။

၂၄ သမဒန္တော - သံပြားဖြင့် ဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းကဲ့သို့ ညီစွာသော သွားတော်ရှိ၏။

၂၅ အဝိရဠဒန္တော-မကြဲသော သွားတော်ရှိ၏။

၂၆ သုသုက္ကဒါဌော-အလွန်ဖြူစင်သော စွယ်တော်ရှိ၏။

၂၇ ပဟုတဇိဝှော-နူးညံ့သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာတော် ရှိ၏။

၂၈ ဗြဟ္မဿရော ကရဝိကဘာဏီ-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံ, ကရ ဝိက်ငှက်မင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံတော်ရှိ၏။

၂၉ အဘိနီလနေတ္တော-အလွန်ညိုသော မျက်လုံးတော်ရှိ၏။

၃၀ ဂေါပခုမော-ပနေ့မွေးသော နွားငယ်၏ မျက်လုံးနှင့် တူ သော မျက်လုံးတော်ရှိ၏။

(မိဋ္ဌကတ်တော်

၃၀ ဥဏ္ဏာဘမုကန္တရေ စာဒတာ-မျက်မှောင်လယ်၌ ဖြူသော နူးညံ့စွာသော လယ်ဘုံဝါနှင့် တူသော ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော် ရှိ၏။

၃၂ ဥဏှီသသီသော-သင်းကျစ်ဖွဲ့သကဲ့သို့ ဆံလျှဉ်၌ အသား ရေးတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်ရှိ၏။ ဤသို့ သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးတည်း။

ပျို့လက်ာကိုအလိုရှိမူကား ဟံသာဝတီ နန်းလောင်း ဥပရာဇာကို စာဆို ထွေးညီဆက်သည့် 'သုံးဆယ်တထပ်၊ နေရပ်များလှ' စသည့်ပျို့, 'လက်ရုံးတန်ခိုး,အခေါင်မိုး၍' စသည့်ပျို့တို့ကို မှတ်လေးလေ့လာလေ။

အသီတိအနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပဘာနုရဉ္ဇိတာယ - ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏ တလံမျှသော အရောင်တို့ဖြင့် တပ် ထသော။

အသီတိအနုဗျဉ္ဇန၏ အရကား. ....

၁ တမ္ဗနခတာ-နီသောခြေသည်း လက်သည်းတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၂ တုင်္ဂနခတာ-မြင့်သော ခြေသည်းတော် လက်သည်းတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၃ သိနိဒ္ဓနခတာ-သိမ်မွေ့သော ခြေသည်းတော် လက်သည်း တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄ ဝဋ္ဋင်္ဂုလိတာ-လုံးသောခြေချောင်းတော် လက်ချောင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅ စိတင်္ဂုလိတာ - စိတ်သော ခြေချောင်းတော် လက်ချောင်း တော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆ အနုပုဗ္ဗင်္ဂုလိတာ-အစဉ်လျော်စွာ ညီညွတ်သောခြေချောင်း တော် လက်ချောင်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇ နိဂူဠ ဂေါ်ပ္ဖတာ-မထင်သော ဖမျက်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၈ သမပါဒတာ-ညီညွတ်စွာသော ငါးချောင်းသောခြေတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၉ သမာနဂ္ဂမတာ-ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းနှင့် တူသော ခြေတော်ဖြင့် သွားခြင်းရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်။

၁၀ သီဟသမာနဂ္ဂမတာ – ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူသော ခြေတော်ဖြင့်သွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်။

၁၁ ဥသဘသမာနဂ္ဂမတာ – ဥသဘနွားမင်းနှင့် တူသော ခြေတော်ဖြင့် သွားခြင်း ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်။

၁၂ ဟံသသမာနဂ္ဂမတာ – ဟင်္သာမင်းနှင့်တူသော ခြေတော်ဖြင့် သွားခြင်းရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်။

၁၃ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋဂတိတာ-လက်ျာသို့ လည်၍ ကြွတော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်။

၁၄ သမန္တတော ဝဋ္ဋဇာဏုမဏ္ဍလတာ-ထက်ဝန်းကျင် ပုဆစ်တော်အဝန်း၏ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်။

၁၅ ဣဘကရသဒိသဥရုဘုဇတာ–ဆင်နှာမောင်း နှင့် တူသော ပေါင်,လက်ရုံးတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်။ (ဒွိရဒကရသဒိသဥရုဘုဇတာဟု အချို့စာရှိ၏၊ အနက်အတူပင်၊ ဒွိရဒ ဒွိပ ဣဘတို့ကား ဆင်ပေါ်ချည်း)

၁၆ ပရိပုဏ္ဏ ပုရိသဗျဉ္ဇနတာ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သော အင်္ဂါဇာတ်တော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၁၇ သုဝိဘတ္တဂတ္တတာ–ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ (သုဝိဂတ္တတာ ဟု အချို့စာရှိ၏၊ဖြူစင်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ် ဟူ၏)

၁၈ အနုပုဗ္ဗစာရုဂတ္တတာ-အစဉ်အားလျော်စွာ တင့်တယ်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၁၉ အနုပုဗ္ဗရုစိရဂတ္တတာ-အစဉ်အားလျော်စွာ ပြိုးပြိုးပြက်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၀ အနုသဿန္နုဿန္န မဋ္ဌဂတ္တတာ–ပါးရာ မရို့ ဖြိုးရာမကြုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်၊(ယင်းတွင် အနုဿန္နာနုဿန္နသဗ္ဗဂတ္တတာဟု အချို့စာရှိ၏၊အနုဿန္နဂတ္တတာဟု အချို့စာရှိ၏)

(ဝိဂ္ဂကတ်ဌတော်

၂၁ မုဒုဂတ္တတာ-နူးညံ့သောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်၊(ယင်းတွင် မဒ္ဒဝဂတ္တတာဟု အချို့စာရှိ၏၊သုပရိမဒ္ဒတာဟု အချို့စာရှိ၏)

၂၂ သိနိဒ္ဓဂတ္တတာ-ပြေပြစ်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၃ သုခုမာရဂတ္တတာ - နုသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ (ယင်းတွင် သုခုမာလာဟု အချို့,သုကုမာရဟု အချို့စာရှိ၏)

၂၄ အလီနဂတ္တတာ-မတွန့်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၅ တိလကာဒိဝိရဟိတဂတ္တတာ-မှဲ့မည်းစသည်မှ ကင်းသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၆ မလဝိရဟိတဂတ္တတာ-အညစ်အကြေး ကင်းသော ကိုယ်တော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၇ သုဝိသုဒ္ဓဂတ္တတာ-ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၂၈ ကောဋိသတ သဟဿ ဟတ္ထိ ဗလဓာရဏတာ - ကုဋေတသိန်းသောဆင်တို့၏အားကို ဆောင်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၂၉ အတိဝိယ ဥဇ္ဇလိတ သောမ္မဂတ္တတာ - အလွန် တောက်ပသော ငြိမ်းချမ်းသောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၃၀ သုဂန္ဓမုဒ္ဓတာ-မွှေးသောမဏိတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၃၁ သုဂန္ဓမုခတာ-မွှေးသော ခံတွင်း ရှိသည်၏အဖြစ်၊

၃၂ သုဂန္ဓတနုတာ-မွှေးသောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်၊(ဤ၌ 'တနု'ကား သရီရဝါစကတည်း)

၃၃ သုခုမ အဿာသ ပဿာသဓာရဏတာ - သိမ်မွေ့သော ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ဆောင်တော်မူသည်၏အဖြစ်။

၃၄ ပရိမဏ္ဍလကာယပဘာဝဏ္ဏတာ-တလံမျှသောကိုယ်တော်ရောင်အဝန်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ (ယင်းတွင် ပရိမဏ္ဍလ ကာယဘာဝတာဟု အချို့စာရှိ၏၊ ကိုယ်တော်အဝန်းကို လက္ခဏာကြီး၌ သွင်းပြီးရကား သင့်မည်မထင်)

၃၅ သမလောမတာ-ညီညွတ်သော မွေးညှင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

မြန်ပွားရေးမှ)

၃၆ ကောမလ လောမတာ- သိမ်မွေ့သော မွေးညှင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၃၇ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋလောမတာ-လက်ျာရစ်လည်သောမွေးညှင်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၃၈ သိနိဒ္ဓလောမတာ-ပြေပြစ်သော မွေးညှင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၃၉ ဘိန္နဉ္ဇနလောမ သဒိသတာ-ဖြတ်သောမျက်စဉ်းတောင့်နှင့်တူသော ညိုသောမွေးညှင်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၀ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋနာဘိတာ-လက်ျာရစ် လည်သော ချက်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၁ အစ္ဆိဒ္ဒ နာဘိတာ-မပြတ်သော ချက်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၄၂ ဂမ္ဘီရနာဘိတာ-နက်သော ချက်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၃ ဂမ္ဘီရပါဏိလေခတာ-နက်သော လက်ခြားရေး ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၄ ဥဇုကလေခတာ - ဖြောင့်သော လက်ခြားရေး ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၅ အာယတလေခတာ - ရှည်သော လက်ခြားရေး ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၆ သုရုစိ သဏ္ဌာန လေခတာ - နှစ်လိုဘွယ်သော သဏ္ဌာန် ရှိသော အရေးရှိသည်၏အဖြစ်၊ (သုရုစိရ သဏ္ဌာန လေခတာ ဟု အချို့စာရှိ၏)

၄၇ ပရိပုဏ္ဏ ကပေါလတာ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သော ပါးပြင်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၈ အာယတ ဝဒနတာ - လျားသော ခံတွင်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၄၉ ဝိသုဒ္ဓ ဒါဌတာ-အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော စွယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၀ ရတ္တောဋ္ဌတာ-နီသော နှုတ်ခမ်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၁ သုဝဋ္ဋဒါဌတာ-လုံးသော စွယ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၅၂ တိက္ခဒါဌတာ-ထက်သော စွယ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၅၃ အဘိသုက္ကဒဋ္ဌတာ - အလွန် ဖြူစင်စွာသော သွားတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၄ ရတ္တုဋ္ဌဗိဇ ပံသတာ-နီသောသွားဖုံးတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၅ မုဒုတနုက ဇိဝှာတာ - နူးညံ့သော ပါးသော လျှာတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၆ ရတ္တဇိဝှာတာ-နီသော လျှာတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်။

၅၇ တုင်္ဂနာသတာ-မြင့်သော နှာယောင်တော် ရှိသည်၏အဖြစ် (တုင်္ဂ သဒ္ဒါကား ဥစ္စပရိယာယ်)

၅၈ အာယတဝိသာလနေတ္တတာ-လျားသောကျယ်သော မျက်စိတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၅၉ ပဉ္စပသာဒ ဝန္တနေတ္တယုတ္တတာ-ကြည်ညိုဘွယ်သော ငါး ပါး သောအဆင်းနှင့် ယှဉ်သော မျက်စိတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၀ အကုဋ္ဋိတဂ္ဂပခုမတာ - မကောက်သော အဖျား ရှိသော မျက်ခမ်းတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ (ကုဋ္ဋိတကား ကုဋိလ ပရိယာယ်)

၆၁ သုသဏ္ဌိတဘမုကတာ - ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသော မျက်မှောင်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၂ အာယတ မဟန္တ ဘမုကတာ-လျားသော ကြီးသော မျက်မှောင်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၃ အနုနတ ဘမုကတာ-သက်တင်ရေးသို့ ညွတ်သော မျက်မှောင်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၄ သဏှလောမ ဘမုကတာ-သိမ်မွေ့သော မျက်မှောင် မွေးတော် ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၅ အနုနတ ရုစိရကဏ္ဏတာ-စဉ်းငယ်ညွတ်သော နှစ်လိုဘွယ်သော နားတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၆ အာယတကဏ္ဏတာ-ရှည်သော နားတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၇ အာယတ ပုထုတ နလာဋ သောဘနတာ-ရှည်သော အထုထုသော တင့်တယ်သော နဖူးတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၆၈ နိဂဏ္ဍသိရတာ-ထွင့်ဖြင်းမရှိသောဦးခေါင်းတော်ရှိသည်၏
အဖြစ်။

၆၉ နိဂုဋ္ဌသိရတာ – ရှုံင်းနိမ့်ခြင်း မရှိသော ဦးခေါင်းတော်
ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၀ ဆတ္တနိဘစာရုသိရတာ – ထီးနှင့်တူသော တင့်တယ်သော
ဦးခေါင်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၁ သုနီလ ကေသတာ - အလွန်မည်းသော ဆံတော်ရှိသည်၏
အဖြစ်။

၇၂ သုသဏှကေသတာ – သိမ်မွေ့သော ဆံတော် ရှိသည်၏
အဖြစ်။

၇၃ သိနိဒ္ဓ ကေသတာ-ပြေပြစ်သော ဆံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၄ သုသဏ္ဌာန ကေသတာ - ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသော
ဆံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၅ အလုလိတ ကေသတာ-မယှက်သော ဆံတော် ရှိသည်၏
အဖြစ်။

၇၆ သမကေသတာ-ညီညွတ်သော ဆံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၇ ကောမလကေသတာ–နူးသော ဆံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၈ နာနာဋ္ဌိတ ကေသတာ - အသီးအသီးတည်သော ဆံတော်
ရှိသည်၏အဖြစ်။

၇၉ နန္ဒာဝဋ္ဋ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကေသတာ–ဦးဆောက်ပန်းသကဲ့သို့
လက်ျာရစ်လည်သော ဆံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်။

၈၀ ကေတုမာလာဝိနိတာ - ထိပ်တော်၌အရောင်ရ တည်းဟူ
သော ကေတုမာလာရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၅၊ ၅ စ်ဆယ်တည်း။

၅၊လက္ခဏာငယ်ကား ကျမ်းဂန်တို့၌ အညီလာခဲ့၏၊ လာသော်
လည်း မသေချာတတ်၊ထို့ကြောင့် ညှိလေ,နှိုးနှောလေ,ကြည့်လေ။

သရီရနိဗ္ဗတ္တိယာ–ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။

သရီရနိဗ္ဗတ္တိယာတိ သရီရပါရိပူရိယာ၊ (ဋီကာ)

လောကတာရကော–လူတို့ကို ကယ်ပေတတ်သော။ ။

တဗ္ဗေဝ–ထိုအာရုံ၌ပင်လျှင်၊အဓိမောက္ခ–ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။

[ဗိဠကတ်တော်

ဇာတိအာဒိနံ ဖေဝံ အဓိဝစနံ၌ ဇာတိအာဒိနံ၏အရကာၤး မုချ ဥပစာ နှစ်ပါး ရသင့်၏၊ ဇာတိစသောသဘောကိုယူမှု မုချ, ထိုဇာတိစသည်တို့၏ ဇရာမရဏစသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သောသတ္တိကိုယူမှု ဥပစာ။

ပရမဏ္ဍသုဒ္ဓိဘူတံ-မြတ်သော စင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ။ ပဟာနေကဋ္ဌံ-သည်၊ ဧရံ-မည်၏၊(ပဋ္ဌာနဖြစ်၏သော်လည်းဟူ)

အချို့စာ၌ ယင်းတွင် ဝုတ္တံရှိ၏၊ထိုသို့ရှိမှ 'မိန့်အပ်၏'ဟုပေး။

ဤ၌ အနာဂတကိလေသာကို တဒေကဋ္ဌဟု ပြလိုရကား 'ဣမိဿာ စ ပါဋိယာ'စသည်တက်သော်၊ ထိုကို ချဲ့လိုရကား 'ဧဌေ ဟိ' စသည် တက်သော်။

ကိစ္စနိဋ္ဌတ္တိယာ - ကိစ္စပြီးမှ၊ (သဖြင့်လည်းဟူ) အဒိဋ္ဌတ္တာ- ကြောင့်။ ။တေဟိ ပန-ထိုအပါယ ဂမနီယ ကိလေသာတို့မှ ကား၊အညေ-တပါးသောကိလေသာတို့ကို။

ဧကဋ္ဌာ ပဥ္စကိလေသာ၌ ပဥ္စ၏အရကား မာန, ထိန,ဥဒ္ဓစ္စ,အဟိရိက,အနောတ္တပ္ပတည်း။

အဘိသင်္ခါရဝိညာဏာသ-ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဝိညာဏ် ၏ အစ၌ တည်သော။

ယံကို ပဟာနံနှင့်ယှဉ်၍ ယံ ပဟာနံ အနုညာတံ၊တံ ပဟာနံ သန္ဒာယ ဝုတ္တံ(သမ္ဗန်) ယေ ဥပ္ပန္နေ့ယျုံ၌ ယေဝမ္မာ ဥပ္ပန္နေ့ယျုံ၊ တေ ဓမ္မာ ပဟီနာ(သမ္ဗန်)

ဆရာ......ဒဿနတိက်၌ ဟောပြီးသည်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဘုရား ထပ်၍ ဟောပြန်တုံသနည်း စုဒ်ရှိရကား ဒဿနေနမှသည် ဒဿေတုံ ဝုတ္တံ တိုင်အောင် မိန့်သော်။

ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကတ္တိကေ-၌၊ (ဝုတ္တံ၌ စပ်) ဣမေဓမ္မာ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာတိ - ဟူ၍၊ နိဒ္ဒေ ပေတွာ - ဆုံးစေလျက်၊ (ဒဿေတုံ၌စပ်) ပုန-ဒဿနတိက်၌ ဟောသည်မှတဘန်၊ တိဏ်သံယောဇနာနိတိအာဒိ-စသည်ကို (ဝုတ္တံ၌စပ်) ပဟာတဗ္ဗေ-တို့ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တဒေကဋ္ဌ ဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဟေတုစေဝ-တို့ကိုလည်း၊ သဟေတုကေစ- တို့ကိုလည်း၊ဒဿေတုံ-ငှါ-ဝုတ္တံ-၏၊(သမ္ဗန်)

ဆရာ......ဟောတု သဟေတုကအထူးကိုပြလိုသောကြောင့် ဤနည်းကို ဘုရားဟောဟူပြီ၊ အညမညထောက်၍ ပဋ္ဌိတ်တို့၏လည်း သဟေတုကအဖြစ်ရပါသော ပြီးပါသော ရှေးနည်းမှအထူး ဤနည်းကို ဟောကောင်းပြီတကား စုဒ်ရှိရကား 'တဏ္ဍကိဥ္စာပိ' စသည်တက်သော်၊ (ကိဥ္စာပိကို သင်္ဟာဂန္တာနှိနှင့် ယှဉ်။)

ပန တထာပိ – သော်လည်း။ ပ။ တသာ မောဟဿ-ကို၊ ပဟာနံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ။ ပုန-ဒဿနတိက်၌ ဟောပြီးသည်မှ တဘန်၊ ဣဓမဝမ္ဟာ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတုတိ – ဟူ၍၊ သမာသပဒဏ္ဍကဒေသေန-သမာသ်ပုဒ်၏အနက် တစိတ်ဖြင့်၊ (ထည့်) ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ – ၏။ ။ဒုတိယ ပဒေ-၌။ပ။ ဝုတ္တံ–၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား...... ဒဿနတိက်၌ ပဟာတဗ္ဗ မေ့မျှကို အဝိဘဇနအားဖြင့်ပြသည်၊ ဤတိက်၌ကား ထိုကိုဝိဘဇနအားဖြင့် " ဣဓမဝမ္ဟာ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာဟေတု " ဟု သမာသပဒဏ္ဍကဒေသ နေယျတ္တအားဖြင့် ပြသည်၊ "ဣဓမဝမ္ဟာ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတုကာ"ဟု ပါဠိယာဂတ နိတဏ္ဍဖြင့်ပြသည် ဟူလို၊ ဂန္ထိရ မိဒံ ဌာနံ အတိဝိယ ဒုညာတံ။

ထိုကိုချဲ့လိုရကား သော ဟိ စသည်တက်သော်၊ (ထိုကိုမြဲစေလိုရကား သောဟိ စသည်တက်သော်၊ သော်လည်းဟူ။)

အနန္တရာယေန-အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်။

အဋ္ဌကထာ အလိုလည်းဖြစ်၏၊ ဋီကာ အလိုလည်းဖြစ်၏၊ သဒ္ဒတ္ထလည်းရ၏၊ အဓိပ္ပါယတ္ထလည်းရ၏၊ ဤအလိုသော် .....

"အာနန္တရိကာနိ-အန္တရာယ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အကျိုးကို ပေးတတ်ကုန်သော"ဟူလေ။

ဋီကာ၌ အနန္တရ၏ ကာလဝါစကကိုလည်းကြံ၍ အဋ္ဌကထာမှအထူး ဝစနတ္ထကိုဆို၏၊ " အနန္တရာယေန – အခြားမရှိသဖြင့် " ဟု မပေးကုန်လင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ကာလဝါစက အနန္တရသဒ္ဒါ၏ နိဂ္ဂဟိတ်ကာရန် သတ္တမျတ္ထ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

(ဝိဠကတ်တော်

ကောသလ္လံ ဝိဇ္ဇ ဝိကား “အနေကသလ္လံပန အာယူဟိကေ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ”ဟု သမ္ဘာဝနာပြု။

အဟေတုက ဝါဒ အကြိယဝါဒ နတ္ထိက ဝါဒေသု-တို့တွင်၊
အညတရ-တည်း။

နတ္ထိဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ သံကိလေသာယာတိ
ဧဝမာဒိကော အဟေတုကဝါဒေါ၊ ကရောတော ခေါ ကာရ
ယတော ဆိန္ဒတော ဆေဒါပယတော။ပ။ ကရောတော နကရိယ္ယ
ပါပန္တိ ဧဝမာဒိကော အကြိယဝါဒေါ၊ နတ္ထိ ဒိန္နန္တိ ဧဝမာဒိ
ကော နတ္ထိကဝါဒေါ၊ ဧတေသု ပုရိမဝါဒေါ ဗန္ဓမောက္ခာနံ
ဟေတုံ ပဋိသေဓေတိ၊ ဒုတိယော ကမ္မံ၊ တတိယော ဝိပါကံတိ
အယမေ တေသံ ဝိသေသော (ဋီကာ)

“တံ ဝိဂဟေတွာ” အချို့စာ၏၊ “တံ ဟိ ဂဟေတွာ” အချို့စာ၏၊ ထိုတွင် “ဟိ”နှင့် ရှိသောစာသည် စာဟောင်း မူဟောင်းတို့နှင့် ညီ၏၊ ယင်းသို့ ညီလျှင်းမှုလည်း ငါတို့ကား “ဝိ”နှင့် ရှိသည်ကို ကြိုက်စနိုး၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ယင်းသည့် “ဝိ”ကို အဓ္ဓာနပယုဂ်ကြံ၍ ပုဂ္ဂလနှင့် ယှဉ်သော “အနန္တရိကေ ဋ္ဌိတမေဝ ပုဂ္ဂလံ (ပ) ဗောဓေတုံ နသက္ကောတိ၊အထခေါ တံ ဂဟေတွာ ဋ္ဌိတ ပုဂ္ဂလမ္ပိ(ပ)နသက္ကောတိ” ဟု အနွယ, ဗျတိရေက အလွန်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ ယင်းသို့ တပဲ ငါတို့ထင်စေ၊ အသင့်ကြံမိပေမူ လိုက်ပါ။

မိစ္ဆာမဂ်ထက် သမ္မာမဂ်သည် အရိယဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောကီမဂ်လျှင်း ခဲ့ရကား လောကုတ္တရမဂ္ဂ ဖွင့်သော်။

ပစ္စယဋ္ဌေန-မဂ္ဂပစ္စည်းဟူသော အနက်အားဖြင့်၊

ယမကပါဋိဟာယံ ကရေန္တော တထာဂတံ ဒိသွာ တဿ မဂ္ဂံ ဂရုံ ကရောတိကား ပြာဋိဟာသည်ကြိယာဘိညာဏ်၏အရာသာဖြစ်လျက် အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ကို ရသဖြင့် အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူးသည် ပြီးရကား “စောရေဟိ ဂါမော ဒဍ္ဎော, တိဏေဟိ ဘတ္တံ သိဒ္ဓံ”ကဲ့သို့ အကြောင်း၏ အကြောင်းကို အကြောင်းဟူပါသည်။

အရဟာ နကိဉ္စိ ဓမ္မံ ဂရုံ ကရောတိ ဌပေတွာ မဂ္ဂံ ဖလံ နိဗ္ဗာ
နန္တိ ဧတ္ထာပိ ဧတသ္မိံ အဋ္ဌကထာ ဝစနေ-၌လည်း၊ အယမေ
ဝတ္ထော-၏အနက်ပင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား … ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌လည်း မိမိ မဂ်ဖိုလ်ကိုပင် ယူလေဟုလိုသည်၊ ဤကား အဋ္ဌကထာဟောင်းပါဌ်ဟုနှလုံးသွင်း၍ပေး သည်။

ဝါ-အရဟာ(ပ) နတ္ထိ ဧတ္တာဝ ဧတိဿံ ပါဠိယမ္ပိ-၌လည်း၊ အယမေဝတ္ထော-ပင်တည်း။

ပါဠိတော်ဟု နှလုံးသွင်း၍ပေးသည်၊အဋ္ဌကထာပါဌ်မှာ နပန အတ္ထ နော မဂ္ဂ ဝိယ တွင် ပုဒ်မ သော်လည်းကန့်၊ ထင်ထင်သော်လည်း ပိုဒ်၊ နောက်သို့သွားမှားတတ်၏။

"ဒွိန္နံ အဒ္ဓါနံ"ကား ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်ကိုယူ၊လဒ္ဓေါ ကာသဿ ဟိ စသည်ကား ဝိတ္ထာရ၊ ကပ္ပသဟဿာတိက္ကမေဝ ကား အထင်ကိုသာ ဆိုသည်။

နတ္ထိနာမ-မရှိသော မည်သည် (သဒ္ဒတ္ထ) မဖြစ်သော မည် သည် (အဓိပ္ပါယတ္ထ) နဟောတိ-မဖြစ်။

ဝုတ္တတ္ထကို ထင်စေလိုရကား ယထာဟိ စသည်တက်သော်၊ ယင်း တွင် "ယထာဟ" ဟု အချို့စာရှိ၏၊ မသင်၊ ယထာဟိ သာ လိုသည်၊ "ဟိ"ကို 'ဟိ သဒ္ဒ' ပြင်၊ ယင်းသည့် 'ယထာ'ကို နောက် 'ဇာတော' နှင့် ယှဉ်၍ 'ဇာတော ယထာ ဝေမေဝံ'ဟု ဥပမာသမ္ဗန်၊ ဥပမာပါဠိ၌ 'အရူပိ အတ္တာ' ဟု များစွာသောစာတို့၌ရှိ၏၊ အရူပသံခါတော အတ္တာ ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ဋီကာ,ဂဏ္ဌိအလိုသော် 'အရူပသညီ ါတော အတ္တာ' သာလို၏။

သညာမယော-အာကာသာနဉ္စာယတန သညာအစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြီးသော၊အရူပသညီ ါတော-ဆိုအပ်သော၊သွာယံ သော အယံ အတ္တာ-သည်၊ တိဋ္ဌတေဝ-လျှင်တည်း၊ (တိဋ္ဌတေဝါယံ" ဟု အချို့စာရှိ၏၊ "အယံ အတ္တာ"ဟုလေ)

အထ တဒါ-၌၊ ဣမဿ ပုရိသဿ-ဤသတ္တဝါအား။

ဆရာ……လဒ္ဓေါ ကာသသာလျှင် ဖြစ်သော ကံ၏ ဝိပါကကိုဆို၏၊ လဒ္ဓေါကာသ တမူလည်းဖြစ်စေ, အလဒ္ဓေါကာသ တမူလည်းဖြစ်စေ၊ အာသူပတိတကံ ဟူသမျှသည် အကျိုးပေးကောင်းသည်ချည်း မဟုတ် တံလော စုဒ်ရှိရကား ယဒိ ပန စသည်တက်သော်။

'(ဗိဋ္ဌကတ်နှုတ်

အာယူဟိတံ-သော၊ ကုသလာ ကုသလကမ္မံ-သည်၊ သဗ္ဗံ-သော၊ဝိပါကံ - ကို၊ ယဒိဒံဒေယျ-အံ့၊ အညသ - တပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဩကာသော-အခွင့်သည်၊ နဘဝေယျ-ရာ၊ ဝါ, အညသ - တပါးသော အပရာပရိယဝေဒနီယကံ၏၊ ဩကာသော နဘဝေယျ-ရာ၊ဝါ,အညသ-ဝိပါက်မှတပါးသော ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကြိယာ၏၊ဩကာသောနဘဝေယျ-ရာ။

ထိုတွင် ပဌမဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......လဒ္ဓေါကာသ, အလဒ္ဓေါကာသ ကံဟူသမျှသည် အကယ်၍ အကျိုးပေးငြားအံ၊ ပေးလေပြီးသော အကျိုးရှိသောကံသည်လည်း အကျိုးကိုပေးရာ၏၊ ယင်းသို့ ပေးလေပြီးသော အကျိုးရှိသောကံသည့် အကျိုးပေးခဲ့သော် ယင်းမှတပါး ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ၏ အခွင့်သည် မဖြစ်ရာပြီ၊ ဖြစ်တုံသော်လည်း အကျိုးပေးခြင်းမည်သည် မရှိရာပြီဟူလိုသော်။

ဒုတိယဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား .....အလဒ္ဓေါကာသကံသည် အကျိုးပေးခဲ့သော် ပစ္စယန္တရရဟိတကံသည်လည်း အကျိုးပေးရာ၏၊ ယင်းသို့ အကျိုးပေးခဲ့သော် အဝိစ္ဆာတဏှာအစရှိသော အကြောင်းထူး ကုန်စေတတ်သောကံ၏ ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အပရာပရိယဝေဒနီယကံ၏ ဖြစ်ခြင်းမည်သည် မရှိရာပြီ၊ဖြစ်တုံသော်လည်း အကျိုးပေးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော မည်သည်မရှိရာပြီ ဟူလို။

တတိယဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......ယင်းသို့ လဒ္ဓေါကာသ, အလဒ္ဓေါကာသ ဒိန္နဝိပါက ပစ္စယန္တရရဟိတ ကံသည် အလုံးစုံသော အကျိုးကို ပေးခဲ့အံ့၊အခြင်းခပ်သိမ်း ဝိပါက်သာဖြစ်ရာ၏၊ယင်းမှတပါး ကုသိုလ်, အကုသိုလ်, ကြိယာ၏ ဖြစ်ခြင်းမည်သည် မရှိရာပြီ ဟူလို၊ (ဂန္ထိရမိဒ် ဌာန် ဒုဝိညေယျံ)

ရဝဝိပါက, အရဝဝိပါကဖြစ်သော ကံနှစ်ပါးတို့တွင် ရဝဝိပါက ဖြစ်သောကံ၏အကျိုးဖြင့် အရဝဝိပါကဖြစ်သော်လည်း လဒ္ဓေါကာသ ကံ၏အကျိုးကို နိဒဿနနည်းဖြင့် 'ဉပါဒိ'ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် 'တံ ပန'စသည်မိန့်သော်၊(တံ ပန အာယူဟိတကမ္မံ စ္ဆ)

သဒိရဋ္ဌကာ-ကိုယ်၌ တည်ကုန်သည်၊ (ကိုယ်နှင့် စပ်ကုန်သည်သော်လည်းဟူ)

ယင်းကို မြဲစေလိုရကား 'တေ ဟိ'စသည်တက်သော်။

မေတ္တာယနံ့ဝသေန-ချစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ချစ်ခြင်းကို ပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းဟူ)

မေတ္တာယနဝသေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဒီဃံ ကတွာ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဋီကာ)

အနုဒယတိ-စောင့်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊အနုဒ္ဒယာ-မည်၏၊ (နိပ္ဖန္နဝ်၌ 'ဒ'ကား အာဂုံ) သဝန သမ္ဘာသန ပဋိဝေဝ ပစ္စဝေက္ခဏာသု-နာခြင်း,သုံးသပ်ခြင်း,သိခြင်း, ဆင်ခြင်ခြင်း ဖြစ်သောကာလတို့၌။

ဓာတိပိဒုက္ခာတိအာဒိ'သုတာနန္တ သဝနေ၊အနိစ္စာဒိတော သမာသနန္တ သမ္ဘာသနေ၊မဂ္ဂနေရ္ဗု သမ္ဗောဟံ ပိဋ္ဌသောနန္တ ပဋိဝေဝေ၊ပဋိပတ္တိတွာ ပစ္စဝေက္ခနန္တ ပစ္စဝေက္ခဏောတိ စတုသု ကာလေသု ဒုက္ခေ ဉာဏံ ဝေနတိ။ (ဋီကာ)

အနုအနု-အဘန်တလဲလဲ၊ နယနတော-ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ (သာရာဂေါ၌ 'သ'ကား သံသဒ္ဒတ္တ)။ ။ဂိလိတွာ ပရိနိဗ္ဗုပေတွာ-ဆုံးစေ၍။ ။ဂိဏ္ဍန္တိ-အလွန်တောင့်တကုန်၏၊ အလွန်တပ်တပ်ကုန်၏သော်လည်းဟူ)

ရကာရဿ လကာရံ ကတွာ ပလိဂေဓောတိ ဝုတ္တံ။

သဥ္ဇန္တိ ဗန္ဓန္တိ-ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။ ။လဂ္ဂနဋ္ဌေန-ငြိတတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ (ဓိတ်ပင်တတ်သော အနက်အားဖြင့်, ဆွဲတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊စိတ်ကြိုက်ပေး)တဿတဿေဝ ဘဝဿ-ထိုထိုသို့သော ဘဝ၏၊ (ထိုထိုသို့သော ဝိပါက်ခန္ဓာ, ကဋတ္တာရုပ်၏သော်လည်းဟူ၊ဝိသေသ ပေး) ဝိဓာဝတိ၌ အာဓာရကား 'ဘာဝန္တရေ'လာ။

တနှကာရေ-အပ်လှျှသမား။ ။တဏှာ ဝိပ္ပန္ဒိတ နိဝေသသင်္ဂါတံ-တဏှာ၏ ပြန့်သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။

သရိတာဝိယ-မြစ်နှင့် တူသည်တည်း၊ (ရေနှင့် တူသလျှင်ကတည်းဟူ) အလ္လဋ္ဌေန-ဗိုသောအနက်အားဖြင့်။ ။သရိတာနိစ-ရာဂဖြင့်ဗိုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊သိနေဟိတာနိစ-စေး

သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (သိနိဒ္ဓါ သိနေပဟိတာနိ။ ။ဋီကာ) အလ္လ ၌ ရာဂဝသေန,သိနိဒ္ဓ၌ ပိတိဝသေန လာ။

ဝိသတာ ဝိသတ္တိကာ - ပြန့်တတ်၏၊ (ရူပါဒိသု အာခါရ လာ) ဝိသပ္ပာ-နှံ့သောအားဖြင့် ပြန့်တတ်၏၊ ရှေးနှင့် အက္ခရာ လှယ်သည်သာ ထူးသည်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌“ပုရိမဝစနမေဝ တကာရဿ ဠကာရံ ကတွာ ဝုတ္တံ”ဟူအပ်ပြီ။

အချို့ကား .....ရှေးဝိဂ္ဂဟကို သဒ္ဒါခေတ်ကြီး၍‘တပ်တတ်၏’ဟု ပေး ကုန်၏၊မသင့်။

ဝိသာလာ-ကျယ်၏၊ (ကြီး၏ သော်လည်းဟူ) ဝိသဇ္ဇတိ- စွမ်းနိုင်တတ်၏၊ (ခံ့တတ်၏ သော်လည်းဟူ) ဇ္ဇတိ-ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ-မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား......တပ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တပ်အပ်သော မိန်းမ စသည်သည် ခြေဖြင့် ကျောက်ကန်သော်လည်း စွမ်းနိုင်တတ်၏၊ သည်းခံတတ်၏၊ပုတ်ခတ်ခြင်း၌ ခံ့ဘတ်၏ ဟူလို၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် မြွကို ပြလိုက်သည်၊ အချို့သော နိဿယာစရိယ တို့ကား တတိယက္ခရာ ဂ နှင့်လိုသည်ဟု ထင်ယောင်ထင်မှားရှိ၍. ‘ငြိတတ်၏’ဟုပေးကုန်၏၊ မသင့်။

ဝါ ဝိသဇ္ဇတိ-ဆုတ်တတ်၏၊ဝါ-တုန်လှုပ်တတ်၏၊ (ဋီကာ ၌ လာသော ကေစိဝါဒ) ဝိသံဝါဒိကာ-ချွတ်ယွင်းစေတတ်၏၊ ဝိသံဟရတိ-အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်စိတ်ကိုဆောင် တတ်၏၊ (နေက္ခမသို့ ရှေ့ရှုသော စိတ်ကို ကာမသို့ ညွတ်စေ တတ်၏ ဟူလို)ဤအနက်ကား ဝိပုဗ္ဗ သံပုဗ္ဗ ဟရဓာတ်ကို ရည် သည်။

ဝါ ဝိသံ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊ ဟရတိ-ဆောင်တတ်၏(ဤကား ဝိသံနှင့် ဟရတိကို တပုဒ်တည်းမကြံ၊ ကာရက ကြိယာ ဟု နှလုံးသွင်း၍ သမွန်သည်)

ဝိသမူလာ-ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဝိသဖလာ-ဆင်းရဲ ခြင်း အကျိုးရှိ၏၊ ဝိသပရိဘောဂါ-ရူပါရုံအစရှိသော ဒုက္ခကို သာ သုံးဆောင်တတ်၏။

ဤဝိဂ္ဂဟ၏နောက်၌ အချို့စာကား '' ဝိသယသမ္ပတ္တိတိ ဝိသတ္တိကာ''ဟုရှိ၏၊ မူဟောင်း မူမှန်တို့၌ မရှိ၊ ဋီကာ၌လည်း မဆို၊ ထို့ကြောင့် ပါဌ်လွန်သာ ဖြစ်ရာသည်။

ဤ၌ လိုအပ်သော အတ္ထကို ပြလိုရကား ဝိသတာဝါ ပန စသည် တက်သော်၊ (ပဋ္ဌာနကိုသာပြသည်၊ ရှေး၌ဆိုလေပြီ)

အနယဗျသန ပါပနဋ္ဌေန-အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်၊ ကမ္မာနုဗန္ဓသုတ္တကာ ဝိယ-အမှုကိုဖွဲ့သော ကြိုးငယ်နှင့်တူသချင်ကဘည်း။ ။တဏှာ ဒုတိယော-တဏှာလျှင် အဖော်ရှိသော၊ ပုရိသော-သည်၊ ဒီဃံ-ရှည်သော၊ အဒ္ဓါနံ- ကာလပတ်လုံး၊ သံသရံ သံသရန္တော-ကြင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ - လူ၏အဖြစ်, နတ်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ - ကို၊ နာတိဝတ္တတိ-မလွန်နိုင်။

ဣတ္ထဘာဝကား လူ၏အဖြစ်, အညထာဘာဝကား နတ်၏အဖြစ်၊ လှည့်၍ လှည့်၍ ယူသော်လည်း သင့်၏။

ပဏိဓာနကဝသေန-တောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ။အနတ္ထဒုက္ခာနံ-အကျိုးမရှိခြင်း, ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပနဋ္ဌေနစ-ဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်လည်း၊ ဂဟနဋ္ဌေနစ-ယူရာဟူသော အနက်အားဖြင့်လည်း။

ဘိက္ခဝေါ-တို့၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဝနံ-ရာဂစသော ကိလေသာ တည်းဟူသော တောအုပ်ကို၊ ဆိန္ဒထ-ကုန်လော့၊ ရုက္ခံ-ကို၊ မာဆိန္ဒထ - ကုန်လင့်၊ ဝနတော-ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော တောကြောင့်၊ဘယံ-ဇာတိစသော ဘေးသည်၊ ဇာယတေ - ၏၊ ဝနဉ္စ -ရာဂစသော တောကိုရင်း၊ ဝနထဉ္စ-အားကြီးသော ကိလေသာတည်းဟူသော တောအုပ်ကိုရင်း၊ ဆေတွာဝ-ဖြတ်၍လျှင်၊ နိဗ္ဗနာ-ငြိမ်းချမ်းကုန်သည်၊ ဟောထ-ဖြစ်ကုန်လော့။

ဝိဇ္ဇိတေ-နိုင်ငံ၌။ ။အာသနတော-လွှမ်းတတ်သောကြောင့်၊ ဝါ-ခံစားတတ်သောကြောင့်၊ အာသာ-မည်၏။

[ဝိဠကတ်တော်

ဤအနက်နှစ်ပါးကို ကမအားဖြင့် ပြလိုရကား အဒ္ဓေါဘူ ရဏတော စေဝ စသည်တက်သော်။

တိတ္တံ-ရောင့်ရဲခြင်းသို့။ ။ဇပ္ပါပေတိ-ဆိုစေဘတ်၏။

တတော ပရံ အညေနာကာရေန ဝိဘဇိတုံ အာရဒ္ဓတ္တာ ပုန ဇပ္ပါတိ ဇတ္တံ-ဟူသည်အလိုကား......ပါဠိတော်၌ "ဇပ္ပါ, ပဇပ္ပါ, အဘိဇပ္ပါ" ယင်းသုံးပုဒ်၏နောက်၌ ဇပ္ပတခု၍ပြီးမှ "ဇပ္ပနာ, ဇပ္ပိတတ္တံ" ရှိလို၏၊ ထိုသို့လျက်များစွာသော ပါဠိတို့၌ သုံးပုဒ်၏နောက်၌ "ဇပ္ပါ"တခု မရှိလေ၊ ရှိမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။

အညေန-သော၊ အာကာရေန-ဇပ္ပနာ, ဇပ္ပိတတ္တံ ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်(ဇပ္ပါမှတပါး မဟုတ်သော ဇပ္ပနာ, ဇပ္ပိတတ္တံ ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် သော်လည်းပေး)

လောလုပေါ်၌"လော"သဒ္ဒါနောင် "ပ"တခုကျေသည်။

ပုဿံ-အမြီးကို။ ။ပရိယုဋ္ဌာတိ-ထိုးကျင့်တတ်၏ (ကြံတ် တတ်၏ သော်လည်းပေး)

ဝိတ္တံ ပရိယုဋ္ဌာတိတိ ဗတ္တံ မူသတိ(ဋီကာ)၊နောက်အဖွင့်အလိုသော် "ယူတတ်၏"ပေး။

ကုသလစာရံ-ကုသိုလ်စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ (ယင်းတွင် "ကုသလ ဝါရံ"ဟု အချို့စာရှိ၏၊ "ကုသလာစာရံ"ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ယင်ခင် သာ အသင့်)

လတာ-တဏှာတည်းဟူသော နွယ်သည်၊ ဉဗ္ဘိဇ္ဇ-ထွက်၍။ မာရ်သည် ရာဂကို ယူအပ်ရကား မာရသဉပါသော ဟူပါသည်။

ဂန္ဓုလဗ္ဒါ-ဂန္ဓုလဗ္ဒါယ-တောင့်(တောက်)ဖွဲ့သဖြင့်။ ။ အာဃာတေတန္တော-ညှဉ်းဆဲလျက်။

ဆရာ......ဘုရားသဗ္ဗညုသည် "ယောဇေဂုပေါ ဝိတ္တသ အာဃာ တော ပဋိဃာတော ပဋိဃံ ပဋိဝိရောဓော ကောပေါ ပကောပေါ သံ ပကောပေါ, ဒေါသော ပဒေါသော ဝိတ္တဿဗျာပတ္တိ မနောပဒေါသော ကောဓော ကုဇ္ဈနာ ကုဇ္ဈိတတ္တံ"ဟုဟောတော်မူသောပါဠိအစဉ်ဝယ် ပဋိဝိရောဓောပါပြီး,ဒေါသောပါပြီး၊ယင်းသို့ဂျက် ဒေါသောဒုဿနာ စသည်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် တဖန် ဟောပြန်တုံသနည်း၊ပုနရုတ္တိဒေါသ

မဖြစ်ခဲ့ပြီးသော စုဒ်ရှိရကား ဣဒါနိ အကုသလနိဒ္ဒေသေ စသည် တက်သော်။

အနိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား ...ဤသို့ ယောဇနာသော် ပုနဂ္ဂတ္တိ ဒါသ မဖြစ်ဘူး ဟူလို၊ ဋီကာ၌ကား ရှေးပန္နဝိရောဓောကို ပင့်ဆ၏ဘ်သေသန, ဒေါသောကို ပဒေါသော စသည်၏ ဝိသေသန, နောက်၌လည်း ဒေါသောကို ဒုဿနာစသည်၏ ဝိသေသန, ပဋိဝိရောဓောကို ဝိရောဓော၏ ဝိသေသနပြုမှ ပုနရုတ္တိဒေါသ မဖြစ်ဘူးဟု အဋ္ဌကထာမှအထူးမိန့်၏။

ကိံပန မနောဝိညာဏေန စသည်၌......

မနောဝိညာဏေန-ဖြင့်၊ ကေနစိ-အချို့သော မနောဝိညာဏ်ဖြင့်၊ ဝိညေယျာ-သိအပ်ကုန်၏၊ကေနစိ-ဖြင့်၊ နဝိညေယျာ-ကုန်၊ ဣတိ – သို့၊ အဝတွာ– အနက်သည်၊နတ္ထိ ကိံ ပန-မရှိသလော၊ တေန-ထိုသို့မရှိသောကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ ဒုကာ-တို့ကို၊ နဝုတ္တာကိံ-မမိန့်အပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း(သမ္ဗန်)။ ။ဝဝတ္တာနာ ဘာဝထော-မှတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်။

ယင်းကို ထင်စေလိုရကား န ဟိ စသည်တက်သော်။

ယထာလာဘဝသေန-ရထိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။

ယထာလာဘကို ချဲ့လိုရကား မနောဝိညာဏနှ် ဟိ စသည်တက်သော်။

ပဉ္စကာမဂုဏိကော ရာဂေါ ကာမာသဝေါ နာမကား ဥက္ကဋ္ဌနည်းသာတည်း၊ အသင့်ဆိုမှုကား "ဘဝါသဝံ ထပေတွာ သဗ္ဗော လောဘော ကာမာသဝေါ"ဟု ဆိုရာ၏။

ရူပါရူပဘဝေသု – တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ-သည်လည်း၊ ဈာနနိကန္တိ-ဈာန်၌ တပ်ခြင်းသည်လည်း၊ သဿတဒိဋ္ဌိ သဟဂတော-သော၊ ရာဂေါ-သည်လည်း ဘဝဝသေန-ဖြင့်၊ပတ္ထနာ-တောင့်တခြင်းကြောင့်၊ဘဝါသဝေါနာမ-မည်၏။

သဿတဒိဋ္ဌိ သဟဂတော ရာဂေါ ဘဝဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တတ္တာ ဘဝါသဝေါတိ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော၊ ဘဝါသဝေါ ပန ဒိဋ္ဌိ

ဝိပ္ပယုတ္တေသု ဇဝ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ပါဠိယံ ဝုတ္တော၊သောဝ ရာဂေါ
ကာမာသဝေါ ဘဝိတုံ ယုတ္တော၊(ဋီကာ)။ ။ဩတ္တေစ သဿတ
ဒိဋ္ဌိ သဟဂတရာဂေါ ပရိယာယေန ဝုတ္တော။ (ဂဏ္ဌိ)

နွါသင့်ဒိဋ္ဌိယော၌ နွါသင့္ဌိ၏အရကား စတ္တာရော သဿတဝါဒါ, စတ္တာရော ဧကစ္စသဿတဝါဒါ, စတ္တာရော အန္တာနန္တိကဝါဒါ, စတ္တာရော အမရာဝိက္ခေပဝါဒါ,ဒွေအဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒါ,သောဠသသညီဝါဒါ, အဋ္ဌအသညီဝါဒါ, အဋ္ဌနေဝသညီနာသညီဝါဒါ, သတ္တဥစ္ဆေဒဝါဒါ, ပဉ္စ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ - ဤနွါသဋ္ဌိတည်း၊ ဤထက် အကျယ်ကိုကား သီလက္ခန်ပါဠိကို မှီသဖြင့်သိလေ။ အဋ္ဌသု ဌာနေသု၏ အရကား ပါဠိ၌လည်း,အဋ္ဌကထာ၌လည်း သိသာပြီ။

နိဋ္ဌေဝိက ပရိယာယေ-နိဋ္ဌေဝိကသုတ်၌။

အချို့စာ၌ 'ပရိယာယေန' ဟု ရှိ၏၊ မသင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏီဆန့်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှစ်ပါး၌ပင် ရှိခဲ့ရကား 'နဝမ္ဗတ္တနွေ'မိန့်ပြန်သော်။

နဟောတိ ဒိဋ္ဌိရာဂေါ နာမ ဟောတိ၊(အဋ္ဌကထာ) ယင်းစကားကို ဋီကာ၌ ပယ်၏၊ "ကာမာသဝံ ပဋိစ္စ ဒိဋ္ဌာသဝေါ အဝိဇ္ဇာသဝေါတိစ ဝစနတော ဒိဋ္ဌိသဟဂတော ရာဂေါ ကာမာသဝေါ န ဟောတီတိ န သက္ကာ ဝတ္တုံ"(ပယ်စကား)

ဒိဋ္ဌိရာဂရတ္တေ-ဒိဋ္ဌိရာဂဖြင့် တပ်သော။

ပုဂ္ဂလ အနိယမဖြစ်သော ပဌမဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် ပုဂ္ဂလနိယမဖြစ်သော ဒုတိယဘာဇနီ၌ဟောတော်မူကြောင်း ကိုလည်း နိဒဿနနည်းဖြင့် ပြတော်မူလိုသောဆရာသည် ပဌမကမာန ဘာဇနီယေပါဌ်ကိုမိန့်သော်။ဝါ-ဒုတိယဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူလျှင်း လည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်မူ၍ ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ပြလိုရကား ပဌမကမာနဘာဇနီယေ မိန့်သော်။

အပရာပရေ-ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော မာန်တို့ကို။ ။ယာနံဝါ-သံလျှင်းစသောယာဉ်ကိုရင်း၊ဝါဟနံဝါ-လှည်းကိုရင်း၊(ယာန, ဝါဟန,ယောဂ္ဂဤသုံးပုဒ်သည် အနက်တူချည်း)ငါတို့ဆရာကား "ယာနံဝါ-လှည်းစသော ယာဉ်ကိုရင်း၊ ဝါဟနံဝါ-ဆင် မြင်း

စသောယာဉ်ကိုရင်း''ဟု ပေးတော်မူ၏၊ အချို့ကား ''ဝါဘနံ ဝါ-လက်ဆောင်ကိုလည်း''ဟူကုန်၏၊မသင့်။

ဧကော-သော၊ဝရဧကာဗိ-တိုက်သည်လည်း၊ ('ဩ'သဒ္ဒါ အကျေကြံ) ဝါ,ဧကော ဝရကောဗိ ဧကောဩဝရကောဗိ-တခု သော တိုက်သည်လည်း၊(ဤသာအသင့်)။ ။အညဿ-တပါး သောဆရာသို့၊ဥပသက်မန်-ကို။ ။သဒ္ဒါဒေယျံ-သဒ္ဒါ၍လှူသော ပစ္စည်းကို၊ဝိနိပါတေတိ-ဖျက်၏၊အပရိဘောဂ ဒုပ္ပရိဘောဂါဒိ ဝသေန-မသုံးဆောင်ခြင်း, မကောင်းသဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ။ဂုဠ္ဌံ-ခဲသော၊ ယံ ဂန္ထံ ဝါ-အကြင်ပါဠိကိုရင်း၊ ယံ ကထာမဂ္ဂံ ဝါ ယံ အဋ္ဌကထာမဂ္ဂံ ဝါ-အကြင်အဋ္ဌကထာအစဉ်ကိုရင်း၊ဓာရေတိ-တတ်၏။

ယင်းတွင် 'ဂုဠ္ဌာဂန္ထံ'ဟု အချို့စာရှိ၏၊နိဂ္ဂဟိတ်ကာရန်နှင့်ရှိသော စာသာ မှန်၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ကထာမဂ္ဂံသို့ လိုက်လိုသော ကြောင့်တည်း၊ ကထာမဂ္ဂံ၌ ကထာသဒ္ဒါ၏ရှေးဝယ် အဋ္ဌသဒ္ဒါ ကျေ သည်၊မဂ္ဂသည်လည်း ပဗန္ဓကိုဟောသည်၊ထို့ကြောင့်ဋီကာ၌ 'ကထာ မဂ္ဂေါ အဋ္ဌကထာပဗန္ဓော' ဟူအပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့်ရကား 'ဂန္ထံ'ကို လည်း 'ဂန္ထောတိ ပါဠိ'ဟူသော ဋီကာကို မထောက်မူ၍ ''ကျမ်း သာမန်'ကိုပေးသော 'ကထာမဂ္ဂ'ကိုလည်း ယင်းဋီကာကို မထောက် မူ၍ ''စကားအစဉ်''ကိုပေးသော အချို့သော နိဿယာစရိယတို့၏ အနက်ကား မသင့်။

ကာလေန သမဏော ဟောတိ စသည်ကား ယခုအခါ ပုဆိုး သက်န်း လှည့်ကာ ဝတ်သော ရှင်လေးတို့ကဲ့သို့ အထိုက် အထိုက် အဂိုဏ်းအဂိုဏ်း ပြောင်းကာနေသော အထဲပညာနည်းသော စာသင် လေးတို့ကဲ့သို့ကိုယူ။

ပဝေဏီအာဂတံ-အစဉ်လာလတ်သော၊ တန္တိံ-ပါဠိကို၊
သဏှံ့သုခုမံ-နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ဓမ္မန္တရံ-တရားအထူးကို။

ရှေးဖြင့် သဒ္ဒါကို ဖျက်သည်, နောက်ဖြင့် အနက်ကိုဖျက်သည်ကို ပြသည်၊ ယင်းတွင် ဝိုးစဉ်းမျှ သဒ္ဒါသင်ဘူးသော ငါ သဒ္ဒါတတ်ကို ကားဟု ရှေးရှေးသော ဆရာကောင်းအစဉ်ဖြင့် လာလတ်သော ဟုတ်

(ဗိဋကတ်တော်

မှန်သောပါဠိကို ပြင်တတ်သောသူ, ဆန်းကျမ်းကို ဖိုးစဉ်း ချဉ်းနင်းဘူးလေသော ဂါ ဆန်းတတ်ကိုကားဟု ဟုတ်မှန်သော ဂါထာဗန္ဓတို့ကို ပြင်တတ်သောသူ, တကျမ်း တဖွဲ့မျှ သင်ဘူးသော ငါကျမ်းတတ်ကို ကားဟု ဆရာကောင်းတို့၏ အစဉ်ဖြင့် လာလတ်သော ဟုတ်မှန်သော ပါဌ်ပါဠိတို့ကို ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ပြင်တတ်သောသူတို့ကို **သဒ္ဒါဗျက်** ဟုယူ။

ကုသိုလ်စသည်ကို အကုသိုလ်စသည်ဖြင့် ပြုခြင်း, တထာဂတ ဘာသိတကို တိတ္ထိယ ဘာသိတ စသည်ပြုခြင်းသည် **အနက်ဗျက်** မည်၏။

မမ-၏၊ ဣဒံ ကုလံ-သည်၊ဘိန္နံ၀တ-ဟာ ပျက်ခဲ့ပြီတကား။ ။ လောဟဂေဟေ – သံအိမ်၌၊ ပစ္စတိ-ခံရ၏။ ။ဂူထနိရယေ-မစင်အတိပြည့်သော ငရဲအိုး၌။ ။ကုက္ကုဠနိရယေ- ပြာပူငရဲ၌ (ကြိုက်ကြိုက်ဆူသောငရဲ၌ဟူကုန်၏) အနာဒရော-ပေးခြင်း၌ ရိုသေခြင်းကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဒရိယော-- ဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ-၏။

ယင်းတွင် အချို့စာကား "အနာဒရိယော"ဟု ရှိ၏၊ မသင့်၊ အချို့စာကား "အနရိယော"ဟု ရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိသောပါဌ်ကို " အရိုအသေပြု၍၊ " ဟုငင်း, အချို့သော နိဿယာစရိယတို့သည် "အနရိယော-သူတော်ကောင်း မဟုတ်သောသူကို"ဟုငင်း ပေးကုန်၏၊ မသင့်။

အနာဒရောတိ မစ္ဆရိယေန ဒါနေ အာဒရ ရဟိတော(ဋီကာ)

ကု အပေတော အာဒရော အဿာတိ ကဒရော၊ ကဒရဿ ဘာ၀ေါ ကဒရိယော၊ ဟု ငါတို့ဆရာ ဗိဂြိုဟ်လှစ်တော်မူသည်ကား ဋီကာနှင့်ညီစွ။

"မုဒုကံ ဟိ မစ္ဆရိယံ မစ္ဆရိယံတိ ၀ုစ္စတိ၊ ထဒ္ဓံ ပန ကဒရိယံ နာမ" ဟူရကား ထဒ္ဓမစ္ဆရိယသေတံ နာမံ မိန့်သော်။

ဂါထာ၌......ကဒရိယော-စဉ်းလဲထသော၊ပါပသက်ပွေါ-ယုတ်မာသော ဇကြံရှိထသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ – မှားသော အယူရှိထသော၊ အနာဒရော – ပေးခြင်း၌ ရိုသေခြင်း မရှိထသော၊

ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ယာစမာနာနံ-သူတောင်းစားတို့အား၊ ဘောဇနံ-ထမင်းကို၊ နိဝါရေတိ-မြစ်တတ်၏၊

ယာစမာနာနံတိ ဝတ္တဗ္ဗေ နိဂ္ဂဟိတလောပံ ကတွာ ယာစမာနာန ဘောဇနံတိ ဝုတ္တံ။

ကဋစ္ဆုဂ္ဂါဟော-ယောက်မဖျားဖြင့် ယူခြင်းကို၊ ဝါ-ယူကြောင်းဖြစ်သော ယောက်မဖျားကို (ယောက်မကို) ဥက္ခလိယာ-ထမင်းအိုးမှ၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏှန္တော-ခူးသည်ရှိသော်။

အဂ္ဂဟိတတ္တံ စိတ္တဿ၌ အာသဒ္ဒါ၏ အာဝရဏတ္ထကို ပြလိုရကား 'ပရေသံ ဥပကာရကရဏေ'စသည်တက်သော်။

ဤအလိုကား 'အာ'ကို ရဿ, 'ဂ'ကိုနွေးဘော်ပြုလေ ဟူလို၊ 'အ' သဒ္ဒါကိုပင် အာဝရဏတ္ထကြံသော်လည်း သင့်ပါကောင်း၏၊ပါဠိတော်မှာ (စိတ္တဿ-စိတ်၏၊ အဂ္ဂဟိတတ္တံ - ပိတ်ပင်၍ ယူသော အဖြစ်)ဟု ပေးလေ။

အတ္တသမ္ပတ္တိ နိဂုဟနလက္ခဏာတာဝါ- မိမိစည်းစိမ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း၊ အတ္တသမ္ပတ္တိဂ္ဂဟဏလက္ခဏာတာဝါ-မိမိစည်းစိမ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။

ယင်းတွင် များစွာသောစာကိုယ်၌ ''ပရသမ္ပတ္တိဂ္ဂဟဏ လက္ခဏတာဝါ''ရှိ၏၊ ယင်းသည့်ပါဌ်ကား ''ပရေသံ သန္တကံ ဂဏှိတုကာမော''ဟူသောရှေးပုဒ်ကို ထောက်၍ ဆရာတို့ပြင်ဆင်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ ပါဌ်ဟောင်းမဟုတ်, ပါဌ်သစ်သာ ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ယခင် ဝါတ္တိသမ္ဗန်ခဲ့သော လက္ခဏာနှစ်ပါးကို ပြပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ''ယံ ပန ပရသန္တကံ ဂဏှိတုကာမောတိ ဝုတ္တံ၊ တံ မစ္ဆရိယဿ ပရသန္တက လောဘဿ ဥပနိဿယဘာဝံ ဒဿေတုံ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ယဒိ ဟိ တံ မစ္ဆရိယ ပဝတ္တိ ဒဿနံ၊ ပရသမ္ပတ္တိ လက္ခဏတာစ ဝတ္တဗ္ဗာ သိယာ''ဟူအပ်ပြီ။

ဩဠာရိယနာကာရော-ဆွဲသော အခြင်းအရာသည်၊ ဟိ-စွ၊ ဣရိယာပထိကစိတ္တံ-ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ်သည်။

ဓော ငါးဆယ့်ငါးခု,အဘိညာဏ်ခွေး, ဝဒ္ဓော-၅၂ငါးဆယ့်ရှစ်ကို 'ရူရိယာပထိကစိတ်ဟု'ယူ။

ရူရိယာပထံ-ကို၊သန္တာနေရတုံ-ဆောင်ခြင်းငှါ၊အသင်္ကော္ကာ-သော။

ယခင်ပါဠိ၌ ငါးဆဲ့နှစ်ပါးရချင်းမှုလည်း'အသင်္ကော့ကာ'ဟူသော သဒ္ဒန္တရိက်ရှိရကား ''ထိနမိဒ္ဓသမ္ပယုတ်'ကိုသာယူ။

ရုက္ခေ-၌၊ ဝင္ဂုလိဝိယ-လင်းနို့ကဲ့သို့၊ ခိလေ-တံသင်း၌၊ လဂ္ဂိတဖါဏိတဝါရကောဝိယ-ဆွဲအပ်သောတင်လဲအိုးကဲ့သို့၊ ဩလီယတိ-ဆွဲတတ်၏။ ။သပ္ပိပိဏ္ဍော-ထောပတ်မိုင်။ ။ အဝိပ္ဖါရိက-မပြန့်။

ဩနယှတိ-ဖုံးတတ်၏၊ဝါ-လွှမ်းတတ်၏၊(မွေးတတ်၏)။ ။ အက္ခိဒလာဒီနံ-မျက်တောင်စသည်တို့၏။ ။အရဟတ္တမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊သမုစ္ဆိဇ္ဇတိ-ဖြတ်၏၊ ကရဇကာယသာ-၏၊ ဒုဗ္ဗလဘာဝေန-ကြောင့်။

ကရဇကာယောနာမ စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ ဥပါဒါရူပဥ္စာ တိ၊(သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ)

ကရောတိ သတ္တေ နိဗ္ဗတ္တေတီတိ ကရံ၊ သုက္ကသောဏိတံ၊ တတ္ထ မာတာပိတူနံ သုက္ကံ၊ မာတုယေဝ သောဏိတံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကရတော ဇာတော ကရဇော၊ သသမ္ဘာရကာယော၊ ကာယ ပသာဒေါတိပိ ဝဒန္တိ။ (မဇ္ဈိမနိကာယ ဋီကာ)

ကံ ဝုစ္စတိ တတ္ထ ပသန္နော ရဇောတိ ကရဇော၊ ကိံ တံ၊ သုက္ကသောဏိတံ၊ တေန ဟေတု ဘူတေန သမ္ဘူတော ကာ ယောတိ ကရဇကာယောတိ အတ္ထော ဟောဘဲ (ဓာတုကထာ ဋီကာ)

ကရိယတိ ဂဗ္ဘာသယေ ပက္ခိပိယတီတိ ကရော၊သမ္ဘဝေါ၊ ကရေ ဇာတောတိ ကရဇော (ယောဇနာ)

အသာသန္တိသော-ဝိထိစိတ်နှင့်မရောသော၊ တသ္မိံ-ထိုဘဝင် စိတ်သည်၊ ဝတ္တမာနေ-သော်၊ တေ-ထိုရဟန္တာတို့သည်၊

သုပန္တိ-ကုန်၏ (''သာ''ကို ''သုပ္ပနာ ''ဟု စွဲ)။ ။ဒေကစ္စာနံ-ကုန်သော၊ ရုက္ခာနံ-ကုက္ကိုစသော သစ်ပင်တို့၏။ ။ကာယသာတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တမဝေတ္တနံ-ဖြင့်၊ ဇော် မိန္ဒ-သည်၊ ယဒိရူပံ-အံ့၊ ကာယပသာဒ္ဒါဒယော-ကုန်သော၊ ဓမ္မာပိ-တို့သည်လည်း၊ ရူပမေဝ-သာလျှင်၊ ဘဝေယျုံ - ကုန်ရာ၏၊ သုခဥ္စ။ပ။ ကရေတိတိ ဧတ္တပါဠေ - ၌၊ သုခ။ပ။နိပိ - တို့သည်လည်း၊ ရူပကာယနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သိယုံ-ကုန်ရာ၏ (သမ္ဗန်)

ဂေလည သင်္ဂါတဿ-မခံ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော (နာသည်ဟု ဆိုအပ်သော သော်လည်းဟူ)။ ။ဩနာဟော - မေးခြင်းသည်၊ ပရိယောနာဟော - ထက်ဝန်းကျင်မှ မေးခြင်းသည်၊ အန္တော သမော ရောဓော - အတွင်း၌ ပိတ်ခြင်းသည်။ ။ ကဿစိ-တစုံတခုကို(တစုံတခုသောတရားကိုသော်လည်းဟူ) ယဒိသိဒ္ဓံဇံ သိဒ္ဓေ သတိ အရူပဿ အာဝရဏမ္ပိ နဲ ဘဝေယျ (သမ္ဗန်)

အရူပဿကား ထည့်ရမည်၊ ကာယ္မာ နဲ ဟောတိကား စောဒက၊ နဲ နုဝုတ္တံစသော နှစ်ချက်ကား အာဘော်၊ သုရံ - ကို၊ ပိဝန္တိ - ကုန်၏၊ (သုရာတိ ပိဋ္ဌသုရာ, ပူဝသုရာ, ဩဒနသုရာ, ကိဏ္ဏ ပက္ခိတ္တာ, သမ္ဘာရ သံယုတ္တာတိ ပဉ္စသုရာ) မေရယံ - အရက်ကို၊ ပိဝန္တိ-ကုန်၏၊ (မေရယံတိ ပုပ္ဖါသဝေါ,ဖလာသဝေါ,မဓွာသဝေါ,ဂုဠာသဝေါ, သသမ္ဘာရ သံယုတ္တောတိ ပဉ္စအာသဝေါ(သိင်္ဂါလသုတ် အဋ္ဌကထာပါဌ်ချည်း)

သုရာမေရယ မဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂေ - သေ, အရက်တည်းဟူသော ယစ်မျိုး,မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း၌။

'' အနုယောဂေါ ပုနပ္ပုနံ ကရဏံ ''ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ရကား ''သေ,အရက်တည်းဟူသော ယစ်မျိုး,မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းကို အဖန်တလဲလဲပြုခြင်း၌'' သော်လည်း အဓိပ္ပါယ ထွက်ပေး။

ဂဟာပတိ ပုတ္တ-သား (လိုက်စေသည်) သုရာ-သည်(ကတ္တားထည့်၊ဘဝတိ၌ ပကတိ ကတ္တားစပ်) သန္နိဋ္ဌိကာ-မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော၊ ဓနဇာနိ-ဥစ္စာ၏ ယုတ်ခြင်း။

သယံ ဒင့္ဂဇ္ဖန္တိ သန္နိဋ္ဌံ၊သန္နိဋ္ဌမေဝ သန္နိဋ္ဌိကံ၊“ဓနဓာနိ သဒ္ဒါ ပေက္ခာပန ရုဋ္ဌိလိင်္ဂဝသေန နိဒ္ဒေသော”: (ပါထေယျဋီကာ) ယင်းတွင် အချို့စာ၌ ဓနဟာနိရှိတတ်၏၊ မသင့်၊ ဓနဓာနိတိ ဓနဟာနိ (ပါထေယျ အဋ္ဌကထာ)

ကလဟပ္ပဝဍ္ဎနိ-ခိုက်ရန်ပွားခြင်း၊ ရောဂါနံ-ပျက်စီးခဲ့ခြင်း အစရှိသော အနာတို့၏၊ အာယတနံ-အကြောင်း ဖြစ်ခြင်း၊ (တည်ရာဖြစ်ခြင်းသော်လည်းဟူ) အင်္ဂတ္တံ သဥ္ဇနနိ-ကျော်စော မဲ့ကို ဖြစ်စေခြင်း။

မိကိုစင် သတ်သောသူ, ဖကိုစင် သတ်သောသူစသော မကောင်း သော ကျော်စောခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏ ဟူလိုသည်၊ ကောပိန နိဒံသနိ အင်္ဂါဇာတ်ကို ပေါ်ပြခြင်း။

ယစ်သသူတို့ သဘောကား တိမ်းပို တိမ်းပါး ပုဆိုးစွန်တောင် ပင့်၍ သွားတတ်ရကား သူ့ခပ်သိမ်းတို့ အင်္ဂါဇာတ်ကို မြင်လေသည် ဟူလိုသည်၊ ယင်းတွင် အချို့စာ၌ ‘ ဟိရိကောပိန နိဒံသနိ”ဟု ရှိ၏၊ မသင့်၊ “ကောပိန နိဒံသနိ”သာ လိုသည်၊ ထို့ကြောင့် ပါထေယျ အဋ္ဌ ကထာ၌...... “ ကောပိန နိဒံသနီတိ ဂုယှဋ္ဌာနဉှိ ဝိဝရိယမာနံ ဟိရိံ ကောပေတိ ဝိနာသေတိ၊ တသ္မာ ကောပိနံတိ ဝုစ္စတိ၊ စသည့်,တဋီ ကာ၌......“ကောပိနံဝါ ပါကဋဘာဝေ” စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ။

ပညာ ဒုဗ္ဗလီကရဏံ-ပညာ၏ အားနည်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။

ကရဓာတ်၏ အယှဉ်ဖြစ်ရကား “ ဒုဗ္ဗလီ ”ဟု ဤကာရန်ရှိသည်၊ ‘ပညာယ’ရှိမှု ခြား၍သမ္ဗန်(ပညာယ-ပညာ၏)ယင်း၌ ပညာဟူသည် ကား ပုထုဇန်တို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော လောကီ ပညာသာတည်း၊ ဍုတွေဝ ဍုတိဗေ-ဤသို့လျှင်၊ဆဓာ-ဖြင့်၊ပဒံ-ပျက်စီးခြင်း အကြောင်း သည်၊ ဘဝတိ-၏။

ဝိကတိကတ္တား စပ်၊ “ဓဝ”ဟု အချို့စာရှိ၏၊ ယင်းသို့ရှိမှု ငါး ပုဒ်နှင့် ယှဉ်၍လည်း သမ္ဗန်လေ၊ “ဆဋ္ဌံ”ဟု စာအများရှိ၏၊ ယင်းသို့ ရှိမှု တွေ့ဝနှင့် မတန်၊ “ဓဝ”နှင့် တန်၏၊ ထို“ဓဝ”၌လည်း “စ” သည် အာဂုံဖြစ်ရာ၏။

> ပညာယ ဒုဗ္ဗလီ ကရဏံစေဝ ပညာ။ပ။ဏံဝေ-သည်လျှင်၊ ဆင့်ျ – ခြောက်ရသော၊ ပဒံ – ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဘဝတိ-၏၊ (သမ္ဗန်) ရူတွေဝ သည်လည်း,ဆင်္ဂ သည်လည်း အကယ်၍ ဆိုခဲ့အံ့၊ ဆင့်ျ၌ ဌပစ္စည်းသည် အနက်မရှိ၊ သွတ္တ ဖြစ်ရာ၏၊ ရူတွေဝ-လျှင်၊ ဆင့်ျ-ခြောက်ရသော၊ ပဒံ-သည်၊ ဘဝတိ-၏၊ (သမ္ဗန်)

အချို့စာကား ‘ပဒံ-အစ’ဟူကုန်၏၊ မသင့်၊ ‘ဆင့်ျ ပဒံ ကောဋ္ဌာသံ ဘဝတိ’ဟု ယောဇနာရှိသည် မဟုတ်လော ဟူငြားအံ့၊ ယောဇနာ တပဲရှိစေ၊မသင့်၊ ယောဇနာဆရာထက် တတ်သည်မူ၍လော ဟူငြား အံ့၊မတတ်၊ယင်းသို့ မတတ်လျှင်းမူလည်း ယောဇနာ၏ ဆရာပင် မည် ထိုက်သော ‘‘ဆင့်ျ ပဒန္တိ ဆင့်ျကာရဏံ’’ဟု အဋ္ဌကထာ, ‘‘ပဋ္ဌတိ ဌတေန ဖလန္တိ ပဒံ ကာရဏံ’’ဟု ဋီကာပါဌေယျလာရကား မသင့်။

ဥပမာနကိုပယ်၍ ဥပမေယျကို အဝုတ္တသိဒ္ဓိဖြစ်စေလိုရကား‘နပစ္စယ နိဒ္ဒေသတော’မိန့်သော်။

> မဇ္ဈ-သည်၊‘‘စိတ္တသံကိလေသောစေဝ ပညာယဒုဗ္ဗလီ ကရဏဉ္စ သိယာ’’ဟု အပြည့်အစုံ မျှော်၍ သမ္ဗန်။ ကသ္မာ-ကား၊ (ထည့်)ပစ္စယနိဒ္ဒေသတော ပစ္စယဘာဝနိဒ္ဒေသတော-စိတ်၏ ညစ်နွမ်းခြင်း,ပညာအားနည်းခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးတို့၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြခြင်းကြောင့်တည်း၊ (အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်ပြခြင်းကြောင့်တည်း သာမန်ပေး) ဝါ, ပစ္စယနိဒ္ဒေသ တော ပစ္စယေ ဖလ နိဒ္ဒေသတော – အကြောင်း၌ အကျိုးကို ပြခြင်းကြောင့်တည်း။

ယင်းကို ချဲ့လိုရကား ‘ယဒိ ဟိ’စသည်တက်သော်။

‘သော’ကို ‘သော သံကိလေသော’ဟု စွဲ၊ အာဂန္တုယျ၌စပ်၊ ဧဝ မေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပါဠိယံ၌ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်လိုမူကား-

> ဘိက္ခဝေ-တို့၊ပဉ္စ၊ ပက္ကိလေသေဟိ-ငါး ပါးသောညစ်နွမ်း ခြင်းတို့ဖြင့်၊ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ-သော၊ဇာတရူပံ-သည်၊မုဒု-နူးညံ့သည်၊ ကမ္မနိယံ-အမှုနှင့် ခံ့သည်၊ပဘဿရံ-ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသည်၊ ပဘင်္ဂု- အရောင်ဖြင့်ဖြစ်သည်၊ နဟောတိယ ထာ-ကဲ့သို့၊ ကမ္မာယ-၄ါ၊

(ပိဋကတ်တော်

သမ္ဗာ-စွာ၊ နုဥပေတိယထာ -မကပ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ ဧဝံ တထာ-တူ၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ (အကြွင်း သိသာပြီ) ယထာ သဒ္ဒါ မထည့်ဘဲ နောက်ကို မျှော်၍ဆိုသော်လည်း. ....

မုဒု-သည်၊နစေဝ ဟောတိ-မဖြစ်၊ကမ္မနိယံ-အမှု၌ ခံသည်၊ နစဟောတိ-မဖြစ်၊ ပဘဿရံ-သည်၊ နစဟောတိ - မဖြစ်၊ ပဘင်္ဂု-သည်၊ နစ ဟောတိ-မဖြစ်၊ ကမ္မာယ-ငှါ၊ သမ္မာ-စွာ၊ နဥပေတိ မကပ်၊(မရောက်သော်လည်းဟူ) ဧဝမေဝ-တူလျှင်၊ ခေါ-စင်စစ်၊(အကြွင်း သိသာပြီ၊ဤသို့သမ္ဗန်)

ရှေး၌ **ပဥ္စ၏အရကား**......အယော-သံ၊ လောဟံ - ကြေး၊ တိပု-သလွဲဖြူ၊သီသံ-သလွဲမည်း၊သဇ္ဈုံ-ကျပ်။ဤငါးပါးတည်း။

တဿံ မဇ္ဈေ-ကို၊ ပိဋေ-သောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပက္ကိလေသာ-တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊ (ယင်းတွင် တဿံ ဋ္ဌိတေ ဟု အချို့စာရှိ၏)'တဿံ မဇ္ဈေ-သည်၊ဥဒရေ-၌၊(အာမာရထည့်) ဋ္ဌိတေ-တည်သည်ရှိသော်''ဟု ပေး။ ယေ ဗတ္တ သံကိလေသာ စေဝ- တို့သည်လည်း၊ ပညာယ-ကို၊ ယေ ဒုဗ္ဗလီကရဏာစ- တို့သည်လည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊တံ မဇ္ဇံ-ကို၊တေသံ-ထိုညစ်နွမ်းခြင်း,ပညာအားနည်း ခြင်းတို့၏၊ ပစ္စယတ္တာ-ကြောင့်၊ ပစ္စယနိဒ္ဒေသတော-အားဖြင့်၊ (ရှေးကဲ့သို့)ဧဝံ-ဤသို့၊ဝုတ္တံ-မိန့်အပ်၏။

သကျရကထလံ - ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းသည်၊ နစရတိ- မသွားတတ်၊ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ-ဤအကြောင်းသည်၊ (ဣတိ ဧတံဝစနံ-သည်သော်လည်းဟူ)သုတ္တေ နဲ-နှင့်၊ ဝိနာပိ-ကင်း၍ လည်း၊ယံ ယသ္မာ-ကြောင့်၊သိဒ္ဓံ-ပြီး၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊တတ္ထ- ထိုသုတ်၌၊ယထာ လာဘာသေန-ယထာလာဘ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌာ-သည်၊ဟောတု-ဖြစ်သင့်စေ၊('ဟောတိ'ဟု အချို့စာ ရှိ၏၊ 'ဖြစ်သင့်၏'ဟု ပေး) ပန တထာပိ-ထိုသုတ္တန်၌ ဖြစ်သင့် လျှင်းမှုလည်း၊(ပြီးလျှင်းမှုလည်းဟူ)မိဒ္ဓံ-သည်၊ရူပံ-တည်း၊ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ-သည်၊အုစ-၏အရာ၌၊ (ထည့်ပါ) အသိဒ္ဓံ-မပြီး၊ (နှသဏ္ဍာစသည်ကား ယင်းကိုထင်စွာပြသည်)ရူပံ-သည်၊ဧဝံ-

ဤကဲ့သို့၊ (စတ္တတ္တာ စသည်ဖြင့် သော်လည်းဟူ) နစ ဝုတ္တတိ-မဧဟာအပ်၊(န ဗိတ္တဇဿာ သမ္ဘဝဝစနတောကား စောဒက စကား) အရူပမေဝ - သာလျှင်၊ န-မဟုတ်၊ ကသ္မာ - ကား၊ စတ္တတ္တာတိ အာဒိဝစနဿ-စကား၏၊ ဗျာနက္ခဏော-၌၊ (ဤ နှစ်ပုဒ်ကား ထည့်ပါ၌)ဗိတ္တဇဿ-ဗိတ္တဇဖြစ်သော ထိနမိဒ္ဓ၏၊ အသမ္ဘဝ ဝစနတော - မဖြစ်သင့်ခြင်းကို ဟောသော ပ ဋ္ဌိ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ,စတ္တတ္တာတိ အာဒိဝစနေန-ဖြင့်၊ ဗျာ နက္ခဏော-၌၊ (ထည့်) ဗိတ္တဇဿ-ဗိတ္တဇဖြစ်သော ထိနမိဒ္ဓ၏၊ အသမ္ဘဝ ဝစနတော-မဖြစ်သင့်ကြောင်းကို ပြကြောင်းတည်း၊ (ယံ တတ္ထ၌ "တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယံ မိဒ္ဓံ-သည်၊ဗိတ္တဇံ-ဗိတ္တဇဖြစ်၏၊တဿ-ထိုဗိတ္တဇမိဒ္ဓ၏" ဟု စွဲ)

မိဒ္ဓဿ ဟိ စသည်ကား ဗိတ္တာရမဟုတ်၊ဒဋ္ဌီတည်း။

ဟိ-စွ၊မိဒ္ဓဿ-၏၊ ရူပဘာဝေ-သည်၊ သိဒ္ဓေ-သော်၊ ဇော် ဝစနံ-ထိုဗိတ္တဇမိဒ္ဓ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကိုရည်၏ဟူသော စကား ကို၊လဒ္ဓံ-၄ါ၊ သက္ကာ-၏၊ တတ္ထ-ထိုပါဠိ၌၊ (နသိဏ္ဏတိ၌ စပ်) ဗိတ္တဇဿ - ဗိတ္တဇမိဒ္ဓ၏၊ အသမ္ဘဝေါ - ကို၊ တယာ-သည်၊ (ကတ္တားပါထည့်)ဝုတ္တော-၏၊သောဝေစ သမ္ဘဝေါ-မဖြစ်သင့် ခြင်းသည်လျှင်၊နသိဏ္ဏတိ-မပြီး။

သင်ကား ဗိတ္တဇမိဒ္ဓ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကို ဆို၏၊ ထိုသင်ဆိုသော မဖြစ်သင့်ခြင်းကား ပ ဋ္ဌိ၌ မပြီးဘူး မဟုတ်ဘူး ဟူလို၊ ယောဇနာ၌ 'ဝုတ္တော၏ ကတ္တားကို "ဘဂဝတာ" လာ၏၊ အကယ်၍ ယင်းသို့ လာချေသော် စောဒက ဆရာဆိုသော ဗိတ္တဇ မိဒ္ဓ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကို ဟောသော ပါဠိပင် ဖြစ်ရာ၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ဗိတ္တဇ မိဒ္ဓရုပ်သည် ရှိသည်ပင်ဖြစ်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် သင့်မည်မထင်မိ။

ကိဥ္စာပိယော-သည်မျှသာမဟုတ်သေး (ဆိုဘွယ် ရှိသေး ၏)။ ။န အညထာ ဝုတ္တတ္တာ၌ .....န အကာရဏံ-အကြောင်း မဟုတ်သည်မဟုတ် (ကသ္မာ ပုဒ်တ်တောင်း)အညထာ-တပါး သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်တည်း။

(ပိဋကတ်တော်

မုချမဟုတ်၊ ဥပစာအားဖြင့် ဟောလေရကား ရုပ်ကိုပင် " ပဟာတဗ္ဗ " ဆိုလေသည် ဟူလို၊ "ဖဿံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနာသေန ရူပဿ ပဟာနံ ဝုတ္တံ"ဖြင့် ဥပစာ ဆယ်ပါးတွင် ဌာနူပစာဖြင့် ဟောသည်ဟု ပြသည်။

တပါးသုတ်ကို ချဲလိုရကား တထာ ဟိ စသည်တက်။

အာ ဝရဏာ-ဝိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ နီဝရဏာ-မြစ်တတ်ကုန်သော၊ စေတသော-သို့၊ အဇ္ဈာရုဠှာ-နှိပ်စက်၍တက်တတ်ကုန်သော၊ 'အဇ္ဈာရောဟာ'ဟု မူဟောင်းတို့၌ရှိ၏၊အနက်အတူပင်) ပညာယ – ကို၊ ဒုဗ္ဗလီကရဏာ – ကုန်သော၊ ပဉ္စမေဓမ္မာ-တို့သည်။ ။ပဉ္စ-တို့သည်။

အန္ဓကရဏာ......စသည်၌ နောက်နောက်သည် ရှေးရှေး၏အဖွင့်၊ အန္ဓကရဏံ-မိုက်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ အစက္ခုကရဏံ-မမြင်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ အညာဏကရဏံ-မသိခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ပညာနိရောဓိကံ-ပညာကို မြစ်တတ်၏၊ ဝိဃာတ ပက္ခိကံ-ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။

သံသာရဒုက္ခံ ဝိဃာတောတံ ဇနကတာယ ဝိဃာတပက္ခိကံ (ဋီကာ)

အနိဗ္ဗာန သံဝတ္တနိကံ-နိဗ္ဗာန်သို့ မလားစေတတ်။ ။ဒွေ-ဤမိဒ္ဓ၏ရုပ် နာမ်အဖြစ်ကို ကြံရာ၌၊ မိဒ္ဓံ – သည်၊ အရူပမေဝ-သာတည်း၊ ဣတိ – သို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ – အပြီး၊ ဂန္တဗ္ဗံ – မှတ်အပ်၏။ (ယောဇနာ၌ကား......"ဒွေ"ကို "မိဒ္ဓနိဒ္ဒေသေ"ဟု ဖွင့်၏။

ဝိတိက္ကမေ-လွန်ကြူးခြင်းကို၊ကတေ-ပြုပြီ၊ဝဏ္ဏုပ္ပါဒာရဟေ-ဝဏ္ဏုကိုနှိပ်စက်၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတေ-ပြီးပြီ။ ။အနုတပ္ပမာနဿ-တဖန်ပူပန်သောသူအား။ ။အန္တမံသံ-အောင်းသားကို။ ။ပဝါရေတွာ – ပဝါရိတ်သင့်လျက်။ ။ဘိရုတ္တာဏံ-ကြောက်ခြင်းမှတားပေတတ်သော ကုသိုလ်ကို၊ အကတံ ဝတ-မပြုမိတကား။ ။လုဒ္ဒံ-ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို။ ။ကိဗ္ဗိသံ-နှိပ်စက်တတ်သော အမှုကို။ ။အညံဝိ-သော၊ ဝဏ္ဏုံ-မူလကို။

ယံ ပန ဝိနယေ၌"ယံ"ကို "ယံ ကုက္ကုစ္စံ အာဂတံ"ဟု ယှဉ်လေ။

အထခေါ – ၌၊ အာယသ္မာ – သော၊ သာရိပုတ္တော – သည်၊ (န ပဋိဂ္ဂဟေသိ၌ စပ်)အနုဝသိတွာ-အစဉ်နေ၍၊ အာဝသထ ပိဏ္ဍံ – ဩဇ္ဇ်သည်တို့အား ရည်သော ဆွမ်းကို (ဩဇ္ဇ်သည်တို့ တည်းနေရာ စရပ်၌ ဆွမ်းကို သော်လည်းဟူ) ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ပရိ ဘုဥ္ဇနံ-ဘုန်းပေးခြင်းကို၊ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်တော် မူအပ်၏၊ ဣတိ – သို့၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တော – ၍ န ပဋိဂ္ဂဟေသိ- မခံ။ ။ယဥ္စနိဝရဏံ – သည်၊ ယေန နိဝရဏေန – နှင့်၊ သမ္ပ ယောဂံ န ဂစ္ဆတိ- မရောက်၊ တံ နိဝရဏံ-ကို၊ န ယောဇိတံ- အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ပါဠိတော်မှာ အချို့သော နီဝရဏနှင့်သာ ယှဉ်၍ အချို့သော နီဝရဏနှင့်မယှဉ်၊ သခေ်ပအားဖြင့်ပြသည်။

ကာမုပါဒါန နှစ်ဝိကပ်တွင် နောက်ဝိကပ်၌ ကာမကား ကိလေသာ ကာမတည်း။

ဒိဋ္ဌိံ-ရှေးဒိဋ္ဌိကို၊ ဥပါဒိယတိ-စွဲလမ်းတတ်၏၊ ပုရိမဒိဋ္ဌိံ- ကို၊ ဥတ္တရဒိဋ္ဌိ-သည်၊ ဥပါဒိယတိ-စွဲလမ်းတတ်၏၊ (အချို့ကား "ဖြစ်စေတတ်၏"ဟူကုန်၏)

ဟိ – စွ၊ ဂေါသီလ ဂေါဝတာဒီနိ – တို့သည်၊ ဧဝံ ဣမိနာ သီလဗ္ဗတေန-ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ-စင်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဘိနိဝေသတော- နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊သယမေဝ-မိမိတို့ပင်လျှင်၊ ဥပါဒါနာနိ- ဥပါဒါန်တို့မည်ကုန်၏။ ။ကိံ-အဘယ်ကို၊ ဝဒန္တိ-ဆိုလည်း ဆိုကုန်သနည်း၊ ဥပါဒိယန္တိ-စွဲလမ်းလည်း စွဲလမ်းကုန်သနည်း၊ အတ္တာနံ-ကို၊ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဥပါဒိယန္တိ-ကုန်၏၊ အတ္တနော- ကိုယ်ကို၊ဝါဒုပါဒါနံ-ဆိုကြောင်း,စွဲလမ်းကြောင်းကို၊ အတ္တဝါ ဒုပါဒါနံ-ကြောင်း၊ဝါ-ကား၊အတ္တဝါဒမတ္တမေဝ အတ္တဟူသော စကားမျှကိုသာလျှင်၊ ဧတေန-ဖြင့်၊ သတ္တာ-တို့သည် (ကတ္တား ထည့်)ဥပါဒိယန္တိ-စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္တဝါဒု ပါဒါနံ-မည်၏။

အတ္တဟူသည် သဘောအားဖြင့် မရှိရကား အတ္တဟူသော စကားမျှ ကိုသာ "အတ္တ"ဟု စွဲလမ်းကုန်သည် ဟူလို။

အတ္တဝါဒ မတ္တ မေဝါတိ အတ္တသ အဘာဝါ အတ္တာတိ
ရာဒံ ဝစနမတ္တ မေဝ၊ဥပါဒိယန္တိ ဒဋ္ဌံ ဂဏှန္တိ (ဋီကာ)

ထို့ကြောင့်ရကား "အတ္တဝါဒမတ္တ မေဝ-မိမိ၏ အယူမျှကိုသာ လျှင်"ဟု ပေးသော အချို့သော သူတို့၏ အနက်ကား မသင့်။

ဒိန္နံနာမ-အလှူမည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ မဟာယာဂေါ-ကြီးစွာ သော ပူဇော်ခြင်းကို။ ။အာဟုန ပါဟုန မင်္ဂလကြိယာ - အဝေးမှ ဆောင်၍ပူဇော်ခြင်း, ဧည့်သည်တို့အားရည်၍ ပူဇော် ခြင်း,အာဝါဟ ဝိဝါဟစသော မင်္ဂလာအမှုသည်၊ဝါ-ပင့်ခေါ်၍ ပူဇော်ခြင်း, အရိုအသေပူဇော်ခြင်း,အာဝါဟ ဝိဝါဟ စသည်၌ ပေးခြင်းတည်းဟူသောမင်္ဂလာအမှုသည်၊အတ္ထိ-၏။

အာနေတွာ ဟုနိတဗ္ဗန္တိ အာဟုနံ၊ ဒူရတောပိ အာဂန္တွာ သီလဝန္တေသု ဒါတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော၊(အုတ္တိ ဥတ္တကအဋ္ဌကထာ)
အာဒရေန ဟုနနံ ပူဇနံ အာဟုနံ၊ (မင်္ဂလတ္ထဒီပနီ)
အာမန္တေတွာ ဟဝနံ ဒါနံ အာဟုနံ၊ (ဋီကာ)

ပါဟုနံ ဝုစ္စတိ ဒိသာဝိဒိသာတော အာဂတာနံ ပိယမနာပါ နဉာတိ မိတ္တာနံ အတ္ထာယ သင်္ခာရေန ပဋိသံယုတ္တံ အာဂန္တုကဒါနံ။ (ဏုတ္တိဝုတ်အဋ္ဌကထာ)

ပါဟုနာနံ အတိထိနံ အတိထိကြိယာ ပါဟုနံ၊အာဝါဟာဒိသု မင်္ဂလတ္ထံ ဒါနံ မင်္ဂလကြိယာ၊(ဋီကာ)

ပရလောကေ ဌိတော၌ " စိတ္တေန " ကရိတ်ားထည့်၊ ထို့ကြောင့် ရကား ဤဘဝ၌ တမှုလည်းတည်စေ, တမလွန်၌ တမှုလည်းတည်စေ သရိရ ပဋ္ဌာနမဟုတ်၊အယူကိုသာ ဆိုပါသည်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌...... " န ဟိ အယံ ဒိဋ္ဌိ ပရလောကေ နိဗ္ဗတ္တသောဝ ဟောတိ " ဟုအပ်ပြီ၊ "ဣဓ လောကေဌိတော"၌လည်း ဤနည်းပင်။

'ပုရိမ ဘာတော ပစ္ဆိမဘာဝေ ဥပပတန် ဥပပါတော သော ယေသံ သိလံ တေ ဩပပါတိကာ' ဟူသော ဝစနတ္ထကို နှလုံးပိုက်၍ အဓိပ္ပါ ယတ္ထကိုလိုရကား စာနက ဥပပဇ္ဇနကာ သတ္တာ နတ္ထီတိ ဂဏှာတိ မိန့်သော်၊(ဝစနက ။ပ။ သတ္တာ နတ္ထီတိဂဏှာတိဟု အချို့စာရှိ၏။)

အနုလောမပဋိပဒံ-နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်ကို။ ။

အဒိဏ္ဏာသဝါ-မကုန်သေးသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊သတ္တာ-တို့သည်။

နိပ္ပဒေသတော၀၌''ဇဝ''ကားသပ္ပဒေသကို ကန့်။

နိရတိအတ္ထေနပိ-မွေ့လျော်ခြင်း ကင်းသောအနက်အားဖြင့်လည်း၊ နိရဿာဒတ္ထေနပိ-မသာယာအပ်သောအနက်အားဖြင့်လည်း။ ဝသံ-နိုင်ငံသို့(အလိုသို့ သော်လည်းဟူ)ဇ္ဈာဝစရာတိ ဣမိနာ-ဖြင့် (သင်္ဂြောနတ္ထုံ၌စပ်)တေသွိ° အန္တရေ-ထိုအတွင်း၌၊အညေပိ-ကုန်သော၊ဓမ္မာ-ရူပါဝစရ အစရှိသော တရားတို့သည်၊ ကဒါစိ – ရံခါ၊ ကတ္ထစိ – အချို့သောဘုံ၌ (သုဂတိကိုရည်သည်) သမ္ဘဝတော-ကြောင့်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ စရန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေသံ ဓမ္မာနံ-ထိုရူပါဝစရစသောတရားတို့ ကို၊အသင်္ဂြောနတ္ထုံ-ငှာ၊ အဝစရာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊ တေန-ထိုအဝစရာဟူသောပါဌ်ဖြင့် (သင်္ဂဟော၌စပ်)တေသွိ° အန္တရေ-၌၊ ဩဂါဠှာ-သက်ကုန်သည်၊ဟုတွာန-၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-ခပ်သိမ်းသောဘုံတို့၌၊ သဒါ – အခါခပ်သိမ်း၊ သမ္ဘဝတော-ကြောင့်၊ စရန္တိ-ကုန်၏၊ အဝိဓိ နိရယဿ – ၏၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဘူတုပါဒါယ ပဝတ္တိ ဘာဝေန-ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ;အဓောဘာဂေ-၌၊ စရန္တိ – ကုန်၏၊ တေသံ ဓမ္မာနံ-တို့ကို။ပ။ ကတော-သည်၊ဟောတိ-၏။

ရှေးနည်း၌''အဝ''ကား **အဝဂါဟဏ္ဍ**,နောက်နည်း၌''အဝ''ကား **အဓောအတ္ထ** ဟုကား အလိုး။

အညတ္တာပိ - ရူပါဝစရ အစရှိသော တပါးသော ဘုံတို့၌လည်း၊ အဝစရန္တိ-ကျင်လည်ကုန်၏ရှင့်၊ ပန တတာပိ-သော်လည်း၊တတ္ထ-ထိုရူပါဝစရစသောဘုံတို့၌၊ပရိယာပန္နာ ယသ္မာ န ဟောန္တိ၊ တသ္မာ။ပ။ ဟောတိဟု သမ္ဗန်။

ရာသိ သုညတ ပစ္စယ ဘာဝတော စေဝ – အစုဟူသော အနက်, ကင်းဆိတ်ခြင်းဟူသော အနက်, အကြောင်းဟူသော

ပိဋကတ်တော်

အနက်အားဖြင့်ရင်း (အစု, ဆိတ်ခြင်း, အကြောင်း၏ အဖြစ်
အားဖြင့်ရင်း သော်လည်းဟူ)

ရာသိနှင့်ခန္ဓာ, သုညတနှင့် ဓာတု, ပစ္စယနှင့် အာယတန ဟာပ်ပါ
လေ။

သဘာဝတော - လည်း (ဤကား ရှုပါ။ပ။ ဝိညာဏ်ကို
ရည်သည်)။ ။ပဠမပဒေန - သမ္ဘာပနဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ။
ဒုတိယေန - ဥပပန္နသဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ။တတိယေန - ဝိဠ
ဓမ္မ သုခဝိဟာရသ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ။အာကာသာ နဥ္စာ
ယတန သံခါတံ-သော၊ဘဝံ-သို့၊ဥပဂတေ-ရောက်ကုန်သော၊
(ကပ်ကုန်သော သော်လည်းဟူ)(ဒေသဟူသော ပါဠိတော်မှာ
စပ်)

ယ္ဟာယံ မောဟော - သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ သော မောဟော-
သည်၊(သိယာ ကြိယာကိုထည့်၍ ပကတိ ကတ္တားစပ်)လောဘ
သမ္ပယုတ္တော - လောဘသမ္ပယုတ် မောဟသည်လည်း၊ လော
ဘေန-ဖြင့်၊ သရဏော-ဏမည်သည်၊ သိယာ၏၊ဝါ -လောဘ
သမ္ပယုတ္တော - လည်း ဖြစ်သော၊ သောမောဟော - သည်၊
လောဘေန-ဖြင့်၊ဒေါသ သမ္ပယုတ္တော-သမ္ပယုတ်လည်း ဖြစ်
သော၊ သော မောဟော-သည်၊ ဒေါသေန-ဖြင့်၊ သရဏော-
ဏ မည်၏၊ သော်လည်း ပေး၊နောက်၌ ဤနည်းကိုမှီ၍ သမ္ဗန်၊

သရဏောကား သရဏောကိုဖွင့်သည်၊ အဋ္ဌကထာအလိုကား
''သရဏာ-ကိလေသာတည်း ဟူသော ရဏနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော
မြူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော)ပေးလို၏၊ အရဏ ဝိဘင်္ဂသုတ်ကို ထောက်
၍ မိန့်သော ဋီကာအလိုသော် ''ဆင်းရဲခြင်းပင်ပန်းခြင်း အစရှိသော
ရဏနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော'' ပေးလို၏၊ ဋီကာအလိုကား ဖလူပစာ။

ဝိဝေစိတတ္တာ-ခွဲခြမ်းပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊ (အသီးပြုပြီးဖြစ်
သောကြောင့်,ပြအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊စိတ်ကြိုက်ပေး)

ပါသာဏောဝ - ကျောက်သည်ရင်း၊ မဏိဝ - ပတ္တမြား
သည်ရင်း။

တဆုပ်အတိုင်းအရှည်မှ အထက်ကို ပါသာဏဟု ယူ။

အသေသေတွာ-အကြွင်းမရှိစေမူ၍။ ။ပဋ္ဌုဒါဝတ္တာနံနာမ-တဘာန်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ။တပနံ-ပူပန်ခြင်းကို၊ (နှလုံးမသာခြင်းကို, စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ စိတ်ကြိုက်ပေး)။ ။သဗ္ဗဓမ္မဂ္ဂဟဏံ-အလုံးစုံကို ကျုံးသော သဒ္ဒါသည်။ ။အဟန္တိ-ငါဟူ၍၎င်း၊မမန္တိ-ငါ၏ ဥစ္စာဟူ၍၎င်း၊ ပရောတိ-တပါးဟူ၍၎င်း၊ ပရဿာတိ-တပါးဥစ္စာဟူ၍၎င်း၊ သတ္တောတိ-သတ္တဝါဟူ၍၎င်း၊ ဘာဝေါတိ-အတ္တဘောဟူ၍၎င်း၊ (နာမသတ်ချည်းပေး၊ ပေါသော စသည်ကိုလည်း နာမသတ်သာ ပေးတော့) ဝစနတ္ထကား ဤသို့တတ်။

ရူပါဒိသု သတ္တော လဂ္ဂေါ လဂ္ဂိတောတိ သတ္တော၊ ကမ္မာနုရူပံ ဘဝတီတိ ဘာဝေါ၊ဥပကရဏေန သယံ ပေါသိယတီတိ ပေါသော၊ပုံ ဝုစ္စတိ နိရယော၊တံ ဂလတီတိ ပုဂ္ဂလော၊သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိံ နရတီတိ နရော၊မနုနော ပုတ္တော မာဏဝေါ။

အဟံ စသည်ဖြင့် သတ္တပညတ်ကိုပြသည်၊မဉ္စော စသည်ဖြင့် ဥပါဒါပညတ်ကို ပြသည်။

ပဌမံ-စွာသော၊ အက္ခရံ-အက္ခရာသည်၊ (အမည်သည်သော်လည်းဟူ) ဥပနိဗ္ဗတ္တံ-၏၊ အသင်္ချေယျာနိဂါထာ၌......မဟောသိနော-၏၊ သဂုဏေန-မိမိကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ ပဝတ္တာနိ-ကုန်သော၊(ထည့်) နာမာနိ-အမည်တော်တို့သည်၊ အသင်္ချေယျာနိ-ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်၊နာမသဟဿတောပိ-များစွာသော အမည်တော်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဂုဏေန-ကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ နာမံ-ကို၊ဥဒ္ဒေယျံ-ထုတ်အပ်၏။

အပိနာမ သဟဿတော၌ 'သဟဿ'ကား အနေကပရိယာယ်၊ ထို့ကြောင့် ''အမည်တထောင်ဖြင့်''ဟု ပေးသော အချို့သောသူတို့၏ အနက်ကား မသင့်။

'ကပ္ပေတွာ ပကပ္ပေတွာ အယံ အသုကောနာမာတိ နာမံ ကရောန္တိ' ဣဒံ ကိတ္တိမနာမံ နာမ'ဟု အဋ္ဌကထာစင်လာရကား ''ကိတ္တိမံ ပဏ္ဏမှ ယသံ လိင်္ဂံ ကိတ္တိမံ''ဟု ကစ္စာယနဘေဒဋီကာ စသည်၌ လာသော စကားကို ဆင်ခြင်သင့်၏။

(ပိဋကတ်ရှုတော်

ပုရိမဝေါဟာရော ပစ္ဆိမဝေါဟာရေ ပတတိ ဟူသည့်အလိုကား "ဥပပတနသီလံ ဩပပါတိကံ"ပြုလေဟူလို။

နာမကရဏံ – မှည့်အပ်သော အမည်တည်း၊ (အမည်ပင် မှည့်အပ်သည်)နာမဓေယျံ နာမဌပနံ-အမည်ကိုထားအပ်သည်၊ (အမည်သည်ပင် ထားအပ်သည်, ထားအပ်သောအမည်၊ စိတ်ကြိုက်ပေး) နာမနိရုတ္တိ-အမည်သည်ပင် ထုတ်၍ ဆိုအပ်သည်၊ (ထုတ်၍ဆိုအပ်သောအမည်, အမည်ကိုထုတ်၍ ဆိုအပ်သည်၊ စိတ်ကြိုက် ပေး) နာမ ဗျဉ္ဇနံ – အမည်သည်ပင် ပြတတ်သည်၊ (ပြတတ်သောအမည်၊ စိတ်ကြိုက်ပေး) နာမာဘိလာပေါ စ-အမည်သည်ပင် ရှေးရှုဟောတတ်သည်၊ (ရှေးရှု ဟောတတ်သောအမည်စိတ်ကြိုက်ပေး) ဤကား မဏိမဉ္ဇူသာအလို။

မူလဋီကာ၌ကား နာမဓေယျဝယ် ကရဏသာဓ် ဘာဝသာဓ်လည်း လာ၏၊နာမနိရုတ္တိ၌ နိရုတ္တိကိုလည်း ဘာဝသာဓ်ပညတ်ရှိသည်လည်း ဆိုကုန်၏။

အနာမကောနာမာတိ-အနာမကသ စ်ပင်ဟူ၍လည်း၊ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊နာမဓေယျမေဝ-အမည်ထားခြင်းသည်လျှင်၊ (ထားအပ်သော အမည်သည်လျှင်)ဟု ထွာ-၍။

နာမကရဏဒွေနကား ရုဠှီသဒ္ဒါ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ရုဝ်ရှိ၏လည်း နာမကရဏဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

အာရမ္မဏာဓိပတိ ပစ္စယတာယ အတ္တနိနာမေတိ သာ ဟူချေသော် ရုပ်ဝင်ခဲ့ရကား 'အနဝဇ္ဇ မွေ့'မိန့်သော်။

ဝဋ္ဋမူလသမုဒါစာရဒဿနတ္တံ-ဝဋ္ဋမူလ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊(ဖြစ်စေတတ်သော ဝဋ္ဋမူလကိုပြခြင်းငှါသော်လည်းဟူ)

သဟ သိက္ခိတဗ္ဗော ဓမ္မော သဟာဓမ္မော၊သဟာဓမ္မေ ဘဝံ သဟာဓမ္မိကံ။ (ဋီကာ)

အပုဒက္ခိဏာ ဂါဟိတာယဝါ-မရှိသေသောယူခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊(အရှိအသေမယူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းဟူ)

'အယ'ပစ္စည်းသည် 'သွတ္ထ'ဟု ပြလိုရကား "ဒုဗ္ဗစဿ ကမ္မံ ဒေါဝစဿယံ"မိန့်သော်။

ဒုဗ္ဗစသ ဘာဝေါ ဒေါဝစဿံ၊ ဒေါဝစဿံ ဧဝ ဒေါဝစဿာယံ၊ ပြလေဟူလို၍ ဋီကာ၌ကား ' ဒေါဝစဿဝါ အယနံ ပဝတ္တိ ဒေါဝစဿာယံ''လည်း ဆို၏။

ပဋာဏိကဂဟဏံ-ဆန့်ကျင်သောအယူကို၊(ဖြောင့်သဘွယ်ဖြစ်သောအယူကို၊ စိတ်ကြိုက်ပေး) ဖေကပဒေနေဝ-တခွန်းခြင်းဖြင့်လျှင်၊ (တပုဒ်တည်းဖြင့်လျှင်) တံ-ထိုစောဒနာသောသူကို၊ နိသဒ္ဒံ-အသံမရှိသည်ကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ ရွတိ-သို့၊ သုခံ-ချမ်းသာခြင်းကို၊(ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို)။ ။အနာဒိယနဝသေန-နားမထောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ။ဂရုဝါသံ - ကျေးဇူးဖြင့် အလေးပြုသင့်သူတို့၏အထံ၌ အရိုအသေနေခြင်းကို။ ။သဇေဌကဝါသံ-ကြီးသောသူတို့နှင့် အတူဘကွနေခြင်းကို။

အကြင် စေတနာကြောင့် ဒုဗ္ဗစ ဖြစ်၏၊ ထိုစေတနာသည် ဒေါဝစဿတာ မည်သင့်၏ဟု နှလုံးသွင်းရကား သင်္ခါရက္ခန္ဓော ယေဝဝါ မိန့်သော်။

ဒုဋ္ဌုနာမ နတ္ထိ၌ ဋီကာအလိုသော်''ဒုန္နာမံ''ရှိလို၏၊ဒုသဒ္ဒေန ယုတ္တံ နာမံ ဒုန္နာမံ။ (ဋီကာ)

အနူပ သက်မ မဖြစ်သော်လည်း သောဝနဖြစ်၏၊ ဘဇနကား ဥပသက်မန ဖြစ်သော်သာဖြစ်၏ဟု ပြလိုသောဆရာသည် ဘဇနာတိ ဥပသက်မနာ မိန့်သော်။

ကိုယ်သာမဟုတ်၊စိတ်သာမဟုတ်၊ကိုယ်စိတ်ဖြင့်ပင်ဆည်းကပ်ခြင်း, မျက်မှောက်သာ မဟုတ်၊ မျက်ကွယ်သာ မဟုတ်၊ မျက်မှောက် မျက်ကွယ်ပင် ဆည်းကပ်ခြင်းသည် **သမ္ဘဇနာ ဘာဇေန ဘဇနာ** မည်၏။

အာပတ်၏အကြောင်းကား **ဝတ္ထု**၊ ဝုဋ္ဌာန၏ အကြောင်းကား **ကမ္မဝါစာ** ဖြစ်ရကား အကြောင်းနှင့်တကွအကျိုးကို သိခြင်းကိုပြလိုသောဆရာသည် သဟာဝတ္ထုနာ စသည် မိန့်သော်။

ဥဋ္ဌာ။ပ။ဓာနနကပညာ၌ ပညာသဒ္ဒါကို ငါးပုဒ်၌ယှဉ်။ ။ဒုတိယနယေကား အဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသကို ယူ။

ခမနကဝသေန-သည်းခံသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါသေန္တိ-နေစေကုန်၏၊(နပဋိဗာဟန္တိ စသည်ကား အဖွင့်)

(ပိဋကတ်ဋ္ဌတာ

နသမ္မာရောဝိတတ္တာ-ကောင်းစွာ မတင်အပ်သောကြောင့်၊ (နားမထောင်အပ်သောကြောင့် ဟူလို၊ ဝါတို့ ကျေးဇူးရှင်) ပါထေယျဋီကာအလိုကား 'ကောင်းစွာမျက်ရည်ကို မဖြစ်စေ တတ်သောကြောင့်'လည်းပေး၊ရယ်မောခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော မျက်ရည်ကို မဖြစ်စေတတ်၊ ငိုယိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော မျက် ရည်ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်ဟူလို။

ဖလုပစာရေန၌ အဓိပ္ပါယ်ကား......အနသုရောပ ဟူသော အကျိုး, သုရုတ္တဝါစာ၏အမည်ကို အကြောင်း ခန္တိ၌မြွ၌ တင်စားသည် ဟူလို သည်။

သဒေါသေ-အနာရှိသော၊ ရုက္ခေ-၌၊ အဏ္ဍကာနိ-ဖူးရျူးတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ-ပေါက်ကုန်၏။

သဒေါသသဝဏော ရုက္ခနိယျာသဝိဏ္ဍိယော အဟိန္တကြ ကာနိ ဝါ ဥဋ္ဌိတာနိ အဏ္ဍကာနီတိ ဝဒန္တိ။(ဋီကာ)

ပူတိကဏ္ဍသာ-ပုပ်သည်ဖြစ်၍ ကြမ်းသည်တည်း၊'ကဏ္ဍသာ ဖရုသာ' (မခုသာရုတ္တဒီပနီ) ကုဋိုလ ကဏ္ဍကာ သာခါဝိယ- ကောက်သော ဆူးရှိသော သစ်ခက်ကဲ့သို့။

ထမ္ဘေသု,စမ္မေသု,စမ္မေသုဟု ယင်းတွင် ပါဌ်သုံးထွေရှိ၏၊ စမ္မေသု သာ လိုသည်၊ဝိဋ္ဋိတွာလည်း အချို့စာ၌ တချက်သာ ရှိ၏၊ အချို့စာ လည်း နှစ်ချက်ရှိ၏၊ နှစ်ချက် နှစ်ထပ်ပင်ဟူလို၊အပြည့်အစုံသမ္ဗန်သော် ကား ....

ကုဋိုလ ကဏ္ဍက သာခါ-ကောက်သောဆူးရှိသော သစ် ခက်သည်၊ စမ္မေသု - အရေတို့၌၊ ဝိဋ္ဋိတွာ - ရူး၍၊ အဘိသဇ္ဇနီ ဝိယ-ငြိခြင်းကို ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဂန္ဓကာမာနမ္ဗိ (လ)လဂ္ဂန ကာရီဝိယ-ငြိခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ပရေသံ - သူတပါးတို့အား၊ ဝိဋ္ဋိတွာ-ထိုး၍၊ အဘိသဇ္ဇနီ-၏၊ ဂန္ဓကာမာနမ္ဗိ(လ) ကာရီ- ၏၊ (သမ္ဗန်)

ကောဓသာ အာသန္နာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား...... အမျက်၏ အခြံအရံ ဟူလို၊ နေဋ္ဌဂေါ်တိ ပရိသုဒ္ဓ ဝုတ္တတိ၊ (ဂဏ္ဌိ)

နေဋ္ဌဂေါ်-စင်ကြယ်သော အပြစ်ရှိ၏၊ သေတပဏ္ဍာဒေါ- ဖြူသော အပြစ်ရှိ၏၊ (အနက်ဆရာ) နေဋ္ဌဂေါ်-စင်ကြယ်သော၊

သောတပဏ္ဏာဒေါ - မြူသော အဝတ်ရှိ၏၊ (လည်း ဟူကုန်၏) နေဋ္ဌင်္ဂါ-အပြစ်မရှိသော ပညာ အစရှိသော မြတ်သောအင်္ဂါ ရှိ၏၊ သောတပဏ္ဏာဒေါ-သမာဓိတည်းဟူသော မြူသောအမိုး ရှိ၏၊ လည်း ဟူကုန်၏၊ယံ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာ အနုဋီကာဟိ သမေတိ၊ တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။

ဂုဏ ပရိပုဏ္ဏတာယ - ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ပုဒေ-ပြည်ကြီး၌၊ ဘာ၁ါ-ဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဗုတိ-ကြောင့်၊ ပေါရိ-မည်၏၊ ပုရေ-ပြည်ကြီး၌၊ သံဝဓုနာရိ ဝိယ-ကြီးသော မိန်းမကဲ့သို့၊ သုကုမာရိ-သိမ်မွေ့သော စကား တည်း၊ ဗုတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ ပေါရိ-မည်၏။

ယင်းတွင် '' သံဝဓုနာဒိဝိယ ''ဟု များစွာသော စာကိုယ်တို့၌ ရှိတတ်၏၊ မသင့်၊ အချို့သော နိဿယာစရိယတို့သည်လည်း ထိုပါဌ် ပျက်သို့ လိုက်၍ '' ကြီးခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုသောသူကဲ့သို့ ''ဟု ပေး ကုန်၏ မသင့်၊ပါဌ်ပျက်ကြောင်းကား မင်စာ မူဟောင်းတို့၌ ကူးလေ သော ''ရ''အက္ခရာကို ''ဒ''အက္ခရာဟု ထင်ယောင်မှား၍ ရေးသော ကြောင့် ပျက်သည်ဟု မှတ်၊ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော အဋ္ဌကထာ, သဒ္ဒနီတိ အစရှိသည်တို့၌ ''ရ''အက္ခရာနှင့်သာ ရှိသည်၊ ဤပဋ္ဌည်းကား ''ပုရတော ဤတဏ္ဍဝါဒိသု''ဟူသော သဒ္ဒနီတိသုတ်ဖြင့် သက်။

ပုရဿ-ပြည်ကြီးသူ၏၊ ဩသာ-စကားတည်း။ ။ဗဟုနေ၁- များစွာသော၊ ဇနဿ-လူသည်၊ ကန္တာ-နှစ်လိုအပ်ကုန်သည်၊ ပေ၁ဇ္ဇ်-ကုန်၏။ ။တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-၌၊ ယာစ သဏ္ဍဝါစတာ- သည်လည်း။ပ။ ယာစ အဖရုသဝါစတာ-သည်လည်း၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဟု ပါဠိတော်မှာ သမ္ဗန်။

လောက သမ္ဘဝါသဿ-လူအပေါင်း၏။ ။ပဋိသန္ထရတိ- စပ်၏၊ နိရန္တရံ-အကြားမရှိသည်ကို၊ကရောတိ-၏။ ။မကြွေ တဗ္ဗာ-သုတ်အပ်ကုန်၏၊(နယ်အပ်ကုန်၏)ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ကား '' ဆီဖြင့် လိမ်းအပ်ကုန်၏ '' ဟု ပေးတော်မူ၏၊ အချို့ကား 'ဆေးအပ်ကုန်၏' ဟူကုန်၏၊မသင့်။

အဗိသာယေ - အရာ မပဟုတ်သည့်၌၊ (မလေ့လာသည့်၌ ဟူလို)။ ။ဂမနသဘာဂေန-သွားခြင်းအားလျော်သောအရပ် မျက်နှာအတို့ဖြင့်။

ထိုရဟန်းသွားမည့်အရပ်နှင့်နီးသောဆွမ်းခံရွာကိုခေါ်သည်ဟူလို၊ အချို့ကား 'သွားခြင်းအားလျော်ပတ်သဖြင့်'ဟူကုန်၏၊မသင့်။

ဂမနသဘာဂေနာတိ ဂမနမဂ္ဂဿ အနုစ္ဆဝိက ဒိသာဘာဂေန။ (ဋီကာ)

နသဘာဂါ-လျော်ပတ်သော အရပ်မဟုတ်၊ ဂိလာနော ဝါ-သူနာသည်ငှင်း၊ အသာယိကောဝါ-ဝါမရှိသော ရဟန်းသည်ငှင်း၊ (တဝါမျှ မရသေးသော ရဟန်းသည်ငှင်း သော်လည်းပေး) (ယင်းတွင် အဆာပိကောဝါ ဟု အချို့စာ ရှိ၏) ဘဏ္ဍဂါဟကဿ-ပရိက္ခရာရှစ်ပါးဆောင်သော ရဟန်းအား၊ ဆရာတို့ကား 'ဘဏ္ဍာပိုး'ဟူကုန်၏။

သာရဏီယဓမ္မပူရက, ပဋိသန္ဓာရကရဟန်းနှစ်ဦးတို့၏ အထူးကို ပြလိုရကား သာရဏီယဓမ္မပူရကေန ပန စသည်တက်။

ဇမ္ဗုသာလဂါမေ-ဇမ္ဗုသာလ မည်သောရွာကို၊ ပဟာဠေ-လုယက်သည်ရှိသော်။

ယင်းသည့်ရွာကား သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရှိသတတ်၊အချို့ကား ကဏ္ဍဇ တတိယက္ခရာ 'ဂ'နှင့်သာလိုသည်ကို ဩဋ္ဌဇစတုတ္ထက္ခရာ 'ဘ'နှင့် ကြံ၍ 'ဆွမ်းစားစရပ်၏အနီး၌တည်သောရွာ၌'ဟု ပေး၏၊မသင့်။

ဒဟရဘိက္ခုနိယာ-ကို၊ဘဏ္ဍကံ-ပရိက္ခရာကို။ ။ဠီတမဏ္ဍနိ ကေ-မွန်းတည့် နီးလတ်သော်၊ နကုလနဂရဂါမဒ္ဒါရံ-နကုလ မည်သော မြို့၏တံခါးစောင့်ရွာသို့၊(တံခါး၏အနီး၌ တည်သော ရွာသို့ သော်လည်းဟူကုန်၏)

ယင်းသည့် မြို့ကား ရောဟနဇနပုဒ်၌ ရှိသတတ်။

ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိ-ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍပမည်သော အရပ် ၌ သီတင်းသုံးနေသော၊(ဆရာ) 'ကာဠဝလ္လိမည်သော မဏ္ဍပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော'လည်း ဟူကုန်၏။

တာတ–မောင်လေး (မောင်ကြီး) အဇ္ဇ – ယနေ့၊ ဘိက္ခာစာရေန–ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ကိလမိဿထ–ပင်ပန်းအံ့၊ 'အဇ္ဇတာဝ' အချို့စာရှိ၏၊ ယင်းသို့ရှိခဲ့မူ အနက်အတူပင်၊ နောက် " တာတ " က ကိုင်သည်လို့ မှတ်ပေတော့၊ တာဝကိုကား တာဝ ကိလမိဿထ–ပင်ပန်း ချေခဲ့ဦးအံ့ (ဟု ယှဉ်လေ)

ပရိတ္တာသောနာမ – ပင်ပန်းခြင်းမည်သည်။ ။ န ဥပ္ပန္န ပုဗ္ဗာ–မဖြစ်စဘူးလှည့်။ ။ဥပ္ပန္န–သော၊ ကိစ္စံ ကရဏီယံ–အမှုပြုဘွယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ – ၏၊ မချွတ်ပြုအပ် သည်ကား **ကိစ္စ,** ပြုလိုပြုရ, မပြုလို မပြုရသည်ကား **ကရဏီယ**။

အဝဿံ ကာတဗ္ဗံ ကိစ္စံ၊ ဣတရံ ကရဏီယံ (ဋီကာ) မဟာလိသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ကား ပြုလိုပြုရ, မပြုလိုမပြုရသည် ကား **ကိစ္စ,** ဧကန်ပြုအပ်သည်ကား **ကရဏီယ** ဟူ၏၊ ဤဋီကာနှင့် မညီလေ၊ မန္နံးနှောလေ။

ယဉ္စိ အကာတုံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ တံ ကိစ္စံ ဝုစ္စတိ၊ ယံ အဝဿံ ကာတဗ္ဗံ မေဝ၊ တံ ကရဏီယံ နာမ၊ (ဤကား မဟာလိသုတ် အဋ္ဌကထာပါဌ်)

ပတ္တဂ္ဂဟဏ ဟတ္ထေနေဝ–သပိတ်ကိုင်သော လက်ဖြင့်လျှင်၊ အဂ္ဂံ–သပိတ်နားကို၊ ဂဟေတွာ–ကိုင်၍၊ပတ္ထေနေဝ-ဖြင့်လျှင်၊အာကိရန္တော–လောင်းသော၊ ထေရောဝိယ-ကဲ့သို့။

အချို့ကား " အဂ္ဂံ–အဦးကို၊ ဂဟေတွာ–ယူ၍ "ဟူကုန်၏၊ ဆွမ်းဦးကို ယူပြီး၍ အကြောင်းကိုပေးသော အရာမဟုတ်သောကြောင့်ရင်း, "ပတ္တဂ္ဂဟဏ ဟတ္ထေနေဝ အဂ္ဂံ ဂဟေတွာတိ ယေနေဝ ပတ္တံ အခေါ မုခံ ကတွာ အာကိရတိ၊တေနေဝ ဟတ္ထေန မုခဝဋ္ဋိယာ ဘတ္တံတောကံ ဂဟေတွာတိ အတ္ထော" ဟူသော ဂဏ္ဌိနှင့် မညီသောကြောင့်ရင်း သင့်မည် မထင်မိ။

ဣတော – ဤမှာဘက်မှ (သိဟိုဠ်ကျွန်းမှ သော်လည်းဟူ) ပရင်္ဂံ–ထိုမှာဘက်သို့ (ဇမ္ဗူဒိပ်သို့ သော်လည်းဟူ)။ ။ သေတမ္ဗင်္ဂဏော – သေတမ္ဗင်္ဂဏ မည်သော အရပ်၌။ ။သ သဇ္ဈာရ ကထာနာမ-သသဇ္ဈာရစကား မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

[ပိဋကတ်တော်

ဒဿနေသာ ကာရဏာ သဟိတာတိ အတ္ထော (ဋီကာ) သ သင်္ခါရဿ ဝါ ဒဿနေသာ ကထာ သ သင်္ခါရကထာ (ငင်း ဋီကာ)

ဒဝတ္ထာယ – ရွှင်ခြင်းငှါ၊ မဒတ္ထာယ – ယစ်ခြင်းငှါ၊ မဏ္ဍနတ္ထာယ – တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘူသနတ္ထာယ – တင့်တယ်ခြင်းငှါ၊ အာဟာရေတိ – စား၏၊ ရူဒမတ္တိတံ – ယာဝဒေဝ ရူမဿ ကာယဿ ဌိတိယာ စသောအကျိုးကို၊ ပဋိစ္စ–စွဲ၍၊ နော အာဟာရေတိ–မစား။

ရူဒမတ္တိတံ ပဋိစ္စာတိ ယာဝဒေဝ ရူမဿ ကာယဿ ဌိတိ ယာတိ အာဒိံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပဂိဘောဂေါ ရူဒမတ္တိတာနာမ၊ တံ အစိန္တေတွာတိ အတ္ထော(ဂဏ္ဌိ)

ဝါ ရူဒမတ္တိတံ – ဤသို့ သံသရာမှ ကယ်ပေ တတ်သော အခြင်းအရာဖြင့် အလိုရှိသော အဖြစ်ကို။ပ။ တိ–မစား။

ရူမိနာ အာကာရေန နိဗ္ဗါရဏာရတ္တနံ့ အတ္တိကာဘာဝေါ ရူဒ မတ္တိ ကာတာ၊(ဋီကာ)အရကား နော ဒဝါယ စသည်တည်း။

နစ္စလဃ်ကာဒယော–ကချေသည် ကျွမ်းသမား အစရှိသည် တို့သည်၊ နစ္စ ဂီတ ကဗျာ သိလောက သင်္ဂါတော – ကခြင်း, သီဆိုခြင်း, ကဗျာဖွဲ့ခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒဝေါ-မြူးထူးခြင်းသည်၊(ရွှင်ခြင်းသည် သော်လည်းဟူ) အတိရေက တရေန – ဖြင့်၊ ပဋိဘာတိ–တင့်တယ်၏။ ။မာနမဒ ပုရိသ မဒါနံ့-မာန်တည်းဟူသော ယစ်ခြင်း, ငါယောကျ်ားဟူသော ယစ်ခြင်းတို့၏။

သေယျောဟမသ္မိတိ အာဒိနာ ပဝတ္တ မာနော ဂ မာန မဒေါ၊ အသဒ္ဓမ္မသေဝနာ သမတ္ထတံ နိဿာယ ပဝတ္တော မာနော ရာဂေါ ဇေဝါ ပုရိသမဒေါ (ဋီကာ)

ပိတ္တ္တရသ ဘောဇနာဒိနိ–သကာခဲ ထောပတ်နို့ရည်စသည် တို့နှင့် ရောအပ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ် အစရှိကုန် သော၊ ဝါ – တခဲနက်ကျက်သော အရသာရှိသော ဖော့ရွှင်

ပြန်ပွားရေးမှ

အစရှိသည်ဟု ဆိုအပ် ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတ ဘောဇနာနိ-တို့ကို။ ။ရူပူပဇီဝိနိယော-အဆင်းကို မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော၊ မာတုဂါမာစ-တို့သည်၎င်း၊ အန္တေပုရိကာဒယောစ-နန်းတွင်းသူ စသည်တို့သည်၎င်း၊(ရူပူပဇီဝိယောတိပိ ပါဌော) သိနိဒ္ဓံ-သိမ်မွေ့သော၊ မုဒုံ-နူးညံ့သော၊မန္ဒံ-အနည်းငယ်သော၊ ဘောဇနံ-ကို၊ (ဝိသေသန သုံးပုဒ်ကား နိဂ္ဂဟိတ် ကာရန်နှင့် လိုသည်၊ အချို့စာ၌ (မရှိ)ဖေ-ဤသို့ စားသည်ရှိသော်၊ နော-ငါတို့၏၊ အင်္ဂုလဋ္ဌိ-လက်ဆစ်သည်၊ (အင်္ဂမင်္ဂဋ္ဌိတိပိ ပါဌော)

နိမ္မုဋ္ဌမလ္လ မုဋ္ဌိက မလ္လာဒယော-လက်ပမ်းသည် လက်ဝှေ့သည် အစရှိသောသူတို့သည်။ ။အာဟာရဟာရဏော-အာဟာရကို စားခြင်း၌။ ။အဘုတ္တ ပစ္စယာ - မစားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ဥပ္ပန္နကာ-ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ခုဒ္ဒါ-ပင်ပန်းခြင်းတည်း။

ဤကား “အဘုတ္တပစ္စယာ ဥပ္ပန္နကာတိ ရုဒ္ဓံ ခုဒ္ဒါယ ဝိသေသနံ” ဟူသော ဋီကာနှင့် လျော်စေသည်၊ များစွာသော စာတို့၌ကား ‘ဥပ္ပန္နက ခုဒ္ဒါ’ ဟုရှိ၏၊ဋီကာနှင့်မညီ၊ယင်းသို့ တပဲမညီစေ ‘ဖြစ်လတ္တံ့သော ဝေဒနာ’ ဟု ပေး၊ သကလံ သာသနံကား ပါဠိဝမ္မ, အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဝမ္မတည်း။

ဇိရာပေတုံ - ကျေမိမ့်သော၄ါ၊ ဥဒ္ဓံဝိရေစန အဓောဝိရေစနာဒီဟိ-အော့အန်ခြင်း ဝမ်းကျခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ။သရီရပဋိဇဂ္ဂန ဘေသဇ္ဇပရိယေသနာဒီသု - ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်း, ဆေးဝါးရှာခြင်း စသည် တို့ကြောင့်၊ ဥဿုက္ကံ - ကြောင့်ကြခြင်းသို့။ ။တဇ္ဇေဝ - ထိုစားရာ၌ ပင်လျှင်၊ ပရိဝဋ္ဋတိ-လူးလည်း၏။ ။အာမသိတုံ-သုံးသပ်ခြင်းငှါ၊ (နှိုက်ခြင်းငှါ သော်လည်းဟူ)စတူဟိ ပဉ္စဟိ အာလောပေဟိ-လေးငါး လုပ်တို့ဖြင့်၊ ဦနူဒရတာ - ယုတ်သော ဝမ်းရှိသော သူ၏ အဖြစ်။

ထြေကဋ္ဌ စသည်ကား တပ္ပါကဋီ။

(ဝိဠကတ်ထော

စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေ-တို့ကို၊ အဘုတွာ-မစားမူ၍၊ ဥဒကံ - ရေကို၊ ပိဝေ ပိဝေယျ-သောက်ရာ၏၊ တသ္မိံ ဩကာသေ-ထိုလေးလုပ် ငါးလုပ်အခွင့်သည်၊ သတိ-သော်၊ (ထည့်) ပဟိတတ္တဿ-နိဗ္ဗာန်သို့ စေအပ်သော နှလုံးရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဖါသုဝိဟာရာယ-ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ဟောတိ-၏၊ ဝါ, ဝိဟာရာယ - နေခြင်းငှါ၊ ဖါသု - ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဋီကာ၌ကား လေးလုံး ငါးလုံးမျှစား၍ ရေကို သောက်ရာ၏ ဟူသော အနက်ကို နှလုံးတော်ပိုက်သဖြင့် "'အဘုတွာ ဥဒကံ ပိဝေတိ လိခန္တိ၊ ဘုတွာနာတိ ပန ပါဌော၊ ပုနပိ ဟိ အပ္ပဋသဒ္ဒ အနုဇာန နဝသေန''ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ယင်းသည့် ဋီကာကို အငိုက္ကိုရ်၏ ဇောနီပါတ် ဋီကာကြီး၌ "အဘိဓမ္မ ဋီကာကာရေန ပနေတ္ထ စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေဘုတွာ နဥဒကံ ပိဝေတိ ပါဌံပရိကပ္ပေတွာ အညထာအတ္ထော ဝဏ္ဏိတော သော အဓိကထာယ န သမေတိ''ဟု ပယ်၏။

အာဓာနပ္ပဂ္ဂါ-မြဲစွာမှတ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ နိဓာနက္ခမော-နှလုံး၌ ထားခြင်းငှါ ခံ့သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။ ။ နိက္ခိတ္တဘာဂ္ဂါ-ပစ်အပ်သော အစာရှိသော၊ ကာကောဝိယ-ကျီးကဲ့သို့၊ နိက္ခိတ္တ မံသော - ပစ်အပ်သော သားတစ်ရှိသော၊ သိင်္ဂါလော ဝိယ-မြေခွေးကဲ့သို့။

အတ္ထ ဘဉ္ဇနတော-အကျိုးကို ဖျက်တတ်သောကြောင့်ငင်း၊ အနတ္ထ ဇနနတော - အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်ငင်း။ ။သခနော - ဥစ္စာနှင့်တကွ၊ သ ဘောဂေါ-သုံးဆောင်ဘွယ်နှင့်တကွ၊ နက္ခတ္တေ-သဘင်ကို၊ သံဃုဇ္ဈ - ကြွေးကြော်လတ်သော်။

နက္ခတ္တံ နက္ခတ္တေန လက္ခိတံ ဆဏံ၊ တသ္မိံ ဟိ နက္ခတ္တေ အနုဘဝိတဗ္ဗဆဏာနိ နက္ခတ္တာနိ နာမ၊ ဣတရာနိ ပန ဆဏာနိ နာမ၊ (အငိုတ္တရဋီကာ)

ပန္တသေနာသနေသု - ကျောင်းစွန်း၌၊ (ပန္တကား ရရ ပရိယာယ်) ပဓာနံ - ကို၊ ပဋိဝါသေတိနာမ - ဆုတ်စေသည်

ပြန်ပွားရေးမူ)

မည်၏(နှစ်စေသည်မည်၏)။ . ။သဏ္ဍာနွ ကာဒိတာ-အရိအသေ ပြုသူ၏ အဖြစ်။ ။သတတာမေဝ-အမြဲလျှင်၊ ကရဏံ-ပြုခြင်း။

ငါတို့ ဆရာကား ''သတတမေဝ-မှန်သည်ကိုသာလျှင်''ဟူ၏။

ထမံ-အမိုက်ကို၊(မောဟကို)ဝိဓ္ဓာတ်-ဖေါက်တတ်၏၊(တွန်း တတ်၏)(ဝိဓ္ဓတိဟု တတိယက္ခရာသက်သက် အချို့စာရှိ၏၊ သင့်မည်မထင်)ခေပေနွေ-ကုန်စေသောအဆုံး၌၊(ဘင်၌)

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ပဌမကျော်သူမြတ်သည် ရေးစီအပ်သော မြဟ်သော အနှစ်သဘွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ အဋ္ဌကထာ၌ နိက္ခေပကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၏ ဂဏ္ဌိပဗ္ဗကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

နယမဂ္ဂံ-သုတ္တန္တဘာဇနီ အစရှိသောနည်း, အနုလုံ အစရှိ သောနည်း၏ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း၊ (နည်းအစဉ်ကိုရင်း) (သာမန် ပေးသော်လည်း ဤအဓိပ္ပါယ်ကိုပင် သိလေ)မဟာပကရဏာ- ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌၊ပဉ္စုဒ္ဒါရံ-ပုစ္ဆာထုတ်ခြင်းကိုရင်း၊ (လေးဆယ် ကို ပုစ္ဆာတို့တွင် ရသင့်သည်ကိုထုတ်ခြင်းယူ) ဂဏနာစာရံ- သချာထားခြင်းကိုရင်း၊(ဒွေတိက စသည်ဖြင့် ထားခြင်းကိုယူ)

ကဏ္ဍိကံ ကဏ္ဍိကံ-အချက်အချက်၊ ဃဋံဃဋံ – အစုအစု၊ ဂေါစ္ဆကံဂေါစ္ဆကံ-အပေါင်းအပေါင်း၊ (အဆစ်အဆစ်သော် လည်းဟူ)

'ဥပ္ပန္နတိတိ ဥပ္ပါဒေါ၊စိတ္တမေဝ ဥပ္ပါဒေါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ'ဟု များစွာ သော စာတို့၌ ရှိ၏၊ဋီကာအလိုသော် ဥပ္ပန္နတိတိ ဥပ္ပါဒေါကား ရှိလို မည် မထင်။

ဒေသနာသီသမေဝ-ဒေသနာ၌ အရင်းပြုကာမျှသာတည်း။ သီသကား ပဓာနဝါစက၊ ရဟန္တာတို့၏ အသဏ္ဍာနွဒါနကား အား မထုတ်ခြင်းတည်း။

အနိဋ္ဌာနဂတဝသေနစ-မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ပ။ဝိက္ခေပဝသေနစ-ပျံ့လွင့်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ (အာရုံမမြဲ ဟူလို) အဂူပသမဝသေနစ – မငြိမ်သက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊(စိတ်မတည် ဟူလို)

(ဝိဠုကတ်နောင်

သဗ္ဗေသံ သင်္ဃဗ္ဘသုဝါ ဝိပဿနာဒိသု ပါဒကံ သံဗ္ဗတ္ထပါဒကံ။ ။ (ဝိဂြိုဟ်)

သမောဒဟာတိ-ပေါင်း၏၊ သမာရောပေတိ - ကောင်းစွာတင်၏၊ ဥပယောဂလဒ္ဓိ-ရှေး၌ ဈာန်စိတ်၌ ရူပကာယကို ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော, နောက်၌ ဈာန်စိတ်၏ ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော၊ လုံ့လ၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော, ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော၊ (သာမန်သော်လည်းပေး)ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ဆို။

သောတာပန္နသ စိတ္တံ နဇာနာတိ၌ ပဋိပုဂ္ဂလိက စိတ်ကိုသာ ယူ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗသောတတို့ကား ပကတိစက္ခု သောတနှင့် ပြည့်စုံသောသူအားသာ ဖြစ်သတည်း။

ပကတိ စက္ခုမတော ဧဝ ဟိ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ယသ္မာ ကသိဏာလောကံ ဝဍ္ဎေတွာ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏာသ ဥပါဒါနံ သောစ ကသိဏမဏ္ဍလေ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေန ဝိနာ နတ္ထိ။ ။ (ဋ္ဌတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ)

ဋ္ဌတိ-သို့၊ ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနုသာရဏာဝသေန - ဖြတ်ပြီးသော သံသရာဝဋ်ရှိသော ဘုရားရှင်တို့ကိုအောက်မေ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။

ဤသို့ ပေးမှု ပဓာနဥပလက္ခဏာနည်း၊ဋ္ဌတိကို အာဇ္ဈတ္တကြံ၍......

ဋ္ဌတိအာဒိနာ-ဖြင့်၊ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနုသာရဏာဝသေန-ဖြတ်ပြီးသော သံသရာဝဋ်ရှိသော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ကို အောက်မေ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။

ဤသို့ ပေးမှု တိုက်ရိုက်၊ ရှေးကား ဋီကာ, နောက်ကား ဂဏ္ဌိကို မျှော်သည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသ,အနာဂတံသဉာဏ်အား ပစ္စည်းတပ်သည်ကား အဋ္ဌကထာအလို၊ ဋီကာအလိုကား မတပ်၊ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းရာသိရ၌ နိဗ္ဗာန်သည် အဋ္ဌကထာအလိုသော် **ခြောက်ရာသီ**အား, ဋီကာအလိုသော် **လေးရာသီ**အားတပ်၏ဟု ခွဲခြား၍မှတ်အပ်၏၊ဋီကာဆရာ၏ အလိုတော်ကိုသိလိုမူ ဓမ္မသင်္ဂဏီဋီကာဖြစ်အံ့၊ရှစ်ကြောင်းစာ'ဠ'အင်္ဂါ

တွင် ကြည့်လေ၊ ပဋ္ဌာန်းဋီကာဖြစ်အံ့၊ ရင်းရှစ်ကြောင်းစာ 'ကား'အင်္ဂါ တွင် ကြည့်လေ၊ ပဋ္ဌာနသာရဒီပနီဖြစ်အံ့၊ ကိုးကြောင်းစာ 'ဗျူ'အင်္ဂါ တွင် ကြည့်လေ၊စကားရှည်အံ့ပိုးသောကြောင့် မဆိုလိုက်သည်၊မရေး လိုက်သည်။

အဟေတုကတာယ-ဟိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟီန တာယ-ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓဋ္ဌတာယ-မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ။အတ္တနော-၏၊ပရိဇနာစ-အနီး၌ခစားသော သူတို့သည်ရင်း၊ (အခြင်းအရင်းတို့သည်ရင်း လည်းဟူ) ချန္ဒ ဝါမနကစေရကာဒယော - ကုန်းကွ,အစေအပါး အစရှိသော သူတို့သည်ရင်း။

နိယောဂါ အနာဂတာရမ္မဏာ နတ္ထိတိကား တည်ပုဒ်၊ကမ္မံဝါ ကမ္မ နိမိတ္တံဝါ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တိယံ အတီတာရမ္မဏာ၌ ကမ္မနိမိတ်ကို အတီ တာရမ္မဏဟူသည်ကား မနောဒွါရကိုရည်သည်၊ပဉ္စဒွါရ၌ ကမ္မနိမိတ် ကား ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာလည်း ရှိကောင်း၏၊တတော ပရံ ဘဝင်္ဂကာလေ စ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ ၌ တဒါရုံနောင် ရုတိကျသည် ဖြစ်အံ့၊ ဘဝင် လေးချက်, ဓောနောင် စုတိကျသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝင်ခြောက်ချက်တွင် ရွေ့ယူ။

မဟာစေတိယနိစေနေ-မြတ်သောစေတ်တော်ကိုထားခြင်း၌။ ဤစေတ်တော်ထားသည်ကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ ရှေ့မျက်နှာအတိုင်၌ ထားသတည်း။

ဝတ္တနိယ သေနာသနေ - ဝတ္တနိယမည်သော ကျောင်း၌၊ (တောကျောင်း၌)သက္ခဘတ္တံ-ခြောက်သောဆွမ်းကို(စားဘွယ် မရှိဟူလို)

ဒိသွာကား ဒွိကံတည်း၊ အညဿဝါ ပါဠိဟာရိယဿ ကရဏ ကာလေကား "ကောပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတိ"စသော ပါဠိ ဟာရိယကာလ စသည်ကို ယူ၊ ကေဝိုသက္ကတိဝါရကား ရုပ်ဖြစ်အံ့၊ သတ္တရသကာလတချက် နှစ်ချက်, နာမ်ဖြစ်အံ့ တဝိထိ နှစ်ဝိထိယူလေ ဟူလိုသည်။

ဩဝရကံ-တိုက်သို့၊ သဟာသာ-အဆောတလျင်။ ။ဃဋ္ဋေတွာ်-ခေါင်းလောင်း၊ ဘေရိ-စည်ကြီး၊ အာကောဋနံ-ထိုး၊ (တီး, နှက်)။ ။ဥသုမဘာဝေါ-ရှိန်သောအဖြစ်။ ။ဖန္ဒနဘာဝေါ-တုန်လှုပ်သောအဖြစ်။

အာဂုသော-ရှင်၊ ယောစ မနော-အကြင် မနသည်လည်း၊ သမ္ပယုတ္တာ-ကုန်သော၊ ယေစ ခန္ဓာ-တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ကုန်၏၊(ထည့်)တေ ဥဘယံ-ဤနှစ်ပါးစုံသည်၊ ပဋ္ဌပုပ္ပန္နံ-ပဋ္ဌပုပ္ပန် ဖြစ်၏၊(ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏)တသ္မိံ ပဋ္ဌပုပ္ပန္နေ-၌၊ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓံ-ဆန္ဒရာဂနှင့်စပ်သော၊ဝိညာဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝိညာဏဿ-၏၊ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓတ္တာ-ကြောင့်၊တံ-ထိုပဋ္ဌုပ္ပန်တရားကို၊အဘိနန္ဒတိ-နှစ်လို၏၊တံ-ကို၊အဘိနန္ဒန္တော-သည်၊ ပဋ္ဌုပ္ပန္နေသု-ကုန်သော၊ဓမ္မေသု-တို့၌၊သံဟီရတိ အာကဍ္ဎယတိ-ငင်၏။

ကေစိတိ အဘယဂိရိဝါသိနောတိ ဝဒန္တိ။ (ဋီကာ)

ပုပ္ဖမုဋ္ဌိမှိ-ပန်းဆုပ်ကို၊ အာကာသေ-၌၊ ခိတ္တေ-ပစ်သည်ရှိသော်၊ဝဏ္ဍနဝဏ္ဍံ-အညှာချင်း။ ။တေသံ ဒွိန္နံ-ထိုစိတ်နှစ်ခုတို့၏၊ သဟဋ္ဌာနာ ဘာဝတော-တကွတည်ခြင်း မရှိသောကြောင့်လည်း၊အာဝဇ္ဇနဇဝနာနံ-အာဝဇ္ဇန်းဇောတို့၏၊ အနိဋ္ဌေ-အလို မရှိအပ်သော၊ ဌာနေ-လောကီအရာ၌၊ နာနာရမ္မဏဘာဝပ္ပတ္တိဒေါသတော-နာနာရမ္မဏအဖြစ်သို့ ရောက်သော ဒေါသရှိသောကြောင့်လည်း၊အယုတ္တံ-မသင့်။

ယင်းသို့ ခဏပစ္စုပ္ပန် ယူချေသော် အာရုံ, အာရမ္မဏိက စိတ်နှစ်ခုလည်း တကွမဖြစ်ရာခဲ့တကား၊အာဝဇ္ဇန်းနှင့်ဇောလည်း လောကုတ္တရာနှင့်တပါးသော လောကီအရာ၌ နာနာရမ္မဏ မဖြစ်သင့်၊ ဤ၌ နာနာရမ္မဏဖြစ်ခဲ့၏တကား၊ထို့ကြောင့် မသင့်ဟူလို၊ဋီကာ၌လည်း ပုဒ်သာ အာရုံပြုသည်ကိုယူမှု ခဏပစ္စုပ္ပန်ပင် သင့်ဟန်ဆို၏၊ အဋ္ဌကထာနည်းကား **အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်, သန္တတိပစ္စုပ္ပန်**၊ ဋီကာနည်းကား **ခဏပစ္စုပ္ပန်** ဤကား အမြွက်မျှဝါဒကိုသာ ဆိုလိုက်သည်၊ ပဋ္ဌာန်း ပါဠိ ဖွဲ့ပဗ္ဗသို့ ရောက်မှ အကုန်ဆိုပေအံ့။

တတော-ထိုအာဝဇ္ဇန်း ချုပ်သည့်မှ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဇဝနဒွါရ-လေးကြိမ် ငါးကြိမ်သော စောတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

စက္ခုဒွါရိကား တိက်ဖွဲ့ကို ရည်သည်၊ ပဥ္စကား မနဒွါရကို ရည်သည်။

ယေသံ-အကြင်စောတို့တွင်၊ ပန္တိမံ-အဆုံးစောသည်၊ ဣဋ္ဌစိတ္တံ-ဣဋ္ဌစိတ်သည်၊ (မဟာကုသိုလ်စိတ်-ဟူလိုသည်) သေသာနိ-ကြွင်းသော စောတို့ကား၊ ကာမာဝစရာနိ-ကာမာဝစရစော တို့သည်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ - အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ စိတ္တာနံ - ထိုစိတ်တို့အား၊ (တေသံ ဇဝနာနံ - ထိုစောတို့အား သော်လည်းဟူ) နိရုဒ္ဓ-ချုပ်လေပြီးသော၊ တဒေဝစိတ္တံ-ထိုစိတ် သည်ပင်လျှင်၊ အာရမ္မဏံ - အာရုံသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဧကော ရမ္မဏတ္တေ - တခုတည်းသော အာရုံ၏အဖြစ်သည်၊ သတိပိစ-ရှိသော်လည်း၊ ဣဋ္ဌစိတ္တမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ပရသာ - ၏၊ စိတ္တံ-ကို၊ ပဇာနာတိ-၏၊ ဣတရာနိ-ဤမှတပါးသော အာဝဇ္ဇန်း စောတို့သည်၊ န ပဇာနန္တိ-မသိကုန်။

အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရူပဥ္စ နိဗ္ဗာနဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဣဒံ ဓမ္မ ဇာတံ-သည်၊ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓံ-သည်။ပ။ ဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧင်တထာ-တူ၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ နိယကဇ္ဈတ္တ ပရိ ယာယသ - ၏၊ အဘာဝေန - ကြောင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား .... ဗဟိဒ္ဓ ဧကန်ဟူလိုသည်။

တဒေဝ - ထိုအာကိဉ္စညာယတနကိုသာလျှင်၊ နဝတ္တဗ္ဗာ ရမ္မဏံ-န ဝတ္တဗ္ဗအာရုံရှိသည်၊ န - မဟုတ်သေး၊ တဿ - ထို အာကိဉ္စညာယတန၏၊ အာဝဇ္ဇနမ္ပိ - သည်လည်း၊ အကုသလ စိတ္တာနိပိ - တို့သည်လည်း၊ နဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏာနေဝ - န ဝတ္တဗ္ဗ အာရုံရှိကုန်သည်လျှင်ကတည်း။

ယင်းသို့လျက် အသို့မူ၍ ပါဠိတော်၌ဘုရား မဟောသနည်း စုဒ်ရှိရ ကား တာနိ ပန စသည်တက်သော်။

တံ သန္ဓံ-ကို(ဝုတ္တံ၌စပ်) အတီတာရမ္မဏတ္တိကေ-၌၊ကာမာ ဝစရ ကုသလံ။ပ။ စတုတ္ထဇ္ဈာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေံ-ဤသို့၊ ဝုတ္တာနံ-

ကုန်သော၊ ဧတောသံ စိတ္တုပ္ပါဒါနံ – တို့၏၊ သိယာ။ပ။ ဝိတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊န ဝတ္တဗ္ဗာဂရမ္မဏာ ဘာဝဿ–ကို၊ အနုညာ တတ္တာစ – ခွင့်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ အာကိဉ္စ ညာ ယတနဿစ-၏လည်း၊ အာကိဉ္စညာယတနံ။ပ။ ဝိတိ-ဝိဟူ၍၊ ဧကေနေ့နယ-ဖြင့်၊ န ဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏတ္တ ဝစနတောစ-ကြောင့်ရင်း၊ 'န ဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏာနိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏။

ကော ပဒ် တေန စသည်ကား ဒိပနကြိယာကို မြဲစေသည် ထင်စေသည်။

စိတ္တဿ-ချာန်စိတ်၏၊ အဘိနိဟာရာသမတ္ထဝတော-ဖြစ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်။

မလ္လိကာကား မုယောချုံကိုလှူ၍ မိဖုရားကြီးဖြစ်သည်၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးကား ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ရဟန္တာဖြစ်သည်၊ သုမနပန်းသည်ကား ပန်းဆုပ်ကို ပူဇော်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆုကို ရသည်၊ ဤကား သိတပါတု အကြောင်းတည်း၊အကြွင်းသိသာပြီ။

အဋ္ဌကထာ ကဏ္ဍဝဏ္ဏနာယံ ဂဏ္ဌိပဒံ။

မြန်မာ့ပြည်နှံ့ရှေးမှတ်

အဋ္ဌကထာ-နိဂုံး

မနောရမံကို ဗိတ္ထံစေသော ကံပုဒ်လေးချဉ်စပ်၊ ကံပုဒ်လေးခုကို ဘာဇေန္တော ချဉ်စပ်။

ဘာဇေန္တော – လျက်၊ ယံ ဓမ္မသင်္ဂဟိံ – ကို၊ လောကနာထော – သည်၊ ဒေသေသိ-ပြီ။ ။အဘိဓမ္မဿ – ၏၊ ဓမ္မ-ကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့ကို၊အနဝသေသတော-အကြွင်းမဲ့၊ သင်္ဂယှ-၍၊ ဌိတာယ-သော၊ တဿာ ဓမ္မသင်္ဂဏိယာ-၏၊စွဲ။ ။ သာ ဩသော အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ – သည်၊ (စွဲ) (ဥပါဂတာချဉ်စပ်) ဘာဏဝါရတော-အားဖြင့်၊ ဧကူန စတ္တာလီသာယ-သုံးဆယ့်ကိုး ဘာဏဝါရ ရှိသော၊ ပါဠိယာ – ဖြင့်၊ ဓမ္မဿ – တရားတော်၏၊ (ပရိယတ္တိ ဓမ္မ၏ သော်လည်းဟူ) စိရဋ္ဌိတတ္ထံ – ဌာ၊ တံ အတ္ထသံဝဏ္ဏနံ – ကို၊ နိဋ္ဌာပေန္တေန – ပြီးစေသော၊ မယာ-သည်။ ။ယံ ကုသလံ-ကို၊ ပတ္တံ လဒ္ဓံ-ရပြီ၊ တဿ ကုသလဿ-၏ အာနုဘာဝေန-ကြောင့်,ဖြင့်၊ (အကြွင်းသိသာပြီ) သုခါယ-ချမ်းသာသော (မပင်ပန်းသော) ပဋိပတ္တိယာ-ဖြင့်။ ။ အတ္တနော-၏၊ပဏ်ဝ ပဏံ ရုဝ-သားကိုကဲ့သို့၊ ပဏံ-သတ္တဝါကို၊ ရက္ခတု-စောင့်စေသတည်း။

ပရမဝိသုဒ္ဓ သဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓိဝီရိယ ပဋိမဏ္ဍိတေန – မြတ်သော စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ သီလာစာရဇ္ဇဝ မဒ္ဒဝါဒိ ဂုဏ သမုဒယ သမုဒိတေန-သီလ အကျင့်ဖြောင့်သောသူ, နူးညံ့သောသူ၏ အဖြစ် အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်ထသော၊ သကသမယ သမယန္တရ ဂဟနဇ္ဈော ဂါဟဏ သမတ္ထေန-မိမိအယူတည်းဟူသော တောအုပ်, သူတပါးအယူတည်းဟူသော တောအုပ်သို့ သက်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ ပညာဝေယျတ္တိယ သမန္နာဂတေန-ပညာဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော,လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော, ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တိပိဋက ပရိယတ္တိပ္ပဘေဒေ – ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော ပရိယတ္တိ အပြားရှိထသော၊ သာဋ္ဌကထေ – အဋ္ဌကထာနှင့် တကွသော၊ သတ္ထု

(ပိဋကတ်တော်

သာသနေ-၌၊အပ္ပဋိဟတဉာဏပ္ပဘာဝေန-မပိတ်ပင်အပ်သော ဉာဏ်အစွမ်းရှိထသော၊ မဟာဝေယျာ ကရဏေန-မြတ်သော သဒ္ဒါအနက်ကို သိထသော၊(မြတ်သော ဗျာကရိုဏ်းကိုသိတတ်ထသော သော်လည်းဟူ) ကရဏ သမ္ပတ္တိ ဇနိတ သုခ ဝိနိဂ္ဂတမဓုရောဒါရဝစနလာဝဏ္ဏ ယုတ္တေန - ကရိုဏ်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းစွာထွက်သော သာယာသန့်ရှင်းသော စကား၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်ထသော။

ဝစနလာဝဏ္ဏံ သောဘဏဝစနန္တိ အတ္ထော။(ယောဇနာ)

အချို့ကား'နေလာဝဏ္ဏယုတ္တေန'ရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိမူ ''သာယာမြူစင်သော အသံ,အပြစ်ကင်းသောအက္ခရာနှင့်ယှဉ်ထသော''ပေး။

ယုတ္တမုတ္တဝါဒိနာ-သင့်သည်၌ လွတ်လွတ်ဆိုလေ့ရှိထသော၊ ဝါဒိဝရေန-အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်ထသော(တို့တွင်မြတ်ထသောလည်းဟူ) (ဝါဒီ၏အရကား အဘယဂိရိဝါသီ,ဇေတဝနဝါသီတို့ကို ယူလို၏) မဟာကဝိနာ-မြတ်သောကဝိဖြစ်တော်မူထသော၊ ပဘိန္နပဋိသမ္ဘိဒါပရိဝါရေ - ပြားသောပဋိသမ္ဘိဒါ အခြံအရံရှိထသော၊(ဓမ္မေ၌စပ်) ဆဠဘိညာ ပဋိသမ္ဘိဒါဒိပ္ပဘေဒဂုဏပဋိမဏ္ဍိတေ-သော၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ-၌၊ သုပတိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓိနံ - ကောင်းစွာတည်သော ပညာရှိကုန်ထသော၊ ထေရဝံသပ္ပဒီပါနံ-မဟာကဿပ အစရှိသော မထေရ်တို့၏ အနွယ်၌ ဆီမီးသဘွယ် ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဂါ-၌ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးဖြင့်ထွန်းပကာတ်ကုန်ထသော၊ ဝါ-အနွယ်တည်းဟူသော ဆီမီးဖြင့် ပြတတ်ကုန်ထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-ကုန်သော၊ထေရာနံ-မဟာကဿပအစရှိသော ထေရ်တို့၏၊ ဝံသာ လင်္ကာရဘူတေန - အနွယ်၌ တန်ဆာသဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ဝိပုလဝိသုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ - ပြန့်ပြောသော အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ပညာရှိထသော။ (ဤပါဌ်ဖြင့် မဂ်ပညာကိုပြသည်)

ဗုဒ္ဓဃောသောတိ - ဟူ၍၊ ဂရူဟိ-တို့သည်၊ ဂဟိတနာမဓေယျေန-မှည့်အပ်သော အမည်ရှိထသော၊ ထေရေန-သည်၊

မြို့နွဲ့ဥဒေ ရှာမှု

ကတာ - ပြုပြင် စီရင်ရေးသားအပ်သော၊ အဋ္ဌသာလိနီနာမ-
မည်သော၊အယံ ဓမ္မသင်္ဂဟဋ္ဌကထာ-သည်၊ (တိဋ္ဌတုဠ်စပ်)

သုဒ္ဓစိတ္တဿ-စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနော-
တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌဿ-လောက
ထတ် ကြီးမြတ်တော်မူထသော၊ မဟေသိနော-မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဗုဒ္ဓေါတိ နာမဓိယ် - ဘုရားဟူသော အမည်မျှ သည်လည်း၊
လောကသ္မိံ-၌၊ ယာဝ-လောက်၊ ပဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ တာဝ-
လောက်၊ လောကနိတ္ထရဏေသိနံ - လောကမှ ထွက်မြောက်
ခြင်းကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ-အမျိုးသားတို့အား၊
ပညာဝိဗုဒ္ဓိယာ - ပညာ၏ ပြန့်ပွားခြင်းငှါ၊ (ဝိသုဒ္ဓိယာ ရှိမူ
'စင်ကြယ်ခြင်းငှါ' ပေး) နယံ-နည်းကို၊ ဒဿေန္တီ-ပြလျက်၊
လောကသ္မိံ-၌၊တိဋ္ဌတု-တည်စေသတည်။

ကူးခန်းကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ပဌမကျော်သူမြတ်
သည် ရေးစီအပ်သော မြတ်သောအနှစ်သာရွယ်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့
သည် မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော အနက်၏ အနက်ကို ဝေဘန်ရာ
ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ မည်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏
အဋ္ဌကထာ၌ ဂဏ္ဌိပဒ္ဓကား ဤတွင်ပြီးပြီ။

ဂဏ္ဍိ-နိဂုံး

ဣတိပရမမဒ္ဒဝဏ္ဍဝ သီလာစာရ ဂုဏာ ပစာယန ခန္တိသောရစ္စ သောဝစဿတာဒိ ဂုဏဂဏာလင်္ကာရေန သမဘိလင်္ကတာ ဝိလ ဒ္ဒေဟဓာရိနာ အဝၜယ မဟာနဂရိန္ဒဿ ဝိဇိတေ ဗဟူသု ပရိယတ္တိဓရ ဒဟရ ဘိက္ခုဂဏေသု ကေတုဓဇူပမေန **ကုခန္ဓ ပဍ္ဍေမော ဥဒာဏဝရော** တိစ ဂရူဟိ ဘူပါလေဟိ ဝိဒိတ နာမဓေယျေန ဘိက္ခုနာ ဘိသင်္ခတံ ဝိဝိဓ ဂဏ္ဍိပဒံ။

ပဉ္ဉရော ကိတ္တိသဒ္ဒေါစ,
ပဉ္ဉရုံ ပဉ္ဉနံ ဉာဏံ၊
အဿတ္ထိတိစ **ပဍ္ဍေမော**,
တာဝပုပ္ဖန္တုပ သမ္ဗဒ္ဓါ။

ဉာဏံ ပဉ္ဉနိယံ ယဿ,
သေဋ္ဌံ ဝါတိ **ဥဒာဏဝရော**၊
ဓာနိ စရိတုံ စရံဝါ,
ဝါရေန္တိ ဝါရိတံ စ သော။

ဒွိဟိ မေဟိ ဘိဓာနေဟိ,
ဂရူဟိ သမတော စ ယော၊
ဝိဒိတော ထေရ ထေရေဟိ,
မဟေသီဟိ ဣဿရေဟိစ။

ဉာတေနာနေန ယတိနာ,
ကုခန္ဓေ ဝသိတာ ပုရေ၊
ဥဒိတာ ပထျနာမကေ,
ဝိဟာရေ တိဘူမေ ရမ္မေ။

ဘိဓမ္မဿ ဂဏ္ဍိပဒံ,
ဗဟူ အာစရိယာ သဘာ၊
ဝိဝိဓေဟိ အာကာရေဟိ,
ကထယန္တိ နန္ဒကမာ။

မြန်ပွားရေးမှု

တံတံ နယံ ဟာရန္တောဝ,
ဝိတ္ထာရေန ကထယိဿံ၊
မြမ္မာဘာသာ ကုဒါ တွာဟံ,
ဗန္ဓိတံ ယာဝ နဝမံ။

ဂဏ္ဌိပဗ္ဗမိဒံ တသ္မိံ,
ရစိတံ အတိ သုခမံ၊
သုသမံ နာနာဂန္ထေဟိ,
ဂါဟဏံ မန ဝိညူနံ။

စတု နဝုတိ သဟဿေ,
သက္ကရာဇေတု ဂိမှန္တေ၊
ဇုဋ္ဌေ အဋ္ဌမေ ဝိတ္တသ,
နိဋ္ဌိတံ သူရဇ္ဇေ မိဒံ။

ပုညေနာနေန ဟေဿာဒိ,
သံသရန္တော ဘဝေဘဝေ၊
ဒေဝဘူတော မနုဿောဝါ,
ပူရကော စရိယတ္တယံ။

ဒေဝါတိ ဒေဝေန သုဒေသိတဿ,
ဓမ္မဿ ဂန္တီရဝိစိတ္တ ပဋ္ဌံ၊
အညဿ လောကဿ ဝါကျာနုလောမံ,
သမ္မာမဟံ ဗျာကရိဿံ သုခေနာတိ။

ပရမမဒ္ဒဝဇ္ဇဝ သီလာစာရ ဂုဏာပစာယနခန္တိသောဟဇ္ဇ သော ဝစ္ဆသတာဒိဂုဏဂဏာလင်္ကာရေန - မြတ်သော နူးညံ့သော ဖြောင့်သော နှလုံးရှိသောအဖြစ်, သီလအကျင့်, မထေရ်ကြီးတို့အား ရိုသေခြင်း, သည်းခံခြင်း, နှလုံးကောင်းခြင်း, ဆိုလွယ်ခြင်း အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတည်းဟူသော တန်းဆာဖြင့်၊ သမဘိလင်္ကတ ဒိလ ဒေဟဓာရိနာ - ကောင်းစွာ တန်းဆာဆင်အပ်သော အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို ဆောင်ထသော၊ အဝဇ္ဇယမဟာနဂရိန္ဒဿ - **အဝ**မည်သော မြို့ပြည်သခင် မင်းမြတ်၏၊ ဝိဇိတေ-နိုင်ငံတော်၌၊ ဗဟူသု-များစွာကုန်

ပြုပိဋကတ်တော်

သော၊ ပရိယတ္တိရေ ဒဟာရဘိက္ခု ဂဏောသု-ပရိယတ်ကို ဆောင်သော ရဟာန်းငယ် အပေါင်းတို့တွင်၊ ကေတု ဓဇူပမေန - မှန်ကင်း ထံခွန် သဘွယ် ဖြစ်ထသော၊ ကုခန္ဓပဋ္ဌမောတိစ - **ကူးခနီး ပဋ္ဌမ** ဟူ၍ရင်း၊ ဉာဏဝရောတိစ-ဉာဏဓရ ဟူ၍ရင်း၊ ဂရုဟိ - ဆရာတို့သည်ရင်း၊ ဘူပါလေဟိ - မင်းတို့သည်ရင်း၊ ဝိဒိတနာမဓေယျနှ - သိအပ်သော အမည်ရှိထသော၊ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊အဘိသင်္ခတံ-စီရင်အပ်သော၊ ဝိစိတြဂဏ္ဌိပဗ္ဗံ - ဆန်းကျယ်သော ဂဏ္ဌိပဗ္ဗသည်၊ ဣတိ သမတ္တံ-ပြီး ပြည့်စုံပြီ။

အသာ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ပဏ္ဍဓော - ပျံ့သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ-ကျော် စောသံသည်၊အတ္ထိ-ရှိ၏၊ဣတိစ-ကြောင့်လည်း၊ ပဋ္ဌမော-ပဋ္ဌမမည်၏၊ အပရောနယော-နည်းတပါးကား၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ပဏ္ဍရံ- ပျံ့သော၊ဉာဏံ-ဉာဏ်သည်၊အတ္ထိ-၏၊ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ပဋ္ဌမော- ပဋ္ဌမမည်၏၊ အပရောနယော-ကား၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ပဏ္ဍနံ ပဏ္ဍနီယံ-တောင့်တအပ်သော၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ- ကြောင့်၊ပဋ္ဌမော-ပဋ္ဌမမည်၏၊ဝါ, အပရော နယော- ကား၊အညေသံ- တပါးသော ပဥ္စင်းလောင်းတို့၏၊ တာဝ-ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နဥပသမ္ပဒါ- ရအပ်သော ပဥ္စင်း အဖြစ် ရှိသည်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပဋ္ဌမော-၏။

ယဿ ပုဂ္ဂလဿ အား၊ ပဏ္ဍနီယံ - တောင့်တအပ်သော၊ ဉာဏံ- သည်၊အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဉာဏဝရော-ဉာဏဝရမည်၏၊ ဝါ- ကား၊သေဋ္ဌံ-ချီးမွမ်းအပ်သော၊ဉာဏံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ဉာဏဝရော-မည်၏၊ ဝါ-ကား၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ စရံစာရိတ္တံ- ကျင့်အပ်သည်ကို၊ စရိတုံ - ကျင့်အံ့သောငှါ၊ ဇာနိစ-သိလေ့ ရှိသည် လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါရိတံ-မြစ်အပ်သည်ကို၊ ဝါရေန္တိစ-မြစ်လေ့ ရှိသည်လည်း၊ဟောတိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ဉာဏဝရော-မည်၏။

ဣမေဟိ ဒွိဟိ အဘိဓာနေဟိ-၍နှစ်ပါးသောအမည်တို့ဖြင့်၊ ယော ယတိ-အကြင်ရဟန်းကို၊ ဂရုဟိ-တို့သည်၊ သမ္မတော-သမုတ်အပ်၏၊ ထေရထေရေဟိစ-ထေရ,နဝ,မဇ္ဈိမ တို့သည်ရင်း၊ အမစ္စေဟိစ-မင်း မှမတ်တို့သည်ရင်း၊ဣဿရေဟိစ-မင်းတို့သည်ရင်း၊ဝိဒိတော-သိအပ်

၏၊ကုခန္ဓ ပုရေ–ကူးခန်းကြီးမြို့၌၊ ဥဒိတာပယျနာမကေ–**မထောင့်တ**ဟု ထင်ရှားသော အမည်ရှိထသော၊ တိဘူမေ တိဘူမကေ – ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော၊ ရမ္မေ–မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ဝိဟာရေ–၌၊ ဝသိဘာ–သီတင်းသုံးနေသော၊ဉာတေန–အလွန်ထင်ရှားသော၊အနေန ယတိနာ–ထိုရဟန်းသည်၊ အဘိမြေ့ဿ–၏၊ ဂန္ထိပဗ္ဗံ–ခက်ဆစ်ကို၊ ဗဟု–ကုန်သော၊ အာစရိယာသဘာ–ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဝိဝိဓေဟိ–အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊အာကာရေဟိ ဒဿာဒိကောဋ္ဌာသေဟိ-ဒဿရပ်အစရှိသောအစုတို့ဖြင့်၊ ကထယန္တိ–ဆိုကုန်၏၊ အနုက္ကမာ–အစဉ်အားဖြင့်၊န ကထယန္တိ–မဆိုကုန်။

တံတံ နယံ–ထိုသိုသိုသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ အနုစသည်တို့၌လာသောနည်းကို၊ ဟာရန္တော–ဆောင်၍လျှင်၊ မြမ္မာဘာသာ မြမ္မာဘာသာယ–ဖြင့်၊ကုဒါ–အဘယ်နံ့သောအခါ၌၊အဟံ–သည်၊ဝိတ္ထာရေန–အားဖြင့်၊ကထယိဿံ–ဆိုရအံ့နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ယာဝ နဝမံ–ကိုးဝါမြောက်သည့်တိုင်အောင်၊ဝိန္တိတံ–ကြံဆအပ်ပြီ၊တသ္မိံ နဝမဝဿိကေ–ထိုကိုးဝါမြောက်သော ကာလ၌၊ အတိသုခုမံ–အလွန်သိမ်မွေ့သော၊နာနာဂန္ထေဟိ–အထူးထူးသော ကျမ်းတို့နှင့်၊ သုသမံ–အလွန်ညီညွတ်ထသော ဝိညူနံ–ပညာရှိတို့၏၊မနံ–နှလုံးကို၊ဂါဟာဏံ ဂါဟဏသမတ္ထံ–ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဂန္ထိပဗ္ဗံ–ဂန္ထိပဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ ဣဒံ ပကရဏံ–ကို၊ရစိတံ–ရေးသားစီရင်အပ်၏။

စတု နဝုတိ သဟဿေ–(၁၀၉၄) တထောင့် ကိုးဆယ့်လေးခုဟု ဆိုအပ်သော၊ သက္ကရာဇေတု – သက္ကရာဇ်၌၊ ဂိမှန္တေ–နွေကာလ၌၊ စိတ္တာသေ စိတ္တမာသသေ–တန်းခူးလ၏၊ ဇုဏှေ ဇုဏှပက္ခေ – လဆန်းပက္ခ၌၊အဋ္ဌမေ–ရှစ်ရက်မြောက်၌၊ သူရိဒ္ဓေ ဒိနေ–တနင်္ဂနွေနေ့၌၊ ဣဒံ ဂန္ထိပဗ္ဗံ–သည်၊နိဋ္ဌိတံ–ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

အနေန–ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုညေန–ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဘဝေ ဘဝေ–ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၊ သံသရန္တော–ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဒေဝဘူတော ဝါ–နတ်ဖြစ်သော်ငင်း၊ မနုဿဘူတော ဝါ – လူဖြစ်သော်ငင်း၊ စရိယာတ္တယံ–စရိယာသုံးပါးကို၊ ပူရကော – ဖြည့်စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောသာမိ–ဖြစ်ရလို၏။

(ပိဋကတ်တော်

ဒေဝါတိဒေဝေန-သမ္ဗုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ထက် မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေန-ဘုရားရှင်သည်၊ သုဒေသိတဿ-ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဿ-ပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊ ဂမ္ဘီရ ဝိဝိတ္တပဒံ-နက်နဲသော သူတပါးတို့သည် ဖြေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ဆန်းကြယ်သော ပြဿနာကိုရင်း၊ အညံ-ယင်းမှ တပါးသော၊ အနုလောမံ-သူတပါးအား ညွှဦးဆဲခြင်း အစရှိသော အပြစ်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အလောင်းတော်တို့၏အကျင့်အား လျော်ထသော၊ လောကဿ-၏၊ဝါကျ်-ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ ဂန္ထဝိစကား,ကဗျာဗန္ဓအစရှိသည်တို့၌ ဂန္ထဝိစကားဟု ဆိုအပ်ထသော၊ ဂမ္ဘီရ ဝိဝိတ္တပဒဥ္စ-ကိုရင်း၊ သမ္မာ-ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်၍၊-ဝါကေဘင်းစွာ၊သုခေန-ဖြင့်၊ဝါ-မပင်ပန်းသဖြင့်၊အဟံ-ငါသည်၊ဗျာကရိဿံ ဗျာကရိဿာမိ-ဖြေရလို၏။

အဋ္ဌသာလိနီဂန္ထဝိ ပြီးပြီ။

* * * *